

له گەل پاشکۆى
کۆمەله نەھکام و بابەتىك
کە گرنگن بۇ زيانى موسىلمان
ندم تدفسير و پەرتۈو كە وەرگىزرا وە بۇ زياتر لە چىل زمانى جىاوازى دۇنىا

ISBN : 978-603-90056-3-6

پیشہ کی

الحمد لله والصلوة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم... براو خوشکانی مسلمان : سلاوی خوای گوره تان لی بیت پرە حمه تى پەروردگار تان بە سەردا بېزىت، بزانن کە پیتویستە چوار شتھە يە لە زيانماندا بیزانين :

يە كەميان: زانيارىمان هەبىت. كە بىرىتىبە لە ناسىنى خواي گوره (جل جلال) و ناسىنى پىنځەمبەرە كەشى كەلە وناسىنى نايىنه كەشى كە ناسىنى ئىسلام، چونكە دروست نىبى يە بى زانيارى خواپەرسىتى بکەين، هەركە سىش وابكت سەرە دجام وىلى نەبىت و بە دەلىيابىيە و لە پۇويە كەوە لە نەصرانىيە كان ئەچىت.

دۇوهەميان: كاركىدن بە زانيارىيان، هەركە سىتكە زانيارى ھەبىت و كار بە زانيارىيە نەكات ئەوە لە روویە كەوە لە جولە كە ئەچىت، چونكە ئەوان زانيارىيان ھەبۇ، بەلام كاريان پىننەتە كىرىد، يەكىن لە ئەتكە كەنەتەن ئەۋەيە كە مۆۋەنەن ئەدات لە زانيارى دوورىكە وىتە وە بە خەيالى ئەۋەيە كە ئەگەر شتە زانى ئەوە لای خوا عۆزى ئەبىت، بەلام نازانى، هەركە سى ئەگەر توانى ئەۋەيە بۇ فىرىتى شتە بىت، بەلام خۆي فىرىتى شتە كەنەتەن ئەوە بىانووئى نامىتىنى لای خوا، ئەمەش قىتلى مىللەتە كە نوح بۇو (عليه السلام)، كاتى كە دەستىيان ئەكىد بە ناو گۈچكە يانداو جەلە كانيان ئەدا بە سەر دەم و چاوبىاندا تا بە حسابى خۆيان بىانوويان ھەبىت و بىانووپراو نەبن، وەك خواي گوره ئەفرمۇسى: **(جەلۇماً أَصْيَعْمُ فِي مَا ذَانَهُمْ وَأَسْتَقْتَسْتُوا بِإِيمَانِهِمْ)** (نوح: ٧).

سېتىميان: بانگە وازكىدىن بۇ ئەوان زانيارى، چونكە زانيان ويانگخوان میرانگرى پىنځەمبەران، خواي گورەش بە دەلىيابىيە وە فەرىدىن لە بەتى ئىسراىئيل كرد لە سەر ئەۋەيە كە بەرگىريان لەو خراپان لە ئەنەن ئەيان ئەيانكىد، بىتەر لە ئەنەن ئىشە كە ئەيانكىد، وەك خواي گورە ئەفرمۇسى: **(كَأَوْلًا لَا يَأْتَنَاهُنَّ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوْنَ مَا كَأَوْلُواً يَعْمَلُونَ)** (المائدة: ٧٩): بانگە شەكىدىن و خەلک فىرىكىدىن يەكىن كە فەرزمە كىفایەكان، ئەگەر هەندىك پىتى هەستن و كارە كە بىتەجى كەس گۇناھبار ئابىت، ئەگەر ھەموو خەلكىش وازيان لەپەتىن ئەو ھەموويان گۇناھبار دەبن.

چوارەميان: ئارامگىرنەن لە سەر ئازارە كانى ۋىيان، ئارامگىرنەن لە سەر فىرىپۇنى ئەو زانيارىيان، ئارامگىرنەن لە سەر كاركىدىن بە زانيارىيان، ئارامگىرنەن لە سەر بانگە شەكىدىن بۇ ئەوان زانيارىانە.

لەپىتاو بە شەدارىيەكىدىن لە ئەھىشتىنى ئەزانىن و ئاسانكارىيەكىدىن بۇ وەرگەرتى زانيارى پىتىويست (العلم الواجب)، لەم كەتىبە كورتەدا هەستاۋىن بە كۆزكىرىدە وەي ھەندى لەو شاتەنى كە بەشى پىتىويست لە زانيارىيە شەرعىيە كان ئەدات بە خۆيىتەرە كانى، لە گەل ئايەتە كانى سى جوزنى كوتايى قورىئان و تەفسىرە كاتىشى لە بەرئە وەي زۆر دووبىارە ئەبىنە و وریسا شەرعىيە كەش ئەلتىت: **(مَا لَا يَدْرِكُ كَلَّهُ لَا يَتَرَكُ جَلَّهُ)** ئەۋەيە ئە توانىت ھەمووى بە دەست بەھىتىت، خۆ ھەمووישى وازلىتەنەتىت واتە: بەپىتى توانا وېتىويست دەبىت ھەولى شارەزابۇن لە دەينە كەت بە دەيت، ئەم پەرتۇوكەش ھەندىكە لەو باپەتە پىتىويستانە.

ئىتىمە زۆر بەتىدا گۈرۈمەن لە سەر ئەوە كەدۇوە كە لە ھەموو شتە كاندا زۆر بە كورتى شت بىلەن و ئەۋەيە فەرمودەدە سەھىح و پەستى پىنځەمبەرە كەلە لە سەر ئەپەنەن، لاف ئەۋەش لە ئەپەنەن كە شەنگىنى كامەل و بى عەيىمان نۇوسييى، چونكە ئەوە تەندا خواي گورە يە بۇ خۆي بېرىدارداوە، بەلام ئەمەي ئىتىمە ھەولى كەسىكە ھەر ئەۋەندە لە بارادايە، جانە گەر پاست و دروستە دەرچوو ئەوە لە خۇداوە يە (لىلى بە زىيادىتى) و خۆ ئەگەر بە ھەلەشدا چوپىن، ئەوە لە دەرروون و شەپەتەنە وە هاتووەتە دەرە خواو پىنځەمبەرى خوا كەلە لىپى دوپىن، پە حەممەتى خواش لەو كەسەبىت كە بە دىيارى ھەلە كانمان بۇ ئەنتىرتە وە خەنە ئامانجىدار و بىنیاندەرمان لىنەدەگىرت.

داوا لە خواي گورەش دەكەين كە پاداشتى بە خېرى ھەموو ئەو كەسانە بدانە وە كە بە شەدارى ئامادە كىرىن و چاپكىدىن و بىلاؤكىدىن وە خۇيىتەن وە خەلک فىرىكىدىن ھەبۇوە لەم پەرتۇوكەدا وە ئەن و بە شەدارىيە يان لى وەرگىرىت و پاداشت و خېرى چەندىقاتىان بۇ بنووسيت.

خوا زاناتەرە و صەلات و سەلامىش لە سەر پىغەمبەرمان مۇحەممەد كەلە و ئال و بەيت و هاواه لانى بە پېزى بە گشتى.

كۆمەلەتكە لە زانيان و قوتاپيانى زانستە شەرعىيە كان لە جىھەنانى ئىسلامىدا ئەم پەرتۇوكە يان پە سەند كەدۇوە .
بۇ زانيارى زياتر، يان بۇ ھاواكارى و بە شەدارى كىرىن لەم (خېرەدا) يان بۇ دەستخستى ئەم پەرتۇوكە سەردانى ئەم مالپەرە
بە www.tafseer.info ، پۆستى ئەلىكتۇرۇنى (ئىمەيل) kurdy@tafseer.info .

فەزلى و خىرى قورئانخوين

* قورئان كلامى خوايى، فەزلى و گورهمى قورئان لە بەرامبەر قسە و كلامى خەلکى تردا وەك فەزلى و گورهمى خوا وايى لە بەرانبەر دروستكراوه كانىدا، باشترين ووتىيەكىش لە زمان بىتىدەر ئۇوهەيە كە قورئانى پى خويىنلىقىت.

ھەندى لە فەزلى و خىرى فىرىبوونى قورئان و خەلک فىرىكىرىن و خويىندەنەوەي:

پاداشتى فىرىكىرىنى قورئان: پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇویت: (باشتىنتان ئەوانەن فىرى قورئان ئىبن و كەسانى تىريش فىرى قورئان دەكەن). { رواه البخارى }

پاداشتى خويىندەنلىقى قورئان: پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇویت: (ھەركەس پىتىك لە قورئان بخويىنلىقىت چاكە يەكى دەستدەكەوەتى، چاكەش بە دەقاتى خۆى ئەدرىتەوە). { رواه الترمذى }

ئىبن رەجب ئەلىتى: "چەندقاتكىرنەوەي خىرىو چاكە بۇ ھەمو خىرىيەك، قورئانىش بە روونى ئەمە ئەلىتى و ئەفەرمۇویت: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا) ھەركەس چاكە يەك بکات خوا دە چاكەي بۇ ئەنۇوسى، بەلام چەندقاتكىرنەوەي دواى دە جارەكە ئۇوه بۇ ئۇو كەسانىيە كە خوايى گوره ويسىتى وايى بۆيان چەنجارەي بكتەوە، جارى واهىي بۆيان ئەكتە حەوتىسىد قات و زياترىش، پاش فەزلى و بەرەكەتى خوا ھۆى ئەمەش بىرىتىيە لە ملکەچىبوونى دل و بېرىكىرنەوە و تىتكەيشتنى لىتى ...

خىر و فەزلى قورئان فىرى—ون و لە بەرگەن و پىپ—ۋۇرى هينانەوە لە خويىندەوەيدا: پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇوی: (نمۇونەي ئەو كەسەي كە قورئان دەخويىنلىقىت و لە بەرىشى دەكات لە گەل فرىشىتە پاكەكانى خودايدا و نمۇونەي ئەو كەسەي كە قورئان دەخويىنلىقىت و بەرەدام ھاۋپىيەتى دەكات و دەيلىتەوە لە سەرى قورس ئەوەستىت، دوو پاداشتى پى دەدرىت) { متفق عليه } ھەروەھا پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇوی: (ئەوترى بە ھاۋپىيانى قورئان: بخويىنە و بەزبەرەوە دەنگ ھەلبە بە قورئان، وەك چۈن لە دونيا دەنگت ھەلەبپى، چونكە پلهى تو لە وىدا دەوەستى كە كۆتا ئايەتى تىدا دەخويىنی). { رواه الترمذى }

"خەتابى" دەلىت: پلەكانى بەھەشت بە ئەندازەي ئايەتكانى قورئانە، ئەوترىت بە قورئانخوين: بەو پلىكانەدا سەركەو بە ئەندازەي ئۇو ئايەتكانى لە دەنیادا دەتھويىندىن، ھەركەس ھەمو ئايەتكانى قورئان بخويىنلىقىت، لە تاخىرەتدا دەسەلات پەيدادەكەت بە سەر ئەپەپى پلەكانى بەھەشتىدا، ھەركەس يېش جوزئى لە قورئان بخويىنلىقىت بە ئەندازەي ئۇو جوزئى بە پلىكانەكاندا سەردەكەوەتى، ئەسەرى پاداشتى لە ئەسەرى خويىندەنەوە كەيدا رادەوەستىت.

پاداشتى ئەو كەسەي كە مندالەكانى فىرى قورئان دەكات: پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇوی: (ھەركەس قورئان بخويىنلىقىت و فىرى قورئان خويىندەنلىش بېيىت و كارى پى بکات، لە رۆژى قىامەتدا دايىك و باوکى تاجىيىكى و ائەكىرىتە سەرىيات كە رۆشنايىيەكەي وەك رۆشنايى خۆرە، دوو عاباى جوانى واشيان ئەكىرىتە بەر دۇنيا لە بەرانبەرياندا خۆى پاناقىرى، ئەپرسن: ھۆى چىيە ئەم بەرگانە كرایە بەرمان؟ پىبيان ئەوترى: بەھۆى ئەوهى منالەكتان خەريكى قورئان بۇوه). { رواه الحاكم }

تکای قورئان بُو ھاوەلنى لە دوارۋۇدا : پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇپىت: (قورئان بخويىن، چونكە لە رۇزى قيامەتدا وەك تاكاكارى ھاپىتكانى دىتە حزبور) { رواه مسلم } ھەروەما ئەفەرمۇپىت: (رۇغۇو و قورئان ھەردووكىيان تكا بۇ بەندەكان دەكەن لە رۇزى قيامەتدا). { رواه احمد والحاكم } **پاداشت ئەوانەي كۆدبىنەوە لەشۈنىيىكدا بُو قورئان خويىندىن و تويىزىنەوە لەماناكانى پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇپىت:** (هىچ كۆمەلە خەلکىك نىيە لەمالىك لەمالەكانى خودادا كۆپىنەوە دەست بە قورئانخويىندىن بکەن و تويىزىنەوە بکەن لەسەرى، جگە ئەوه نېبىت دلىڭارامى و سۆزۈ مىھرى خوا دائەبەزىتە سەريان و فريشىتە چواردەوريان ئەگرىتى خواى گورەش دەست بە باسکىدىن ئەكتەناو ئەوانەدا كە نازىكى خويىنى). { رواه ابوداود } .

ھەندى لە حكام و ئادابەكانى قورئان خويىندىن

ئادابەكانى قورئان خويىندىن : ئىين كەسىر ژمارەيەك ئاداب باسىدەكتات بۇ قورئانخويىندىن و ئەلىت: (پىۋىستە دەست لە قورئان نەدات و قورئان نەخويىتتەوە ئەگەر دەستتۇزىزى نەبىت، ئەبى پىش قورئانخويىندەن بكتات وجانتىرىن جلوپەركى خۆى لەبەردا بىت و پۇوبىكتە قىبىلە و كە باويشىكىشى هات واز لە قورئانخويىندىن بەھىنە و قورئانخويىندەن كەى نەبىت بۇ قسەي پىۋىست نەبىت، ئەبى زەين و بىرى لاي قورئانخويىندەن كەى بىت لەسەر ئايەتكانى مەذدە بوهستىت و داواي خىر لەخوا بكتات و لەسەر ئايەتكانى ھەپەشە بوهستىت و پەنا بەخوا بگرىت، نابىت قورئانەكە بەكراوهىي بەجى بەھىلەت، نابىت هىچ شتىكىش بختە سەر قورئانەكە، نابىت قورئانخويىن دەنگ بەسەر يەكتىدا بەزىكەنەوە و (لەيەكتىرى تىكىدەن)، نابىت لەناو بازاپو شويىنى ناشايىستەدا قورئان بخويىتتە.

چۈنیيەت قورئان خويىندىن : لە ئەنەسيان پرسى - رەزاي خواى لېپىت - پىغەمبەر ﷺ قورئانى چۈن ئەخويىندەوە؟ فەرمۇپىت: پىغەمبەر ﷺ قورئانى درىز ئەكىدەوە كە (بسم الله الرحمن الرحيم) ئەخويىندەوە درىز ئەكىدەوە، يانى (بسم الله) ئى درىز ئەكىدەوە و (الرحمن) ئى درىز ئەكىدەوە و (الرحيم) ئى درىز ئەكىدەوە . { رواه البخارى }

رېزەت ئەو ئايەتكانى لەشە و رۈزىكدا باشە بخويىرتىت : ھاوەلە بەپىزەكانى پىغەمبەر ﷺ رېزەيەك قورئانىان دائەنا بۇ ئەوهى لە ھەموو رۇزىكدا بىخويىن، ھىچ ھاوەلەن نەبووه كە بەردەدام لەسەر ئەوه بۇوبىت كە قورئان لە كەمتر لە ھەفتەيەكدا خەتم بگرىت، بەلكو لە پىغەمبەرە و ﷺ پۇاپىتەتكراوه كە نەھى كىدووھ لەوهى لە كەمتر لە سى رۇزدا خەتمىكى قورئان بگرىت .

ئامۇرگارىيەك :

قورئان خويىندىن بە لەبەر (حفظ) ئەگەر قورئانخويىن قورئانەكە لەبەربىوو، سەيرىكىد ئەگەر قورئانەكە بە لەبەر بخويىتت باشتىر فيكىرى ئامادە ئەبىت و دلى ئەداتە قورئانەكە و باشتىر لىيى وردىءىبىتتەوە، ئەوه باشتىر لەبەر بىخويىتت نەك لەناو قورئانەكەدا، خۆ ئەگەر ھەردوو بارەكەي لايەكسان بىو، ئەوه باش وايە لەناو قورئانەكەدا بىخويىتت .

سُورَةُ الْفَاتِحَةُ

سوره تى الفاتحة

ئەم سورەتە ناونراوه (فاتحة الكتاب) لە بارئوھى قورئانى پېرىۋەز بەم سورەتە دەست پى دەكەت و لە گەل ئەوه شدا ئەو كەسەي قورئان دەنۇسىتەو سەرەتا بەم سورەتە دەست پى دەكەت، خويىنى قورئانى پېرىۋىش ھەر بەم سورەتە دەست پى دەكەت، ئەمەش مانى ئەوه نى يە كە (الفاتحة) يەكەم جار دابىزىپەت بىقىقەمبەرى ئازىزىز (بەلۇت)، ھەندىك دەلىن ئەم سورەتە مەككى يە، وەندىكى ترىش دەلىن مەدەنلى يە.

ئەم سورەتە چەند ناوبىكى ترىشى ھەيە وەك (فاتحة الكتاب، ألم الكتاب، السبع المثاني، سورة الحمد، سورة الصلاة، الواقعية) ألم الكتاب، السبع المثاني، سورة الحمد، سورة الصلاة، الواقعية دەبارەي فەزلى ئەم سورەتاشوھە فەرمودە گەليتكى زۆد هاتوھ، لەو فەرمودۇدانەش پېقىقەمبەرى خوا (بەلۇت) دەفرەرمۇيت: «الحمد لله رب العالمين هي السبع المثاني، والقرآن العظيم الذي أوتيته» بۇخارى و مسلم بىوابىتىان كىرىدۇ واتە: سورەتى الحمد لله رب العالمين حەوت ئايەتى دوبىبارە بۇوە وئىدو قورئان ئەم بەرگۈزىزە يە كە بە من دراولە.

۱ ئەي پەروەردىگار ئىتمە تەنها زاتى بەرزى تو قەپرسىن و تەنھاش داۋى يارمەتى و كۆمەكىمان لە تۆ دەكەين.

۲ دەي كەواتە ئەي خوايى گەورە توش پىتەنۈمىمان بىكە وەيدىايەتىمان بىدە بۆ سەر پىتگاي پاست، بۆسەر پىتگا و پىبازارە پاستەكەي خۆت كە ئايىنى پېرىۋىز ئىسلام، لە سەر ئەو رىتىازەش سەقامگىر و دامەز زاۋامان بىكە بەمەميشەيى.

۳ كە پېيانى ئۇ و كەسانە يە لە ئاتۇز نىعەتە بەرزەكەنلى خۆت پېتى بەخشىن، ناك پىتگا و پېيانى ئۇوانەي خەشم و قىيىنى تۆيان پېچەوانەي سورەتەكەنلى تەرەوھ، ئەمەبەست پېتى جولەكەكانە، ھەر لە بناغە كەورە دەيەوەت بە مرەشكەكان پايكەيەنەت كە ئەم سورەتە بە ئاتۇز سەرگەردان و كۆمۈپاپۇن لە گاورەكەن، ئەم كەسانەش مەمۇو كارېتكان بە ئاتۇز خوداوه دەست پى بىكەن.

۴ سوپايس و سەتايىش بىقىقەمبەرى جىهانىيان و خاودەن باسى كىرىدۇ كە دەفرەرمۇيت (أولئك الذين أعلم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا) واتە: ئۇوانەي پەرورەدگار نازۇ نىعەتى خۆت پېتەخشىن لە پېقىقەمبەران دېاسنگىيان و شەمیدان و پىباچاگان، يە پاستى ئۇوانە ھاوه ئەنلىكى چاڭ.

لە كۆتىاي ئەم سورەتە پېرىۋەزدا سوننەتە ئىماندار بىلەت (ئامىن) واتە: ئەي خوايى گەورە ئەم داوا و پىارانەوەمان وەرىگەرە و قېلى بەررمۇو.

پېقىقەمبەرى خواش (بەلۇت) لە فەرمودۇيەيىكدا كە ئىمامى ئەممەد كەورە، ھەندىك لە زانىيان پېيان وايە (الرحمن) پە حمى فراوانى دەگىرتەوە، بەلام (الرحيم) تايىەتە بە پە حمى خوايى گەورە دەكەيەنەت لە دۇنيادا كە باوهەردا و پىباوارەپىش حىدىتكىمەن عىلى شىء ما حىدىتكى عىلى السلام والتامىن «

واتە: جولەكەكان ئەوهندى لە سەر سەلام كىرىن و ئامىن كىرىن ئىمانداران لە قىامەتدا.

۵ پەرورەدگار خاوهن و سەردار و مالكى پېتى باداشت دانسەو پاش (الفاتحة) حەسسوپىتەن پى دەبەن لە سەر ھىچ شتىكى تر

و سىزا و رىگىتنە، بەشىتەيەك پەرورەدگار لەو رۇچەدا باداشت ئەوهندە حەسسوپىتەن پى ئابەن.

بەندە چاڭەكارەكەنلى دەداتەوە و سىزاش لە بەندە تاوانبار

سورة تى المجادلة

هۆی دابەزینى ئەم سورەتە : سەرەتا بۆ تىنگەشتن لە واتاوا
مەبەستەكانى ئەم سورەتە پىويىستە ئاگادارى هۆكاري دابەزىنى
بىيىن نەويش بەم شىئىھە يە: ئىمام ئەممەد حاكم كېباۋىانەتەوە
لەعاشرەئى دايىكى مۇسلمانان (خواى لى بازى بىت) دەكىتىتەوە
كە فرمۇيەتى: سوپاس بۆ ئۇ خوايىھەمۇو قسەو گفتۇ كىرىيەك
دەبىستىن سويند بە خوا خەولەكى كچى ئەعلەبەوە هات بۆ لای
پىتفەمبەرى خوا (خوا^{ئەنلىك}) دەربىارەزىھار كەدنى مىزدەكەى
شكاتى - ووتى: ئەم پىتفەمبەرى خوا (ئاووسى كوبى صامت)
كە جىجىتىكەى خوارىد، لە پىتاوار ئەودا پىر بۈرم تاكار كەشتوھە
تەوهى تىستا كورپەكەيش لېتىو ونبايات بەلامدا، وېتى ووتى تۆز
وەك دايىك وایت بۆ من، ئەم خوايە من سکالالى خۆم بۆلائى تۆز
ئەقىنەم، بەم ھۆيە وە خواى گورە ئەم ئايەتاناھى دابەزاند بۆ
پىتفەمبەرى خوا (خوا^{ئەنلىك}) .

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

نهی موحه‌مداد بپرستی پهروه درگارت - الله علیه السلام - ووتی نه
نافره‌تهی بیست که ووتیوری‌تی له گله! ده کردی سه‌باره
به مدیرده‌کاری - که پیش ووت بیو وک دایکم وايت - وئه ویش سکالای
خوی بولای خوای گه وره برد بتو چاره‌سهار کردنی گرفته‌که‌ی،
له کاتینکدا پهروه درگاریش گرنی له گتفتگوک‌که‌ی هه روکتان بیو،
بیگومان خوای گاویده بیسسه رو بینای بهمه مهو کارو کردوه‌هیک.

نهوانه‌ی به‌هاوسه‌ره کانیان ده‌لین تۆ وەك دایکم وايت،
هاوساره کانیان بە ووتانه نابنە دایکی نهوان، چونکو دایکى
نهوان هەر نەو ژنانەن كە نەوانیان لى بۇوه، بېتکومان نەوانه
قسە و گوفتارىكى ئابنەند دەلین وىرىۋ دەكەن، وە(ئە)گەر نەوان
پەشيمان بىنـهـوـهـ بە باستى خوايش خوايىـهـ كى بـهـخـشـهـرى
لىتىوردىـهـ .

لار کاسانه‌ی که به ژنکانیان ده لین تۆ وەك دایکم وايت
پیشان پەشیمان دەبئەرە لەوەی کە توپيانه، پېویستە لە
کەفار تىيدا بەندەيەك ئازاد بىكەن پېش ئەوەی بەيەك بگەنەوە،
ئەوەش كەخوا واجبىي كرد لە سەرتان لە ئازاد كىدىنى بەندە
ئامۇزگارىيەكە بېتان، ئامۇزگارىيەن پىن دەكىرىت تا جارىنکى تر
ئەو ووتانە تەيدەتەوە بەدەمنىن، خواي گەورەش ناگادارە بەو
كارو كىرىدەوانە تىتوە دەمكەن:

۴ جا نگار که سیک تهیبو یا نه یتوانی به نه نه زاد بکات نه وه
با دو مانگی ته او لس راه یه که به پرتو و بیت به بیچان، پیش
نه وه له گل خیزانی به یک بگه نه وه (جا نگار به بی عنوزنیکی
شه رشی به بینی تیکه و نه وه ده بیت جازیکی تر لس ره تاوه
دهست بکات وه به پرتو و گرتن، یان پیش ته او بونی نه وه دوو

به گالت جاریه کوه دهیانووت : با خوا سزامان بذات به هقی ئه و و تانه مان ؟ ! (ئهی پیغامبر داگران مه به) ئهوانه ئاگری نوزه خیان به سه که برقنه ناویه و سزای تیا بچه ئن، به پاستی نوزه خ سره دجامتیکی خرابه ! .

٩ ئهی ئه و کسانه ای که باوه پتان هینناوه که چپه تان کرد، چپه يك مه کن که تاوان دودمثایتی و بی فهرمانی پیغامبری (لله) تیاد بیت، با چپه کانتان باسی چاک و له خوا ترسان بیت، دهی کواته بترسن له و خواهی که هار بقلای ئه و دهک پنهوه و کرده کرته وه .

١٠ به پاستی چپه به تاوان و گوناه و ناف رمانی پیغامبر لهه تانه و به، تا به هقیوه ئهوانه دل تهنج بکات که باوه پيان هینناوه، له کاتیکدا به فهرمانی خوای گوره نسبت چپه کردنی ئهوانه هیچ زیانیکیان پی ناگیمه نیت، کواته با باوه پدارانیش بشت به خوا بستن .

١١ ئهی ئه و کسانه ای باوه پتان هینناوه کاتیک له دانشتن و کوبونه وه کانتاندا پیتنان ووترا : پیگای کسانی تربدهن ئلقه ای دانیشتن کانتان فراوان بکهن، خوای گوره بیش گوشادی دهکات و فراوانی دهکات پیتنان، و هکاتیکیش پیتنان ووترا : هستن وجیگا چهل بکهن (بی) کسانی خاوهن پایه له ئهانی وزانیاری له باره هی خوداوه، نیوه ش هستن، پهروه دیگاریش پله و پایه هی ئه و کسانه پارز دهکاتوه که باوه پيان هینناوه له نیوه، هاره ها پله و پایه هی ئه و کسانه ش پارز دهکاتوه که خاوهن زانست وزانیاری، خوای گکوره به ئاگیه بوه کار و کرده وانه که نیوه دیکن .

١٢ ئهی ئه و کسانه ای باوه پتان هینناوه کانی رویستان که قسه يك به نهنتی و چپه بکن له گهله پیغامبری خوا، ندوا با پیش چپه کردن که تان خیریک بکهن (کاتیک ئه نایه ته دایه زنی نیت پاش ئوره ئاعله باتل له جوله) و دیو بومه میان نه بیت، و چپه هی هیچ سی کسیک نه خوای گوره شهشه میان نه بیت، و هله و زمارانه که متر یان نزدیک له هار کوتیکدا بن خوای گوره بیان له گلایه، (واته لهر جیگا وله هر شویتیکدا بن پهروه دیگار ناگادراره ب هتسو که وت و قسه و گوفتاریان)، پاشان له پیش دیایدا پهروه دکار مه والی ئه و کار و کرده وانه بیان پی ده دا که کردي بويان، چونکه بیگوگان خوای گوره به همو مو شتیک زانا و ناگادراره .

١٣ ئایا ترسان له هه ماری که خیریک پیشکه ش بکهن له پیش چپه کردن که تان ؟ (عبداللای کوبی عه باس - خوايان لى پازی قده غه کردن لسم کاره بیان) خوای گسورد لیتیده دا به پیغامبر (لله) ده فرمومیت : ئایا نهت بینین ئه و کسانه ای که خیریک کردن له چپه کردن، کچی دیسان گه پانه و سه پیشه خویان و واژیان نه هیننا له چپه کردن و توانع دان له ئیمانداران، و به دهه وام خه ریکی چپه يك که همو می گوناه - دوده نایه تی و نافه رمانی پیغامبره، و هکاتیکیش دین بولات ئه (موحده) به جوییک سلاوت لى ده کان که خوای گوره به و جوره سلاولی لى نه کردي بويت (واته : بهناشیرینترين شیوه که دهیانووت : السام علیکم : واتسے مسردن و تیاچ سوون برق ترق) و له نیسان خویاندا

أَلَّمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِّهِمْ وَلَا حَمْسَةٌ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَا أَدْفَنَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْرَرَ إِلَّا هُوَ مَهْمَهٌ أَنْ مَا كَانُوا مِنْ يَعْصِيهِمْ
يَعْصِمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ وَعِلْمُهُ
نَهْوٌ عَنِ النَّجْوَى إِنَّمَا يَعْدُونَ لِمَا هُنَّ عَنْهُ وَيَنْجُونَ بِالْأَشْرَقِ
وَالْأَعْدَوْنَ وَمَعْصِيَتُ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَهُوكَ حَيْوَكَ يَمَا لَمْ يَعْلَمْ
بِهِ اللَّهُ وَيَعْلَمُهُنَّ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يَعْلَمُ بِنَا اللَّهُ يَمَا نَوْلُ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصْلُقُهُنَّ إِنَّمَا يَنْهَا الظَّنِينَ الْمَصِيرُ
تَسْجِنُهُمْ فَلَا تَنْجُونَ بِالْأَنْقَارِ وَالْأَعْدَوْنَ وَمَعْصِيَتُ الرَّسُولِ وَتَنْجُونَ
بِالْأَرْبَرِ وَالنَّقْوَى وَانْقُوا اللَّهُ الَّذِي يَهْمِسُهُنَّ
مِنَ الشَّيْطَنِ لِيَحْرُكَ الَّذِينَ أَمْنَأْنَا وَلَيَسْرَهُمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَسْوَلُ الْمُؤْمِنُونَ
أَمْنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقْسِمُوا فِي السَّجْلِis فَلَمْ يَسْجُحْ
الَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَشْرُرُوا يَرْفَعَ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْنَأْنَا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْعُمَدَ حَتَّى وَلَلَّهُ يَعْلَمُ مَنْ يَعْلُمُ خَيْرًا

٧ ئایا نه تانیو (ئهی موحده) که پهروه دیگارت زانا و ناگادراره به وهی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، چپه هی هیچ سی کسیک نه خوای گوره شهشه میان نه بیت، و چپه هی هیچ سی کسیک نه خوای گوره شهشه میان نه بیت، و هله و زمارانه که متر یان نزدیک له هار کوتیکدا بن خوای گوره بیان له گلایه، (واته لهر جیگا وله هر شویتیکدا بن پهروه دیگار ناگادراره ب هتسو که وت و قسه و گوفتاریان)، پاشان له پیش دیایدا پهروه دکار مه والی ئه و کار و کرده وانه بیان پی ده دا که کردي بويان، چونکه بیگوگان خوای گوره به همو مو شتیک زانا و ناگادراره .

٨ (جوییک) کان کاتیک ئیمانداریک به لایاندا بیرون شتایه تو اجیکیان لى ده دا وله ناخویاندا چپه يکیان ده کرد، پهروه دیگاریش قده غه کردن لسم کاره بیان) خوای گسورد لیتیده دا به پیغامبر (لله) ده فرمومیت : ئایا نهت بینین ئه و کسانه ای که قده غه کردن له چپه کردن، کچی دیسان گه پانه و سه پیشه خویان و واژیان نه هیننا له چپه کردن و توانع دان له ئیمانداران، و به دهه وام خه ریکی چپه يك که همو می گوناه - دوده نایه تی و نافه رمانی پیغامبره، و هکاتیکیش دین بولات ئه (موحده) به جوییک سلاوت لى ده کان که خوای گوره به و جوره سلاولی لى نه کردي بويت (واته : بهناشیرینترين شیوه که دهیانووت : السام علیکم : واتسے مسردن و تیاچ سوون برق ترق) و له نیسان خویاندا

يَكُنْهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا إِذَا نَجَّيْتُمْ أَرْسَلُوكَفْدُمَوْبَنْ يَلَى مَحْوَرَكُو
صَدَقَةً ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَحْدُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
ءَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَنْ يَدَى مَغْوِرَكُو صَدَقَتْ فَإِذَا لَمْ تَقْعَلُوا
وَقَاتَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَاقْتِمُوا الصَّلُوةَ وَأَعْلَوْا لِزْكَرَةَ وَأَطْبِعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ حَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۖ ۱۲ ۱۳ ۱۴ أَتَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا فَقَمَا
غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ بِنَكُومْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۱۵ أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۱۶ أَخْذُوا أَيْمَنَهُمْ جَنَّةً فَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَاهُمْ
عَذَابٌ مُهِينٌ ۱۷ لَنْ تَعْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أُولَدُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ أَمْحَبُ النَّارِهِمْ فَهَا خَلِدُونَ ۱۸ يَوْمَ يَعْرُجُونَ
اللَّهُ جَمِيعًا فِي حَلْفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُو وَخَسْبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ لَا
أَنْتُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ۱۹ أَسْتَوْدُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَنَ فَأَنْسَهُمْ ذَكْرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَنِ لَا إِنْ حِزْبُ الشَّيْطَنِ هُمُ الظَّرْنُونَ
إِنَّ الَّذِينَ يَحَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِينَ ۲۰
كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَ ۚ أَذَا وَرَسِلَ إِلَيْكَ اللَّهُ قَوْيٌ عَزِيزٌ ۲۱

۲۲ هیچ کو عمل و قومیک تایبینیت و دهست ناکه ویت که باوه پیان به خوا و پیشنه نوای همیت، لهمه مان کاتنا نوستایت نوانه بکهن ده خانه چون له بونیادا سوینندی دریان بق نیویه ده خوارد، و واده زانه شو سویننده دریانه بیان قازاجیتکیان پی ده گهیه نه (پهروه ردگاریش له ناو خلکیدا پرسوایان ده کات) و ده فرمیت: به پراستی نا نهانه دروزن.

۲۳ شو کسانه شهیتان زال بیوه به سه ریاندا (شلهی نیمان بیون) دریست کردن بیویان) جا بمو هویوه یادی خوا لبیر بردوته توه، نا نوانه (که شهیتان زال بیوه به سه ریاندا) دهسته و ناقم و گزنه شهیتان، جا نیویه شهیشارین که هر گهیه گهی شهیتان - ل دوینا و قیامه تدا- زهره مندن (چونکه دوازده زان فرق شتوه به دوینا و دهدایتیشان گهیوه توه به گومایی).

۲۴ بینکومان نوانه (که دیایتی خوا و پیغمه بره کهی ده کن) نا نوانه له پرسواین وزه بونترین خلکن ل دوینا و قیامه تدا.

۲۵ خواهی گاوه (له قده ردا) بپیاری داوه که ختم پیغمه بره کاتم سر ده که وین (شههش مانای شوه، نی یه که هیچ که سیک بتوانیت مملانی له گهان خرادا بکات، به لکو شوه، ده گهیه نیت که پهروه ردگار ده یه ویت به بپرواداران بلی نیویه خوتان تنه نین، به لکو هه میشه له گهان) چونکه به پراستی هر خوا خوابیه کی به هیز و پالاده سته (به وی خاوهن هیزه به سر خستنی ئیمانداران و پرسوکردنی دوژمنانی).

مالان ده ریکه ن و گوپیاهی خوا و پیغمه بره کهی بکن، خواهیز زور به تاگایه بمو کارو کرد و اوانه که نیویه ده یکان.

۱۴ (نهی موحده) نایا سه بیری نوانه ت نه کرد له (دوو رووه کان) که نوستایه تی و پیشتگیری بیان له نه تووه و هم زنک ده کرد که خواهی گاوه خه شم و قیینی خزی لی گرتبون (که جو جوله که کان) بیون، نهوهش بدانه نه دوو بروانه نه له نیویه و نه له نهانش به لکر که سانیکی بی هه لویستن، سویندیش به در ده خون له کاتیکا خوشیان ده زان که در ده یکان.

۱۵ (له تولای نه م کاره ناپه سند و خوبه خراپانه یاندا) پهروه ردگار سزا یکی سخت و بیتینی بق ٹاماده کردن، به پراستی نهوهی (نهم دوو بروانه) ده یانکرد کارتکی خراب و په فتاریکی ناشیرین بیو.

۱۶ (نهم دوو بروانه له ترسی تولای نه مه مو کاره خراپانه یاندا که ده یانکرد بدرا مبهه به نیمانداران) سویندیان ده خوارد و نه م سویندنه شیان کردیوو به قه لفان و پاریزه ریک له ترسی شمشیری مسلمانان، تاوه کو خویان و مال رسامانیانانی پی پیارین، به مهش پتکریان ده کرد له پیاری خوا به سارکردن و رو رادانی خلکنی، هر لبه ره نه مه سزا یکی به سو و سر شرق که ریان بق ٹاماده یه.

۱۷ (نه مال و سروهت و سامانیان نه که روکان و مندالیان ناتوانن له دهست تولای پهروه ردگار بزکاریان بکن، نائاه وانه ها ومل و گزنه ناگری نوزه خن و بیه هه تا هه تایش تایادا ده مبنیه ووه.

۱۸ (له پیزکدا خواهی گاوه هه موبیان زیندوو ده کاته ووه، نه دوو بروانه سویندی بق خوا ده خون که (شلهی نیمان بیون) هه روکه چون له بونیادا سوینندی دریان بق نیویه ده خوارد، و واده زانه شو سویننده دریانه بیان قازاجیتکیان پی ده گهیه نه (پهروه ردگاریش له ناو خلکیدا پرسوایان ده کات) و ده فرمیت: به پراستی نا نهانه دروزن.

۱۹ شو کسانه شهیتان زال بیوه به سه ریاندا (به وسوسه دریست کردن بیویان) جا بمو هویوه یادی خوا لبیر بردوته توه، نا نوانه (که شهیتان زال بیوه به سه ریاندا) دهسته و ناقم و گزنه شهیتان، جا نیویه شهیشارین که هر گهیه گهی شهیتان - ل دوینا و قیامه تدا- زهره مندن (چونکه دوازده زان فرق شتوه به دوینا و دهدایتیشان گهیوه توه به گومایی).

۲۰ بینکومان نوانه (که دیایتی خوا و پیغمه بره کهی ده کن) نا نوانه له پرسواین وزه بونترین خلکن ل دوینا و قیامه تدا.

۲۱ خواهی گاوه (له قده ردا) بپیاری داوه که ختم پیغمه بره کاتم سر ده که وین (شههش مانای شوه، نی یه که هیچ که سیک بتوانیت مملانی له گهان خرادا بکات، به لکو شوه، ده گهیه نیت که پهروه ردگار ده یه ویت به بپرواداران بلی نیویه خوتان تنه نین، به لکو هه میشه له گهان) چونکه به پراستی هر خوا خوابیه کی به هیز و پالاده سته (به وی خاوهن هیزه به سر خستنی ئیمانداران و پرسوکردنی دوژمنانی).

له هر زی (بنی عامر) کوشت که کاتی خویی هاوپیه میانی جوله که کاتی (بنی نصیر) بودن، پیغمبری خواش (پیغمبر) بز نهادی خوینکهای بدان پوشش بز لای جوله که کاتی (بنی نصیر) تاوه که پیگای نهادی خوینه خوینی نه دلو کوژراه بدان، جوله که کاتی (بنی نصیر) بس نهادی بمهل زانی و کستکیان نارده سه ریانیک، که له زیریدا پیغمبری خوا (پیغمبر) دانیشتبور قسمی له گهل ده کردن، تاوه کو به دیدیکی نزد گوره له سه ریانه و بخات به سر پیغمبری خوا و بیکریت، خواتی گوره ش به وحی پیغمبری (پیغمبر) ناگادر کرد و اینکه بیکاری خواه ش نهگرسکه کیان، پاش نامه پیغمبر (پیغمبر) سوپای پیکوه نهادی و چوبیه سه ریان، نهادی چونه ناو قلا کاتیانه و خویان قایم کرد، نواتر که زانیان چاریان نیه دلویان به پیغمبری خوا کرد که زانیان لی بهینتیک که شوین و جیگای خویان چول بکن و همه ریکی باری و شتریک کل و پهله بینه له گهل خویاند، پیغمبری خواش (پیغمبر) بهمه پاری بسو، دوای نامه جوله که کاتن له برش و هدی خانوشه کاتیان دهست مسلمانه کان نهادی و دستیان کرد به پوچانی خانوشه کاتیان به دهستی خویان.

خوش ویستان دهیت نهاده ش بزانین نیمانداران هیچ کاتی دهست پیشخرنه بیون له شکاندنی پهیان و پهله لیکن له گهل هاویه میانه کاتیاندا، له گهل نهاده شدا جوله که کاتن حه و بازووه لهوشه زیاتریان له گهل بکریت، چونکه نه کاره جوله که کاتن که کردیا به دهسته واژه نه سه ودهمه به (خیانته العظمی) داده نریت، به لام پیغمبری خوا (پیغمبر) نزد میهره بان بسوه، نهادها به ونه دهه و ازی لیتیان.

نهادی خواتی گاوره بمهیره بان

۱ نهادی له ناسمانه کان و زه ویدا هن به پاک و بیگ ری تسبیحات و زیکرو یادی خوا ده کن، (بمشیوه بک له زیر ق فرمان و ده سلاتی خوا ده رینچن) هر نه خواییه بالادهست و کاره جی و دانا. **۲** هر نه خواییه که بیباوه بکانی نه هلی کتاب (جوله که کاتی پیغی نصیر) لی له مال و جیگای خویان در کرد له یکم دهست پیکردنی کوکردنی و هده، و ناجاری کردن (شاری مه دینه بجهیمه لیان)، نه نیمانداران نیویه به ته ما نه بیون ثابه و شیوه بیه ویه و پیسواییه و ولات به جی بیلان، چونکه خاوه نه قه لای قایم ویا خاتنیکی نزد و فراوان بیون، خوشیشان سره تا وایان ده زانی که ترازووه و همچنان پیتناکریت بر امبار مسلمانان پانی بیون بیهی چه نگ کردن مال و جیگای خویان چول بکن و مه دینه و نیویه پهروه ریگار له جیگایکه و بیان هات که نه جوله که کاتن باورهیان نه کرد و بته ما نه بیون شتی و پو بدان، پیغمبری خویان بین و بچنه شام، زانیان ده لین: نه ده رکردنی جوله که یکم ده رکردنیان بیو له نیویه دورگه عاره ب، کوتا جاریش لسه رده می عمره کوپی خه تابدا بیو که جوله که کاتن خیبه ری له نیویه دورگه عاره ب ده رکرد. **۳** هندیکی تر له زانیان ده لین: پهیان شکاندنی کیان نه بیو شویته و اریشان له مه دینه دا نه میتیت (له فرموده بیه کدا هاتووه، پاش نهادی و اریشان له مه دینه دا نه میتیت) سوپایان بیتیت سه برق جهندی جوله که کاتی که پیغمبری خوا (پیغمبر) ده فرمومیت: (نصرت بالرعب مسیره بئری مه عننه روزگاری بیو له کوشت، له کاتی گه رانه داد دو که سی شهر، و اته: پهروه ریگار سه رکه و تمنی به من داوه به وهی که

لَا تَجْدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ يُوَادِعُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْكَانُوا إِبَاءَهُمْ أَوْ أَبْكَاهُمْ أَوْ إِخْوَنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أَوْ لَتَّهُكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَيْهِنَّ أَيَّدَهُمْ وَرُوحَ مَنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْنَّهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِنَّ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضَوْهُنَّ أَوْ لَتَّهُكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ **۲۱**

سورة الحشر

سُورَةُ الْحَشْرِ

سَبَّحَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ مِنْ دِرِّهِمْ
۱ لَا أَوْلَى الْحَشِيرَ مَا طَنَسَتْ أَنْ يَخْرُجُوا لَظِفَرًا أَنَّهُمْ مَانَعُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنْ أَنَّ اللَّهَ فَانِّهِمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوا وَقَدْ
فِي قُلُوبِهِمْ الْأَرْعَابُ يَخْرُجُونَ بِيَوْمِ يَأْتِيهِمْ وَيَأْتِيَ الْمُؤْمِنِينَ
فَأَعْتَدُوا وَإِنَّا تَأْوِلُ إِلَيْهِمْ
۲ وَلَوْلَا أَنْ كَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ أَنَارَ

سوره تی الحشر

له بارهی نه سورة تهود (بنین عیاض) ده لین: پیغمبر (پیغمبر) کاتی هاته مه دینه پهیان نامه کی له گهل جوله که کاتی (بنی نصیر) بست به وهی نه جه نگیان له گهل دا بگات نه نهادی بجه نگیان له گهل مسلماناندا، به رامبر نامه ش سه رمال سه رودت و سامانیان پاریزند او بیت، به لام جوله که کاتن نه پهیانه یان شکاند، پیغمبریش (پیغمبر) کاتی بامهی ذاتی سوپایه کی پیکه و نهاد چویه سه ریان پتی و وتن والله نیویه به هیچ شیوه بیک خاوه نه عهد و په لین نین لای من، جوله که کاتی (بنی نصیر) زانیان تازه کار له کار ترازووه و همچنان پیتناکریت بر امبار مسلمانان پانی بیون بیهی چه نگ کردن نه کاره بکن و مه دینه و نیویه دورگه عاره ب به جیمه لیان تنها باری و شتریک کل و پهله له گهل خویان بین و بچنه شام، زانیان ده لین: نه ده رکردنی جوله که یکم ده رکردنیان بیو له نیویه دورگه عاره ب، کوتا جاریش لسه رده می عمره کوپی خه تابدا بیو که جوله که کاتن خیبه ری له نیویه دورگه عاره ب ده رکرد. **۱** هندیکی تر له زانیان ده لین: پهیان شکاندنی کیان نه بیو شویته و اریشان له مه دینه دا نه میتیت (له فرموده بیه کدا هاتووه، پاش نهادی و اریشان له مه دینه دا نه میتیت) سوپایان بیتیت سه برق جهندی جوله که کاتی که پیغمبری خوا (پیغمبر) ده فرمومیت: (نصرت بالرعب مسیره بئری مه عننه روزگاری بیو له کوشت، له کاتی گه رانه داد دو که سی شهر، و اته: پهروه ریگار سه رکه و تمنی به من داوه به وهی که

ذلِكَ يَأْتِيهِمْ شَافِعًا اللَّهَ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يُشَاقِ الْمَهْمَلَانَ اللَّهُ سَدِيدٌ
الْعِقَابِ ٤ مَاقْطَعْتُمْ مِنْ لِيَتَهُ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا فَإِيمَةً
عَلَىٰ أُصُولِهَا فَيَأْذِنَ اللَّهُ وَلِيُخْرِزَ الْفَسِيقِينَ ٥ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ قَمَا أَوْجَحْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ حَيْلٍ وَلَارِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٦ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ فَلَيَوْلَهُ وَلِرَسُولِ
وَلِذِنِ الْقَرِيفِ وَالْيَسْمَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونُ
دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ أَرْسَوْلُ فَحْذُوهُ وَمَا
نَهَكُمْ عَنْهُ فَانْهُوا وَأَنْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَدِيدُ الْعِقَابِ ٧
لِلْفَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرَضُونَا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْ لِتَكَ
هُمُ الصَّابِدُونَ ٨ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُ الدَّارَ وَالْأَيْمَنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَحِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مَمَّا أَوْتُوا وَيُقْرِبُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَاصَّةً
وَمَنْ يُوقَ سُحْنَ نَفْسِهِ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩

تیمهین ولی دوور بکونه و، جا له خوا پرسن و ته قوای خواتان
مهیت، چونکه پرستی تزله‌ی خودا نزد ساخت و بهتنه.

نه و مال و سامانه‌ی که له (چوله‌که کاتی بني نضیر) گیرا بق
کشو هزاره کلچه ریانه‌ی، شاو (هاوله‌لانه‌ی) که له مه‌که وه
ورده زنران و کلچیان کرد بق مدینه و مال و سامانه خویان به جن
جهیشت، نه‌مانه چاوه روپانی به خوش په زامه‌ندی خواه گه ورن،
هر بقیه له بره په زامه‌ندی په روهد کاریان و ولاتی خویان
جهیشت، و به بی هیچ نیازنکی دونیابی پشتیوانی له خوا
پیغمه‌مره‌که‌ای دهکن وهمولی سارخستن پیغامه‌که‌ای دهدهن،
نائاهونه راستکون (له باوهه و کارو کرد وه بیاندا).

له نوای نهودی خواری گهوره دهست که وتی جوله که کانی دا
به کرچه ریه کان، نه مجا دیته سه رستایش و پیاوچاکی نیماندارانی
خلکی مهدهن (ئانصاریه کان) و ده فرمومیت: نه و کسانه ش که
بیشتر مال و جینگی خیان ئاماده کرد له پیتناو پیشوازی برا
کرچه ریه کانیان و دلبان پازاندوه به سوری نیمان، و نه و
کسانه شیان خوش دهوتی که کرچیان کرد بؤلایان، و لب رامبهر
نه و شدا که درا به مهاجره کان له ده سکه وتی جوله که کانی (بنی
ضیر) هیج دلگران نه بیون وله ده رونیاندا (له حسوسودی به خیلی)
مشتیک دروست نه بیو به رامبیریان، نهک هم ره نهودنده به لک فهزی
نه و نهان بیش ده خن به سه ره ره دهندیه کانی، خوباندا، هر رجهند

باشد. رئیسی همو^ه کاستنکی^ه کے غادر و خانهات بیکات^ه (بیکات).

۳ **جا ناگه ر پروره دیگار نه ده ریه ده بی و مال چو لکردنی**
لک سه بر پریار نه دنایه، نهوده هر له بونیا سزا ده دان، و له پاشه پرورد
شندنا ناگی نو خیان بق همیه.

نهم سزايانه شيان به هوي شاه بورو که دزاييته خوا
و پيغمبری خوانان کرد، جا هر که سينکيش دزاييته خواي
گاوره يكات، باز افانت تقله و سزا خواي گاوده نقد سخته.

۵ کوهه‌ی بربستان له دار خورماکانیان یان لئی که پان و نه تان
بپن همموی به بیزن و فرمانی خوا بیو؛ و بق پیسوا کردنی له
خوا یا خیان و له سنور ده جوان بیو.

کاتیک جوله که کانی (بنی نصیر) چونه ناو قه لاکانیانه و خویان
قایم کرد، مسلمانان هستان به بپرسن دار خورماکانیان تاوه که
بینت دهره و، جا کاتیک جوله که کان ئەمەیان بینی سەر زەنشتى

موسلماناتیان کرد و پیشان ووتن : خوئیوه به لای خوتانه و
چاکسازی و نیسلاخ دهکن بق شو دار خورمایانه دهین؟ (تاواهی
خویی نه گریسی جوله که لهه مو سرهده مینکدا کاری نقد خراب
ناشیرین دهکن بر امیر نیمانداران له کوشتن و پیش و خوین پشتان
کوشتن پیغامبران، کهچی دهیانه ویت له به رامبره ردا مسلمانان
گولیان بق پابختن !!! شوه ببو لب رامبره رشنه ووتیه یه
جوله که کاندا مسلمانان سه رسم بون، پاش شوه خواب گهوره
وه لامی دانه و فرمودی شوه لب رهیه که خواب گهوره
بیباوه وله سنوره در چوچه کانی جوله که زه لیل و سره شقیر بکات
به وی کاتیک دهیشن که مسلمانان به بر چار اویانه و ما ل
و سه و هت و ساماندان ده رخختن و دار خورمایانش دهین.

نهودی پهروه رذگار له سه رو هت وسامانی جوله که کانی (بنی نضیر) ای سه ندهود و گتکاهیه و بق پیغامبر (علیهم السلام)، تیوه بت بدهست هفتانی هیچ ماندرو نه بیون نه سب و وو شرتان بق تاونه دایبوو، (له بر نهود پهروه رذگار مال وسامانی نهو جوله کانی تاییات کرد به پیغامبری خواوه) به لام خوابی گه وره پیغامبره کانی زال و سرکه و تو رو ده کات به سره هر کاسیکدا که دیده دهند، تا گمان خون، که به بولمه لاده دس، هممه شدت کار

نهو مال و سامانه‌ی خواه گهوره به خشی به پیغمه‌بهر که‌ی له سه‌روه‌تی جوله‌که کانی شارو دینهاته‌کان، نهوه په ره‌رده‌گار بپیرایش دلاوه بیخوا و پیغمه‌بهر و خزماتی و هفت‌تیون و هه‌زاران و پیچوارانیش بیت، نهمه‌ش بق نهوه‌یه که نهو مال و سامانه ته‌نها له نتیوان ده‌له‌م‌نده کانی نتیوه‌دا نه بیت (نهمه‌ش حوكمی خواه گهوره‌یه تا پیچه‌تی تیامه‌ت هر مالو داراییه که جه‌نگدا بگیریت به‌پی کوشتن و شه‌پیکردن که پیتی ده‌لین (الفی) ماف خوا و پیغمه‌بهر و خزمانی و هه‌تیوان و هه‌زاران و پیچوارانه) جا نهی نیمانداران نهوه‌که پیغمه‌بهر (لریکه) بیتی به خشین و هری بگرن، و هر فرمانیکیشی به‌سده‌دا کدین جه‌بچه‌که، له‌هه، جش، قله‌هه‌غم، کدین، وانه،

عه بدولالی کورپی نوبیه کورپی سه‌اول سه‌رکده‌ی دو پوه‌کان
تاتی بینی که جوله‌کانی (بنی نفسیر) ثابلوقده راون له لایه‌ن
وسلمانانه و، چند کسیتکی نارد بی‌لایان که پیتیان بلی دامه‌زلاو
خو گرین ونه ترسن هر رکاتیک جه‌نگان له‌گله موهه‌مد
کومه‌له که بدایمه‌ش پشتگری نمی‌هین، نموده بیو جوله‌که کان به و
رده روشنن - وک کورد ده‌لی گورگانه خواردیان کردن - و
حق‌شیان میشیلک میوانیان نه‌بیو، وهیچ خواه‌نی به‌لاین ویه‌یمانی
تفقیان نه‌بیوون له‌گله جوله‌که کاندا).

(ثوہ بیان) ٹھوہ بیان کا نام گھر دہیشکران لہ مددینہ نئے وہ
دو پووانہ لہ گھلیان دہنناچن، وہ ہمروہا نئے گھر جنگیشیان لہ
بیکریت پشتیوانیان ناکن (ہر واش دہرچو) وہ گریماں نئے گھر
شتیوانیان لو جو گھلکا نام کرد، پاش تاویک پشت ہلادھکن و
لکھپانی جانگ بھیجیدہ هیں، پیاشانیش سرکہ تو نابن (شم)
وہ پووانے خواں گورہ زہلیل پیسواں کردن و تفقاً و دوو
پوچھکشان ہیں سووندھکان پی (ناگکیاند).

۱۳ نهی مینادران به راستی نیوی له دل نه و دو پوچ و جوله کانه دا
رس و سامانن زیارتله خوای گوره، نه ویش به هقی نه وهی که
وانه گهل و هزیتکی ناحالی و تینه گه شتون (چونکه نه گهر
حالی بونایه دیانتانی که خوای گوره نیویه سره رخست به سه ر
واند)، هر نه ویش شیاوی نه وهی که لئی بترسیت).

۱۰ جوله کاکان (نه ونده ترسنگن) هیچ کاتیک ناوین به یه ک
بارچه بی و به کزمه ل له که لثان بجه نگن، مگره له قهلا
ایمه کاتیناند نه بیت، یان له پشت دیواری ماله کاتینانه نه بیت،
پونکه ثو جوله کانه دژیه تی نیوانیان نور سه خته، له کاتینکدا تو
اده زانیت که نه وان یه ک دهست و یه ک پارچه و یکون
نیخوچیاند، به لام له پاستی دا دله کاتینان جودا وله یه ک دوروں،
لهمه ش له بر رئوه یه ک نه وان گله لکنی نه فام و یه عقلان.

۱۵ **حالی ئامانیش وەك حالی پیشینەكانى خۆپان وایە (وەك حالی جولەكانى بەنى قىنۇقاع) يان (موشىرىكە كانى قورپەيش كە لەچەنگى بەدردا چىپان بەسەرەتات، كەشەش مانگ پېش نەم بىيۇداۋەئى ئەمان بىو) كە بە ئەنجام وکار و كىدەدە و قىتلەئى خۆپان كەشتىن، (ئىمپارايتىپەيان ئازىزىيە كە كارى ئەنگىرسىس وايىان ئەكىدىاھ) وە باشەدە ئېشىدا سىزاع، دەد سەختىتان بە ھەمە.**

(نحوونه‌ی نام دو پروانه که نه‌جامیان دا له‌گه‌ل
بوجله‌که کانی بنی نصیر) دا، و هک نحوونه‌ی شهیتان وایه کاتینک
عامی مرؤز، ده دات و پیتی ده لیت: کافر بیه، (نه‌بیش به‌وهی
گوناه و توان و کوفری لا جوان ده کات و پیتی ده پارزینتیه) و) جا
کاتینکیش که کافر بیو، شهیتان بیو و کسه ده لیت: به‌پاسستی من
۴۷ ته بدریم و من له خواه په‌برو و دکاری جیهان ده ترسم (نامه) ش
وه ده‌گه‌یهنت که شهیتانی نه فرین لیکار و همیشه و به‌شیزوای
جقاراو جقد خریکی له خشنته بردن و بیلان گیتان له مرؤفه‌کان،
باشانیش بق نه‌وهی داخ و حه سره‌تیان بداتی ده لیت: من له نئیوه
بدریم و من له خواه ده ترسم.

سرنهجام وپاشه پقنى شەيتان وئى و بىباوه پانەيش
ئرناگرى دىزخە و بىمەمىشى يى وەتا مەتايى تىايدا

وَالَّذِينَ جَاءُوكُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَعْفِرْ لَنَا
وَلَا إِخْرَجْنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِإِلَيْمَنَ وَلَا جَعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غَلَّا لِلَّذِينَ مَأْمُنَوا إِنَّكَ رَبُّ رَحْمَمْ ١٥ أَمَّ تَرَى إِلَى
الَّذِينَ نَاقَفُوا يَقُولُونَ لَا خَوْنَاهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرَجْتَنَا خُرْجَكَ مَعْكُمْ وَلَا تُطِيعْ فِي كُمْ
أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوْتَلْنَا نَصْرَنَكَ وَاللهُ يَشَهِدُ إِنَّهُمْ لَكَذِيلُونَ
لَئِنْ أَخْرَجْوَا لَا يَخْرُجُونَ مَعْهُمْ وَلَئِنْ قُوْتَلُوا لَا يَصْرُونَهُمْ ١٦
وَلَئِنْ نَصْرُوْهُمْ لَيُوْلَكَ الْأَذْبَرَ ثُمَّ لَا يَصْرُونَهُمْ
الْأَسْمَاءُ أَشْدُرَهَةَ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُونَ ١٧ كُمْ جَيْعاً إِلَّا فِي قُرْيَى
مُحَصَّنَةَ أَوْ مِنْ وَرَاءَ جَدِيرَ بَاسِهِمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدَ تَحْسِبَهُمْ
جَيْعاً وَقُلُوبُهُمْ شَقَّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ١٨
كَثُلَ الَّذِينَ مِنْ قَلْبِهِمْ قَرِيبًا ذَأْوَأَبَالْأَمْرِهِمْ وَكَمْ عَذَابَ
كَثُلَ الْأَشْتَطَانِ إِذْفَالَ لِلإِنْسَنِ أَكْثَرَ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنَّ بَرِّيَّهُ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمَيْنَ ١٩

خوشیان هم‌ئار و نه داریش بن، جا نه و کسه‌ی خوی له رژدی
بیدر زنلی پیاریت و زال بیت به سره ده رونیدا هر که وانه سه‌رفزان
حق شه‌خته بونا مقاماتن.

۱۰ نهوانه‌شی له پاش کوچه‌ریه کان و ته‌نصاریه کانه‌وه هاتن نزاو پارانه‌وهیان نه‌مه‌یه که ده‌لین: نه‌ی په روره‌دگارمان له گوناهه‌کانی نیمه ونه برايانه‌شمان له (کوچه‌ریه کان و پشتیوانه‌کان) خوش بیه که له پیش نیمه و پیازی نیمان و نیسلامیان گرفته‌به، هیچ بوغز یقینیکیش مه‌خاره دلمانه‌وه له ناستی نهوانه‌ی که نیمانیان هیتاوه که مه‌بست پیی هاوهله به پریزه‌کان و سله‌له في صالحی نه‌نمومتیه، نهک و هک یافزیه‌کان که سری زمان و بنی زمانیان قسم و تانه و ته‌شاره دانه له هاوهله به پریزه‌کان نه‌ی خواه گه‌وره هاست، ته بسیه؛ و به‌خشنده و میهه‌هاینت.

نهی موجهه دایا نتیبینی نه کسانه‌ی که دو پو بون
کاتیک ووتیان به برا جوله‌که کاتیان نهگر نیووه ده بیکن له مه دینه
نیمهش له گله لاتانا ده رده چین و مه دینه به جیده هیلین، وه هیچ
کاتیکیش له زیان و دنی نیووه به گوئی موجهه ده و شوینکه و تواني
ناکهین و ناشیه‌ینه چه نگ له دیتان، وه نهگر چه نگیشان له دز کرا
بیگومان نیمه بشتوانی نیووه ده کهین، (نهمه له کاتیکاب)
خواه گهوره خوی شاهیده که ئه وانه بیگومان درق ده کن و دروزنن

فَكَانَ عَنِّيْتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ حَذَلَدَيْنِ فِيهَا وَذَلَكَ جَزَّٰرٌ
أَطَلَدِيمَنَ ١٧ يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ ءاَمَنُوا أَتَقْوَا اللَّهَ وَلَتَنْظُرُ
نَفْسًا مَا قَدَّمَتْ لَغُلَامَنْ وَأَتَقْوَا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسُهُمْ ١٨ أَوْ لَيَكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ١٩ لَا يَسْتَوِي أَحَبُّ الْنَّارِ وَأَحَبُّ
الْجَنَّةَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢٠ لَوْ أَنَّ رَبَّنَا هَذَا
الْقَرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ حَشْيَةِ
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضَرُّهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُونَ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَدَةِ ٢١
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ٢٢ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقَدُوسُ أَسْلَمُ الْمُؤْمِنُونَ الْمُهَمَّيْنُ الْعَزِيزُ
الْجَازُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشَرِّكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَلَقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحَسَنَىُ ٢٣
يُسَيِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٤

سُورَةُ الْمُمْبَحَنَةِ

پاک و بینگره له هممو سیفاتیکی ناشایسته، ٹاشتی خواز شیوه یه ک کرمان و دهسته بھهشتیان لگان کومان و دهسته دنده خیاندا لہ تارانی خواودا یه کسان نین، چونکه هر نه همل دهستن سرکا و یو سرفراز.
٢٥ (پاشان پهروه رنگاری بالادهست گرنگی و پله پایه و شایسته هممو گردیده یه ک پاک و بینگره دهستن بخواهی که نهوان و هک بیباوه پان نین له تهارزوی پهروه رنگاردا) ده فرمولیت: به ھیچ لہواتا و مانکانی بکنه وه پیدا و بیر و هزشیان گزیی بق بگن،
٢٦ خوا نه و خوداییه که دروست که (خالقی هممو سه زده نشستی مرغش کان ده کات) و ده فرمولیت: نه گهر نه دروستکاره کان، واته بونه و هر له نه بونه و هیتاواره بتوون) قورنامه مان دابه زاندایه بق سر کیویک (بیو بھیزی و قایمی و بیدهیته و روتنه و هنخشه کیشی) (هر شتیکه که بیه ویت خلقی و بیزیه خیویه) نه وه ده تبیینی به مل کچی و لہ ترس بکات) هر شایسته نه وه هممو ناویکی جوان و پاک و همه بیه تی خوای گهوره ش پاره پاره و وورد و خاش ده بتوو، (لفرمولیت: نه وه ده تبیینی که سهیج دا هاتو که بخاری و مسلم رویا یه تیان ناماش کلمه الله نمودنیه یکن ده یانه تینه و بق خالکی تاوه که که گهوره که ده فرمولیت: إنَّ اللَّهَ تَسْعَهُ وَتَسْعِينَ إِسْمًا مَانَةً إِلَّا وَاحِدًا، بیر بکنه وه (له مانکانی قورنام و دهسته لات خوای گهوره).
٢٧ منْ أَحْصَاهَا دَخْلَ الْجَنَّةِ، وَهُوَ وَرِيْبُ الْوَرِيْ، وَاتَّه: خوای گهوره پاش نهانه پهروه رنگار کرمان لیک له صیفات و نساوه نه وه د و توت ناوی همیه صهد ناو جگه له کیک نه بیت، هر کس جوانه کانی خلقی باس ده کات و ده فرمولیت: خوا نه و خواهی که بیان شمیتیت (وکار بوناوه جوانانه بکات و پهروشی خلقی پس جگه له خلقی ھیچ په رستراویکی به حق نی یه جگه له خلقی، بپارزیتیه وه)، خوای گهوره ده بیاته بھهشتیه، خوای گهوره تاکه وزانایی به هممو (کارو گردیده و شست) نهیتی (غه بیياته کان) و تاکیشی خوش ده ویت، (واته یه کخواپه رستی خوش ده ویت) و ناشکر اکانیش، هر نه اویشه بے زیه و په خشنده و پیهه بنان. لکوتایدا ده فرمولیت: هرچی له بونه و هر له نامسان کان خوای گهوره هر نه خوابیه که ھیچ په رستراویکی به حق وزه ویدایه هممو سایش و ته سیحاتی خوای گهوره ده کن، هر نی یه جگه له زاتی خلقی، پاشا و خاوهن مولکی هممو بونه و هر، نه و خوداییه بالادهست و کاریه جی و دانا.

وَوَبِيَّنَمْهُ وَلَهُ تَائِيَّنَهُ كَمْ مَيَانَ يَانِيَّ بَوْيَمْ بَهْ بَيْ بَاوَهَرِيَّ بَاشْ
وَسُولَمَانَ بَوْيَمْ، ثَعَجَا بِيَقَهَمْبَرْ (بَلْغَهُرْ) فَرَمَوْيِيْ: (پَاسْتَ دَهَكَاتْ)،
وَمَهَرْ وَقَتِيْ: ثَعَى بِيَقَهَمْبَرْ (بَلْغَهُرْ) لَيْمَ كَهِيْ بَا بَدَمْ لَهْ كَهِرَنَى
مَهْ نَأَبَكْ، بِيَقَهَمْبَرِيْشْ (بَلْغَهُرْ) فَرَمَوْيِيْ: (بِيَگَمَانْ ثَمْ حَاطَهَ بَهْ
شَدَارِيْ— غَزَّاَيِّ بَهَرِيْ كَرَدَوَهْ تَقْ جَوَانِيَّتْ لَهَوَانِيَّهِ خَوَا
كَادَارِيْ بَهَشَدَارِيَّوَانِيْ غَزَّاَيِّ بَهَدَرِيَّ بَيْتَ چَيِّ دَهَكَانْ فَرَمَوْيِيَّ
بَيِّ نَهَكَانْ بَيِّكَنْ مَنْ لَهَتَانْ خَوَشْ بَوْمَ (مَهَنْجَا خَوَى گَوَهَهْ ثَمْ
يَاهِيَّتَهِ دَاهَرَانِدْ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِذُوا عَدُوِّي
عَوْكَمْ...﴾

نهگر (ئۇ بىتباوهپانه) ئىتىوھىان تۇوش بېبىت و دەستيائىن
كۆن، ئۇوه دەهن بە دىزمەنلەن و دەست و زمانىيان بە خارپە درىز
كەن بۇتان (واتە ئاكەر دەسالاتىيان ھەبىت دەتاكۈش و
زمانىيشيان كەمەتەرخەمى ناكەن لە جىتىو تانە و تەشەن) ھەرودە
واتە خۇزان و پېتىان خۆشەكە ئىتىو بىتباوهپ بن (وشۇين ئەوان
كۆن وەلاتان بگەرىتنەوە لە ئىسلام).

(نگاه نیوچه له بهار خاتری مالو مندانلثان ٹوهاتان کردوه که
و بیباوه رانه بیان پارینن له شاری مککه) ٹوهه له پقیتی دوایدا
الومنلان و خزمانتان بیع سوودنیکتان پی ناگیهمن ، چونکه
بروه ردگار له و پقیهدا له یکتان جیاده کاتهوه (باوه ردار بقی
ههشت و بیی باوه پیش بش دوزهخ) به راستی خوای گوره بینایه
و کار و گرده وانهی که دهیکنه.

(پ) روردگار بق^ئ وہی نمونہ یہ کی جوان و بیویوں خوش ویستی بق خوا و بیور کو وتنوہ لے بیباوه پان بق مسلمانان اس بکات، نمونہ یہ یکلک لے پینچہ مبہرہ خوش ویستہ کانی کے یبراهیم (علیہ السلام) باس دھکات) و دھفہ رمویت : نہی باؤه پداران بگومان لہ نیبراهیم (علیہ السلام) و نہوانہ لہ گل تیا بیون سرمه شق نمونہ یہ کی جوان ہدیہ، کائیتک بے خزم و کھس و ہلکہ کھی خویان ورت : نیتھے بیزار و بیرین لہ خوتان ولہ و بتانہ ش کے لہ بڑی خوا یا پنچہ رستن، نیتمہ باورہ مان نیہ بے ئایینی ئیوہ و دوڑمنایہ تی لہ

سْمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا عَدُوّي وَعَدُوكُمْ أَوْلَيَاءَ مُلْكُونَ
إِنَّهُم بِالْمُوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ يُخْبِرُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ حَرَجًا مِّنْهُمْ فِي سَيِّلٍ
وَأَيْنَمَا مَرَضَى سَرُوفٍ إِنَّهُم بِالْمُوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفِيَتُ
وَمَا آعْلَمُ وَمَن يَعْلَمُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءُ السَّبِيلُ ١
يَشْفَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءٌ وَبِسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ وَأَسْنَاهُمْ
يَالسُّوءِ وَدَوْلَةُ الْكُفَّارُونَ ٢ لَن تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَهُمْ قُوَّمُنَا
إِنَّا بُرُّونَا مِنْكُمْ وَمَمَّا نَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبِدَايَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدُوُّ وَالْبَعْضُ أَبْدَأَ حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قُولَّ إِبْرَاهِيمَ لَا يُؤْمِنُ لَا يَسْتَغْفِرُ لَكَ وَمَا أَمْلَكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّنَا وَإِلَيْكَ أَبْتَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٤ رَبَّنَا لَا يَجْعَلْنَا
فَتَنَّهُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَعْفَرُ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا نَكْنُونَ الْعَزِيزَ الْحَكِيمَ
٥

سورة تى المتحنہ

هزی هاتنه خواره وه نایه تی یه کمه می سوره تی (المتحنۃ)
موسلیم ده گنپته وه له عالی کوری نه بو طالیب وه (په زای خوا لی
پی) ده لی: پیغه مبه ری خوا (الْجَنَّةِ) من ونویه ده و میدادی نار د
غه رمومی: (دېنن تا ده ګنه - روپه خاخ - (شونینکه نزیک مادینه)
نا لکوی دا ټافره تیکی تیابه نامه یکه کی پی یه لکی سه نن) نیمه ش
ولاغه کانفان غارداو ده رچووین، یا کسکر ګهشتین به ټافره تکه،
روپه تان نامه که ده ریتتی یا جل و پوشکاکه که داده که نین له بہرت دا،
نه کویه ده ریتتی یا یو پوشکاکه که داده که نین له بہرت دا،
نه دجا له ناو په له کانیدا ده ری هیتا، نیمه ش نامه که مان هیتا یه وه
دق پیغه مبه ره (الْجَنَّةِ) تیبا دا نوسرا بیو: له حاطه بی کوپی نه بی
له لکه عوه بې کومالی له بې باوه پانی مه ککه، جا هوالو هندی --
کارویباری پیغه مبه ری (الْجَنَّةِ) پیدابوون، پیغه مبه ریش (الْجَنَّةِ)
غه رمومی: (حاطه نامه چی یه؟) حاطه وو تی: شای پیغه بیبار
په لام لی مه ککه! من کسیک بیوم خوم خستبووه پال قوبه یه
ولهوان نه بیوم، به لام نهو کوچه ریانه ای که له ګه لکان همویوان خرم
و که سیان هیه مال و منداله کانیان ده پاریزین، به لام من که س و
کارم نیه پا زکاری مال و منداله کامن بکات، پیتم خوش بیو چاکه
و منه تیکم بې سیانه وه هه بیت که به هزیه وه خزمه کامن پیپاریزین وه
من که هئم کاره مکروهه وه نه بی، باوهر بیو ویم بان ماشگه ز

لقد كان لكفريهم أسوة حسنةٌ لمن كان يرجو الله واليوم الآخر
ومن ينول فإن الله هو الغنى المحيط ٦ عسى الله أن يجعل
بِئْتَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادُوكُمْ مُّهَمَّهُ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَا تُخْرِجُوكُمْ
مِّن دِيْرِكُمْ أَنْ بَرُوهُمْ وَلَا يَسْطِعُوكُمْ إِلَّا تَيْمَمُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ
مِّن دِيْرِكُمْ وَظَاهِرُهُ أَعْلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَرَوُهُمْ وَمِنْ سَوْلَمَةٍ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ٧ يَتَاهَا الَّذِينَ أَمْتَنُوا إِذَا جَاءَهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
مُهَاجِرَتٍ فَأَمْتَحُو هُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَتَهَمُونَ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنُونَ
فَلَا تُرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ جُلُّهُمْ وَلَا هُمْ يَحْلُونَ هُنَّ وَأَنُوْهُمْ
مَا آنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ جَوْرِهِنَّ
وَلَا تُنْسِكُو بِعِصْمِ الْكُوَافِرِ وَسْأَلُوكُمْ آنْفَقَتُمْ وَلَسْتُلَوْمًا مَا آنْفَقُوا
ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَسِّنُوكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٨ وَإِنْ فَاتُكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَنْوَحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَتَأْوِلُ الَّذِينَ ذَهَبُتْ
أَرْجُهُمْ مِثْلَ مَا آنْفَقُوا وَآتَقْوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ٩

بـت پـه رـستـه کـانـی مـهـکـکـه وـهـارـشـیـوـه کـانـیـانـ بنـ) جـا هـرـکـهـسـ شـشـتـیـوـنـیـانـ بـتـ وـیـوـسـتـانـهـ تـیـانـ بـکـاتـ، ئـوـهـ سـتـمـکـارـهـرـئـوـانـهـنـ .

**هزی هاتنه خواروهی ثام نایهٔ : بخاری ده گیرته و
میسونه و مروانی کربی حاکمه، ده لین: که پیغمبر
علیه السلام، جده سیده، لکه از کافران قدر شدنا بعست که**

لایلیت^{۱۰} پیشی خواهید بود که مکاری موپرید، باست که
هر کس مسلمان بیت و بیچت برقایان تسلیمیان بگاته و ،
و از چند ناقره تیکی یماندار هاتن - له مهکوه بق مهینه -
و بونیاوه خواه گورده شم ثام نایه تهی دایه زاند **«لایه لذین**
لایلیت ادا حاکم المؤمنات» .

داییان که بارگزار شده میباشد و بتوان میراه
نیباواره کاتیان، نه مو نافرمانه بقیه و میرده بینباوره کاتیان
حلاں، نه مو بینباو پانهش حلاں بقیه نافرمانه باوپدارانه، مو
ماره بیانی که میرده کاتیان بقیه نافرمانه باوپدارانه یان سه رف
کردیوه بیوان بگزنه وه، باشان دواي شوهی که (عدمیان به سه ر

بنواندند پهیدا بیووه (مادام نئیووه به ودهام بن له سه رکوفری خوتان) تا نئو کاته هی باوه به خواهی تنها دینن (جا نگه روا بیووه نئوه نئم دوزمنایه تیه ده گلپین بق خوش ویستیان) جگه له او پهیمانه هی که نیبراهیم دای به باوهکی و پیتی ووت: بیگومان داوای لیخوش بیوون نه کهن بلک بت په رست و بیباوه ران) پاشان ووتی به باوهک من هیچ ده سه لاتیکیشم نیه لای خواه گاوره (که سزا یاه کت لئی نورویخمه وه یان قازانجت پی بگاهه نم) نهی پاروه رنگارمان تنها پشتمن به تقدیمه ستوه، وه هر بولای توشه گه رانوه همان، وسسه ره جامی همو شنتیکش بق لای تقبیا.

۵ نهی پروردگارمان مهمنکه به مایه‌ی تاقی کردنه و به
نهوانه‌ی که بیباوه پیوون (که سر زمان بدهن و بیانه ویت له نایینی
پیرزندی نیسلام هلمان بکیتره و، پاشان بلین نهگر نهمانه له سر
مهق بونایه ژاوایان به سر ندههات نهی پروردگارمان نیامان
خوش بیه، به راستی هر ترقی ذال و به دهسه‌لات و کار به جی و دانا.

سویتند به خوای گهوره له به سرهات و چیرۆکی نیبراهیم
(لەلەلە) و شوینکە توانیدا سرمهشق پیشنهانگی کی جوان و چاک
ههید (پۆ شوین کو وتن و چاولیکردنیان) بۆ نو و کاسهی که ثوابات
و نومیتدی پەزامندی خواو سەرفانی پاشە پۆز بیت، وە
ھەرکە سیکیش پشت هەلەدەکات لە ناین و پیشانی تەوان
(زەر رۆمەندە) و ھەر پەروردگاریشە دەولەمند و بینیازە
(بینویستی بە مرۆف کان نیه) و شایستەی ھەمو سوپاسیکیشە
واتە نو و کاسهی شوین پیباری پیزىزى ئىسلام ناکە ویت، ئە و
تەنها خۆی زيان لېكە توتووی دونيا و قیاماتە).

نیزکه (دلنیا بن) له نیوان نیو و نه و که سانه که
دوئمنای تبیان کردن خوای گوره خوش ویستی و میهره بانیه که
درست بکات (به نیمان هیننان وواز له سرکه شی پارو ره دگاریان
بینین) به راستی هر خوای گوره یه به ده سه لات و هر نه ویشه
لخوش بوبو میره بیان.

۶- خوای گاوره پنکاتان لی ناگریت و قاده‌ختان ناکات که چاکه
بکنه و دادگه‌ر بن له گهله شو (بیتاره‌پانه‌ی) که له‌گه‌لثان
نه‌نگاون له‌سره مه ناینه وله ماله‌کانه خزتان دریوان نه‌کربون
(وهک زنان و مهانه‌کانیان)، پینگومان خوای گاوره داده بوده رانی

نحوه میکاری تا خود پویایی خود را
به کتو خواه که در قده غیری نهاده تان لی ده کات که
پشتیوان و پالپشت و دستیاهیتی نهاده بکن که جمنگیان له گهله
کردن و له شوین و مالی خوتان دریان کردن و پارمهتی نهاده شیان دا
که دهستیان همه ده، که دستیان (داته نایانت بشته اند، بینهاده،

۱۰. که بیباواد ببوون، پاشتر که ئیمانیان هینا یەکیکان
عاوییە کوبى نەبو سوفیان مارهی کرد نەوی کەشیان
سەفوانى کوبى نومەببە مارهی کرد).

جا نه گار هندیلک ه او سر و خیزانه کاتنان له دهست چو به
گپانههیان بتو ناو بیباوهیان و (ش)وانیش مارهیان گردنه و
مارههیه کهیان بتو نیووه نه گه پاندهه نیووه ش که جه نگاتان
گه لدا کردن و غه نیمه و ممال و سامانتان لی گرتن به نهندازهی
مارههیه که خه رجیان کردووه زیانی نه و نیماندارانه
گچپنوه له و غه نیمه و ممال سامانه لی تان گرتون، (دهی
کوانه) له و خواهه برترن که نیووه باوهه دارن بی.

نهی پیغامبری خوا (علیهم السلام) هر کاتیک تأثیره تانی باوه پدار
هاتن بیلات و پیغمربیان دا پیت بهوه که میع شنیک نهکن به
ماوه و شهربیکی خوا و دزی نهکن و زینا و داوین پیس نهکن
منال و روله کانیان نهکوئن وزیندنه به چالیان نهکن (وهک
مهدهمی نه فامی) و بهمیع شیوههای بوهتان نهکن له نیوان
هست و پیش خویاندا (واته: مندالی خله لکی نه هینن و بیکان به
اس خویان، یان کچه کرپه کانی خویان فری بدهن و له جیگای
کرپه بیهینن و بیکان به کهکی خویان) و سه پیچیت نهکن له
میع کاریکی چاک و خنیدا، (نهگر ئه مانه یان کرد و پیمانیان دا
تی) نهوه توش په یمان و پیعهاته که یان له گهله ببسته و دوازی
نیخوشبوونیشان بق بکه لای خواه گهوره، به پاست خواه گهوره
خواهه ک، گوناهه مشمش، مهوره بانه.

نهای باوه پداران دوستایه‌تی خوش‌ویستی کرم‌ل و هوزنک
مکن که خواهی گوره خشم و قینی خزی لیگرتوون (که
مهدهست پتی جوله‌که کانه) چونکه به پاستی نهوان بی هیوا و
آنومید بعون له سرهزاری بوندان له قیامه‌تدا، هروهک چزن
بیباوه‌رکان نا ثومید بعون له زیندرو بونوه‌هی مردوه‌کانی ناو
لکه‌رکان، (و اته به نهندازه‌ی نهوه‌ی که مردوه زیندرو بیته‌وه
لای بیباوه‌رکان نه و جوله‌کانه‌ش هیوایان نیه به پاداشت
هرگرننه وه لای خوا له پنهانی دوایدا، که واته نیته‌وهش
بیستایه‌تیان مکن، چونکه نزد حیاوانن له نیته).

يَكِنْتُ إِلَيْهَا أَلَّا يَجِدَكَ الْمُؤْمِنُ شَيْئًا يَبَأِ عَنْكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَكَ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يُشْرِقُنَّ وَلَا يُزَنِّيْنَ وَلَا يُقْتَلُنَّ أَوْ لَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِيْنَ
بِبُهْتَنٍ يَقْتَرِيْنَ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبِإِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
يَكِنْتُ إِلَيْهَا أَلَّا يَمْنُوا لَا تَنْتَلُوْفُ وَمَا عَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يُسْوِلُ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يُسَيِّسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْسَبِ الْقُبُورِ

سُورَةُ الْصَّفَّ

سَيِّدُنَا وَرَبُّنَا اللَّهُ أَكْبَرُ
سَيِّحٌ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعْزَى الْحَكَمِ
يَكِيدُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ
كَبُرُّ مُفَتَّا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يَقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ، صَفَّا كَانُوكُمْ
بَنِينَ مَرَضُوقُونَ وَإِذَا قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ لَمْ
تُؤْدُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاعُوا أَرَاءَ اللَّهِ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهِيءُ لِلنَّاسِ
الْقَوْمَ الْمُدْسِيقِينَ

وو) هیچ توان و گوناهیک نیه لسمر ئیوه که مارهیان بکەن
مەرجیک کە مارهییان بدهنی؛ هیچ کەسینکیش لە ئیوه با
غرهەتانى بىباوهەر لای خۆى نەھیلتەوە ومارهیان نەکەن، جا ئەگەر
ووی مولسلمانیش مارهییەكتان داوه بەو ئاقۇرەتە بىباوهەپانەلەتیان
رىيگەنەوە، ئەوانىش با داواي ئەو مارهییە بکەن کە داۋىيان بەو
غرهەت پاوهپارانەی کە بەجىيان هيشتۇرون، ئا ئەمەپە فەرمان
حوكىم خوا کە خۆى حوكىم پى دەكەت لە نىۋاتىندا، وھەر خوابى
ورەپە زانى و كار بەچى ودانما، قۇرۇطىپى دەلاتىت: ئەم حوكىم
پاراندنه وەي مارهییە لە نىۋان مولسلمانان بىباوهپاندا تايىبە بەو
پەيمان نامەی حودەبىيە، بەلام ھەلۈشاندنه وەي گىرى يەندى
ماخ لە نىۋاتىندا بە بىباوهەپ بۇونى يەكتىكىيان وەك خۆى ماوھتەوە
لەدەھەشتىتەوە.

پیشتر وله سره تاوه دروست بود که مسلمان ٹافرته پت
درست و مشركه بهینت بهلام که نم نایته دابازی حوكمی
و هی پیششوی نه سخ کرد و همه پیشست، بهلام ٹافرته تانی
هی کتاب هار حوكمی و هک خوی مایه و دروسته بچ باوه پدار
انخوازت بهلام به مرجی تایبه تی خوی که جینگای شده نیه
سی لیوه بکین پاش دابازینی نم نایته (ولا تمسکوا بعصم
گوکافن) و ات ٹافرته تانی بیتاوه لای خوی نه همیلتیه و مارهیان
کنه، عومه رکی کوری خ طباب له و بوزه داد دو خیزانی طلاق

وَلِمَا قَالَ عَيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَدْعُو إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا
لِمَا يَنْهَا بِنَفْسِهِ وَمَا يَنْهَا بِرَسُولِيَّتِي أَيُّ مِنْ بَعْدِي أَسْهِمُهُ أَحَدٌ فَمَا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّنْهَىٰ ٦٧ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ أَفْتَرِي
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُوَ يَدْعُعُ إِلَى الإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهِيءُ لِلنَّاسِ
يُرِيدُونَ لِيُطْعِنُو نُورَ اللَّهِ يَا فَوَاهُمْ وَاللَّهُ مِنْ ثُورِهِ وَأَوْكَرُهُ
الْكُفَّارُونَ ٨ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرُهُ
عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ وَأَوْكَرُهُ الْمُشْرِكُونَ ٩ يَأْتِيهَا الَّذِينَ عَامَنُوا هُلْكُمْ
عَلَى تَحْزِيرٍ شَيْجِكُمْ مِنْ عَلَيْكُمْ ١٠ تَعْمَلُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَهَدُونَ
فِي سَيِّلِ اللَّهِ أَمْوَالِكُمْ وَأَنْقَسْكُمْ ذَلِكُمْ حِلْكُمْ لَكُمْ كُمْ تَعْلَمُونَ ١١
يَعْفُرُ لَكُمْ دُبُوكُمْ وَيَدْخَلُكُمْ جَنَّتَ تَحْرِي منْ تَحْمِلُهَا الْأَنْهَى وَمَسِكُنٌ
طَيْبَةً فِي جَنَّتَ عَدِنٍ ذَلِكَ الْقَرْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَآخَرِي تَحْبُونَهَا نَصْرٌ
مِنْ اللَّهِ وَفَقْحٌ فِي بَيْبَ وَبَشَرُ الْمُؤْمِنِينَ ١٣ يَأْتِيهَا الَّذِينَ عَامَنُوا كُوْنَا
أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عَيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيْنَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْمُوَارِيْونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَمَا نَتَ طَلَيْقَةً مِنْ بَيْتٍ إِسْرَائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَلَيْقَةً فَإِنَّا الَّذِينَ عَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ١٤

بیله که پوونه کانی لاسمه ده سه لات و گهوره ای خوا بق هینان،
ووتیان نامه سحر و جادویوه کی ناشکارا پوونه.
حق کسیک له که سه ستم کارتنه (کومرا و سه رانیشیواوه) که
سر و پوتهان بهدم خواهه هلهده استینت (هاوه و شهربیکی بق)
پیار بادات) له کاتیک بانگ بکرین بز لای نایینی پیرزی نیسلام،
نامه کومپانه کاتیک عیسی - علیسلیه - پیتی ووتن که پاش من
موجه مد دیت و نیمانی پی بیهین و مسلمان بین، کچی نه وان
ووتیان نامه باست نه و جادووه) خواهی گهوره ش هیدایتی گه
هزیسته مکار نادات (چونکه شایسته نه وه نین).
۱۰
(کوانه شو پیز لاهه ولی نه ودان که پیگرین له بردام
مهلاتنى خوری نیسلام، که پووناکی ته گات به سر زهوي) نمونه ای
نه مانه و هک نه و کاسه وايه که بیهودت پوناکی و نونوریکی گهوره به
نخواه دهم بکوئتننوه - خه بالیان خاروه - خواهی گهوره نور
پووناکی نام ناینه پیرزیزه ده که یه بیت به سر زهوي و ته اوی
هکات، نه گهر چی بیناوه رانیش پیتیان ناخوش بیت.
۱۱
خواهی گهوره نه و زانه بارز و پیرزیزه که پیتفه مبهره که بی به
پیتمونی و نایینیکی باست و دروسته وه نازدیوه، تاوه کو سه ری
بختات و پیرزی بکاتوه به سر ته اوی ناینه کانی تردا، هرچهند
موشوریک و هاوه بهش پهیداکه رانیش پیتیان ناخوش بیت.
۱۲
نهی نهوانه ای باوه پتان هینتاوه نایا رنیوماتیان بکه بز
از رگانیکه که ریگاران بکات له سزای قدر سخت ویه ئازاری دزدزخ.

هۆی هاتنە خواره وەئى نەم سورەتە: ئىمامى ئەممەد و تورزمى
و حاکىم دەگىپنەوە لە عەبىدۇللاي كۈرى سەلامەوە (پەزاي خوايلى
بى) دەلى: چەند كەسىك لە هاوهە لانى پېغەبەر (ئەلەيھى)^{لە} پىنكەوە
دانىشتبۇرۇن قىسە مان دەكىد، ووتان خۆزگە بىمانزانىيابى كام
كىرده وەئى خۆشۇيىستە لاي خوا بىمانكىرىدى، جا خواي كۈرە ئەم
ئايدىغانە ئارادە خواره وەئى سېئىح لله ما فى ... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الظِّنَنَ
يۇقانلىن ئى سېئىح صەقَا كائىم بىنيان مەرسۇص^{لە} عەبىدۇللا دەلى
پېغەبەر (ئەلەيھى)^{لە} سورەتەكى خۇيىتىدەوە بۇمان تا كۆتايىھات.
بەنارى خواي بەخشنىدە و مېھرەبان .

ئەلەيھى لە ئاسمانان كان وزەۋىدا ھېبى بەپاك و بېنگەردى
تەسپىھات وزىكىر يادى خوا دەكەن، (بېشىۋەيەك لە تىزىق فەرمان
و دەسلىنى خوا دەرنىچەن) ھەر ئەم خوايىھ باالدەست و كارىھى دانا.

ابن عباس (خواي ئى رازى بىت) دەفەرمۇيت: كۆمەلەتكى لە
بپواداران پېش ئەوھى جەجاد فەزز بىكىت، ئەيانۇوت: خۆزگە
خوايى گەورە پىتۇماي دەكىرىدىن بىخ خۆشۇيىستىرىن كارىتكى لاي
خۆزى و ئېمەش بىمانكىرىداي، جا كاتىتكى پېتى پاڭكەياندىن كە چاكتىرىن
و خۆشۇيىستىرىن كارىتكى جەجاد كەرنە، كۆمەلەتكى لەوانە بېتىان
تاخۇش بوبۇ، و قورىس بوبۇ لەسرىيان، لەپاشدا ئەم ئايدىتە هات
خواره وەئى: (يا آلها الذين آتوا لم تقولون مالا تعلمون) واتە: ئەم
ئۇفانى كە باوەپتان مەتتاوە بىچى ئەمەلەن ئەنجامى
نادەن و كارى پى ئاكەن.

نقد مایه‌ی بق و توبه‌ی به لای خواه گهوره، که شتیک بلین وکاری پی نمکان.

(لایزد) خواه گهوره بیونی دهکات و که جهاد کردن له پیشواخی خواهدا خوش ویستین کاریکه بکریت لای خواه) وده فرمیت: بیگومان خواه گهوره که سانیکی خوش ده ویت که له پیشواخی خواهدا به که پارچه‌ی ده چه نگن و هک کوشکیکی چسپیوی قایم درا پیشداون به قورقوشم.

(دایا نهوده) باسی جهادی کرد خراه گهوره باسی موسی پیغامبر (علی‌الله) دهکات که نهوانیش له پیشانو یه خواپه رستی خواهدا هولی تقدیمان داو فرمانیشیان به جهاد کرد نهف فرمیت: بیریان بهتنه رهه کاتیک موسی ووتی به گله‌که‌ی، نه گله‌که‌م بق تازیم دهدن (به نه‌گردنی فرمان‌کانی خواه) بیان به قسه وجوهین پیشان و سوک سه‌بیکردن) له کاتیکدا نیوه بیگومان ده زانن که من پیغامبری خواه و نتیداوم بـ لای نیوه، جا کاتیک نهوان لـه حق و پاستی لایاندا، خواهیش دلی و هرگیزان وسـرگردانی کردن، به پاستی خواه گـهـرـهـش ریـتمـونـی کـسـان وـکـلـهـ لـهـسـنـهـ دـهـ جـوـهـ نـاـکـاتـ.

۶ (نهی موحده مد بیریان بهینه روه) کاتیک که عیسای کوری
مه ریم (علیهم السلام) ووتی: نهی کپرانی یهعقوب (یسیارائل ناویکی
تری یعقوب بورو) بیگومان من پیغمه بیر و نیزداوی خوام بتو لای
تئیوه، پاستی نه و تهوداته ده سه لمینم که له پیش مندا هاتووه
(بی مرسی) و مرزگینی و موذه دهستان دهده می به پیغمه بریک که
له دواز مندوه دیت و ناوی نه حماده (نامحمد و محمد) مه ده
مانایان هه یه) جا کاتیک عیسی پیغمه بر (علیهم السلام) موعجزه

سورة تى الجمعة

بهناوی خوای به خشنده و میهرهبان

نَوْهُهُ لِهِ نَاسِمَانِهِ كَانَ وَزَوْهِيدَا هَيْهِ بَهِبَّا كَوْ وَبِيْكَهُ رَدِي
سَبِيْحَاتِ وَزِيْكَرِ يَادِي خَوَا دَهْكَنِ، (يَشِيْوَهِيْكَ لَهَذِئِ فَرَمَانِ
هَسَلَاتِي خَوَا دَهْرَنَاجِنِ) ثَوْ خَوَايِهِيَ كَهْ پَادِشا وَمَهْلِكَيْكِيَ پَاكِ
يَكْهَارِدِ وَبِهَفْتَزِيَ كَارِ بَهِجَّيِ وَدَانَايَهِ.

نهو په بوره دگارهی که له ناو گله لیکی نه خوینده واری ووه
بره بدا پیتفه مبه ریکی (وهک موحة مادی) له خوین باق ناردن،
یه ته کانی قورئانیان به سه ردا دخوینتیه ووه، که (دل
هروونیان) پاک ده کانه ووه له (بیباوه پری ویت په رسنی) و
درستان و فرموده و داناییان فیر ده کات، هه رچه ند نهوان پیشتر
گومپابی وسه رلیشیتیاتیکی ناشکر ادا بیون.

۳ (ههروهها) نه و پیغمبره شی نارد بُ که لانگیک تر که
شتنا نه که شتوون پیی (وات پیغمبر بق ته اوی گه لانی سه
وی نیزداوه، تاوهکو په حمهت بیت بیزان) نه و خودایه زاتیکی
هزنی کار پیچی و داناب .

۴ ئۇ (پىتەم بەرایەتىش) بەھەر وەزلىكى خوايى گۈرە يە
بىبىخىشىت بەھەر كەسىل كە خۆى بىھۋىت، ئۇ خوايى خاوهەن
ھەر وەزلىكى گۈرە يە.

شونهی ئوانهی كە تەوراتيان درا بەسەردا (كە
ولەكەكانن) پاشان وەفایان نەكىد لەگەل ئەوتەوراتە وکاريان
ئەتكەن، وەك نەعونهی ئەو گۈيدىزىۋە وايە كە بارى كىتىپى
لەكتىپەت (گۈيدىزىۋەك) بارى كىتىپ وزانست وزانىارى بىتچ
ودىيىكى مەيمە كەمچىلى ئىتى نەگات وکارى پى نەگات ئاي
ند خراپە نەعونهی ئەو گەلەي كە ئايەت وەلەكەكانى خواي
ورەيان بەدرق خستە وە باوهەپيان پى نەكىد، پەرمەھەر دىگاريش
ئەنەن، وەدىابەت، كەل، سەتمە كادى، (مەك جەلەك) ناكات.

(شی موحّمہد) بلی شی شو که سانای له سه رشایینی
وله کهن، نه گار نئیو باره پرتاب وایه و اوکومان ده بن که مئیو
نهایا دوست و خوش ویست خوان نه ک خلاکی تر (جوه) که
ویریان وایه که تنهای خویان خوش ویست و پشتیوانی خودان -
ک له قورئاندا هاتوہ که دهیان ووت : دحن ایناء الله وأحباؤه)
ما گهر بروانان وایه دهی نوا اخوازی مردن بن (تا بگهن
ده هشت) نه گار داست ده کن.

نهو (جوهه کانه) هرگز نثاره خوازی مردن نابن، سه ویش
بدر نهو (گوناه و کاره کرده و خراپانه) که کردیانه و پیش
بیان خسته و خواهی گورده ش زنانو ناگدا ره بهستم کاران .
نهای موحدهد پیمان بلی نه و هرگ و مرینه که لی لی هل دین
فترسنه لی، بیگومان هر بیستان دهگات و تووشستان ده بیست،

سورة الحجّة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَيِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْكَلِيلُ الْقَدُوسُ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ١) هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمْمَاتِنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَسْلُوا
عَنْهُمْ أَيْتَنِهِ وَيُرِيكُمْ وَيُعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ تُمِينُ ٢) وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمْ يَأْتِهِ حَقُّهُمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ٣) ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ شَاءَ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٤) مَثُلُ الَّذِينَ حَمِلُوا التَّورَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمِثْلِ الْحِجَارَ يَحْمِلُ أَسْفَارًا يُسَسَّ مَثُلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا يَأْتِيَتِ اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥)
قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنُوا أَنْوَاتٍ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ ٦) وَلَا يَشْمُونَهُ
أَبْدًا إِنَّمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ الْظَّالِمِينَ ٧) قُلْ إِنَّ
الْمَوْتَ الَّذِي تَفْرُطُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيْكُمْ تَرْبِيدُونَ
إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالسَّهِدَةَ فَيَتَسَعُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨)

(ن) نوش نویه با پر پیتن به خوا و پیچمه برکی و بروها به ساروهت و سامان وی گیانتان له پیتانی سرخستنی ریازه کیدا
 (ن) نیکشن، هر نمایش چاکر و باشره له همه مو شنیک نهگر نیوه بنان.
 (ن) نوسا خوا گاوره له گوناهه کیانتان خوش دهیت و پاشانیش
 هتانخانه به هشتانیکه رو که چندها پویار به قریاندا دهیوات
 له چندان کرشک و خانوی پاک و پیازه کی به هشتاه کانی عالنداد
 هشتاه کیانتان ده کات، نا نمایه سه رکوبین و سه فرازی گاوره.

۱۳ نعمتیکی تر همیه هزاران لینیتی که (خواه) کوره پستان
بیه خشیتی نه ویش سارخستن و سه رکه و تنیکه له لایهن خوداوه
لینیت و بزگار کردنیکی نزیکیش (که ماهه است پیش فتح کردن
بزگار کردنی ماهکه یه له دهست بت پدرستکانی قویه بش) جا
(نه) موجهه مدد) به سه رکه و تنه موژده بده به نیمانداران.

۱۴ نهی نووانی باوه بتان هیناوه بین به پشتیوانی (تاینه که) خوا، هروده کچون عیسای کوپی مردیم و تویی به هاوبی نزیکه کانی خوی کی پشتیوانی من دهیت له پیناو سارخستنی تاینه خوا؟ هاوبی نزیکه کانیشی ووتیان: نیمهین پشتیوانی تاینه که خوا گوره، جا کتمه لئیک له بهنی نیسرائیل باوه پریان میتنا وکمه لئکی تریشیان بیناوه پر بون، (خواه گورده ش) دهه رمویت: نیمهش یارمه تیده ر و پشتیوانی نهوانه برووین که

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ۖ ۝ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَإِذْ كُرُوا أَللَّهُ كَيْرًا عَلَّمُكُمْ نُقْلُ حُورَنَ
وَإِذَا رَأَوْا تَجْرِيًّا أَوْهُنَّ أَنْفَصُوا إِلَيْهَا وَرْتُكُوكَ فَلَمَّا مَأْفَلَ
مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْهَارِ وَمِنَ الْأَنْجَرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ ۱۱

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشَهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَذِبُونَ ۝ ۱
أَخْذُوا أَيْمَنَهُمْ جَنَاحَهُ فَصَدَّا وَعَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَنْهُمْ سَاءُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُرُكَ لَيْفَهُونَ ۝ وَإِذَا أَتَاهُمْ نَعْجِزُكَ أَحْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا أَتَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاتِبُهُمْ حَسْبٌ مُسْنَدٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ
صِيَغَةٍ عَلَيْهِمْ هُرُكَ لَعْدُوٌ فَاحْذَرُهُمْ فَإِنَّمَا اللَّهُ أَنِّي يَوْقِنُونَ ۝ ۲

پیغمبریش منی بانگ کرد منیش قسه کم بق گنیاوه، شنجا

جا ظو کهسانه کاتیک که (قافله) بازرگانیه یاں کاریکی ناردي به شوین عبدوللای کوبی ثوبه وهاوه له کانیدا ته ایش پیهوده و بیسودیان بینی دهوری تریان چوک کرد (له) ناو دهستیان کرده سویند خواردن که نهیان ووتوره، نیتر مرگه و تدا) و به جنیان هیشیت کاتیک راوه ستایبووی و (وتارت بز پیغمه بر (پیغمبر)) باوه پری به قسه که من نه کرد، قسه ده دار، (ئهی موحده) پیبان بلى ئهو خیر و فهزلی لای عبدوللای به راست زانی، نهسا تووشی داخ و خفه تیک بیوم که خودایه زور باشت و چاکتره لوه کاره پیهوده و بازرگانیه (که هرگیز تووش نهیوو بیو نیتر بل خرم له مالدا دانیشت، مامم به دوایدا پاتان کرد) (بینگومان بن به پاکردن و هله لپه کردن نیه) پی ئو ووت: چی وای لی کردی نه و قسيه بکهیت، که پیغمه بر چونکه خوای گوره باشترين پوزی ده رانه.

سوره تی المناافقون

هَوَى هَاتَنَهُ خَوَارَهُهُ ئَيَّاهِتِي (۱-۷) سوره تی (المنافقون):

بخاری و موسیلم ده گتیپته و له زیدی کوبی ئه رقه موه (په زای خوای لی بی) ده لی: له غهزایه کدا گوییم لی بوعه بدو لای کوبی نوبهی ووتی: مال و داراییتان مبهخشن بیو کهسانه له دهوری پیغمه داران تا بلاوه لی بکن، وه سویند بی نهگر گه پاینه و بق مادینه به مینو ده سه لاتداره کان (مدهستی خربان بیو) لاواز پیسو اکان ده ده کن، زید ده لی منیش شم منیش قسه عه بدو لام بق مامم یا عمومر گتیپایه وه ئه ویش ووتبوی بق پیغمه بر (پیغمبر)

پیاشانیش ده گتیپته وه بق لای ئه و خودایه که زانیه به همه مو نهندی و ناشکرایک، نه معا هوالثان ده داتی و تاگادراتان ده کاتمه له مو کارو کدده وه (تپه سندانه) که دهیکن.

نهی باوه داران نهگر بانگدا بق نویز له پیشی هینیدا (واته) شه بانگه که ووتاری پیغمه بر دا (پیغمبر) یه بانگ ده درا، به لام چونکه له سه ده می عوسمانی کوبی عه فاندا کردی به دوو بانگ نه ویش له بره فراوان بیونی مدینه تاوه کو خلکی گوینیان لی بیت و خربان ٹاماده بکن بق بانگی دووه) جا نیووه ش خیرا بیرون به ده م یاد وزکری خودلوه واژله کرین و فروشتن بیینن، (چونکه کرین و فروشتن له باش بانگ دانه وه حرامه) ئا ئه وه بق نیووه خیرتر و چاکتره (لای خوای گوره) نهگر نیووه بیان.

می هاتنه خواره وه ئه نایه ته (فواز را وی تجارة)
موسیلم ده گتیپته وه جایبری کوبی عبدوللایوه (په زای خوابیان لی بی) ده لی: پیغمه بر (پیغمبر) له پیشی هینی دا باوه ستا بیو ووتاری ده دا کارو ایتک له شامه وه هاتوه - که خواره ده منی پی بیو - یه کسمر ئه و خلکی له ناو منگ و تا بیون پوشتن به ده کاروانه که وه، به جوییکی واتنه دوانزه کس مانه وه - له مرگ و تدا - جا ئه نایه ته هاته خواره وه.

جا کانیک نویز لیبویوه و تقوه او بیو، نیووه بلاو بینه وه به سه زه ویدا (بق بازگانی و کپین و فروشتن) ده اوای پنځ و پېښی خوا بکن (له قازاجی مامه له کردن) (و تدا یاد وزکری خود دا بکن تاوه کر سه رفراز سه رکه و تویی (هه رو دویان) بن.

جا ئو کهسانه کاتیک که (قافله) بازرگانیه یاں کاریکی ناردي به شوین عبدوللای کوبی ثوبه وهاوه له کانیدا ته ایش پیهوده و بیسودیان بینی دهوری تریان چوک کرد (له) ناو دهستیان کرده سویند خواردن که نهیان ووتوره، نیتر مرگه و تدا) و به جنیان هیشیت کاتیک راوه ستایبووی و (وتارت بز پیغمه بر (پیغمبر)) باوه پری به قسه که من نه کرد، قسه ده دار، (ئهی موحده) پیبان بلى ئهو خیر و فهزلی لای عبدوللای به راست زانی، نهسا تووشی داخ و خفه تیک بیوم که خودایه زور باشت و چاکتره لوه کاره پیهوده و بازرگانیه (که هرگیز تووش نهیوو بیو نیتر بل خرم له مالدا دانیشت، مامم به دوایدا پاتان کرد) (بینگومان بن به پاکردن و هله لپه کردن نیه) پی ئو ووت: چی وای لی کردی نه و قسيه بکهیت، که پیغمه بر چونکه خوای گوره باشترين پوزی ده رانه.

نیویو ش بزانن ئوانه دوشنن و خوتانیان لى بپارىزن و ووریايان ن، خواى گوردە بیانکوئت (ونە فریینیان لى بیت) كە چۆن له نی راست لا نەدەن.

و کاتیکش پیمان بیو تریت و هرن با پیغامبری خواهند داشت (۳) دوازده لیخوش بیونتان بق بکات، سارپیچی دهکنهن سه ریان با دهدن و کاله ریان پی دینت، ودهیان بینیت که پشت مهلهده کن وله بهر خو به زل زانیان پیمان عهیب و نگی یه (بیو شنیکی و بینت لای پیغامبر).

بَقْ ثَوَانِهِ وَهُكْ يَهُكْ يَايِهِ دَاوَى لِيَخْرُشُونَيَانْ بَقْ بَكْهَيْتِ يَانْ
بَقْيَانْ نَكْهَيْتِ (چونکه) ثَوَانِ بَهْرَدَه وَامِنْ لَهْسَهْ تَفَاقْ وَدَوْ بَوْوِي
لِيَخْرُشَيَانْ) وَهُهَرْگِيزْ خَوَى گَهْرَه لَيْيَانْ خَقْشَ نَاهِيَتْ،
يَهُهَرْدَكَارِيشْ پَتَنْمُونِي گَهْلِي تَوايْنِبارْ وَلَهْ سَنَوُورْ دَهْرَچُوُوي
(هُكْ ثَوَانِهِ) نَاكَاتْ.

نَوَانَهُ كَهْسَانِيَّكَنْ دَهْلَيْنْ : هَبِيعْ مَهْبَخْشَنْ بَهْ وَانْسَهْي
مَوْهَاجِرْنْ) وَلَهْ دَهْرَهْي بَيْقَهْمَهْرِيْ خَوانْ، تَاوَهْ كَوْ (مَانَدُو دَهْبِنْ)
بَلَادِهِ لَهْ دَهْكَهْنْ، (نَوَانَهُ نَازَانْ ! !) هَرْجَى كَهْجِينْهُ كَانِي
نَهْوِي وَنَاسَمَانَهُ مَوْلَكِيْ خَوايِهِ كَهْورَهِيْهِ، بَهْ لَامْ دَوْ پَوْهَهْ كَانْ
لَهْ بَهْ دَهْرَوْنِيْ نَهْخُوشِيَّانْ) هَبِيعْ بَيْتَنَاكَنْ وَنَفَاهَمْ .

**نهاده که سانیک بون (وهک عبد الدلای کوبی توبه) بی کوبی
سلول و هاو شیوه کانی) رده لین سویند بیت نگار گپراینده و بـ
دینه به میز و ده سه لاتداره کانتان (مـ بهستیان خقیان بـ) لازم**

شهر شقیکان (مهبستیان پیش نیمانداران بود) دارد که نهاد، نهاد دو پروانه نازان که عززه و دهستلات همراه شایسته خوا و پیغامبر که ای و نیماندارانه .

(9) نهاد نهادی باوه بستان هیئت اه مال و مناثان له یادی خواه گوره غافل و بیتگاتان نهادن (وهك دو پوره کان) جا همراه گستانک له یادی، خواه نهادن نهاده هم، خفیان خوسا مهمند.

**دهی کو اونتے بیہ خشنن له پیتاوی خودا له وہی پیمان
با خشینون برقنیمان داون، پیش نہ وہی مردن بگات به یکتانا
بیه خنی بگریت، پاشان بتلت نہی په بوره درگارم خنزگه مردنی
منت بتو ماؤه یہ کی نزیک دواده خست نہ وسا مالم ده بہ خشی
دھ جو وہی رینی بیاو حاکانه وہ.**

(۱۰) **خونکه هرگز** یا که **جنی به جنی ناکریت** (چونکه هرگز) س
بنده تهاو و بتو هرگز خوای گه ورده دوای ناخات، و خواش
قرد به ظاکایه به و کارو کرده وانه که نیوئه دهیکان .

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْلَا رُوْسَهُمْ
وَرَأَيْتُهُمْ يَصْدُونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٥ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفِرَتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهِيدِ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٦ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا نُنْفِقُو عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَمَّٰنَ يَنْفَضُوا وَلَهُ
خَرَائِمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكُنَ الْمُنْفِقِينَ لَا يَقْهُونَ
يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجُنَّ الْأَعْزَٰزَ
مِنْهَا الْأَذْلَلُ وَلَلَّهِ الْعَزَّةُ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَكُنَ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْهَاكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُفَوْتَهُكُمْ هُمُ الْخَسِرُونَ ٩ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخْرَجْنِي
إِنَّ أَجَلِي قَرِيبٌ فَاصْدَقُ وَأَكُنْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ١٠ وَلَنَ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ مَا عَمِلُونَ ١١

نه و دوو پووانه (کاتیک هاتن بـ لای پیتفه مبهـ رـ) ۱-
رسوئندیان خوارد که خرابیان نـه تووه به نیمانداران)
رسوئندیان خاره کرد به قـهـلـان و سـوـپـهـر و بـهـهـوـهـ بهـرـیـهـست
خلکیان کرد لـهـ رـیـانـیـ خـواـیـ گـهـوـهـ، بـهـاـسـتـ نـهـوـانـهـ کـارـیـکـیـ
خراب نـاـپـهـ سـهـنـدـیـانـ کـرـدـ.

(نهایی موحّمداد) کاتیک دهیانبینیت لهش وسیمايان
سرسامت دهکن (وا ده زانیت ئمانه پیاو ماقول وکه سی
شیاون) و هکاتیکیش قسے دهکن (نهادنده دهم لوس
بیده وانبین) توپیش گوییان بق ده گریت، وه لبه ر خالیه تی دلیان
باوه پ بهخوا (کاتیک له مه مجلسی تزدا داده نیشن) نه لئی
نهخته داری هلسپیرداون (که هیچ سوودیان پی ناگه یه نیت)،
نهونده ش ده ترسین که خواي گاوره نهیتیان هملاتیت و اده زان
مه ر بانگک بکریت و ههر شتنک بخته بتشه وه دری زوانه، دهی

سورة تى التغابن

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَيِّدُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ هُوَ الَّذِي خَلَقَ كُلَّ فِنْكُورٍ كَافِرٍ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يُعَلِّمُ مَا تَعْلَمُونَ بِصَيْرٌ ٢ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحُقْوَقِ وَصَوَرَ كُلَّ فَاحْسَنَ صُورَهُ كَوْنٌ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا شَرِّوْنَ وَمَا تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ
عَلِمَ بِذَنَاتِ الصَّادُورِ ٤ أَلَمْ يَأْكُلُوكُنُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلٍ
فَذَأْفُوا وَيَأْلَمُهُمْ وَلَمْ يَعْمَلُ عَذَابًا لَهُمْ ٥ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَ تَائِبُهُمْ
رَسُولُهُمْ بِاللَّيْتَنِ فَقَالُوا أَبْشِرْهُمْ دُونَا فَكَفَرُوا وَتَوَلُّوا وَأَسْتَعْنُ
اللهُ وَاللهُ أَعْلَمُ حَمِيدٌ ٦ زَعْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ لَنْ يُعَوَّقُ لَهُمْ بَلْ وَرَبِّي
الْبَعْثَنَ مِنَ النَّبِيِّنَ بِمَا عَلِمْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَيِّرٌ ٧ فَإِمْسَاوِيَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَأَنْتُرُ الَّذِي أَنْزَلَنَا وَاللَّهُ يُعَلِّمُ مَا تَعْلَمُونَ خَيْرٌ ٨ يَوْمَ
يَجْمِعُهُمُ الْجَمْعُ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَعِمَلَ
صَلَحاً يُكَفَّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُبَخِّلُهُ جَنَّتُ بَخْرِي مِنْ تَحْنِهَا
الْأَنْهَرُ خَلَدِينَ فِيهَا أَبْدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٩

له پژئیکدا خواهه مووتان کن ده کاته وه، بتو پژئی
تقویونه وه، (نه) و پژئی که همه مو پیغام بریک له گهان
زمته تکه یدا کن ده کریته وه، همه مو سته مکاریک له گهان سته
کراودا کزده کریته وه، به نی ثادم له سرهه تاوه تا کرتایی
همو کزده کریته وه، که پژئی دوایی ولیپرسینه وه (نه) و
نژه یه که زیانباره بتو بیباوه پان وسته مکاران، جا هر که س
وه ره خواه گوره بهینیت وکار وکرده وه چاک بکات نه وه
دوایش گوناهه کانی ده سپریته وه ولیسی خوش ده بیت وده بیشی
ماهه باخ وباختانی به هشتگیکه وه که پویارگه لیکی نزدیان به زیریدا
پروات، به همتا همتایش لام بهه شستانه دا ده میننه وه، ئا
وه وه سرکه وتن رسه رفرازی نزد گاوره.

به ناری خواهی به خشندن و میهرا بدان

نهاده ای له ئاسما نه کان وز ویدا هیه به پاک و بینگه ردي
تسبیحات وزیکو یاری خواهد کن، (ب) شیوه یه ک له زیر فرمان
وده سلاطی خواهد رنچن) نهاده خواهی که خواهنه هامور
مولکیکه وهامو ستابیشیک شایسته ای نهاده، هه رئه ویش
ده سلاطی داره به سه ره هامور شتیکدا .

۲ خوا ن او راتیه که (ل نه بون) دروستی کردون، نه مجا هه تانه بیباوه په و (گومپا بووه به ناره زنوه خونی) هه شتانته باوه زداره (به ناره زنوه خونی نیمانی هه لبڑا درووه)، خواشش سینایه به هر کار و کرده و همیک که دهد بکن.

۳ خوا له سه بنچینه‌ی حق و پاستی نامانه کان و زه وی درست کرد و له جوانترین شیوه داد و پنه و پو خسارتی شیوه‌ی نه ششانده، و سده ده نهان و گدارانه و شه هر مولای ثبوه.

۴ هرچی له ناسمانه کان وزه ویدایه خواهی گهوره - وورد
و درشت هموموی - ده زانیت، وه زانایه بهوهی ده پیشانه وه
(له ناخی خوتاندا یان له بید چاوه خلک) وه بهوهشی ناشکرای
ده کهن، دیسان خوا زانایه بهوهشی له دل و ده رون و سینه تاندا
ده پیشانه وه

نایابی هموالی یا **وھرڙانه** یا **پیشینستان** پی نه گه شتوه که
بیباوه پ بون بخواه گوره، چون په روہ دگار سزا دان (له
دونیادا) چه شتیان تولے کار وکرده وهی خویان؟ له قیامه تیشد
سراء، تقد سختیان نه همه.

۶ نویش لبه رهه وی کاتیک که پیغامبره کانی خویان ب
به لگه و نیشانه پرونده ماتن بـ لایان (به گالته کردن
واباوردنتیک و) ووتیان: نایا مرقنتیک هاتوه بـ نویه
ریتمونیمان بکات! له هـ جامدا بیتاواه پـ بیون ویشتیان هـ لکر،
له نایین خوا؛ خوای گـ وردش بـ نیتیاز بـ ویتیان، بـ نگومان
خواش دـ مهـ نـهـ و شـ اسـ تـیـ سـ وـ اـ سـ گـ زـ اـ رـهـ.

۷- بیباوه پان و ده زان که زیندو ناکریته و (پاش مردینیان)
 (شئی موحه مهد) پییان بلی: به لی به خوا سویند به
 پاره و ره دگارم زیندو ده کریته و پیاشانیش هه والاتان پی ده دری
 به و کارو کرده و انای که گردیوتانه، ئمهش بق خوا کاریکی نزور

جا نیت باوہ پہینن به خوا ویہ پیغام برہ کی ویہ و نسور
و پوناکیه کی (قرآن) بقمان دابه زاندون، خواش ناگادارہ به و
کار و کرده و انه، کے ددیکن.

هزئی هاتنه خواره و هی ثایه‌تی (۱۴) سوره‌تی (التفاین):
 تورمنی و حاکم گیری اویانه توه له عبدوللای کوبی عبیاسه وه
 ولتی: نه م ثایته **﴿فِيَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْ أَنْوَاجِكُمْ...﴾**
 ده ریاره کی کسانیک دابه‌زی خله‌کی مهکه بیون مسلمان
 بیویون و بیه نیاز بیون بین بو خزمت پیغمبر **﴿رَبِّ﴾** له
 مدینه، به لام خیزان و منداله کانیان لییان نه‌گه پان برقن بو
 خزمت پیغمبار جا که بینیان هاوپیکانیان له نایان شاره‌زا
 بیون ویستیان توله له خیزان و منداله کانیان بکنه وه نه‌مجا
 خواه گه‌ردهش نه م ثایته نارده خواره وه که ده فرمودت
 نه وانه‌ی باوه‌رتان هینتاوه هندیک له ژن و منانه کانتان
 و ممتازان به‌وه سرناشان ده‌کهن له نه‌کردنی تاعه‌تی خوا
 پیغمبه‌ره‌که‌ی، جا بیوه‌ش ووریا بن وختان پاریزن (له
 خوش‌ویستی ناشر عی بزیان) جا نه‌گه رچوپیشی له هله‌یان
 بکن وواز له نازار دانیان بیهین و لییان خوش بن، نه‌وه بینکومان
 خواه گه‌ردهش زقد لیبورده و میهربانه.

﴿15﴾ بینکومان مال و منانثان هوکاری تاقیکردن وه ن بو نیووه (به و
 ممتازه مال و مندال نه‌گه رخراپ بن مرؤفه به رو و تاوان ده‌بهن،
 بیان جاری واهیه مرؤفه له پیتناو مال و مندالیدا تووشی کاسبی
 حرام ده‌بیت) له کاتبکدا خوا پاداشتی زقد گه‌رده لایه،
 (ناکدار بن به‌وه مال و مندالدانه وه فریو و نه‌خون که بی
 فرمانی خوا بکن).

﴿16﴾ جا ته‌قوای خوا بکن وله خوا بترسن چه‌ندیک له تواناتاندا
 ههیه، بیست و گوپیاهم ل بن و بیه‌خشن (له پیتناو خودا) چونکه
 ده‌بیته مایه‌ی خیر و خوشی بیتان (له بیزی دوایدا) جا
 هرکه‌ستک پاریزداو بیت له به‌خلی و پیژدی ده‌روونی خی، ئا
 نه‌وانه سرفراز و سرکه و تیون.

﴿17﴾ نه‌گه رقز بدنه به خوا به قه‌زیکی چاک (واته له پیناوی
 شهودا بیه‌خشن) نه‌ویش له (بیزی دوایدا) چه‌ند به‌رابه‌ری
 ده‌کات بیتان و لیشتان خوش ده‌بیت، خواش سوپاس گوزار
 وله‌سمر خویه (پاداشتی نه‌وانه ده‌ناته وه که چاکه‌یان کردوه
 و په‌له‌ش ناکات له توله سه‌ندنه وه له و که‌سانه‌ی سه‌ریچیان
 نه‌ویان کردوه).

﴿18﴾ نه و زاته زاته به هه مو و نه‌ینی و ناشکراکان، خواه کی
 به‌یز و کاریه‌جی و دانایه.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيمَانِنَا أَفَلَيْكَ أَصْحَاحٌ
 الَّتَّارِخَلِيلِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْحَصِيرُ **﴿1﴾** مَا أَصَابَ مِنْ
 مُصِبَّةٍ إِلَّا يَأْذَنُ اللَّهُ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ يُهْدَى قَلْبَهُ وَاللَّهُ يُكَلِّ
 شَيْءٍ عَلَيْهِ **﴿2﴾** وَاطَّبِعُوا اللَّهَ وَاطَّبِعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
 تَوْلِيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَائُ الْمُؤْمِنُونَ **﴿3﴾** اللَّهُ أَلَّا إِنَّهَ
 إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلَيَسْتَوْ كَلَّ الْمُؤْمِنُونَ **﴿4﴾** يَا إِيَّاهَا
 الَّذِينَ إِمَانُوا إِنَّكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ عَدُوًا
 لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّكُمْ أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فَتَنَّةٌ وَاللَّهُ عِنْهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ **﴿5﴾** فَانْفُوْ اللَّهُ مَا أَسْطَعْتُمْ
 وَأَسْمَعُوا وَاطَّبِعُوا وَأَنْفَقُوا خَيْرًا لِأَنْفَسِكُمْ وَمَنْ
 يُوقَ سُحْنَقْسِهِ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ **﴿6﴾** إِنْ تُنْقِضُوا
 اللَّهَ فَرَضَّا حَسَنًا يُضَعِّفُهُ لَكُمْ وَيَعْفُرُ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ **﴿7﴾** عَدِلُمُ الْغَيْبِ وَالشَّهِدَةُ الْعَزِيزُ الْحَلِيمُ **﴿8﴾**

سُورَةُ الظَّلَالِ (۱۷)

﴿9﴾ نه وانه‌شی که بیناوه‌ر بیون ویه لکه و نیشانه کانی نیمه‌یان به
 درق زانی، نانوشه هاوی و هاوده‌می ناگری نوزده‌خن به هتای
 هه‌تایی، که‌سره‌نجامیکی زقد خراپه.

﴿10﴾ هر به‌لاؤ ناخوشیه که پیش بیت (بی مرؤفه) بی فرمان و
 بپیاری خواه گه‌رده نایبت، جا هرکه‌ستک باوه‌پی ته‌وا و به‌نیت
 به خواه گاهوره نه‌ویش دلی پیتمونی ده‌کات و دایده‌مه‌زدینیت
 له سر نیمان (به‌شیوه‌یه که مو به‌لاؤ موسيبیه‌تیک به
 تاقیکردن وه خوابی ده‌زانیت) خواش به هه مو شتیک زانیه.

﴿11﴾ گوپیاهم لی خوا بکن وله رمان به‌دراری پیغمبه‌ریش بن، جا
 نه‌گه ر پشتان هه‌لکرده (و گوپیاهم ل نه‌بوون، نه‌وه ناوانه که‌ی له
 نه‌ستوی خوتانه) چونکه نه‌وهی له سر پیغمبه‌ره‌که‌ی نیمه‌یه
 ته‌نها گه‌یاندنی بیون ریاشکرای په‌یامه‌کیه‌تی.

﴿12﴾ خوا نه و زاته که هیچ په‌رستاویکی به‌حه‌ق نی به چه
 له‌هه، دهی که‌واته با باوه‌ر داران ته‌نها پشت به خواه گه‌رده
 بیه‌ستن و دایای یاره‌تیش هر له نه و بکن.

سورة تى الطلاق

بهناوی خوای به خشنده و میهرهبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْتَقْوُهُنَّ لِعَدَّهُنَّ وَأَحْصُوا
الْعَدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُغْرِيُوهُنَّ مِنْ يُوْتَهُنَّ
وَلَا يَخْرُجُنَّ إِلَّا آنَّ يَأْتِينَ بِفَحْشَةٍ مُبِينَ وَتَلَكَ حَدُودٌ
اللَّهُ وَمَنْ يَعْدُ حَدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعْلَّ
اللَّهُ يُحِدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَعْنَ أَجَاهِنَ فَامْسِكُوهُنَّ
يُعَرُّوفِي أَوْ فَارِقُوهُنَّ يُعَرُّوفِي وَشَهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مَنْ كُوْنُ
وَاقِمُوا الشَّهَدَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ خَرْجًا وَيَرْزُقُهُ
مِنْ حَيَّثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسِيبٌ وَإِنَّ اللَّهَ
بِبَلْعَ أَمْرٍ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ كُلُّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٢﴾ وَالَّتِي يُبَيِّنُ
مِنَ الْمَحِيطِينَ مِنْ نِسَاءٍ كُمْ إِنْ أَرْتَنَتْ فَوْدَتْهُنَّ ثَلَاثَةً أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحْسِنْ وَأَوْلَاتِ الْأَخْمَالِ أَجَاهِنَّ أَنْ يَضْعَنَ حَمَاهِنَّ
وَمَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُمْ مِنْ أَمْرٍ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْ لَمْ
يَأْتِكُمْ وَمَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا
إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٣﴾

تو چرزانیت دوای ته لاقدان چی پو و ده دات پی ده چیت خواي خواي به سه (که پشتیوانی بیت) چونکه به باستی خوا فرمانی گه وره کاریکی وا پیش بهینیت نه و زن و میرده له و ناته بايه له سه هرچی دایت به نه جامی نه گه یه نیت، بینگومان خواي نیوانیان په شیمان بیناوه (له بهر نه وه ناکار ته لاقیکی وا روویدا گه وره بق همو شتیک نه خشنه یکی بیاری کراوی داناوه که (جی به جی بکریت).

جا ٹکار گئے کہ شتم ماوہی دیباری کراوی خزیان (پاش یہاں) ۴ نہو نافرہ تانه ای بی نومید دهین لہ کہوتنه حبیزه وہ (واتھے یان دو تلاق) نہ سا یان بہ باشی بیان ہینہ وہ بولای خزتان یان لہ بر پیری ناکہونه حبیزه وہ) جا ٹکار (لہ زانینی عیددہ یان) لیبان جیابینہ وہ بہ باشی (وماف ومارہ بی خویانیان بدهنی بہ کہوتنه گومان دیوویلیوہ نہوا عیددہ یان سی مانگہ، مہروہہ لیبان جیابینہ وہ بہ باشی (جہاں وہیان نہوانہ شی (لہ بر مندالیان) کہ ہیشتا نہ کہوتونہ تھے حبیزه وہ بہ بی نولم لیتکردنیان) بق نہم مہ بستہ ش (جا چسی گہرانہ وہیان نہوانہ شی (لہ بر مندالیان) کہ ہیشتا نہ کہوتونہ تھے حبیزه وہ بیتیں یان تھلاقدانیان بی بہی کجاري) دو کھسی دادگر لہ خزتان نہوانیش عیددہ یان هر سی مانگہ، وہ نہو نافرہ تانه شی کہ بگرن بہ شاهید، نیوہش نہی شاهیدہ کان لہ برخوا نہو شاهیدیہ سکیان پرہ عیددہ یان نہو کاتھی بہ کہ مندال کہیان دہبیت، جا هر بہ پریکوپیکی نہ جام بدهن، نہوہشی باسکرا نامقیکاریہ بزر کہستک لہ خوا پرسیت پرہ وردگار کاری بق ٹاسان دہ کات. کہ سیلک کہ باوہ پری بخوا پیڑی دوایی ہبیت، جا هر کہ سیلک لہ ۳ نہوہشی باسکرا لہ (حوالی تھلاق عیددہ وگہ راندہ وہی خوا پرسیت بیکوگمان خوا گہورہش دہ روویسی خیری ٹنان) فرمانی خوا یہ بق نیوہی دابہزادووہن جا هر کہ سیکیش لخوا پرسیت، بہ وہ دکاریش، لکھ کناہ کانے، خوش دہبیت لندہ کاتھوہ.

۳ وه لهجتگایی که وه پنچ پرقدرت نهادات که خویش حسابی بتواند گاوده شی پی ده به خشیت.
نه کردست، حا هرگز سیستم مشت و بهمنی به خواست بتئ ونه ته نهانه

پاش همه مورو ته نگان و ناخوشیه ک شادی و در روی خیس
ده کاتوه.

۹ ندیلک له شارو گوندشینه کان (له گه لانی پیشوار) له
فه رهانی خواه گه وره و پیغامب ره کانیان یاخ بیون، نیمه ش
لیپرسینه ویه کی تو ندمان له گه ل کردن و سزای نقد سه خت
و دیواری شمان دان.

۱۰ نیتر ناکامی کرد و ده ناپه سه نده کانی خویانیان چه شت
و سره نجامی سه ریچیه که شیان زیانیکی گه وره بیو بیان.

۱۱ له دوازدشدا خواه گه وره سزاکی نقد سه ختی بتو
ثامد کرد و دن، کواته له خوا بترسن نه که و کسانه که
خواه نی ژیر و هوشن، به تایه تی نهوانه تان که با وه پتان هیتاوه
دلیانی بن که خوا قورئانی بق شیوه دابه زاندوه.

۱۲ پیغامبریکی ناردوه که ژایته پوونه کانی خواه گه ورده تان
به سه ده خویتیه و، تاوه کو نه و کسانه با وه پریان هیتاوه
و کرد وه وی چاکه يان کرد وه له تاریکی و گومپایی بیباوه پری
ده پریان بیتیت بق پووناکی نیمان و نیسلام، جا مرکه س با وه پری
به خوا هیتا بیت و کرد وه وی چاکه کی کرد بیت نه وه په روهر دگار
ده بیخاته به هشت ویا خاتیکه و که پوپیار به ژیراندا ده پوات
ویه همیشه یش تیایدا ده میتیتیه و، بیگومان په روهر دگار له نه وی
بنق و پیزدی پاک و چاکی بق ناماده کرد وه.

۱۳ خوا نه زاتیه که هار حوت ژاسمانه که دروست کرد وه،
جیگا و شوینه که خوتان بیشت جین نهوانیش بیشت جین بکهن
به پیتی نهواناتان، زره و زیانیان پی مه گه یه ن و ته نگیان پی هن
مه چنن، جا نه گه نه و ژنانه سکپر و دووگیان بیون (نه گه رسی
ده سه لاتی بسدر هممو شتیکدا همیه، بیگومان نه و خواه به
زانست وزانیاری خوی ناگاداری هممو شتیکه.

أشکوہن من حیث سکنمر من وجدهم ولا نصارو هن لضیقا
علیهین و لان کن اولت حمل فانقواعیهین حقیضعن حماهن
فان ارضعن لکوف اوهن اجورهن و اصرورایینگم معروف و لان
تعاسرم فسار ضع لکه اخری **۱** لینفق دو سعه من سعته
و من فدر عایه ررقه، فلیق مماء الله لا يكفر الله نفسا
الاما اتها س يجعل الله بعد عسر سر **۷** وکائين من قريه
عنت عن أمر رهمه و رسيله، فحاسبتها حسابا شيدا و عذبتها
۸ عذابا نگرا **۹** فدافت و بالآتیها و كان عقبة آتیها خمرا
أعد الله لهم عذابا شديدأ فاتعوا الله يتأول الآتب الدين امنوا
قد انزل الله **۱۰** التکذب روسلا ينلوا علىكم ايست الله مبينت
لخرج الذين امنوا و عملوا الصالحة من اظلمت إلى النور
ومن يؤمن بالله ويعمل صلحا يدخله جنة بحرى من محظتها
الآنهم خليلين فيها أبد أدق أحسن الله لهم ررقه **۱۱** الله الذي خلق
سبع سموات و من الأرض مثلكن ينزل الأمر بينهن لعلهم أن
الله على كل شئ قادر و ان الله قد أحاط بكل شئ علما **۱۲**

۱۳ نه و ژنانه که ته لاق دراون و ته لاق یک یان دوانیان ماوه، لهو
جیگا و شوینه که خوتان بیشت جین نهوانیش بیشت جین بکهن
به پیتی نهواناتان، زره و زیانیان پی مه گه یه ن و ته نگیان پی هن
مه چنن، جا نه گه نه و ژنانه سکپر و دووگیان بیون (نه گه رسی
ده سه لاتی بسدر هممو شتیکدا همیه، بیگومان نه و خواه به
زانست وزانیاری خوی ناگاداری هممو شتیکه.

به منداله کانتان نه وه ماف و کری خویانیان بدنه، ده شکرت به
شیوه یکی جوان له نیوان خوتاندا پیک بکهن (السر
به خیر کردندی نه و منداله)، خن نه گه پیتیه که وتن له نیوان یه کدا،
نه وه ده کریت ژنیکی تر شیر بدت به منداله که ویه خیوی بکات.

۱۴ نه و کسه که دهوله منده و خواه گه وره سه روده
و سامانی پیداوه با به گویه هی دهوله مندیه کهی خوی بیه خشیت (به
زنه ته لاقدر اووه کان له گه ل منداله شیره خوره کان) نه و کسه شی
مه ژار و دهست کیورت بیو، با به گویه هی نه وهی خواه پیتی داوه
بیه خشیت، چونکه خواه گه وره داوای مال بخشین ناکات به
گویه هی نه وه نه بیت که پیتی به خشیوه، بیگومان په روهر دگار

سورة تی التحریم

به ناری خوای بخشندہ و میهره بان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
دُسْرٌ
 يَتَبَّعُهَا أَنَّى لَرْجُمَ مَا أَحْلَلَ اللَّهُكَ بَنِيَّ مَرَضَاتَ أَرْجُوكَ وَاللهُ
 عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ۱ قَدْ فَرَضَ اللَّهُكَ تَحْلَةً أَتَمَنَّكُمْ وَاللهُ مُولَّكُ
 وَهُوَ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ ۝ ۲ وَإِذَا سَرَّ أَنَّى إِلَى بَعْضِ أَرْجُوكَ حَدِيثًا
 فَلَمَّا بَأْنَاتِ يَهُ وَأَطْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَغْرَضَ عَنْ بَعْضِ
 فَلَمَّا بَأْنَاهَا يَهُ قَالَ مَنْ أَبْنَاكَ هَذَا قَالَ يَتَابَنَى الْعَلِيمُ الْحَمِيرُ
 إِنْ تَنْوِيَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَهَرَ عَلَيْهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مُوْلَهُ وَجَبِيلٌ وَصَاحِبُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُلَكُكَهُ
 بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝ ۳ عَسَى رَبِّهِ إِنْ طَلَقْنَ أَنْ يُبْدِلَهُ أَرْجُوا
 حَيْرَانَكُمْ مُسِلِّمَتِي مُؤْمِنَتِي قَنْتِي تَبَيَّنَتِي عَدِيَّتِي سَبِّحَتِي
 تَبَيَّنَتِي وَأَنْكَارَ ۝ ۴ يَتَابَنَى الَّذِينَ أَمْنَوْفُ أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِكُمْ
 نَارَ وَقُودُهَا أَنَاسٌ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَكِيرَكَهُ غَلَاظُ شَدَادُ
 لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ وَيَعْلُوْنَ مَا يُؤْمِرُونَ ۝ ۵ يَتَابَنَى
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَا نَعْنِدُرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَخْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ۶
 ۷

هندیک لہ ژنکانی (واتے لای خاتوو حفصہ)، پاشان کاتیک نئے گھر بتانه ویت دیا ہتی بکن ہیچتان پی ناکریت چونکے نہ ویش قسے کے کی یاندہ (خاتوو عائشہ)، خوای گہروہ پشتیوں نزدیک ہی ہے۔

پتغہ مبہری لہ مے ٹاگدار کردہ وہ کے (خاتوو حفصہ) نین ٹبیٰ حاتیم گیباویہ تیوه لہ عمری کوی خه ططابوہ کے نہیتیکی باس کردہ، نہ مجا پتغہ مبہریش (بیلیٹ) هندیکی دلی: هـوالم پی گیشت کے لہ نیوان پتغہ مبہر (بیلیٹ) لہو قسانہ باس کرد بق (خاتوو حفصہ و گلہی لی کرد) و خیزانہ کانیدا کیشیہ کہ ہیہ، نینیش پتغہ شتم بق لای یہک بے یکی وہندیکی تری باس نہ کرد، وہ کاتیکیش (خاتوو حفصہ) پی خیزانہ کانی، پیتم دھووتن، سویند بخوا لہ داوا کانتان لہ ووٹ: کی نہم هـوالہی پس گیاندیت؟ نہویش فـرمودی: پتغہ مبہر (بیلیٹ) واذین یا خرا ہاویہ کیا جاکت لہ نیوہی پـروہر دگاری زنای بے ٹاگا لہ گشت نہیتیکان ٹاگداری کردم۔ دھداتی جا خوای گہروہ نئم نایا تھی دابے زاند۔

۸ نئم نایا تھے پو دہ کاتھ (خاتوو حفصہ و خاتوو عائشہ) نئے گھر پتغہ مبہر (بیلیٹ) تـلاقـتـان بـدـات نـہـوـهـ دـلـنـبـاـ بـنـ کـہـ وـپـیـتـیـانـ دـلـیـتـ : نـکـہـ رـتـوـبـهـ بـکـنـ وـیـکـ پـتـنـہـ وـہـ بـقـلـاـیـ خـواـ پـرـوـہـرـ دـگـارـ لـہـ بـرـیـ نـیـوـہـ ژـنـانـیـ باـشـتـرـیـ دـھـدـاتـیـ، ژـنـانـیـ مـوـسـلـمـانـیـ (کـارـیـکـیـ باـشـتـانـ کـرـبـوـوـہـ) چـونـکـہـ بـہـ پـاـسـتـیـ بـہـ کـارـیـکـیـ دـلـتـانـ لـایـ نـیـمـانـدـارـیـ مـلـکـهـ چـیـ پـرـوـہـرـ دـگـارـ وـتـوـبـےـ کـارـیـ خـوـاـرـسـتـیـ دـاـ لـهـ حـقـ وـپـاسـتـیـ، وـہـ نـکـہـ رـپـشـتـیـ بـہـ کـتـرـ بـکـنـ (دـبـ) بـقـلـوـگـلـهـ کـیـانـ وـبـیـوـہـ ژـنـانـیـشـ۔

پتغہ مبہری خوا - بیلیٹ - سرکـوـتوـوـ نـابـنـ چـونـکـہـ بـیـکـوـمـانـ خـوـاـ ٹـیـمـانـدـارـانـ خـوـتـانـ وـمـالـ وـمـنـدـالـ وـکـہـ سـوـکـارـکـارـتـانـ خـوـاـ گـهـوـرـهـ مـیـلـ وـبـیـاـچـاـکـاـنـ پـشـتـیـوـانـ وـیـارـمـتـیـدـهـ رـیـ پـیـارـیـنـ لـهـ نـاـگـرـیـ دـوـزـهـخـ، نـاـگـرـیـ کـہـ سـوـتـهـ مـهـنـیـکـیـ خـلـکـیـ نـہـوـنـ، لـہـ پـاـشـ نـہـوـنـ فـرـیـشـتـہـ کـانـیـشـ ہـاـکـارـ پـیـشـتـیـوـانـ بـرـیـ (واتـهـ) بـبـیـاـوـہـ پـرـ وـبـرـدـهـ سـهـرـپـرـشـتـ دـدـهـ رـگـاـوـانـیـ نـہـوـ دـوـزـهـخـ کـوـمـلـهـ فـرـیـشـتـیـہـ کـہـ دـلـ پـہـقـ وـزـیرـ وـتـونـدـ وـتـیـشـ کـہـ بـہـ ہـیـچـ شـیـوـہـ یـہـ

ہـزـیـ هـاـتـنـهـ خـوـارـہـوـہـ نـایـہـتـیـ (۱-۴) زـانـیـاـنـیـ تـهـفـسـیـرـ ئـلـیـنـ پـتـغـمـبـرـیـ خـواـ (بـیـلـیـٹـ) لـہـ مـالـ خـاتـوـوـ حـفـصـہـ خـیـزـانـیـ لـہـ کـلـ مـارـیـہـ ہـاـوسـرـیـداـ کـبـوـوـیـہـ، کـاتـیـلـ کـاتـیـلـ خـاتـوـوـ حـفـصـہـ گـارـیـہـ وـہـ بـوـ مـالـوـہـ وـئـمـہـیـ دـیـ نـاـپـهـ حـادـتـ بـبـوـ، پـتـغـمـبـرـیـ خـواـشـ (بـیـلـیـٹـ) وـوـتـیـ بـهـ خـاتـوـوـ حـفـصـہـ ئـمـهـ لـاـیـ کـہـ سـمـدـرـکـیـتـنـ مـارـجـ بـیـتـ مـارـیـہـ لـهـ خـوـمـ حـرـامـکـمـ، بـہـلـ مـاـخـاتـوـوـ حـفـصـہـ ئـمـ نـہـیـتـیـہـیـ لـاـیـ خـاتـوـوـ عـائـشـہـ باـسـ کـوـدـ وـدـرـکـانـدـیـ، کـہـ پـتـغـمـبـرـیـ (بـیـلـیـٹـ) بـہـمـیـ زـانـیـ، سـوـیـنـدـیـ خـوـارـدـ بـقـ مـاوـہـیـہـ لـہـ کـہـ سـیـانـ نـزـیـکـ نـہـیـتـہـوـہـ، لـہـ دـوـایـ بـوـدـوـاـوـہـ ئـمـ نـایـہـتـانـهـ هـاـتـنـهـ خـوـارـہـوـہـ۔

۱ نـہـیـ پـتـغـمـبـرـیـ بـقـچـیـ شـتـیـکـ لـہـ خـوـتـ حـرـامـ دـہـکـیـتـ لـہـ کـاتـیـکـاـ خـواـ بـقـیـ حـلـانـ کـرـبـوـوـیـتـ؟ نـایـاـ دـہـتـوـیـتـ ژـنـکـانـتـ پـانـیـ بـکـیـتـ؟ لـہـ بـرـاـبـیـہـ رـئـہـ وـکـارـہـیـ خـوـایـ گـهـوـرـ لـیـخـوـشـ بـوـوـہـ وـمـیـہـرـہـ بـانـہـ۔

۲ بـیـکـوـمـانـ خـوـایـ گـهـوـرـ هـلـوـشـانـدـنـوـہـ سـوـیـنـدـہـ کـانـیـ بـوـ بـرـیـارـدـاـوـنـ (بـہـوـہـ کـفـارـتـیـ بـدـهـنـ) نـہـوـ خـوـایـ پـشـتـیـوـانـ وـیـارـمـہـتـیـ دـہـرـتـانـ، هـرـ نـہـوـیـشـ ژـنـائـیـ کـارـیـجـیـ وـدانـاـ۔

۳ کـاتـیـکـ پـتـغـمـبـرـیـ (بـیـلـیـٹـ) بـہـ نـہـیـتـیـ قـسـیـیـہـیـ کـیـ درـکـانـدـ لـایـ

۹ مهی پیچه مبهار بجه نگی له گله بیباوه پان و دو پووان و توند
تیز به له کلیاندا، مه وانه جیکا و شوئنیان ئاگری دلزه خه که
برایتین چیکا و سه رمه نظمه.

۱۱
هـ روهـ هـ خـواـی گـهـ وـرـهـ نـمـوـنـهـ يـهـ کـ دـهـ هـتـنـیـتـهـ وـ بـزـ
واـهـ پـرـدـارـانـ بـهـ ژـنـهـ کـهـ فـرـعـونـ (تـأـسـيـاـيـ کـچـىـ مـوزـاحـ کـهـ)
افـرـهـتـيـكـيـ ئـيـمـانـدـارـ بـوـوـ لـهـ کـاتـيـكـداـ فـرـعـونـ سـنـايـ ئـهـ دـاـ لـهـ سـهـرـ
وهـيـ باـوهـريـ هيـتـابـوـ بـهـ مـوسـىـ لـهـ سـهـرـهـ مـهـرـگـداـ ئـهـ وـ ژـنـهـ)ـ وـوتـيـ:
هـيـ پـهـ روـهـ دـرـگـارـ خـانـورـ کـوشـكـيـكـ لـايـ خـوـتـ بـقـ درـوـستـ بـكـ
بـهـهـ شـتـداـ، وـپـنـگـارـ بـكـ لـهـ فـرـعـونـ وـکـارـ وـکـرـدـهـ وـهـيـ وـپـنـگـارـيـشـ
کـهـ لـهـ گـهـلـيـ سـتـهـ مـکـارـانـ.

۱۲ هه رووه‌ها نمونه‌ش ده هينتنيته وه بق نيمانداران به مهريه‌مي
چي عيماران که داوتبني خرقي پاك پاگرت، ثمجا نيمه‌ش له و
زحمي که خzman دروستمان کريوه فوومان کرد پييدا، ثم ويشه
اوپري هيتنا به ووتنه وكتبيه‌کانه په رووه‌ردگاري، (ثم ئافره‌ته)
ميشه وهوردەم له يزني مل كەچ وفه‌رمانيه زدارانى خودا بوب.

يَسْأَلُهَا الَّذِينَ ءاْمَنُوا وَتَوَبَّا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً صَوْحًا عَسَى رَبُّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّتَ بَحْرِي
مِنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ يَوْمَ لَا يُخْزَى إِلَيْهِ اللَّهُ الْعَلِيُّ وَالَّذِينَ ءاْمَنُوا
مَعَهُ نُورٌ هُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَتَتْهُمْ لَنَا نُورُنَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يَسْأَلُهَا النَّبِيُّ جَهَدُ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْظَطَ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْنَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِشَسْ المصِيرِ ١ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوحَ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ كَاتَنَتْهُ
عَبْدِينَ مِنْ عِبَادِنَا صَكَلِحَيْنِ فَخَانَاهُمَا فَمَرَّ يُغَيْنَاهُمَا
مِنْ أَنَّ اللَّهَ شَيْئًا وَقِيلَ أَدْخِلُهَا الشَّارِمَ مَالِ الدَّارِخِلِينَ
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءاْمَنُوا أَمْرَاتَ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ أَبْنَ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبَخْنَيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلَهُ وَبَخْنَيْ مِنْ الْقَوْمَ الظَّلَالِيْنَ ١١ وَمَرِيمَ ابْنَتَ
عُمَرَنَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَفَخَنَّافِيْهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكَتْبِهِ وَوَكَانَتْ مِنَ الْقَنْتَنِينَ
١٢

سے پیچی خوا ناکہن، بھر کاریکیش فہرمانیاں پی بکریت
لندن - دہلی

له قیامه‌تدا پاروه‌ردگار به بینباوه‌پان) ده‌فرمودیت: ئەی
وائی بینباوه‌پن ئەمېز مېچ بېر و بیانو و عوزدېك مەھیتننەوە،
چونکە بېراستى تەنها پاداشتى (مەباست پېتى سزاپە) ئەو كار
كە: مانە دەنەتىرىد، كە (لە دەشى)، كە دەنەتىرىد

نهی نوانهی باوه برتان هیناوه ته و به بکنه ویگه پتنجه
بیلای خوا به گپانه و ته و به کنی یه کجاري و دلسوزانه، تا
به ره ردگارستان له کوناهه کانتان خوش بیت ویتاخانه باخ
ویه هاشتاتنیکوه که چهند روویار به زیریاندا ده بروات، نه و پیشنه
پیزگاریکه که خواه گوره پیچه میبر و نه و (ئیماندارانه)ی
له گلیدان سه رشقو ناکات، نور و پوناکیان دیت و ده چیت
له بره ده م و لای پاستیانه و ده دره و شیته و، (له برا میبر نه م
نعمته دا) ده لین نه په ره ردگارمان نه نور و پوناکیه مان بتو
تولواو بکه و لهیمان خوش به، چونکه به پاستی هم رئی که
ده سه لای اتاره، بسسه، همه و شتنکدا.

سوره تی الملک

به ناری خوای به خشنده و میهره بان

۱ گه وره ویزد و بلنده ئه و زاته که هرچی ده سه لاتی
بیونه و در پیادشایی همی به دهست ئه وه، هر ئه ویشه ده سه لاتی
به سه همو شتیکدا همیه.

۲ ئه و زاته که مردن و دیانی دروست کردوه نه فراندویه تی،
تاوه کو تاقیتان بکاته و کامتنان کردوه هی چاکتره، هر شاهه
راتیکی بالا دهست به سه بیباره پان و لیبو ویده له باوه پداران.

۳ ئه و زاته که هر حهوت ناسمانه که له سره يه ک و چین
چین دروست کردوه، هر گیز له نیو دروستکراوه کانی خودای به
به زهی و میهره باندا ناپیکی و ناته بایی نابینیت، چاویکیه
و وردبیه رمهه بزانه هیچ ناته واوی و درنی کون و کله لبه ریک
ده بینیت!!

۴ پاشان جار له دوای جار چاوت بگیپه سه رسام و ملکه
ده بیت، چاوت به پسوایی و ذه بیونی نابینیدی ده گه پیته و
وهیچ ناته واویه ک نابینیت، له کاتیکدا ئه و چاوانه ماندرون و په کیان
که وتوه (واته ناتوانن که م وکورتی له دروستکراوه کانی خودا
به دی بکن).

۵ بیکومان نیمه ناسمانی دوینامان به چراخانی (جوانی
و دره شاوه بیه نهستیره کان) پازندوه ته وه، و بهم نهستیره نهش
تیربارانی شه یتان کانی پی ده کهین (نه وانه) یان ده یانه ویت که
نهتینه کانی گه دیون له فریشتہ کان بذن له ناسمانه کان)، و
سزای سوتینه ر و سه ختمان بق نهانه ناما ده کردیون (له پلندخ
گومایی و سه لیشیتو ویه کی گهوره دان). دواید).

خستته وه و پیشان ئه گار (روته) ئه و پیغام به رانه) خوا
له سه زمانی نیوه وه هیچی بق نهار دیونه ته خواره وه، نیوه ش له
سزای سوتینه ر و سه ختمان بق نهانه ناما ده کردیون (له پلندخ
گومایی و سه لیشیتو ویه کی گهوره دان).

۶ و ووتیان ئه گار (روته) ئه و پیغام به رانه) ببیستیه،
یان بیوه شمان بـ کار بیوتیا نهستا نهبو ویه نه ماوی
بیباوه بیون به په روهدگاریان، ئه وه خرابترین چاره نووس
و نیشته جیانی دوزده.

۷ به خه جاله تیوه دانیان نا به گوناه و توانی خویاندا، دهی
نیت دوریسی له میهره بسانی و په حمسی خودا بق هماوی
و نیشته جیانی دوزده.

۸ بیکومان نه وانشی له په نهانی و نهتینیدا له په روهدگاریان
ده ترسین، لیقوش بیون و پیادشی گهه ریان بق ناما ده کراوه.

هه رووهها سزای دوزده خیشمان ناما ده کردوه بق که سانیتک
بیباوه بیون به په روهدگاریان، ئه وه خرابترین چاره نووس
و منزکایه.

۹ (نه بیباوه پانه) کاتیک ده درینه ناو دوزده خوه، لووره
ونزکه و ده نگیکی ناسانی و ده نگی هیسته و گویدریز له
دوزده خوه ده بیستیت، له کاتیکا که نه کولیت و جوش نهاده.

۱۰ نزیکه دوزده له پق و داخی ئه و که سانه لهت لهت پیارچه
پارچه بیت، وه هر کاتیک دهسته و تاقمیکی تی فری نهدهن،
پاسه وان و ده رگاوانه کانی دوزده بـ کالتا جا پیه که وه لیبان
ده پرسن باشه ئوه هیچ پیغام بـ ریکی ترسیتنه ریان بـ نهاده
(بنان ترسیتنه لهم پـ زگاره).

۱۱ (په داخ و حه سره تیکه وه) ده لین: به لئی ترسیتنه ریان بـ هات
و (له) م پـ زگاره ش زگریان ترساندین) به لام نیمه به درومن

۱۸ بیگمان هزار و گه لانی پیش‌سوتر له مانیش پیغامبره کانیان به درزیانی، جا چون بوتله و به گذاشته وی من بقیان ! .

۱۹ نایا سایری (پوله) بالندیان نه کردوه به سریانه و به بال کراوهی له کانی فرینیاند اکه چون بالکانیان ده میتنه وی به که ؟ و بالندانه چکه له خواه میهره بان کس به ناسانه و پاگیریان ناکات، بیگمان نه و خایه بینایه به همه مو شتک (و چیشی لی وون نایت). .

۲۰ یان نه و کسے کنیه خوی به سویا وله شکری نیویه ده زانیت و اده رده خات که به بی خواه میهره بان نه توانیت سه ریتان بخات ؟ نا شت وانیه، بیباوه پان له فریو خواردن و خله لفاویدان.

۲۱ یاخود کنیه نه و کسے که بدق و پقدنیان ده دات ئه گه ر خواهی که ورد لیتان بگریته وی ؟ نا، به لکو نه وانه پوچون له گومپایی و سره کشی و دوره په زیزی له حق.

۲۲ نایا نه و کسے که بهد مدا که وتوه و به حاله یه و پی ده کات (په روه ردگار شم نهونه یه) به بیباوه پان هیناوه ته وه کله سه ریگای ناحه ق ده پن) باشت رویکه ده زانیت له کسے که له سه ریگایه کی پاست و دروست پی ده کات (نه مش نهونه یه باوه پارانه که له سه ریگای هیدایه نن).

۲۳ نهی (موحمر) پیشان بلی: هر په روه ردگاره که نیویه دروستکردوه و گوکی و چاو ولی پی به خشیون، له برآمبه ریشدا که مтанه یه سوپاس و شوکی خودا بکات.

۲۴ و پیشان بلی: هر نه و زاتیه که نیویه که ورنه که زه ویشدا بلوی کردوه نه وه، گه پانه و وکل کردنه وه شتان هر بولای نه وه.

۲۵ بیباوه پان (ب)ه گالته جاریه که و به پیغامبره ده لین نه م به لینه نیویه ده دیدهن (ب)ه زیندوو برونه وه و هاتنی پوژی دوایی و سزادان) که دینته دی نه گهار نیویه پاستگن ؟ .

۲۶ توش پیشان بلی: زانیاری توالو له هاتنی نه و پوچه تهنا لای خوایی که وردیه، منیش تهنا ترسیتیه ریکی ناشکرای نیویه م.

۲۷ جا کاتیک بیباوه پان نه و سزا یه یان دی له نزیک خویانه وه، پوشخاریان تال و ناشیرین و نابووت بورو، نه وسا (به گالته پیکردنیه که وه) پیشان ده تریت ئه نه و پوژه وی که نیویه داواتان ده کرد .

۲۸ پیشان بلی: ئه گه ر خوا من وئه و نیماندارانه له ناو بیبات و ناسانه که بایه کی توند تان به سه رده هن نه کات و بیرد بارانتان په حم و میهره بانیمان له گهان بکات، کی هه یه بیباوه پان په نا بدات له سزا یه سه ختی به نازاری په روه ردگار.

۱۳ و آسر و آقولکم او اجهه و آیده اله، علیم زدات الصدور آلا

یعلم من خلق و هو اللطیف الظیب **۱۴** هو الـذی جعل لکم

الـأرض ذلولا فامشوا في مـنا كـهـا و كـهـا من رـزـقـهـ، و إـلـيـهـ الشـورـ

۱۵ أـمـنـتـمـ مـنـ فيـ السـمـاءـ أـنـ يـخـسـفـ بـكـمـ الـأـرـضـ فـإـذـاـ هـرـ

تـعـورـ **۱۶** أـمـنـتـمـ مـنـ فيـ السـمـاءـ أـنـ يـرـسـلـ عـلـيـكـمـ حـاصـبـاـ

فـسـتـعـامـونـ كـيـفـ نـذـيرـ **۱۷** وـلـقـدـ كـذـبـ الـذـينـ مـنـ قـلـلـهـ فـكـيـفـ

كـانـ تـكـيرـ **۱۸** أـوـلـمـ يـرـوـاـ إـلـىـ الـطـيـرـ فـوـقـهـ صـفـتـ وـيـقـصـنـ مـا

يـعـسـكـهـنـ إـلـاـ الـرـجـنـ إـنـهـ يـكـلـ شـعـبـ بـصـيرـ **۱۹** أـمـنـ هـذـاـ الـلـذـي

هـوـجـنـدـ لـكـزـ يـصـرـكـ مـنـ دـوـنـ الـرـجـنـ إـنـ الـكـفـرـونـ إـلـاـ عـرـورـ

۲۰ أـمـنـ هـذـاـ الـلـذـي يـرـقـمـ كـمـ أـسـكـ رـزـقـهـ، بـلـ جـوـافـ عـتـوـ

وـنـفـورـ **۲۱** أـفـ يـشـيـ مـكـبـأـعـلـ وـجـهـ أـهـدـيـ أـمـنـ يـشـيـ سـوـيـاـ

عـلـ صـرـطـ مـسـقـمـ **۲۲** قـلـ هـوـلـلـذـيـ أـنـشـأـكـ وـجـلـ لـكـمـ السـعـمـ

وـالـأـصـنـرـ وـالـأـقـدـةـ قـلـ لـمـاـشـكـرـونـ **۲۳** قـلـ هـوـلـلـذـيـ ذـرـأـكـمـ

فـيـ الـأـرـضـ وـإـلـيـهـ تـعـشـرـونـ **۲۴** وـقـلـوـنـ مـقـ هـذـاـ الـوـعـدـ إـنـ كـتـمـ

صـلـدـقـنـ **۲۵** قـلـ إـنـاـ الـعـلـمـ عـنـدـ الـلـهـ وـإـنـماـ آـنـزـ يـرـ مـيـنـ

۱۳ نیویه قسه به نهیتی یان به ناشکرا بکن (په خواه گه ورد بیکسانه) چونکه نه و خوایه بیگمان زانیه به نهیتی ناو سینگ و دله کان.

۱۴ نایا خوا نازانیت کنیه دروستکردوه و چونکی دروستکردوه ؟ ! له کاتنیکدا نه و خوایه زید وورد بین ویه ناگایه.

۱۵ نه و خوایه که زه وی بدق پام و تقدیار کردون، دهی نیویه ش بگهین به هممو گوشو و که نارنیکدا وله بدق و پقدنیه که وی بخون، نه وه ش بزانن سه ره نجام و گه پانه وه تان هر بولای خواه گه وردیه.

۱۶ نایا نیویه (نهی بیباوه پان) دلیان له و خوایه کله ناسانه ناتابناته خوار به ناخی زه ویدا (وهک نه وهی قارونی برد به ناخی زه ویدا)؟ پاشان نه و زه ویه دهست به جی بیته له رزه وجولان.

۱۷ نایا نایا نیویه (نهی بیباوه پان) دلیان له و خوایه ویه ناسانه که بایه کی توند تان به سه رده هن نه کات و بیرد بارانتان نه کات (وهک نه وه بردبارانه که کردیه سرقومی لوط)؟ نه ودهمه ده زانن هه په شه و قتله من چونه.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةَ سِيَّتْ وُجُوهَ الظَّرِينَ كَفَرُوا وَقَيْلَ هَذَا الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تَدَعُونَ ۝ قُلْ أَرَعِيهِمْ إِنَّ أَهْلَكَيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعَ
أَوْرَحْنَا فَمَنْ يُحِبُّ الْكُفَّارِيْنَ مِنْ عَذَابِ الْيَمِيرِ ۝ قُلْ هُوَ
الْرَّحْمَنُ أَمَانَاهُ ۝ وَعَيْتَهُ تَوَكَّلَنَا فَسَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
قُلْ أَرَعِيهِمْ إِنَّ صَبْرَ مَا وُكِّمُ غُورًا مَّنْ يَأْتِكُ بِمَاءَ مَعِينٍ ۝ ۲۹

سُورَةُ الْقَاتِلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ۚ نَّبَّأْنَاكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مَا أَنْتُ بِعَمَّةٍ رَّبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۝
وَإِنَّكَ لَأَجْرَأَ عَيْرَ مَمْنُونٍ ۝ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ حُلُقٍ عَظِيمٍ ۝
فَسَبِّصْرَ وَبِصَرَوْنَ ۝ يَأْتِيَكُمُ الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِّيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَدِّدِينَ ۝ فَلَا تُطِعْ
الْمُكَدِّرِيْنَ ۝ وَدُوا لَوْتَهُنْ فِي دُهْنَوْنَ ۝ وَلَا تُطِعْ كُلَّ
حَلَافِ مَهِينَ ۝ هَمَارِ مَشَاءِ بَسِيمِيْرَ ۝ شَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدِيْ
أَشِيْرَ ۝ عَتَلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيْرَ ۝ أَنْ كَانَ ذَامَلَ وَبَيْنَ
إِذْتَلَعَ عَيْدَهَ إِنْتَنَا قَالَ أَسْطِرُ الْأَوْلَيْنَ ۝ ۱۶

۹ ثُوانٌ ثَاوَتْهُ خَوَانٌ تَوْ تَدْرِيْمِيَانْ لَهُ كَمْ بِنْوَيْنِيْتْ (بِهِ كَمْ
تَهْرَخْمِيْ لَهُ ثَائِنَهُ كَمْ) ثَوَانِيْشْ تَهْرَمِيْ بِنْوَيْنِ بِرَامِبَرْ تَقْ.
۱۰ بِهِ قَسْهَيْ ثَوَانَهُ مَكَهُ وَكَوْيَرَاهِيْلَيَانْ نَهِيْتْ كَهْ زَوْ سُوِنَدْ
دَهْقَنْ سُوْسُوكْ وَرِسَوانْ.

۱۱ ثَوَانَهُ هَمِيشَهُ بِهِ شَوَيْنِ عَيْبَ وَهَنْگِيْ خَلَكَدا دَهْ كَرْ بِيْنْ
وَقَسْهَيْ خَلَكَ دَيْنَ وَدَهْ بَنْ وَحَزَيَانْ لَهُ ثَازَادَهِيْه.

۱۲ رَيْكَرِيْ دَهْ كَنْ لَهُ خَيْرُوْ چَاكَهُ، وَدَهْ سَتْ دَرِيْشِيْ
وَسَهْ مَكَارِيْكِيْ تَاوَنَبَارِنْ.

۱۳ بِهِ دَخُوْرُوْ رَهْوَشْ تَاشِيرِينْ وَيَاوُوكْ نَادِيَارِنْ - زَقَلَنْ - .

۱۴ لَهَبَرَهُ تَهْوَهِيْ هَرِيْكَهُ لَهَوَانَهُ بِهِ مَالَ وَسَهْ رَوَهَتْ وَسَامَانْ
وَكَوْرَ وَكَالِيْهِ وَدَهْ نَازِيْتِ.

۱۵ لَهَكَاتِيْكَدا نِيشَانَهُ وَنَاهِيَهِ تَسَهَّكَانَيِّيْ تَيْمَهَيِّ بِهِ سَهْ رَدَا
ثَمَ كَرْمَهَلَهُ ثَاهِيَتَهُ لَهُ ثَاهِيَتَيِّ (۸ وَ تَا ۱۶) زَانِيَانِيْ تَهْفَسِيرِ
دَهْ خَوْتَنِيَتَهُ، دَهْ لَيْتِ: ئَهْ مَهُ سَهْ رَكْزَهَشَتَهُ وَقَسْهَيْ ئَهْ فَسَانَهِيْ
پِيْشِنَانَهِ.

۱۶ لَهُ ئَهْ جَامِدَا لَوْتِيْ دَاخَ دَهْ كَهِيْنِ وَسَهْ لَوْتِيْ رَهْشَ دَهْ كَهِيْنِ .

۱۷ نِيْمَهُ ئَهْ وَبَتِيْرَسْتَانَهُ مَانْ تَاقِيْكَرْدَهُهُ، هَرِوْهَكَهُ چَقَنْ خَاوَنْ
بَاخَهَ كَانَانَهُ تَاقِيْكَرْدَهُهُ، كَاتِيْ كَهْ سُوِنَدِيَانْ خَوارَدَ بِهِ رَهْبَهِيْ
نَوْ بَچَنْ بِهِ رَهْكَهِيْ لَهُ بَكَهَهُوْ (تَا هَهْ زَارَانْ نَهْ زَانِنْ) (ئَهُوْ بَاخَانَهِ

۲۹ بَلَى: نَيْمَهُ خَوَى مِيْهَرَهِ بَانْمَانْ هَهِيْ كَهْ باوَهَ رَهْمَانْ بِيْسِيْ
هَيْتَنَاهِ، پِشتَ وَيَهِ نَاشَمَانْ هَرَهُوْهِ، جَا نَيْتَرَ بِلَدَلِكَ دَيْتَ وَبَوتَانْ
دَهْ دَهْ كَهِيْتَ كَيْ لَهُ كَوْمَرَاهِيْ نَاشَكَرَادَاهِيْ .

۴ بَيَانَ بَلَى: لَاتَانْ چَوَنَهُ نَهَگَرِ بَيَنْتَانَهُ كَهْ ثَاوَيَ سَهْ زَهَوَتَانَهُ
بَهْ نَاخَدا بَقْجَوَوْ، كَيْ هَهِيْ (جَكَهُ لَهُ خَوَى گَهُورَهِ) ثَاوَيَ نَوَالَ
وَسَارَگَارَتَانَ بَدَاتِيْ؟ .

سُورَةُ الْقَلْمَ

بِهِ نَاوَى خَوَى بَهْ خَشَنَدَهُ وَمِيْهَرَهِ بَانَ

نَوْ يَهِيْكَهِ لَهُ بِيْسِتَ وَهَهَشَتَ بِيْتَهِ كَيْ زَمانَى عَهْرَبِيْ، ثَمَ
بِيَتَانَهُ لَهُ سَهْ رَهْتَايِ هَنَدَلِكَ لَهُ سَوَورَهِ تَكَانِي قَورَيَانَهَا هَاتَونَهُ كَهْ
ژَمَارَهِ يَانَهُ (۱۴) سَوَورَهِ تَهُ، تَهُنَاهُ خَوَى گَهُورَهِ نَهَزَتَنَهُ
مَهْ بَهْسَتَهِ كَيْ بَيَانَهُ چَيَهِ، نَهَمَهُشَ پَاسْتَرِينَ تَهْ فَسِيرَهِ بَقْ نَهَمَ بِيَتَانَهُ
بَهْ لَامَ هَنَدَى تَهْ فَسِيرَى تَرِيشَ كَراوَهِ، لَهَوَنَهُ: ثَمَ بِيَتَانَهُ نَاؤَنَ بَقْ
نَهَوْ سَهْ رَهْتَانَهُ لَهُ سَهْ رَهْتَايَانَهُوْنَ، يَانَ نَاؤَنَ بَقْ خَوَى گَهُورَهِ،
يَانَ بَقْ دَهْسَتَوْ سَانَ كَرِيْنَى عَهْرَبِهِ بَيَهِ بَانَهُ، كَهْ دَهْيَانَتَ
ثَمَ قَورَيَانَهُ لَايَ خَواهَهُ نَهَاتَوَهُ بَقْ مَوْحَمَدَهِ، هَرَ بَزَيَهِ خَوَى
گَهُورَهِ بِيَتَانَهُ دَهْ لَيْتِ: نَهَگَرِ لَايَ خَواهَهُ نَهَاتَوَهُ دَهَيِّ نَهَيَ
پَاسَتَ دَهْ كَانَ نَهَوَنَهُ وَيَنَهُ نَهَوْ قَورَيَانَهُ بَهِيَنَ، خَقَ ثَمَ قَورَيَانَهُ
هَارَ لَهُ بِيَتَانَهُ پَيَكَهُتَوَهُ كَهْ نَيْوَهُ قَسَهَيِّ پَيَ دَهْ كَانَ وَبَهْ كَارِيَانَ
دَهْهِيَنَ .

۱ سُوِنَدْ بِهِ بَيَنَوَسَ وَبَهِ وَدَيَانَهُشَيِّ كَهْ دَهْيَنَوَسِيتَ .

۲ تَقْ نَهَى (مَوْحَمَدَهِ) لَهُ سَاهِيَهُ نَهَى نَازَ وَنَعْمَهَتَهِيْ كَهْ خَوَانَهُ
بِيَسِيْ دَهْيَتَ كَهْ بِيَقَمَهِرَاهِيْ تَهِ شَيْتَ نَيْتَ (وَهَكَهِ نَهَهَهِيْ كَهْ
بَيَباوَهِيَانَهُ دَهْيَلَيِّنَ) .

۳ بِيَنَگُومَانَ پَادَاشَتِيْ نَهَبَرَاهَوَتَ بَقْ هَهِيْ .

۴ بِهِ رَاسَتَ تَقْ لَهُ سَهْ رَهْوَشَتَ وَخَوَوِيَهِ كَيْ زَورَ پَهْ سَهْ نَهَدَ
وَجَوَانِيَتَ .

۵ بِهِ زَوَانَهُ تَوَشَ دَهْ بَيَنَيَتَ وَنَهَوَانِيَشَ دَهْ بَيَنَ .

۶ كَهْ كَامَتَانَ شَيْتَنَ (وَاتَهُ لَهُ بَقْزَيِّ دَوَادَا هَمُو شَتِيكَهُ تَاشَكَرَا
دَهْ دَيَيَتَ كَهْ تَقْ يَانَهُ زَوَانَهُ لَهُ سَهْ رَهْمَرَاهِيْ (رَشِيتَيِّنَ) .

۷ بِيَنَگُومَانَ پَهْرَوَهِ دَهْ كَارِتَ لَهُهُمَوَهُ كَسَ زَانَتَهُ بَهِ وَكَسَهِيْ
كَوْمَرَاهِيْ بَوَوهُ وَدَتَيِّ پَاسَتِيْ خَوَى وَونَ كَرِيْدَهُ، وَهُوَ كَهَسَهَشِيْ كَهْ
رَيْيَ پَاسَتَ وَهِيدَاهَتِيْ گَرِتَتَهُ بَهِ .

۸ ثَمَ كَرْمَهَلَهُ ثَاهِيَتَهُ لَهُ ثَاهِيَتَيِّ (۸ وَ تَا ۱۶) زَانِيَانِيْ تَهْفَسِيرِ
دَهْ خَوْتَنِيَتَهُ، دَهْ لَيْتِ: ئَهْ مَهُ سَهْ رَكْزَهَشَتَهُ وَقَسْهَيْ ئَهْ فَسَانَهِيْ
پِيْشِنَانَهِ .

وَهَلَدَ دَلَبَهُ زَيْرَهِ .

۹ هَرَگَيْزَ گَوْيَرَاهِيْ لَهُ وَكَهَسَانَهُ نَهَكَهِتَ كَهْ تَقْ وَرِتَيَازَهَهِ
بَهْ دَرَقَ دَهْ زَانَنَ .

خَيْشَعَةَ بَصَرِّهِمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الْسُّجُودِ وَهُمْ سَيَّلُوْنَ
فَذَرُوهُمْ وَنَنْ يَكْذِبُ بَهْنَدَ الْمَدِيْثِ سَلْسَلَتَ رَجُهُمْ مِنْ حَيَّثُ
لَا يَعْلَمُوْنَ ٤٤ وَأَتَلَى لَهُمْ أَنْ كَيْدِيْ مَتَّيْنَ ٤٥ أَمْ سَلَّمَتَهُمْ أَجْرَافُهُمْ
مِنْ مَغَرَّ مِنْقَلُوْنَ ٤٦ أَمْ عَنْدَهُمْ الْغَيْثُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ٤٧ فَاصْبِرْ
لِلْكُوْرَيْكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْمَوْتِ إِذْ نَادَيْهُ وَهُوَ مَكْظُومٌ ٤٨ نَوْلَا
نَ تَذَرِّكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنِيدَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ٤٩ فَاجْبِهِ رَبِّهِ
فَبِجَلْعِهِ مِنَ الصَّلِيْحِينَ ٥٠ وَإِنْ يَكُدَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا إِلَيْزَلْعُونَكَ بِأَصْسَرِهِمْ
مَا سَيْعُوا الْكَوْرُ وَيَقُولُوْنَ إِنَّهُ مَلَجْبُونَ ٥١ وَمَا هُرْ لَا ذِكْرَ لِلْقَاتَلِيْنَ ٥٢

شُورَةُ الْقَلَّةِ

لِسْتُ بِالْحَمَّامَةِ
 مَا الْحَمَّامَةُ وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحَمَّامَةُ
 كَدَبَتْ شَمْوَدُ
 وَعَادِيَ الْقَارِعَةِ
 فَأَمَّا شَمْوَدٌ فَأَهْلِكَوْا لِطَاغِيَةً
 وَأَمَّا
 عَادٍ فَأَهْلِكَوْا بِرِيجَ صَرَصَرٍ عَاتِيَةً
 سَحَرَهَا عَيْنُهُمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَّةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَرَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرَعَى
 كَانُوهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةً
 فَهَلْ رَئَى لَهُمْ مِنْ يَافِيَّةٍ

۴ سه‌مودی (گله صالح) و عادی (گله هوود) نو پژوه استهی (که دل داده خروپیتنی) به درقیان ذاتی و باوه پریان پی هفتتا.

نمهجا گهلى سمه مود به دهنگيکى نه عره تهى زور گه وره
ئانوپيران:

www.al-islam.org

کتابی عادیس ب په سه باید حی سارادی ب هیری ساخت
مناوران:

حـوـت شـهـوـ وـهـهـشـت پـرـزـ خـواـی گـهـورـهـ شـهـوـ پـهـشـهـ بـایـهـی
رـدـهـاـم بـاسـهـرـدا زـالـ کـرـدـنـ، نـگـهـرـ لـهـوـیـ بـیـتـایـهـ شـهـوـ گـلـهـتـ
هـدـدـیـ بـمـرـدـوـیـ کـهـرـتوـنـ وـهـکـ قـهـدـیـ دـارـخـورـمـایـ پـوـوـاـیـ نـاـوـ زـپـاوـ
بـیـانـ لـهـتـایـهـ) .

سورة تى الحاقۃ

بهناوی خوای به خشنده و میهره بان

شاره کان سرده و زیبوبه کان به گوناه و تاوانیه و هاتن.

زد، نهاد خوای گواره گرتنی به گرتنیکی زند ساخت.

Digitized by srujanika@gmail.com

۲

٣ تۆ چۈزآنىت ئە و رۇغىز

• 100 •

چونکه له دونیادا یانگ ده کران بې سوئدە بىردىن (نەدەھاتن)
له كاتىكىدا ئۇوان لەش ساڭ وته ندرۇستىش بىرون.

44
وازن لی بھیتہ بُو شو کاسانهی که نہم قوریانه به درو
دہزانن، وورده وورده کیشیان دکھین بُز سزایہک بے بی شوہی
بِخَيْرٍ مِّنْ حَسَدٍ وَّمِنْ رَّغْبَةٍ

له دوپنداه مۆلەتیان دەدەم تاوهەكى تاوانەكىنىان زىاتر بىت،
 (بە لام باپازان) تىلە ونە خشەي من بەرامبەر ئەوان، زىد تۈركىمە
 ووبەھىزە ولە دەستم بىزكاريان نايىت.

نایا تو له برامبار گه یاندنی به دنامه و په یامه که دل او
پاداشت و کریمیان لیده که هیت، بوقئوه هی قه رزاز باربین وله زیری
دهرنه چون.

و هئایا نه و (بیباوه پانه) شتیک له غهیب و زانسینی
نهنینه کانیان لا ههید تاوه کو همندی بـلگهی بـی بنـهـما بـقـ خـقـیـان
بـیـبـنـهـو و دـلـهـمـهـتـیـ تـقـیـ بـیـ بـکـنـ.

نَهَىٰ (موحَّدَةٌ) ثَارَم بَكْرَه لِبَه رَامِبَه رَفَه رَمانِي ۴۸
پَرَوْرَه دَكَارَتَه وَه، نَهَى كَاهِيت وَه كَاهَه لَى نَهَه نَگَه كَه بَيْت (مَه) بَسَت
پَيْشِيْسِنْس پِيْغَمَهِرَه - عَلَيْهِ الْكَفَرُ - كَه ثَارَمِي نَهَى كَرْت وَگَاهَه كَه يَه
بَه جَيْهَهِشْت) وَه كَاتِيكِيش (نَهَى نَهَه نَگَه قَوْتِي دَا) دَلَى پَرَبوُلَه
خَمَه روِيْ زَارَه وَهَاوَارِي بَرَد لَازِي يَهَه رَورَه دَكَارَ.

49 خز نهگه ر په حمهت و باهزه بی په روهردگار نه بواي، نهوا فرقی
ده دارا يه ده شتکي ووشکه و، ويه دنار و سه رزه نه شتتش ده کرا.

نەمجا (پاش نەوهەي يوئىشيمان بۇويەه و تەۋبەي)
كىردى (پەروەردگارى ھەلىبىزاردەه و كىردى بەيەكىك لە صالحان
وچاكەكاران).

نهی (موحه‌مد) نهوانه بیباوه پ بون نزیکه له دژایه‌تی
ورقیان له تو کاتیک گوییان له قورئانه دهیت به چاوی (پیسیان)
له لندین، وه ده لین: ثم دیقه ببره شسته.

له کاتیکدا ئام قورئانه تەنها ئامۇرگارىيە بىق تەواوى دۇنيا
52
(بە ئىنسان و جىتكۈوه).

۱۹ جا نه و که سه‌ی که توماری کرد و کانی درایه دهستی
استی (به دلیلکی خوش‌ووه) ده لیت: ها نس و هناتنی نامه‌ی
رد و کامن بیگن و بیخوینه و.

**چونکه به راستی من خوم ده مزانی و دلخیا بروم که توشی
م لیپرسینه و یه ده بم.**

21 نه و که سه له ژیاننگی پر له شادی و خوشیدایه که نور پیشی زنیه.

ل به هه شتیکی به رزدا. 22

23 میوه و یهود بامیه باخاتی شد و بهمه شتانه نزد نزیکه لیلیه وه،
شیوه‌یهک چ به پیوه بیست بان به دانیشتن بان به اکشانه وه
هستی ده گاکتی و ماندو بورونی ناویت.

جا پیشان ده و تریت : بحقن و بخونه و نوشی کیانتان بیت،
۲۴
هُمیٰ ئو کاروکرده و چاگاهانی که لە دنیا ده تانکرد.

۲۵ به لام ثاو که سه‌ی که نامه‌ی کرد و که کانی درایه دهستی
بچپی، به داخل و حجه سره تیکه‌و ده لیت: خوزگه ئه م نامه‌ی بهم
درایه‌تی.

۲۶ و نه مازناییه سرئنه نجامی حساب ولپرسیته وهم چیه.
۲۷ کاشکای و خزگه مردنکه م به کجاري بوايه.

سه روخت و سامانم هیچ قازانچ و سودنیکی پی نگه یاندم.
ثو ده سه لاته که همبوبو له ناواچوو.

شواجا فرمان دهکرت به سه ریه رشتیارانی نوزهخ که
یگن و کوت وزنجری له دهست بکن.

پاشان بیخنه ناو لززه خوه.
دو اتریش به زنجیریکی هفتا گهزی بیبه ستنه وه و کوتی
31
32

لبه رئوه‌هی که باوه‌پی به خودای همنز تابوو.
هان، خواک، نه‌نده‌لاسسه، خواردن دان به هداد.
33

جا ندویش نه مرق (که پوئی دوایی یه) هیچ خه مخدر
لسوزنک، نه.

36 خواردنیشیان ته‌نها کیم و نوچاروی داچقراوی لاشه‌ی
نمی‌مانه.

۳۷ نهاده ش که س نایخوات توانبارن نه بیت.
۳۸ سوئند بیت به و شتنه که به جاوی خوتان دهیانبین.

39- به شتانه ش که نایانین. 40- بیگومان نم قورناته له زلی بیقه مبه رنکی به پریزوه پستان

اده‌گه‌یه نریت - یاخود له زاری پهوانه کراویکی به پیزه وه که
وبره‌هیلله -

iii بیگومان نیمه کاتیک ناوی (توفانه‌که‌ی نوح) سه رکه‌وت،
لاریاپرانی نیوهمان هله لگرت له که شتیه‌که‌یدا.

[12] بُوئه‌هی چیره‌کی تیاچوونی گه‌لی خو بکینه پهند
بِثامقِرگاری بُزْهُو که سانه‌ی گوئیه کانیان ده بیست
بِه هفتمه‌ندی.

۱۳ جا تیکیش (که کاسی هایی فیامه نه) به مها جاریک فوو کرا
که په نادا.

۱۴ زدی و شاخ و کیوه کان له جیگای خویان به رزکرانه وه،
و به که دار به کدا.

نئیتر ٹو پرچہ قیامِ دین و پیروداوی گاورہ پوو دهداں۔
ناسمان ہامووی لہ و شہق دہبیت ولہ یہ کتر ده ترازیت
15
16

بـه روـه رـدگـارـت مـهـشـت فـرـیـشـتـه لـهـفـرـیـشـتـه نـزـیـکـهـ کـان لـهـسـهـ روـهـ خـقـیـانـهـ وـهـ هـلـیـانـ گـرـتـوـهـ.

لوبیزه‌دا خوتان وکار و گرده‌وهاتان پیشان ده دریت،
ههیچ کرده‌ههیه کتان به پنهانی و نهیینی نامینیتتهوه.

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَنَاهُمْ^{٢٥} وَلَا طَعَمٌ لِأَمْنِ غَشْلِين^{٢٦} لَا يَأْكُلُهُ
إِلَّا لَخْطَغُون^{٢٧} لَا أَقْبُمُ بِمَا تُصْرُونَ^{٢٨} وَمَا لَا تُصْرُونَ
إِنَّهُ لَوْلَ رَسُولُ كَبِيرٍ^{٢٩} وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَانُؤُمُونَ^{٣٠}
وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَانُذُكُونَ^{٣١} نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{٣٢} وَلَوْ
نَفَّ عَيْنَاهُ بَعْضُ الْأَقْوَابِ^{٣٣} لَا ذَنَدَنَاهُ بِالْيَمِينِ^{٣٤} شَمْ لَقَطَنَا
مِنْهُ الْوَتَنِ^{٣٥} فَمَا مَنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْ حَجَرِينَ^{٣٦} وَإِنَّهُ لَذَكْرٌ^{٣٧}
لِلْمُنْقِنِينَ^{٣٨} وَإِنَّا لَعَلَمْنَا مِنْكُمُكَذِّبِينَ^{٣٩} وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَفَرِينَ^{٤٠} وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِنِ^{٤١} فَسَمِعْ بِأَسْمَ رَبِّكَ الْعَظِيمِ^{٤٢}

سُورَةُ الْمَجْلَسِ
سَمِعَ اللَّهُ الْجَنَاحَ
سَأَلَ سَأِلٌ بِعْذَابٍ وَاقِعٌ^١ لِلْكَفَرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ^٢ مَنْ
اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ^٣ تَرْجُحُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمِ كَانَ مَقْدَارُهُ وَخَسِينَ الْفَسْنَوَ^٤ فَاصْبِرْ صَبِرْ كَاجِمِلَا^٥
إِنَّمَا يَرَوْنَهُ رَبِيعَ^٦ وَنَزِيلَهُ قَرِيمَا^٧ يَوْمَ تَكُونُ الْأَسْمَاءُ كَالْمُهْلَ
وَتَكُونُ الْجِلَالُ كَالْعَهْنِ^٨ وَلَا يَسْتَعْلَمُ حَمِيمٌ حَمِيمًا^٩

که اوانه نهی موچمهاد خلکرو نارام کریه، بهشیوه یه کی
چوان له برآمبه رئیزیت و ظازاری بیناوه پرهانه وه.

به پاستی نهوانه هانتی پذیزی دوایی نقد به دوره زانه.
نهیمه ش نقد به نزیکی نه زانه.
نهیمه ش نقد به نزیکی که ظاسمانه وه مسی توواه یان وه ریزی
زوییت لی دیت.

وه شاخه کانیش وه خوری شیکراوه یان لی دیت.
میچ خزم و دوستیکی نزیک له خزم و دوستی خزی
ناپرسیته وه، له بر نایه حه تی دیمهن و خبریک بوونی به حالی
بیناوه رانه بیاریت و په نایان بدات.

له ریزه دا هه موولایه ک به یه کتر نیشان دده رین
له لاین خواه ده نهان ده سه لات و گه وردی و پله و پایه
وه یه کتریش ده ناسن، به لام له بر نه وهی هه رکه س خه می
خوییتی که س له که س ناپرسیت، تاوانبار و گوناهکار ظاوات
ده خوازیت په بیکاریوونی له و سزا یه کوپه کانی بکات به قوریانی
له پذیکدا (مه بست پیش پذیزی دواییه) که به ظانه زاده په نجا
هزار سالان (ی دوینایه).

هه ریزبیوونی.
ده ریزبیوونی.

(بیناوه پره کانی مه که ده یانگوت محمد شاعیره و ظه وه شی
ده بیلت شیعره) په روهدگاریش به په رچی دانه وه و فه رموی:
نه قوریانه شیعری شاعیر نیه، نیتر په که متنان باوه ده هیتن.

وه قسی فالچیش نیه، نیتر په که متنان بیرون ده که نه وه.
په وانه کراوه.

نه گهر محمد هندیک ووتی به ده م نیمه وه هله استایه.
بینکومان نیمه به دهست خزمان ده مانگرت و توله مان لی
ده سهند.

و له پاشانیش شا ده ماری دلیمان ده بچری.
وه کسیش نیده توانی له نیته به رگی لی بکات.
به راستی قوریانه یادخواهه ویه به په خوانسان
و پاریزکاران.

بینکومان نیمه ده زانین هندیک له نیته قوریان به درق
ده زانیت (نیمه ش توله خزمانیان لی دهستین).

به راستی قوریان ده بیت به هوی داخ و به ڈاره به پیناوه یان
له پذیشی دوایدا.

بینکومان قوریان حق پیاست و درروسته.
(دهی محمد) تریش همیشه یاد و ته سبیحاتی
په روهدگاری مهنت بکه (له سر نعمتی نه قوریان).

سوره تی المارج

به ناوی خواه به خشنده و میهربان.

نه لین: نفسی کوری حارت داوای کرد ووتی خواهه ظه گهر محمد
پاست ده کات نه وه بارزوی پیش هانتی قیامت به رد بارانمان
که بیت یان سزا یه بنبیت په خزم و هزه که، شوچا نه وه
داوای کرد له پذیشی به دردا به سریاهات و کوژرا، به بونه یه وه نه
سووره ته دابه زنی.

دواکاریک که (نفسی کوری حارت) بیو داوای سزا یه کی
کرد، هر پیش دیت پوی.

نه و سزا یه بان به دیت، شوچا هیچ هیزیک نیه نه خوییوه.

بیناوه رانه بیاریت و په نایان بدات.

له لاین خواه خاوه ده سه لات و گه وردی و پله و پایه
به بر و خاوه نه کان.

فریشتہ کان و جو بره نهیل سه رده کهون بیلاخ خواه گه وده،
له پذیکدا (مه بست پیش پذیزی دواییه) که به ظانه زاده په نجا

هزار سالان (ی دوینایه).

جگه ئه و نویز خوینانه نه بیت (که خاوهنى ئه سیفانانه):

نهوانى که هەمیشە و بەردە و امن لەسەر بە جیهینانى نویزە کانیان.

نهوانى کە لەسەروەت و سامانیاندا مافیکى دیارى كراوهەمیه لەپیتاوی خوادا.

بېقەزىلەك کە خۆى داوا دەکات و بۇھەزارا يېش کە پۇرى نایە داواباكتا.

نهوانى باوەپى تەواویان بە پۇزى دوايى هەمە و بە پاسىتى دەزانان.

وە نهوانى کە لەسزاي پەرورەدگاريان دەترسن.

چونكە بەراسىت سزاي پەرورەدگاريان کەسى لى ئەمین نىھاتا نەرسىت و خەمى نەبىت).

نهوانى شى کە پارىزگارى دەكەن لە داوىنى خۆيان (کە تووشى زىتا نەبن).

جگە لە خىزان و كەنیزە کە کانیان نەبىت ئەگەر داوىنى خۆيان نەگىن لېيان لۇمە تاکىرىن لەسەرى (چونكە نهوانى بۆيان حەلالان).

جا هەركەسىك جگە لەو پەنا بىباتە بەر شتىتكى تر (وەك زىتا، تىڭىسى مۇتعە) بىتىرىكىنى تارەزىۋە كانى نەوە دەست دەرىتى کە دەرىدە و سىنورى خودايد بەزاندۇ.

نهوانى کە چاودىرىي سپارده دەكەن (ئەمانەت پارىزىن) و پەيمانە کانیان دەبەنسەر.

وە نهوانى کە شايەتى خۆيان بە تەواوى دەدەن (بە بىچىوازى لەتىوان خەلگىدا) و شايەتى كانیان ناشارتەوە.

وە نهوانى کە پارىزگارى لە نویزە کانیان دەكەن و لە كاتى خۆيدا ئەجمامى دەدەن.

نهوانى خاوهنى ئاو سىفەتە جوانانە لە باخكانى بەھەشتدا بىزلىكىراون.

چىھە نهوانى بىباوهين لە كاتىكىدا تو دەرە كەويت (ئەمى موحەممەد) بېپەلە دىن بىلات.

لەلائى راست و چىپتەوە لە دورەوە كۆمەل كۆمەل دەوەستن و يەتانە و تەشەرەوە سەپىرت دەكەن و كالىتەت پى دەكەن.

(بىباوهە كان ئايانوت ئەگەر بەھەشت ئابو شىۋە يە بىت كە شوپىتكە و نەكانى خۆى تى بېتىت، ئەوە ئىمە لەپىش ئەوانە و دەچىنە بەھەشتەوە) پەرورەدگارىش ئەم ئايەتى دابەزاند و بە پەرچى دانادە، وەك دەفەرمۇيت: ئايا ئەوانە ئابو و

بىصرۇنەم يود المُحْرَم لَوْقَتَدِي مِنْ عَذَابٍ يُوْمَ الْيَمِينِ
وَصَحِّبَتْهُ، وَأَخِيهٌ^{۱۲} وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْبِي^{۱۳} وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مِنْ جِهَدِهِ^{۱۴} كَلَّا إِنَّهَا طَلَقٌ^{۱۵} تَرَاعَاهُ لِلشَّوَّى^{۱۶} لَكَعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّ^{۱۷} وَجْعَ فَأَوْعَى^{۱۸} إِنَّ إِنْسَانَ حُلُوقَ هَلُوقًا^{۱۹}
إِذَا مَسَهُ اللَّثَّبِرْجُوْعَا^{۲۰} وَإِذَا مَسَهُ الْخَيْرُ مَنْوَعًا^{۲۱} إِلَّا
الْمُصْلَنَ^{۲۲} الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ^{۲۳} وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ^{۲۴} لِإِسَابِلٍ وَالْمَحْرُومِ^{۲۵} وَالَّذِينَ صَرَفُونَ
بِسُورِ الْذِينَ^{۲۶} وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَدَابٍ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ^{۲۷} إِنْ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ^{۲۸} وَالَّذِينَ هُرْ لَغْوِ جَهَمَ حَفَظُونَ^{۲۹} إِلَّا عَلَى
أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَالَكَتْ أَتَتْهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلُومِينَ^{۳۰} فَإِنْ تَبَعَّغَ وَلَهُ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُرْ الْعَادُونَ^{۳۱} وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنِتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَعُونَ^{۳۲}
وَالَّذِينَ هُمْ شَهِدَتِهِمْ قَاتِلُونَ^{۳۳} وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحْاطُونَ^{۳۴}
أُولَئِكَ فِي جَنَّتِ شَكَرِ مُونَ^{۳۵} فَإِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا قِلْكَ مُهَمَّطِينَ^{۳۶}
عَنِ الْبَيْنِ وَعَنِ الْشَّمَاءِ عَزِيزٌ^{۳۷} إِيَّمَضَعَ كُلَّ أُمَّرَى يَنْهَمُ^{۳۸}
كَلَّا إِنَّا لَخَلَقْنَاهُمْ مَمَّا يَعْلَمُونَ^{۳۹}

لە گەل ئەو ھۆز و خزم كەسانەش كە پەنایان دەدا.

نەك هەر ئۇندە بەلكو تاواتە خوازە هەرجى هەمە لەسەر زەۋىي بە مرۇق و جىنۈكە شەوە بىكاتە قورىانى بۇ نەوهى پىنگارى بىبىت.

نەخىن قورىانى دان و خۆزگە و ئاتاواتە هېچ سودىكىان نىھاتا بەنەددى، بەراسىتى ئاگىرى دۆزەخ ئاگىرىكى بەبلىسىدە.

ئاگىرىكە پىستى سەر دادە مالىت.

ئاگىرى دۆزەخ بانگى ئەو كەسانە دەكەت كە لە دونيادا پىشتىان مەلکىدۇوە لە بەرئامەكەي خوا و بوبويان وەركىتا بىت.

وە مال و سامانى كۆركىدىتتە وەھەلى كىرتىي و لەپىتىوارى خواي كاۋوە سەرف نەكىدىتتە.

بە پاسىتى مرۇق بە چاويرسى و چاوجىنۇكى دروستكراوه (وائە مرۇق بە هېچ تىئر ئابىت جگە بە گەل نەبىت).

لە كاتىكىشدا كە ئاپەحەتىي كى تووش دەبىت دەست دەكەت بەمات وەلار و ئاتاپەزايى دەرىپىن.

وە ئەگەر تووشى خىر و بەرەكەتتىكىش بىت ئەيگەتتەوە لە ھەزاران و بېشى كەسى لى نادات.

ئەيگەتتەوە لە ھەزاران و بېشى كەسى لى نادات.

فَلَا أُقِيمُ بَرِّ الْمُشَرَّقِ وَالْمُعَزِّبِ إِنَّا لَقَدْرُونَ ١٠ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرَ أَمْثُمْ
وَمَا حَنَّ بِسَبِيلِهِنَّ ١١ فَدَرَهُمْ يَخْوُضُوا وَلَيَعْبُرُوا حَقَّ مِلْقَوْيَوْهُمْ الَّذِي
يُوَعِّدُونَ ١٢ يُوَجِّهُونَ مِنَ الْأَجْنَادِ سَرَاعَاتِهِمْ إِلَىٰ نَصْبِ بُوْفُصُونَ
خَيْشَةً أَبْصِرُهُمْ تَرْهِقُهُمْ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ١٣

سُورَةُ الْحُجَّةِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيهِمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ١ قَالَ يَقُولُ إِنِّي لَكُوْنُ يُؤْمِنُونَ ٢ أَنَّ أَعْبُدُ وَاللهَ
اللهَ وَأَنْقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣ يَغْفِرُ لَكُرْمَنْ دُنُوكُ وَلَيُحْرِكُمْ
إِنَّ أَجْلَ مُسَمًّى إِنَّ أَجْلَ اللهِ إِذَا جَاءَ لَيُؤْخُلُوكُمْ تَعْلُمُونَ ٤
قَالَ رَبِّي دَعَوْتُ فَوْسِي لَيْلًا وَنَهَارًا ٥ قَالَ يَرِدْهُرْ دَعَاءِي إِلَّا
فِرَارًا ٦ وَإِنِّي كَلِمَادَعُونَهُمْ لَيَغْفِرُ لَهُمْ جَعْلُوا أَصْبِعَهُمْ
فِي ءاَذَنِهِمْ وَأَسْتَقْسَمُو ءاَذَنِهِمْ وَأَصْرَوْا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَرُوا
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ٧ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَمُ هُمْ وَأَسْرَرُ
هُمْ إِسْرَارًا ٨ فَقُلْتُ أَسْتَغْفِرُ أَرْبَكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا ٩

ودورکه وتنووه له نافه رمانی) چونکه بیگومان نهگر کاتی دیاری
کراوی مردن هات بهمیع شیوه‌ی دک دواناختریت نهگر نیویه بزانن.
نوح فرموده: نه ای په دوره دگام من بهش و به پژوه
بانک وازی گله کم کرد (په یک خواپه رست).

که چی بانک وازه که من هیچی له نهوان زیاد نه کرد،
نه لاهاتن په اکردن نه بیت.
بیگومان پینکرد که گله که په ایکرمه و بیانترستینه (که
دور بکونه له بت په رست و په کتابه رست بن) پیش نه وهی
سزا سختیان تووش ببیت.

نه ویش پیش فرمون: نه گهل و هنزم بیگومان من

په سروچاوایاندا تاوه کو نه مبین، و به رده وام ده بون له سره

په ایکرمه و خو به زل زانین تاوه کو شویتم نه کون.

پاشان (نه ای په رده دگام) من به تاشکرا بانگم کردن.

نه مجا من بقم پاگه یاندن و به پونه همو شتیکم بهز

باسکردن، و ههندیک جاریش به نهیتی بانک وازم ده کردن له ناو

خیزانه کانیاندا.

نه میشه پیم ده ووت: دواوی لیخوش بون بکن

ده سستی خوتان پیش بخمن له بجهیزنانی فرمانه کاتی خوا

له بروه رده گارتان، چونکه بیگومان په رده دگار نقد لیبرده.

شیوه‌یه له گهل پیغام بردا به ته مان که بخربنی به هه شتی پر
له ناز پیغامه تاوه؟!

هر گیز شتی و انبیت، بیگومان خوتان ده زان نئمه له چی
در وستمان کردوون (واته بق نه ونده له خوت بای بون خوت خوتان
نه زان نئمه له دلک پی ناوی قیزهون در وستمان کردون).

نه وجا سویند بیت به پیغامه لاته کان و پیغامه اکان نئمه
به ده سه لاتین (مه بست له پیغامه لاته کان و پیغامه اکان نه وهی له
زستان و هاویندا شوین و جیگای هه لاهاتن و تاوابونی پیغامه گوییت
و بیه شبوهیه که له اویندا جیگای هه لاهاتنیکی ههیه و له زستانیشد
جیگایه کی تر، به مهش پیغامه لچهند جیگایه کوهه هه لاهیت و له چهند
جیگایه کیشه وه ناوا ده بیت).

به ده سه لاتین به سه رهه نه وهی نه توانین بیانگوین وله ناوین
ببین وله جیگای نه وان که سانی تری باشت و باوه پدار بهینین،
(بزانن) نئمه بق نه و کاره بی تووا نین.

رازیان لیبیته با له بیباره پی و گالت و گه پ وقسی په پیوچدا
پوچن (توش خه ریکی بانگه واژ و کاری خوت به) تا نه و کاته
دو و چاری نه و پیغامه ده بین که به لینیان پیداروه.

نه و پیغامه که له کوپه کانیان به پهله دینه ده رهه، هر
ده لینیت په لای بته کانیان پاده کهن (هه روک چون له دونیادا گوگه
لوقه په کارنیان بیو به ده وری بته کانیاند).

له پیغامه دوایدا نه و بیباوه پانه چاویان شوپه و زه لیلی و سه
شوقی دایگرتون، نه امه نه و پیغامه که له دونیادا به لینیان پی
درابوو.

سوره تی نوح

به ناوی خوای به خشنده و میهه بان.

بیگومان نئمه نوح مان رهوانه کرد بتوای گله که،
وفه رمانه پینکرد که گله که په ایکرمه وه و بیانترستینه (که
دور بکونه له بت په رست و په کتابه رست بن) پیش نه وهی
سزا سختیان تووش ببیت.

نه ویش پیش فرمون: نه گهل و هنزم بیگومان من
ترستینه لیکی بونه و تاشکرام بق نهیه.

که هر خوا په رست و له سزا سه پیچیه کانی خوتان
پیبارین، وه گوییا یه و فه رمانه برداری منیش بن.

نه تاوه کو په روده دگار له گوناهه کانیان خوت شیخ
و بتانه لیتیه وه بیکاتیکی دیاری کراو (به و مانایه ته من دریختان
خیزانه کانیاندا).

نه میشه پیم ده ووت: دواوی لیخوش بون بکن
ده سستی خوتان پیش بخمن له بجهیزنانی فرمانه کاتی خوا

له بروه رده گارتان، چونکه بیگومان په رده دگار نقد لیبرده.

۱۶ و همانگی گیپراوه به پونساکی له نییر ئاسمانانه کاندا و خوشیشی گیپراوه به مایه‌ی پوشنکردن و بق ته اوی بونه و در دایگیرساندوه.

۱۷ هار ذاتی خواهه که ئیوه‌ی له زه‌ی پواندوه (مه‌بست ئوه‌یه که سره‌تا باوکه ئاده‌می له گل دروست کردوه، پاشانیش نه‌کانی له برویومی زه‌ی سود مهند ده‌بن).

۱۸ پاشان ئاتانگتینتیه و بتوانو گل و دواتریش جاریکی تر له زه‌ی ده‌تاهنیتیه ده‌ره‌وه (وزیندووتان ده‌کاتوه).

۱۹ هار ذاتی خواهه که زه‌ی بق پاختسون.

۲۰ تا به ئاسانی هاتوچق بکن به ریگا فراوان و گراوه کانیاندا.

۲۱ نوع فرموموی: ئه‌ی په روره دگارم به پاستی گله‌کم سره‌پیچیان کردم ویاخی بون، و شوین ئوانه که‌تون که نه‌سروه و سامان ونه نه‌وه و کوپه‌کانیان سودنیکیان پسی نه‌کایاندن زیان و گومپایی نه‌بیت.

۲۲ نه‌و بیباوه‌رانه پیلان و فوفیتلی گه‌وره‌یان گیپا.

۲۳ و ووتیان بدخه‌لکی: خواکانی خوتان واز لی نه‌هیتن، و از نه‌هیتن له ود و سواع و یغوث و نه‌سر (ئامانه پیاو چاکانیک بونون له و ماوه زه‌منیه‌ی نیوان ئاده و نوع دا، جا کاتیک مردن خلکی له بهر خوش‌ویستیان وینه و په‌یکه‌ریان بق کردن، دوای نه‌وان شهیتان له شیوه‌ی کسیکدا هات بقولای نه‌وه‌کانیان پیتی و قوت: کسانی پیش ئیوه ئم په‌یکه‌ر ووتیانه‌یان په‌رسن‌وروه ئیوه‌ش ببیه‌رستن، ئامه‌ش بیده‌کم سره‌تا داده‌نریت بق بت په‌رسن، پیاش تیش گاشته نیوه دوروگای عاره‌بی).

۲۴ بپاستی نه‌و بیباوه‌رانه نزد خه‌کیان گومپا کرد، ئه‌ی په روره دگار ئم سته‌مکارانه له گومپایی زیاتر هیچی تریان بق زیاد مه‌که.

۲۵ به‌هیگی گونان و تاوانیانه‌وه، ئه‌و گله‌ی به توقان نوچمی ئاو کران، ئه‌مجا خرانه ئاگری دقزه‌خه‌وه یان سزانی گفره‌وه، کسیکشیان دهست نه‌که‌وت له بت و خواکانیان که پذگاریان بکات له سزانی سه‌ختی په‌روره دگار.

۲۶ ئه‌مجا نوع (که و په‌س بوبو لیپیان و زانی ئیتر که‌س باوه‌ر ناهیتیت، پاریوه) و فرموموی: ئه‌ی په روره دگارم هیچ کس له بیباوه‌ران مه‌هیله له سره‌ر پووه زه‌ی.

۲۷ بپاستی ئه‌گهار وازیان لیتیه‌تیت، به‌نده‌کانی تتو گومپا و سره‌لیشی‌تو ده‌کهن، و تنه‌ها وه‌چه و مندالی خراپ و بیباوه‌ر ده‌خنه‌وه.

۲۸ ئه‌ی په روره دگارم له من وله‌دایک و بایوکم وله‌و که‌سانه‌ش خوش به که بباوه‌په و نیمانه‌وه دینه مالم، هروره‌ها خوش به له بیاوان و ئافره‌تائی باوه‌ردار، ئه‌ی خواهه گاوره ته‌نها له تاچچوون بکه ببه‌شی سته‌مکاران.

۱۱ بُرْسِلِ السَّمَاءَ عَيْكُمْ مَدَارًا ۱۱ وَيَمْدُدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعْلَ

۱۲ لَكُمْ جَهَنَّمٌ وَجَعْلَ لَكُمْ أَهْنَارًا ۱۲ مَالَكُمْ لَأَنْجُونَ لِلَّهِ وَفَارَا

۱۳ وَقَدْ حَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۱۳ لَوْ تَرَوْ أَكْيَفَ حَنَقَ اللَّهُ سَبَعَ سَمَوَاتٍ

۱۴ طَبَاقًا ۱۴ وَجَعْلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعْلَ النَّسَمَسَ سِرَاجًا

۱۵ وَاللَّهُ أَبْيَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بَنَانًا ۱۵ شَمَّعَكُمْ فِيهَا وَجَعْلَكُمْ

۱۶ إِخْرَاجًا ۱۶ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ سِاطًا ۱۶ لَتَسْلُكُمْ أَمْنًا

۱۷ سُبْلًا فِي جَاهَاجَا ۱۷ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَبْتَعُو مَنْ لَمْ يَرِدْهُ

۱۸ مَالَهُ وَوَلَدَهُ لِلْأَخْسَارِ ۱۸ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبَارًا ۱۸ وَقَالُوا

۱۹ لَأَنَّدَرَنَّ مَالَهُمْ وَلَأَنَّدَرَنَّ وَدًا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَعْوَثَ وَيَعْوَقَ

۲۰ وَنَسَرًا ۲۰ وَقَدْ أَصْلَوْا كَبِيرًا وَلَا نَزَدَ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۲۰

۲۱ مَمَّا حَطَّيْتُهُمْ أَعْرَقُوا فَأَدْخَلُو نَارًا فَلَمْ يَحِدْ وَلَهُمْ مِنْ دُونِ

۲۲ الْلَّهِ أَنْصَارًا ۲۲ وَقَالَ نُوحُ رَبِّ لَأَنَّدَرَ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَفَرِينَ

۲۳ دَيَارًا ۲۳ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضْلُلُ أَعْكَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجْرًا

۲۴ كَفَارًا ۲۴ رَبِّ أَعْفِرْلِي وَلِوَالدَّى وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتَكَ

۲۵ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزَدَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا ۲۵

۱۱ (ئه‌گهار وابکن) بارانی به لیزمه و خوره‌متنان بق دهبارتیتی

(ئه‌م ثایته به لیگه له سره‌ر ئه‌وهی نیستغفار و دواوای لیخوش بونون له خواه‌کاری سره‌کیه بق بزق و بقدنی تقدیبون و بارینی باران).

۱۲ سره‌وه‌ت و سامان و گوپی تقدیتان پی ده‌بخشیت، له گه‌لن باخ و بیاخت و بیوبیار و جقه‌گهی تقدی.

۱۳ ئه‌وه ئیوه چیتانه بق له شکو و پله‌وپایه و گه‌وره‌ی خوا ناترسن.

۱۴ ئه‌وه خوشی که ئیوه‌ی به‌چند قوناغتیک دروستکربوه (لەناو سکی دایکتانا سره‌تا دلچیپی ئا، پاشان وهک پارچه پارویه‌ک، شه‌مجا پارچه خوینتیک، دواتر تیسک، و پاشان داپوشینی ئه‌وه تیسکه به گوشت، له کوتایدا کوچه‌له یه‌کی ته‌او، له دوای له دایک بونیش سره‌تا مندالیکی ساوا، و پاشان که نجیکی به‌هیز و کوتا قوناغیش پیری و مردن).

۱۵ ئایا نابینن که چون په روره دگار ئاسمانی به حه‌وت چینی له سره‌ر یه‌ک دروستکربوه.

سورة تى الجن

سورة تى الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ سَمِعَ نَفَرًا مِّنْ أَنْجِنَ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا فِرَانًا
 عَجَابًا ۝ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَاتِيهِ ۝ وَلَنْ تُشْرِكَ بِرِبِّنَا أَهْدًا ۝
 وَإِنَّهُ كَانَ قَدْرَنَا جَدًّا ۝ وَلَا وَلَدًا ۝ وَإِنَّهُ كَانَ
 يَقُولُ سَفِينَاهُ عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَإِنَّا ظَنَنَا أَنَّ لَنْ قُولَ الْإِنْسَ
 وَالْجِنْ عَلَى اللَّهِ كُنَّا ۝ وَإِنَّهُ كَانَ رَجَالٌ مِّنَ الْإِنْسَ يَعْدُونَ بِرَحْبَلِ
 مِنْ أَنْجِنَ فَزَادُوهُمْ رَهْقًا ۝ وَأَتَهُمْ طُنُوا كَمَا ظَنَنُمْ أَنَّ لَنْ يَعْثَ
 اللهُ أَهْدًا ۝ وَأَنَّا لَسْنَ السَّمَاءَ فَوْجَذْنَاهَا مُلْعَنَ حَرَسًا
 شَدِيدًا وَشَهِيدًا ۝ وَإِنَّا كَانَ قَدْعُهُ مِنْهَا مَقْدَعًا لِلصَّمْعِ فَمَنْ
 يَسْتَعِيْعُ أَلَّا يَجِدَهُ شَهَابَارَصَدًا ۝ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشْرَارِهِ
 يَمْنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَهُمْ رَهْبَهُ رَشَدًا ۝ وَأَنَّا مِنَ الْأَصْلِحُونَ
 وَمَنَادُونَ ذَلِكَ كَاطِرَابِقَ قَدَدًا ۝ وَإِنَّا ظَنَنَا أَنَّ لَنْ تَعْجِزَ
 اللهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ تُعْجِزَهُ هُرَبًا ۝ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا أَهْدَى
 كَامَنَاهُ ۝ فَمَنْ يَوْمَنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهْقًا ۝

۵ نیمه وامان ده زانی که هرگیز بهنی نادهم و جنتکه کان درق
بهدهم خواهه ناگهن.

۶ بینگمان پیاوایتیک له بهنی نادهم په نایان ده برده بهر
پیاوایتیک له جنکه (بچ ٹووهی بیانپاریزنه کاتیک ٹه گه رشوه له
شیویکدا بیانایه ته) جا جنتکه کانیش نه میان بهه لزانی زیارت
توشی ترسیان کردن و ماندویان کردن.

۷ بهنی نادهم کومانیان وابوو، وه ک گومانی نیووه که خواه
کاوره نیتر نیبرداو و پیغمه مبهه نانیزیت.

۸ به پاسنی نیمه ووتنه برهه ناسمان پوشتن (بچ دزین و گوئی
بیسته هوا) که چی بینیمان پرکراوه له پاسه وانی به هیز (ی
فریشتکه) و تیر و نیزه کیش بهمه موو لایه کدا ده هاریز.

۹ بینگمان نیمه پیشر (پیش هانی قورثان) له هندی جیکای
ناسمان داده نیشتین بچ گویکرتن له هه والی فریشتکان، بهلام
نیستا به داوه هر که س بیهه ویت گوئی بکرت یه کسه رتیر
ونه زنده کنکی بچ ده هاریزیت.

۱۰ به پاسنی نیمه نازانین نایا خواه گه ورده وویستی زیان
و خرابی هه بوروه بخه لکی سه زموی! یان په روره دگاریان
وویستی خیر و چاکه وهیدایه تی هه بیهه بیان.

هه هاتنه خواره وهی سه ره تاکانی نه م سورة ته، بوخاری و
موسلیم له عهدوللای کوپی عه بیاسه وه (رہ زای خوابیان لی بیت)
کیتیروانه ته وه که ده لی: پیغمه بیهی خوا (عکاظ) له گهان کومه لیک
له هاره لانیدا پوشت به رو بازار (عکاظ) شه بیانه کانیش
جنتکه کان (له ورگرتنی هه والی ناسمان برگری کرابون، تیره
نه ستیره بیان بق نه هاریز، بیهه گپانه وه جا (هوزه که بیان)
ووتیان: نه وه چیتنه بق که گپانه وه؟ نه وانیش ووتیان، پنگای
هه والی ورگرتنی ناسمانان لی گپاره، وه تیره نه ستیره من بق
نه هاریزی، ووتیان: نه بیت شتیک پوی داییت که بوبه ته
بیهه بیست له پنی نیووه دا که هه والی ناسمان بزان، کواته بیون
کشت خوبه لات و خورنواوا له زه وی دا بگ پن و سه رنج بدنه
بزانچ چ شتیک پوی داوه، نه وانیش پوشتن به هه موو خوبه لات
و خورنوازی زه وی دا گه پان، سه رجیان دهدا تا بزانچ شتیک
به بیهه است له بردده میاندا که ناتوان هه والی ناسمان بزان.
(عهدوللای) ده لی: نه دجا نه وانیان که بیو به تیهame پوشتن، له
نه خله دا چوونه خزمت پیغمه مبهه (عکاظ) که ده بیوست پروات بق
بازاری (عکاظ) لهو کاته دا پیشنویشی نویشی بیانی بق ماوه لانی
ده کرد، جنتکه کان کاتی گوییان له قورثان بوبو گوئی بیستی
بوون، نه وسا ووتیان، نائمه می بیته بیهه بیست له نیوان نیووه
هه والی ناسماندا، نه مجا له شویته وه گپانه وه بق لای
هوزه که بیان ووتیان: نه هوزه که مان (إننا سمعنا قرآنًا عجباً
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَّا بِهِ وَلَنْ تُشْرِكَ بِرِبِّنَا أَهْدًا ۝ وَهَ خَوَى
گاوره ش نه ثایه تهی (قلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ سَمِعَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ)
دابه زاند بچ پیغمه مبهه (عکاظ).

به ناری خواه به خشنده و میره بیان.

۱۱ نه موحده مد بلی: نیگا (وه حی) م بیهه ته که بینگمان
دهستایه که جنتکه کان گوییان گرتووه له (قورثان خویندنووه)
نه مجا که (پیغمه بار (عکاظ) لی بوبویه، جنتکه کان پوشتنه
بولای موزه که بیان) ووتیان ووتیان: به پاسنی نیمه گوئی بیستی
خویندنووه وهی ووتنه یه کی سه رسپر هینه ربوون.

۱۲ هیدایهت و پیغمونی (هموون) ده کات بق پنگای پاست
و زیری و تیگه بیشتن، نیمه ش بلوه پمان پیهیانا، هرگیز که سیش
ناکه یه هاوه ل و شه ریک بچ په روره دگارمان.

۱۳ به پاسنی گه ورده بی و مه زنی په روره دگارمان به رز و بلنده، نه
راته په بیزه هیچ هاوسه ر و مثال و نه وه یه کی بی خرقی بیاره ندادوه.

۱۴ بینگمان بی عقل و هه زانه که مان (که مه بهستیان پیسی
شه بیان بیو) درقی ناله بار و قسمی نایا سهند و نایه جی ده بیاره
خوا ده کن (که ده لین خوا هاوه لی هه بیان).

به بهره که ت و نهادی نزدیکان به سه ردا ده بارینین.

﴿١٧﴾ بق نهادی تاقیبان بکینه و، جا نهادی پو و هر گنگیت ل
بادی په روره دگاری خزی، خواهی گهوره ده بخاته ناو سزا به کی
دشواره پیر ثازاره وه.

﴿١٨﴾ بیکومان مزگ و ته کان سره جه میان بق خواهی گهوره،
که اته له گاهن خواهی گهوره دا هاوار له که سی ترم کان و کاسی تر
مهه رستن.

﴿١٩﴾ و کاتیک بانده که خوا (مه بست پیغام بر ﴿۱﴾)
هستا له خودا بپارتنه و بیبی رسنی، جنون کان خریک بعون
دابارته سه ری لمبر سوریونیان له گوینگتنی قورثان له (وادی
الخله) بازابی عوکان.

﴿٢٠﴾ تقو بلی (نهی مو حماد) دلنيا بن من هر ته نهای خروم
دهه رستن و هیچ شریک و هاوه لیش بق بپاره نادهه.

﴿٢١﴾ و پیشان بلی دلنياش بن من هیچ زرده رو زیانیک ناتوانم له
نیمه دور بخمامه وه، هه روره ناشتوانم هیچ قازانجیکی دنیا
دو بازدیشتنان پی بگیهه.

﴿٢٢﴾ و پیشیان بلی به است هیچ که سیک ناتوانیت په نام بداد
له ناتست سزای خوا، و جگه له په نای نهیش هیچ په ناکایک شک
تابه.

﴿٢٣﴾ و هیچ شتیکم لسر نیه گهیاندنی په یامه که خواهی
گهوره نه بیت، جا نهاده کسیه له خوا پیغامه بمه که خی
بیت و سه پیچیان بکات، بیکومان نهاده ناگری نزهه خسی بق
تاماده کراوه و بمه تا هتایی و هم میشه بی تیادا ده مینتهه وه.

﴿٢٤﴾ جا کاتیک ئو هه په شه و بیلنه بیان بینی که پیشان دراوه،
نه کاته ده زانم چ کاسی ها و کار و یاره تی ده و پیشیوانی
لوازتر و زماره که متنه.

﴿٢٥﴾ تقو بلی (نهی مو حماد) من نازانم نهاده هه په شانه بی پی
له ده کریت که (پیش دویی بیه) هاتنی نزیکه، یاخود
په روره دگارم ما ویه کی تری بق داده نیت.

﴿٢٦﴾ هر زاتی خوا زانی به هه مو کار و باره نهینه کان، هیچ
کس ناگادر ناکات به سر نهینه کانی خزیدا.

﴿٢٧﴾ مگه ره بق پیغامه بریک که خزی پانی بیت (ناگادری
نهندیک له نهیته کانی بکات) جا نهاده کاته خواهی گهوره
فریشته کان ده کاته پاسه واقعی له پیش و پیشیه وه (تا وه کو
پاریزگاری لی بکات له دزینی هه وال و گوینگتنی جنون
و شهیانه کان).

﴿٢٨﴾ بق نهاده ناگادر بیت و بزانیت که پیغامه بران - علیهم
السلام - به پیک و پیکی و بی کم و کورتی په یامه که
گهوره ده فرموتیت : جا نهگه هه دولا له (جنون که و بینی نهاده
شیکیان، و خواهی گهوره هه مو شتیکی هه زمار و نامار کرد ووه).

وَإِنَّا مِنَ الْمُسِلِّمُونَ وَمِنَ الْقَسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ

تَحْرُرُ أَرْسَدًا **﴿١﴾** وَمَا الْقَسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا **﴿٢﴾**

وَالَّذِي أَسْقَمُوا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْتُهُمْ مَمَّا عَذَقَهُمْ **﴿٣﴾**

فِيهِ وَمَن يُعْرِضُ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَدَّا **﴿٤﴾** وَأَنَّ

الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَسْعَوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا **﴿٥﴾** وَإِنَّمَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ

يَدْعُوهُ كَادُوا يُكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا **﴿٦﴾** قُلْ إِنَّمَا دَعْوَارِيٍّ وَلَا أَشْرِكُ

بِهِ أَحَدًا **﴿٧﴾** قُلْ لِي لَا أَمْلُكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا أَرْسَدًا **﴿٨﴾** قُلْ إِنِّي

لَنْ يُحِبِّنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مَلِكًا **﴿٩﴾** إِلَّا لَبَّاعًا

مِنَ اللَّهِ وَرَسُلِهِ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّهُ نَارَ جَهَنَّمَ **﴿١٠﴾**

خَلِيلِيْنَ فِيهَا أَبْدًا **﴿١١﴾** حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ

مِنَ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلَعَ عَدَدًا **﴿١٢﴾** قُلْ إِنْ أَدْرِيٌّ أَقْرِبُ مَا

مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّيْ أَمْدًا **﴿١٣﴾** عَذَلُمُ الْغَيْبِ فَلَا

يُظْهِرُ عَلَىٰ عِتْيَجَهِ أَحَدًا **﴿١٤﴾** إِلَّا مَنْ أَرَضَنِي مِنْ رَسُولِ فَانَّهُ

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا **﴿١٥﴾** لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا

رَسْلَتَ رَبِّهِمْ وَلَاحَاطَ بِمَا لَدَهُمْ وَأَحْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا **﴿١٦﴾**

﴿١﴾

بیکومان نیمه کسانیکی چاک و یاشمان تیدا هیه، و
لخوار چاک کانه و شمان تیدا هیه، کات خزی و پیش نیستا
ریگا و پیازی هه مجرم مان گرتبیوه بهر (تیستاش ناینی پیقدنی
نیسلام ناشکرا بیرون و دیاره).

﴿٢﴾

نیمه دلنياین که هر گنگیز ناتوانین له ده سه لاتی خوا ده چین
له زه ویدا، و به له اهن و پاکردنیش هر گنگیز له ده سه لاتی خوا
پیگار ناینی.

﴿٣﴾

بیکومان کاتیکیش که گوی بیستی هدایه تی (پیغامه بری
نیسلام) بیوین خیرا باوه پمان پتیهتنا، جا هرگاه س باوه ره بیتیت
به په روره دگاری خزی، نیمه ناتسیت که کارو گدده و چاک کانی
لی کام بکریته وله گوناها کانیشی چاپیوشی نه کریت.

﴿٤﴾

به پاستی نیمه هندیکمان موسلمانین و هندیکی تریشمان
سته مکارو خوانه ناس، ئه مجا نهاده موسلمان بیون ئه وانه که

ری پاست و سه رفرازیان نه زیوه توه.

﴿٥﴾

به لام سته مکارو خوانه ناسانیش ده بنه سوتامه نی ناگری نزهه خ.

﴿٦﴾ پاش ئه ووتانه که جنون که باوه پداره کان ووتیان) خواهی
گهوره ده فرموتیت : جا نهگه هه دولا له (جنون که و بینی نهاده
بیگه کی راست بگرنه بهر وله سه ری به ره ده اوام بن نیمه بارانی

سورة تي المزمل

به ناوی خوای په خشتنه و میهره پان .

نهی نهاد که سهی که خوّت دلپوشیو (نهم بانگ کردن) ۱
ناظر استای پیتفه مباری خواهی کراوه، له نهای نهادهی بقیه کم جار
له نهادکوتی - حرا - جو برد نهیل نیگای بیز ده کات، زود ترسی لی
ده نیشیت و ده چیته ماله و ده لی به خاتو خدیجه هی خیرانی
دامپیش دامپیش، هر لبه رنهاده جو برد نهیل و بیستی نهاد ترسی
پیتفه مباری بر و بینیتیه و قتی بگایندت که تر نهارکی گهوره لاهسر
شانه و ده بیت و از له بشوو بینت.

۲ شه و هسته (شه و نویز بکه) مه گه ر که میکی نه بیت
(نویش بک حوانه و پیشوو).

شیوه‌ی یان کامتر له نیوه‌ی لی کام بکاره‌وه (وک نه‌وهی
بفرمودت سی یه‌کی شه و هسته یان نیوه‌ی یان دوسی یه‌کی
بک بشه و نون).

۴ يان کەمیکى لى زىياد بىكە، وەقورئان بخويىنە بە ووردى
ولەسىر خۆپى بەشىۋەيەك بىر لەمانا وواتاكانى بىكىرەوە.

بے پاستی نیمہ لہ مولہ فارمولوہ ووتیہ کی گران و قورست پسی پارڈگے یہ نین (کہ قورٹاں، بہشیوہ یہ ک نہ رکی سہ رشانت کراں تر دھکات لہ گے یاندنی به مقریاہیتی)۔

۶ به باستی شو بیداری و پیانه و ویدنایه تی خواي گه وره
تیایدا نقد کاریگه رتره بق نویزکار هنویز ویدنایه تی کردنی پقش
و (شمه) بخندانه قلائق شاهزاده

۷ بیکومان تر (نهی موحده) به پژو ۱۰۰ ماره یکی دور و دریزت
له برده مدایه بق هاتو چق و کارکردنت، (که) و ابو ندینه‌ی کاتی
شهود دادند. نه خابه، سست و شهه نهی و قد، میان خوبیند.

**هه میشه یاد و ذکری په روهدگارت پکه، و به مل که چی و نقد
به دلسوزیه و دووه، ته لکه نه بهندانه ته کردنه.**

۹ نهادناتی که خواپرسنی بوده که یت پروره ردگاری
برزخه لات و پرخواایه، هیچ په رستراویکی به همه نیه جگه له نه،
کو اونه هر نهادن بکه به مشتبیان و غیرداد رسی خوت.

نارام بگرمه له سره ره و ووتنه ناشرینانه‌ی که بیباوه‌پان
ده لین، و به شیوه‌یه کی جوان ده سیان لی هله لگره و وازیان لی
بیهنه (بومانایه) که پوبه پوچیان مه به ره و چنه نگیان لی گهان
مه که، نمه‌ش فرمانی پهروه‌ندکار بیو پیش دلبهزینی فرمان به

بینگومان کوت وزنچیر و دوزه خمان ناماوه کرد و هر چهارمین بند
12

۱۳ هروه‌ها خواردنیکی گه روو گیر (وهك زه‌قوم) وسزايه‌کي
تنه ساخت وب نازاريش

—
—
—

سُورَةُ الْمِنْ قَلْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ١ قُرْأَلِيْلَ إِلَّا أَقْلِيلًا ٢ يَصْفَهُهُ أَوْ أَنْفَصُ مِنْهُ فَلِيَّا
أَفْرَزَهُ عَلَيْهِ وَرَتَلَ الْقُرْمَانَ قَرْتِلَا ٣ إِنَّا سَنُلَقِي عَلَيْكَ قَوْلَا
فَقِيلَا ٤ إِنَّ نَاسَةَ الْيَلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأَ وَأَقْوَمُ فِيلَا ٥ إِنَّ لَكَ فِي
النَّهَارِ سَبَحَاطُولِيَا ٦ وَأَذْكُرْ أَسْمَ رَبِّكَ وَتَبَّلْ إِلَيْهِ بَتَّيلَا ٧
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاقْتَخَذَهُ وَكِيلَا ٨ وَاصِرَّ
عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرَاجِيلَا ٩ وَذَرْفَ وَالْمَكْذِينَ
أَوْلَىٰ النَّعْمَةِ وَمَهْلَهُ فِيلَا ١٠ إِنَّ دَيْنَنَا أَنْكَالَا وَجَحِيمَا ١١
وَطَعَامًا ذَا عَصْمَةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ١٢ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَاتِ الْجِبَالِ كَتِبَأَمَهِيلَا ١٣ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فَرْعَوْنَ رَسُولًا ١٤ فَعَصَمَ فِرْعَوْنُتُ الْرَّسُولُ
فَأَخْذَنَهُ أَخْذًا وَيِلَا ١٥ فَكَيْفَ تَنْقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوَلَدَنْ شِيلَا ١٦ الْسَّمَاءَ مُنْقَطِلَرِيَهُ، كَانَ وَعْدَهُ مَفْعُولًا ١٧
إِنَّ هَذِهِ تَذَكِّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ أَخْذَ إِلَكَ رَبِّهِ سَيِّلَا ١٨

۱۶ به باستی و بیگومان نیمه پیغمبر مرکمان بق پهوانه کردن که
ماهیهده له سرتان، هر روحه کچن پیغامبری کیشمان پهوانه کرد
لای، فه عده (که موسی و موسی).

۱۶ **جا فیرعاعون سه پیچی نه و پیچه مبهه کرد و نیمه شزله مان لیس نهاده و به توله یه کن ساخت و پیچامانه و (نه و بیو قسم ده بایانی، کرد).**

۱۷ نه مجا نیوہ کے بیباوه پی دهکن، چون خوتان دهپاریزین له
زیگاریک که (لہبر ناپه حتی سیمه نه کانی) مندال پیر دهکات
سسری سپی دهکات.

لَهُو بُؤْزَهُ دَا نَاسِمَان لَهَتْ وَيْهَتْ دَهْبَيْتْ، وَبَهْلَيْن وَوَهْعَدَى
بُواشْ دَيْتَهُ دَى.

نهم نیشانه و نایه تانه‌ی که باسکرا (بیرخستن) و پهند و ناموزگاریه بُو هر که س بیه ویت پیگا بُولای پهروه ردگاری

لئی بگریته بار .
[20] بیکومان په روره دگارت ده زانیت که تو که متر له دووسی

کی شہو یاں کہ متر لے نیوہی یاں کہ متر لے سی یہ کی شہو
ہلدہ سیت بو شہو نویزکردن، وہ وہ رہا دہ زانیت کہ ہندیک لہ

سورة تى المدثر

هقی هاتنه خواره وه نایه‌تی (۱-۵) سوره‌تی (المدثر) وخاری و موسلمیم له ئابوسالله ماوه ده گئیره وه که ده لئی :
جبابیری کوپی عبادوللا (بەزای خوای نی بی) بتوکی گئیره ماوه ،
بتوکی له پیغامبری خوام (علیهم السلام) بیست: باسی دواکه و بتقی
زده‌ی دهکرد - پاش دابه زینی سه‌ره‌تای سوره‌تی (اقرآن باشم
لیک الذی حلق) - پیغامبر (علیهم السلام) فرمودوی: له کاتیکدا که
پرگادا ده پوشتم له پر گویم له ده تگی بورو له ئاسمانه وه ،
منیش سهرم به رنگرد و سه‌یری ئاسمان کرد، یەکسر ئەو
غیریشته‌یم بینی که له شکه و بتی حیراء هات بۆ لام، له سه
کورسی يك له بتیوان ئاسمان وزه ویدا دانیشتوو، منیش نقد
ترسام، پاشان گهارمه و بت ماله وه ووت: دامپیش، دامپیش،
نه‌وانیش دایان پوشام، بەه ھیاوە خوای گهوره نەم نایه‌تاهی
(بی‌أیه المدثر، قم فانذر، وَبِكَ فَكِير، وَشَابَكَ فَطَهْر، وَالْرَجَز
قاچاقچە) نارده خواره وه دواي نئوه نیگا بەردەوام بیو پەيتا
پەيتا داده بەزى.

نهای خواهی به حشنه و میهربان .
 نهای نه و کسی (به جل و بیرگ و پیچه فت) خوت پیچاوه ته وه .
 هاست و خه لکی بتسبیته و بیداریان بکه ره وه (له سزای
 خواهی گوره نه گار باوه پنهانیتن) .
 وه پدرووره دگارت به گاوره بگره (به گه ورده بگره لوهی
 که پیتویست به هاوله و شهربیک هم بینت) .
 وه جل و بیرگ و پیچه شاکت به پاک پا بگره (یان خوت و شوین
 که توانت ده بوتان به بیاک رایکن لگونهه و توان) .

و از بیته له گوناھ و توان و هه رشته کی جگه له خوا په رستیت (نامه مانای نهود نیه که پیغامبر ﷺ گوناهی کردیت به لکو مانای نهود یه که حزی و نومه تی له سر په وشتہ برزه کان په روهردہ بکات).

و شتیک مه بخش له پیتناو نهودی نزترت ده سکه ویت، راهه منهت مهکه به سر خلاکیدا به وهی پیبان دهه خشیت، به رامبهریدا چاوه پوانی نزتریان لې بکیت.

له بار په زامنه ندی په روره دکارت وله بارمبار نه زیست و ئازاری نهاده دن خدا گکیه.

۱۰) له سدر بیباوه پان نسان نیه.
 ۹) ظائمه و پژوهه پیشکی نزد سخخت و گرانه.
 ۸) جا کاتی که فوو کرا به که پهنا (سورو) دا.
 ۷) واژله من وشه و کاسه بهینه (بی توله سنهندنه وه) که
 ۶) روستم کرد بهتهها (کاتیک که له سکی دایکیدا بیو، پاشان کورپ
 ۵) بسی رورهت و سامانم پی خه خشی که چی هرباوه پی نه هفتیا،
 ۴) پافه که رانی قوردان ده لئن خوای گهوره مه بستنی و لیدی کورپی
 ۳) موغه یره که ده سه لاتیکی نزدی پیدا که چی له ببری نه وه دی

سوپاسگوزار بىت ياخى بۇ.

وہ دارایی نور زہبہ ندم پیدا۔

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيْ أَيْلَلَ وَضَفَّةَ، وَطَاطِيَّةَ
وَمِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدِرُ أَيْلَلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنَّ لَنْ تَحْصُوْهُ فَنَابَ
عَيَّكَمْ فَاقْرَءُوا مَا يَتَسَرَّ مِنَ الْقُرْتَهِ أَنْ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى
وَعَاءَ أَخْرَوْنَ يَعْصِيُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَنَعَّوْنَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرَوْنَ
يَقْتَلُونَ فِي سَيْلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا يَتَسَرَّ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَمَا تُوا
الرَّكْوَةَ وَأَقْرِصُوا اللَّهَ فَرْصًا حَسَنَاهُمْ لَنْ تَفْعِلُوا لِنَفْسِكُونَ مِنْ خَيْرٍ يَجْدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَبَعِيْهَا الْمُشَكِّرُونَ ١
 قُرْفَانِدَرٌ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبَرٌ ٣ وَيَأْلَكَ ظَاهِرٌ ٤
 وَالْجَزْ فَاهْجُرٌ ٥ وَلَا تَمْنَنْ سَتَكِيرٌ ٦ وَلِرَبَّكَ فَأَصِيرٌ ٧
 فَإِذَا نَقْرَفَ أَنَّا فُورٌ ٨ فَذَلِكَ يَوْمَ دِيْنُ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكُفَّارِينَ
 عَسِيرٌ ١٠ ذَرْفٌ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا
 مَعْدُودًا ١٢ وَبَيْنَ شَهُودًا ١٣ وَمَهَدَّتْ لَهُ دَتَهِيدًا ١٤ ثُمَّ بَطَّمَعَ
 كَلَاءَنَّهَ كَلَاءَ لَا يَنْتَعِنْدَا ١٥ سَأْرَهْقَهُ صَعُودًا ١٦ كَنَّ أَرِيدَ

اوچه کانیشت هر بهو شیوه یه ن، خواه گوره ئەندازه ی شەو
پىچىز دىارى دەکات، هەر بھو شیوه یه ش خواه گوره دەزانىت
ئەن تۇۋە ئەندازىن كە ئەو ئەندازىدە دىارى بىكەن وئەركى شەو نويچىز
زىزدىن بھو شیوه یه جى بھجى بىكەن، هەر بېيە خواه گوره تەوبە
پەشيمانى لى وەرگىتن، جا هەر چەندىكتان توانى لەش و نويچىز
زىزدىن و قورئان خويتىن ئەنجامى بىدەن، چونكە خوا دەزانىت كە
ئەندىكتان نەخۆش دەكەن و (ئەوەتان پى ناكىت) يان
ئەندىكتىكى تېرتان سەفەر دەکات بق بازىرگانى و بەدەست ھيتانى
ئەنلىكىن دېنىزى خوا، يان ھەندىتكى تر لە پېتتاو خواه گوره
چەنكىتىكى، جا هەرچەندىكتان توانى قورئان بخويتىن
نويچىزەكتان بىكەن وزەكتاي مالىشتان بھو شیوه یهى كە خوا
يارى كىرىبە بىدەن، وە قەرز بىدەن بە خوا بە قەرىزىكى جوان
واتە مال بېبەخشىن لە پېتتاو خوادا بەبەخشىنىكى جوان)
ھەرچى پېش دەستى خۇتان بەخەن لە خىر وچاڭكە بق داپاپىزەتان
خورە لەلائى خواه گوره دەبىيتنەوە، ئەورەشى لائى خودا يە باشتىر
گورە تەرە، جا داوابى لېتىقۇش بۈتون بىكەن لە خواه گوره چونكە
مەر ئە زاتە خواهەكى لېتىپورە و مېھرەبان.

إِنَّهُ فَرِيقٌ وَفَدْرٌ **١٨** فَقُتِلَ كَيْفَ قَدْرٌ **١٩** مَمْ قِيلَ كَيْفَ قَدْرٌ **٢٠** ثُمَّ نَظَرَ
شِعْبَ عَبْسٍ وَبِرْ **٢١** ثُمَّ أَبْرَوْ وَاسْتَكْبَرَ **٢٢** فَقَالَ إِنَّهُ هَذَا الْأَسْخَرُ
يُؤْتَرُ **٢٣** إِنَّهُ هَذَا الْأَقْوَلُ الْبَشَرُ **٢٤** سَأَضْلِلُهُ سَقَرَ **٢٥** وَمَا ذَرَكَ
مَاسَقَرَ **٢٦** لَا يُنْقِي وَلَا نَذَرَ **٢٧** الْوَاحِدَةُ لِلْبَشَرِ **٢٨** عَيْنَاهَا تِسْعَةُ عَشَرَ
وَمَا جَعَلْنَا أَحَبَّ إِلَيْنَا إِلَامَتِكَهُ **٢٩** وَمَا جَعَلْنَا عَذَّبَهُمْ إِلَآ فَتَنَّهُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَقِيْنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَزَرَادَ الَّذِينَ أَمْنَوْ إِلَيْنَا
وَلَا يَرَبَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَقَوْلُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ
وَالْكُفَّارُ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِنَّا مُثْلًا كَيْلَكَ يُعِيشُ اللَّهُ مِنْ يَنْهَا وَهَدِي
مِنْ يَنْهَا وَمَا يَلْعَلُهُ جُنُورَكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذَكْرٌ لِلْبَشَرِ **٣٠** كَلَّا
وَالْقَمَرُ **٣١** وَأَتَيْلَ إِذَا دَبَرَ **٣٢** وَالصُّبْحُ إِذَا أَسْتَرَ **٣٣** إِمْتَهَا إِلَّا حَدَى
الْكُبْرَ **٣٤** نَذِيرُ الْبَشَرِ **٣٥** لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْقُدَ أَوْ يَنْتَرَ **٣٦** كُلُّ
نَفْسٍ يَمْا كَسْتَ رَهِيْنَهُ **٣٧** إِلَّا أَحَبَّ الَّذِيْنَ **٣٨** فِي جَنَّتٍ يَسَّأَلُونَ
عَنِ الْمُجْرِمِينَ **٣٩** مَاسَلَكَ كُثُرٌ سَقَرَ **٤٠** قَالُوا لَمَنْ كُنْتَ
الْمُصْلِيْنَ **٤١** وَلَمَنْ كُنْتَ نَقْطَمُ الْمُسْكِنَينَ **٤٢** وَكُنْتَ نَخُوضُ مَعَ
الْخَاضِيْنَ **٤٣** وَكُنْكَكَبْ بِيَوْمِ الدِّينِ **٤٤** حَتَّىَ اتَّنَا الْقِيْمَنَ **٤٥**

پیشنهادی دهکات، هیچ کس نازانیت ژماره‌ی سه‌ریاز
وله شکره‌کانی خودا چهندن خوش نهیت، وه نعم ثایت و پله‌گله
ونیشانات تهنا بیر خره‌وه و پله‌ند و مائوزگارین بق بازی ناده‌م.
[32] نه خیر و اینه (ئو بیباوه رانه پۇزىك دېت پەشمیان دەبنەوه
کە پۇزىچ دواپىيە) سوپىند بەمانگ (سوپىند خواردن بە^۱
برونستکاره‌کانی خوا تهنا بق خواي گوره‌يە، ئەويش لەپەر
گىنگىكان، وه بق کس نىي سوپىندىيان پى بخوات).

و به باره بیان کانیک که پوون ده بیت و خری ده نویت.
بیگمان ناگری نزد خ و (سقنه) یه کنیک له لآ و شته
لهماتک گمه هکان.

ترسیمنره بق ته اوایی بهنی نادهم.
بید نهوانه‌ی نهیان و بیت پیشتر کی بکان و پیش بکهون لکاری
بید نهوانه‌ی نهیان و بیت پیشتر کی بکان و پیش بکهون لکاری

38 مهمو که سینک بارمته‌ی دهست پیشخه‌ی خویه‌تی له پرۇنى واپیدا (جا گا) چا چاکی کردبیت چاک و هدهست دمهنیت و هگەر تارباش کردبیت خاب دلهست دمهنیت.

۳۹ **نهیلی دهستی پاست نه‌بیت (که نامه‌ی کردی و کانیان
دهستی پاستیان و هرده‌گرن).**

۱۳ ره کوب و نهاده همیشه ناماوه و بهردست (له به رئوه هدی
که باوکیان سه روهت سسامانی تقد بمو پیویستی نهاده کرد نهادن
سرقالی کاسپی بن له برئوه همیشه له بهردستی باوکیان
ئاماوه دهون).

14 ره هۆکارى ئىيام بق پاخصتبوو لهەكەل وېەل وەھەمۇ نازۇ
نۈيەمە تىكىش يەھەمەندىم كىرىبىو بە درېزلى ئىيامى.

پاش همو نه مانش هیشتا به ته مایه بتوی زیاد بکم.
نه خیر چاوه روان نه بیت بتوی زیاد بکم، چونکه نه و

(و له لیدی کوپری موغاییره) بیتاباوه یتکی سه رسخت به به لگه و نیشان کاننان (که ناردومانه بق پیتفه مبهره که مان).

بم زوافه سزا نزد سه حقی پی ده چیزمن.
بیگومان (وهلیدی کوپی موغه یerde) بیری کرده و (قوئیانی)

۱۹ دهک به کوشت بچی و گوچی وون بیت (خوا پسوای بکات) هاسنخاند، بدام به همه لهدا چوو ملتحچی پاستی هببو.

چون ملسوں گاندینگ کرد یہ قدم دشمن
نوبیاره به کوشت بچی و گکپی و عن بیت (خوا پسوای بکات)

پاشان سه رنجی دا (ویبری کردده وه) .
نه محا ناوچه وان ، گشت کرد و داش ، داگیرسا ، و دک ئەوھى دزد .

باشادر پشتی هاگرد و خوی به زلزانی (لهوهی که باوهر
به قولی بیر بکاته وه .

نهنجا ووتی : نه قورئانه هیچ نیه نهود نه بیت که سیحر بهذنیت .

وجاده ور (موحده) لخ لکانی تره وه وه ری گرتوه.
رہ ووتی نئم قورئانه ووتی مرؤف نه بیت هیچ نرنیه.

26 (لپاش هممو وته کانی وه لید) خواهی کاوره ده فرمولت :
ده بیت هر تقد نوو بیگه یه ن به سه قهر .

جا تقد چو زانیت (نهی مرحه مهد) سه قدر چیه؟²⁷
نهو (سه قدره ناگریکی) واشه هیچ ناهیلیتمهوه (له گوشت)²⁸

و نیست همواری ده سوییتیت و ده سیسیت همین هنرها کیتیت.
نهو ٹاگره پیست ولاشه پوش ده کاته و ده بیرزنتیت.

رده نئیمہ سریہ رشتیارانی شاگردی دوزخ خمان دانه ناوہ
امین شفیع کاظمی، میرزا شاهزاد، مشعل الدین

تاقیکردنه و هی بیباوه ران داتاوه، و ه بق توهه ش خاوون کتیبه
نامسانه کانش، له (جهله، کاه، هکان) دلتساین لد، استه، نمه

قورتانه (چونکه نه و زماره‌یهش له کتیبه‌کانی ته‌ورات و بنینجیلدا
یاسکاروه) و همه‌روهها بق نه‌وهوش باوهرداران زیاتر باوهردکه‌یان

دابمهزیت، و همیع که سیش له خاوهن کتیب و بیاوه پدارانیش دوو
دل نه بن (له راستی قورئان)، و بق نهوهش دوو پوو دل نه خوش

نهک هر ئوهنده بەلکو هاریکە لهوانه دەبەویت خوا
نامەیەکى کراوهەی بقىنېزىت (لەسەر پاسىتى پەيامەكى
مۇھەممەد ﷺ).

نهخىر (هەرگىز باشەمای كارى وانەن) چونكە ئوانە
ناتىسىن لەپىزى دوايى.

نهخىر (با ئوهنده پۈنەچن لە ياخى بۇوندا)، چونكە ئەم
قۇرىشانە ياد خەرەوە وئامۇزىكارىيە.

جا ئەخوايى دەبەویت با پەند وئامۇزىكارى لى وەرىگىتى.
جا ئەخوايى كەچەكە پەند وئامۇزىكارى وەنناڭىن، مەگەر وويسىتى

خوداى لەگەن بىت، هەرپەرەر دەگارە شايانيلى لى ترسانە وەر
ئويش لەگۇناھ و ئوانەن كان خوش دەبىت.

سورە تى القيامەة

بە ئاواي خواي بەخشنەدە و مېھرەبان .

سوينىد بىت بەپىزى دوايى (ئەم سوينىدەش بەلگىيە لەسەر
گۈنگى ئەن بۇندا لای خواي گەورە).

و سوينىد بۇ دەرىونىنى كە خۆى لۆمە دەكەت (لۆمە)
خۆى دەكەت لەسەر كە متە رەخمى لە كارى چاڭكەدا، يان لۆمە
خۆى دەكەت لەسەر كەنەن كەنەن (تەوانان).

تایا مرۆف - وادە زانىت كە پاش مەردن نىتسەكە پىزىوە كانى
كەنەن كەنەن.

بەللى ئىتىمە تىد بەتەوانىن تەنانەت لەسەر پىتكەرنى وەر
خەت وەتىلى سەرىپە دەگە كانىشىان.

بەلکو مرۆف دەبەویت خەپەكارى و ئاتاون پېش خۆى بختا
ۋېرى لە پەشىمان بۇونوھە و تەۋەنە نەكتاتوھە.

بەكالىتەيە كاۋوھ دەپرسىت : ئاخۇ كە بۇندا دوايى دىت؟.

جا كاتىپك (لەتىسى مەردن وەتەنلىق قىامات) چاۋ ئەبلەق

دەبىت وئەپرسىكتاتوھە.

وەمانگ كىرا و تارىك بۇو.

وە پۇزۇومانگ كۆكراھوھە (واتە لەشىۋىتى خۇيان نەمان و
كەوتتە خوارەوە).

جا لەو پۇزۇدا مۇزۇسى تاوانبىسار (لەترس و بىسىنى
نارپەھەتىيە كائى ئۇ و پۇزۇ) ھاوار دەكەت و دەلەت: ئەھاوار بۇ
كۆي پايكەم رەھلەتىم.

نهخىرەمەي پەناكاپىك نىيە بۇ دەرىياز بۇون (ى بىباوهەبان).

لۇ بۇزۇدا پەناكا و جىڭىكاي تارام و ئۇقىرە گىرتىن ھەر لاي
پەرەر دەكارت (واتە كەس ئاتاونىتەت ھېيچ كەسىلەك پەنا بدات جىھە
لەخوا).

لۇ پۇزۇدا ھەموو مەوالىك دەدرىت بە مۇزەكان لەو كارو
كەنەن كەنەن كە پېش خۇيان خستوھە و لەھەشى دواي خۇيان
خستوھە (لەچاڭ و خەپە).

(نهك هار ئوهنده) بەلکو مرۆف - ئاڭدارە و شايەتە بەسەر
خۇيىاوه (ھەموو ئەندامە كائى شاھىدى ئەدەن لەسەر ئەھەيى كە
كەنەن كەنەن).

فَإِنَّعَنْهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ١٤ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكُّرَ مُغَرِّبَنَ

كَانُهُمْ حَمْرَ مُسْتَنْتَزِرَةٌ ١٥ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَمْ ١٦ بَلْ بُرِيدُ

كُلُّ أَمْرٍ مُتَمَّمٌ أَنْ يُوقَنُ صُحُّا مُشَفَّرَةٌ ١٧ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ

الْآخِرَةَ ١٨ كَلَّا إِنَّهُمْ تَذَكَّرُهُ ١٩ فَمَنْ شَاءَ دَكَّرَهُ ٢٠

وَمَا يَدْرُكُونَ إِلَّا أَنْ شَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْعَفْوِ ٢١

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ١ وَلَا أَقِيمُ بِالْقِيَامَةِ ٢ أَيْخَسِبُ

الْإِلَيْسَنَ أَنْ تَجْمَعَ عَظَامَهُ ٣ لَيْقَدِرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسْوِيَ بَيْنَهُمْ ٤ بَلْ

بَرِيدُ الْإِنْسَنُ لِيَجْرِيَ مَاهِهُ ٥ يَسْتَلِ أَيَّانَهُمُ الْقِيَامَةِ ٦ إِلَيْأَدَابِقَ الْأَبْصَرِ

وَحَسْفَ الْأَقْمَرِ ٧ وَسَعِ الْأَنْتَسِ وَالْأَقْمَرِ ٨ يَقُولُ الْإِنْسَنُ بِوَمَذْ

أَنَّ الْمَفَرُ ٩ كَلَّا لَا وَرَزَ ١٠ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَ الْمُشْفَرِ ١١ يَدْبُو الْإِنْسَنُ

وَمَوْمِنْ بِيَقْدَمَ وَأَخْرَى ١٢ بَلْ إِلَيْسَنَ عَلَىٰ لَقَسِيَّهِ بِيَسِيرَةٍ ١٣ وَلَا أَقْنَى

مَعَانِزِهِ ١٤ كَلَّا هُنَّكَرْكَرَ ١٥ بِإِلَيْسَانَ تَعْجَلَ بِهِ ١٦ إِنَّ عَلَيْنَا جَمَعَهُ

وَقَوْنَاهُ ١٧ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَأَلْيَقَ قَرَأْنَاهُ ١٨ شَمِّيْنَ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ١٩

لە ئاو باخاتى بەھەشتىدا پەرسىيار لەيدىكتى دەكەن.

لەبارەت قاوانبىار و خەپەپەكارانە وە.

ئەنەن چى بۇو بەھۆى ئەھەيى كە ئەنەن بەپەتچى (ئاڭگى)
سەقەر كەنەن كەنەن.

لەوە لەمدا دەلەتىن : ئىتىمە لە نویز خۇيىان نەبووين.

وە خوارىتمان نەئەدا بەھەۋاران و بىن نەوابىان.

وە ئىتىمە لەگەن كەسانى نارپاھەميشە لەقسەي ھېچ و پوج
وئىش شەرعىدا پەچچوو بۇوين.

وە بۇندا دەلەتىن : ئىتىمە لە نویز خۇيىان نەبووين.

تائەو كاتىھى كە مەردن يەخەي پى گىرتىن (ئىتىمە ھەر
لەپىتاوهەپى خەلمان بەرەۋام بۇوين).

جا شۇ كاتە تكا و شەفاعة تى ھېچ تكا كارىيەك سوور
و قازاجى نىيە بېيان.

باشه ئوانە چىان بەسەرەھاتوھە و لە پەند وئامۇزىكارى
و بېرىخستەنە وە (بۇندا دوايى) پشت ھەلەدەكەن.

ھەرەك گەلە گۈيدىرەپە كىتىي سلەكەر وان .

كە لەتىسى شىر ھەلەتائون.

كَلَّا إِلَّا تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۖ ۚ وَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۖ ۚ وَجُوَدُهُ يَمْدُدُ نَاصِرَةَ ۖ ۚ ۲۲
 إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةَ ۖ ۚ وَمُوجَهٌ يَوْمَنِ يَسِيرَةَ ۖ ۚ تَنْهَى نَفْسٌ إِنْ يَقْعُلُ هَا فَاقِرَةَ ۖ ۚ ۲۳
 كَلَّا إِذَا لَبَغَتِ الْأَرَاقِ ۖ ۚ وَقَلَّ مَنْ رَاقِ ۖ ۚ ظَنَّ أَنَّهُ الْفَرَاقُ ۖ ۚ وَالنَّفَّتَ ۖ ۚ ۲۴
 السَّاقُ بِالسَّاقِ ۖ ۚ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَيْدُ آلَمَسَاقِ ۖ ۚ فَلَاضَّدَ لَادْسَلَ ۖ ۚ ۲۵
 وَلَكِنْ كَذَبَ وَقَوْلَى ۖ ۚ شَمَّذَهُ إِلَى أَهْلِهِ بَسْطَمَ ۖ ۚ أَوْلَى لَكَ ۖ ۚ ۲۶
 فَأَوْلَى ۖ ۚ سَمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ۖ ۚ أَيْخَسَبُ إِلَّا إِنْسَانٌ أَنْ يَرْكَسُدَى ۖ ۚ ۲۷
 الْمَبَّاكُ طُفَّةً مِّنْ يَمِينِي ۖ ۚ شَمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلُوَ سَوَىَ ۖ ۚ فَجَعَلَ مِنْهُ ۖ ۚ ۲۸
 أَرْتَوْجَنَ الْدُّكْرَ وَالْأَنْجَنَ ۖ ۚ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ إِنْ يُمْكِنُ الْمُؤْنَقَ ۖ ۚ ۲۹

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَقَى عَلَىٰ إِلَّا إِنْسَنٌ حِينَ مِنَ الدَّاهِرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۖ ۱
 إِنَّا خَلَقْنَا إِلَّا إِنْسَنَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجَ بَنَتِيلِهِ فَجَعَلْنَاهُ سَوِيمًا ۖ ۲
 بَصِيرًا ۖ ۚ إِنَّا هَدَيْنَاهُ أَسْبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۖ ۳
 إِنَّا أَعْنَدْنَا لِلْكَافِرِنَ سَلَسِلًا وَأَغْلَلًا وَسَعِيرًا ۖ ۴ إِنَّ ۖ ە
 الْأَثْرَارَ يَشْرُبُونَ مِنْ كَأسِ كَانَ مِزاجُهَا كَأَفُورًا ۖ ۵

گویند بوروه و خوشی له بیر چوته تووه.
 پاشان بورو به پارچه خوینتنکی هه لواسراو (به منالدانه و)
 پاشتریش خواهی گوره ریک و بتکی کرد (و پرچمی کرد) به بیدارا
 و چوانتین شیوه دروستی کرد.
 جا هر له و دلچیه تاوه و خواهی گوره نتر و می ی پنکه تنا
 دروستی کرد.
 نایا نه و خواهی (به شیوه و قوتانه یه که له دواهی به کانه
 مرغش دروستکردو) ناتوانیت جاریکی تر مردووه کان زیندوو
 بکاته و؟ .

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

پاشان به لوقت به رزی و خوش بله زل زانیه و گه رایه و نیز
 بیگومان ماویمه که له پنجه کار به سره بنه ناده ده هاتوه که
 شتیک نه بوروه که باس و خواس بکرت (واته پنجه کاریک هه بوروه که
 مرغش هر نه بوروه له بونه و هردا تا باسی هه بیت، نه مهش
 نه گه پنجه و داده زانیت هه رو (بسی لیپرسینه و) و ازی
 لیده هیتریت و برهلا ده کریت.
 نایا نه و دلچیه تاوه که بورو له تسوی پیاووه ده پندرایه
 پینتیراول له تسوی پیاو و هیتاکه دانی شافرهت، تاوه کو تاوقی

هرچهند بر و بیانوی تقدیش بهینته و.

۱۶ (پنچمه بیهی خواهی کاتی قورنای بقدهات پیش
 نه وه جو پرمه تیل لیبیت وه پله ده کرد له خویندنی قورنای که
 تاوه کر له بیری نه چیته وه وله بیری بکات، خواهی گوره ش نه
 ثایه تهی نارد و خواره وه) زمانت به قورنای خویندن مه جولینه
 (و پله مه که بق له بدرکدنی).

۱۷ بینکمان له سر نیمه که کنکردنی و خویندنی وهی.

۱۸ جا کاتیک که نیمه قورناین بق خویندیت وه (واته که
 جو پرمه بیهی خویندیت وه) تو ش به دوای نهودا بیخوینه ره وه.

۱۹ پاشان له سر نیمه شه پونکردنی وهی مانا رواتا کانی.

۲۰ نه خیر وانیه (وهک نیمه پیتان وایه زیندوو نابنیه وه) به لکو
 زیندوو ده کریت وه) به لکو نیمه هه دویناتان خوش ده دیت
 وه دونیاش به پله کوتایی دیت.

۲۱ (لهه مان کاند) پنجه دویتان پشت گوی خستوه.

۲۲ له پنجه دوایدا کرمله بخساریک که شاهون.

۲۳ بق په روه رنگاری خویان ده پوان و ته ماشا ده کهن (کرمله
 فه روه دیدیکی سه حیج هاتووه باس لهه ده کهن که باوه پداران
 له پنجه خواهی گوره ده بینن وهک چن له شویتکی سامالدا
 سهیری مانگ بکن).

۲۴ ره کرمله بخساریکش لهو پنجه دا گرد و تال و پهشن.

۲۵ چاوه پوانی نهون کاره سانیکی پشت شکتیان به سردا
 بهینریت.

۲۶ نه خیر (هر ناوا بیوان ناچیته سه) کاتیک که گیان گه شته
 گه درو قوب قوباگه.

۲۷ جا نه وتریت: کی فربای نه و که سه ده که ویت (که گیانی
 گه شتره ته گه روی).

۲۸ نه و کسنه که گیانی ده کیشیریت وله سره مه رگدایه
 ده زانیت که شتر کاتی هال ناوایه.

۲۹ وه قاج ولوالانی (نهو کاسه) به کتردا ده مانیت.

۳۰ نه مجا لهو پنجه دا بولای په روه رنگاری پاییچ ده کریت (بز
 لیپرسینه وه و بیننیه وهی کاره کانی).

۳۱ نهو که سه نه باوه پری هینتا و نه تویی کرد.

۳۲ به لکو (سره رای نهوهش پنچمه باری) به درقذانی و پیشته
 هه لکرد له تاعته خوا.

۳۳ پاشان به لوقت به رزی و خوش به زل زانیه و گه رایه و نیز
 مال و مندانی.

۳۴ نهوجا پنجه ده وتریت وهیل و تیاچوون بوقت.

۳۵ نووباره وهیل و تیاچوون بوقت.

۳۶ نایا مرغش و اده زانیت هه رو (بسی لیپرسینه و) و ازی
 لیده هیتریت و برهلا ده کریت.

۳۷ نایا نه و دلچیه تاوه که بورو له تسوی پیاووه ده پندرایه

(ناو منالدانی ثافره ته وه، نهی لبه ری چی نیستا نایا و شیوه وه)

و ده لین: نیمه تنهایاً له بهر په زامه‌ندی خوای گهوره نان
ده دین به تیره، و همچو پادشاه و سپاهیکشمان ناویت لیتان.

بنیگمان نیمه له په رودگاری خومان ده ترسین له په تکدا
که نقد ترش و تالا و سخنه.

جا خوای گهوره له شه په خراپی ئه و پژوه پاراستنی و بروی
کش و شادمانی پیبه خشین.

له رامبه رخوتگری و تارامگرتیان (له سه رچاکه) و
دودکه و تنه ره له خراپا) پاداشتیان به بهشت و پوشینی
ثاوریشم دانه ره.

نهو بهخته و رانه له سه ره تخت و قهنه‌هی پازوه و جوان
له بهشتدا پالیان لی داره توه، نه گه رمای پژوه و نه به سه رمای
نقد سارد سه غلته تیان ناکات.

ستبه ری دره خته کانی به بهشت به سه ره سه ریانه و هن، و
چنین میوه و برویومه کانیشی تاسانکراوه بؤیان.

(هزما تکاره کان) به قاپی زیوین و په رداخی شوشه و
بدهوریاندا ده سوپرینه وه و هاتوچیانه.

هممو کاسه و په رداخی خواردن و خواردن وه بیان له شوشه
زیون، که به نهندازه یه کی پتویست و جوان ناما دهیان کرد و وه.

هه روهها شه رابیتکیان پی نوش ده کریت که تیکله
لذه نجیبل.

که سه رچاوهی کانی که به سه لسه بیل ناسراوه.

نه مجا زنه واو و بینامان کرد، تاوه کو به کوئی خزی
مهق ببیستیت و بیه چاوی خزی به لکه و ده سه لاتی خوا بینیت.

بنیگمان ریگای چاک و خراپیان بق پونکرده وه، جا نیتر خزی
سه ریشك بیت یان ریگای سوپاسکوزاران بگریت و نیماندار بیت.

و هکاتیک بروانیت و سه بیر بکیت نازو نیعمه و ده سه لاتی

گهوره ده بینیت (له باخ و یاخاتی نه پراوهی به هه شت).

بنیگمانیش نیمه کوت وزجیر و دوزه خنکی هه لکیساومان
نماده کرد وه بق نهو که سانه کی که بیباوه پن و سوپاسکوزار نین.

نه استوردا له بدر کرد وه، و پاریزناونه توه به بارنی زیوو، وه
له په رداخیکدا شه رابیتکی کراو به کافور ده خونه وه.

(پیشان ده و تریت): بنیگمان نه به هه شت په پاداشتی
گهورهی نیویه و هه موو ههول و کل ششیکشنان سوپاس کراوه.

نه ایش بآوه بدارانه رو شتیان وایه که و هفا به نه زره کانیان
ده مکان و نه ترسین لوه پژوهی که زیانه کی به هه موو شوینیکدا
سر تز دابه زاند.

نه مجا خرقاگریه له به رامبه فه رمانی په رودگار توه، وه
بلو ده بیت وه.

وه خواردن ده دهن به هه ڈاران و هه تیوان و دیله کان لوه
یاد و نکری په رودگارت بکه به بیانیان و ده مه و نیواراندا.

عینایت رب یهاب عباد الله یه جو و نه تفجير کا ۶ یوون بالذروخاون

یوما کان شره مستطیرا ۷ و طیعمون اطعام علی حیه مسکینا
و نیما و آسیدا ۸ اما نظوم مکلوجه آیولا نید منکر جرام ولا شکرما

۹ انا خاف من رینا و ما عبوس اقطیرا ۱۰ فو قهم الله سر زلک
ایور و لقهم نضره و سورزا ۱۱ و جرنهم بیاصبر و اجهه و حریرا

۱۲ شرکین فیها عالی الا لایک لا یرون فیها شمساوا لا زمه ربرا ۱۳
و دانیه عایم طلکه و ذلت قطوفها ذل لیلا ۱۴ و طاف علیهم بانیه

من فضیه و اکار کانت فواریرا ۱۵ فواریرا من فضیه قدر و هانقیرا ۱۶
و سقون فیها کاسا کان نز اجها ز بحیلا ۱۷ عنا فیها قسمی سلسیلا

۱۸ و بطریف علیهم ولدان محلدون ادا رانهم حبینهم نو لوا مشورا

۱۹ و لاداریت تم دایت نیجا و ملکا کیرا ۲۰ علیهم شاب سندیں
حضر و لست بری و حلو اسایر من فضیه و سقونهم رههم شرابا

۲۱ این هذا کان لکم جزاء و کان سعیکم مشکورا ۲۲ اینا
طهورا ۲۳ فاصد لحکم ریکه ولا نفع

نه عن زلنا علیک القرآن تزیلا ۲۴ فاصد لحکم ریکه ولا نفع
من هم ایما او کنورا ۲۵ و اذکر آسم ریکه بشکر و اصلیلا

بکهینه وه، نه مجا زنه واو و بینامان کرد، تاوه کو به کوئی خزی

مهق ببیستیت و بیه چاوی خزی به لکه و ده سه لاتی خوا بینیت.

بنیگمان ریگای چاک و خراپیان بق پونکرده وه، جا نیتر خزی
سه ریشك بیت یان ریگای سوپاسکوزاران بگریت و نیماندار بیت.

یان ریگای سپله و ناسوپاسکوزاران بگریت و بیه باوه بیت.

بنیگمانیش نیمه کوت وزجیر و دوزه خنکی هه لکیساومان
نماده کرد وه بق نهو که سانه کی که بیباوه پن و سوپاسکوزار نین.

به پاسنیت چاک کاران و خوانسان (له به هه شتدا)
نه استوردا له بدر کرد وه، و پاریزناونه توه به بارنی زیوو، وه
له په رداخیکدا شه رابیتکی کراو به کافور ده خونه وه.

کانیا و یکه به نه ده پاست و درسته کانی خوا، له هفر جیگایه کدا
بیانه و بت هه لی ده قولینن ولتی ده خونه وه.

نه ایش بآوه بدارانه رو شتیان وایه که و هفا به نه زره کانیان
ده مکان و نه ترسین لوه پژوهی که زیانه کی به هه موو شوینیکدا
سر تز دابه زاند.

نه مجا خرقاگریه له به رامبه فه رمانی په رودگار توه، وه
بلو ده بیت وه.

وه خواردن ده دهن به هه ڈاران و هه تیوان و دیله کان لوه
یاد و نکری په رودگارت بکه به بیانیان و ده مه و نیواراندا.

خواردنی که نقد هرزیان لیبه تی و بیتیستیان پیبه تی.

٢٩- مِنْ أَيْلَهُ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسِّحْمَهُ لِيَلَا طَوِيلًا ۝ إِنَّ
٣٠- هَؤُلَاءِ يُحْبُونَ الْعَالِمَةَ وَيَدْرُونَ وَرَاءَهُمْ بَوْمَاقِيلًا ۝ مَخْنُ
٣١- خَفَقْتُهُمْ وَسَدَّدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَانَهُمْ بَدِيلًا ۝
٣٢- إِنَّ هَذِهِ تَذَكِّرَةٌ فَمَنْ سَأَءَلَهُ أَنْهَذَ إِلَى رَبِّهِ سَيِّلًا ۝
٣٣- مَا نَشَاءُ وَنَإِلَّا أَنْ يَشَاءُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا حَكِيمًا ۝
٣٤- دَخَلَ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعْدَلْمُ عَذَابًا لَّهُ ۝

۲۶ رهبه شه ویش سوژه بک په روره دگارت ببه وهستایشی خوا
بکه له په شیکی تقدی شه ودا.

بیکومنان ئۇ و بىتباوه رانە حەزىيان لە زىيانى دۇنييائى تەمەن
كۆرتىيە كە بە خىراى دەپروات، لە بارامېرىشدا پۇزىتكى رۆز سەخت
وگڭان وقورسىيأن فەرامقۇش كىردوھ (كە قىامەت).

**(ث) و بیباوه‌رانه نازانن که هار نئمه دروستمان کردوون
و نهندام و جومگ‌کانی له شیانمان قایم پیکوه به ستوره،
و دهه رکاتینکیش بمانه‌ویت دهانکوپین و به‌کسانی ترجیگایان**

۲۹ به پاسیتی نهمه ش (نهم سوره ته وته اوی سووه ته) کانی
قرئان یاد خستن و هن، جا هر که سیلک شاره زنی (به هشتم
بکات) نموده رنگای راستی خودا ده گیریتے بار.

30- **ثارهزوی نهم** شتانهش ناکن مهگر خوای گوره نارهزو
 بکات بیبهویت، به پاسنی خوای گوره زانا و دانا و کاریمه‌جی یه.
 31- **جا نه و کاسه‌ی خوا** بیبهویت دهیخاته نار میهره‌بانی
 به حمه‌تی خویه‌وه، وه سزای سه‌ختیشی ناماشه‌گردوروه بتو
 سته‌مکاران.

سورة تى المرسلات

بهناوی خوای به خشنده و میهره بان.

سویند بهو بايانه‌ي که يهک له‌دواي يهک هه‌لده‌که‌ن.

و به و بایانش که همیز هلاکت کن به لگرنیکی تو
روه و بایانش که هر ورکان دههین و ده بهن ویلا
بسته کون.

و هسویند ب هو فریشتانه ش، یان ب هو به لگه و تیشانه می که
ه حق و ناهق ل یه کت جودا داده که نه و.

۵ نهنجا سویند به و فریشتنای که په یام و سروشی په روهدگار ده گیه من به پیغامبران.

نه پیشو نه و دی بکه بجهه به زدهم باوه پداران و بیواهه زران
ونه فامانیش بیدار بکه نه وه.

دسته‌هایی داشتند.
۷- بینکومان نویسی به لینتان پیداراوه له‌هاتنی روزی دوایی

نامجا کاتیک که نهستیه کان پوناکیان نه ما و تاریک بوون
(به و مانایی که لهجتگای خیزیان ترازان).

**و ها کاتیک که ناسمان که لینی تیبیوو له یه که ترازا ویه کا^۹ ل
کرایوه.**

وھڪاتٽيک ڪيو وچياڪان تھخت کران وورد و خاڻ بون.

م و هستیک که کاتی واده دانرا بز گشت پیغمه ران (بیز) کوهی له گله نومه ته کانیاندا پوویه پو بینه و، پیه روهدگار پالدیکایان: مکات).

بَقْ بَقْتِكْ دواخراوه! (بَقْ بَقْتِكْ گَهْورَهْيَ وَا كَهْ مُو
بَهْنَدَهْ كَانَى خَوا سَهْرَيَان سُورَهْ مِينَتَتْ لَهْ وَبَقْتِهْ لَهْبَر نَارَهْهَتَى
سَيِّمَهْنَ وَبَهْرَوْدَاهْ كَانَى، لَهْ وَبَقْتِهْ دَاهْ مُو بَيْتَهْمَهْرَان بَوْ بَهْ بَوْيَى
نَوْمَهْهَتَهْ كَانَيَان دَهْبَهْهَوْه، بَقْ تَهْوَهْيَ شَاهِيدَيَ بَدَهْنَ لَهْسَرَيَان).
تَهْأَوْ بَقْتِهْ جِيَاكَرَنَهْوَهْيَه! (جيَاكَرَنَهْوَهْيَ يَا وَهْ بَهْ دَارَان لَهْ
تَهْتَلَهْلَوْرَان).

۱۰ تل چوزانیت (نهی موحده) پوشی جیاکردن‌هود چیه؟!

وھیل و تیاچوون بق بیباوه ران لهو رقزهدا۔ 15

۱۶ نایا گهلان و نوممه تانی پیشینمان (به هقی خراپه کاریانه وه) لهنانو نه برد؟

پاشان نهاده گلهانه شسی دوای سههوان هسانن ویساخی بسوون

(مہبہست پیٹی بیباوہ پانی مہکھے).

¹⁹ وهيل وتيماچوون بق بىباوهپان له و پۇزەدا (پۇزى) دوايى).

(ئه) و پريشكانه به رو دوا ده (ون) هر ئه لىي كاروانى
و شترى زه دن.

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

ئه ميز پژوهك (بيتاوه پان) ناتوانن مىي قسيمه يك بكن.

و بىنگاشيان پى نادرتىك بروبيانو بېتىنده و.

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

ئامه پەزىز جيا كاردن و يه، ئىوه و نەوه كانى پىش
ئىوه شمان كۈركۈدە تەوه.

جا ئىگەر فۇفيلىكىتان هەيە لە دەرونى خۆتان بە رامىبەر بە
من (پاروه دىگار) ئەنجامى بدهن.

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

بىنگومان پارىزكىاران و خواناسان لەناو باخات
و كانياوه كاندان.

و له هەر جۆرە ميوه يەك ئارەزوو بکەن بوييان ئامادە
دەكىت.

پيتىان دەوتىيت : بخۇن و بخۇنە و نوشتان بىت لە پاداشتى
ئو كارو كىرده وەي كە دەنانكىد.

بىنگومان ئىتمە بە شىۋوھىي پاداشتى چاكەكاران دە دەينە و.

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

ئەمجا ئىوه ش ئەي بيتاوه پان (بق ماوه يەكى كەم) لەم
سوپىيادا بخۇن و رابوپىن، بە راستى تاوانيان.

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

وە كاتىك بۇ تىيت (بەو بيتاوه رانە) كپنوش بەرن بىز
بەزورە دىگارتان (واه توپىز بکەن) كپنوش نايىن و توپىز ناكەن.

ئەمجا تىيمە جىيگا يەكى قايم و مە حەكمە وە (كە
متالانە).

(ئه) دل پەقانە باوه بەم قورئانە نەھىتن ئىتەر بەج
فەمۇودە يەك تر باوه دەھىتن دوايى قورئان؟.

أَنَّنَخْلُقُكُمْ مِنْ مَآ مَهِينٍ ۖ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۗ إِنَّ قَدْرَ
مَعْلُومٍ ۚ فَقَدَرَنَا فِيمَ عَلِمْنَا ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

أَنَّنَجْعَلُ الْأَرْضَ كَفَانًا ۖ أَجِاءَهُ وَأَمْوَانًا ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسَى
شَيْخَتٍ وَأَسْقِينَكُمْ مَاءً فَرَانًا ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

أَنَّطَلْقُوْا إِلَى مَا كَسْرَبَهُ تُكَدِّبُونَ ۖ أَنَّطَلْقُوْا إِلَى طَلِّذِي ثَلَاثَتِ
شَعَبٍ ۖ لَا طَلِيلٌ وَلَا يَعْنِي مِنَ اللَّهِ ۖ إِنَّهَا تَرْمِي بَشَرَرِ

كَالْفَصَرِ ۖ كَانَتِيْمَحَلَّاتِ صَفَرٍ ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

هَذَا يَوْمَ لَا يَنْطِقُونَ ۖ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْنَذِرُونَ ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

هَذَا يَوْمَ الْأَصْلِ جَعَنْكُرَا وَالْأَوْلَى ۖ فَإِنَّ كَانَ

لَكَمِيدِيْدُونَ ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ إِنَّ الْمُتَقْرِنَ فِي

ظَلَلٍ وَعَيْنٍ ۖ وَفَوْكَهَ مَتَائِشَتُونَ ۖ كَلُوَا وَأَشْرَوْا هَيْنَىً
بِمَا كَتَمْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ بَغْزِي الْمُحَسِّنِينَ ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

كَلُوَا وَتَسْعَوْا قَلِيلًا إِنَّكَمْ تَعْمَلُونَ ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

وَلَذَا قَلَ لَهُمْ أَرْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۖ وَإِنَّلِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۗ

يَوْمِيدِيْلَةَ لِلشَّكْدَبِينَ ۖ فَيَأْيَ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يَوْمُونَ ۖ

نَايَا ئىتمە ئىوه مان دروست نە كىرده لە ئاويكى قىزە ونى
بېتىخ.

ئەمجا تەمانخستە جىيگا يەكى قايم و مە حەكمە وە (كە
متالانە).

ئەمجا ئىتمە ھەمو شەتكىمان بە پىكوبىتكى بەدى هىتىا،
بە راستى خواي گەورە ئەندازە كىر و كارچا كىكى دروستە.

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

نَايَا ئىتمە زوپىمان نە كىرده تە جىتكاى كىرپونە وە ئىوه.

بېكاسانى زىندۇو، وە روهەها بق كاسانى مەرىدۇشتان.

وە نَايَا كىتۇي بەرز و بىلدەمان دانە مە زىاندۇو لە زەھىدا، وە
نَايَا شىرىن و سازگارمان پى نە بەخشىون بق خواردە وە ؟ ! .

و هيل و تياچون بق بيتاوه پان له و پژوهدا (پىشى دوايى).

بچن بق ئاو دۆزە خەى كە باوه پىتان پىتى نە بىوو.

بېقىن بق سېبەرى ئاو دوكەلە سى پارچە يە.

نە سېبەرىكى فىننە وە پارىزەرىشە لە كېر و بىلىسە دۆزە خ.

ئه دۆزە خە بىرىشكى وەك كۈشكى نۇد بەرز دەھا وىزىت.

سورة تى النى

به ناوی خوای په خشنده و میهره بان .

کاتیک که خوای گهوره پیغامبری پیغمبری پهانه کرد بتو
قوپهیش فهرمانی پتکردن به یه کخوابه رستی و نهاده پی
باکه یاند که له پاش مردن زیندوویونه هه یه، نهادنیش له نتو
خزیاندا به گالتچاره که وه لیه کتریان ده پرسی : نهاده چی
به سه روحه مهددا هاتووه؟ نهاده باس له چی ده کات؟ خوای
گهوره ش نهم نایه تانه دلبه زاند .

نهاده (نهاده بیباوه رانه) دهرباره‌ی چی لیه کتر پرسیار
دکن.

۲ له و دنهنگ ویاسه کهوره یه (که قورتان هه والی پیداوه به مهاتنی پرکنی دوایی وزیندوو بونه وه) پرسیار ده کهن.

که شهوان تیایدا پاو بچوونی جیاوازیان هه یه (چونکه هندیکیان دهیانووت قورئان جادوه، و هندیکی تردهیانووت قورئان شیعره، کرمه لیکیش دهیانووت قسے فالچیه کانه، یان دهیانووت هسراهاتو نهفستانه کلن).

۴ نه خیر وانیه، لمه و پاش ده زان و قیده گهن (قوئیان هقه
و بندقی دوایش راسته و دیته بیش).

دو بیاره نه خیر وانیه، لمهو پاش ده زان و تیده گن.
ثایا یئمه زه ویمان بیڑانه خستونون، و هک لانکه مان لینه کردوه

بُويان؟ تا به تأسانی ژیانی تیدا بگوزه رینن.
و ه کیوه کامنان نه گپیواوه به میخ تاوه کو (پاگیری بکات له
له رزین و فشاری بورکانه کان ومه لاثان نهدنیت).

نیر و متیه(ك)؟.

۹) وه ئایا خەو نۇوستىنمان بۇ نەكىرىدۇون بە مايەى حسانە وەتان؟.

وہ یاتا شومن بتو نہ گھپاون بے ما یہی پوشکو کالا،
تاوہ کو داتان پوشیت بہ تاریکی خزی؟

ووه ئاپا بۇزىشمان نەكىردووه بە مايەى ۋىيان وگۈزەراتتان؟
 (تاوه كى بچن وبيتن لە پىق وپېلىنى حەلال ۋىيانى خوتانى تىادا
 دايىن بىكىن).

و هه و چین ئاسمانى بە مىزمان لە سەرەتانە وە دروست
نە كردۇوه؟¹²

۱۳ وہ نایا چرایا کی پوشن و پرسنگار (کہ مہبست پیسی خورہ) بومان فراہم نہ میتوان؟.

۱۴ وه ئاپا له مهوره تەنیوە کان ئاواي بە خور و زورمان بىق
نەھىتىۋەتە خوارەوە؟.

بۇ ئوهى كە دانەۋىلە ورۇوهك وڭۈركىيەنى پىي بىۋىتىن. 15
وە ھەرەمە جۆرەها باخ وباخاتى چېرپىرى لەيەك ئالاڭ 16

بهدی بهینت پیشی.

سُورَةُ الْبَيْمَانِ

سُلْطَانُ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَامِعِ
عَمَّ يَنْسَأُ لَوْنَ ١٠ عَنِ الْأَنْشَاةِ الْعَظِيمِ ١١ الَّذِي هُرْفِيَ مُخْلِفُونَ ١٢
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٤٣ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥٤ أَلَّا يَجْعَلُ الْأَرْضَ مَهْدًا ٦٥
وَالْجَبَالَ أَوْقَادًا ٧٦ وَخَلَقَنَا كُرَبَّاً زَوْجًا ٨٧ وَجَعَلَنَا تَوْمَكُ سُبَانًا ٩٨
وَجَعَلَنَا أَلَيْلَ بَيْسَا ١٠٩ وَجَعَلَنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١١١٠ وَبَيْتَنَا ١١١
غَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ١٢١٢ وَجَعَلَنَا سِرَاجًا وَهَاجَا ١٣١٣ وَأَنْزَلَنَا ١٤
مِنَ الْمَعْصَرَاتِ مَاءً مَبَاجِلًا ١٤١٤ لَنْخُرَجَ بِهِ حَبَّاً وَبَنَانًا ١٥١٥ وَجَنَّتِ ١٦
الْقَافًا ١٦١٦ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١٧١٧ يَوْمٌ يُنْفَحُ فِي الصُّورِ ١٨
فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٨١٨ وَفُثِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبُوبَابًا ١٩١٩ وَسُرِّيَتِ ٢٠
الْبَيْلَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ٢١٢١ إِنْ جَهَنَّمْ كَانَتْ مِرْصَادًا ٢٢٢٢ لِلطَّاغِينَ ٢٣
شَابَابًا ٢٣٢٣ لَيْثِينَ فِيهَا أَحَقَابًا ٢٤٢٤ لَا يَدْنُو قُوَّنَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٥٢٥
إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ٢٦٢٦ حَرَزَاءَ وَفَاقًا ٢٧٢٧ إِنَّهُمْ كَانُوا ٢٨٢٨
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ٢٩٢٩ وَكَذَبُوا بِعَيْنِنَا كَذَابًا ٣٠٣٠ وَكُلُّ شَيْءٍ ٣١٣١
حَصِينَهُ كَيْتَبَا ٣٢٣٢ فَدُوْقُوا فَلَانَ تَزَيَّدُكُمْ إِلَّا عَذَابًا ٣٣٣٣

۱۷) بپاستی پذیری جیابونه و (که پذیری قیامه ته) کاتیکی بز
طایر، کاره هه جیاک بنه هه، حاکه کان له خانه کان.

[18] **شادو پر زیست** کے فوودہ کرتی تھی (صور) دا وخت لکی پتوں پتھر دیا۔

لهم سخنی نه و پوچهدا ناسمان ده کریتهوه (ولهت لهت
نه هست و همه و لایهک، وهك ده، گاه، له سه، بشت: له، دقت).

20 وہ کیوہ کان خرانہ ری ولہ جیگاں خویان ھلکے نران
ک، قندے، وہ کسے ایساں لئتا۔

بیکومان ناگری دوزخ له قه و هولدایه (بز نه و بیباوه رانه) 21

ب 22 بو له خودا یا خیان و بیباوه پان مه نزلگاو جیگای ماناوه به.
ت 23 تنددا ده منتنه و به هزاران سال.

لهو دۆزە خەدا نە ساردى و فينگى و نەخواردى نە وە تىدا
حەۋىت:

جگه له ناوی گارم وکول به کول وکیم وزو خاو نه بیت.
نا نه وده بینه نه وانه باداشته، ته اوایه، کرده وه کانان.

چونکه به پاسنی نه وانه به ته مای زیندو بونه وه
تبریسندو هه بیرون.

28 هه روهها ئايەت و يەلگوئيشانە كاني ئىمەيان بە درق دە زانى.

إِذْ نَادَهُ رَبُّهُ يَا لَوَادَ الْمُقْدَسَ طَوِيٌّ ١٧ ذَهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ
فَقُلْ هَلْ أَنْكَ إِلَى أَنْ تَرَكَ ١٨ وَاهْدِيْكَ إِلَى رَبِّكَ فَنَخْشَىٰ ١٩ فَارِلَه
الْأَيْةُ الْكَبِيرَىٰ ٢٠ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ٢١ شَمَّ أَذْبَرِتَسْعَىٰ ٢٢ فَحَسَرَ
فَنَادَىٰ ٢٣ فَقَالَ أَنَا رَبُّكَ الْأَعْلَىٰ ٢٤ فَأَخَذَهُ اللَّهُ كَلَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لِعْبَرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ٢٥ إِنَّمَا أَشَدَّ حَلْقَأَمِ اسْمَاءَ بَنَهَا
رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَهَا ٢٦ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُخْنَهَا ٢٧
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَنَهَا ٢٨ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرَّعَهَا ٢٩
وَالْجَيْلَ أَرْسَنَهَا ٣٠ مَنْتَلَكُو وَلَا تَنْعِمُكُ ٣١ فَإِذَا جَاءَتِ الْأَطَامَةُ
الْكَبِيرَىٰ ٣٢ يَوْمَ يَنْذَرُ الْإِنْسَنَ مَا سَعَىٰ ٣٣ وَبِرَزَتِ الْجَحِيمُ
لِعْنَ زَرِىٰ ٣٤ فَمَآمَنْ طَغَىٰ ٣٥ وَإِثْرَ الْحِيَوَةِ الدُّنْيَا ٣٦ فَإِنَّ الْعِجَمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ٣٧ وَمَآمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهُوَىٰ
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ٣٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَهَا
فَإِنِّمَا أَنْتَ مِنْ ذَكْرِهَا ٣٩ إِلَى رَبِّكَ مُنْهَمَهَا ٤٠ إِنْسَانَتْ مُنْذَرٍ
مَنْ يَخْشَنَهَا ٤١ كَانُوهُمْ يَوْمَ بَرْوَنَهَا تَلْبِسُوا الْأَعْشَيَةَ وَظَحَّنَهَا

39- بینگومان نژادخ دهیت به چینگای مانهوهی.

40- به لام نهوهی له گهورهی ودهسه‌لاته خودا ترسایت.

41- چله‌لوي دهروونی له هواو وناره‌نزوی گرتیتته وه.

42- بینگومان نهوه بههشت دهیتنه چینگای حوهانهوهی.

43- (نهی موحه‌مداد) لیت دهپرسن دهربارهی پقشی دوایی،
ناخو نهاده که دیت؟.

44- تقدیت داوه له باسکردنی نه و پقش! (واته که تو هیچی لی
ازانیت نهوانه بق و دهپرسن).

45- کرتای دونیا وهاتنی پقشی دوایی تنهها په روه ردگارت
دیرانیت.

46- بینگومان تقد (نهی موحه‌مداد) تنهها تقد وریاکه رهوهی
که سیکتک که لهو پقش برتسیت.

47- بینباوهان نه و پقش ناپره‌جهاتهی قیامه دهیتنه (له تاو
بریشی وسه‌ختی نهاده پقش) واده زان له دونیا تنهها نیواره‌یه که یان
حتشته‌نگاوتک ماوته‌ته وه.

15 نایا (ئهی موحه‌مهد) هه‌والی داستان و به‌سه‌رهاتی -

16 موسوی - ت پینگه‌يشتوه؟.

17 کاتیک په‌روه‌ردگاری بانگی کرد له شیو (دقای) ی پیرزنه طوا.

18 ویتی فه‌رمو : برق بولای فیرعهون (وئامزگاری بکه) چونکه به‌راستی یاخی بوده .

19 پیش بلی : نایا ناکریت که‌دل وده‌رون وکدارت پاک ببیته‌وه له ناوان وگناه؟.

20 وه پیتومایت بکه‌م بق ناسینی په‌روره‌دگارت هه‌تاوه‌کو لئی بترسیت؟.

21 نه‌مجا (موسی) نیشانه و به‌لگه گه‌وره‌که‌ی پیشاندا (هندیک ده‌لین گوچانه‌که‌ی دهستی بیو که بیو به نه‌زدیها، هندیکی تر ده‌لین دهسته سپیه‌که‌ی بیو).

22 له به‌رامبه‌رد فیرعهون موعجزه‌که‌ی موسای به‌درق زانی وسربیتیه کرد.

23 پاشان پشتی هه‌لکرد و باوه‌پی نه‌هینا وکه‌وته کوشش کردن دز به موسی.

24 نامجا (جانووگه‌رانی) کلکرده‌وه ویانگی کردن.

25 ویه‌خله‌لکی ووت : من په‌روه‌ردگاری به‌رز ویلندی نیوه‌م.

26 نامجا خوای گه‌وره گفتاری کرد و دوچاری سزای دونبا و قیامه‌تیشی کرد.

بینگومان مالام به سرهاتهادا پهند و ئامۇزگارى گىرنگ ھەي
بۇ كەسيت بىھويت لەخوا پېرسىت.

ئايادا دروست كىردىنە و وزىنندو كىردىنە وە ئىتوھ پاش مردن
گرانتە يان دروستكىرىنى ئاسمانەكان كە بەدېيىناوه.

بەرزي كىردووه تەوه و پەيوەستى كىردووه بەيەكەوه
و بەدېيىناوه بەپاسەرتاننوه.

شەھەكى تارىك كىردى و پېزەكەشى ۋوناك دەرهەتىنا.
پىاشان زەھى وۇ پاخستۇون.

لە زەھىي ئاو و كانى پىپوپىار لەلۇھ پىگائى دەرهەتىنا.
وە شاخەكانى بەتۇ و قايمى دامەزداند.

تاوهكى خوتان وەمەن و مالات و ئازەلەكاننان بەھەر و سوودى
لىورىپىگەن.

جا كاتىكىكى بۇوداوه گۈرەكى پىتشى دوايىي هات.
لەو بېزەدا نادەمىزاز كىرده وە كانى خۆى وە بېر دېتىوه.

بۇزەخ نىشان ئەدرىت بۇ تەو كەسەى كە بپوانى (واتە
ھەمۇ كەس بەدۇ چاۋى خۆى بۇزەخ دەبىنتىت).

جا ئاو كەسەى كە ياخى و سەركەش و لە سىنور دەرجوو
بىتىت.

وە زيانى دۇنياىي ھەلبىزاد بىت بەسەر زيانى دواپۇزدا.

۶۰ تۇ رەووی تىّدەكەپت وله گەلیدا كۆدەبىتەوه.

**جا نه گه ره و کسے یا خیانه نه گه ره هیدایه ت و هر نه گن
بنیانه ویت خزیان پاک بکنه و له بت په رسنی هیچ له سه ره تز
ب (حونکه ته تنها گباندین له سره).**

۸) به لام نوهدی خوی هاتوهدت لات و کوشش دهکات بق ٹه وهی
نه نایین پیغندی نیسلام شارهذا ببیت (که مه بهست پیشی
به بدولای کوبنهم مهکورمه).
۹) وه لخوا ده ترسیت.

کچی تقویت پشتی تی ده کیت و خوتو لی هله ده کیت.
نه خیر وا مه به و امه که چونکه بیگومان ئەم سورەت وئەم
ایه تانه يادخەرەه و نامەنگاریه.

جا کے سینک بیہ ویت نامؤگاری لئو نایا تانے وہ رد گریت (بے وہ انا یہ ہیج پیگریہ ک نیں لہ رد ہم ہیج کے سینکدا بت ٹوہی بیر گے وہی دھسے لاتی خودا بکاتوہ لہ دو توئی ٹم سورہ توهہ)۔

۱۳ ئو ئايەتانه له چەندىن لاپەپەي پېرىزىدا ھەلگىراون (له لوح محفوظ) دا.

¹⁴ به رزو بلند و پاکو خاوینن.

به دهستی فریشته‌ی سلفیر و بالویز و نوینسه‌ری شاره‌زا

۱۶- ب دیز و پلے به رنن (لای خوا) و گوپرایه‌لی ئه و زاتن
۱۷- مرؤف به کوشت وهیلاک چیت چه ند (بهرام بهر به
همعنه کانی، خوا) سیله و مه، نه زانه.

بیر ناکاتوه و پریانیت) که پروردگار نه چی دروسی در کردوه.
18 دروسی کردوه له دلپیچی شاوی (قیزه هون)، نه مجا ۱۹ نهندازه هی
موابی بق گربه و (به چهند قوتاناغنکی یه ک له دوای یه ک ریکی

پاشان پیکای چاک و خراپیشی بتوثیه نیسان کرد (بهو مانایه
یختیاری دایه دهست ناده میزد خری، وک خواه گه وره
هدف دموتیت: فهم شام فلکومن و من شام فلکن).

دو اتدر ده یم رینت و به فرمانی خویشی له گلپ ده نرینت.
پاشتریش هه رکانیک وویستی زیند وویان ده کاته وه دواي

نخیر تا نیستا نهاده خوای گه وده فرمانی پی کردوه

اده میزد جی به چیتی نگرد ووه.
جا با ناده میزد سه بیری نه او خواردنی بکات (که خوا پوزی
اووه) به چ شنیمه یک به دی هیتاوه بؤی.

²⁵ به پاستی نیمه له مهوره کانه و بارانمان داباراند بُوی به
عذان دایا، بندنک.

پاشان زهیمان بق شهق کرد با چون شهق کردنیک (دہینیت 26)

۲۷ ئەمجا لە ناویدا دانە وىلە مان بۇواند.

سْمَاءُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بس ونوى أَن جَاءَهُ الْأَغْمَنِ ١ وَمَالِدِرِكَ لَعْلَمَ بِرِيزِ ٢ أَوْ
يَدْكُر فَنْفُنْهُ الْبَرِيكِيَ ٣ أَمَانَنْ أَسْتَقْنَ ٤ فَانَّ لَهُ تَصَدِّيَ ٥
وَمَا عَلَيْكَ الْأَيْرِيَ ٦ وَمَا مَانَ جَاءَكَ يَسْعَ ٧ وَوْيَخْشَنِ ٨ فَانَّ
عَنْهُ نَاهِيَ ٩ كَلَّا إِنَهَانَدَكَرَةِ ١٠ فَنَ شَاءَ ذَكْرَهُ ١١ فِي صَحْفِ مَكْرَمَةِ
مَرْفُوعَةِ مَطْهَرِمِ ١٢ يَا يَدِي سَفَرَةِ ١٣ كَرَامَرَوَهِ ١٤ قُتْلَ الْإِنْسَنِ
مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ١٥ مِنْ نُطْفَةِ خَلْقِهِ فَقَدَرَهُ ١٦ شَمِ
السَّيْلَ يَسْرَهُ ١٧ ثُمَّ أَمَانَهُ فَاقْبَرَهُ ١٨ مِنْذَا شَاهَأَنْشَرَهُ ١٩ كَلَّا لَمَا
يَقْضَ مَا أَمَرَهُ ٢٠ تَلِينُظَرِ الْإِنْسَنَ إِلَى طَعَامِهِ ٢١ نَاصِبَنَا اللَّهَ صَبَّاً
ثُمَّ شَقَقَنَا الْأَرْضَ شَقَّاً ٢٢ فَأَبْتَأْفَيْهَا حَاجَ ٢٣ وَعَنْبَارَفَصَبَاً
وَرَيْتُوْنَا وَخَلَّا ٢٤ وَحَدَّأَيْقَ غُلَمَا ٢٥ وَفِكَهَهُ وَبَأْ ٢٦ مِنْعَالَكُهُ
وَلَا تَنْعِمُكُمْ ٢٧ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ ٢٨ يَوْمَ يَغْرِيُ الرَّءُوفُ مِنْ أَخِيهِ
وَأَمِهِ ٢٩ وَأَيْدِيَ ٣٠ إِلَكُلَّ أَمْرِي مِنْهُمْ يَوْمَيْدَشَانِ
وَجَوْهَرِيَ ٣١ وَجَوْهَرِيَوْمَيْدَ مُسْفَرَةِ ٣٢ صَاحَكَهُ مَسْتَبِشَرَهُ ٣٣ وَجَوْهَرِيَ
يَوْمَيْدَ عَلَيْهَا عَبْرَهُ ٣٤ تَرَهَهَا قَافَرَهُ ٣٥ أَوْلَادِكَ هُمُ الْكَرْهَةُ الْفَجْرَهُ

سورة قی عبس

به ناوانی خواهی بخشنده و میهربان.
 تورموزی و حاکیم گیتاریانه تووه له عائی
 بت) ده لیت: نهم سوره ته ده ریاره هی عهد
 اته خواره، که پیاویکی کوپریو، که ها
 چهند جار ووتی: شاره زام بکه له نیس
 یاویوک لاسه رانی قوره بش لای پیغمبر
 یقمه بری خوابش لکلک بروی له عهد
 هر چه رخاند و گوئی پس نداد،
 بوره بش عیدوللاد ووتی: نهم ورتیه هی
 رمموی نه خیر، جا نهم نایه تانه له و کاته
 پیغمبر لکلک بروی گرژ کرد و پیش
 کاتیک که (بیاوه) کوپریه که هات بز
 توت چوزانیت به لکو نه و پیاوه به
 درونی خۆی پاک بکاتوه (به کردوه هی)
 یاخود نامزدگاری و هریگرت و بیریک
 بیزکردنده و یه سوودی پی بکه یه نیت.
 ۵ به لام نه و کسنه که خۆی به بیت

- ۲۸) مهروه‌ها جوهره‌ها تری و گز و گیا و سه‌وزه.
 ۲۹) ره داره زدین و داره خورمایش.
 ۳۰) ره چهنده‌ها باخ و بیاختانی چر و پر.
 ۳۱) وه میوه و لوه‌پکا.
 ۳۲) بق سودی خوتان و نثاره‌له کانتان.
 ۳۳) جا کاتیک که شریخه گاوره‌که پژوی هات.
 ۳۴) پژوکه (لبه نایه‌حه‌تیکه) مرغه‌پاده‌کات له برای خوی.
 ۳۵) پاده‌کات و هدلت ل دایکی و بایاکی خوی.
 ۳۶) همراه‌ها له خیزانی و کوبه‌کانی.
 ۳۷) له پژوهه‌دا هرکس سه‌رقا به کاروکیشی خویه و
ونایپه‌ریخته سار کاسی تر.
 ۳۸) له پژوهه‌دا نقد پوخسار و ده‌موچاو گه شاوه و دره‌وشاهه‌ن.
 ۳۹) ده م به پیکنین و شاد و گه شاوه‌ن.
 ۴۰) ره نقد پوخسار و ده‌موچاویش له و پژوهه‌دا تو زیان
به سه‌ره‌هه و غه‌مبان.
 ۴۱) له شتمه‌زاریدا پهش داگیرساون.
 ۴۲) ثا نهانه نهادن که بیباوه‌ر و گوناهبار و خراپه کارن.

سوره تی التکویر

به ناری خواه باخشنده و میهربان.
 پهروه‌ردگار له سووره‌تهداء چهند دیمه‌نیکی پژوی دوایی بق
باوه‌پداران باس ده کات : -

- ۱) کاتیک که خود پیچرایه و بتاریک بیو (پوناکی نه‌ما).
 ۲) وه کاتیک که نهستیره کان هله‌رین و کوتنه خواره و (له
شون و خولگه کی خویان ترازان).

- ۳) وه شاخ و کینه کان له‌جینکا و شوننی خویان هله‌که نران
وخرانه پی (دوایی نه‌وهی که بیون به توز له‌هدادا).
 ۴) وه ساتیک که نزده خ (تسوہی خواه گه‌بره و تاوانی
ناده‌میزان) دایکی‌ساند و کوته کلپه کلپه.
 ۵) وه کاتیک که به‌هشت نزیک خراوه و له باوه‌پداران.
 ۶) هه مو که‌سیک ده‌زانتیت که چی ناماده کردوه (له‌چاکه و خراپه
به‌نرختین مال و دارایی بیون لای عره‌به‌کان، به‌لام له بر
نایه‌حه‌تی پژوی دوایی وانی لی دینن و گیتی پیتادهن).
 ۷) سویند بهو نهستیرانه که له‌چا و بون ده بن (به‌هه‌وی
نه‌لهاتنی پژوهه و).
 ۸) وه بهو نهستیرانه که گه‌پوکن و دیار نامیتن.
 ۹) وه سویند بهش و کاتیک که پشت هله‌ده کات و تاریکه که‌ی
تاوه‌کان بیون به پارچه‌یهک له ناگر.
 ۱۰) وه ساتیک هه مو کیانیک (روح) له‌گه‌لن لاشه کیدا جووت
کرایه و (وهک خوی لیهاته و).
 ۱۱) وه ساتیک که پرسیارکا له کچانی زینده به‌چالکراو.
 ۱۲) که بچ تاوانیک کوئی‌لوون (وزینده به‌چال کراون).
 ۱۳) وه ساتیک که که نامه‌ی کرداری هه مو که‌سیک
بالاوده‌کرتیه و (بز لیپرسینه و له‌گه‌لیدا).

سورة تی الإنفطار

به ناوی خواه به خشنده و میهربان.

۱ ساتیک که ناسمان پارچه پارچه ولت لهت ده بیت.

۲ و هکاتیک که ئه ستیره کان کوونته خواره وه و به رش و بیل او بیونه وه.

۳ و هساتیک که ده ریا کان (شیرین و سوییریان) تیکه ل کران و تیقیرانه وه.

۴ و ه کاتیک که گپره کان ژیده و شوره کران (ومردوه کان هاتنه ده ره وه و زینه و بیونه وه).

۵ هممو کسیک ئه زانیت چی له پیش خویه وه ناردوه (له کار و کرده وه بز قیامه تی) و چیشی دواخستووه (له کاری چاکه و خراپ و خلکی چاویان لی ده کن).

۶ ئه ئاده میزاد چ شتیک تی باخی کرده و تفره دی داوی به رابه ره به په روهدگاری میهربان و به ریزیت.

۷ ئه په روهدگاره که دروستی کردیت (له دلچی ئار) و زنکی خستویت (وکردویتی به ئه پیاوه) وجودای کردیت وه له ته اویی گیان له برانی تر.

۸ له سره هر شیوه و شیوازیک که خوی ووستی پیکی خسرویت.

۹ نه خیر (سرگه ش مه بن به و پیز و حورمه تی که په روهدگار لئی گرفتون)، چونکه ئیوه بپواتان به پیشی دوایی نیه و بداردی ده زان.

۱۰ بینگومان ئیوه چهند چاودیزیکتان (له فریشتہ کان) به سره وه دنراوه (که چاکه و خراپه تان ده نوسن).

۱۱ پیزدارانیکی نووسه رن (ئه فریشتانه).

۱۲ هرچی ئیوه بیکن نهوان ده زان.

۱۳ بینگومان چاکه کاران (له پیشی دوایی دا) له ناز و نیعمه تی په روهدگار دان.

۱۴ و به راستی خراپه کاران له دوزه خدان.

۱۵ له پیشی دوایی (پاداشت) دا دمچنه ناویه وه.

۱۶ و به چیز شیوه یه ک ناتوانن لئی بچنه ده ره وه.

۱۷ توت چو زانیت پیشی دوایی (پاداشت) چه؟ چهنده سه خت و ناچه حته.

۱۸ دووباره توت چو زانیت پیشی دوایی (پاداشت) چه؟.

۱۹ ئه و پیشی پیشیکه که هیچ که س ناتوانیت فریای هیچ که سی تر بکویت و هیچی بز بکات، و هممو کار و فرمانتیکیش هر بخواهی.

سورة تی المطففين

نه سائی و سین و ما مجھه گپراویانه ته و له عه بدو لالای کپری

عه باسه وه (خوایان لی رازی بیت) ده لی: کاتیک پیغه مبه ر

بیه خشیت و به رده و امتنان بکات له سه ره هیدایت.

سورة تی الحج

إِذَا السَّمَاءُ أَفْطَرَتْ ۖ ۗ وَإِذَا الْكَوَافِرَ أَنْتَرَتْ ۖ ۗ وَإِذَا الْحَاجَرُ

فُجِرَتْ ۖ ۗ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْرَتْ ۖ ۗ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ

وَأَخْرَتْ ۖ ۗ يَأْتِيهَا الْأَنْسَنُ مَا عَرَكَ بِرِيَكَ الْكَرَبَلَةَ الَّذِي

حَلَقَكَ فَسَوَّكَ فَعَدَّلَكَ ۖ ۗ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ ۗ

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِاللَّهِ ۖ ۗ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَهُفْظَنِ ۖ ۗ كَرَامًا

كَثِيرًا ۖ ۗ يَعْلَمُونَ مَا تَفَعَّلُونَ ۖ ۗ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيرٍ ۖ ۗ وَإِنَّ

الْفَجَارَ لَفِي حَيْمٍ ۖ ۗ يَصْلُوْهَا يَوْمَ الْلَّهِ ۖ ۗ وَمَا هُمْ بِأَغْنَىٰ بِنَيْمَانَ ۖ ۗ

وَمَا آذَرْنَاكَ مَا يَأْتِمُ الدِّينَ ۖ ۗ كُمْ مَا آذَرْنَاكَ مَا يَأْتِمُ الْدِّينَ ۖ ۗ

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ ۗ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۖ ۗ ۱۹

سورة المطففين

سورة الحج

وَلِلْمُطَفَّفِينَ ۖ ۗ الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفِنُونَ ۖ ۗ

وَإِذَا كَلُرُّهُمْ أَوْ زَوْهُمْ يَخْسِرُونَ ۖ ۗ لَا يَلْبَثُنَّ أُولَئِكَ أَنْهُمْ

مَعْبُوْتُونَ ۖ ۗ يَوْمَ عَظِيمٍ ۖ ۗ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ ۗ

۲۱ قسه په اویه له ناو فریشتہ کاندا، وه دهست پاکه له و وحی و سوره شهی که ده پیهینیت بز پیغه مبه ر

۲۲ هاوه لکه تان (که موحمه دی کوب عه بدو لالای) شیت نیه (و هک نه وهی ئیوه ده بیلین، و له په پی ثریدایه).

۲۳ بینگومان موحمه دی جو په نیلی بینی له شیوهی خویدا (که شهش صد بالی ه بیو) له ناسوی پووندا.

۲۴ موحمه دی پیش پیش و بی خیل نیه له لکه یاندنی ئه و وحیه که بقی دیت لای په روهدگاری وه.

۲۵ وه قورئانه که بقی هاتووه و تهی شه یتانا نه فرین لیکراو نی یه (و هک نه وهی ئیوه ده بیلین).

۲۶ ئیوه ئیوه بق کوئ ده بیکن بیو ده کنه کوئ؟ (واته ئه وهی تیوه چی پیگایه کتان گرتوه ته بر له و وته و قسه و لوك به رامبهر قورئان).

۲۷ ئه و قورئانه یادخستن وه و تامقیگاری بق ئیوه بیهانیان.

۲۸ بق هرگه سیک که بیهورت له ئیوه ریگای پاست بگریته بهر.

۲۹ ئیوه ناتوانن و ناتوانه ویت ئه ریگا پاست بگرته بهر مگه ر

كَلَّا إِنَّ كِتَبَ الْجَاهَارَ لَفِي سُجْنٍ^٧ وَمَا أَذْرِكَ مَا يَحْمِلُونَ^٨ كِتَبٌ
 مَرْفُومٌ^٩ وَلَلَّوْمَدِ الْمَكْدُبُونَ^{١٠} الَّذِينَ مَكَذَّبُونَ يَوْمَ الْرِّبَّنَ^{١١}
 وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٍ أَثِيمٍ^{١٢} إِذَا نَلَّ عَلَيْهِ اِنْسَافُ الْأَسْطَرِ
 الْأَوَّلَيْنَ^{١٣} كَلَّا لِلَّرَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يُكَسِّبُونَ^{١٤} كَلَّا إِنَّهُمْ
 عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَ لَحْجَوْنَ^{١٥} شَمَّأْتُمْ أَصَابُ الْجَحَّمَ^{١٦} شَمَّأْتُمْ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُ بِهِ مَكَذَّبُونَ^{١٧} كَلَّا إِنَّ كِتَبَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيْهِ
 وَمَا أَذْرِكَ مَا عَلَيْهِنَّ^{١٨} كِتَبٌ مَرْفُومٌ^{١٩} يَشْهَدُ الْمُقْرِبُونَ
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ^{٢٠} عَلَى الْأَرَابِكِ يَنْظُرُونَ^{٢١} تَعْرُفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةً أَنْعَيمٍ^{٢٢} سَقُونَ مِنْ رَحْمَيْنَ مَخْتُومٍ^{٢٣}
 خَتْمَهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَأْفِنَ الْمُنْتَفِسُونَ^{٢٤} رَمْزَاجُهُ^{٢٥}
 مِنْ تَسْبِيمٍ^{٢٦} عَيْنَيَا يَشْرُبُ بِهَا الْمَقْبُورُونَ^{٢٧} إِنَّ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ أَمْتُوا يَضْحَكُونَ^{٢٨} وَإِذَا مَرُوا بِهِمْ
 يَنْغَامُونَ^{٢٩} وَإِذَا أَقْلَبُوا إِلَيْهِمْ أَنْقَبُوا فَكِهِنَّ^{٣٠}
 وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ^{٣١} وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ
 حَرْفَيْنِ^{٣٢} فَلَيَوْمَ الَّذِينَ أَمْتُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ^{٣٣}

هات بتو مه دینه وهیجره تی کرد، خله لکی مدینه له پیوانه وکیشانه یاندا لمهمو کهس خراب وناله بارتر بیون، هار بلویه خوای گهوره نه نایه تانه دابه زاند، جا پاش نهودی نایه ته کان دابه زین خله لکی له کیشانه وپیوانه یاندا چاک بیون .

نه ای خوای به خشنده و میمه بیان .

هاوار و تیاچوون و (وهیل) بق ته رازنو بازان .

نهوانه کاتیک پیوانه بکن بق خیان له سر مالی خله لکی به ته واوی و هری ده گن .

وه کاتیک له سر مالی خیان بق خله لکی بپیون (شتیان پی بق نهش) کامیان دهد نه .

نایا نهوانه نازانن که بیگومان زیندو ده کریته وه .

له بیژنکی تقد گهوره دا .

بیژنکی که هامو خله لکی له بردام باره گای خودا ده دهستن (بق لپریسته وه) .

با دهست له کاره یان هله لکن، چونکه نامه کرد و هری تاوانباران (لنهیوشیاندا ته رازنو بیان) له تاو ده فتھ ریکی پهستی ته نگی په شدایه له دوزه خدا .

جا (نهی موحده) تقد چورانیت نه ده فتھ ره شه چی به !

نامه کی نوسراوی مورد کراوه (کبه) هیچ شیوه یه ک دهستکاری ناکریت .

رهیل و تیاچوون بق بیانبار پان له و بیژنکی دوایی .

نهوانه که باوه بیان نی به بیژنکی دوایی وزیندو بیونه وه و بدری ده زان .

دیع کهس بیباوه نی به و بیژنکی ده دری نازانیت جگه له کسانی سته مکاری تاوانبار نه بیت .

نه کسانه کاتیک به لگه و نایه ته کانه نیمه یان به سردا

ده خویتیه، له وه لاما ده لین : نه مانه ئه فسانه و دری پیشیمان .

نه خیر وانی به (به لگه کانه نیمه دری پیشیمان نین) به لکر ژنگی نه و خراپه و تاوان و گونه اهانه که ده یانکرد په رده هیتاونه به سردار لکه کانیاندا (په استی ناییستن) .

نه خیر پزگاریان ناییت، بیگومان نهار که سانه له بیژنکی دوایی دا بیباش ده بن له بینیتی زاتی خوای گاره .

پاشان نهوانه ده خرته ناگری دوزه خوه .

نه مجا (پاش نهودی که ده خرته ناگری دوزه خوه) پیشان ده توڑت : نه مه نه ناگر و نه بیژنکی بیون که نیو به اووه پیشان پی نه بیون .

نه خیر پاکه کاران بیون لام دوزه خوه و نامه کرده وه کانیان له جینگا و شوینی به ری و بلندیه .

جا (نهی موحده) تقد چورانیت نه و جینگا به ری و بلندان (علیون) چیه وجئنه !

نامه و ده فتھ ریکی مورد کراوه (هینده به ری و به فرهه) .

که فریشته نزیک و بیژنکانه خوای گهوره ده یکنه وه و ته ماشای ده گن .

بیگومان چاکه کاران و خواناسان له نازو نیعمه تدان .

له سر کورسی و ته خت وقه نهفه پازاره کانی به هشت
 دانیشتوون و ته ماشای دیمه نه جوانه کانی ده گن .
 له بوخسار یاندا جوانی و گه شاویه و خوش گزه رانی ده بینیت .
 شه رابینکی پاکی سه مرغوبیان پیشیش ده کریت (به شیوه یه ک
 کس جگه له نهوان دهستن بق نه بردوه) .
 نه و شه رابه دوا قومی بتوئی میسکی لی دیت، جا با
 پیشبرکی که ران بیئنه پیشبرکی بکن .
 نه و شه رابه تیکل کراوه له ٹاوی (تسنیم) .
 نه و (تسنیم) سه رچاوه یه که کسه نزیکه کانی په روه دگار
 لی ده خونه وه .
 بیگومان (له دونیادا) ئوانه بیباوه و تاوانبار بیون
 کاله یان ده گرد به باوه پداران و پی ده که نین پیشان .
 وه کاتیک به لایاندا تیپه پیرونایه ده ستیان ده گرد به سرته
 سرت و چاولی داگرن .
 وه کاتیکیش ده گه رانه وه نیو مالو مندان و که سوکاریان به
 کاله گردن به باوه پداران وه ده گه رانه وه .
 وه کاتیکیش که باوه پدارانیان بیپنایه نه یانوت : نه مانه
 گومیا و سه ریشیتیوان .

گونیاپه‌ای لی په روه‌ردگاری خوی کرد و شیاویش بیو بیوی شه و ملکچی به.

نهی شاده میزد به پاسنی تو همیشه له ماندو بیون و تیکرشنادیت به تیکرشنانیکی جدی بولای په روه‌ردگارت، ساره‌نجامیش پی ده گایت و ده گه پیته وه لای نه و زاته.

جا نه و کسای نامه کرد وه کانی بدریته وه دهستی پاسنی.

نهوه پاشتر لیپرسینه وه یکی سووک و میسانی له گه لددا دهکرت.

وه بد لخوشیه وه ده گه ریته وه ناو کس و کارو مال و مندانی.

بلام نهوه که نامه کار و کرد وه کانی له پشته وه درایه (دهستی چپی).

نهوا هوار و گریانی لی به رز ده بیته وه دواوی مردنی خوی ده کات و نوانه خوازیه تی.

وه ده پیته ناو ناگری نوزه خفره.

له بدر ناهه (نهو کس له دوینا دا) همیشه له کهیف و تاره زنو پهستی خویدا بیو) به دل خوشی ده گه پایه وه ناو مال و مندانی.

به راستی ناهه کس و اگرمانی ده برد هرگیز ناکه پیته وه لای خواه گوره بق و هرگرتوهه وی سزای کرد وه کانی.

بعلی ده گه پیته وه لای په روه‌ردگاری، بیگرمان خواه گوره چاک ناکادره به کار و کرد وه کانی و ده یابینیت.

سویند به شه فن و سودایی که ناری ناسمان له کاتی ناویونی خفردا.

و بشه و نهوه شی کویان ده کاته وه (له مرزه و گیان لیه ران).

و به مانگی شه وی چوارده کاتیک که ته او پر ده بیت و خدمانه نهدا (وده دره و شیتیه).

نهیوه له حالتک وه ده گویزنده وه بق حاليکی تر (له دهوله) مهندیاوه بق هزاری، له مهندیاوه بق لای و پییری، له زیانوه بق موند ...).

دهی نیتر نیوه (دوای نه و همووه به لگه و نیشانانه) بق برونا ناهیتن.

نهو (بیباوه‌رانه) کاتیکیش که قوریان ده خویتیه وه بسه ریاندا سوژه نابن.

(نهک هر نه و نه) به لکو نه و نه که بیباوه بن (قوئیان) به نهش ده زان.

خواه گه ورده زانایه و چاک ناگادره به وه شی له دل و ده رونی خذیاندا ده یشارته وه.

(نهی موحده) موژدهیان بد هری به سزایه کی سختی به نازار.

و هکاتیک (له بیژنی دوایی دا) که زه وی پاخدا و ته خت کرا، کیوه کانیشی له جینگای خوی نه مان، تاوای لیهات بیو به ده شتیکی کاکی به کاکی.

نهوهی تییدا بیو له مردوو هه مووی فری دایه ده ره وه، (له لایهن په روه‌ردگاریانه وه).

و هیچی تیدا نه ما.

علَّ الْأَرَابِيِّكُ يَنْظُرُونَ ٢٥ هَلْ ثُوبُ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

سُورَةُ الْإِنْشَاقَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا أَلْتَمَاءَ أَنْشَأَتْ ١ وَأَذْنَتْ لِهَا وَحْقَتْ ٢ وَإِذَا الْأَرْضَ مُدَّتْ ٣
إِلَّا إِنْسَنٌ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رِبِّكَ كَدْحًا فَلَقِيَهُ ٤ فَأَمَّا مَنْ أُوقَ
كَبَّهُهُ بِيَمِينِهِ ٥ سَوْفَ يُحَاسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا ٦ وَيَنْقَبُ
إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ٧ وَأَمَّا مَنْ أُوْقِنَ بِكَبَّهِ وَرَأَهُ ظَهَرَهُ ٨ سَوْفَ
يُدْعَ عَبْرُورًا ٩ وَيَصْلِي سَعِيرًا ١٠ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ١١
إِنَّهُ دُلْنَ أَنْ لَنْ يَحْوِرَ ١٢ بَلْ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ يَهُ بَصِيرًا ١٣ فَلَا أَقِيمُ
بِالشَّفَقِ ١٤ رَأَيْتِ لِمَا وَسَقَ ١٥ وَالْقَمَرِ إِذَا أَسْقَ ١٦
لَرَّكَنْ طَبَقَّا عَنْ طَبِقَ ١٧ فَمَا هُمْ لَآيُومَنَ ١٨ وَإِذَا قَرَى^{١٩}
عَلَيْهِمُ الْقُرْمَانُ لَا يَسْجُدُونَ ٢٠ بَلِ الْأَذْنِينَ كَفَرُوا بِيَكْبُونَ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَوْعُونَ ٢١ فَبَيْشِرُهُمْ بِعَذَابِ أَلِيمٍ ٢٢
إِلَّا الَّذِينَ مَأْمُنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٢٣

لے کاتیکدا نه و بیباوه‌رانه (نه و قسانه‌یان ده کرد) نهندیابون که چاویدیرین به سه را باوه‌ردانه وه.

جا نه م بیژنی که (بیژنی دوایی) باوه‌ردان سه رفران و سه رکوتون و (ده بینن که بیباوه‌ران له نوزه خدان) پییان پی ده که نه.

له سه رکورسی و ته خت و قهنه فه پازله کانی به هشت دانیشتوون و ته ماشای نوزه خیه کان ده کهن.

وده لین: نایا بیباوه‌ران پاداشتی نه و کار و کرد وه خرباپانه یان و هرگرتوهه وه که له دوینا ده بینکرد؟.

سوره تی الانشقاق

بمناوی خواه بخشنده و میهره بان.

کاتیک که ناسمان لدت و پهت بیو (نه مه ش یه کیکه له نیشانه کانی بیژنی دوایی).

گونیاپه‌ای لی په روه‌ردگاری خزی کرد و شیاویش بیو بیو ملکچی به.

و هکاتیک (له بیژنی دوایی دا) که زه وی پاخدا و ته خت کرا، کیوه کانیشی له جینگای خوی نه مان، تاوای لیهات بیو به ده شتیکی کاکی به کاکی.

نهوهی تییدا بیو له مردوو هه مووی فری دایه ده ره وه، (له لایهن په روه‌ردگاریانه وه).

و هیچی تیدا نه ما.

سورة تی البروج

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان .

سُلْطَانُ الْجَنَّاتِ الْعَالِيَّةِ
الْأَسْمَاءُ ذَاتُ الْبُرُوجِ ١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعِدِ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُورٍ
فَتُلَقَّى أَحَصْبُ الْأَخْدُودِ ٣ الْأَنَارِ ذَاتُ الْوَقْدِ ٤ إِذْ هُرْعَلَتِهَا
قُعُودٌ ٥ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شَهُودٌ ٦ وَمَا نَقَمُوا
نَقَمُوا إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٧ أَلَّا ذَيْلَهُ لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَشَهِيدٌ ٨ إِنَّ الَّذِينَ
أَنْتُوُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ هُنَّمَنْتُمْ لَمْ تَبْتُوْبُوا فَلَمْ يَمْلِمُ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُنْ
عَذَابُ الْحَرَقِ ٩ إِنَّ الَّذِينَ إِمَانُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُنْ
جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْنِنَاهَا الْأَنْهَرُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١٠ إِنَّ بَطْشَ
رِبَّكَ لَشَدِيدٌ ١١ إِنَّهُ هُوَ بِكِ رَوِيعٌ ١٢ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ١٣
وَالْعَرْشُ الْمَجِيدُ ١٤ فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ ١٥ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ الْجَنُودِ
وَرِبَّ الْعِزِيزِ ١٦ بِلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ١٧ وَاللَّهُ مِنْ
فَرْعَوْنَ وَرَسْمُودَ ١٨ بِلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ١٩ وَاللَّهُ مِنْ
رِبَّ الْمُسْتَعِظِ ٢٠ بِلَ هُوَ قَرْآنٌ مَجِيدٌ ٢١ فِي لَفْجِ الْمَحْفُوظِ ٢٢

ثایا (نه موحّمداد پیرنیز) هوالی له شکر و سوپا کانت
نیگاهشتوه؟ (نه بیباوه رانه که هردم خربیکی
تقریبکردنه و هی سوپا بون له دن پیغمه زان و شوینگاتونی).
17
سوپا له شکری فیرعهون و سه مودود (خوای گوره سزای
بیرعهون وله شکره که دا به نوچ کردیان له پویاری نیلدا، و
سزای گالی سه مودودیش دا به وهی و ولاتی کاول کردن و دایتنی
سسریه کدنا).
18
نهوانه شی بیباوه پر بون (له قوره بش و خه لکی هم ککه،
نهندیان ره نه گرت له بسراهاتی نه گلانه دا) به رده وام بون
سسر بیباوه پر و سرکه شی خزیان.
19
وه خوای گوره ش له پشتیانه به ده سه لات و علمی خزی
وریانی داده (به توئانیه چی کرد لهو گلانه نواش بکات له
وابوی بیباوه زان).
20
نهوهی (که نهوان بیباوه پن پیسی و به درزی ده زانن)
ورثانیکی گوره و پر تزه.
21
لعنو تابلیه کی پیزندی پاریزداوه، واته له لوح المحفوظه
نووسراوه ته له جینگایه ک ک به دایکی هه مو نوسراوه کان
اسراوه - آم الكتاب - وه پاریزداوشه (محفوظ) له دهست
22
تقوه دران، شهستانه کان.

سوتند به ثامنای خاوهن بورجه کان (که زماره بیان دوازده بورجه، پرتو و مانگ به هر دوازده کهیدا تیپه ده بن، هر مانگ به بورجینکا).

۲ وہ سوچنے کے پروردھی کے بھائی پیدراوہ (کہ مابہست پیشی
پروردھی دوایی یہ)۔

رده سویتند به هممو شاهدیکی نه و پژوه له مه خلوقاتی خوای گوره، و به هممو نه و شتانهش له و پلژه دا ده بینرین له کاریکرد و هوی توانباران که کردیانه به رامبر به خله کی (و) هنديک ده لئن مه بست له شاهد پژوئی هیشی به ومه بست له مشهود بیش روزی ی عره فهیه).

۴ نیاچن و به کوشتن و نه فرینیان لی بیت خاوه‌نی چاله ناگره‌کان
 (نه‌وانه‌ی که چاله ناگرینه‌که‌یان سازدا باز یاوه‌پداران له‌سار نه‌وهی
 په‌شیمان ته‌بوبوه‌وه له باوه‌که‌یان و سره‌نجام هه‌موویان به
 په‌خراوه خاکله‌وه خسته ناو شاو چاله ناگره‌وه و سوتاندینان).

۵ نه ناگرهی خواهنه بلیسے وسوته منی برو.
۶ له کاتیکدا (پاشای تاوانبار ودهست و پیتره ندہ کانی)
 دانیشیدون بعهدار دهه، نه حاله ناگه هدا.

وته ماشای سوتاندنی باره پردازه کانیان ده کرد (لنزیکوه).
نهو سزاچه بش بقیه نهدران تنهها له بر نهاده که باوه پریان
هنتابو یه خواه گوره بهده سه لاتی سویاسکارو.

۹ نه و خواهی که خاوه‌ندراریتی ناسمان وزه‌وی بپ نه و، شه و خواهی ناگاداری همه مو شنبه و همچی لیعون نایبیت.

۱۰ نه و (تاوبانانه‌ی) که باوه‌رداره پیاو و ظفاره ته کانیان
دوچاری نه و سزا و تاپه‌حه ته کرد، له پاشان به ده وام بیون
وقتی و بشیان نه کرد، سزای نوزده خ و سزای سوتینه ریان برق
ناماده کراوه.

بیکومان نهوانه‌ی باوه‌پیان هیتاوه و کاروکرده‌وهی
چاکه‌یان کرد (مه‌به‌ست پتی نه و باوه‌پدارانه‌یه که سوتینران
وهده‌مه مو باوه‌پاریزکی چاکه‌کاریش)، باخه‌کانی به‌هشتیان بزر
ناماده‌یه که چنده‌ها جزگا دپویار به‌ذیریاندا دهپوات، به‌پاستی
نهانه‌یه سره‌که‌ونتی هرده گاوره.

به پاسی سزا و تزلّه و دهست و هشاندنی په روه ردگارت (نه‌ی) مه حمید (۱۰) ، ده ساخت ، به تینه .

¹³ بیکومن هرثه و خودایه لهن بونه وه ساده میزای
بیکومن هرثه و خودایه لهن بونه وه ساده میزای

۱۴ هر نویشه پهروهه دگاری لیبوردهی خاوهن سوز
بروکدریه، وه پاسنیس لهوی مردان ریددوبیان دههایه.

¹⁵ خود را خامه من عدیش و بندی، بارگزار

۱۶ مهر شتیکی بیه ویت دهیکات (هیچ ریگیه ک نیه)

له به رد همیدا).

ل بقزیکدا (که بقزی دوایی به) هممو نهیشی و پاز و نیازنی کی
ناو دله کان ناشکرا دهکریت.

ناده میزاد (له و پژه دا) هیچ هیز و پشتیواننکی نیه که
پزگاری بکات.

سویند به ناسمانی خاوون باران.
و به زهی خاوون درز و قلیش (که به هی ده رهاتنی دارو
بره خت و پووه که و درنی تی ده بینت).

بیگمان قورنائی پیرزند ووتی جیاکه ره ویه (هیق له
نامه حق جیا ده کاته وه).

نم قورنائی ووتی کالنه و گه پ نیه (واته به بی هوده
نه بیداروه).

بیگمان بیباوه پان هردم خه ریکی پیلان و فروفتان (له
باوه پاران).

وه منیش نه خشی خرم دخمه کار (بتو ناشکرا کردنی
ههق و باستی و توله سهندنوه لیبان).

جا توش (نهی محمد مد)^{علیه السلام} پهله مهکه له بیباوه پان،
وکه میکه موله تیان بد و لیبان بوهسته (بزانه خرم چیان به سه
ده هیتم).

سوره تی الاعلی

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

تهسبیحات ویادی پهروه ردگاری به رز و بلند و پایه دارت بکه
(به ووتی سبحان ربی الاعلی).

نهو پهروه ردگاره که ههمو شتیکی به جوانی
درستکدووه و ریکوبینکیشی کرده.

نهو پهروه ردگاره که ناخشی ههمو شتیکی کیشاوه (له
شیواز و جزر و پهنه و سیفات و کار و گوفتار و پن و نهجه لی)،
پاشان رینمنویشی کرده بیوی.

نهو پهروه ردگاره که گز و گیابی وله و پگای ده رهیناوه
پیش ازه لان.

پاشان ماویه کیش دیگریت به پووش و پهلاشی زرد
دیبریت.

سویند به ههمو نهوانه هیچ کسیک نی به چاودی
بسه ره و نه بیت (ههمو کس دو فریشه کرده و کانی تزمار
و هر دیگری لبی بیزیست ناجیته وه).

مگهار شتیک که خوا بیده ویت وله بیوتی به ریته وه (به نه سخ
کردنه وه ولا بردنی حومکه کی) بیگمان نهو ئاگادره بهو شنانه
که ناده میزاد دهیکات به ناشکراوه به نهیشی.

نیمه یارمه تیت دهدهین بتو به نه دجام گه یاندنی ههمو
چاکه يهک له پیتناوه چوون به مهشت (ههمو کاریکت بتو ئاسان
ده کین).

نه مجا توش هه میشه ئاموزگاری خلکی بکه بهو قورنائی
بیگمان ئاردویت و دینوماییان بکه بتو سه ریگای پاست و شه ریعه تی
کردنوه هی ئاده میزاد پاش مردنی و بیزانی له خاکدا.

سورة الطارق

وَالسَّمَاءُ وَالْطَّارِقُ ۖ وَمَا أَذْرَكَ مَا الْطَّارِقُ ۗ إِنَّكُلُّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافَظُ ۖ فَإِنَّهُمْ لِأَنَّهُنَّ مِنْ مَلَائِكَةٍ
دَافِيٍ ۗ يَغْوِي مِنْ بَيْنِ الصَّلَبِ وَالْتَّرَابِ ۗ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْبِهِ لَقَادِرٌ
يَوْمَ تَبَيَّنَ السَّرَّايرُ ۗ فَالَّذِينَ قُوْفَوْلَانَصِرُ ۗ وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْأَرْجَعِ
وَالْأَرْضُ ذَاتُ الْأَصْبَاحِ ۗ إِنَّهُ لِلَّهِ الْقَوْلُ فَصَلُّ ۗ وَمَا هُوَ بِالْمُرْسَلِ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ۗ وَأَكْدِيْكَيْدًا ۗ فَمَهْلُ الْكَفَرِنَ آتِهِمُهُمْ رُوْبَدًا ۗ

سورة الاعلى

سورة الطارق

سَيِّحَ أَسْمَرَتِكَ الْأَعْلَىٰ ۗ إِنَّهُ لَذِي حَلْقَ فَسَوَىٰ ۗ وَالَّذِي قَدَرَ فَهَدَىٰ
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۗ فَجَلَّهُ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُ ۗ سَفَرَهُكَ
فَلَا تَنْسِي ۗ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَرَ وَمَا يَخْفِي ۗ وَنِسَرَكَ
لِلْسَّرَىٰ ۗ فَذَكَرَهُنَّ تَغْفِتُ الْذِكْرَىٰ ۗ سَيَدُكَرُ مِنْ مَخْشَىٰ
وَنِجَنَّبَهَا الْأَسْقَىٰ ۗ إِنَّهُ لَذِي يَصْلِي النَّارَ الْكَبِيرَىٰ ۗ إِنَّمَا لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۗ قَلَّ أَفْلَحٌ مَّنْ تَرَكَ ۗ وَذَكَرَ أَسْرَرِهِ فَصَلَّ

سوره تی الطارق

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

سویند به ناسمان ونه و هستیرانه شی له شهودا ده ده کهون.

تو جوزانیت (نهی محمد مد)^{علیه السلام} (ده رکه و تویی شه و
طارق) چی به.

هستیره بکه به بیوناکی و دره و شاهه خوی تاریکی شه و
ده بیت.

سویند به ههمو نهوانه هیچ کسیک نی به چاودی
بسه ره و نه بیت (ههمو کس دو فریشه کرده و کانی تزمار

ده کات یه کیکیان چاکه کان و نه و دیکه ش خاپه کان).
(واته مرؤف - بتو نهونه سارکاهش) ده بآ ناده میزاد

تماشا بکات و سرچنج بداد که له چی درستکراوه.

دروستکراوه له ئاویکی هه قلولاوی به ته کان که دپریتنه ناو
منالدانه وه (واته له ئاوی پیاو و هیلکه دانی ئافرهت).

ک ده ده چیت له ناوه ندی پشتی پیاو و دانه
په اسووه کانی سنگی ئافره توه.

بیگمان خوای گهوره به ده سه لات و به توانایه له سار زیندوو

دست

وَالْفَجْرِ ۖ وَلَيَالٍ عَشَرِ ۗ وَالشَّفَعُ وَالْوَتَرُ ۗ وَالْأَلَيْلِ إِذَا يَسِرَ
 ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۖ أَلَمْ تَرَكِفْ قَلْبَ رَبِّكَ بِعَادٍ
 ۶ إِرَمَ دَاتَ الْعَمَادِ ۖ أَلَّا تَمْخَنْ مِثْلَهَا فِي الْأَلَدِ ۖ
 ۸ وَنَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّحْرَ ۖ لِوَادِ ۖ وَفَرَّعُونَ ذِي الْأَوْنَادِ
 ۱۰ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْأَلَدِ ۖ فَأَكْثَرُوا فِيهَا أَفْسَادَ ۖ حَصَبَ
 ۱۲ عَيْنَهُمْ رَبِّكَ سَوْطًا عَذَابٍ ۖ إِنْ رَبَّكَ لِيَأْمُرَ صَادِ ۖ فَامَّا
 ۱۴ إِلَانِشْنَ إِذَا مَا أَبْنَلَهُ رَبِّهِ فَأَكْرَمَهُ ۖ وَنَعْمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبَّ أَكْرَمَنِ
 ۱۵ وَامَّا إِذَا مَا أَبْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّ اهْنَنِ
 ۱۷ كَلَّا بَلْ لَا تَكُونُ أَلْيَمَ ۖ وَلَا تَحْصُوتْ عَلَى طَعَاءِ
 ۱۹ الْمُسْكِينِ ۖ وَتَأْكُلُونَ ۖ الْثَرَاثَ أَكَلَ لَمَّا
 ۲۱ وَجَبَرُونَ الْمَالَ حَاجَمَ ۖ كَلَّا إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّ
 ۲۳ دَكَّ ۖ وَجَاءَ رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّاصِفًا ۖ وَجَاءَهُ يَوْمَئِذٍ
 ۲۵ بِجَهَنَّمْ يُوْمَئِذَ كَرِإِلَانِشْنَ وَأَنَّ لَهُ الْكَرَى

سوره قی الفجر

بهناوی خوای بهخشندہ و میرهبان .

- ۱۰ هُرُوهَا چیشی کرد به فیرعهونی خاوهن نَهَرَامَه کان (ئه و نَهَرَانَه و هک متین چوبیون به ناخی زمویدا).
 ۱۱ نَهَوانَه (گله عاد و سه مسود و فیرعهون) بیباوه پ ویاخی بون لَه و لَاتَدا.
 ۱۲ فساد و خوابه کاری و توانی زیدیان نَهَجَاما.
 ۱۳ پهروه ردگارت سزا و خشم و قیبی خوش پشت به سه ریاندا وله ناوی بردن.
 ۱۴ بیگمان پهروه ردگارت تو هیشه له قهروه ولدایه (بَقْ تَوْلَه سنهنه وله بیباوه پان) .
 ۱۵ نَادِه میزادی (بیباوه پ و سپله) کاتیک که پهروه ردگارت تاقی کرد وه به وهی ناز و نیعمه تی پشت به سه ریدا و پیزی لیگرت و مال ودارایی پی به خشی، ده لیت : وادیاره پهروه ردگارم منی خوش ده دیت بیوه (من شایانی نَهَوْ بَهْرَه بِيم) و پیزی لیتاوم.
 ۱۶ به لام کاتیک پهروه ردگارت تاقی کرد وه به وهی که پنچ و پنده لیگرت وه، بان کهمی کرد وه، له بَهْ رامِبَه ردا ده لیت : وادیاره پهروه ردگار سوکایتی پیکر بروم (چونکه) واده زانیت پیزی نَادِه میزاد به سه روه و سامانه ویه).
 ۱۷ (نَخِير هیچ وانیه که نَیوْه تیگشتون) به لکو نَیوْه پیزی هتیوان ناگن.
 ۱۸ هُرُوهَا هانی یه کتر ناده ن له سه ره خواردن دان به هه زاران.
 ۱۹ سه ره پای نَهَمَه نَیوْه میانسی به شدارانی (هَتِیو و بینه) و اتفاهه تان) به له لپه ده خون (ههیع حساییتکان بَقْ ناکهن).
 ۲۰ وه سه روه و سامان و مال و داریاتان نَزَد نَزَد خوش ده دیت (بَهْ گُوئِ دانه حَهَرَام و حَهَلَل).
 ۲۱ ده دست هه لکرن لهو کارانه تان (هَرَوا نَاجِيَتَه سَهْرَ بَلَتَان) چونکه کاتیک دیت که زهوي ده هه زینتیت و وورد و خاش ده بیت (وشاخه کان له گله زهوي یه کسان ده کرین).
 ۲۲ له پیزی دوایی دا پهروه ردگارت دیت (هاتنیک که شایسته خواهی کوره بیه، بَقْ موحاسبه کردن و قهزاوهت له نیوان خَلَگِیدا) هُرُوهَا فَرِيشَتَه کَانِيَشْ بَقْلَ بَقْلَ دَنِين.
 ۲۳ لَهُو بَقْدَه دا نَاكِي نَوزَخ ده هتیرت و نیشان ده درت، جا نَادِه میزاد لهو پیزه دا ههچی کرد وهی خویته بیهی ده کویته وه، بَلَام شَهْوَ بَهْ کرِدْنَه وَهِيَه ج سُونِيَتِيَه هَيَه؟ (پیچه بَهْ رَاهِيَتِيَه)
 ۲۴ ده فرمویت : نَهَوْ پیزه نَزَدَخ ده هیزن که حَفَنَه زار په شمه هیه، له گله هار په شمه یه کدا حَفَنَه زار فَرِيشَتَه پَاهِ ده کیشیت، نیمامی مولیم نَهَم فَهْرَمُودَهی پیوایت کریو.
 ۲۵ بیباوه ردگارت : خَرَگَه بَقْ نَهَم نَیانَه شَتِيَّه لَه کاروکرد وهی چاکه پیش خَم بخستایه.
 ۲۶ لَهُو بَقْدَه دا خواهی گوره سَزِيَّه کی واي (بیباوه پان) ده دات کاتیک که یاخی بون، نَهَوانَه له نَیو شیو و ده لکاندا کس ناتوانیت سَرَای نَوا بَدَات.

تاشه به دیان ده بیهی خانوویان لَه دروست ده کرد.

سویتد به برهه بیان (یان به برهه بیانی پیشی جهشی قوریان).
 وه سویتد به ده شهوى یه کمی مانگی ذی الحجه.

وَه به هممو شنتکی جووت و تاک (یان مه بست به جووت پیشی یه کم و دووه می ایام التشریفه که پهله کردن تبایدا دروسته، ویه پیشی تاکیش مه بست پیشی پیشی سیمه می ایام التشریفه).

وَه به شهودگار کاتیک که تَی ده بپرست.

ثایا نَهَمانَه که سویتدی پیخوار شایسته سویتد پیخواردن نین لای که سانی ثیر و خاوهن هَوْش.

ثایا نَهَبینیت پهروه ردگارت تو چی کرد به گله عاد (خواهی کاروه به په شهی بایی به هیز له ناو ماله کانی خَزَیانَه له ناوی بردن).

ثیره نَهَویکی تری عادی یه کمه، یان نَهَوانَه پاپیری عادی یه کمه)، که خاوهن پایه بیه بَهْرَ و خانوو کوشک ستوندار بون.

لَه ههیع شار و شویتکدا نهونه کوشک و ته لاری گوره و بَهْرَ یان دروست نَهَکرایو.

وَه ثایا نَهَتَرَانِيَوَه پهروه نیگارت چی کرد به گله سه مسود کاتیک که یاخی بون، نَهَوانَه له نَیو شیو و ده لکاندا

۱۵ بِقُولِ يَائِيَتِنِي قَدَمْتُ لِيَاٰيٰ فِي قَوْبَدْلَأَيْعَذْ عَذَابَهُ أَحَدٌ
 ۱۶ وَلَا يُوْثُقَ وَنَاقَهُ أَحَدٌ يَكِيَّنَهُ الْأَنْفُسُ الْمُطْمِئْنَةُ
 ۱۷ إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْبِيَّةً فَالْأَخْلُقُ فِي عَبْدِي وَأَتْغَلُجَّنَى

سُورَةُ الْبَلْدَةِ

۱ لَسْرَ حَمْدُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۲ لَا أَقِيمُ هَذِهِ الْبَلْدَةَ وَأَنَّ حِلَّ هَذِهِ الْبَلْدَةَ وَالْإِلَيْهِ مَأْوَاهُ
 ۳ لَقَدْ خَلَقْنَا إِلَيْسَنَ فِي كَبَّدٍ أَنْجَسَبَ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
 ۴ أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَأَبْدَأَ أَيْحَسَبَ أَنْ لَمْ يَرِدْ أَحَدٌ
 ۵ أَتَرْتَعْلُ لَهُ عَيْنَيْنِ وَسَانَاتُ وَشَنَينِ وَدَدِيَّتُهُ
 ۶ الْأَنْجَدَيْنِ فَلَا أَفْحَمُ الْعَقَبَةَ وَمَا أَدْرَكَنَا مَا الْعَقَبَةُ
 ۷ فَكَرْفَقَةٌ أَوْ لَطْعَمَهُ فِي بُورَمَذِي مَسْعَبَةٌ يَتَمَّا ذَامَقَرَةٌ
 ۸ أَوْ مِسْكِيَّتَادَامَرْبَيْهُ شَهْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَتَوَاصَوْا
 ۹ بِالصَّبَرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ أَوْ لَيْكَ أَصْحَبَ الْمَيْتَنَةِ وَالَّذِينَ
 ۱۰ كَفَرُوا يَا يَنَّا هُمْ أَصْحَبُ الْمُشَعَّمَةِ عَيْنَهُمْ نَارٌ مَوْصَدَهُ
 ۱۱ سُورَةُ الْمُهَاجِرَاتِ

۱۸ ثَوَانَهٗ که ئەو سِيقَه تانه يان تىدايە يارانى دەستەي
 پاستن (که بختوون خواي گوره يىيان پازىھى).
 ۱۹ ثَوَانَهٗ شى کە بىتاوهە پىيون بە بالگە و نىيشانە کانى ئىمە
 ئەوانە كۆمەلەي دەستى چەپى بەد قەپ و دىزەخىن.
 ۲۰ دەركاى ئاكىرىگى گوره يان لەسر داخراوه.

سُورَةُ الشَّمْسِ

بەناوی خواي بەخشندە و مېھرەبان.
 سُورَتِنَى بە خۇدا كەندا زال
 ۱ و سُورَتِنَى بە خۇدا كەندا زال
 ۲ و سُورَتِنَى بە مانگ كە دوا بىدايى ئەو ھەلبىت.
 ۳ و سُورَتِنَى بە بىتكار كاتىك كە خۇر دەرىخات.
 ۴ و سُورَتِنَى بە شەو كاتىك كە خۇر داده پىشىت.
 ۵ و سُورَتِنَى بە ئاسمان و بە زاتەش كە دروستى كردە.
 ۶ و سُورَتِنَى بە زەوي و بە زاتەش كە پاي خستوھ لە مۇو
 ۷ و سُورَتِنَى بە زەوي و بە زاتەش كە باشان لە كۆسپە كاندا زال
 ۸ يەكتىر دەكان بە ئازام گىتن لە سەر بىرپاۋەرە كە يان، وە رۇھا
 ۹ ئامۇڭكارى يە كۈريش دەكەن بە بەزەمى و مېھرەبانى لە ئىتوان كردە بە پىتكۈپىتى.

۲۶ وە هىچ كاس ناتوانىت كەلەپچە و كوت وزنجىرى كەس بکات
 وەك خواي گوره.

۲۷ بە باوهەدار دەوتىرىت لە سەرە مەرگدا : ئەى دەرۇن
 وەنەفسى ئازام.

۲۸ بگەپىرەدە بىلاي پەرەر دەگارت بە شىۋىيە يەك تۆلە و رازىت
 وە وېش لە تۆز بازىھى.

۲۹ بچىرە ناو پىزى بەندە چاڭ خواناسە كانھەوە.
 ۳۰ وە بچىرە ناو بە مەشتە كەمەوە (بەھەتا مەتايى).

سُورَةُ الْبَلْدَةِ

بەناوی خواي بەخشندە و مېھرەبان .

۱ سُورَتِنَى بەم شارە (كە مەككەيە).

۲ لە كاتىكدا كە تۆ نىشتە جىپى لەم شارەدا (واتە ئەم شارە بە
 نىشتە جىپى تۆ تىيايدا زىاتر خاونەن بىزىز تىرىپو).

۳ رە سُورَتِنَى بە باوك و بىزەلە كەي (بە ئادەم و نەوهە كانى،
 بەھەمرو باوك و بىزەلە كەي لە كىان لە بەران، ئەمەش بە لىگە لە سەر
 گۇرۇدى دەسەلا تىپ پەرەر دەگار لە پېرىسى زىادە كەننى نەوهە كانى
 مەرۋەز و گىلانە بەراندا).

۴ سُورَتِنَى بەوانە، ئىيمە ئادەم يىزىدەمان دەوستىرىدۇ كە ھەمېشە
 لەھەلۋە و تارپەھەتى و پەھنەج دايە.

۵ ئایا ئادەم يىزىد و دەزانىت ھىچ كەس دەسەلا تىپ نابىت
 بەسەردا (ھەر لە بەر ئەوھە كە ياخى دەبىت)؟.

۶ ئۇ ياخى بوانە بەشانازىزىوھ دەلىن : پار و پىولىكى تۇرم
 سەرف كەد (لە دىزايىتى مۇھامەد و يانگە وازەنە كەيدا).

۷ ئایا و دەزانىت كەس چاۋى لى ئىي و نەبىيئىوھ (كە ئەو
 مالەي چىن پەيدا كەدووھ و پۇچىنىش سەرف كەردووھ).

۸ ئایا ئىيمە دۇو چاۋىي (دېلەپەك و جوانغان) بى ئەنخىشىوھ؟.

۹ مەرۇھا زىمانىك و دۇو لىن (بۇ قەسە و كەنۋەك كەرسىن)؟.

۱۰ رە ئایا رېگاى چاڭ و بىتكاى خراپىمان بۇ شەن نەكەرەتەوھ
 وندىشانەن نەداوه؟.

۱۱ كەچى زۇبىيە خەلکى ئەيان توانيوھ بەسەر كۆسپە كاندا زال
 بىن و بىتكاى بەختا وەرى بىگە بەن.

۱۲ جا تۆ چۈرۈنىت (ئاي مۇھەممەد (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئۇ كۆسپانە كامانەن !).

۱۳ ئازادە كەنلى بەندە و كېلىلە يە.

۱۴ يان خوارىن دانى بەھەزاران لە پۇچانى قات و قىرى
 و بېرىسىتىدا.

۱۵ بەتايىھەت بەمەتىيۇيىكى خزم و زىزىكى خوت.

۱۶ يان بەھەزايىكى پەك كەوتە و كەنەفت.

۱۷ پاشان لەو كەسانە بىت كە باوهەپان هىتىاھ و ئامۇڭكارى
 لايەكەوھ.

۱۸ يەكتىر دەكان بە ئازام گىتن لە سەر بىرپاۋەرە كە يان، وە رۇھا
 ئامۇڭكارى يە كۈريش دەكەن بە بەزەمى و مېھرەبانى لە ئىتوان كردە بە پىتكۈپىتى.

خۇيان و خەلگىشىدا.

۱۵ (خوای گهوره ظابه و شیوه‌هی لیکردن) و همچو ناترسیت
بیانش بیشتر ئەم تولە سەندنەوە (لەو گەله سەتمەکارە).

سورة ق طلاق

۱ به ناوی خواه به خشنده و میهربان.

۲ سویند به شهو کاتیک که زهی داده پوشید.

۳ و به بقدیر کاتیک که رووناک دهستاده.

۴ و سویند به زاته که نیز و متنی دروستکرد.

۵ بینگمان هاول و توچشی نیوه جوزا و جوزه و چند

۶ بینیوازیکه (هاتانه چاکه کار و هشتانه خرابه کار و بیباوره).

۷ تمجا نوهی که مال و سامانی ببهخشیت (له پیتناو خوا).

۸ پاریزکار و خواناس بیت.

۹ و باوه پری ته اوی هم بیت به به لینه کانی خواه گه و ره
بوهی له رامبر به خشینی مالکه کیدا پاداشتی دهد اته و به
مهشتی بدرين و فراوانا).

۱۰ ناهود هار زنوه ریگای چاکه و چاکه کاری بق ناسان ده کهین
کاسه ره نجامی چونه به ههشت).

۱۱ به لام ناهودی پژد و چهروک و پره زل بیت و خوزی بینیاز بزانیت
پارامبر به په حمی خواه گاوره).

۱۲ و به باوه پری نه بیت به پاداشتی چاکتر و باشتر لای خواه
کوره (یان به به ههشت).

۱۳ ناهود هار زنوه پتگای خراپه و توانانی بق ناسان ده کهین
کاسه ره نجامی چونه نزد خه).

۱۴ ناهو کانه ش که ده مریت وله گنر ده نریت مال و سامانی هیچ
سعودیکی پی ناگهید نیست.

۱۵ به راستی پوونکردن وه و پینمنونی کردنی پیاسازی راست
اسه نیمه يه.

۱۶ ناهه هر دردو دوینیاکه، چی ئم دوینیاhe که ئیستا تییدا ده زین
چی دوینیی دواپندهش هر مولکی ئیمه و بق ئیمه يه.

۱۷ جا من (له سه رزمانی پیغمه ره کامه وه) نیوه م ئاگدار
دده وه و ترساندم به ئاگریگی رزد بلیسه دار.

۱۸ کاس ناجیته ناو نه و ئاگره وه که سانی سره که ش ویا خی
خوانه ناس نه بیت.

۱۹ ناهو کاسه که باوه پری نه هینا وئیمان وئیسلامی به درز
انی و پیش هملکرد له بر نامه خواه.

۲۰ به لام که سانی پاریزکار وله خواترسی لی دوور ده خرته وه.

۲۱ ناهو کاسه که مال و سامانی (له پیتناو خودا) ده به خشیت
به کاره دل و ده رونه ماک ده کاتوه و له خرابه و توان.

سُبْرَةِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
وَالشَّمَسِ وَصَحْنَهَا ١ وَالقَمَرِ إِذَا لَتَّهُ ٢ وَأَنْتَ رِبُّاً ذَلَّهَا
وَأَيْلَلَ إِذَا فَسَّهَا ٣ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَهَا ٤ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَنَهَا
وَنَفَسِينَ وَمَا سَوَّهَا ٥ فَاهْمَمَهَا فُجُورُهَا وَنَقْوَهَا ٦ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ رَكَّنَهَا ٧ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ٨ كَذَّبَ ثَمُودُ
بِطَغْوَنَهَا ٩ إِذَا أَبْنَعَ أَشْقَنَهَا ١٠ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَافَةُ اللَّهِ وَسُقِيَّهَا ١١ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمِدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذْسِهُهُ فَسَّهَهَا ١٢ وَلَا يَخَافُ عَقْنَهَا ١٣

لـ مـ جـاـ شـيلـهـامـيـ بـلـ نـاسـينـيـ خـراـپـهـ وـتـاـوانـ وـچـاكـهـ

 خـواـنـانـاسـيـانـ (ـوـاـتـهـ خـيـرـ وـشـهـ بـيـ بـقـ بـوـونـكـرـدـهـ وـوـنيـشـانـيـ دـاـ چـيـ)
 9 جـاكـيـهـ بـيـكـاتـ وـجـيـشـ خـراـپـهـ خـزـيـ لـيـ دـورـ بـكـيـتـ).
 سـوـيـتـنـدـ بـهـمـوـ نـوـاـنـهـ بـهـپـاـسـتـيـ بـنـگـارـيـ بـوـوـ، سـهـرـفـارـازـ بـوـوـ
 10 وـهـيـ کـهـ دـهـرـوـونـ وـنـدـنـفـسـيـ خـزـيـ پـاـكـ كـرـدـهـ وـهـ لـهـ تـاـوانـ وـگـوـنـاهـ.
 وـهـ بـهـپـاـسـتـ نـوـهـشـيـ کـهـ دـهـرـوـونـ وـنـهـفـسـيـ خـزـيـ بـهـگـوـنـاهـ
 11 تـاـوانـ ثـالـودـهـ كـرـدـ نـائـومـيـدـ بـوـوـ.
 12 گـهـلـيـ سـهـمـوـودـ بـهـهـيـ سـرـكـهـشـيـ وـيـاخـيـ بـوـونـيـانـ وـهـ،
 بـوـلـيـانـ بـهـپـيـغـمـبـرـهـ كـيـانـ نـهـيـتـناـ.
 13 كـاتـيـكـ کـهـ خـراـپـتـرـيـنـ کـهـسـيـانـ هـسـتـاـيـهـ وـهـ (ـبـلـ سـهـرـبـيـتـيـ
 مشـهـهـ مـكـهـ).

نه مجا پیغمه بری خوا - صالح علیه السلام - پیشی و وتن : واز
مہینت لهم و شتره خوا و نوره ناوی بدهن با له نوره کهی خوی
خواتوه .

که چی (نه و گله سته مکاره) بروایان به همه پرسه کانی نه و
پیغمه بره نه کرد و شتره که یان سه ربی، نه مجا په رودگاریان
نه هزی توان و گوناه کانیانه و هسرزای سه ختنی به سه ردا رشت
ولاتم، کاول کردن وله گله خاکدا به کسانی، کردن.

لَا يَصِلُّهَا إِلَّا أَسْقَىٰ ۖ ۱۵ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلََّ ۖ ۱۶ وَسِجْنَهَا
الْأَنْقَىٰ ۱۷ الَّذِي يُؤْتَى مَالَهُ يَرْكَ ۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْهُ دُرُّ
نَعْمَةٌ بَعْدَهُ ۱۹ إِلَّا إِنَّهُ عَلَىٰ ۚ ۲۰ وَسُوفَ يَرَنِي ۲۱

سُورَةُ الْضَّحْكِ

سُورَةُ الْضَّحْكِ

۱۱ وَأَتَيْلَ إِذَا سَجَنَ ۲۱ مَوْدِعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَنَ ۲۲
وَالضَّحْنَ ۲۳ وَأَتَيْلَ إِذَا سَجَنَ ۲۴ مَوْدِعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَنَ ۲۵
وَالْآخِرَةِ حِيرَتَكَ مِنَ الْأَوَّلِ ۲۶ وَسُوفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَرَضَنَ ۲۷ الَّمَّ بِحَدَكَ تَيْسَمَافَأَوَىٰ ۲۸ وَوَجَدَكَ ضَالًاٰ
فَهَدَىٰ ۲۹ وَوَجَدَكَ عَالِيًّا فَاغْنَىٰ ۳۰ فَأَمَّا الْيَمِينُ فَلَا نَهَرَ
۳۱ وَأَمَّا السَّابِلُ فَلَا نَهَرٌ ۳۲ وَأَمَّا نِعْمَةُ رَبِّكَ فَحَدَثَ ۳۳

سُورَةُ الشَّرْكِ

سُورَةُ الشَّرْكِ

۱۱ أَنَّمَا نَشَرَ لَكَ صَدَرَكَ ۱۲ وَوَصْعَانَدَكَ وَزَرَكَ ۱۳ الَّذِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۱۴ وَرَفَعَنَا لَكَ ذِرَكَ ۱۵ فَإِنَّمَّا مَعَ الْعُسْرِ سُرَّاٰ ۱۶ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ سُرَّاٰ ۱۷ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۱۸ وَإِنَّ رَبِّكَ فَأَرْعَبْ ۱۹

سُورَةُ الشَّرْح

بَنَاءً خَوَىٰ بَخْشَنَدَهُ وَمِهْرَهُ بَانَ.

۱۱ (ثَمَّيْ مُوحَمَّدٌ ۲۰۰۰) ثَمَّاٰ دَلٌّ وَدَهْرَوُونٌ وَسِينَهُ مَانٌ بَقْ
ثَاسُووَهُ وَكُوشَادَهُ كَرْدِيَتٌ (تاوهُهُ كُو ۲۱ مَادَهُ بَيْتٌ بَقْ وَهُرْگَرْتَنِي
پَيْغَمَبَرِيَتِيٰ وَيَانَگَهُ وَانَّيٰ نِيسَلَامَ).

۱۲ وَثَمَّاٰ بَارِيٰ گَرَانٌ وَقُورُوسَمَانٌ لَهُسَرَهُ لَهُنَّهُ كَرْتِيَتٌ (بَهُو
ماَنَيَهُ خَوَىٰ گَورَهُ لَهُ گُونَاهِيٰ پَاشَ وَبَيْشَتَ خَوَشَ بَوَوَ).

۱۳ ثَوَهِيٰ كَهُ پَشْتِيَ قُورُوسَ گَرَانَ كَرْدِبُووِتٌ.

۱۴ وَثَمَّاٰ نَاوَ وَنَاوَيَانَگَهُ تَوْمَانٌ بَهُرَهُ كَرْدَهُو (بَهُشِّيَهِيَك).

نَاوَتَهُ لَهُكَلٌ نَاوَيَ خَوَىٰ گَورَهُداٰ بَهِنَرِتَهُ لَهُكَاتِيٰ شَاهِيَتَهُمانَداٰ).

۱۵ بَهُواستِيٰ لَهُكَلٌ هَمَموٰ تَهُنَگَانَهُ وَتَهَامَهُتِيٰ وَنَاخُوشَيَهُ كَداٰ

نَاسَانِيٰ وَنَاسُودَهُ بَيِّهِيٰ هَرَدَهَبَيِّتٌ.

۱۶ بَهُواستِيٰ دِيَسَانَهُهُ لَهُكَلٌ هَمَموٰ تَهُنَگَانَهُ وَتَهَامَهُتِيٰ

وَنَاخُوشَيَهُ كَداٰ نَاسَانِيٰ وَنَاسُودَهُ بَيِّهِيٰ هَرَدَهَبَيِّتٌ.

۱۷ جَـاـ كـاتـيـكـ لـهـ كـارـيـكـيـ خـيـرـ بـوـيـتـهـوـ (ـوـاـتـهـ نـهـ گـهـرـ لـهـ نـوـيـزـ يـانـ

ـلـهـ ـگـاهـنـدـنـيـ بـاـنـگـهـ وـاـز~ يـانـ لـهـ تـيـكـشـانـ بـوـيـتـهـوـ خـوـتـ مـانـدوـ

ـبـكـهـ بـهـ كـارـيـكـيـ خـيـرـ تـرـهـوـهـ.

۱۹ وَهـ وـهـ هـيـجـ كـهـسـيـكـ چـاكـهـيـهـ كـيـ بـهـسـهـرـهـ مـهـوـهـ نـيـهـ تـاـهـمـ
ـلـهـ بـرـيـهـ ثـوـهـ پـادـاشـتـ بـدـاـتـهـوـهـ.

۲۰ بـهـلـكـوـ تـهـنـهاـ مـهـسـتـ پـهـزـامـهـنـدـيـ پـهـرـهـدـگـارـيـ بـهـرـزـ
ـوـيلـنـدـيـهـيـتـيـ.

۲۱ سـوـيـنـدـ بـيـتـ بـهـخـواـهـوـكـاسـيـ وـاـيـتـ لـهـپـاـشـهـ بـرـدـداـ باـزـيـ
ـدـهـبـيـتـ (ـلـهـ مـيـهـرـهـيـانـيـ وـيـادـاشـتـ خـوـايـ گـهـرـهـ).

سُورَةُ الضَّحْكِ

بَهـنـاوـيـ خـوـايـ بـهـخـشـنـدـهـ وـمـيـهـرـهـيـانـ.

بـوـخـارـيـ وـمـوـسـلـيمـ بـيـوـيـاـتـيـانـ كـرـدـوـوـهـ لـهـ جـونـيـدـيـ كـوـرـ
ـسـوـفـيـانـهـوـهـ كـهـ دـهـلـيـتـ :ـ پـيـتـهـمـبـرـ ۲۰۰۰ دـوـ يـانـ سـيـ شـاوـ
ـهـلـهـدـهـسـتـاـ كـهـ شـهـوـ نـوـيـزـ بـكـاتـ،ـ نـهـوـسـاـ تـافـرـهـتـيـكـ هـاـتـوـ وـوـتـيـ :ـ
ـهـيـ مـوـحـمـدـهـ دـهـمـيـدـهـ وـارـمـ شـهـيـتـهـهـكـاتـ وـازـيـ لـهـيـتـاـ بـيـتـ،ـ دـوـ يـاـ
ـسـيـ شـهـوـهـ نـاـيـبـنـ نـزـيـكـ بـكـهـ وـيـتـهـوـهـ،ـ بـهـ هـيـوـهـ وـخـوـايـ گـهـرـهـ :ـ
ـهـمـ سـوـرـهـتـيـ نـارـادـهـ خـوارـهـوـهـ :ـ

۲۲ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۲۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۳۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۴۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۵۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۶۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۷۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۸۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۱ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۲ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۳ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۴ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۵ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۶ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۷ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۸ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۹۹ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

۱۰۰ سـوـيـنـدـ بـهـ سـوـيـنـدـ بـهـكـاتـيـ چـيـشـتـهـنـگـاـ.

جا (نه) ناده میزاد که تو زانیت خوای گهوره له جوانترين شتيودا دروستي کردويست، و هگر باوه پيش نه هينتني جيگات چينه کاني زيره وه ديزده خه) نير چي واله تو دهکات بيتاوه پ بيت به پيزه دواي و يادافت دانوه؟.

و ه نايا خواي گهوره چاگررين وياشترين فه رمانه داو وداده وه رى هه مو فه رمان په واکان نيه؟.

سورة تي العلق

بهناوي خواي به خشنده وميهربان.
نهم سوره ته يكemin سوره تيکه که دابه زيوه بت پيغمه بری خواه.

(نه) موحده مد بخويته بهناوي پهروه رديگارت وه، نه وه که هه مو شتيکي دروستکردووه.

(۱) ناده میزادي دروستکردووه له پارچه خوينتیکي هتيو (پيش نهوهش دلپيک ثاو بوبه).

(۲) بخويته بهناوي پهروه رديگارت وه که له هه مو که س به خشنده رديگارت و ميهربانتر و به زتره.

(۳) نه او پهروه رديگارت که ناده میزادي فيئري زانست وزانياري کرد به هقی پيتنوسوه.

(۴) ناده میزادي فيئري شتاتيك کرد که پيشر نهيد زانين.

نه دابه زيني تاييتي (۶ تا ۱۸) نيمامي موسيليم و تورموني له عهدولالاي کوبی عباسوه ده گيرت و که ده لتيت: پيغمه بری خواه نويي ده کرد، نه بوجه مليش هات ووتی: من پيم نه ووتی نابي نويي بکي؟ پيغمه بریش هه لای کرده وه ولتي توپيو و پيبيدا هه لشاخ، نه بوجه مليش ووتی: بيمگمان تك ده زانيت که من لهم شاره دا له هه مو که س که ده وکومه لم زياته، بهو هقی وه خواي کهوره نه تايي تانه هي دابه زاند، عهدولالاي کوبی عباس ده لتيت: والله نه گهر بهاتايه کلپ و کلمه له که هي بانگ بکدایه فريشته زبر به دهسته کان نه وييان سزا نه دا و تقوله يان لې ده سند.

(۵) نه خير (له) گهال نه هه مو پيز و چاکدا که خوا به خشينه تي به ناده میزاد که چي ناده میزادي ياخى و سه رکه ش ده بيت و بيتاوه ری ده کات.

(۶) کاتيک خوي به دهوله مهندی بیني و سه روهت و سامان دهارا بي ديزدي هه بيت.

(۷) به راستي (نه) موحده مد گهارنه و هي (باش مردن و زيندoo بيوته وه) هر بولاي پهروه رديگارت.

(۸) نه ايا بيت نه و که سه قده غه و جله و گيری کرد (مه بست پيبي نه بوجه هله).

(۹) له و بهنده يه کاتيک که نويي شي کرد (مه بست پيبي پيغمه بری خواه هه ل).

(۱۰) پيتم بلئي نه گهر نه و (بهنده نويي خويته مه بست پيبي جگه له و کسانه نه بيت که باوه پريان هيتاوه و کارو کرده وه چاکه يان نه دجامداوه، ناه وانه پاداشتی نه بپاراه يان بت پيغمه بری خواه هه ل).

نماده کراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ ۖ ۑ طُورِ سِينِ ۖ ۑ وَهَذَا الْبَلَدُ الْأَمِينُ ۖ
لَقَدْ حَلَقْنَا إِلَيْهِنَّ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۖ ۑ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفَلَيْنَ ۖ
إِلَّا الَّذِينَ أَمْسَأُوا وَحْمَلُوا الصَّلِيلَ حَتَّىٰ فَلَهُمْ أَجْرٌ عَيْدَ مَتُونٍ ۖ
فَمَا يَكْدِبُ بَعْدَ بَعْدٍ ۖ ۑ أَنَّىٰ اللَّهُ يَأْخُوكُ لِذُنُكِمِينَ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۖ ۑ خَلَقَ إِلَيْهِنَّ مِنْ عَلَىٰ ۖ ۑ أَقْرَأْ وَرِبِّكَ
الْأَكْرَمِ ۖ ۑ الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَنِ ۖ ۑ عَلَمَ إِلَيْهِنَّ مَا لَمْ يَعْلَمُ ۖ ۑ كَلَّا إِنَّ
إِلَيْهِنَّ لَيَطْمَئِنُ ۖ ۑ أَنَّهُ أَمْسَأَهُ ۖ ۑ إِنَّهُ لَإِلَيْكَ الْمُرْجَعُ ۖ ۑ أَرْبَيْتَ
الَّذِي يَنْهَا ۖ ۑ بَيْدَ إِلَادَاصِلَ ۖ ۑ أَرْبَيْتَ إِنَّكَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ۖ ۑ أَوْ أَمْرَ
يَا نَنْتَوْيَ ۖ ۑ أَرْبَيْتَ إِنْ كَذَبَ وَقَوْلَ ۖ ۑ أَرْبَعَمَ بَلَى اللَّهِ بَرِيَ ۖ ۑ كَلَّا إِنَّ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَهُ بِالنَّاصِيَةِ ۖ ۑ تَاصِيَهُ كَذَبَهُ خَاطِلَهُ ۖ ۑ فَلَيْدَعْ نَادِيَهُ
سَنَدَعْ لِلْبَانَةَ ۖ ۑ كَلَّا لَأَنْطُمَهُ وَاسْجُدْ وَاقْرَبْ ۖ ۑ

و ه تنها له پهروه رديگارت بپارپرده و (چونکه هر نه وه ديت به ده داخوازيه کانه وه).

سورة تي التين

بهناوي خواي به خشنده وميهربان.

(۱) سويند بهه دجیر و زه يتون.

(۲) وه سويند به کيوي طوري سينا (که خواي گهوره گفتورگي له گهان موسى پيغمه بر - علیه السلام - لهوي کرد).

(۳) وه سويند بهم شاره ثارام وبی ترسه (که مه بست پيبي شاري مه کكه يه).

(۴) سويند بهه ممو نهوانه ناده میزادمان لسسر جوانترين شينه و شينه دروست کردوه (که جيامان گهوره وه له هه مو مه خلوقاتي تر).

(۵) پاشان که باوه پي نه هينا (کيپامانه وه بت نزمرین پله) ناهه لى، له خواري خواره وهن له پله و نرخدا (يان بهواتي نه وه کيپامانه وه بت زير گهوره پلکانی ديزده).

(۶) جگه له و کسانه نه بيت که باوه پريان هيتاوه و کارو کرده وه چاکه يان نه دجامداوه، ناه وانه پاداشتی نه بپاراه يان بت پيغمه بری خواه هه ل).

نماده کراوه.

سُورَةُ الْقَدْرِ

لِسْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ
نَزَّلَ اللَّهُكَهُ وَالرُّوحُ
فِيهَا يَادُنَرَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ
سَلَّمَهُ حَتَّىٰ مَطَّلَعَ الْفَجْرِ

سُورَةُ الْبَيْنَةِ

لِسْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ

لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُفْكِرِينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيْنَةُ
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَنْذِلُهُ عَلَيْهِ مُحَمَّداً مُّصَاطَّهُ
فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ
وَمَا نَفَرَّقُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ بِالْبَيْنَةِ
وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْدُوا اللَّهُ مُخْلِصِينَ
لَهُ الَّذِينَ حُنَفَاءُ وَيُقْبِلُونَ إِلَيْهِ الصَّلَاةُ وَيَؤْتُونَ الْزَكُوْنَةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي زَارِ جَهَنَّمَ خَلَدُوهُ فِيهَا إِلَيْكَ هُمْ شُرُّ الْبَرِيَّةِ
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

۱ که تو پیغامبریکه لهاین خواهه نامه ونووسراو کتیبی
پاک و بیکرد (قرآن) یان به سردا دخوینیته و.
۲ چهنده ها نووسراو پهیام و (سوره‌تی) پر له پیغونی
بهترخی تیدایه.
۳ خاون نامه کان (دهرباره‌ی پیغامبریکه موسی) یان
جیاوازیان تی نامه کوت، نوای نه و نه بیت که لکه‌ی بیونیان
پویهات دهرباره‌ی پیغامبریکه (نه و کاته بیون به دو دسته و
کلمه‌ی لیکیان باوه‌یان هیتنا و کلمه‌ی لیکی تریش له بر حسوندیان
وشو و نویز و قوریان خویندنی باوه‌یداران).
۴ نه و شوه تا هله‌یان شبه‌قی بهیانی کاتی ناشتی و سلام
ودرود و په‌حمدت (بیز بمنه‌د کانی خوا، بهشیوه‌یک دهسته‌یک
له فریشت کان دین و دهسته‌یکی دیکه ده‌یعن تا سپیده‌ی بهیانی
مه‌لدت).
۵ پاست و دروست و پایه‌دار.

۶ بینگومان نه و اندی بیباوه‌ر بیون له خاون نامه کان (گاور
وجوله‌که) و بیت په‌رسنه کان بهم میشه‌یی ده مینه و له ناگری
وگاوره‌کان) و له بت په‌رسنه کان، دهستیان هله‌گرت له بیباوه‌ری
لوزه‌خدا، نه نه اند خراپتیانی هه مو و مخلوقات (چونکه
خویان هه تا نه و کاته‌ی به لگه‌ی پوون و ظاشکرایان بمهات
پیگای راستیان بتو پوون بیوه‌وه که‌چی یاخی بیون و باوه‌یان
نه هیانا).

۱۲ یان فه رمان به به پاریزکاری و خواناسین بکات (ثایا پیاویکی
ثاوا هقه پیزی لی بگیریت؟ یان پیسی لی بگیریت و نه شکه‌جه
بدریت و نه هیلتیت نویزه کانی بکات؟).

۱۳ نه هی ظایا نه گه ر کابرای خوانه ناس (مه باست پیسی
نه بوجه‌هل) به رنامه‌ی خودا به در بزانیت و پیشتن تی بکات.

۱۴ ظایا نازانیت که خواه گواره ده بیینت (وناکاره گفتار
وکرداریه‌تی؟).

۱۵ نه خیر وانیه (سویتند به خوا) نه گه ر وازنده‌هیتیت به قشی
پیشنه‌سریکی در قزنه خه تاکار.

۱۶ ده ه با نه و (نه بوجه‌هل) که و کتمانی خزی بانگ بکات.

۱۷ نیمه‌ش بانگی فریشته کافی ده رگاوانی لوزه‌خی بق ده که مین
که کومه‌لیکی زهبر به دهستن (تل له لوزه‌خی توند بکان).

۱۸ نه خیر (نه موجه‌هد) به گوئی نه و کسانه مکه
و برد دوام به له سر کرپنوش بدن و نویزکدنی خوت).

سُورَةُ الْقَدْرِ

به ناوی خواه به خشنده و میهره بان.

۱ بینگومان نیمه قوریانه کان دابه زاندووه له شه ویکی به پیز
و بیهقه ردا (قوریانی پیزند هه مویی بهیکار له شه ویکی قدرا له -
لور المحفوظ - وه دابه زنی بیز تاسمعانی دویبا، دواتر له ته ویوه
به ماوهی بیست و سی سال و بده بش بهش جویبه‌تیل دابه زاند بیز
پیغامبری خوا (لیله القدر ده که بیته ده شه وی کوتای
مانگی رهه زانه و، به لام زانیان جیاوانز له دیاری کردنی نه و
شوهداد).

۲ ته چوزانیت (نه موجه‌هد) شه وی قدر چی به.

۳ کار و کرد وهه خیر له و شه و دا وزیندو و کردن وهه
به نهندانزه هه زار مانگ خیری ههیه.

۴ له شه و دا فریشت کان که جویبه نیلیشیان له گه لاید
به فرمانی پهروه رگاریان داده به زنه خواری بق جیبیه جیکردنی
نه و فرمانه که بیان دیاری کاروه له لاید خواه گه و دهه
به جزره‌ها فه رمان و کار (وهه تاماده بیونی که و مه جالیسی ذکر
وشه و نویز و قوریان خویندنی باوه‌یداران).

۵ نه و شوه تا هله‌یان شبه‌قی بهیانی کاتی ناشتی و سلام
ودرود و په‌حمدت (بیز بمنه‌د کانی خوا، بهشیوه‌یک دهسته‌یک
له فریشت کان دین و دهسته‌یکی دیکه ده‌یعن تا سپیده‌ی بهیانی
مه‌لدت).

سُورَةُ الْبَيْنَةِ

به ناوی خواه به خشنده و میهره بان.

۱ نه وانه که بیباوه‌ر بیون له خاون نامه کان (جوله)
وگاوره‌کان) و له بت په‌رسنه کان، دهستیان هله‌گرت له بیباوه‌ری
لوزه‌خدا، نه نه اند خراپتیانی هه مو و مخلوقات (چونکه
خویان هه تا نه و کاته‌ی به لگه‌ی پوون و ظاشکرایان بمهات
پیگای راستیان بتو پوون بیوه‌وه که‌چی یاخی بیون و باوه‌یان
(دهرباره‌ی کلتا پیغامبر).

لَهُو بِقُوَّهُ دَارَ زَهْوِي بِسَهْرَهَاتِ وَهُوَ الْكَانِي خَوَى دَهْكِيَّتِهِ وَهُوَ
خَوَى گَورَهِ دَهْبِيَّتِهِ كُوَّهِ تَاوَهِ كَاهِيَّهِ بَدَاتِ لَهَسَهَرَهِ وَهُوَ
كَاهَانَهِيَّهِ كَهْ چَاكِهِ وَخَراَپِهِ يَانِ لَهَسَهَرِ كَرِيدَهِ.

نَوْيِشِ بَهْزَيِّ نَوْهَهِيَّهِ كَهْ پَهْرَهِ رَدَگَارَتِ وَهُوَ حَسِّيَّهِ فَرَمَانِي
پَيْنِدَرَهِ بَهْ لَهَرِزِينِهِ وَهُوَ مَهْلَرِزِيهِ (چُونَكِهِ لَهَخَيِّهِ وَهُوَ
نَاقَوَانِيَّهِ مَيْعِ شَتِيكِ بَكَاتِ).

لَهُو بِقُوَّهُ دَارَ خَالَهِيَّهِ بَهْرَهِ شَلَهِيَّهِ وَبِلَالَهِيَّهِ لَهَ كَاهِهِ كَانِيَانِ
دَهْدَهِ چَنِ بَهْرَهِ گَورَهِ پَانِيَّهِ لَيْبِسِينِهِ وَهُوَ بَنِهِ وَهُوَ كَرِيدَهِ وَهُوَ كَانِيَانِ
نِيشَانِ بَدرِيَّهِ.

جَانَهِيَّهِ بَهْ نَهَادَهِيَّهِ گَرِدِيلِهِ يَهِكِ چَاكِهِيَّهِ كَرِيدَيَّهِ
پَادَاشَتِهِ كَهِيَّهِ دَهْبِيَّتِهِ وَهُوَ.

وَهُهَرَكِ سِيشِ بَهْ نَهَادَهِيَّهِ گَرِدِيلِهِ يَهِكِ خَراَپِهِيَّهِ كَرِيدَيَّهِ
سَرَاكِهِيَّهِ دَهْبِيَّتِهِ وَهُوَ (مَهْكِهِرِ كَسِيلِهِ نَيَّيَتِ خَوَى گَهْرَهِ
لَيْخَوَشِ بَيَّتِ وَجَابِيَّهِيَّهِ لَهِ بَكَاتِ).

سورة تی العادیات

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

سَوِيَّنِدِ بَهْ وَهُهَسِيَّنِهِيَّهِ بَهْ تَاوَغَارِ دَهَدَهِنِ لَهَ گَورَهِ پَانِيَّهِ
تِيَّكِشَانَدَا وَهُهَپِرِيَّتِنِ چَنِ پَرِمِيَّهِ.

وَهُهَسِيَّنِدِ بَهْ وَهُهَسِيَّنِهِيَّهِ لَهَكَاتِيَّهِ تَاوَدَانَدَا بَقِ سَهِ دَوْزِمِنِ
نَالِيَ سَهِ كَانِيَانِ بَهْ تَونَدِيَّهِ دَهَدَهِنِ لَهَبَهِرِدِ وَثَانِگِرِ وَبِزِسِكِهِ
هَدَهِ دَسِيَّنِهِ.

ثَمَجاَ بَهْ وَهُهَسِيَّنِهِيَّهِ كَهْ لَهَبَهِرِهِ يَانِدا هَيِّرَشِ دَهْبِيَّهِ.

بَهْ وَكَارِهِيَّهِ تَهِبِ وَتَقَزِّهِ لَهَدَهِ دَسِيَّنِهِ بَهْ بَوْهِيَّهِ دَوْزِمِنَانِدا.
لَهُو كَاتِهِ دَارَ خَوَى بَهْ دَهَكِنِ بَهْ تَاَوَجَهِرِهِيَّهِ يَانِدا.

(سَوِيَّنِدِ بَهْ مَوِهِهِ وَهُهَسِيَّنِهِيَّهِ) بَيَّنِگُومَانِ ثَادِهِ مَيْزَادِ لَهَبَرِامِبِهِ
پَهْرَهِ رَدَگَارِيَّهِ سَيْلِيَّهِ وَسَوِيَّسِ گَوزَارِ نِيهِ.

وَهُهَپِاسِتِيَّهِيَّهِ ثَهَانِهِشِ كَهْ بَاهِرِيَّهِ يَانِدا وَكَارِ وَكَرِدَهِ وَهِيَ
چَاكِيَّانِ تَهِ جَامِدَهِ، هَرِ ثَهَانِهِنِ پَاهِشَتِيَّهِيَّهِيَّهِ وَجَاهِتِرِيَّهِيَّهِيَّهِ مَهْلَقَاتِ.

نَهَانِهِ پَادَاشَتِيَّانِ لَاهِيَّهِ پَهْرَهِ رَدَگَارِيَّهِ بَهْ شَتَانِيَّهِيَّهِ
هَمِيشَهِيَّهِيَّهِ، كَهْ لَهَرِتِيَّهِيَّهِ چَهَنَدِينِ جَوَّهِ وَثَأَوِ بَوْبَارِ دَهَوَاتِ
وَتَنِيدِهِ پَرِتِ، ثَهَانِهِ لَهُو بَهْهَشَتَانَهِدا بَهْهَمِيشَهِيَّهِ وَبَهْ كَجَارِيَّهِ

دَهْمِيَّنِهِ وَهِيَ، بَهْ شَيْوهِيَّهِيَّهِ خَوَى گَورَهِ لَيْيَانِ پَازِيَهِ وَهُهَوَانِيَّهِ
لَهَخَوَى گَورَهِ پَازِيَّنِ، ثَاهِهِ بَقِ كَهِسِيَّهِ كَهْ لَهَبَهِرِهِيَّهِ دَهَهَرِسِيَّتِ.

بَيَّنِگُومَانِ ثَادِهِ مَيْزَادِ زَقَدِ سَهِ رَوَهَتِ وَسَامَانِ وَمَالِ وَدَارِيَّهِ
خَوَشِ دَهَوَتِ.

ثَاهِيَّهِ كَهْ سَانَهِ نَازَانِ چِيَانِ بَهْ سَهِرِ دَيَّتِ كَاتِيَّهِ كَهْ لَهَنَاوِ
گَورَهِ كَانِ زَيَّنِدوِ كَانِهِ وَهُوَ (وَاهِهِ نَازَانِ كَهْ خَوَى گَهْرَهِ
موَحَاسِهِ بَهْ يَانِ لَهَگَلَدا دَهَكَاتِ).

جَرَأَوْهُمْ عَنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ عَدَنِ تَجَرِيَ مِنْ تَحْمِلَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِهِنِ
فِيهَا أَبْدَارِيَّهِ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبِّهِ.

سُورَةُ الْعَنَادِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زَلَّتِ الْأَرْضُ زِلَّا لَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ
وَقَالَ إِلَيْهِنَّ مَا لَهَا ۖ يَوْمَئِذٍ تُحَدَّثُ أَخْبَارَهَا ۖ
إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ۖ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَافًا ۖ
لَيَرَوُا أَعْمَالَهُمْ ۖ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ حَيًّا ۖ
يَسِرُهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۖ

سُورَةُ الْعَنَادِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيَّتِ ضَبَحًا ۖ فَالْمُؤْبَنَتِ قَدْحًا ۖ فَالْمُغَيْرَتِ صِبَحًا ۖ
فَأَثْرَنَ يَهِيَّهِ تَقْعِدًا ۖ فَوَسْطَلَ يَهِيَّهِ جَمَاعًا ۖ إِنَّ الْأَذْنَنَ
لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۖ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ۖ وَإِنَّهُ لِحِبٌ
الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۖ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْرَمَا فِي الْأَقْبُرِ

وَهُهَپِاسِتِيَّهِيَّهِ ثَهَانِهِشِ كَهْ بَاهِرِيَّهِ يَانِدا وَكَارِ وَكَرِدَهِ وَهِيَ
چَاكِيَّانِ تَهِ جَامِدَهِ، هَرِ ثَهَانِهِنِ پَاهِشَتِيَّهِيَّهِيَّهِ وَجَاهِتِرِيَّهِيَّهِيَّهِ مَهْلَقَاتِ.
نَهَانِهِ پَادَاشَتِيَّانِ لَاهِيَّهِ پَهْرَهِ رَدَگَارِيَّهِ بَهْ شَتَانِيَّهِيَّهِ
هَمِيشَهِيَّهِيَّهِ، كَهْ لَهَرِتِيَّهِيَّهِ چَهَنَدِينِ جَوَّهِ وَثَأَوِ بَوْبَارِ دَهَوَاتِ
وَتَنِيدِهِ پَرِتِ، ثَهَانِهِ لَهُو بَهْهَشَتَانَهِدا بَهْهَمِيشَهِيَّهِ وَبَهْ كَجَارِيَّهِ
دَهْمِيَّنِهِ وَهِيَ، بَهْ شَيْوهِيَّهِيَّهِ خَوَى گَورَهِ لَيْيَانِ پَازِيَهِ وَهُهَوَانِيَّهِ
لَهَخَوَى گَورَهِ پَازِيَّنِ، ثَاهِهِ بَقِ كَهِسِيَّهِ كَهْ لَهَبَهِرِهِيَّهِ دَهَهَرِسِيَّتِ.

سورة تی الززلة

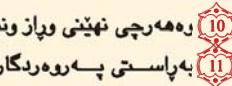
بَهْ نَاوِي خَوَى بَهْ خَشَنَدَهِ وَمِيَهَرَهِ بَانِ.

كَاتِيَّهِ زَهْوِيَّهِ زَدَهِ تَهَنِدِيَّهِ كَوَتَهِ لَهَرِزِينِ وَجَولَهِ جَولَهِ
وَبَهْمَهَلَهِ رَزَهِ بَهْمِيزَهِ كَهِيَّهِ بَقِ پَيَّشَهَاتِ.

وَهُهَزِيَّهِيَّهِ زَهْوِيَّهِ بَارِيَ گَرَانِ وَقَوْرَسِيَّهِ خَلَّيِهِ بَهْ بَوَوِ (لهِ)
مَرِدَوْوَانِ وَكَانِزَاكَانِ وَشَتِيَّهِ تَرِيَهِ فَرِيَتِيَّهِ دَاهِيَهِ دَهَرَهَهِ.

ثَادِهِ مَيْزَادِ (لهُو بِقُوَّهُ دَارَ) دَهَلِيتِ : ثَهُوهِ چَيَّهِ زَهْوِيَّهِ بَقِ وَاهِيَّهِ لَهِ
بَهْسَرِ هَاتَوَوهِ؟! .

و هه رچی نهیتی ویاز و نیازی ناو دله کانه ئاشکرا کران.
به باستی په روهر دگاریان له و پژه دا ئاگدار و زانیه
بنت اوی کار و کرده و و گوفتاریان.

سورة تی القارعة

به ناوی خوای به خشنده و میهربان.

۱ پژه پاچله کینه ره که (ناویکه له ناوه کانی پژه دوایی).

۲ چ پدیکی پاچله کینه ره!

۳ (نهی موحamed) تو چونانیت پژه داچله کینه ره چی يه.

۴ پژه که هممو خه لکی و هک پیولی پرسو بلاو

و په راگه نده لیدیت.

۵ ره شاخ و کیوه کانیش و هک خوروی شیکراویان لیدیت
وده چن به هه وادا.

۶ نه مجا نه و کسه هی له و پژه دا تای ته رازووی کردده و
چاک کانی) قوروس بیت.

۷ ناوه له ناو زیان و گوزه رانیکی خوشی و ده بیت که پیی
پازیه.

۸ به لام نه و کسه هی تای ته رازووی (چاک کانی) سووک بیت.

۹ ناوه جینکا و مه ناوی (هاویه) ئاگری دوزه خ ده بیت (خوای
گوردہ به — ام — دایک ناوی دوزه خی بردووه له بر ناوی ئاگری

دوزه خ و هک دایک باوهش بق نه و گوناهبارانه ده کاته وه).

۱۰ (نهی موحamed) تو چونانیت هاویه چی يه.

۱۱ (هاویه) ئاگریکی زور گارمی هه لگیرساوه.

سورة تی التکاثر

به ناوی خوای به خشنده و میهربان.

۱ شانازیتان به تقدی سه روهت و سامان و مال و داراییه وه،

تیوهی بی ئاگا کردووه (له خواناسی و بیرکردن وه له پژه
وله سه هممووی موحاسه به ده کرین).

۲ تا نه و کاتی که ده من و ده خریته ناو گپرده وه (واته تا نه و
کاتی که مردن یه ختان ده گریت و ده خریته ناو گپرده وه واژه
کزکردن و شانازی کردن به سره وه و سامان وه ئاهینن).

۳ وامه کهن، چونکه له مه ولا ده زانن (که چ زیانیتکان
کردووه).

۴ دووباره وامه کهن، چونکه له مه ولا ده زانن (که چ زیانیتکان
کردووه).

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخِيرٌ ۗ

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

سُورَةُ الْقَارِعَةِ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَنَكَ مَا الْقَارِعَةُ
۳ يَوْمٌ يَكُونُ النَّاسُ كَأَفْرَادٍ الْمُبْتُوثُ
۴ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَأَعْهَنِ الْمَنْفُوشِ ۵ فَأَمَا
۶ مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ، فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ
۷ وَأَمَّا مَنْ حَفِظَ مَوَازِينَهُ، فَأَمَّا هُوَ كَاوِيَهُ
۸ وَمَا أَدْرَنَكَ مَا هِيَهُ ۹ نَارٌ حَمِيمَةٌ
۱۰ ۱۱

سُورَةُ التَّكَاثُرِ

سُورَةُ التَّكَاثُرِ ۱ حَتَّى زُرْتَ الْمَقَابِرَ ۲ كَلَّا سَوْفَ
۳ تَعْلَمُونَ ۴ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۵ كَلَّا لَتَقْتَلُونَ
۶ عِلْمَ الْيَقِينِ ۷ لَتَرَوْتُ الْجِحَمَ ۸ ثُمَّ لَتَرَوْنَهَا
۹ عَيْنَ الْيَقِينِ ۱۰ شَدَّدَ لَسْعَلَنِ يَوْمَئِذٍ عَنِ الْعَيْمِ

۳ نه خیر وانیه ئاگر نه تانزانی به زانین دلنيایی ویه قین

(بیگمان وارتان له خونه لکیشان و بیباوه په تان ده هینا).

۶ سویند به خوا بیگمان دوزه خ ده بین.

۷ دووباره سویند به خوا دلنيابن که به چاوه پاسته قینه

خوتان (دوزه خ) ده بین.

۸ پاشان سویند به خوا له و پژه دا پرسیاری هه مهو ناز

و شیمه تیکتان لیده کریت (که خوا گه وره پیی به خشی بن

و له سه هممووی موحاسه به ده کرین).

۲ ئوهی که مال و دارایی (بشهی گویدانه حمل و حمراه) کلده کاته و خدیریکی زمارینه تی.

۳ بیگمان واده زانیت که مال و دارایکه ده بیتہ هری تهمن دریشی و نه مری له دنیا داد.

۴ نخیر وانیه (که تی گه شتون) سویند به خوا به سوکی و به سوایی فیزی دهد ریته ناو ئاگریکی تیکشکنی ره و.

۵ چا (ئی مو حمه مه) تر چوزانیت نه و ئاگره تیکشکنی ره چی يه.

۶ ئاگریکی تا وراوی بیسه داری خواهی. نهوه ئاگریکی وايیه که پوده کاته ناوجه رگهی دل و ده رونه کان و ده یان سوتینیت.

۷ بیگمان ئه شیوه به شیوه یه که داخراوه لاهه ریان (که ناقوان لی ده ریچن).

۸ زجیر کراون له ناوجه ند کوتیکی دریشان (به ستراونه ته و به چند ستونیکی به رز و پلندوه).

سورة تی الفیل

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

۱ ئایا نه تبینیو یان نه تزانیبو که پوره ریگاری تر چی کرد به خاونه فیله کان؟ (خاونه فیله کان گه لیکی گاورد بون له یه من به سه ریکایتی ئبرهه ناویک، وویستیان وورده وورده ده سه لاتیان فراوان بکن و بره و شاری مکه بیزن و کعبه پیرویز برپوختن؛ به لام کاتیک که گه شتنه مکه خوای گه ورہ کومه لیکی نزد له - طیر الأبابل - ی نارده سه ریان و ته فرو توونای کردن).

۲ بیگمان هه مو ناده میزد له پهنجه پی بی و خه سارمه ندیدایه.

۳ جگه نه و کسانه نه بیت که باوه ریان هتیناوه و کارو و فیله کانی پوچه نه کردن وه.

۴ وه ئایا کومه لیکی نزد و پر قول پر قول بالندهی نه نارده کرده وهی چاکه بیان ناجامداوه و نامؤذگاری په کتريان کرد بیت که همیشه لاهه رهق بن و پابهندین پیوهی، وه نامؤذگاری سه ریان؟.

۵ (ئو بالندانه) په ره بارانیان ده کردن به وورده زیغی گلین. سه ره نجام وه کای خوراوی لیکردن (ورود و خاشی کردن، به شیره یه که هار یه که لاهو به ردانه ئیدا له هار سه ریازیکی سزا وله ناچوون و وهیل بق همو که سیکی توانج ده ری سوپاکه کی ئبرهه ده سست به جی ده یکوشت و گیانی له ده سست

دده دا).

دش

۱ إِنَّ الْإِنْسَنَ لَفِي حُسْنٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ أَمْسَأْوْا
وَعَيْلُوا أَصْنَلِحَتٍ وَنَوَّاصُوا بِالْحَقِّ وَنَوَّاصُوا بِالصَّبَرِ ۲

دش

۱ وَلَيْلَكُلَّ هُمَزَةٌ لَمَزَةٌ ۚ ۱ الَّذِي جَعَ مَالًا وَعَدَدَهُ
يَحْسَبَ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۲ كَلَّا لَيَنْدَدَ فِي الْطَّمَاءِ
وَمَا أَدْرَكَ مَا الْمُطْهَةُ ۳ نَارٌ أَلَّا تُمْوَدَّةٌ ۴ الَّتِي تَلْعَلُ
عَلَى الْأَفْعَدَةِ ۵ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْسَدَةٌ ۶ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۷

دش

۱ أَلَمْ تَرَكِفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْبَحِ الْفَيْلِ ۱ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُ
فِي تَضْلِيلٍ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طِيرًا أَبَا يَلِيلٍ ۲ تَرْمِيمِهِمْ
بِرَحْجَارَةٍ مِنْ رَحْجِيلٍ ۳ بَعْلَاهُمْ كَعَصِفٍ مَأْكُولٍ ۳

سوره تی العصر

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

۱ سویند به کات، یان سویند به کاتی عصر.

۲ بیگمان هه مو ناده میزد له پهنجه پی بی

و خه سارمه ندیدایه.

۳ جگه نه و کسانه نه بیت که باوه ریان هتیناوه و کارو

کرده وهی چاکه بیان ناجامداوه و نامؤذگاری په کتريان کرد بیت

که همیشه لاهه رهق بن و پابهندین پیوهی، وه نامؤذگاری

په کتريش ده کن لاهه رهق برآگری و تارام کرتن.

سوره تی الهمزة

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

۱ سزا وله ناچوون و وهیل بق همو که سیکی توانج ده ری

بهدگوی عهیگر که بشوین که م وکو پیدا ده گه پی وله عهیب دده دا).

وعاری خله لکی ده دویت.

سورة تی قریش

به ناوی خوای به خشنده و میهربان.

۱ لبهر هزگری و یه کده نگی قوره بش.

۲ هزگریان به هاتوچتی زستانان رهاوینانه وه (سورة بش خ) ریکی باز رگانی بیون زستان بق یه من و هاوینانیش بق شام، بقیه نهگر خوای گوره قوره بشی هزگری نه دو هاتو چزیه نه کردایه و وولا تیانی نه مین و نه مان نه کردناهه نه یاند هتوانی به و شیوه دیه بژین، نه مهش یه کیکه له نیعمته گوره کانی په روهدگار به سه ریانه وه).

۳ حا لبهر نهود با (نهوان) په روهدگاری نه ماله پیروزه پیه رستن.

۴ نهود په روهدگاره که بهو هزیه وه بزگاری کردن له قات و قبی و پرسیتی و میوریشی کردنه وه له ترس و میاسایشی بق دابین کردن (کاتی خزی عره به کان هندیکیان نه یاندا به سر هنیکی تریاندا و مالوسه رهه و سامانه که) یان تالان ده کردن، به لام خوای گوره به هزی حره می ماهکه وه قوره بشی لم تالان کردن پاراستبو).

سورة تی الماعون

به ناوی خوای به خشنده و میهربان.

۱ نایا بینیت نه و کاسه که باوه پی به پذشی دوایی و پیاداشت دانه وه نیه.

۲ هر نهوده که نزد به تووندی به هتیوودا هله شاخن اعطیناک الکوثر وه هانی که سیش نادات له سه رخواریدن دان به هه زار وی ده زان، نه مجا فرمودی : کو سه روبیاریکه له به هه شتدا خوای نه ولایان.

۳ نه مجا وه دل و تیا چونون بق نویز خوینان ویانی پیوه ده نیت.

۴ نهود نویز خوینانه که له نویزه کانیانداغافل وی نه کان.

۵ نهوانه که به روکه ش وله بهر پیانی و پوپامایی خه لکی ده خرتنه وه، منیش ده لیم نهی په روهدگار نهود له نومه تی منه، نویزه کانیان ده کان.

۶ نه مو خیز و چاکه کیش ده کن لیان.

سورة تی الکوثر

به ناوی خوای به خشنده و میهربان.

۱ نیمامی نه حمده پیوایتی کردووه له نه نسی کویی مالکه وه که وو تویاتی : پیمه بری خوا پیمه ماوهیه که پیده نگ بیو پاشان بق سه پیوه.

۲ (بت په رست کانی ماهکه نه یانووت موجه ده جاخی به ده ده خنه بیکه وه سه ری به رز کرده وه، پییان ووت نهی

۳ پیغه مبری خوا پیغه بیکه نهیش فرمودی : هر نیستا کوییده، نه گر بریت کویی نهی له پاش خزی جنگای بگریته وه، نه سه سووره تم بت دابه زی (بسم الله الرحمن الرحيم إنما

ه ر ناحهز و دوژمنه کانت و هجاخ کویر و دوابراون.

و خله لکت بینی که پول پول دینه ناو ٹائیتی خواه گه ورده و
بیاوه پر دینن (له کاتیکدا که پیشتر خملک تاک تاک مسلمان
دہ بون، بالام له گلن پزگارکردنی شاری مککه داخملک پول پول
باوه پیان ده هینا لمه مورو پارچه یه کی نیوہ بورگه ی عوره بد،
تاوای لیهات هوزنک بهه مورو کوب و کالیه و ده هاتن باوه پیان ده هینا
().

۳ که اوه (نهی موحده) تو ش به سوپاس وستایش (له سه ر
نه ناز و نیعمت گاوره یه که خواه گه ورده پتی به خشیویت)
پروره رگاری خوت به پاک پابگه و داوای لیخ بشبوونی لئی بکه،
چونکه به پاستی خواه گه ورده نزد کیراکاری په شیعانی و ته و به
ورگه (بقوه کسانی که تسبیحاتی نهوده کهن و ته و به
ده کهن و داوای لئی بورونی لئی ده کهن).

سوره تی المسَد

به ناوی خواه به خشنده و میهره بان.

بوخاری و مسلم له عبدواللّٰه کوبی عباسه و گیراونه ته و،
که وتویهاتی: پیغامبری خواه پیغامبری پیغامبری کوبی
صفا و هماواری کرد، پاشان قوره میش همرو لئی کوبونه و و تیان
نهو چی یه؟ چی رو بوداوه؟ پیغامبری پیغامبری فارمودی: پنیم
یلین نه گهره و التان پی بهدم کهوا نوژمن نیوہ راه یان سبه بینی ده دا
بسه رتانا، نایا نیوہ باوه پم پیده کهن؟ و تیان: به لئی، پیغامبر
فارمودی: دهی من ناگادرانکره وی نیوهم له سزا سختی
پلنتی نوابی و (نیزخ) ومن پیغامبری بوسه پیغامبری نیزداوم،
نه بو له هب که نه مهی بیست و ویتی: تیاچون بق ته، نایا بق نه
تیمات کوکرده ته و؟ نه مجا خواه گه ورده نه سووره تی
له دنی نه بو له هب دابه زاند بوسه پیغامبری خواه پیغامبری:

۱ پاخوا هردوو ده سکانی نه بو له هب له ناویچن، و خوشی
تیاچو.

۲ سه ره و سامان داراییه که و نه و شی نه جامی دا له
دریاتی کردنی پیغامبری فریایی نه کاوت و سوویدی نه بو
پی.

۳ بینگومان له مه و دوا (له پذیتی نوابیدا) ده خریته ناو ئاگری کی
بلیسداره ووه.

۴ هروده ما ئنکه یشی که (نوم جه میل کچی حرب، ده کات
خوشکی ئیبر سفیان، ناویش ده خریته ناو ئاگری بلیسداره ووه)
که هملکی دار و دریک بور (شهو ده بیننا و ده بیخسته سه پیگای
پیغامبری خواه پیغامبری).

۵ همیشه گوریستیکی بادر او (له په لی خورمای ئاگرین) وا
له گاردنی (نه و زن) دا.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

۱ لَا إِلَهَ إِلَّا إِلَهُ الْكَافِرُونَ
۲ وَلَا إِنْسَانٌ يَعْبُدُ مَا إِلَّا
۳ وَلَا إِنْسَانٌ يَعْبُدُ مَا إِلَّا
۴ وَلَا إِنْسَانٌ يَعْبُدُ مَا إِلَّا
۵ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ

سُورَةُ النَّصْرِ

۱ إِذَا جَاءَهُ نَصْرٌ أَلْفَتَهُ
۲ وَرَأَيْتَ أَنَّاسًا
۳ يَدْخُلُونَ فِي دِيْنِ اللَّهِ أَفَوْجًا
۴ فَسَيِّدُ الْمُحَمَّدُ رَبُّكَ
۵ وَأَسْتَعْفِرُهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَابًا

سُورَةُ الْمُسْلِمِ

۱ تَبَّعَ يَدَآءِ لَهُ وَتَبَّ
۲ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَا لَهُ وَمَا
۳ كَسَبَ
۴ سَيَصْلِي نَارًا ذَاتَ لَهُ
۵ وَأَمْرَاهُ
۶ حَمَالَةً الْحَاطِبِ
۷ فِي جَيْهَا حَبْلٌ مِنْ مَسْلِمٍ

سوره تی النَّصْر

به ناوی خواه به خشنده و میهره بان.

بینباوه ره کانی مککه دا ایان کرد له پیغامبری خواه پیغامبری
سالیک خواکانی نهوان په رسنیت، نه وانیش له بارامبه ردا سالیک
خواکه نهو ده په رسن، خواه گوره ش نه سووره تی نارد
خواره وه بق پیغامبری خواه پیغامبری:

۱ (نهی موحده) بلی: نهی بی بیوانه.

۲ من هرگیز نه و (باتانه) ناپه رسن که نیوہ ده په رسن.

۳ وه نیوہ ش نهو (خودایه) ناپه رسن که من ده په رسن.

۴ وه منیش هیچ کات نه او ناپه رسن که نیوہ په رسن.

۵ وه نیوہ ش نهو (خودایه) ناپه رسن که من ده په رسن.

۶ که اوه ناین (ویت په رسن) خوتان بتوخوتان
وئاین (و خواپه رسن) ختم بق خو.

سوره تی النَّصْر

به ناوی خواه به خشنده و میهره بان.

۱ کاتیک که یارمه تی و سدرکوونتی خواه گه ورده دین و شاری
مه ککه (پیروز) پزگار ده کریت و ده رگای ئازادی ده کریت وه.

سورة تی الإخلاص

به ناوی خوای به خشننده و میهربان.

۱ (نهی موحده‌مد) بلی: نهو خواهی که ناوی (الله) یه خودایه کی تاک و تنهایه و (هیچ شهريك و هاویه‌شی نی یه).

۲ نهو خودایه که ناوی (الله) یه بی نیازه (له خه‌لکی) و جیگاکی هیوا و نومید و نیازی (همو خه‌لکه).

۳ نهو خودایه کسی لی نهبووه (نهکپی همیه و نه کوب و دک جوله که وکاورد و بت په رسته کان دهیانووت) و هنله که سیش بوروه (واته هار بوروه و هر دهیتیت).

۴ و هه رگیز هیچ که س هاوشهیوه و هاوتسای ئه و نیه (که بتواتیت له بهرامیه ریدا بوهستیت).

سورة الإخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۖ ۱َ اللَّهُ الصَّمَدُ ۖ لَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلَمْ يُوَلَّ ۖ ۲ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ۖ ۳

سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۖ ۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۖ ۲ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۖ ۳ وَمِنْ شَرِّ الْفَلَقَتِ فِي
الْمَقْدَدِ ۶ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۵

سورة الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۶ مَلِكِ النَّاسِ ۷ إِلَهِ
النَّاسِ ۸ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۹ أَلَّذِي
يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۱۰
۱۱ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۱۲

سورة تی الناس

به ناوی خوای به خشننده و میهربان.

۱ (نهی موحده‌مد) بلی: پهنا دهگرم بهو پهروه ردگارهی که بهره‌بیان پیش دهیتیت، یان بهو پهروه ردگارهی که پهده‌ی نهبوونی لهت کرد و بیونه و هری لی دهیتیا.

سورة تی الفاتحة

به ناوی خوای به خشننده و میهربان.

۱ (نهی موحده‌مد) بلی: پهنا دهگرم بهو پهروه ردگارهی له خرابه و شهپ وزیانی نهوهی که دروستی کردوه.

۲ وه پهنا دهگرم بهو پهروه ردگار له خرابه و شهپ وزیانی تاریکی شو کانیک که دادیت.

۳ وه له خرابه و شهپ وزیانی (جادووکه‌ران) که فوو دهکن به گریکاندا (ساحر وجادووکه‌ران جوڑیک له سیجره کانیان نهوهی که پهتیک دههین و چهند گریکی کی لی دهدهن وله سه ره مو گریکی کا فوویه کی پیدا دهکن).

۴ وه پهنا دهگرم بهو پهروه ردگار له خرابه و شهپ وزیانی هر رکاتیک یادی خودا بکریت شهیتان هه لدیت و خو پهنهان دهکات حسود و بیهیلیک کاتی حسودی و ثیره‌بی دهبات.

۵ پادشا ومه‌لیکی همو خه‌لکی.

۶ پهنهان دهکات و هه رکاتیک یادی خودا نهکریت شهیتان دیت و

وهسوسه دروست دهکات).

۷ نهوهی که وهسوسه دهخاته دل و سینه‌ی خه‌لکیه وه.

۸ له جنژکه وله ئاده‌میزاد (ئهوانه‌یان که شهیتان پهفاترن).

چند پرسیاییکی گرنگ له ژیانی موسلماندا

۱ مسلمان عقیده‌کی له کویوه فیز ده بیت؟ له قورئان و فرموده صهیحه کانی پیغامبر ﷺ که له خویه‌وه قسه ناکات، بهکو وک قورئان ده فرمومیت: **إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى** (النجم: ٤) فرموده کانی پیغامبر ﷺ بهشیکه له نیگای خودا، ئمهش به گویره‌ی تیکه‌شتنی هاوه‌لان و پیشینه چاکه‌کان.

۲ ئه‌گه‌ر جیاپاییمان هبوو، بۆ چ شتک ده‌گه‌پینه‌وه؟ ده‌گه‌پینه‌وه بۆ شه‌رعی خودا، واتا بۆ قورئان و سوننه‌تی پیغامبر ﷺ هروهک خودا ده فرمومیت: **فَإِنْ تَنْزَعْنَمْ فِي شَيْءٍ فَرْدُوا إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ** (النساء: ٥٩) واته: هر کات جیاپاییمان هبوو بیکه‌پینه‌وه بۆ لای خواو پیغامبره‌که‌ی. پیغامبریش ﷺ ده فرمومیت: «تَرَكْتُ فِي كُمُّ أَمْرِيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكُمْ بِهِمَا: كِتَابُ اللَّهِ، وَسُنْنَةَ نَبِيِّهِ» له (الموطأ) دا هاتووه، واته: "دوو شتم بۆ به جیهیشتون گه‌ر دهستان پیووه بگن قه‌ر ریگا ون ناکن، قورئان و سوننه‌ت".

۳ کومه‌لی سه‌رفراز له بوقتی قیامه‌تدا کییه؟ پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: «وَتَقْرِقُ أَمْتَي عَلَى تَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هُيَّا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَاصْحَابِي» (أحمد والترمذی). واته: نومه‌تی منیش ده بیت به حفتاو سی کومه‌لله‌وه همووی له ئاگردایه یه‌کیکیان نه بیت، و تیان ئه‌ی پیغامبره‌ی خودا ئه‌و کومه‌لله کیتی؟ فرمومی: ئه‌وانهن که ریگای من و هاوه‌لانی منیان گرتووه، ئه‌حهمه‌دو ترمزی.

هه‌ق و راستی ئه‌وه‌یه که پیغامبر ﷺ و هاوه‌لانی له‌سه‌ری بون، جا ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت سه‌رفراز بیت شوینی ئه‌وان بکه‌وه و ازا له هینانه‌ناوه‌وه شتی نوی بهینه.

۴ مرجه‌کانی و هرگرتنی کرده‌وه‌ی چاک چین؟ مرجه‌کانی: ۱. باوه‌پیوون به خودا به ته‌نها، چونکه کرده‌وه له هاوهل په‌مدادکه‌ر و هرناگیریت. ۲. نیهت پاکی: به‌وهی ته‌نها بۆ خودات بیت. ۳. شوینکه‌وتني پیغامبر ﷺ: ده بیت به گویریه‌ی رینماهیه‌کانی شه‌رع خودا بیه‌رسنیریت. ئه‌گه‌ر یه‌کیک لەم مرجانه کورتی هینا ئه‌وا کرده‌وه‌که و هرناگیریت، خوای گه‌وره ده فرمومیت: **وَقَدِمْنَا إِلَى مَاعِلِمٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَةً مَنْثُرًا** (الفرقان: ٢٣). واته: کاتیک بینیمان کرده‌وه‌کانیان هه‌مووی تاوانه به ریمان داو په‌رش و بلاومان کرده‌وه.

۵ پله‌کانی نایینی نیسلام چندن؟ پله‌کانی نایینی نیسلام سین: نیسلام، نیمان، نیحسان. **۶ نیسلام چیه و ئه‌رکه‌کانی چین؟** نیسلام: ته‌سلیم بونه به خودا به یه‌كتاپه‌رسنی و گویرایه‌لی کردنی فرمانه‌کانی و خوبه‌ریکردنی له هاوه‌لدانان و هاوه‌لدانه‌ران. ئه‌رکاکه‌نسنی بینجن و پیغامبر ﷺ لهم فرموده‌یدا باسیان ده کات: «بُنُيَ الْإِسْلَامُ عَلَى حَمْيٍنْ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ حَمْدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْأَيْمَنِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ» (متقد علیه). واته نیسلام له‌سه‌ر پینچ پایه بنیات نراوه: شایه‌تیدان به ته‌نهايی خوداو به پیغامبره‌رایه‌تی موحه‌مهد ﷺ، نویزکردن، زه‌کاتدان، حج کردن و روزووگرتن. بوخاری و موسلمی ریوایه‌تیان کردووه.

۷ باوه‌پ چیه و ئه‌رکانه‌کانی چین؟ باوه‌پ: باوه‌پهیتانه به دل، گوزارشی زمانه، کرده‌وهی ئه‌ندامه‌کانه، زیاد ده کات به چاکه‌و کم ده کات به خراپه، قورئان ده فرمومیت: **لَيَزَدَادُوا إِيمَنَّا مَعَ إِيمَنِنَمْ** (الفتح: ٤) واته: بۆ ئه‌وهی باوه‌پیان زیاد بکات. پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: «الْإِيمَانُ بِضَعْ وَسَبْعُونَ شَعْبَةً، فَأَفْضُلُهَا قُوْلٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدَنَّا هَا إِمَاطَةً الْأَذَى عَنِ الظَّرِيقِ وَالْحَيَاءَ شُعْبَةً

من الإيمان » (مسلم). واته: باوه پ حهفتاو ئهوهند بشه، باشترينيان وتنى (لا إله إلا الله يه)، كەمه كەشيان لابىدىنى شتىكى سەرەپتىيە كە ئازارى خەلکىي بىدات و شەرمىش بەشىكە له باوه پ موسلىم ديوايىتى كىدوووه.

ئهوهى موسلىمان له كاته باشەكانى عىيادەتدا - وەك رەمەزان - هەستى پىيەدەكتات له لەشسىكى و دلخۇشى بە چاکەكىرىن و دلناخۇشى و لەشقورسى دواى گوناھ كىرىن، زىادو كەمكىرىنى باوه پ دەسەلمىنېت، خواى گەورە دەفرەرمۇيت: **إِنَّ الْحَسَنَةَ يُدْبَهِنُ السَّيِّئَاتِ** (مود: ١٤) واته: چاکەكانى گوناھەكان دەسىرنەوه. ئەركانەكانى باوه پ شەشن پىيغەمبەر ﷺ لەم فەرمۇودەيدا باسى دەكتات: **أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَا لَيْكُتَهُ، وَكُتُبُهُ، وَرُسُلُهُ، وَالْيَوْمُ الْآخِرُ، وَالْقَدْرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ** (البخارى). واته: باوه پەھيتان بە (الله)، وبەفرىشتەكانى، وبەكتىبەكانى، وبەپىغەمبەراني، وبەرۆزى دواىي، وبە قەدەر چاک و خاپى.

٨ واتاي (لا الله الا الله) چىيە؟ باوه پىونە بەوهى كە جىڭ لە (الله) شايىنهنى پەرسىن نىيە.

٩ ئایا خودا له گەل ئىمەيە؟ بەلى خودا بە بىينىن و بىستان و زانىارى و پاراستن و قودرەتى خۆى لەگەلماندايە، بەلام زاتى خودا تىكەل بە دروستكراوه كانى نابىيت و دروستكراوه كانىش لە دەورى ئەودا نىن.

١٠ ئایا خودا بەچاو دەبىنرىت؟ موسلىمانان يەكىننەن لەسەر ئهوهى كە لەم دونىيائىدا خودا نابىنرىت و ئىمامداران لە رۆزى مەحشىرو بەھەشتدا دەبىيىن، خودا دەفرەرمۇيت: **وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ** (القيامة: ٢٢-٢٣) واته: لە رۆزەدا ھەندىك پۇوى گەش وجوان دەپوانە پەرۇرەردگاريان.

١١ سودى زانىنى ناو و سيفەتكانى خودا چىن؟ يەكم فەرزىك خواى گەورە فەرزى كىدوووه لەسەر بەندەكانى ناسىنى خودايە، جا ھەركاتىك خەلکىي خوداييان ناسى بە گۈپەرىدى پىيويست دەپەرسىن، خواى گەورە دەفرەرمۇيت: **فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِذَنِي** (محمد: ١٩) واته: بىزانە ھىچ خودايەك نىيە (الله) نەبىت و بۇ گوناھەكانى دواى لىخۇشىبۇون بىكە. يادكىرىنى خواى گەورە بەوهى كە زۆر بە بازەبىيە هىوا دروست دەكتات، يادكىرىنى بەوهى كە تەنها ئەو نىعەمەتكانى پىيەخشىووين وامان لىيەدەكتات سوباسكۈزاري بىن.

واتاي پەرسىنى خواى گەورە بە ناو و سيفەتكانى ئەوهى كە: بىيان ناسىت و واتاكانيان بىزانىت و كىرده وەيان پى بکەيت، بۇ نموونە: ھەندى لە ناوو سيفەتكانى ھەيە كە موسلىمان ھەبىت وەك: زانىست و بەزەبىي و دادپەرەرەي، ھەندىكى تىرى ناوو سيفەتكانى خودا باش نىيە بۇ موسلىمان كە ھەبىت وەك: خوايەتى، خۆبەگەورە زانىن، ھەندىك سيفەت ھەن كە مىرۇش باشە كە ھەيان بىت وەك: بەندايەتى و پىيويستى و داواكىرىن بەرامبەر خواى گەورە، بەلام ئەمانە بۇ خواى گەورە ناشىن.

خۆشەويستتىرىن كەس لاي خواى گەورە ئەوانەن خاوهنى ئەو سيفەتانەن كە خودا پىي خۆشە لە بەندەدا ھەبىت، زۆر رقى لەوانەيە كە خاوهنى ئەو سيفەتانەن كە پىي ناخۆشە لە بەندەدا ھەبىت، خواى گەورە دەفرەرمۇيت: **وَلَلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحَسَنَةُ فَادْعُوهُ بِهَا** (الأعراف: ١٨٠) واته: خواى گەورە خاوهنى ناوە جوانەكانە و ئىۋوھ داواى پى بکەن، لە فەرمۇودەي صەھىھىشدا

هاتووه که پیغمبر ﷺ دفه رمیت: «إِنَّ اللَّهَ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ» (متفق عليه). واقه: خواى گوره نهودو نو ناوي ههیه، سه دانه جگه له يهک، هر که سر زماره یان بکات ده چیته به هه شته وه، (متفق عليه) واقه زماردنی ئوهیه: **۱**. ناوه کانیان بو تریت و بژمیردیت. **۲**. تیکه یشتنی واتا کانیان و مه بست لیبان، بۆ نموونه: کاتیک ده لیتیت (الحکیم) هه مور شتیکت بدھیت دهست خوا، چونکه هه مورو کاره کانی له حیکمه توهه هاتووه، یان که ده لیتیت: (القدوس) ئوهی بیریتیه وه که خواى گوره له هه مورو که موکورییه که پاکه. **۳**. دوعا کردن که دوو جوره: **۱**. دوعا کردن بۆ به ده ستھینانی خیر وه ک عباده حسیبه، **۲**. دوا کردن پیداویستی.

هەرکەس لە قورئان و فرموده ورد بیتەوە دە توانیت ناوه کانی خودا کۆ بکاتە وەو بیان ناسیت، ئەوانیش ئامانەی لای خوارە وەن:

ناو	واتا کەمی
الله	تاکه زاته که شایه نی خوایتی و پەرسنن بیت له لاین بەندە کانییه وە، کەواته ئەو پەروەردگاره و پەرسنارو وە هه موروان له بەردەم ئەودا زەلیل، سوجده و کوپنوشی بۆ دەبەن و هه مورو پەرسنیتیک هەر بۆ ئەوە.
الرحمن	ناویکە ئاوە دەردە خات کە خودا نقد نقد بە رەحمە بە بەزەییه بۆ هه مورو دروستکراوە کانی و ئەم ناوە تابیتە بە خودا وە، نابیت کەس بەوە ناوینیت (بەلام ئەگار (عبد) لە گەل بیت دەبیت).
الرحيم	لە بەندە کانی خوش دەبیت و بە بەزەییه لە گەل ئیمانداراندا له دوینا و ئاخیرە تدا، ھیدایەتی بەندە کانی داوه بۆ پەرسنی و لە قیامەتیشدا ریزیان لىتىدە گریت بە بەھەشت.
الغفو	لە گوناھ خوش دەبیت و سزای بەندە نادات ئەگەرچى شایه نی سزا يە.
الغفور	ئەو کەسەیە کە تاوان دادە پېشیت و ئاشکرای ناکات و سزای نادات.
الفقار	نقد لە بەندە تاوانبارە کانی خوش دەبیت، کە داواي لىخشبۈن دەكەن.
الرءوف	ئەپەرى بەزەیی و رەحمە بۆ هه مورو دروستکراوە کان له دوینادا، بەلام لە قیامەتدا تەنها بۆ بەشىکيانە کە ئیمانداران.
الحليم	بە پەلە ئىيە لە سزا بەندە کانىيدا، بەلكو لىيان خوش دەبیت کە داواي لىخشبۈن بکەن.
التواب	يارمەتى بەندە کانی دەدات تەۋە بکەن و لىيانى قەبۇل دەكەت.
الستير	تاوانى بەندە کانی دادە پېشیت، پىتى خوشە بەندەش تاوانى خۆى داپۆشیت و هي خەلکى تريش ئاشكرا نەكەت.
الفنى	ئەو کەسەیە کە بە مىچ شىيە يەك پېتىسى بە بەندە کانى ئابىت، چونکە كاملى و سىقەتە كانىشى كاملىن و بى كامىكىپىن، هەروەھا هه مورو دروستکراوە کان پېتىسىيان بە نىعمەت و يارمەتى ئەوھەيە.
الكريمة	نقد بە خشندەيە، ئۆرەي بېرىت دەپىدات بە هەرکەس خۆى حازىكەت و هەرچۈن پىتى خوش بیت بە دوا کردن بىت يان بى دوا کردىن، لە گوناھ خوش دەبیت و عەيىيە کان دەشارىتەوە.
الاكرم	لە هه مورو كەس بە خشندە ترە، مىچ وينىيە نىيە، هه مورو خىرەك لە وەھەيە، پاداشتى ئیمانداران دەداتەوە لە چاکتى خۆى، مۇلۇنى گوناھباران دەدات و بە دادوھەرەي حىسىبايان لە گەل دەكەت.
الوهاب	بە خشندەيە بە بىن بەرامبەر و بە بىن غەرەز، نىعمەت دەپىتىنی بە سەر خەلکىدا بە بىن دوا کردىن.
الجoward	نقد بە كەرەمە لە گەل خەلکىدا بە تايىيەتى ئیمانداران.
اللودود	ئیماندارانى خوشە ويتەوەت و لىيان خوش دەبیت و نىعمەت دەپىتىنی بە سەريانداو لىيان رازىي دەبیت و كرده وە کانیان وەردە گریت و خۆشە ويستيان دەكەت لای خەلک.
المعطى	ئەوهى بېھەوتى لە خەزىنە کانى خۆى دەپىدات بە بەندە کانى و بە تايىيەتى ئیمانداران هەروەھا شکل و شىۋازى بە هه مورو دروستکراوە کانى بە خشىوە.
الواسع	سيفاتى چاکى لە ئەمەرەن نايەن و كەس ناتوانىت بىانزەمېرىت، زۆر بە دەسەلاتە، لىخوشبۈن و رەحمەتى زۆرە، چاکى و فەزلى زۆرە.

الحسن	چاکی و جوانی کاملی همیه له ناو و سیفه تو و کرده و هکانیدا و دروستکراوه کانیشی له باشترين شیوه دا دروستکردووه و چاکای له گل لیاندا کردوده.
الرازق	رُؤْنَى زِينَدَه وَهَرَانْ دَهَدَاتْ وَئَهَنَدَاهَى بَقْ دَانَاهَهُ پَيْشْ دروستکردنیان.
الرَّزَاقُ	رُؤْنَى ئَهْ وَزَقْ زَقْرَهُو پَيْشْ دَاوَاكَرَدْ رُؤْنَى دَهَدَاتْ وَرُؤْنَى تَاوَانَبَارَانِيَشْ دَهَدَاتْ.
الظَّفِيفُ	خیرو چاکه دهکات بهرامبهر بهنده کانی به زقد شیوه هنینی که به خیالی بهنددا نایت، وردو درشتی همو شتیک ده زانیت و هیچی لی ون نایت.
الغَيْرُ	زانیاری همیه له بارهی شته شاراوه کانیه هر روهک ناشکراکان.
الفَتَحُ	دَهْرَگَای خَزَنَتَه کانی مولکو ره حمه تو رُؤْنَى خَقَّی دَهَكَاتْهُو بَقْ شَتَانِیَکَهُ بَهْ زَانَسَتْ وَحِيكَمَهُتَی خَوَی بَهْ شَایَهْنَی دَه زَانِیتَه.
العَلِيمُ	زانیاری ئَهْ وَهَمَوْ شَتَیِکَی نَاشَكَرَو شَارَأَوَهُو رَابِرَدَو وَدَاهَتَوَهُ دَهْ كَرِيَتَهُو، دَهْ يَزَانِيَتَهُو هَيْجَ شَتَیِکَ شَارَأَوَهُ نَيَيَهُ لَوْ.
البَرُ	خیرو بَهْ خَشَنَدَهِي زَقْ فَرَواَنَهُو بَهْ وَهَفَاهِي بَقْ بَهْ يَمَانَی خَقَّی، چَاوِپُوشِی لَهْ بَهْ نَدَه کانی دَهَكَاتْ وَپَارِيزَگَارِی لَيَنَدَه کَاتْ وَسَهَرِی دَهَخَاتْ، چَاكَهِی کَمَهْ لَيَوَهْ رَه دَهْ كَرِيَتَهُو بَقْ زَيَادَ دَهَكَاتْ.
الحَكِيمُ	شَتَهْ کَانَ لَهْ جِنَگَای خَقَّی دَادَهْ نَيَتَهُو وَهَلَهْ نَاكَاتْ لَهْ هَيْجَ شَتَیِکَ.
الْحَكْمُ	حُوكِمَ دَهَكَاتْ لَهْ نَيَوانْ بَهْ نَدَه کانی بَهْ دَادِپَهْ رَه دَهِرِی وَسَتَهُ لَهْ کَهْ نَاكَاتْ وَقَورَيَانِی دَایَهْ زَانِدَوَه بَقْ نَهَوَهِی بَبِتَهِ حُوكِمَکَی لَهْ نَيَوانْ بَهْ نَدَه کانی.
الشَّاکِرُ	مَهْدَحِي ئَهْ وَهَنَانَهِ دَهَكَاتْ کَهْ گُوپَرِایَلَیَّی ئَهْ وَدَهْ کَنَنْ، پَادَاشْتَی چَاكَهِی دَهَدَاتْهُو وَهَهَگَهِرْ کَهْ مِيشَ بَیَتْ، پَادَاشْتَی سَوْپَاسْکَوْنَارِی لَهْ سَرْ نِيَعَمَهْتَه کَانَ دَهَدَاتْهُو بَهْ زَيَادَکَرَدَنِی لَهْ دَنِیادَوْ پَادَاشْتَی رَلَزَی دَوَایِی.
الشَّكُورُ	شَوَکَرِی بَهْ نَدَه کانی بَهْ پَادَاشْتَی وَهَلَامْ دَهَدَاتْهُو وَعَبِيَادَهْتَه کانی لَيَوَهْ رَه دَهْ كَرِيَتَهُو بَهْ کَمْ بَهْ نَدَه پَایَهْ دَارْ دَه بَیَتْ وَپَادَاشْتَی زَیَاتَرْ وَرَه دَهْ كَرِيَتَهُو.
الجميل	جوان لَهْ نَاوَوْ سِيَفَهُ تو رَاتْ وَكَرِدَوَه کانیدا بَهْ بَیَتْ سَنَوَرَه، هَمَوْ جَوانِي دروستکراوه کانی لَهْ وَهَيَهِ.
المجيد	خَاوَهْنَی فَهَخَرُو بَهْ زَنَی وَپَلَهْ پَایَهْهِي لَهْ زَهَوَی وَثَاسَمَانَه کَانَدا.
الوني	بَوْنَهْرَهِی رَأْكَرَتَوَه وَپَشَتَوْ پَهْنَانِی نِيَمانَدارَانَه.
الْحَمِيدُ	سوپاس دَهْ كَرِيَتَهُو بَقْ نَاوَ وَسِيَفَاتْ وَکَارِه کانی بَهْ نَهَنَنِی وَنَاشَكَرَا، لَهْ خَوْشَی وَنَاخَوْشِیدَاد، هَرْ ئَهْ وَشَایَهْنَی شَوَکَوْ سَوْپَاسَهُو خَاوَهْنَی سِيَفَهَتَهُ کَامَالَه.
الْأَوْلَى	پَهْرَوَهْ رَدَکَارَوْ پَاشَاوَ گَهَرَه وَسَرَخَهْرِی نِيَمانَدارَانَه.
النصر	هَرْ کَسِیَکَی بَوَیَتْ سَرَی دَهَخَاتْ، کَاسِیَکَهُو سَرَی بَخَاتْ کَهْ سَنَاتَوَنِیَتْ زَيَرَدَه مَسْتَهِی بَکَاتْ وَکَهْ سِیَکِیَشَهُو تَرَی بَخَاتْ کَهْ سَنَاتَوَنِیَتْ سَرَی بَخَاتْ.
السميع	هَمَوْ شَتَیِکَ دَه بَیَسَتَیتْ هَرْ چَنَهْ نَهَهْ نَزَمْ بَیَتْ، نَاشَكَرَا بَیَتْ يَانْ شَارَأَوَه، هَرْ دَه نَگَیَکَ بَیَتْ گَهَرَهِیه يَانْ بَچَوُوكْ، وَهَلَامِی دَاوَاکَارِیه کانی دَهَدَاتْهُو.
البصیر	هَمَوْ شَتَیِکَی بَوَونَهِرَه گَهَرَه بَیَتْ يَانْ بَچَوُوكْ دَه بَیَسَتَیتْ.
الشهيد	چَاوِدَزَهِه بَهْ سَرْ دروستکراوه کانیبِیه وَهُو، شَایَهْتَی تَهْنَاهِی وَدَادِپَهْ رَه دَهْ خَوْیَهِتَی وَشَایَهْتَی رَاسْتَگَوَیِی نِيَمانَدارَانَ وَپَیَقَهْمِيرَه رَهَنَ وَفَرِیَشَتَه کَانَه.
الرقيب	نَاکَادَرِی بَهْ نَدَه کانِيَتِی، نَاکَایِی لَهْ کَرِدَه وَهَکَانِيَانَه، چَاوِتَرُوكَانَدَنْ وَنِيَانِی دَلَیِشْ نَاکَادَارَه.
الرفيق	بَهْ بازَهِیه لَهْ گَلَ بَهْ نَدَه کانِيَادَوْ لَهْ سَرَخَزَیِه لَهْ کَارَه کانِيَادَوْ بَهْ نَدَهِی لَهْ سَرَخَزَیِه خَوْشَی دَهْ دَهْوَیَتْ وَبَهْ وَهِی بَهْ نَدَه کانِی لَهْ تَوَانَیانَدَه نَبَیَه دَاوَیَانَ لَنِیَنَکَاتْ.
القربى	نَزِيَکَهِ لَهْ بَهْ نَدَه کانِيَهِ وَهُو، زَانِيَارِی وَدَه سَلَلَتَی خَقَّی، بَهْ رَه حَمَمَهِ تو سَرَخَسْتَنِی مُوسَلَمَانَانَ لَهْ گَلَهُه شَدَالَه.
المرقوى	سَرَوَوَی عَرَشَی خَوْیَهِتَی وَتَنَکَهَلْ بَهْ شَیَوهِه حِيكَمَهِ تو زَانِيَارِی خَقَّی دَهْ خَوازِتَتْ.
المجيء	دوَاعَ دَاوَای دَاوَاکَارَانَ وَهَرَدَه كَرِيَتَهُو بَهْ شَیَوهِه حِيكَمَهِ تو زَانِيَارِی خَقَّی دَهْ خَوازِتَتْ.
المقيت	رُزَقْ وَرُؤْنَى بَهْ نَدَه کانِیَانِی دَهَدَاتْ وَپَارِيزَگَارِی لَهْ کَرِدَه وَهِی بَهْ نَدَه کانِی دَه بَیَنْ بَهْ بَنَ کَهْ مُوكَرِبِی.
الحسبي	هَمَوْ پَیَداوَیسَتِی دَوَنِیاوَ نَاخِيرَهِتَی بَهْ نَدَه کانِی دَابِنْ کَرِدَوَه وَمُوحَسَبَه يَانْ دَهکَاتْ لَهْ سَرْ کَرِدَه کانِيَانَ.
المؤمن	شَایَهْنَی رَاسْتَتَیَتِی پَیَقَهْمِيرَه رَهَنَ دَهَدَاتْ وَلَهْ گَلَه لَهْ سَرْ رَاسْتَتَیَانَ دروست دَهکَاتْ، هَمَوْ هِيَنَتِيَهِکَه لَهْ دَنِيَاوَ لَهْ رُؤْشِی دَوَایِیدَه.

النَّانَ	نقد به خشنده و نیعمه‌ت رئینه و چاکه‌سازه به رامبه‌ر بهنده کانی.
الطِّيبُ	پاکو بیگکردنه و کمالی رههای همیو تهنا خیرو چاکه‌یهک و هرده‌گریت که له حه لآل کرابیت.
الشَّافِيٌ	شیقای بهدهن دله کان ده دات و ده رمانیان بق فهراهم دینیت و شیفاش تهنا لای ئوه.
الحَفِيظُ	پاریزکاری له ئیماندارو کرده و کانی ده کات به ره حمه‌تی خۆی و پاریزکاری له دروستکراوه کانی ده کات به ده سللاتی خۆی.
الوَكِيلُ	خاوه‌ن و پشت و په‌تای دروستکراوه کانه و پشتگیریی ئو ئیماندارانیه که له گه ل هه ولی خزیاندا پشت بهو ده بستن و سوباسی ده کهن دوای سه رکه و تینیان.
الغَلَاقُ	واتای ئوه‌یه زور دروست ده کات، په‌رده‌وام دروست ده کات.
الخَالِقُ	داعینه‌ری هه ممو دروستکراوه کانه بین ئوهی پیشتر نمونه‌یان هه ببوبیت.
البَارِيٌ	ئو شستانه‌ی بپیارو ئندازه‌گیری له سه‌ریبوه هیناویه‌ته بعون و دروستی کردوون له نه بعون.
الْمَصْوُرُ	شیواری دروستکراوه کانی دیاری کردووه به زانست حیکمەت و به زمی خۆی.
الرَّبُّ	په‌روه‌ردنگارو بخیوکه‌ری خالکه به نیعمه‌ت کانی، ئىستانی خۆی په‌روه‌رده ده کات به شیوه‌یهک دلیان چاک ده رچیت، دروستکره و خاوه‌نی مولکه و سه‌بیده.
الْعَظِيمُ	له ناو و سیفات و زاتیدا زور گاوه‌یه، بؤیه هه ممو دروستکراوه کان ده بیت به گاوه‌ی بزان و فه‌رمان و نه‌هی ئو به گاوه‌ه بزان.
الْقَاهِرُ	بهنده کانی زملیل ده کات و ده بیت ببپه‌رسن و زاله به سه‌ریاندا، هه ممو بهنده کان سه‌ر داده‌ن و ئین به رامبه‌ری.
الْقَهَّارُ	وشیه‌کی به‌هیزتره که مانای (القاھر) ده دات.
الْهَمِيمُ	زاله به سه‌ر هه ممو شتیکدا و ده بیاریزیت و ئاگاداریه‌تی.
الْعَزِيزُ	هممو سه‌ریه‌زی و ده سه‌لات بق ئوه، به‌هیزه و که‌س به سه‌ریدا زال نابیت، سه‌ریه‌رزو و پیویستیشی به کاس نبیه، به توئانیه و زاله په سه‌ر دروستکراوه کانداو هیچ شتیک بی فه‌رمانی ئو ده بق، قه‌ره‌بوبی.
الْجَبارُ	هممو شتیک به ویستی ئوه، دروستکراوه کان له ئیز دهستی ئه‌ودان، به فه‌رمانی ئو ده بق، قه‌ره‌بوبی لیقه‌وماوه فه‌قیر ده کات و ئاسانکاری بق خاوه‌نی زه حمه‌ت ده کات و شیفای نه خوش ده دات.
الْتَّكَبِيرُ	گاوه‌یه و بزیه له هه ممو که‌موکوبیهک، ننفس بارزه و ستم له بهنده کان ناکات، زورداران ملکه‌چ ده کات، سیفه‌تی (الکبریاء) هه‌یه و هرکه‌س رکاریه له گه ل بکات سزای ده دات و پشتی ده شکتیت.
الْكَبِيرُ	گاوه‌ه و پایه‌بزه له زات و سیفات و کرداریدا، و هیچ شتیک له و گاوه‌ه تر نیه، به لکو هه ممو شتیک له ئاست گاوه‌ه بی و پایه‌بزی ئه‌ودا بچووکه.
الْحَيُّ	خاوه‌نی شه‌رمه، که بگونجیت له گه ل ذاتی ئه‌ودا، شه‌رمی ئو چاکه به‌خشین و سوزه.
الْحَيٌ	زیانی ته‌واو و بهده‌وامی هه‌یه، سه‌رتاو کزتایی بق زیانی نبیه، هه ممو زیانیکی تر ئو ده بیه خشیت.
الْقَيْوُمُ	راگری خۆیتی، پیویستی به خالک نبیه، راگری هه ممو خالکه له ئاسمان و زوی و هه موان پیویستیان بهو.
الْوَارِثُ	ده میتت له پاش له تاچوچونی بچونه‌ه، هه ممو شتیک ده گه‌پیتته و بق ئوه دوای نه‌مانی خاوه‌ن کانیان.
الْدِيَانُ	هممو خالکیی ملکه‌چی ئه‌ون، پاداشتی بهنده کانی ده داته وه به دووقات گار چاکه بکن و سزای بهنده کانی ده دات گار خراپه بکن یان لیيان خوش ده بیت.
الْمَلَكُ	ئه‌مرو ئه‌هی و زال بیون هر بق ئوه، چلن بیه‌ویت مامه‌له له گه ل دروستکراوه کانیدا ده کات، هیچ به شدار نبیه له راگرین و پاراستنی مولکه‌که‌یدا.
الْمَالِكُ	هممو بچونه‌هور مولکی ئوه له سه‌ر تاوه، له کوتاییشدا هه‌ر هی ئوه.
الْمَلِيكُ	مانای خاوه‌ن داریتی رهه ده گه‌یه‌نیت و له زاراوه‌ی (الملک) به‌هیزتره.
الْسَّبِوحُ	پاکو بیگکردنه له هه ممو که‌موکوبیهک.
الْقَدُوسُ	پاکو بیگکردنه له هه ممو که‌موکوبیهک، تهنا ئو شایه‌نی په‌رسنن به هه ق.
السَّلامُ	سه‌لامتله له هه ممو که‌موکوبیهک له زات و ناو و سیفه‌ت و کرده و کانیدا، هه ممو ئاشتی دنیاو قیامه‌ت ئوه سه‌رچاوه‌که‌یه‌تی.
الْحَقُّ	گومان له خواهیتی، ناو و سیفه‌ت کانیدا نبیه، تهنا ئو شایه‌نی په‌رسنن به هه ق.
المَبِينُ	تاكو ته‌نایی و حیکمەت، ره حمه‌تی ئاشکراهی و دیارییه، ریگای چاک روون ده کات‌وه بق بهنده کانی بق ئوه‌هی بیگرنه به، ریگای خراپیشیان بق روون ده کات‌وه بق ئوه دوورین لی.

القوى	نه اوای ویست و هیزی رههای ههیه.
المتن	نقد تونده له هینتو تواناید، له کرده وه کانیدا هیلاک نایبیت و ناپهجهت نایبیت.
القادر	دهسه لاتی ههمو شتیکی ههیه، دهسته وسان نیبیه له بردهم هیچ شتیک له ناسمان و زهوبیدا، ئهندازهی ههمو شتیک همرئو و دهیکات.
القدیر	به واثای (القاد)، به لام له زمانه و اینیشدا و شهیه کی به هیزتره بق دهسه لاتی خوا.
المقتدر	نقد به دهسه لاته و ئهندازهی ههمو شتیک دهکات و دروستی دهکات به گویه‌ی زانیاری خوی.
العلی	بهرزه له زات و کرده وه دهسه لاتد، ههمو شتیک له زیر دهسه لاتی ئه و دایه و هیچ شتیک له سه روو ئه وه وه نیه.
الأعلى	هممو شتیک زه لیله له به ردهم به رزی ئه ودا، هیچ شتیک له سه روی ئه وه وه نیه، ههمو شتیک له زیر ئه وه وه وه نیه.
التعال	لزیر دهسه لاتی ئه ودا یه.
المقدم	شته کان له شویتی خویان داده نیت و پیشیان دهخات به حیکمه‌ی خوی، ههندی خلکی دهخاته پیش ههندیکی تر له پله دا به ره حمه‌ی خوی.
المؤخر	سزای بمنه کانی دواهه خات ههتا ته ویه بکن و به ویست و حیکمه‌ی خوی شته کان پاش و پیش دهخات.
المسعر	بههای شته کان زیادو کم پیده کات و به ویست و حیکمه‌ی خوی.
القابل	روحی زینده و هران ده کیشیت و رونی خلکیش ده گریته وه وه که سانیک ویستی له سه ر بیت و فراوانیشی دهکات بق که سانیکی تر.
الباسط	ره حمه‌ت و به خشینی فراوانه و ده رگای ته ویه کراوهیه بق تاوانباران.
الأول	هیچ شتیک له پیش ئه وه وه بونی ئه بونه، ههمو دروستکراوه کان ئه و دروستی کردوون و سه ره تایه ک نیه بق بونی ئه و.
الآخر	هیچ له دوای ئه وه وه نیه، هه ر ده میتت، ههمو شتیک له سه ر روی زه وی بق لای ئه و ده گه ریت وه، کوتاییه ک نیه بق بونی ئه و.
الظاهر	له سه روو هه مو شتیک وهیه و زاله به سر هه مو شتیکدا.
الباطن	تابینریت، به لام له خلکه وه نزیکه و ئاگاداریانه.
الوقت	تهنایه، هاوه لی نیه و هاویتنه نیه.
السید	گوشه بی رههای ههیه به سر دروستکراوه کانیدا، خودایانه و خاوه نیانه، ئه وانیش بمنه و دروستکراوه ئه وون.
الصلد	سه رداریکی رههای، ههمو بونه وه ره رو ده که نه ئه و بق پیویستیه کانیان، رذنی به خلکی ده دات و پیویستی به رذنی نیه.
الواحد	به تهنا ئه و سیفاتی که مال تیدایه و هاویه شی نیه له وه دا، ویته نیه، هه ر بقیه تهنا ئه و شایه نی په رستنه.
الأحد	
الإله	په رستراوه به هاق، هه رئو و به تهنا شایه نی په رستنه.

۱۲ نایا جیاوانی چیه له نیوان ناو و سیفه ته کانی خوای گهوره دا؟ ناو و سیفه ته کانی خوای

گهوره له وه دا هاویه شن که بهه ردووکیان دروسته (پهنا بکیریت به خودا) و (سویندیشیان پی بخوریت)، به لام چهند جیاوانیزی کیان له نیواندا ههیه گرنگترینیان ئه مانه ن: یه که م: دروسته به ناوه کانی خودا دوعا و پارانه وه بکریت و دروستیشه ووشیه (عبد) بخهیت پیشیانه وه، به لام له گه ل سیفه ته کانیدا ئه مانه دروست فین، بق نمودونه دروسته بلیت: (عبدالکریم) به لام دروست نیه بلیت (عبد الکرم) وه دروسته نزا و پارانه بکهیت و بلیت: (یا کریم) به لام دروست نیه بلیت: (یا کرم)، دووهم: ناوه کانی خوای گهوره سیفه تیشیان لیوه و هر ده گیریت وه ک (الرحمن) سیفه تی (الرحمة) ی لیوه و هر ده گیریت، به لام سیفه ته کانی خوای گهوره ناویکیان لیوه و هر ناگیریت که له قورئان و سووننه تدا نه هاتبیت،

و هک سیفه‌تی (الاستواء) ناوی (المستوي) لیوه و هرناگیریت، سیهه م : کرداره کانی خوای گهوره ناویکیان لیوه و هرناگیریت که له قورئان و سوننه تدا نهاتبیت، وهک کرداری (الغضب) ناوتریت یه کیک له ناوه کانی خوای گهوره (الغاصب) ه، به لام سیفه‌تکانی خوای گهوره له کرداره کانیه وه وردہ گیریت، وهک سیفه‌تی (الغضب) بق خوای گهوره بپیار دده دین، چونکه (الغضب) له کرده و کانی خوای گهوره ه.

۱۳ باوه‌پهینان به فریشته‌کان واتای چیه؟ باوه‌پهینانی ته او به بیونیان و خوای گهوره دروستی کردوون بق عیبادهت کردن و به جیهینانی فهرمانه کانی **عَبَادَ مُكَرَّمُونَ** **لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ** (الأنبياء: ۲۷) واته : (فریشته‌کان) به نده‌ی ریزدارن و گویرایه‌ی لی فهرمانی خواه دین وله قسه‌دا پیشی ناکهون وئوان به فرمانه کانی خوا کارده‌کهن.
باوه‌پهینان به فریشته‌کان چهند شتیک له خو ده‌گریت: ۱. باوه‌پهینان به بیونیان.
 ۲. باوه‌پهینان به که‌سانیکیان که ناویان ده زانین وهک (جبریل) ۳. بروابوون بهو سیفه‌تیان که ده زانین وهک نهوده له قه‌باره‌دا گهوره‌ن.
 ۴. بروابوون به تایبه‌تمه‌ندیتی کاری ههندیکیان وهک (ملک الموت).

۱۴ قورئان چیه؟ وتهی خودایه، خویندنه‌وهی عیباده‌ته، لهوه هاتووه و بق لای نه و ده‌گه‌ریته‌وه، خوای گهوره به وشه و ده‌نگ گوزارشتی کردووه، جوبره‌نیل لیتی بیستووه و به پیغه‌مبه‌ری **كَيَانِدُوهُ**، هه موو کتیبه ئاسمانییه کان وتهی خودان.

۱۵ نایا له بهر قورئان واز له فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر **عَلَيْهِ الْبَهِيْنِ؟** نه خیر، چونکه خوای گهوره له قورئاندا فه‌رمودوه که فه‌رموده و هریگرین و کاری پی بکهین **وَمَا أَنْكُمْ أَرَسَوْلُ فَخْدُوهُ وَمَا نَهَنَكُمْ عَنْهُ فَإِنَّهُمْ** (الحشر: ۹) واته : نهوده پیغه‌مبه‌ر **عَلَيْهِ** بقی هیناون بیکه‌ن، وئه‌وهشی نه‌هیتان لیده‌کات وازی لی بھینن. فه‌رموده راچه‌ی قورئان ده‌کات، زقدیک له وردہ‌کاری شه‌ریعت نازانریت گه رفه‌رموده نه‌بیت، وهک نویزکردن، پیغه‌مبه‌ر **عَلَيْهِ دَهْفُه‌رِمَوِيَّتِ** : «أَلَا إِنِّي أَوْتَيْتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوْشُكُ رَجُلٌ شَبَّاعَانَ عَلَى أَرِيكَيْهِ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، إِنَّمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحَلُّوْهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرَمُوهُ» (ابوداود) واته : من قورئان بق هاتووه و هه روه‌ها نه‌وهشی و هک نهوده (که‌مه‌به‌ست پیغه‌مبه‌ری) له‌گه‌لیدا بقی هاتووه، نه‌گه‌ری نهوده هه‌یه کابرایه‌کی ورگ تیر لاه‌سر قه‌نه‌فه‌که‌ی دانیشیت و بیلیت : ته‌نها قورئان و هرگرن، نه‌وهدی له‌ودا حلاله حلالی کان، نه‌وهشی له‌ودا حرامه حرامی بکه‌ن .

۱۶ باوه‌پهینان به پیغه‌مبه‌ران واتای چیه؟ باوه‌پهینانی ته او به‌وهی که خودا بق هر ئومه‌تیک پیغه‌مبه‌ریکی ناردووه له خویان، بانگیان ده‌کات بق په‌رسنتی خودای تاکو ته‌نها، هه روه‌ها باوه‌په‌بیون به غه‌یری خودا، باوه‌پیون به‌وهی که هه مویان راستو راستگون، بروایپیکراون، رینیشاند هرن، به‌پیزن، پاکن، هیدایه‌تدر او هیدایه‌ت ده‌رن، په‌یامه‌که‌یان گه‌یاند ووه، باشترین خه‌لکن و پاریزراون له‌وهی هاوه‌ل بق خودا په‌یدا بکه‌ن هه‌ر له مندالیه‌وه تا مردن.

۱۷ جوره‌کانی شه‌فاعه‌ت له رقی قیامه‌تدا چهندن؟ گهوره‌ترینیان (الشفاعة العظمی) یه، واته شه‌فاعه‌ت گهوره‌که، نه‌ویش له وهستانی رقی شه‌زادایه دوای نه‌وهی خه‌لک په‌نجا سال چاوه‌پوانی ده‌بن دادگایی بکرین، پیغه‌مبه‌ر موحه‌مهد **عَلَيْهِ شَفَاعَةُ مَهْدِهِ** شه‌فاعه‌ت لای خودا

دهکات و داوا دهکات دادگایی دهست پی بکات، ئوهش تاییه‌ته به گهوره‌مان (موحه‌ممهد) و عَلَيْهِ السَّلَامُ، ئوهش (مقام المحمود) که پهیمانی پی دراوه بیدریتی.

دووه: شهفاعهت کردن بق کردن‌وهی ده‌رگای به‌هشت، یه‌که م که‌سیش ده‌رگای به‌هشتی بق ده‌کریتیه و پیغه‌مبه رمان موحه‌ممهد عَلَيْهِ السَّلَامُ و یه‌که م ئوممه‌تیش که ده‌چنه به‌هشت‌وه ئوممه‌تی ئوه.

سییه: شهفاعهت بق که‌سانیک که فرمانی ناردنیان بق دوزه‌خ ده‌رکراوه و به هۆی شهفاعهت‌وه ناچنه دوزه‌خ‌وه.

چواره: شهفاعهت بق که‌سانیکی موسلمانی گوناهبار که له دوزه‌خدان ده‌ریکرین لیتی.

پینجه: شهفاعهت بق به‌زکردن‌وهی پله‌ی به‌هشتیه کان، ئه م سیانه‌ی دوایی تاییه نییه به پیغه‌مبه موحه‌ممهد عَلَيْهِ السَّلَامُ، به‌لکو بق پیغه‌مبه رانی تر و شه‌هیدو پیاوچاکانیشه، به‌لام هر لوان له‌پیشتره.

شەشە: شهفاعهت بق که‌سانیک به‌بئ لیپرسینه‌وه بچنه به‌هشت‌وه.

حوتەم: شهفاعهت بق که‌مکردن‌وهی سزای سهر کافران که تاییه‌ته به پیغه‌مبه موحه‌ممهد عَلَيْهِ السَّلَامُ و هک شهفاعهت بق مامی خۆی ئه بوتالیب.

دوای ئه‌مان خوای گهوره به ره‌حمی خۆی که‌سانیکی رقر که له ژماره نایه‌ن و له‌سهر يه‌كتاپه‌رسى مردوون و گوناهبارن و له دوزه‌خدان ده‌ریان ده‌هینى و ده‌يانخاته به‌هشت‌وه.

۱۸ ئايا پهوايە داواي يارمهتى و شهفاعهت له زيندووان بکەين؟ به‌لئى، شه‌رعیش هانى خەلکىي ده‌دادات يارمهتى يه‌كترى بدەن، خودا ده‌فرمومىت: ﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْأَرْضِ وَالْأَنْقُوَى ﴾ (المائدة: ۲۰)، واته: هاريکارى يه‌كتر بن له چاکه و پاريزکارييدا، پیغه‌مبه‌ريش عَلَيْهِ السَّلَامُ ده‌فرمومىت: « وَاللَّهُ فِي عَوْنَ الْعَبْدُ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَ أَخِيهِ » (مسلم)، واته: خواي گهوره يارمه‌تىدەرى به‌ندە ده‌بىت هتاوه‌کو به‌ندە له يارمهتى براکه‌يدا بىت، شهفاعهت‌تیش به واتاي كه‌وتنه به‌ينه‌وه‌ي، واته ههولى به جيھيئانى كارېك بق يه‌كتىكى تر كه له توانايدا نیيە، خواي گهوره ده‌فرمومىت: (مَنْ يَسْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكَنْ لَهُ ثَصِيبٌ مُّنْهَا) واته: هاركەس شهفاعهتىكى باش بکات بېشىكى پاداشتى به‌رده‌که‌ويت، پیغه‌مبه و عَلَيْهِ السَّلَامُ ده‌فرمومىت: «اَشْفَعُوا تُؤْجِرُوا» (بخارى)، واته: شهفاعهت بکەن پاداشت و‌رده‌گرن.

شهفاعهت کردنیش چەند مەرجىيەكى ھەيە:

- داواکردنى شهفاعهت ده‌بىت له كه‌سيكى زيندوو بىت، چونكە مردوو داواي زيندووی گوئى لى نېيە، خواي گهوره ده‌فرمومىت: ﴿ إِنْ تَدْعُهُمْ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَكُنْ وَلَوْ سِمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لَكُنْ ﴾ (الفاطر: ۱۴). واته: (گەر داوايان له مردووان) لى بکەن گوئيان ليتان نېيە، ئەگەر گوئيان ليتان بىت داواکانتان - ناتوانن - جيئه‌جي بکەن، ئەرى چۈن داوا له مردوو ده‌كريت له كاتىكدا ئەو خۆى پېيوىستى به دوعاي زيندووانه، چونكە كوده‌وهى تەواو بۇوه و تەنها تووشى خىر ده‌بىت له رىيکاي دوعاو چاکه‌ى ترهوه، پیغه‌مبه و عَلَيْهِ السَّلَامُ ده‌فرمومىت: «إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ صَدَقَةٌ جَارِيَّةٌ أَوْ عِلْمٌ يُتَتَّقَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ» (مسلم) واته: كە مرۆڤ كرده‌وه چاکه‌ى نامىننیت له سى شت نه‌بىت: خىرىكى به‌رده‌وام، زانستىك سوودى پى بگەيەننیت، يان كورىكى سالىح دوعاي بق بکات.

۴. به شیوه‌یه ک بیت و ته کانی دیاری بیت و لیتی تی بگهیت. ۳. داوالیکراو حازر بیت. ۴. له توانایدا بیت. ۵. داوای شتی دونیا بیت.

۱۹ جوړه کانی (تَوَسُّل) چین؟ یه که: رهواهی و جائیزه که سی جون: ۱. (تَوَسُّل) به ناو سیفه‌تکانی خودا بق لای خودا. ۲. (تَوَسُّل) بق لای خودا به کردوه‌هی چاکه، و هک به سرهاتی سی که سی نه شکه و ته که. ۳. (تَوَسُّل) بق لای خودا به دوعای مسلمانی چاکی زیندوو که گومان واید دوعای گیرابیت.

دوروه: جائیز نیه و حرامه، که دوو جوړه: ۱. داوا کردن له خودا به جاهی پیغه‌مبهر یان پیاوچاک و هک بلیتی: خودایه داوات لیده‌که م به جاهی پیغه‌مبهر یان به جاهی حوسه‌ین بق نمونه، راسته جاهو حورمه‌تی پیغه‌مبهر یان لای خوای گهوره نقد گهوره‌یه، به لام هاوه‌لان که نقد سوونن له سه‌ر چاکه کانیک بی بارانیان تووش بوو دوعایان نه کرد به جاهی پیغه‌مبهر یان نه گه‌رچی قه‌بره‌که له ناویاندا ببو، به لام داوایان کرد له عه‌بیاسی مامی پیغه‌مبهر یان که دوعایان بق بکات. ۲. داواکردنی شت له خوای گهوره به سویند خواردن به پیاوچاکان و هک بلیتی: داوات لی ده که م خواهی به فلان که س یان به حقی فلان که س، نه مه رهوا نیه، چونکه سویند خواردن به غه‌یری خودا که جائیز نیه و داواکردن به حقی به نده‌یه که نه و به نه هیچ هه‌قیکی نیه له سه‌ر خودا، چونکه ته‌نها به هوی نه ووه و که به نده‌یه ک عیباده‌تی خودا ده کات نابیته خاوهن هه‌ق له سه‌ر خوا.

۲۰ واتای باوه‌پهیتان به رؤثی دوایی چېي؟ باوه‌پری ته او و بهوهی که روو ده دات نه مه ش نقد شت له خو ده گریت و هک باوه‌پیوون به مرین و سزای قه‌برو نیعمه‌تی قه‌بر، نه فخی صور، و هستاني رؤثی قیامه‌ت، بلاوکردنوه‌هی نامه‌ی کردوه‌هکان، دانانی ته رازوو، پردي سیرات، حوز، شه‌فاغعه‌ت، دواتریش بق به‌هشت و دوزه‌ه.

۲۱ نیشانه گهوره کانی هله‌سانی قیامه‌ت چېي؟ پیغه‌مبهر یان ده فه‌رمویت: «إِنَّهَا لَنْ تَقُومْ حَقَّ تَرْوَنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالدَّجَالَ وَالدَّاهَةَ وَطَلْوَعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ۝ وَيَأْجُوْجَ وَمَأْجُوْجَ وَثَلَاثَةَ حُسُوفٍ حَسْفُ بِالْمَشْرِقِ وَحَسْفُ بِالْمَغْرِبِ وَحَسْفُ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ تَارِخْ تَخْرُجٌ مِنْ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْسِرِهِمْ» (مسلم) واته: قیامه‌ت نایه‌ت هه‌تا (ده) نیشانه له پیشدا نه بینن: دووکه‌ل، ده جال، (الدابه) حه‌یوانکه، هله‌هانی خور له خورئاواه، دابه‌زینی عیسای کوپی مه‌ریه‌م، یه‌نجوچ و مه‌نجوچ، سی رؤچوون: رؤچوونیک له رؤژه‌لات، یه‌کیک له رؤژنای او یه‌کیک له دورگه‌ی عه‌ربی، دواهه‌مینیان ناگریکه له یه‌مهن خه‌لکی راوده‌نیت بق شوینی حه‌شر.

۲۲ گهوره‌ترین فیتنه و بهلا چېي که بسه‌ر خه‌لکی دیت؟ پیغه‌مبهر یان ده فه‌رمویت: «مَا يَبْيَنَ خَلْقَ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرٌ مِنْ الدَّجَالِ» (مسلم) واته: له ئاده‌م تا قیامه‌ت له فیتنه‌ی ده جال گهوره‌ترو خراپتر نیه.

ده جال ئاده‌میه له ئاخه زه‌ماندا دیت و له نیو چاوانی نووسراوه (ک ف ر) هه‌موو مسلمانیک ده یخوینیتیه وه، چاویکی کویره - لای راستی - و هک تری هه‌لتوقیوه، له سره‌تادا و هک پیاوچاک خوی نیشان ده دات، دواتر ئیدیعای پیغه‌مبه‌رایه‌تی و دواتر خواهی‌تی ده کات.

بانگی خلکی دهکات بُو باوه‌پهینان پیی، دواى ئَوهى به درقى دەخنه وە ئَوهىش دەپوات و پاره و مالیان دواى دەجال دەكەويت و بېن سامان دەمیئنەوە، دواتر دەچىت بُو لای قەومىكى ترو بانگياب دەكات و باوهپى پىتىدەھىتنو ئَوهىش فەرمان بە ئاسمان دەكات باران دەبارىت و فەرمان بە زەوي دەكات كىيا دەپوينىت، كاتىك دېت ئاۋو ئاڭرى لەگەلدايە و ئَاوهكە ئاڭرىھە ئاڭرىكە ئاۋىتكى سارده، جا لە سەرەممو موسىلمانىك پىتىسىتە پەنا بىگرىت بە خودا لە دواى هەممو نويزىك - دوعايىكى سوننتە هەيى كە لە دواى تەحيات دەخونىتىت لەبارەيەوە - هەرودە سەرهەتاي سورەتى (الكهف) بخۇنىتەتەركات بىنى و لە زەمانى ئَوهدا بۇو، هەرودەها هەولى خۆلادان بىدات بُو ئَوهى لە فيتنەي بەدۇور بىت، پىغەمبەر ﷺ دەقەرمۇيت: «مَنْ سَمِعَ بِالْجَالِ فَلِيَأَنْعَنْ، فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ حَسْبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَبَعِدُهُ مَا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ» (أبوابود) واتە: هەركەس باسى هاتنى دەجالى بىست با خۆى لى لادات، سويند بە خوا كەسانىك دەچن بُو لاي - رەنگە بُو شەپكىدىن بىت - وادەزانن ئىمامدارن، بەلام شوينى دەكەون بە خۆى ئَوهى هەممو دوودلىانە و شوبهانەي كە هەيەتى.

(چل) رۆز لەسەر زەويىدا دەمەننەتەوە، رۆزى يەكمى بە سالىك، دووهمى بە مانگىك، سىيەمى ھەفتەيەكە و رۆزەكانى ترى وەك رۆزى ئاسايى وان، هەممو شارو جىڭگايەكىش دەگەپىت جە لە مەككە و مەدینە نەبىت، دواى ئَوهى عيسا دادەبەزىت و دەيكۈزىت.

٢٣ ئايا بەھەشت و دۆزەخ ئىستا هەن؟ بەلىٰ، خواى گەورە دروستى كەردوون پىش دروستى كەردىنى مرۆڤ، لەناوېش ناچن و دەمەننەن، خواى گەورە ھەندىك خلکى دروست كەردوو بُو بەھەشت بە رەحمى خۆى و ھەندىكىشى دروست كەردوو بُو دۆزەخ بە دادوھرى خۆى، ھەموانېش ئاسانكارىي بُو دەكىرىن بُز ئَوهى بُزى دروستكراوه.

٤٤ باوهپيون بە قەدر واتاي چىيە؟ باوهپى تەواو بەوهى كە هەممو خىرۇ خراپەيەك تەنها يە ويستى خودا رۇو دەدات، ئَوهى خودا بىيەويت دەيکات، پىغەمبەر ﷺ دەقەرمۇيت: «لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاءَتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَّبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحَمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ أَنَّفَقْتُ مِثْلَ أَحُدُ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِيلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَقَّ تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَلَمْ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَلَمْ مُتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا لَدَخْلَتِ الْتَّارِ» (أحمد وأبوبابود) واتە: ئَەگەر خودا ئەشكەنجهى ھەممو خلکى ئاسمانەكان و زەوي بىدات دەتوانىت بەبىن ئَوهى ستهىلى كەرىدىت، ئَەگەر بەزەيى پىياندا بىتتەوە، چاكتىر بۇيان لە كەرده وەكانى خۆيان، ئَەگەر بە قەدە شاخى ئۇحود ئاللىتون بىدەيت لە رىي خودا، لىنى وەرناكىرىت هەتا باوهپ بە قەدەر ئەمەننەت و بىزانتى ئَوهى كە تۇوشى بۇوە ھەر تۇوشت دەبۇو ئَوهشى تۇوشت نەبۇوە قەت تۇوشت نەدەبۇو، ئَەگەر باوهپت بەمە نەبىت كاتىك دەمرىت دەچىتە ناو ئاڭرىھەوە.

باوهپهینان بە قەدەر چوار شت دەگىتىتەوە: ۱- باوهپيون بەوهى كە خواى گەورە وردو درشتى ھەممو شىتىكى زانىوە. ۲- باوهپيون بەوهى كە خواى گەورە نوسىويەتى لە (لوح المفوظ)دا، پىغەمبەر ﷺ دەقەرمۇيت: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْحَلَاقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةً» (مسلم) واتە: خواى گەورە ئَەندازى دروستكراوه كانى نوسىيوە لە (لوح المحفوظ)دا (٥٠) سال پىش دروستكراوى زەوى و ئاسمانەكان. ۳- ويستى خواى گەورە دېتە

دی و هیچ شتیک توانای گه راندن وهی نییه، ئوهی بیه ویت ده بیت و ئوهی نهیه ویت نابیت.
۴- تنهنا خودا هه مهو شته کانی دروست کردووه و غېرى خۆی دروستکراوی ئوه.

نایا خهـلـک توانـو نـیـرـادـهـی رـاـسـتـهـقـینـهـیـان هـهـیـه ؟ بـهـلـیـ خـهـلـکـی وـیـسـتـو نـیـرـادـهـ وـ تـوـانـوـیـاتـ هـهـلـبـزـارـدـنـیـان هـهـیـه ، بـهـلـام نـهـمـانـش لـه وـیـسـتـی خـوـدا دـهـرـنـاـچـنـ ، خـوـدا دـهـفـهـرـمـوـیـتـ : **وـمـاـ تـشـاءـوـنـ إـلـاـ أـنـ يـشـاءـ اللـهـ** (التـكـوـيرـ: ٤٩) وـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـشـ عـلـیـهـ رـهـمـهـ اللـهـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ : **أـعـمـلـوـ فـکـلـ مـیـسـرـ لـمـاـ حـلـقـ اللـهـ** (مـتـفـقـ عـلـیـهـ) وـاتـهـ : کـرـدـهـوـهـ بـکـهـنـ ، هـرـکـهـسـ یـارـمـهـتـی دـهـدـرـیـتـ بـقـ نـهـوـهـیـ کـهـ بـوـیـ درـوـسـتـ کـراـوـهـ . خـوـای گـوـرـهـشـ عـهـقـلـ وـ چـاوـوـ گـوـئـیـ پـیـ بـهـخـشـیـوـیـوـنـ بـقـ نـهـوـهـیـ چـاـکـ وـ خـرـاـپـ جـیـاـ بـکـهـینـوـهـ ، نـایـاـ هـیـجـ کـسـیـکـیـ عـاـقـلـ هـهـیـ دـزـیـیـ بـکـاتـ وـ بـلـیـنـ لـهـ قـهـدـهـرـداـ خـوـاـ لـهـسـهـرـیـ نـوـوـسـیـوـوـمـ ؟ نـئـگـهـرـ واـشـ بـلـیـتـ خـهـلـکـ پـاـسـاوـیـ دـزـیـیـ نـازـانـنـ سـرـاـ دـهـدـرـیـتـ وـ پـیـیـ دـهـلـیـنـ : خـوـای گـوـرـهـ سـزاـشـیـ لـهـسـهـرـ نـوـسـیـوـیـ ، قـهـدـهـرـکـرـدـنـ بـهـ پـاـسـاوـیـ خـرـاـپـهـ جـائـیـزـ نـیـیـهـ وـ بـهـدـرـؤـخـسـتـنـهـ وـهـیـ قـوـرـنـانـهـ ، خـوـداـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ : **سـیـقـمـوـلـ الـلـیـنـ اـشـرـکـوـالـوـشـاءـ اللـهـ مـاـ اـشـرـکـنـ وـلـاـ اـبـاـوـنـاـ وـلـاـ حـرـمـنـاـمـنـ شـیـوـعـ** کـهـذـلـکـ کـذـبـ الـلـدـیـنـ مـنـ قـلـبـهـمـ (الـاعـنـ: ١٤٨) وـاتـهـ : نـئـوـانـهـیـ کـهـ هـاوـهـلـ بـقـ خـوـداـ دـادـهـنـینـ دـهـلـیـنـ نـئـگـهـرـ خـوـداـ وـیـسـتـیـ لـهـسـهـرـ بـوـایـهـ نـیـمـهـ هـاوـهـلـمـانـ بـقـ دـانـهـدـنـاـ ، هـرـوـهـاـ بـاـبـ وـ بـاـپـیرـانـیـشـمـانـ هـاوـهـلـیـ دـانـهـدـنـاـ بـقـ خـوـداـ...ـبـهـ وـ شـیـوـهـیـ نـئـوـانـهـیـ پـیـشـ نـئـوـانـیـشـ پـیـغـهـمـبـهـرـانـیـانـ بـهـدـرـؤـخـسـتـهـ وـهـ .

۲۶ نیحسان چیه؟ پیغامبر ﷺ له وهامی ئوهى لیيان پرسى نیحسان چیه؟ فەرمۇوسى: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» (مسلم) واتە: (خودا بېھرستى وەك ئەوهى كە دەبىنى، ئەگەر نەبىنى ئە و تو دەبىنىت).

۲۷ بهشهکانی یهکخواپه رستی چهندن؟ بهشهکانی یهکخواپه رستی سی بهشنه:
 ۱. یهکخواپه رستی له پهروهه دلگاریتیدا ئوهش باوهه بوهه تنهها خودا دروستکه رو روزیزده رو
 مرینته رو زینه رو .. هتد، ئم جووه کافره کان پیش هاتنى پیغەمبەر ﷺ باوهه پیان پیش
 هەببوا. ۲. یهکخواپه رستی له په رستراویتیدا: په رستى تنهها خودا نویش رو شنو و نهزر و
 خیبر تنهها بۆ ئەو بیت... هتد، بۆ بەدیهینانى ئم خاله پیغەمبەران و کتىبەکانى
 نىردرابون. ۳. یهکخواپه رستى له ناو سیفەتەکانى خادا: ئوهش باوهه پیوونه بوهه کە خواى
 گەورەو پیغەمبەرەکە لە ناو سیفات دیارییان كردۇوه بۆ خودا بەبى گۈرىنى دەقەکانى و
 واژەتىنان لە باوهه پیوون بىشى، يان شوبەهاندن لە سیفەتەکانىدا.

قابیلی هله بعون، به لام ههولیانداوه ههق بپیکن، ئهوانهی ههقیان پیکاوه دوو پاداشتیان ههبو ئهوانهی نهیان پیکاوه يك پاداشت و هله کهی خوا لیئی خوش ده بیت، ئه ونده چاکهیان ههیه که هله کاتیان بتونیتیه وه، ئهوانیش چاک و چاکتیریان ههیه، باشترینیان ده که سه کهیه بهم شیوه یه ریز بعون: (ئه بوبه کر، عومه ر، عوسمان، علی، تله، زوییر، عه بدو پرە حمانی کوبى عهوف، سەعدى کوبى ئه بى وە ققاصل، سەعیدى کوبى زهید، دوايى ئه بو عویه یده جەپراخ، دوايى کۆچەریه کان - موهاجرین - بە گشتى، دوايى ئهوانهی بە شدارى بە دریان كرد لە موهاجرین و ئەنسار دوايى ئەنسار، دوايى هاوه لانى تر)، پیغەمبەر ﷺ دەفەرمويت: «لَا تَسْبُوا أَصْحَابِيْ فَوَالذِّي نَعْمَلُ بِيْدَهُ لَوْأَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْقَقَ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبَأَمَا أَدْرَكَ مُدَّأْحِدَهُمْ وَلَا نَصِيفَةُ» (متنق عليه) واته: جوین بە هاوه لانم مەدن، سویند بە خوا ئەگەر يەكىن لە ئېیو بە قەد ئوحود ئالتون بېھ خشى بە قەد مشتىكى ئهوان، بەلكو نيو مشتى ئهوان خىرى ناگات، هەروهە دەفەرمويت: «مَنْ سَبَّ أَصْحَابِيْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالْقَائِمُونَ أَجْمَعِينَ» (الطبراني) واته: هەركەس جوینى دا بە هاوه لانم نەفرەتى خود او فريشته کان و خەلکى لى بىت.

٣٠ ئایا زیادە بقىي بکەين له پیاھەلدانى پیغەمبەر ﷺ لهو ئەندازە يە زیاتر كە خوا پىنى بە خشىووه؟ گومانى تىدا نىيە كە پیغەمبەر ﷺ بېرىتىرين و باشتىن كەسە لە دونيادا، بە لام ناتوانىن زیادە بقىي بکەين له وەسف كەرن و پیاھەلدانىيدا وەك گاورە کان كەردىيان لە وەسفى پیغەمبەر عيسادا سەلامى خواى لىبىت، چونكە نەھى كەردووه له و كاره، پیغەمبەر ﷺ دەفەرمويت: «لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى إِنَّ مَرِيمَ فَإِنَّا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُلُّوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» (بخارى) واته: زیاد مەرقۇن لە وەسف كەرنى مندا وەك گاورە کان كەردىيان دەربارە عيساي كوبى مەريەم، من بەندەدى خوام ئىتوھش بلىن: بەندە و پیغەمبەرى خودا.

٤١ ئایا ئەملى كىتاب ئىمامدارن؟ گاورو جولەكە و شوينىكە و توانى ئايىنه کانى تر بېباوه پىن هەتا ئەگەر شوين ئايىنېك بکەون كە لە بىنەپەتدا راست بۇوه، هەركەس واز لە ئايىنه كەى خۆى نەھىنېت دواي هاتنى پیغەمبەر موحەممەد ﷺ و مۇسلمان نەبىت، بېباوه پە وَمَنْ يَتَبَعَ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِيَنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِنَ (آل عمران: ٨٥) واته: خواى گەورە جىڭە لە ئىسلام ئايىنېكى تر لە كەس قەبۇل ناگات، ئەگەر مۇسلمان باوه پى وانە بۇو كە بېباوه پىن يان شىكى هەبۇو له وەھى ئایا ئە دىنەي - ئىستا - لە سەرينى بەتالە ئەوا لە ئىسلام دەردە چىت، چونكە رازىي نەبۇوه بە وەھى كە خود او پیغەمبەرە كەى بە بېباوه پى دانماون، خواى گەورە دەفەرمويت: وَمَنْ يَكُفُّرْ بِهِ مِنَ الْأَخْرَابِ فَاللَّا تُرِدُّ مَوْعِدُهُ، (مود: ١٧) واته: هەركەس باوه پى ئەھىنلا له گروپە کان دە حىتىه ئاگرەوه. پیغەمبەر ﷺ دەفەرمويت: "والذى نفس محمدَ بَيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِيْ أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأَمْمَةِ وَلَا يَهُودِيٌّ وَلَا نَصَارَى وَلَا يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِيْ إِلَّا كَانَ مِنَ الْصَّاحِبِينَ" (مسلم) واته: سويند بە وەھى نەفسى منى بە دەستە هەركە سېيىك هاتنى من بېسىتىت لەم نۇممەتەو جولەكە و گاورو باوه پەم پىنەھىنېت دەبىتە خەلکى دۆزەخ.

٤٢ ئایا دروستە ستەم لە بېباوه بکرىت؟ دادگەری واجبە إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْمُعْدِلِ وَالْإِحْسَانِ (النحل: ٩٠) واته: خواى گەورە فەرمان بە دادگەری و چاکە كەردىن دەگات. ستە مەكردىنىش حەرامە، لە فەرمۇددە قودسىدا خواى گەورە دەفەرمويت: «إِنَّ حَرَمُ الظُّلْمِ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا» (مسلم) واته: ستە مەكردىن لە سەر خۆم حەرام

کردوده و له نیوان نئیوه شدا حه رامم کردوده، که وابوو سته م له یه کتری مه کهن. ئهو که سهی سته می لیده کریت هه قی خوی و هر دهه گریتھو له سته مکار له روزی دوایی، پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: «أَنْدُرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ» قالوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا يَرْهَمُهُ اللَّهُ وَلَا مَنَاعَ، فَقَالَ: «إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَّةً وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَدَّ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَقَكَ ذَمَّ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعَظِّمُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ حَظَّا يَاهُمْ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طَرَحَ فِي النَّارِ» (سلم)، واته: ئایا ده زانن موفلیس کییه؟ و تیان: له ناو ئیمهدا موفلیس که سیکی بی پاره و شتومه که، فه رمووی: موفلیسی ئوممه تی من ئهو که سهی له روزی قیامه تدا نویشند بندوو و زه کاتی پییه، به لام جوینی بـو داوه بوختانی بـو ئـه و کردوده و مالـی ئـه مـی خواردووـه، مالـی ئـه مـی خواردووـه و ئـه مـی کوشتووـه و له یـه کـنـتـی دـاـوـهـ، جـاـ چـاـکـهـ کـانـیـ بـهـ سـهـرـ خـاـوـهـنـ هـهـ قـهـ کـانـدـاـ دـاـبـهـ شـهـ دـهـ کـرـیـتـ وـ کـاتـیـکـ چـاـکـهـ کـانـیـ بـهـ بـیـشـ ئـهـوـهـ قـهـ رـزـهـ کـانـیـ بـهـ بـدـاـتـهـوـهـ، لـهـ گـونـاـهـیـ ئـهـ وـانـ دـهـ خـرـیـتـ سـهـرـ ئـهـمـ، فـرـیـ دـهـ درـیـتـهـ ئـاـگـرـهـوـهـ تـوـلـهـ سـهـنـدـهـوـهـ لـهـ نـاوـ ئـاـژـهـ لـاـنـیـشـدـاـ هـهـیـهـ.

٣٣ بیدعه چیه؟ ئیبن ره جـب دـهـ لـیـتـ: ئـهـوـهـ لـهـ دـینـدـاـ درـوـسـتـ کـراـوـهـ وـ زـیـادـکـراـوـهـ وـ هـیـچـ بنـهـ مـایـهـ کـیـ نـیـیـهـ لـهـ دـینـدـاـ، بـهـ لـامـ ئـهـ گـهـ بـنـهـ مـایـهـ کـیـ هـبـیـتـ بـهـ بـیدـعـهـ دـانـانـزـیـتـ ئـهـ گـهـ رـچـیـ بـهـ گـوـیرـهـیـ زـمانـهـ وـانـیـ بـهـ بـیدـعـهـ لـهـ قـهـ لـمـ بـدـرـیـتـ.

٣٤ ئایا بیدعهی حسنه له ئایندا ههیه؟ قورئان فـهـ رـمـوـودـهـ زـهـ مـیـ بـیدـعـهـ دـهـ کـهـ نـهـ بـهـ مـهـ فـهـوـمـهـ شـهـ رـعـیـیـهـ کـهـ کـهـ کـهـ هـهـ رـشـتـیـکـ لـهـ ئـایـنـدـاـ دـاـبـهـنـدـیـتـ وـ بـنـهـ مـایـهـ کـیـ لـهـ ئـایـنـدـاـ نـیـیـهـ، پـیـغـامـبـرـ ﷺ دـهـ فـرمـومـیـتـ: «وَمَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ» (متقد عليه) واته: هـرـکـهـ سـعـیـادـهـ تـیـکـیـ کـرـدـوـ فـهـ رـمـانـیـ ئـیـمـهـ لـهـ سـهـرـ نـهـ بـوـ وـهـ رـنـاـگـرـیـتـ، هـرـوـهـاـ دـهـ فـرمـومـیـتـ: «فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِذِنْعَةٍ وَكُلَّ بِذِنْعَةٍ ضَلَالٌ» (ابوداود) واته: هـمـوـ دـاهـیـنـرـاـوـیـکـ بـیدـعـهـیـهـ وـ هـمـوـ بـیدـعـهـیـهـ کـگـمـرـایـیـهـ.

ئیمامی مالیک له واتای بیدعهدا دـهـ لـیـتـ: هـرـکـهـ سـلـمـ لـهـ دـینـدـاـ دـاهـیـنـرـاـوـیـکـ درـوـسـتـ بـکـاتـ وـ پـیـیـهـ باـشـ بـیـتـ ئـهـ وـاـیـهـ پـیـغـامـبـرـ ﷺ خـیـانـهـ تـیـ کـرـدـوـهـ لـهـ گـهـ یـانـدـنـیـ پـهـ یـامـهـ کـهـ کـهـ، چـونـکـهـ خـوـایـ گـهـوـهـ دـهـ فـرمـومـیـتـ: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَمْتَعْتُ عَلَيْكُمْ بَعْدَتِي﴾ (المائدـةـ:ـ٣ـ) واته: ئـهـ مـرـقـ ئـایـنـهـ کـهـ نـئـیـوـهـ تـهـواـوـ کـرـدـوـ نـیـعـمـهـ تـیـ تـهـواـمـ پـیـیـهـ خـشـینـ.

هـنـدـیـکـ فـهـ رـمـوـودـهـ هـنـ بـهـ باـشـ باـسـیـ بـیدـعـهـ دـهـ کـهـ، بـهـ لـامـ تـهـنـهاـ بـهـ وـاتـاـ زـمانـهـ وـانـیـیـهـ کـهـ، ئـهـوـیـشـ ئـهـ وـ شـتـانـهـیـهـ کـهـ لـهـ دـینـدـاـ خـوـیـانـ هـنـ، بـهـ لـامـ لـهـ بـیـرـ کـرـاـوـنـ وـ پـیـغـامـبـرـ ﷺ هـانـیـ خـلـکـیـ دـاـوـهـ بـهـ بـیـرـهـنـانـهـ وـهـ وـ زـینـدـرـوـکـرـدـنـهـ وـهـ وـهـ دـهـ فـرمـومـیـتـ: «مَنْ سَنَ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةَ حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرٌ هَا وَأَجْرٌ مِنْ عَمَلٍ بَهَا بَعْدُ مِنْ عَيْرٍ أَنْ يَنْفُضَ مِنْ أَجْرُهُمْ شَيْءٌ» (سلم) واته: هـرـکـهـ سـلـمـ لـهـ ئـیـسـلـامـ دـشـتـیـکـیـ باـشـ دـاـبـهـنـیـتـ ئـهـوـهـ پـادـاشـتـ وـهـ رـدـهـ گـرـیـتـ وـ پـادـاشـتـ لـهـ بـهـ رـامـبـرـ کـارـپـیـکـرـدـنـدـاـ لـهـ لـایـنـ خـلـکـیـهـ وـهـ رـدـهـ گـرـیـتـ بـهـ بـینـ ئـهـوـهـ لـهـ پـادـاشـتـیـ هـیـچـ لـایـکـ کـهـ مـبـیـتـهـوـهـ. هـرـ بـهـ وـاتـایـهـ کـهـ خـلـیـفـهـ عـوـمـرـ لـهـ بـارـهـیـ تـهـ رـاوـیـهـوـهـ دـهـ لـیـتـ: باـشـتـرـینـ بـیدـعـهـیـهـ، چـونـکـهـ نـوـیـزـیـ تـهـ رـاوـیـهـ بـهـ جـهـ مـاعـهـتـ پـیـشـتـ دـاـنـرـاـبـوـ، پـیـغـامـبـرـ ﷺ هـانـیـ خـلـکـیـ دـاـبـوـ بـقـ کـرـدـنـیـ وـ خـوـشـیـ سـیـ شـهـوـ بـهـ جـهـ مـاعـهـتـ کـرـدـیـ وـ دـوـایـیـ وـانـیـ لـیـ هـتـیـنـاـ لـهـ تـرـسـیـ ئـهـوـهـ فـهـ رـزـ بـکـرـیـتـ، دـوـاتـرـ خـلـیـفـهـ عـوـمـرـ خـلـکـیـ کـوـکـرـدـهـ وـهـ کـرـدـیـ بـهـ سـوـنـتـهـ.

۳۵ جۆرەكانى دووبۇوپىي چەندن؟ دووجۆر: ۱- لەبىرۇباوهپدا (گەورە): ئەوهش بەجۆرىكە كە بەئاشكرا خۆى بەمۇسلمان نىشان بىدات ولهناخوھ بى بپوا بىت، ئەمەش خاوهنەكەى لە ئىسلام دەردەكەت، ئەگەر هەركەس بە شىۋىيە بىرىت بە بىباوهپى دەمرىت، خواى گەورە دەفەرمۇيىت: ﴿إِنَّ الْمُنْقَتِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ الْأَنَارِ﴾ (النساء: ۱۴۵) واتە: دووبۇوپەكان لە چىنى زېرەوهى دۆزەخن.

لەسيفەكانى دووبۇوپەكان: دەيانەويت خواى گەورە وئىمانداران بخەلەتتىن، گالتە بەئىمانداران دەكەن، پشتگىريي بىباوهپ دەكەن دىرى مۇسلمانان، چاكەكانى خۆيان بۆ بەرژەوندىي دىنيابىيە.

۲- دووبۇوپىي لە كردهوهدا (بچووك): كە خاوهنەكەى باوهپدارە، بەلام ترسى ئەوهىلى دەكىت سارىكىتىشىت بۆ دووبۇوپىي گەورە، ئەگەر خاوهنەكەى تەوبەنەكەت، خاوهنە ئەم جۆرەش چەند سىفەتىكى ھەيە: درۆزىنە، پەيمان شكتىنە، زىادەپەوى لە دووبۇوپەكىدا دەكەت، پەيمان ناباتە سەر، خيانەت لە ئەمانەت دەكەت، ھەربۆيە ھاوهلەن ترسىان ھەبۇو لە دووبۇوپىيەكى كردهبىي، ئىبىنۇ مولەيكە دەلى: (۳۰، سى) ھاوهلى پىغەمبەرم ۋە بىنى كە ھەموويان لە دووبۇوپىي لە نەفسى خۆياندا دەترسان.

ئېراھىمى تەيمى دەلىت: ھەركات وته كانم بەراورد دەكەم لەگەل كردهوهكانم ترسى دووبۇوپىي دەكەويتە دلەم. حەسەنى بەسىرى دەلىت: ھەركەس لە دووبۇوپىي بىرسىت ئىماندارە و ھەركەس لىيى بى خەم بىت دووبۇوپە. ئىمامى عومەر لە حوزەيفەي پرسى (خوايان لى رازى بىت): سوينىت دەدمەم بە خوا ئايى پىغەمبەر ۋە ئەنەن ناوى دووبۇوپەكاندا؟ واتى: نەخىر، دوای توش ئەمە بە كەس نالىم.

۳۶ گەورەتىن گوناھ چىيە؟ ھاوهل پەيداكردنە بۆ خودا، خودا دەفەرمۇيىت: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَكْثَرَ الظَّمَّامَ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۲) واتە: ھاوهل پەيداكردن ستەمەتكى گەورەيە، كاتىك پىغەمبەر ۋە ئەنەن پرسى چ تاوانىك زور گەورەيە؟ فەرمۇى: ئەوهەيە كەھاوشىۋەيەك بۆ خودا دابنېتىت كە ئەو توى دروست كردووه. (متفق عليه).

۳۷ جۆرەكانى (الشرك) ھاوهل دانان چەندن؟ دوانى:

۱- گەورە: كە خاوهنەكەى لە ئىسلام پىتى دەردەچىت و خودا لىي خۆش نابىت - ھەتا تەوبەنەكەت - چونكە خواى گەورە دەفەرمۇيىت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ وَعَقِيرٌ مَادُونَ ذَلِكَ إِنَّ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸) واتە: خواى گەورە لەھە خۆش نابىت ھاوهلى بۆ دابنېتىت، بەلام جگە لەھە لە ھەموو شىت خۆش دەبىت، ئەو جۆرەش چوار بەشى ھەيە: أ- ھاوهلدانان لە دوعاكاردن و داواكارىندا. ب- ھاوهلدانان لە نىھەتمەدا، وەك ئەوهەي چاكە بۆ غەيرى خودا بىكەيت. ج- ھاوهلدانان لە گۈيىرايەلىدا، وەك بەقسە كەردىنى زانايەك لەھەلەن كەردىنى ئەوهەي خودا حەرامى كردووه وله حەرامكەردىنى ئەوهەي خوا حەلائى كردووه. د- ھاوهلدانان لە خۆشەويىتىدا، وەك ئەوهەي كەسىكت بە قەدەر خودا خۆشبوىت.

۲- بچووك: ئەمەش خاوهنەكەى لە ئىسلام دەرناجىت كە دووجەشە: **يەكەم:** ئاشكرا: كە لەوتىدا پۇو دەدات وەك: سوينىخواردىن بە غەيرى خودا يان بلىنى ئەگەر خودا تو حەز بىكەن، يان بلىنى: ئەگەر خودا وفلان كەس نەبونايمە، يان لە كردهوهدا وەك: لە دەست كەردىنى

ئەلّقەو پەت بۆ پاراستن ولادانى بەلا ونارەھەتىيەكان، يان نوشتهو نال ھەلۋاسىن لە ترسى چاپىيس، بە شۇوم زانىنى گىانلەبەران و بالىندە شويىن و ناۋو.. هتد. دووهەم: شاراوه: وەك لە نېھىدا رۇو دەدات، نمۇونەي بىيا كردىن.

٣٨ جىاوازى نىوان ھاوهەلەدانانى گەورە بچووك چىيە؟ جىاوازىيەكانىان: ھاوهەلەدانانى گەورە خاوهەنەكى بە كافر لە قەلەم دەدەرىت و لە قىامەتدا بە هەتا ھەتايى لە ئاڭىدا دەمىننەتەوە، بەلام ھاولەدانانى بچووك خاوهەنەكى موسىلمانو بە هەتا ھەتايى لە ئاڭىدا نامىننەتەوە، ھەروهە ھاوهەلەدانانى گەورە ھەموو كىرىدە چاکەكان بەتال ھەتكەتەوە، بەلام بچووك تەنها ئەو كىرىدەوەي لەگەلىيدا بۇوه، بەلام جىاپاپىي ھەيە لە بارەي ئەوهى ئايا ھاوهەلەدانانى بچووك بەبى تەوبە لىيى خۆش دەبىت وەك گوناھە گەورەكان يان تەنها بە تەوبە وەك ھاوهەلەدانانى گەورە لىيى خۆش دەبىت، لە ھەردوو حالەتەكەدا شتەكە رۆز ترسناكە.

٣٩ ئايا بىڭا ھەيە بۆخۇپاراستن لە ھاوهەلەدانانى بچووك، يان كەفارەتى ھەيە دوای پوودانى؟ بەلىن، خۇپاراستن لە بىڭا كردىن ئەوهەيە كە نىھەت بۆ خودا بىت، بۆ شتىكى كەميشى بە دوعا كردىن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: «أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا السُّرُكَ، فَإِنَّهُ أَحْقَى مِنْ دَبِيبِ النَّعْلِ. فَقَيْلَ لَهُ وَكِيفْ تَنْقِيَهُ وَهُوَ أَحْقَى مِنْ دَبِيبِ النَّعْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا تَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَسَتَعْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ». (أحمد) واتە: ھاوهەلەدانانى بچووك - رىا - خۆتىنى لى بىارىزىن، ھەرچەندە لە تەپەي پىنى مىرىوولە شاراوهتە، وتيان: ئەى چۈن خۆمانى لى بىارىزىن كە ئەوهەنە شاراوهتە ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ؟ فەرمۇوى: "بىلەن: خودايە ئىيمە پەنا دەگرىن بە تو كە ھاوهەلت بۆ پەيدا بىكىن بە ئاڭايى خۆمان، داواى لىخۇشبوونت لىيەدەكىن لەوهى كە ئاڭادار نىن، بەلام بۆ كەفارەتى سوينىد خواردىن بە غەيرى خودا، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: «مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعَرَى فَلَيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» (متفق عليه) واتە: ھەركەس سوينىدى بە لات و عوزا خوارد با بىلىت: (لا إلَه إِلَّا اللَّهُ) ھەروهە با كەفارەتى بەشۇوم زانىن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: «مَنْ رَدَّتَهُ الطَّيْرَةَ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدَ أَشْرَكَ». قَالُوا: فَمَا كَفَارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا حَيْرَ إِلَّا حَيْرُكَ، وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا إِلَهُكَ». (أحمد). واتە: ھەركەس بە هوى بەشۇوم زانىنى شتىكەو وازى لە كارەكەي خۆى هيتنى ئەوهەلەنە بۆ خودا پەيدا كردووه، وتيان: ئەى كەفارەتەكەي چىيە؟ فەرمۇسى: كەفارەتەكەي ئەوهەيە بىلىت: خودايە ھىچ خىرىيەك نىيە جىكە لە ھى تو، ھىچ خراپەيەك نىيە جىكە لە ھەي تو قەرارى بىدەيت، ھەروهە ھىچ خودايەك نىيە جىكە لە تو.

٤٠ جۆرەكانى بىباوهەپى چەندن؟ دوو جۆره:

١- بىباوهەپى گەورە، لە ئىسلام خاوهەنەكى دەباتە دەرەوە كە پىنج جۆرە: أ- بەدرۆخستتەوەي پىغەمبەران وكتىبەكانىان. ب- باوهەنەكىن لەگەل ئەوهەلە دللوه بە راستى دەزانىتت. ج- گومان ھەبۈون. د- وەرنەگىرتىنەق. ه- دووپەۋىسى.

٢- بىباوهەپى بچووك: ئەويش وەك گوناھە گەورەكانى وەك كوشتنى موسىلمان بە ناهەق، ئەم جۆرەش خاوهەنەكى لە ئىسلام ناباتە دەرەوە.

٤١ حۆكمى نەزد چىيە؟ پىغەمبەر ﷺ نەزدى پى باش نەبۇوه، دەفەرمۇيت: «إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ» (البخارى) واتە: ھىچ خىرىيەكى بەدەست نايەت. ئەمە كاتىك نەزەرەكە تەنها بۆ خودا

بیت. جا ئگه که نه زره که بُو قه بریک بُوو، یان پیاوچاکیک ئوه حرامه و دروست نییه که سودمه ند بیت، به لام باوه پی نه کردن ئوا چل روز نویشی قه بول ناکریت، پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: « مَنْ أَنِّي عَرَافًا فَسَأْلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةً أَرْبَعِينَ لَيْلَةً » (مسلم) واته: هر که س بچیته لای فالچی و پرسیاری شتیکی لی بکات چل روز نویشی لیوهرناکیریت، به لام ئه که ر باوه پی پیکردن بهوهی که عیلمی غهیب ده زان ئوا بیباوه پر ده بیت، پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: « مَنْ أَنِّي عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ » (ابوداود) واته: هر که س چوو بُو لای فالچی و قاوه گرده و باوه پی کردن بهوهی که ده یلین، ئوا بیباوه پر بهوهی هاتوته خوارده و بُو موحه محمد ﷺ.

چ کاتیک داواکردنی باران له ئه ستیره کان هاوه لدانانی گهوره یان بچووکه؟ هر که س بپوای وابوو که ئه ستیره بېن ویستی خوای گهوره کاریگه ریی ههیه و بارانه کهی دایه پال ئه ستیره وەک بلىي بېن ویستی خوای گهوره ئوه هاوه لدانانی گهوره یه، به لام ئه که ر پیی وابوو ئه ستیره بې ویستی خوا کاریگه ریی ههیه لسەر باران و خوای گهوره کردويه تی بە ھۆکاری باران بارین و له کاتی ده رکه وتنی فلان ئه ستیره دا باران ده باریت، ئوه هاوه لدانانی بچووکه، چونکه ئه ستیره کردوده بە ھۆکار بېن بەلگه یکی شەرعی و ثیریی، به لام دانانی بە نیشانه ای هاتنى وەرزه کان و نزیک بۇونه وەی باران بارین جائیزه.

چ ئەركیت ھەیه بەرامبەر کاریه دەستى موسىمانان؟ واجبه گویپايه لیان بېن و بە قسەيان بکەین لە کاتى خوشى و ناخوشىیدا، بە رەنگاربۇونە وەشيان جائیز نییه ئه که ر سەتمىش بکەن، دوعاييان لى ئەکەین، وازنەھېنین لە بە قسە کردىيان، دوعاعى باشبوون و لەش ساغى و ھيدا يەتىيان بُو بکەین، پیمان وابىت گویپايه لیيان بەشىكە لە گویپايه لى خوداي گهوره ئه که ر فەرمان بە خراپە نەکەن، گەر فەرمانىان بە خراپە کرد حرامه بە قسەيان بکەين لەو فەرمانەدا، به لام لە فەرمانە کانى تردا واجبه بە قسەيان بکەين، ھەرجەند لە تواناماندا ھەبۇو. پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: « تَسْعَ وَتُطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضُرِبَ ظُهُرُكَ وَأَخْذَ مَالُكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ » (مسلم)، واته: گوئى دەگریت لە ئەمیر و فەرمانى بەجى دەھېنیت هەتا ئه که ر پشتت بەر قامچى کەوت و مالت برا گویپايه لە بە فەرمان بەجى بەھىنە.

ئایا پەوايە پرسیار لە حىكمەتى خوا بکەين لە نەھى و فەرمانە کانىدا؟ بەلى بە مەرجىك باوه پکردن و بە جېھىتىنى فەرمانى لە سەر نەھەستابىت، بەلکو تەنها بُو زياتر دلىنىا بۇون و جىڭىر بۇون لە سەر ھەق بىت، به لام ملکە چى تەواو و پرسیار نەکردن نیشانه ای بەندايە تى راستەقىنه و باوه پى تەواو بە حىكمەتى خواي گهوره ھەر ھەلەن وابۇون.

مەبەست لەم ئايەتە چىيە ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فِي نَّلَّةٍ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فِي نَّفْسِكَ﴾ (النساء: ٧٩) واتاي (حسنة) نىعمة تە، واتاي (سيئة) بەلاؤ ناخوشىيە و ھەر دوو كييان ھەر لای خواي گهوره بېپاردارون، چاكە و نىعمة دەدرىتتە پال خودا، چونکە داۋىتى بە بەندە کەی، خواي گهوره خراپەشى لە بەر حىكمەتىك دروست کردوده و ئەو حىكمەتەش ھەر چاكە یە، کەواته كرده وە كانى خواي گهوره ھەمۇو چاكن.

پیغه‌مبهر ﷺ ده فرمومیت: « وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدِيْكَ وَالشُّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ » (مسلم). واته: خیر هه مموی له نیوان هه ردوو دهستی تودان و خراپه ش له تقوه نییه، کرده وه کانی بهنده خودا دروستی کدوون، بهلام له هه مان کاتدا بهنده ش دهیانکات و لیئی به رپرسیاره، خوای گه وره ده فرمومیت: ﴿فَامَّا مَنْ أَعْطَنَا وَآتَقَنَا وَصَدَقَ بِالْحَسْنَىٰ فَسَنُسِّرُهُ لِيُسْرًا﴾ (الليل: ۷-۵) واته: هه رکه س خیر بکات و ته قوای خودا بکات و باوه پ به نیسلام بهینیت، ئاسانکاری بۆ ده کهین بۆ گرتنه بەری ریگای راستو ئاسان.

۴۷ ئایا ده بیت بلی کەس شەھیده؟ دیاریکردنی کەسیک و ناونانی بە شەھید وەک حوكمان وایه بەوهی کە ده چیته بەھەشتەوه، ریپه وی ئەھلى سوننەتیش وایه کە بە هیچ کەسیکی دیاریکراو نەلین بەھەشتیبیه یان جەھەننمی، جگه له وەی پیغه‌مبهر ﷺ فرموموبیتی کە ئەھلى بەھەشتە یان جەھەننم، چونکه راستی شاراوه یە و ناتوانین بژانین کە مرۆز لە سەرچی مردووه و کرده وه کانی پیش مردن حسیبەن و نیه تیش تەنها خودا ده یزانیت، بهلام هیواداری ئەوهین کە چاکە خواز بچیته بەھەشتەوه و ترسی ئەوه مان ھەیه خراپه کار بچیته دۆزدەخ.

۴۸ ئایا دروسته بە موسلمانیکی دیاریکراو بلی بیباوه په؟ دروست نییه حوكمان بە سەر موسلمانیکی دیاریکراودا بە بیباوه پی و موشریک و دوپرووی، ئەگەر بە ئاشکرا بە لگەی ئەوانی لە سەر نەبوو، ریگرە کانیشی تىدا نەبوو، شتە شاراوه کانیشی بۆ خودا واز لىدەھینین.

۴۹ ئایا دروسته بە دهوری غەیرى كەعبەدا بسوپیتەوه؟ هیچ شویندیک لە سەر زەویدا نییه کە جائیز بیت بە دهوریدا بسوپیتەوه و ته واف بکەیت جگه لە كەعبە پیرۆز، هەروهە دروست نییه هیچ شویندیکی تر بە وینەی ئەو مامەلە بکەی هەرچەند بە پیزبیت، هەرکەس ته وافی بە دهوری شتیکی تردا کرد ئەوه تاوانبارە.

کردهوهکانی دل

خوای گهوره دلی و هک پادشا دروست کردیووه و نهندامهکانی تری لهش و هک سهربازی ئه وان، جا ههركات پادشا چاك بwoo سهربازهکانیشی چاك دهبن، پیغامبر ﷺ دهفرمومیت: «إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْعَفَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقُلُبُ» (متفق عليه). له لشدا پارچه گوشتنیک ههیه، ههركات چاك بwoo ههمو لهش چاك دهبیت و ههركات خрап بwoo ههمو لهش خрап دهبیت، ئهويش دله. حونکه دل جیگای باوهپو تهقوایه و هه رئه و جیگای بیباوهپری وشيرک و دوروپوییه، پیغامبر ﷺ دهفرمومیت: «الْتَّقْوَىٰ هَاهُنَا - وَيُشَيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَاتٍ» (مسلم) واته: تهقوا لیره دایه... سی جار ئاماژهی به سینگی موبارهکی خۆی دهکرد.

﴿ نیمانیش: باوهپهینان و گوفتارو کرداره، باوهپری دل و گوفتاری زمان، ههروهها کرداری دل و نهندامهکان.﴾

دل باوهپ دههینیت و بپوا دهکات، بهو هۆیه و شههادهت بهسهر زماندا دیت، دوای کردهوهکانی تری دل دروست دهبیت، و هک: خوشەویستی، ترس، رهجا، زمان زیکر دهکات و قورئان دهخوینیت و نهندامهکانی سوچده و روکوع دهبهن و هه کردهوهیه کی تر که له خودا نزیکیان بکاته وه، چونکه و هک وتمان نهندامهکان شرینکه و توروی دلن، هه شتنیک له دلدا جیگیر بwoo دهبیت نیسانهکانی لهسهر نهندامهکانی تری لهش دهركه ویت بهههه شیوهیه کی بیت له شیوهکان.

﴿ مه بهستانان له کردهوهکانی دل ئهوانیه که سهچاووهکه يان دله و پهیوهندیان به دله وه ههیه، گهوره ترینیشیان باوهپهینانه به خودای گهوره که له دلدايه و باوهپهینان ملکه چی و دان پیدانان بهشیکن له و باوهپر، ئهمه جگه لهم خوشەویستی خودا که له دلی بهنده دا دروست دهبیت ههروهها ترس و رهجا، گهپانه وه و پشت بهستن، ئارامگرتن ویهقین و خشوع و چهنده های تر.

﴿ ههمو کردهوهیه کی دل پیچه وانه کهی نه خوشیبیه کی دله، بق نمومونه: نیه تپاکی دژه کهی ریایه، یهقین دژه کهی گومانه، خوشەویستی دژه کهی رق لیبیونه و هیه و بهو شیوهیه، جا ئهگر چاك کردنی دلی خۆمان پشنگوی بخهین تاوان لهسهری که له که ده بی و له ناوی ده بهن، پیغامبر ﷺ دهفرمومیت: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ حَاطِيَّةً نُكِتَ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةً فَإِنْ هُوَ نَرَى وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ صُرِّقَلْتُ فَإِنْ عَادَ زَيْدٌ فِيهَا حَقَّ تَعْلُو فِيهِ فَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ» (الترمذی) واته: بهنده کاتیک تاوان دهکات خالیکی رهش لهسهر دلی دروست دهبیت، گه رتهویه کرد لا دهچیت، گه که دوویباره و سیباره دی کردهوه و بهرد و ام بwoo، خاله کان زیاد دهبیت ههتا و هک په ردهیه کی رهشی لی دیت و له قورئاندا دهفرمومیت: «كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ» (المطففين: ۱۴)، مه بهست له (ران) داپوشینی دله و هک په ردهیه که، ههروهها دهفرمومیت: «تَعْرُضُ الْفِتْنَ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُودًا عُودًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكَتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكَتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءُ حَقَّ تَصِيرٍ عَلَى قُلُوبِنَ عَلَى أَبْيَاضِ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالآخِرُ أَسْوَدُ مُرْتَادًا كَالْكُوزِ مُجَحِّيَا لَا يَعْرُفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرِبَ مِنْ هَوَاءً» (مسلم)، واته: دله کان تووشی فیتنهی یهک له دوای یهک دهبن، جا هه دلیک تووشی خрапه بwoo خالیکی رهشی تیدا دروست دهبیت و هه دلیک ریگری له خрапه کرد خالیکی سپی تیدا دروست دهبیت، تا واي لیدیت دهبن به دوو جۆر دل: سپی و هک بهردیکی سپی، که هیچ فیتنهیه کاری تی ناکات ههتا

دنیا مابیت و رهشیک که چاکه و خراپه لیک ناکاته و به ئاره زووی خۆی نه بیت.

﴿ کرده وە کانى دل گرنگىرن له کرده وە کانى ئەندامە کانى تر، زانىنيان گرنگىرن له کرده وە کانى تر، چونكە ئەصلی کرده وە دل و کرده وە ئەندامە کانى تر لقىن و تەواوکەرى کرده وە دل ن. پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇیت: « إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورُكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ، وَلَكُنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ » (مسلم)، واتە: خواى گەورە سەيرى بەزىن و بالاًو مالاًو مولىكتان ناکات، بەلكو سەيرى دل و کرده وە کانتان دەكات. چونكە دل جىگاى زانىارى و وىدبوونە وە هزرە، ھەر بۆيە پلەي بەرز لای خودا بە گوپەرى ئەو باوهە پۇنىيەت پاکى و يەقينەيە كە لە دىلدايە.

حەسەنى بەصرى دەلىت: سويند بە خودا ئەبوبەكرى صديق بە نويىۋ روژۇو چاکتىر نە بۇو لە ئىيۇ، بەلكو بە وئىمانە گەورەيەي كە لە دىلدا بۇو.

﴿ کرده وە کانى دل فەزلىان ھەيە بەسەر کرده وە کانى ئەندامە کانى تردا لە چەند رۇويە كە وە: ۱- كەموکورپى لە کرده وە دلدا رەنگە کرده وە ئەندامە کان بە تال بکاتە وە، وەك رياكىرن. ۲- کرده وە دل بىنچىنەيەو ھەر کرده وە جوڭلەيە كىش نېتى دلى لە كەلدا نە بىت و بەبىن مە بەست بۇوبىت چاپىقشى لىدە كرىت. ۳- ھۆكاري پلە بەرزە کانى بەھەشتە، وەك : زۇھە. ۴- گرانتۇرۇ قورستەر بە بەراورد بە کرده وە ئەندامە کانى تر، ئىبىنۇ مونكەدەير دەلىت: ھەولىمدا لە كەل نەفسى خۆمدا بۆ ماوهى (٤٠) سال ھەتا لە سەر رىگاي راست جىيگىر بۇو. ۵- شوينەوارى باشتى دەبىت، وەك خۆشە ويستى خودا. ۶- پاداشتى زياتر، ئەبودەردا دەلىت: سەعاتىك بىركىرنە وە باشتەر لە شەونوپىشى شەۋىلەك. ۷- بزوينەرى ئەندامە کانە. ۸- بە ھۆى دلەو پاداشتى ئەندامە کان كەم و نىزى دەكەت، يان بە تالى دەكاتە وە، وەك خشۇع لە نويىذە. ۹- رەنگە جىگاى کرده وە ئەندامە کانى پېر بکاتە وە، وەك: نېتى خىرکىرن لە كاتى بى پارە بىدا. ۱۰- پاداشتەكەي بى سنورە، وەك ئارامگىرن. ۱۱- پاداشتەكەي بەردىۋامە، ھەرچەندە ئەندامە کان رادە وەستن لەكار يان نە توانى. ۱۲- لە پىش کرده وە ئەندامە کانە وە دەست پى دەكەت و لە كەل ئەوانىشدا بەردىۋامە.

دل بە چەند قۇناغىكىدا تىدەپە پىت پىش ئەوەي ئەندامە کانى بکۈنە كار: ۱- (الهاجس) ئەوەي لە هىزدا دروست دەبىت بۆ ئەوەي كارى تى بکەيت. ۲- (الخاطرة) قۇناغى جىيگىر بۇون. ۳- گفتوكى نەفس و دوودىلى لە كردىنى و نە كردىنى. ۴- (الهم) كردىنى كارە كە لە پىشىرە. ۵- (العزم) بە تەواوى دلى جىيگىر دەبىت لە سەر كردىنى كارە كە.

سى قۇناغى يە كەم پاداشتى لە سەر نېتى كاتىك بۆ كارىكى خىر بىت، بەلام سىيەم قۇناغى چاکە يەكى بۆ دەنۇوسرىت لە نېتى چاكىيداو خراپەي بۆ نانوسرىت لە خراپەدا، بەلام قۇناغى سورىيۇن لە سەر كرده وە چاک چاکەي بۆ دەنۇوسرىت و بە خراپىش خراپەي بۆ دەنۇوسرىت ئەگەرچى نېيىركىرت، چونكە كاتىك عەزم بۇو لە سەر كرده وە توانا ھە بۇو كرده وە كە دەكىرت، خواى گەورە دەفەرمۇیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجْبِونَ أَن تَشْيَعَ الْفَحْشَةَ فِي الْأَذْرِيقِ إِمَّا مُؤْلُمٌ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور:١٩) ئەو كەسانەي پىيىان خوشە بە درە وشىتى لە ناو ئىمانداراندا بىلەپەتەوە سزا يەكى توندىيان بۆ ھەيە، ھاروەها پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇیت: «إِذَا التَّقَىَ الْمُسْلِمُانِ بِسَيِّئِهِمَا فَالْقَاتُلُ وَالْمَقْتُولُ فِي التَّارِ، فَقُلْتَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الْقَاتُلُ مَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ» (البخارى)، واتە: كاتىك دوو موسىلمان بە شەمشىرە وە بەرامبەر يەك دەگىن، كۈزىداو و بىكۈز لە ئاگىدايە، وتم ئەي پىغەمبەر خودا ﷺ ئەمەيان

بکوژه ، ئەی کوژراوه کە بۆ؟ فەرمۇسى: ئەويش سووربۇوه لە سەر كوشتنى براکەي.
ئەگەر وازى لە تاوانەكە هىتىا دواي ئەوهى سوور بۇو لەسەر ئەنجامداني، ئەوه لە چوار حالت بەدەر نىيە: ۱- واژهىنانى لەبەر خودا، پاداشتى دەدرىيەتە. ۲- واژهىنانى لەبەر خەلک، بەمەش گوناھبار دەبىت، چونكە واژهىنان لە گوناھ عىيادەتەو دەبىت تەنها لەبەر خودا بىكىت. ۳- واژهىنان لەبەر نەتوانىن بەبى كىدىنى پىيؤىستىيەكاني ئەو تانەو بەمەش گوناھبار دەبىت، چونكە نىيەتى تەواوى ھەبۇوه. ۴- واژهىنان لەبەر نەتوانىن، بەلام ھەمۇو كارىكى پىيؤىستى كىدوووه بۆ ئەنجامداني، بەلام سەرى نەگىرتۇوه، ئەمەش گوناھبار دەبىت وەك ئەوهى تاوانەكە دەكەت ھەروەك لە فەرمۇودەكەدا دەردەكەۋىت، ھەركات كىدەوهەكە نىيەتى كىدىنى زىاتر بۇو لەگەلەدا تاوانىبار دەبىت جا كىدەوهەكە لەگەل نىيەتەكەدا بۇو يان دواكەوت، ھەركەس تاوانىكى كىدو سوور بۇو لەسەر دووبارە كىدەنەوهى ئەوه بە بەردەۋام لە قەلەم دەدرىيەت ئەگەرچى دووبارەشى نەكىدەوهە.

ەندىكە لە كىدەوهەكاني دل:

نېت: بە واتاي ويستو مەبەست دىت، هيچ كىدەوهەيەكىش بەبى نىيەت وەرناكىرىت، پىيغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇيت: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنَّيَّاتِ وَإِنَّمَا لَكُلُّ اُمْرٍ يُءَمَّنُ بَوْيِي» (متفق عليه) واتە: كىدەوهەكان بە نىيەتەو ھەركەسەو بە نىيەتى خۆى پاداشتى دەدرىيەتە. عەبدوللەللىي كورپى موبارەك دەلىت: رەنگە كىدەوهەيەكى كەم بەنېت زىاد بىكەت و كىدەوهەيەكى زۇرىش بە نىيەت كەم بىكەت.

فۇزەيلى كورپى عياز دەلىت: خواى گەورە نىيەتەو ويستى لە تو دەۋىت. جا ھەركات كىدەوهەكە بۆ خودا بىت ئەوه بە ئىخلاص و نىيەتپاكيي ناو دەبىتەت و ئەگەر بۆ خودا نەبۇو ئەوه بە رىياو دووبۇوبىي دادەنرىت.

سۈدىكە (باسىكى گىنكە): خەلک عاقىبەتىان خراپە زانايان نەبن، زانايانىش ھەروەها ئەوانە نەبىت كىدەوهە دەكەن، ئەوانەش كىدەوهە دەكەن تەنها نىيەت پاڭەكان نەجاتيان دەبىت، جا يەكەم شت كە لەسەر بەندە پىيؤىستە فيرپۇونى نىيەتە، دواتر بە كىدەوهە راستى دەكەتەوە دواي تىڭەيشتنى نىيەت پاڭى و راستگىيى، كىدەوهە بەبى نىيەت ماندۇپۇونە، نىيەتىش بۆ خودا نەبىت رىيايە، نىيەتپاكييىش بەبى شوينىكەوتى سوننەت لە كىدەوهەدا رەنچ بە فيرپۇونە.

كىدەوهەكان سى جۆن: ۱- تاوان: نىيەت پاڭى لە تاواندا نايىكۈرىت بە چاڭ، بەلام لەگەل نىيەتى خراپدا سزاڭەي زىاتر دەبىت. ۲- چاڭەكىن وعىيادەت: ئەمەش پەيوەستە بەنېتەوە لەررۇمى قەبول بۇون و پاداشت زۇرتىر بۇون، جا ئەگەر بۆ رىياي بۇو ئەوه دەبىتە تاوان و ھاولەلدا ئانىنى بچووك و ھەندىك جار گەورەش، ئەمەش دەبىت بە سى جۆرەوە:

پىيغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇيت: «فَمَنْ هَمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ، فَإِنْ هُوَ هَمْ بِهَا فَعَيْلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشَرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِينَةً ضَعِيفٌ إِلَى أَطْعَافٍ كَثِيرٍ، وَمَنْ هَمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ، فَإِنْ هُوَ هَمْ بِهَا فَعَيْلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً» (متفق عليه) واتە: ھەركەس نىيەتى چاڭەكان نەيىكەد، خواى گەورە چاڭەيەكى بۆ دەنۋوسيت، ئەگەر نىيەتى چاڭەكىي مەتتاو كىدى، خواى گەورە بە دە چاڭ تا حەوت سەد و زىاتر دەنۋوسيت، ئەگەر نىيەتى خراپەي مەتتاو نەيىكە، چاڭەكىي تاواو نەيىكە، چاڭەكىي كەد يەك خراپەي لەسەر دەنۋوسرىت. ھەررۇم دەفرەرمۇيت: «مَثَلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ كَتْلٌ أَرْبَعَةُ نَقْرٌ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَعَلَيْهِ فَهُوَ يَعْمَلُ بِعِلْمِهِ فِي مَا لِهِ يُنْفَعُهُ فِي حَقِّهِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ عِلْمًا وَمَنْ يُؤْتِهِ مَا لَا فَهُوَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَيْلَتُ فِيهِ مِثْلُ الَّذِي يَعْمَلُ، قَالَ

یه که م: عبادت که بُر ریا بیت له بنه ره تدا، ئمهش هاوه لدانانه و به تاله.

دوروه: له سره تادا نیه تی بُر خودایه و دواتر نیه تی ریای تیکه ل ده بیت، جا ئه گه ر عبادت که ئاخیره کهی په یوهست نیه به هه وله کهی وه وه خیرکدن ئوه هه وله کهی قه بوله و ئاخیره کهی به تاله، به لام ئه گه ره مه مه په یوهست بون به یه که وه وه نویز ئه وا دوو حالتی هه يه: **أ** - بهرنگاری نیه تی ریایه که بکات و عبادت که قه بوله. **ب** - نیه تی ریایه کهی یه کلابیت وه، ئوا هه مه عبادت که به تال ده بیت وه.

سییه: نیه تی ریایه که دوا ته او بیونی کرده وه که دروست بیت، که ئمهش وه سوه سه يه و کاریگه ریی له سره کرده وه که و بکه ره کهی نیه، به لام چه نده ها جوری ریای شاراوه هه يه که ده بیت وریا بین و بیان ناسین.

به لام ئه گه ر نیه ته کهی له چاکه دا بُر به رژه وهندی دنیایی بوو ئه وا به گویرهی نیه ته کهی پاداشت و سزا و هردگریت، ئمهش سی حالتی هه يه: **۱**- تنه نیه تی له کرده وه چاکه که به رژه وهندی دنیایی، به مهش پیی گوناه بار ده بیت، چونکه پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فرمومیت: «مَنْ تَعْلَمَ عِلْمًا مَا يُتَنَعَّمُ بِهِ وَجْهُ اللَّهِ تَعَالَى لَا يَتَعَلَّمُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنْ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرْفَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (أبو داود) واته: هر که س زانستیک فیر بوو که فیریونی (ئه م زانسته) تنه نه له ببر خوا بیت، به لام ئه م که سه بُر مالی دونبیا خوی فیر ده کات بونی به ههشت ناکات، نمونه هی ئه م که سه: یه کیک پیشنویشی بکات بُر خلکی تنه نه له ببر پاره. **۲**- نیه تی له ببر خودا بیت و بُر دونیاشی له گلدا بیت، ئمهش باوه پی که مکوری تیدایه و نیه تی ته او نیه، هه روکه ئوهی ده چیت بُر حج و بُر بازگانی، ئمهش پاداشت کهی به گویرهی نیه پاکیه کهی بته تی. **۳**- نیه تی تنه نه خودایه، به لام کرییک و هردگریت بُر ژیانی خوی ئه مهیان پاداشت کهی ته او وه، وه ئوهی چه ند قوتاییه ک فیری قورئان وزانسته کانی بکات، به لام لکه ل ئوه شدا موچه یه کی مانگانه ای بدهنی، له م باره یه شه وه ئه م فه رموده یه هاتووه که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فرمومیت: «إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ» (البخاری) واته: باشترين شت پارهی له سره و هرگن قورئانه، ئه م فه رموده یه ش پاش ئه پوو داوه و تراوه، که کومه لیک له هاوه له بپیزه کان ریگایان که وته لای هوزیک و داوای میوانداری و خوار دنیان

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَهُمَا فِي الْأَجْرِ سَوَاءٌ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يُؤْتِهِ عِلْمًا فَهُوَ يَجْنُطُ فِي مَالِهِ بِنُفُقَةٍ فِي عَيْرِ حَقِّهِ، وَرَجُلٌ لَمْ يُؤْتِهِ اللَّهُ عِلْمًا وَلَا مَالًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِي مِثْلَ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الذِّي يَعْمَلُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَهُمَا فِي الْوِزْرِ سَوَاءٌ» الترمذی، واته: نمونه هی ئوممه تی من وه ک چوار کس وان: کسیک خوا پاره و رانستی داوه تی، به زانسته کی پاره کهی بُر چاکه سه رف ده کات. هروهها که سیک خوا زانستی داوه تی و پارهی نیه، ده لیت گه پاره مه بیواه وهک فلان کس له چاکه دا سه رف ده کرد، ئه م دوانه له پاداشتدا وهک یه کن، کسیک خوا پارهی داوه تی و زانستی نیه، پاره کهی له خراپه دا سه رف ده کات، کسیکی تر نه پارهی هه يه و نه زانست، ده لیت: گه پاره مه بیواه وهک فلان کس - که له خراپه دا سه رفی ده کات - سه رف ده کرد، ئه م دوانه له سزا دا وهک یه کن، وتهی دووه مو چواره له فه رموده که دا، ئوه ده گه یه نیت که ئوهی له توانیاندا بوره - که نیه تی کردن کهی - کردوویانه، هه روکه ده لیت: (گه وهک فلان کس هه مبواه وهک ئوم ده کرد)، هر بُریه حیسابی براده ره کهی بُر کراوه له سزاو پاداشتدا. نیبن ره جه ب ده لیت: فه رموده که که ده لیت: «هه رووکیان له پاداشتدا وهک یه کن»، مبهست پتی پاداشتی بنه ره تیبه بین زیاده کردنی چند هه نده، چونکه زیاده کردنی چه ند، په یوهسته به کردنی کاره که، نهک نیه تی کردنی بین کردنی، چونکه گه هه رووکیان له هه مه روویه که وهک یه کن، ده بیت ئوهی نیه تی چاکه هیتا بین ئنجام دانی ده چاکه بُر بنوسریت، ئمهش خیلافی ده قه.

لیکردن، هۆزەکه پازى نەبوون و خواردىنيان پى نەدان، ئەوانىش سەرەك هۆزەكەيان مار يان دوپىشك پىوهى دابۇو، پرسىياريان كرد لە كۆمەلە ھاولە ئاپا كەسىكتان تىدايە كە قورئان بخويتىت بەسەريدا؟ ئەوانىش ووتىان نايخويتىن ھەتاوهەك شىتىك لەتىوانماندا نەبىت (واتە : ھەتاوهەك كرىتىكەمان نەدەنى)، ئەويش لەبەر ئەوهى كە ئەوان لەسەرهەتاوهە ميوانداريان نەكىدىن وپىزىيانلى نەگىتن، جا كاتىك قورئانىيان بەسەردا خويتىد سەرەك هۆزەكە باش بوييەوە و بېپىي خىرى دەستى بەگەپان كرد، ئەوانىش لەبەرامبەر ئەم كارەياندا رانە مەرىكىيان دابە ھاولە كان، كەگەپانەوە بق مەدىنە بەسەرهەتەكەيان بق پىغەمبەرى خودا گىتپايدەوە و ئەويش ئەو فەرمۇدەيەي سەرەوەي فەرمۇو .

ئەمەش مانى ئەو نىيە ئاپىنى پىرنىزى ئىسلام بىكىتە كالا و بازىرگانى پىوه بىكىت، ئەمەيان لەدىندا جىتكەن ئاپىتتەوە، وەك ئەوهى ئىستىتا كەسانىك پەيدا بۇون كە ئىشيان بۇوە بەنۇوشە وفال وكتىپ گرتەنەوە و فپو فىل كەنەنە بەناوى دېنەوە و خەلکى فرييوو دەدەن، بەلكو ئەم جورە كارانە قەدەغەلى لىكراوهە خەخەنە كەنەنە بەنۇوشە و خەلکى فرييوو دەدەن، وەك خواي گەورە دەفەرمۇيت : ﴿ وَلَا تَشْرُوْبِ يَابَتِي ثَمَّا قَلِيلًا وَإِنَّى فَالَّذِينَ ﴾ (البقرة: ٤١) واتە : ئاپىتتەكانتىم بە نرخىتىكى كەم مەگۈرپەنەوە (لە بىتتەوابى بەدەستەتىنانى ھەندى مەرامى كەم نرخى دنىادا)، تەنها لە من بىرسىن و خۇتان لە خەشمى من بىپارىزىن، يان دەفەرمۇيت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَنَهُمْ ثُمَّا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزُكَّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (آل عمران: ٧٧) واتە : بەپاستى ئەوانى ئىپەيمانى خواو سوينىنەكانيان بەنرخىتىكى كەم دەفرىقىش (لە پلەو پايدەي دنىايى، پارەوپول و سامان، ئەلبەتە ھەرچەندە بىت ھەركەم) ئەوانە لە دواپۇرۇدا ھېچ بەشىتىكىان ناپىت (لە سۆزۈ مىھەربانى خوا)، ھەروەها لە پۇشى قىامەتدا خوا نايائىدوپىتتىت و تەماشىيان ناكات (لە چىڭ و پىسى گوناھ) خاوېنیان ناكات و سزاي پىئىش و ئازارىش بۇيان ئامادەيە .

۳- رىپىدرابەكان (موباح): ھېچ كەنارىك نىيە بەبىن نىيت و شتى موبابىش بە نىيەت دەبىت بە عىبادەت .

ئەوهەش بىزانە كە پىاواچاكانى نىيت چاك لە كرددەوەدا سى پلەن: نزم: ئەوانەن كە عىبادەت دەكەن لەبەر پاداشتۇ لە ترسى سزا. **مام ناوهەند:** ئەوانەن عىبادەت دەكەن وەك سوپاسكۈزارى خوداو گۈتپايدەلى كەنەن. **بەرز:** ئەوانەن عىبادەت دەكەن لەبەر خۆشەويسىتى و بە گەورە دانانو لە ترسى خودا. ئەمەش پلەي راستكۈيانە (الصديقين). **تەۋەبە:** بەرددەوام واجبە، گوناھ كەنەن دەستكەن لە سروشتى مەرۋە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: « گُلْ أَبْنَ آدَمَ حَطَاءً وَخَيْرُ الْحَطَائِينَ التَّوَبُونَ » (الترمذى). واتە: ھەموو كەس تاوان دەكات و باشتىرين كەس ئەوهەيە تەويىدە دەكات، ھەروەها دەفەرمۇيت: « لَوْلَمْ تُذَبِّبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ

١ خواي گەورە دەفەرمۇيت: ﴿ وَعَجَلَتْ إِلَيَكَ رَبِّ لَرَنَخَنِ ﴾ (طه: ٨٤). (موسى) ﷺ فەرمۇوی : پەلەم كرد بق رۇشتەن بق لاي خودا بق ئەوهەي خواي گەورە لىنى رازى بىت تەك تەنها لەبەر ئەوهى فەرمان بەجى بېتتىت، چاكە لەكەل دايىك و باوك بە ھەمان شىپوھ، ئەگار لە ترسى سزاو دەستكەن وتنى پاداشت بىت ئەلەي زىنە، ئەگار وەك گۈتپايدەلى خوداو پاداشت دانوهەي دايىك و باوك بىت لەسەر ئەوهەي پەرورەدىيان كەدووپىت و بۇونەتە مۇئى دروست بۇونى تە ئەوه پلەي مام ناوهەندە، بەلام پلەي بەرز ئەوهەي كە لەبەر بە گەورەگەرتىنی فەرمانى خودا چاكەيان لەكەلدا بىكەيت.

بِكُمْ وَلَجَاءِ بِقَوْمٍ يُدْنِيُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَعْفُرُ لَهُمْ (مسلم). واته: ئەگەر ئىيۆه تاوانىتىن نەكىرىدىيە، خواى گەورە ئىيۆھى لەناودەدا و خەلکىكى ترى دەھىتى كە تاوان بىكەن و داواى لىخۇشبوون بىكەن و خواى گەورەش لېيان خوش دەبۇو.

دواختنى تەوبە وبىدەوام بۇون لەسەر تاوان مەلەيە وگوناھە، شەيتانىش لە چەند بەرىپەستىكدا زەفەر بە مرۆڤ دېنیت وگەر لە يەكىكىدا سەركەوتتو نەبۇو دەچىتە ئەۋى تر، كە ئەمانەن: ۱. ھاوهەل دانان و بىباوهەرى. ۲. گەر نەيتوانى، ھەولى بىدۇھە پىكىرىن و واھىتىنانى سوننەت دەدات. ۳. گەر نەيتوانى، ھەولى كىرىنى تاوانە گەورەكان دەدات. ۴. گەر نەيتوانى، ھەولى پى كىرىنى تاوانە بچۈوكەكان دەدات. ۵. گەر نەيتوانى، ھەولى زقد پى كىرىنى شەپى رېكەپىداروەكان (موباح) دەدات. ۶. گەر نەيتوانى، ھەولى ئەۋەھى پىپەدەت كە مرۆڤ ئەو عىبادەتانە بىكەن كە خىرييان كەمترە. ۷. گەر نەيتوانى، شەيتانى جىن و مرۆفت تى بەردەدا بۇ ئەۋەھى ھەلەت پى بىكەن و زالى بن بەسەرتدا.

تاوانەكانيش چەند جۆرىكەن: ۱- **گەورەكان:** ئەوانەن سزايى حەددى لەسەرە لە دونيادا، يان ھەپەشەسى سزايدىكى قىامەتى توندى لەسەرە، يان لەعنەت و تۈرپەمى خوداو نەبۇونى ئىعمانى لەسەرە. ۲- **بچۈوكەكان:** ئەوانەن كە لە گەورەكان بچۈوكەتن، بەلام ھۆكار ھەن دىانگۇرپىت بۇ گەورە، لەوانە: بەردەوام بۇون و دووبارەكىرىنەوە، بەكەم زانىن، فەخرىرىن بە تاوانەكە - كىرىنى -، بە ئاشكرا تاوانەكە بىكەيت.

ھەمو تاوانىتى تەوبىيە بۇ ھەيە و تەوبەش دەمەنچىتەتەتا خۆر لە خۆرئاواوه ھەلدىت يان غەر غەرەسى سارەمەرگ.

پاداشتى تەوبىيەكارى راستەقىنەش گۈپىنى خراپەكانيتى بۇ چاكە، ئەگەر ئەۋەندە زۇرىش بن بىكەن كەشكەللىنى ئاسمان.

وەرگىرنى تەوبەش چەند مەرجىيەتى ھەيە:

۱- پەشىمان بۇونەوە. ۲- واھىتىنان لە تاوانەكە. ۳- سورىيۇون لەسەر دووبارەنەكىرىنەوە، ئەگەر تاوانەكە مافى خەلکى تىيادا خورا بۇو، دەبىت بىرىتەوە بە خاوهەنەكەى.

تەوبەكارانىش چوار جۆن: ۱- لەسەر تەوبىيەكەى بەردەوام دەبىت تا كوتايى زىانى و نىھىتى نىبىي بىگەپىتەوە سەر تاوان، تەنها تووشى ھەلەي بچۈوك دەبىت كە مرۆڤ ھەر تووشى دەبىت، ئەمە بە جىڭىر بۇون لەسەر تەوبىيەو بەم كەسە دەلىن: (سابق بالخيرات) و بەم جۆرە تەوبىيەش دەلىن (نصوح) و خاوهەنەكەشى (النفس المطمئنة) يە. ۲- تەوبىيەكارىك بەردەوامە

(۱) دەگىتىرىتەوە كە پىنەمبەر ﷺ فەرمۇويەتى: «الَّذِيَاوَيْنُ عِنْدَ اللَّهِ بَلَّكَ قَلَّا تَهُ: دِيَوَانُ لَا يَعْبُأُ اللَّهُ بِهِ شَيْءًا، وَدِيَوَانُ لَا يَتُرْكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْءًا، وَدِيَوَانُ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ قَمَّا الدِّيَوَانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُ اللَّهُ، فَالشَّرُكُ بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ بَلَّكَ: إِنَّمَا، مَنْ يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاوِئَةُ الْتَّارَازَ، وَإِنَّمَا الدِّيَوَانُ الَّذِي لَا يَعْبُأُ اللَّهُ بِهِ شَيْءًا، فَطُلُمُ الْعَبْدُ تَعْسَهُ فِيمَا يَبْيَأُهُ وَيَبْيَأُ رَبِّهِ... قَالَ اللَّهُ بَلَّكَ يَغْفِرُ ذَلِكَ وَيَتَجَوَّزُ إِنْ شَاءَ، وَإِنَّمَا الدِّيَوَانُ الَّذِي لَا يَتُرْكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْءًا، فَطُلُمُ الْعَبْدُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، الْقِصَاصُ لَا مَحَالَةَ» (أحمد وفيه ضعف)، واته: تاوانەكان لاي خودا چەند جۆرىكەن: ھەندىك لېيان خوش نابىت وەك ھاوهەدانان، خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿إِنَّمَا، مَنْ يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاوِئَةُ الْتَّارَازَ﴾ (المائدە: ۷۲) ھەركەس ھاوهەل پەيدا بىكت بۇ خودا، خودا بەھەشتىلى حەرام دەكات و دەيخاتە دۆزەخەوە، ئۇ تاوانەكانەش كە گوئى پىتنادات و لېيان خوش دەبىت، ئەوانەن كە بەندەكان لە ئىوان خۆياندا سەميان كردووه، دەبىت تۆلەيان لى بىسەندرىتەوە.

له سه ر عیباده کان، به لام گوناھیش ده کات جار جاره و به ئەنقه سست نا، به لام تووشی ده بیت بق نوھی نیھتیکی پیشتری هبیت و سورپیت له سه ر کردنی، هر کات تاوانیک ده کات لۆمەی نەفسی خۆی ده کات و پەشیمان ده بیتەوە و هەولی ئەوه ده دات خۆی له ھۆکاری تاوانەکه دورخاتەوە، ئەمەش پیتی دەلین (*النفس اللوامة*). **۳** تەوبە ده کات و باش ده بیت بق ماوەیک، به لام دواتر تووشی تاوان ده بیت و له هەمان کاتدا بەردەوامە له سه ر عیباده کان، هەندیک تاوان واژلیدنیت، به لام شەھوەتی تاوان رای دەکیشیت و دەیخاتە تاوانوھ، له دلى خۆیدا به تەماي تەوبەیە و دوای دەخات، بهم نەفسەش دەلین نەفسی بەرپرسیار، مەترسی ئەم جۆره کەسانە لهوھدایه که تەوبە دوادەخن و دوورنیبە بهبى تەوبە وەفات بکەن و ئاخىشەر بن. **۴** تەوبە ده کات و بەردەوام ده بیت، به لام دەگەرپیتەوە سەرتاوان و سەرقان ده بیت تیایدا، بهبى نوھی نیھتی تەوبەی هبیت و پیتی ناخوش بیت که تاوان ده کات.

بەم جۆره ش دەلین نەفسی (**الأماراة بالسوء**) فەرماندەر بە خراپە، ئەم جۆره ش ترسی ئاخىشەر بى زور لىدەگریت.

راستگویى: بىنچىنەی كرده وە كانى دلە و بە شەش واتا بەكار دەھىنرىت، راستگویى لە: **۱** قىسە كىدىن. **۲** وېست (نىھت). **۳** عەزم (سووربۇون و نىھتى تەواوى كاركىدىن). **۴** وەفادارى. **۵** كرده وە: ئەمەش بە تەبايى نىيان ئاشكراو شاراوه، وەك خشوع له نويىذا. **۶** راستگویى لە بەجىھىيىنانى ھەموو ئەركە ئايىنېيەكاندا، ئەمەش بەزىزىنى جۆره كانىھتى، بق نەمۇنە: راستگویى لە ترس، رەجا، بەگەورەزانىن، زوھد، رازىي بۇون، پشت بەستن، خۆشەۋىستى و ھەموو كرده وە كانى ترى دل، جا ھەركەس لەو شتانەي باسکرا راستگۈر بىت ئەوا لە (صدىقىن) راستگويان دەشمىرىدىت لە بەر زور راستگوئى، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدْقِ فَإِنَّ الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبَرِّ وَإِنَّ الْبَرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّىٰ يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِيقًا» (متق عليه) واتە: راستگۈر بن، چونكە راستگویى بەرەو چاكەتان دەبات و چاكەش بەرەو بەھەشت، كەسىك بەردەوام پاست دەلیت و بەدوای راستگويدا دەگەرپىت هەتا لاي خودا بە راستگو (صدىق) دەنۇوسرىت، ھەركات كەسىك راستو نازاستى لى تىتكەل بۇو، يەكىييانى ھەلبىزاردو نىھتى پاك بۇو لەگەل خودا زور جار سەرکەوتتو دەبىت و گەر ناراستەكەشى ھەلبىزاردېبىت ئەوا لاي خودا عۆزى ھەيە.

پىچەوانەي راستگویى درقىيە، سەرەتا لە دەرۇونەوە دەگۈزارىتەوە بق زمان و خراپى دە کات و دواتر دەگۈزارىتەوە بق ئەندامەكان و ئەوانىش خراپ دە کات، خراپى زمان درۇزىنييە لە گوفتارداو خراپى ئەندامىش خراپى كرده وە كانە و دواتر خراپە ھەموو گىيانى دادەگریت.

خۆشەۋىستى: بە خۆشەۋىستى خواي گەورە و پىغەمبەرەكەي ﷺ شىريينى ئىيمان بە دەست دىت، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِ حَلَاوةَ الإِيمَانِ: أَنْ يَكُونُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مَا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يَحْبَبَ الْمُرْءَ لَا يَحْبُبُ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ يَكُرِهَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَدَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكُرِهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ» (متق عليه)، واتە: سى شەرکەس تىايىدا بىت شىريينى ئىيمان دەزانىتت، خواي گەورە و پىغەمبەرەكەي لە غەيرى ئەوان خۆشتەر بويت، ھەركەسى خۆشويست لە بەر خوا بىت، پىتى ناخوش بىت بگەرپىتەوە بق بىباوهپى دوای ئەوهى خودا رىزگارى كردووه لىيى، ھەروك چۆن پىتى ناخوشە بخريتە ئاگەرەوە، جا ھەر کات دارى

خوشه‌ویستیت له دلتا چاندو به ئاوى نیه‌تپاکى ئاوت داو رات هینتا له سەر شوینىكەوتى پېغەمبەر ﷺ ئە و کاتە چندە جۇر بەر دەگرىت و بەرەكەشى بەردەۋام دەبىت كە چوار جۆرن: ۱- خوشويستنى خودا، كە بىنەمای ئىمامە. ۲- خوشويستن و رق لىبۈونە و له بەر خودا كە واجبە. ۳- بەشدارىي كىرىنى غەيرى خودا لە خوشويستنى واجب دا، وەك خوشويستنى موشىكە كان بۇ خوداكانيان كە بىنەمای شىركو ھاوهەدانانە. ۴- خوشه‌ویستى سروشتى، وەك خوشه‌ویستى دايىك و باوك و مىنداڭ و خواردىن، ئەم جۆرەش جائىزە، جا ئەگەر دەتەویت خودا خوشى بويىت ھۆگرى مالى دونيا مەبە، پېغەمبەر ﷺ دەفرمۇيت: «ازەد فى الدىن يحبك اللە» (ابن ماجه)، واتە: زۇر حەز لە دونيا مەبە، خودا خوشى دەویت.

التوكىل (پشت بەستن): كارى دلله لە پشت بەستن بە خودا لە دەستەتەنەنلىپەيىتىيەكان و دۇورخىستنە وەزەرە، لەگەل باوهەپپۈون بە خودا و فەراھەم كىرىنى ھۆكارەكانىش. پىشتنە بەستن بە خودا كە مۇكۇپپىيە لە يەكخواپەرسىتىيدا و واژەتىنان لە دابىنكرىنى ھۆكارەكانىش بىدەسەلاتى و كەم عەقلىيە، كاتەكەشى پىشىكەش كردووھ كە بە روپومى يەقىنە، جۆرەكانىشى سىيان:

۱- **واجبە:** پشت بەستن بە خودا لە كارانەي كە تەنها ئە و دەتوانىت، وەك شىفای نەخوش. ۲- **حەرامە،** كە دوو جۆرە: ۱- شىركى گەورەيە: پشت بەستنلى تەواو بە ھۆكارەكان و باوهەپپۈون بە وەزى كەنچامەكان بە ھۆئى ھۆكارەكانە وەيە. ۲- شىركى بچووک: وەك پشت بەستن بە كەسىك بۇ وەدەستەتەنەنلى زىقۇرۇزى زىاتر لە وەزى كە ھۆكارىيەك بۇ ئەو شتە.

۱- خەلکى لە رووى رق و خوشه‌ویستىيەوە (الولاء والبراء) چەند جۆرىكىن: أ - كەسانىك پېتىپەست خوشەویست بن بە پىيى رق لىبۈونە وە، ئەوانىش پېغەمبەران و راستگۈيانن لە سەررووشيانە و پېغەمبەرى ئىسلام و خىزانەكانى و كچەكانى و ھاوهەلەكانى. ب - ئەوانى تەنها شايەنى رق لىبۈونەن كە بىباوهە و موشىك و مونافىقەن. ج - كەسانىك لە لايەكەوە شايەنى خوشويستن و لە لاكەي تەرەوھ شايەنى رق لىبۈونە، ئەوانىش تاوانكارانى ئىمانداران، لەپەر ئىمانكەي خوشەویستن و لەپەر تاوانكارانى رقمان لىيانا، خوشويستنى بىباوهەپانىش دوو جۆرە: ۱- پشتگىرى كىرىنى ئايىنەكەيان ھۆكارى دەرجۈونە لە ئىسلام. ۲- خوشويستنى شى دىنلەي بىباوهەپان يازان پېشگىرييان بۇ مەبەستىكى دىنلەي كە تاوانى گەورەيە و لە ئىسلام پىيى دەرتاچىت، ھەندىك جار تىكەللىيەك روو دەدات لە ئىتىوان باش مامەلە كەنچامەپانى شەپەنەكەر لەگەل رق لىبۈونە وەيان و خۆبەرى كردن لە ئايىنەكەيان كە ئەمانەش پېتىپەستى بە روونكەردنە وەھەيە. مامەلە دادپەرەرانە و بەزىمىي ھانتۇوھ بەين دەسەلاتيان و قىسى ئامىم كردىن لە روپياندا بېتى خوشويستن جائىزە. خودا دەفرمۇيت: «لَا يَنْهَاكُ اللَّهُ عَنِ الْأَيْنَ لَمْ يَقْتُلُوكُمْ إِنَّ رَبَّكُمْ أَنَّ يَرَوُهُ وَقَنْصُلُوكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَصَيْطِينَ» (المتحدة: ۸) واتە: خواى گەورە رېگىرتانلى ئاڭات لە چاڭكەردىن دادپەرەي بەرامبىر بە بىباوهەپانى شەپەيان لەگەل نەكىرىدون و لە شىپەنە خوتان دەريان نەكىرىدون. بەلام رق لىبۈونە وەيان شەپەنە تەرە، خواى گەورە پى كەنۋەرە لە ئايىتى: «يَا أَيُّهُ الَّذِينَ أَمَّا مُؤْمِنُوا لَا تَنْجُذُو عَذَّابًا وَعَذَّابُكُمْ أَوْلَى أَنْ تُلْتَرُكُ إِلَيْهِمْ وَالْمُؤْمِنُونَ» (المتحدة: ۱) واتە: ئە ئەوانەي باوهەپان ھىتاوه، دۈزىمنى من و خوتان مەكەن بە يېشت و پەتائو خۇشتان نەوين، چونكە مامەلەي دادپەرەرانە و رق لىبۈونە وە دەكىرىت كە بىكىتەوە، ھەرورەك پېغەمبەر ﷺ مامەلە لەگەل جولەكەي مەدىنە كەد.

۲- ئايا دابىنكرىنى ھۆكارەكان دىرى تەوهەكولە (پشت بەستن)? چەند روویەكى ھەيە: ۱- بەدەست ھەتەنەنلى سوودىتكى نەبۇو، كە سى حالەتى ھەيە: ۲- ھۆكارىيە بە دەليانى ھۆكارى ئەسوودەيە وەك ئىن ھەتەن بۇ مىنداڭ، واژەتىنان لە ئىن ھەتەن و بە تەمائى مىنداڭ بۇون شەپەنە و پشت بەستن نىيە. ۳- ھۆكار كە دەليان نىيە، بەلام زۇپەيە جار ھۆكارى ئەو ھۆكارەدانادا، كە ئەمەم ھېچ پشت بەستن نىيە، چونكە توپشۇو ھەلگىتنەن فەرمانى پېتىراوه و پېغەمبەر ﷺ كاتىك سەھەر ئەلگىتۇرۇو كەسىكى بۇ

۳- جائیزه: ئەمەش كردنی كەسيىكى ترە بەوهكىلى خوت بۇ ئەنجامدانى كارىك كە لە توناناتدا ھې يە وەك كېپىن و فرقىشىن، بەلام جائىز نىيە بلىتىن پىشت بە خوا دەبەستم دواتر بە تو، بەلکو بلىت توم كردووه بە وەكىل.

(شوكر (الشك)): ئەمەش دەركەوتىنى نىعىمەتەكانى خودايە لەسەر دلى بەندە بەئىمان و لەسەر زمانى بە سوپاسكىرىدى و لەسەر ئەندامەكانى بە عىيادەت كردن، ديارە شوكرىكىرىن بە دلۇ زمان و ئەندامەكان واتاى راستەقىنەي شوكر ئەوھىي كە نىعىمەتەكانى خودا لە گۈپىرايەلى خودا بەكارىيەتتى.

(ئارامگىرن: واژهىنان لە باسکىرىنى نارەحەتى و بەلا بۆ خەلکى و تەنها شەكوا لاي خودا بەكەيت، خودا دەفەرمۇيىت: ﴿إِنَّمَا يُوَقِّي الصَّدِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (النمر: ١٠) اته: بىيگومان ئەوانەي ئاراممەكىن پاداشتى بىيىنورىيان ھېيە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيىت: «وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرُهُ اللَّهُ وَمَا أَعْطَيْتُ أَحَدًا عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ» (متفق علە) واتە: هەركەس ھەولى ئەوھ بىدات كە ئارام بىگىت خواي گەورە پىيى دەبەخشىت و هېيج كەس لەنىعىمەتى ئارامگىرن شىتىكى باشتى پىتنەبەخشاروە.

ئىمامى عومەر رەزاي خواي لېبىت دەفەرمۇيىت: "لەھەر بەلایەكدا چوار نىعىمەتى پىبىخشىوم كە لە دينەكە مدا نىيە، كە گەورە تر نىيە، كە مەنۇي پىرازى بۇونىنى لىنەكراوه، كە چاوه پىتى پاداشتىم.

ئارامگىرنىش پله پله يە: نزم: واژهىنان لە باسکىرىنى بەلاو ناخوشى، بەلام لە دلەوھ پىيى. **ئام ناۋەند:** واژهىنان لە باسکىرىنى ناخوشى لەگەل رازى بۇون پىيى. **بەرز:** شوكر كردنه لە سەر ناخوشى.

ھەركەس سىتەمى لېكراو دوعاى لە سىتەمكارەكە كرد كەوابوو ئارامى ئەگرتۇوە.

ئارامگىرنىش دوو جۆرى ھەيە: لاشىمى كە پەيوەندى بە ئىيمەوه نىيە. دەرروونى، ئارامگىرنى دەرروونى لەسەر ئەو شستانەي كە ئەفس و ئارەززو داواى دەكەن.

ھەموو ئەو شستانەي كە رووبەررووى مرۇڭ دەبىتەوە لە دىنیادا دوو جۆرن:

رېتىشاندان بە كىرى گرتۇوە. ج - ھۆكار كە رەنگە كارىكەرى ھەبىت لەۋەدىيەنانى ئەو كارەدا، بەلام دلتىا نىيە، بەلام ئەم ھۆكارانەش ھەر پىويىستۇرۇ كردىنيان دىئى پىشت بەستىن نىيە، وەك پىتدادىستىيە كانى كارىكىن و بەدەدەچۈنلىنى رىزق، ئىمامى عومەر دەلەتىت: پىشت بەستىن راستى بە خودا ئەوھىي كە تۇۋەكەت بېتىتى دواتر پىشت بە خوا بېھستىت. ۲. پاراستىنى شىتىكى ھەبۇ: ھەركەس مالۇ خواردىنى ھەبۇ پاشەكەوت كەنەن دىئى پىشت بەستان نىيە، بەتايىتەتى خىزاندار، پىغەمبەر خواردىنى سالىيەكى بۇ خىزانە كانى ھەلەتكەرت. ۳. رىنگەكىرن لە زەرەرىك كە رووى ئەداوه: لە مەرچە كانى پىشت بەستان واژهىنان نىيە لەو جۆرە ھۆكارانە وەك: لە بەركەرنى زىشى شەپو بەستەنەوەي وېشتىر، بەلام لەمانەشدا دەبىت پىشت بە خودا بېھستىت، نەك بە ھۆكارەكە رازى بىت بە ھەرشىتىك روو دەدات. ۴. نەھىشتىنى زەرەرىك كە رووى داوه: كە سى جۆرە: ۵. دەبىت دلتىا بىت لە زەرەرەكە لە حالتى واژهىنان لە ھۆكارەكە. وەك ئاو كە تىنۇتى دەشكىنلىت، كەواتە تەخوارىنەوەي ئاو ھېچى بەسەر تۇۋەكۈلەوە نىيە. ب - دلتىايى تىدا نىيە وەك كەلەشاخ كېتىن، كەواتە گېتىن كەلەشاخ پىچەوانەي پىشت بەستىن، وەك داخىرىدىنى دواي چاكبۇونە و بۇ ئۇوهەي توشى نەبىتەوە، كە ئۇۋە نىشانەي نوقسائىيە لە پىشت بەستىدا.

ئۇم جۆرەش گەر ئارامگىرن بىت لەسەر شەھەتى فەرچو سك، پىتى دەلەتىن (عە) و ئەنگەر لە شەپىدا بىت پىتى دەلەتىن ئازىزىتى، ئەنگەر خواردىنەوەي قىن و تۈرپەي بۇو پىتى دەلەتىن (حەم) ئەنگەر شارىدەنەوەي نۇيىتى بىت پىتى دەلەتىن (كتمان الس، ئەنگەر لە زىيادەكانى ۋىياندا بىت پىتى دەلەتىن زۇهد، ئەنگەر رازى بۇون بىت بە كەم لە مال و خوشى دونىا پىتى دەلەتىن (قىناعە).

أ - ئوهی نهفس پی خوشو پیویستی به ئارامگرتن هئي يه كه هقى خوداي تىدا ره چاو بکريت و بق تاوان به کار نه هيئريت.

ب - ئوهی لهگەل ئارەزۇرى مرۆڤدا ناكۆكىن، كه سى جۇن: ۱- ئارامگرتن له سەر كىدىنى سوننەتكان سوننەتە. ۲- ئارامگرتن له سەر نەكىدىنى گوناھ و تاوان واجبه و تەرك كىدىنى مەكروھيش سوننەتە. ۳- ئارامگرتن له سەر بەلاو نارەحەتى كه بە ويستى خودا تووشى مرۆڤ دەبىت.

واجبه مرۆڤ زمانى بپارىزىت له شەكوا كردن دەلىشى بپارىزىت لە نازارىي بۇون و تورپەبۇون بە هوى بەلاو، هەروەها پاراستنى ئەندامەكان لە شتانەي خودا پىي خوشە وەك: هاواركىرىن و جلوېرىگ دادرىپىن و لە خۇدان لە كاتى بەلاو نارەحەتىدا، باشتىر وایه مرۆڤ بەدل رازى بىت بە بشى خودا.

كاميان باشتەر، فەقيرى ئارامگر، يان دەولەمەندى سوپاسگۈزار؟ ئەگەر دەولەمەند پارەكەي لە عىيادەتى خودا سەرف كرد يان هەلى گىرت بق ئەم بەستە، ئوهى باشتەر لە فەقيرەكە، ئەگەر لە شتى ئاسايىدا سەرفى دەكىد ئوه فەقيرەكە باشتەر، پىغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇيت: «الظَّاعُمُ الشَّائِرُ بِمِنْزَلَةِ الصَّائِمِ الظَّابِرِ» (أحمد)، واتە: ئوهى تان دەخوات وشوكى خودا دەكات وەك رۇژووگىر ئارامگر وایه.

﴿ رازى بۇون : قەناعەت كردنە بە شتىك و هەولنەدانە بق زىاتر لە وە، كاتەكەشى پاش روودانى كارەكەي، رازى بۇون بە قەدەرى خودا پلەيەكى بەرزى خواناسانە و بە روپومى خوشە ويستى و پشت بەستنە، دوعا كردن بق نەمانى ناخوشىيەك واتاي رازى نە بۇون نىيە.

﴿ الخشوع : ملکە چى و بە گەورە زانىنە، حوزە يە دەلىت: وريابن لە خشوعى دووبۇويى، وتيان: خشوعى دووبۇويى چىيە؟ وتى: بىبىنى كە جەستە خشوعى هەيە و بەلام دل نىيەتى، هەروەها دەلىت: يەكم شت لە دەستان دەچىت لە دينەكە تاندا خشوعە. جا هەر عىيادەتىك خشوعى تىدا نە بىت، پاداشتەكەي بە قەد خشوعەكەپە، پىغەمبەر ﷺ لە بارەي خشوعى نويىزەوە دەفرەرمۇيت: رەنگە پاداشتەكەي نىيە چوارىيەك بىت بە قەدەر خشوعەكەي، بەلكو رەنگە پاداشتى نە بىت، چونكە خشوعى تىدا نە بۇوه.

﴿ الرجاء (رهجا) : بە هيوابۇونى رەحمەت فراوانى خودايە، پىچەوانە كەشى بى هيوابىيە، كرده وەش لەگەل بە هيوابۇون و رەجادا باشتەر لەگەل ترسدا، چونكە گومانى باش بىردنە بە خوداي گەورە. خواي گەورە لە فەرمودەيەكى قودسىدا دەفرەرمۇيت: «أَنَا عَنْدَ ظَنِ عَبْدِي بِي» (مسلم)، واتە: من بەو شىۋەيە دەبىم كە بەندەكەم گومانى بى دەبات - گەر هيوابى بۇ رەحمى پى بکەم - رەجايىش درو پلەيە: **بەرز**، ئەو كەسەيە كە كرده وە دەكات و بە هيوابى پاداشتە، عائىشە دەلىت: ئەپىغەمبەرى خودا ﷺ واتاي ﴿وَالَّذِينَ يَتَوَلَّنَ مَا أَنْتَ وَقَاتُولُهُمْ وَجَلَّهُ﴾ هو الذى يسرق ويزنى ويسرب، وعهو يخاف الله عنوجل؟ قال: لا يأبنت الصديق، وَلَكَنَّهُمُ الدِّينَ يُصَلُّونَ وَيُصُومُونَ وَيَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَلَا يُقْبَلَ مِنْهُمْ، ﴿أُولَئِكَ يُسَرِّعُونَ فِي الْحَيَّاتِ﴾. ئوهى كەسيك دزى و زىناو عارەق بخواتەوە، بەلام لە خوا دەترسىت؟ فەرمۇوى: نە خىير ئەي كچى صدريق ئەو كەسانەن كە نويىز و بىڭىز و خىير دەكەن، بەلام دەترىن لىيان وەرنە گىرىت **﴿أُولَئِكَ يُسَرِّعُونَ فِي الْحَيَّاتِ﴾** واتە: ئەوانە پىشبرىكى لە خىيردا دەكەن. (التزمد).

پلهی نزم: گوناھباری ته و به کار به هیوای لیخوشبوونی خودایه، به لام ئه و که سه‌ی برده و امه له سه‌ر تاوان و ته و به ناکات و به هیوای ئه و بیه که خودا لیئی خوش بیت، ئه مه تنها ئاواتخواستنه بق لیخوشبوون، ئه م جوره‌ش خراپه، به لام دوو جوری يه که م چاکه، چونکه ئیماندار کردوه‌هی چاکه و ترس کوکردوه‌ته و، دوپووش کردوه‌هی خراپه و بی ترس کوی کردوه‌ته و.

ترس: خەمیکه له دلدا دروست ده بیت له بهر پیشبینی کردنی ناخوشی، جا ئه‌گەر دلنىا بوبو له تووشبوونی ناخوشیبیه که ئه و بی دەلین (خشیه)، ترس له خودا دژی هیواو ره جا نییه، بەلکو ھۆکاری بە دەستهینانی رەحىمەتە له رېگەی ترسەوه و رەجايش له رېگەی بە هیوابوونه و. هەر بقیه پیویسته کە ترس و رەجاو خوشەویستی خودا کو بکریتە و. ئىبىن قەيم دەلیت: دل لە به رەخوداچوونی وەك بالندەيەك وايە خوشەویستی سەرييەتی، ترس و رەجايش دوو بالەکەين.

ترسى واجب: ئه و بیه کە وا بکات فەرزەكان بە جى بەینىت و واز له حەرامە كان بەینىت، لە وەش زیاتر ترسىيکە کە هانى چاکەت بدات و دوور بکەويتە و له مەکروھە كان.

بۆرەكانى ترس: ۱. ترس له شتى شاراوه و بە خودا زانىن کە تەنها بق خودایه، هەر كەس ئەم جوره ترسەی ھەبیت بە رامبەر غەبىرى خودا شىركى گوره‌يە، وەك ترسان له بت کە زەرەر و زیانت پىدەگەيەنیت. ۲. ترسىيکى حەرام: وەك تەرك کردنی واجبات له ترسى خەلکى. ۳. ترسى ئاسايى کە جائىزه: وەك ترسان له گورگ و شتى تر.

الزهد: وەرگىپانى حەزو ئارەزۇر لە شتىيکە وە بق شتىيکى باشتى، زوھد کردن بە رامبەر بە دونيا مايەي راحەتى دل و جەستەيە، بە پىچەوانە وەي حەزىزىدەن بە دونيا مايەي خەموخەفەتە و خوشەویستى دونياش بنچىنەي ھەموو تاوانىيکە و پق لىبۇونە وەي دنياش ھۆکارى عيبارەت و گوپىرايەللىيە.

زوھد کردن لە دونيا ئه و بیه کە دنيات له دلدا دەركەيت، نەك له دەستى دەركەيت و دلت هەر لاي بىت - کە ئەم جۆرە زوھدە زوھدى نەزانانە - پىغەمبەر ﷺ دەفرمۇيىت: «نَعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ» (احمد). واتە: باشتىرىن مال ئه و بیه کە پىباويىكى چاک و سالىح بىت. فەقير و مال پىتكە وە چەند حالەتىكىان ھەيە: ۱- لە بهر شەپو مەشفەلەتى مال رقى لييەتى و نايەويت و لىيى را دەكتات، بەم كەسە دەلین زاهىد. ۲- دلخوش نىيە بە بوبۇنى و زۇرىش رقى لىيى نىيە، بەم كەسە دەلیت رازىيە. ۳- بوبۇنى مالى لە نەبوبۇنى پى خوشترە، چونکە حەزى لە مال، به لام حەزەكەي ئەوهەنە نىيە کە دوايى مالدا بگەپىت، به لام گەر هاتە دەستى بېي ئەزىزەت پىي خوشە، بەم كەسە دەلین قانع. ۴- حەزى لييەتى، به لام لە بهر بىت دەسەلاتى وازى لە بە دواگەپانيدا ھېتىاوه، ھەركات مالى دەستكە ويit بە ماندووبۇونە و دەستى دەھېننەت، بەم دەسە دەلین (حرىص). ۵- ئەو پارە و خوارىنەي بە دوايدا دەگەپىت و دەيەويت بە دەستى بىننەت لە بهر زەرورەتە وەك كەسيتى بىرسى و بى جلو بەرگ، بەم كەسەش دەلین (مضطر) مەجبور.

کفتونکه کی هیمانه

کابراییک ناوی عهبدوللا ببو، کهیشت به کابراییکی تر ناوی عهبدولنهبی (بهندهی پیغه‌مبه) ببو، عهبدوللا ناوی کابرای بهلاوه خراپ ببو، چونکه واتاکهی ئهود دهگهیهنت که بهندهی پیغه‌مبه‌رهو له دلی خویدا وتی: چون کهستیک جگه له خودا یهکیکی تر دهپه‌رستیت؟ دواتر به کابرای وت: تو غیری خودا دهپه‌رستیت؟ وتی: نهخیر، من خودا دهپه‌رستم و مسلمانم، غیری خوداش ناپه‌رستم.

عبدالول وتی: ئهی ئهی ناوه چییه که له ناوی مسیحییه کان ده چیت که ناوی دهنین (عبدالمیح)، بهلام بق ئوان سهیر نییه، چونکه مسیح دهپه‌رستن، بهلام کهستیک ناوی تو ده بیستیت و دیته خهیالی که تو پیغه‌مبه رهیل دهپه‌رستیت که ئهمه بیروباوهری مسلمان نییه بهرامبهر به پیغه‌مبه‌ره کهی، بهلام ئهودی له سه‌رمان واجبه باوه‌رمان وابیت (موحه‌محمد) بهنده پیغه‌مبه‌ری خودایه.

عبدالنبی وتی: بهلام (موحه‌محمد) باشترین که سه‌و سه‌داری پیغه‌مبه‌رانه و ئیمه‌ش له بهر بهره‌که‌تو خاتری ئهی ناوه له خومان دهنین و داوای شه‌فاععه‌تی لی دهکن، به لات‌دهه سه‌یر نه بیت، براکه م ناوی (عبدالحسین) و باوکیشم ناوی (عبدالرسول)ه، ئهی ناوانه‌ش بالاوه‌و هر له کونه‌وه بابو باپیرانمان به کاریان هیناوه و توند مه به له مه‌سله‌که داو ئایین ناسانه.

عبدالول وتی: ئهی کاره زور خراپه، لهوهی پیشتر خراپتله، ئهیش داواکردنی شتیکه له غیری خودا که له توانیدا نییه، جا ئهی که سه‌ی داوای لی ده‌کریت پیغه‌مبه رهیل بیت یان هر پیاوچاکیک بیت وهکو حوسه‌ین (رهزای خوای لیبیت)، ئهی کاره‌ش پیچه‌وانه‌ی یه‌کتابه‌رستییه که ئیمه پیویسته په‌په‌وهی بکه‌ین، هر بقیه روونکردن‌وهی واتای (لا الله الا الله) چهند پرسیاریکت لی ده‌که م بق ئهودی گه‌وره‌یی ئهی شته‌ت بق ده‌رکه‌ویت و خراپی ناوانان بهو ناوانه‌وه وهاوشیوه‌یی ئهی ناوانه‌ت بق ده‌رکه‌ویت، دیاره ئامانجی من لهم شته‌دا تنه‌نا رونکردن‌هی راستییه و شوینکه‌وتني و ده‌رخستنی ناراستییه و دوورکه‌وتنه‌وهیه و فه‌رمان به چاکو نه‌هی له خراپه‌یه. خوداش پشتیوانه و هه‌مو شت هر به دهستی ئهود، سه‌ره‌تا من ئهی دوو ئایه‌تت بیر ده‌خمه‌وه که ده‌فرمودیت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا أَسْعَنَا وَلَطَعَنَا﴾ (النور: ۵۱) واته: کاتیک ئیمانداران بانگ ده‌کرین بق ئهودی خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ر حوكم بکات له‌نیوانیاندا ده‌لیتین: بیستمان و گوپرایه‌ل بویین هه‌روه‌ها ﴿فَإِن تَنْزَعُمُ فِي شَيْءٍ فَرَدُوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن لَّمْ تَجِدْ مَوْنَأً بِاللَّهِ وَالْأَئْمَانِ آخِر﴾ (النساء: ۵۹) واته: ئهگه‌ر جیاراپیتان که‌وته نیوانه‌وه له شتیکدا بیکه‌رینه‌وه بق لای خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره کی ئهگه‌ر باوه‌رپتان هه‌یه به خوداو روزی دوایی.

عبدالول وتی: تو وت تنه‌نا خودا دهپه‌رستیت و ده‌لیتیت: (لا الله الا الله)، ده‌کریت واتاکه‌یم پی بلیت؟

عبدالنبی وتی: یه‌کخواپه‌رستی ئهودیه باوه‌پت وابیت که خودا هه‌یه و زه‌وهی و ناسمانه کانی دروست کرد وه‌رثیان و مردن و کاری ئهی کونه به دهستی ئهود و رقندیده و زانیارو به ده‌سه‌لاته.

عبدالول وتی: ئهگه‌ر ئهمه یه‌کخواپه‌رستی بوایه فیرعه‌ون و قه‌وه‌کهی وئه‌بوجه‌هل وهاوشیوه‌یی ئهوان یه‌کخواپه‌رست ئهبوون، چونکه ئهودی تو ده‌لیتیت ده‌یانزانی هه‌روه‌ک زوریک له موشریکه‌کان و فیرعه‌ون هه‌رچه‌نده بانگ‌شه‌ی خوایه‌تی ده‌کرد له‌دلله‌وه باوه‌پری

ههبوو که خودا ههیه و ئەم كەونه بەپىوه دەبات، بەلگەش ئەم ئايەتەيە ﴿ وَجَحَدُوا بِهَا وَأَسْتَقْنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ﴾ (النمل: ١٤)، واتە: لە دلدا باوهپىان هەبوو، بەلام لەبەر خۆبەزلىزىنин وستەمۇ ئىنكارىييان كىدو باوهپىان نەكىد، لە كاتى غەرق بۇونىدا ئەم باوهپەدى كە لە دلىدا هەبوو دەركەوت.

بەلام لە راستىيىدا ئەو يەكخواپەرسىتىيەي پېغەمبەران بۆ گەياندىنى هاتۇونو كىتىيەكانى بۆ رۇونكىرىنى وەرى هاتۇونو لە پىتتاويىدا شەپ لەگەل قورەيش كرا ئەوهەيە كە: تەنها خودا بېرىستىن.

واتاي پەرسىن: ناوىيکە كە ھەموو كىدەوەو گوفتارى ئاشكراو شاراوه كە خودا پىيى خۆشەو پىيى رازى دەبىت دەگىرىتە خۆ، واتاي (إله) لە (لا الله إلا الله) دا ئەوهەيە. ئەو پەرسىراوهەيە كە بە تەنها ئەو شايەتى پەرسىنە و بۆ كەسىك و شتىيىكى تىرى پەرسىن رەوا نىيە.

عبدوللٰ وتنى: ئەى دەزانىت خودا بۆ پېغەمبەراتى ناردۇوە كە يەكمىان نۇوە؟

عبدالنباىن وتنى: بۆ ئەوهەي بانگى موشىكەكان بىكەن بۆ پەرسىنى تەنها (الله)، وازھىتان لە هەر شەرىيکىكى تى.

عبدوللٰ وتنى: ئەى ھۆكارى شىركى قەومەكەي نوح چى بۇ؟

عبدالنباىن وتنى: نازامن.

عبدوللٰ وتنى: خواى گەورە كاتىك نوحى كىدە پېغەمبەرو ناردى قەومەكەي كە زىادەرەۋىيان كىدبۇو لە گەورەدانانى پىاواكىاندا وەك: وەد، يەسۈع، يەغۇث، يەعوق، نەسەر.

عبدالنباىن وتنى: يەعنى مەبەستت لەوهەيە كە (ود) و (سواع) و ئەوانى تى ناوى كەسانى پىاواچاكن و بىباواھپ و زالىم نىن؟

عبدوللٰ وتنى: بەللى، ئەوانە پىاواچاڭ بۇون و قەومى نوح كىدويانىن بە خوداو عەربەبىش لەوانەوە وەريان گىرتۇوە، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو فەرمۇودەيەيە كە لە ئىين عەبىباسەوە دەگىرىتەوە دەلىت: « صَارَتِ الْأُوْثَانُ الَّتِي كَانَتِ فِي قَوْمٍ نُوحٍ فِي الْعَرَبِ بَعْدُ، أَمَّا وَرَدُ فَكَانَتْ لِكُلِّ بِدُوْمَةِ الْجَنْدِلِ، وَأَمَّا سُوَاعُ فَكَانَتْ لِيَهْذِيلِ، وَأَمَّا يَعْوُثُ فَكَانَتْ لِمَرَادِلُمِ لَتِيْيِيْ غُطْلِيفِ بِالْجُحْفَ عِنْدَ سَبَأ، وَأَمَّا يَعْوُثُ فَكَانَتْ لِيَهْمَدَانَ، وَأَمَّا نَسْرُ فَكَانَتْ لِحِمِيرَ لَالِّ ذِي الْكَلَاعِ؛ أَسْمَاءُ رِجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمٍ نُوحٍ، فَلَمَّا هَلَكُوا أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ انصِبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمُ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ أَنْصَابًا وَسَمُوْهَا بِاسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا فَلَمْ تُعْبَدْ، حَتَّى إِذَا هَلَكَ أُولَئِكَ وَتَنَسَّخَ الْعِلْمُ عُبِدَتْ » (البخارى).

ئەو بۇون دواتر لەناو خىلەكانى عەربەدا دەپەرسىران، (ود) مى ھۆزى (كلب) بۇو لە (دومە الجندل)، (سواع) مى (ھىزىل) بۇو، (يغۇث) مى (مراد) بۇو، دواتر بۇو بە مى (بنى غطيف)

لە (سبأ)، (يعوق) مى هەمدان بۇو، (نسر) مى (حمير) بۇو، ئەمانە پىاواچاڭ بۇون دواى ئەوهەي وەفاتىيان كىدە شەيتان خستىيە دلى قەومەكەيانەوە كە لەو شويىنەي ئەم پىاواچاكانە دامەنىشىن، هېيکەلىان بۆ بىكەن و ناوى خۆيانىلى بىنىن، ئەوانىش ئەوهەيان كىدو هەتا ئەو خەلگە مابۇو نەپەرسىران، بەلام دواى ئەوهەي ئەوان مىدن و زانست لەناوياياندا نەما دەيانيپەرسىن. (بخارى).

عبدالنباىن وتنى: ئەمە شتىيىكى سەيرە.

عبدول و تى: ئەی بۆ لەم سەيرتىت بۆ باس نەکەم؟ بزانە كە موحەممەد ﷺ كە خاتەمى پىيغەمبەرانە خواى گەورە بۆ قەميڭى ناردووە، داواى لىخۇشبوون دەكەن، عىبادەت دەكەن، تەواف دەكەن، حەج دەكەن، خىرىش دەكەن، بەلام ھەندىك لە دروستكراوه كانى خوداييان خستۇتە بېينى خۆيان و خودا (وسائط) بۆ ئەوهى لە خودا نزىكىيان بىكەنەوە و شەفاعەتىان بۆ بىكەن، وەك: فريشتهكان، و عيسا پىيغەمبەر (ع) و ھەروهەنە گەپىرى ئەمانىش. خواى گەورەش موحەممەدى نارد ﷺ كە ئايىنەكى باپىرەيان ئىبراهيم (ع) يان بۆ زىندۇو بىكەنەوە پېيان بلىت: كە پەرسىنى شتاتىك بۆ نزىك بۇونەوە لە خودا جائىز نىيە، ھەموو ئەو شتائەى بۆ بىتكانىيان دەكەن تەنها شايەنە خودايە. ئەو دروستكەرهە تەنها يەو شەرىكى ئىيىو رۇزىدەرە، بە تەنها زەۋى و ئاسمانەكان و ئەوهى نىشىتە جىئى زەۋى ئاسمانەكانە ھەموو بەندەرى ئەونو لە ژىر دەسەلاتى ئەودان، بەلكو هەتا ئەو بتانەى كە دەيانپەرسىن بىباوهەپەكان دەيانزانى لە ژىر دەسەلاتى خودادان.

عبدالنباىن و تى: ئەمە قىسە گەلەتكى سەيرتەو ترسناكە، ھىچ بەلكەت ھەيە لەسەرى؟

عبدول و تى: بەلكە لەسەر ئەمانە زۆرن، خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنْ إِلَّا سَمَاءُ وَالْأَرْضُ أَمْ يَمْلَكُ الْأَسْمَعُ وَالْأَبْصَرُ وَمَنْ يُنْجِحُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيْتِ وَيُنْجِحُ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْرِكُ الْأَنْزَلَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلَ أَفَلَا نَنْقُونَ ﴾ (يۈنس: ۳۱) واتە: پېيان بلى كى لە ئاسمانەوە - بە ھۆى بارانەوە - و لە زەۋىيەوە - بە ھۆى خاكەوە - رۇزىتان دەدات، يان كىن بىستان و بىينىنى بەدەستە، ئەى كى زىندۇو لە مردو دەرھىتىت و مردووش لە زىندۇو، يان كىن كارو فرمانەكان - ئى ئەم بۇونەوەرە - بەجى دەھىتىت؟ بىگۈمان دەلىن (الله)، توش پېيان بلى ئەى لە خودا ناترسن، ئەى ئەمانە مايەى ئەوه نىيە لە خودا بىرسىن ھەروهە دەفرمۇيت ﴿ قُلْ لَمَنْ أَلْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعَامُونَ ﴾ سىقۇلۇن اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ الْأَسْبَعُ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ سىقۇلۇن اللَّهُ قُلْ أَفَلَا نَنْقُونَ ﴿ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلْكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ بِحِirَ وَلَا يَجْعَلُ أَعْلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعَامُونَ ﴾ سىقۇلۇن اللَّهُ قُلْ فَإِنَّمَا تَسْحَرُونَ ﴾ (المۇمنون: ۸۶-۸۴)، واتە: پېيان بلى زەۋى و ئەوانەيشى كە تىيىدان مولىكى كىن ئەگەر زانىارىن؟ ئەوانىش دەلىن ھى (الله) يە، توش پېيان بلى: ئەى بۆ بىر ناكەنەوە، پېيان بلى كى پەروەردگارى حەوت ئاسمانەكان و عەرشى گەورەيە، ئەو كاتە دەلىن (الله)، توش پېيان بلى ئەى بۆ لە خودا ناترسن، ئەى ئەمە مايەى ئەوه نىيە لە خودا بىرسن، پېيان بلى كى خاوهندارىتى ھەموو شىتىكى بەدەستە و پەنای خەلک دەدات و كەس تووانى ئەوهى نىيە پەنای كەسىك بىدات لە سزاي خوا ئەگەر ئىيە دەزانىن، ئەوانىش دەلىن : ھى (الله) يە توش بلى: ئەى چۆن گومرا دەكىرەن و دەخەلتىنرىن.

موشىكە كان له كاتى حە جدا دەيانوت: (لبىك الله لبىك، لبىك لا شريك لك، إلا شريكاك لك، تملکه وما ملک). واتە: خودايە ئىتمە گۈزىيەللى تۆ دەكەين و شەرىكت نىيە مەگەر شەرىكىك بە خۆى و مولىكە كەيەوە مولىكى تۆ بىت، دان پىدانانى موشىكە كانى قورپەيش بەوهى كە تەنها خودا كاروبارى بۇونەوەرى بە دەستە يان (توحيد الربوبية - يەكخوابەرسىتى پەروەردگارىتى) بە تەنها نەيانى كردووە بە موسىلمان، بەلام پەرسىن و داواكىردن لە فريشته و پىيغەمبەر و پياواچاكان بە مەبەستى شەفاعەت نزىكىبوونەوە لە خودا

وای کردوده به بیباوه‌پ لقه‌له م بدرین و خوین و مالیان حه‌لآل بیت، که وابوو دوعاو نه‌زرو قوریانی
- سه‌ربرین - داواکردنی یارمه‌تی هه‌موو جوریکی عیباده‌ت ده‌بیت ته‌نها بق خودا بیت.

عبدالنبو وتن: ئه‌ی نه‌گهر یه‌کخواپه‌رسنی باوه‌پهینان نییه به بونی خواو خاوه‌نداریتی
بوونه‌وهر، وده تقدله‌لیتیت، ئه‌ی کامه‌یه؟

عبدولل وتن: ئه‌و په‌کخواپه‌رسنیه‌ی موشريکه کان رازی نه‌بوون دانی پی‌دابنین و پیغه‌مبه‌ران
هاتوون بق گه‌یاندنی ئه‌وهدیه که: ته‌نها په‌ستن بق خودا بکه‌یت، هیچ جوریکی عیباده‌ت بق
غه‌یری ئه‌و ئه‌نجام نه‌ده‌یت، وده: دوعاو نه‌زرو سه‌ربرین و داوى یارمه‌تی و فریاکه‌وتون و
ئه‌وانی تر، هه‌ر ئه‌م یه‌کخواپه‌رسنیه واتی (لا الله الا الله) یه که هیچ خودایه‌کی به‌هه‌ق نییه
جگه‌له (الله)، به لای موشريکه کانی قوره‌یشه‌وه (الله) واته خودا، هه‌ر شتیکه که عیباده‌تی
بق بکریت، جا ئه‌و شته یان که‌سه پادشا بیت، پیغه‌مبه‌ر بیت، پیاوچاک بیت، دار بیت،
قه‌بر بیت، جنۆکه بیت، مه‌به‌ستیان نه‌بووه له و شتانه‌ی په‌رسنن له غه‌یری خودا تووانی
دروست کردن و روزی دان و به‌پیوه‌بردنی کاروباری بوونه‌وهر هه‌بیت، به‌لکو ده‌یانزانی ئه‌و
شتانه ته‌نها له ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگاردایه.

هه‌ر بؤیه پیغه‌مبه‌ر عَلِيٰ هاتو بانگی کردن بق وتنی (لا الله الا الله) و په‌پیوه‌وکردنی
واتاکه‌ی نه‌ک ته‌نها وتنی به زمان.

عبدالنبو وتن: هه‌روه‌ک بتويی که بلیتیت: موشريکه کانی قوره‌یش له واتای (لا الله الا الله)
له نور موسلمانی ئه‌مرق باشتار گه‌یشتبوون؟

عبدولل وتن: به‌لئی، ئه‌وهش واقعیتی دل ناخوشکه‌ره، چونکه بیباوه‌په کان ده‌یانزانی
مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر عَلِيٰ بق وشه‌یه: په‌ستنی خودای تاکو ته‌نهاو به‌ری بونه له هه
شتیکی تر جگه‌له خودا بپه‌رسنیت، چونکه کاتیک پیغه‌مبه‌ر عَلِيٰ پیی وتن: بلین (لا الله الا
الله)، بیباوه‌په کان وتیان: چون هه‌موو خوداکانی کردوده یه‌ک، ئه‌مه شتیکی سه‌یره، به‌لام
له هه‌مان کاتدا ده‌یانزانی که خودای گه‌وره به‌پیوه‌به‌ری ئه‌م که‌ونه‌یه، جا ئه‌گه‌ر
بیباوه‌په کان ئه‌وهنده له واتای ئه‌و وشه‌یه گه‌شتیت، سه‌یر ئه‌وهده که خله‌لکیک خوی به
موسلمان ده‌زانیت، به‌لام ئه‌وهنده بیباوه‌په کان له وشه‌یه نه‌گه‌یشتبووه: به براوی ئه‌وان
ته‌نها گوزارشته ئه‌و وشه‌یه به‌زمان به‌بئی ئه‌وهده دل کرده‌وهی هه‌بیت له وتنیه‌دا،
ئه‌وهشی که نور زیره‌که پیی وايه که واتای وشه‌که ئه‌وهده که ته‌نها خودا روزنیده‌ره
دروستکه‌ره و به‌پیوه‌به‌ری که‌ونه، که‌وابوو هیچ خیریک هه‌یه له که‌سانیک بانگه‌شه‌ی
موسلمانیه‌تی ده‌کهن، به‌لام ئه‌وهنده بیباوه‌په کان له واتای ئه‌و وشه‌یه نه‌زان.

عبدالنبو وتن: به‌لام ئه‌م نایته له‌سر بیباوه‌په بت په‌سته کان هاتوته خواره‌وه، چون
پیاوچاکان و پیغه‌مبه‌ران و بتکان وده که یه‌ک حسیب ده‌کریت؟

عبدولل وتن: وده پیشتر باسمان کرد هه‌ندیک له بتکان به ناوی پیاوچاکانه‌وه ناویزاون وده
کاتی نوح (عَلِيٰ)، بیباوه‌په کانیش مه‌به‌ستیان نزیکبونه‌وه بونه له خودا، به‌لکش ئه‌م
نایته‌یه ﴿وَالَّذِينَ أَنْجَدْنَا مِنْ دُونِهِ أَوْلَى كَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرَبُونَا إِلَى اللَّهِ مُرْفَعًا﴾ (الزمیر: ۳)

که جگه‌له خوا پشتيان به‌شته تر به‌ستبووه و به‌خوايان هه‌لبزاردوه ده‌یانوت ته‌نها بق
نزیکبونه‌وه له خودا ده‌یانپه‌رسنی.

ئه‌مجا ئوهى که دهلىت چون پيغەمبەر پياوچاکان وىته‌كان وەك يەك حسېب دەكەن؟ له‌وه لاما دهلىم: بىباوه‌ران هەندىلەك پياوچاکيان كردىبو به‌خودا ولېي دەپارانه‌وه، وەك خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿أَوْلَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَسْعَوْنَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةُ أَيْمَنُهُمْ أَقْرَبُ وَإِلَيْهِمْ رَحْمَتُهُ وَيَغْفِرُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء: ۵۷) واته: ئوانەي كەۋان هانا وهاواريان بۇ دەبەن، كاميان له‌خوا نزىكتە؟ لەكاتىكىا كە ئوان خۇيان هاوار له‌خوا دەكەن وپىچەي نزىك بۇونەوه له‌خوا دەگىنەبەر، و چاوه‌پوانى پەحەمەتى دەكەن، وله‌سزا وتوڭلەشى دەترىن، بەپاستى سزاي پەرورەدگارت وەها سەختە كەدەبىت ھەموو كەس خۇي ليپارىزىت، وەهندىكى تر عيسى پيغەمبەر (عليه السلام) ودايىكىان كردوه به‌خودا ولىيان دەپارپىنه‌وه وەك خودا دەفەرمويت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْصِيَ أَبْنَ مَرْيَمَ إِنَّ أَنَّ قُلْتَ لِلنَّاسِ أَخْذُونِي وَأَنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (المائدة: ۱۱۷) واته: وەبىر خەلکى بەيتىرەوه كاتىكى كە خواى گەورە لە بۇنى دوايدا دەفەرمويت: ئى عيسى كۈپ مەريم ئايى تو بۇ خەلکەت ووت كە من و دايىكم بىكەن بە دوو خودا جىگە لە (الله)؟ هەندىكى تريان فريشتەكان دەپەرسىن وهاانا وهاواريان بۇ دەبەن وەك دەفەرمويت: ﴿وَيَوْمَ يَعْرُثُهُمْ جِيَاعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمُلَائِكَةَ أَهْؤُلَاءِ إِنَّكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (سبا: ۴۰) واته: پۇشىك دادىت كە خواى گەورە تواوى (پەرسىرا ئەو كەسانەشى دەيانپەرسىن) كۆ دەكاتەوه وئەمجا بۇ لۆمەيەيان خواى گەورە بەفرىشتەكان دەفەرمويت: ئايى ئائەمانە بۇون كە ئىيەيان دەپەرسى؟ چاك بىر لەم ئايەتە پېرىزانە بىكەرە كە چون خواى گەورە ئەو كەسانەشى بە بىباوه‌ر داناوه كە بىتكانيان پەرسىو، دىسان بەھەمان شىۋە و بەبى جىاوازى ئەو كەسانەشى بە بىباوه‌ر داناوه كە پياوچاکەكان و پيغەمبەرانيشيان به‌خوا زانىو، پيغەمبەريش ﷺ شەپى لەگەل هەمويان كردووه بەبى جىاوازى.

عبدالنبا وتنى: بەلام بىباوه‌رەكان داواى شتىيان لى دەكەن، بەلام من دەزانم كە تەنها خودا تواناي سوودىگەياندن وزەرەر كەياندىنى ھېيو تەنها له‌خودا ئەو داوا دەكەم و پياوچاکان تواناي ئوهەيان نىيە، بەلام تەنها شەفاعەتى ئوانم دەۋىت.

عبدالوٰل وتنى: ئەم قىسىمەت رىلەك وەك قىسىم بىباوه‌رەكانە، بەلگەش ئەم ئايەتتەيە ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يُضْرِبُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَوْنَ أَعْنَدَ اللَّهَ﴾ (يۇسۇس: ۱۸) ئەو شتانەي تواناي گەياندىنى سوودو زەرەرلى نىيە دەيانپەرسىن و دەلىن ئەمانە شەفاعەتمان بۇ دەكەن لاي خودا.

عبدالنبا وتنى: بەلام من غەيرى خودا ناپەرسىم، داواكىدىن و پەنابىنى بەر ئوان عىيادەت نىيە.

عبدالوٰل وتنى: بەلام داوات لى دەكەم دان بەوهدا بىنیت كە خودا فەرزى كردووه تىخلاصى و نېھتپاكيت ھېبىت لە عىيادەتدا بۇ خودا تەنها ئەو بېرسىتىت، ھەروەك لە قورئاندا دەفەرمويت ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لَيَعْبُدُوا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لِهِ الَّذِينَ حُنَفَاءُ﴾ (البيت: ۵) واته: فەرمانيان پى كراوه تەنها خودا بېرسىن وېپاکى دەلسۆزى وملکەچى فەرمانبەردارى ئاين و بەرنامەكەمى بىن و لا بدەن لەھەموو ئاين وېرنايەكى ترجىھ لەئىسلام.

عبدالنبا وتنى: بەلى ئوهى فەرزە لەسەرم.

عبدالوٰل وتنى: باشه ئوهى خوا فەرزى كردووه لە سەرت چىيە؟ روونى بکەوه، پەرسىنى خودا بەتەنها؟

عبدالنباں وتنی: بەلئى ئەزانم مەبەستت چىيە بەو پرسىيارە، فەرمۇو رەزونى بکەوه.

عبدوللەن وتنی: گۆيم لى بىگرە تا بېت روون بکەمەوه خواى گەورە دەفەرمۇیت: ﴿أَدْعُوكُمْ تَضَرِّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (الأعراف:٥٥) واتە: دوعا بکەن بە ملکەچى و شاراوە خواى گەورە زىادەرەۋەرى خوش ناوىت، ئایا دوعا عىبادەتە يان نا؟

عبدالنباں وتنی: بەلئى بنچىنەي عىبادەتە وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇیت « الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ »، (أبوداود) واتە: دوعا عىبادەت وېھەرسىتە.

عبدوللەن وتنی: كەوابۇو دانت نا بەوهى دوعا عىبادەتە، كاتىك بە شەۋو روژ دوعا دەكەيت كاتىك پىيوىستىيەكتە يەھىو داوا لە خودا دەكەيت، لە ھەمان كاتدا داوا لە پىغەمبەرەك يان پياوچاڭكىك لە قەبرەكەيدا بىكەن، ئایا شىركى قەراردا نەداوه لەو عىبادەتەدا؟

عبدالنباں وتنی: بەلئى راستە ئەوه شەرەيك قەراردا نەو ئەمە شىتكى روونە.

عبدوللەن وتنی: نموونەيەكى تىز: خواى گەورە دەفەرمۇیت: ﴿فَصَلِّ لِرِبِّكَ وَأَخْرُجْ﴾ (الکوثر:٢) واتە: توپۇ سەرپىپىن بۇ خودا بکە، كاتىك تو گۈپىپايدى خودا دەكەيت و قوربانى بۇ خودا دەكەيت، ئایا عىبادەتە يان نا؟

عبدالنباں وتنی: بەلئى ئەوه عىبادەتە.

عبدوللەن وتنی: ئەى ئەگەر بۇ كەسىكى تىز قوربانىت كرد جىنۆكە بىت يان مروقق، ئایا شەرىكىت بۇ خودا داناوه يان نا؟

عبدالنباں وتنی: بەلئى ئەوه شەرەيك دانانە بەبى گومان.

عبدوللەن وتنی: من دوو نموونەم ھىتىايەوه لەسەر دوعا كە عىبادەتىكى گۈزارشىتە و سەرپىپىن كە كرده وەيە، عىبادەتىش تەنها ئەو دووانە نىن و فراوانترە لە دووانە، نەزىز سوپىند خواردن و پەناڭرىنى داواى يارمەتى كىرىن ھەمۇمى عىبادەتە. بەلام موشىكەكان كە قورئان لە كاتىياندا هاتە خوارەوه فريشىتە و پياوچاڭakan و لاتو عوززايان دەپەرسىت.

عبدوللەن وتنی: بەلئى دەپانپەرسىت.

عبدالنباں وتنی: ئەى عىبادەتەكەيان بۇ ئەوانە تەنها لە دوعا و سەرپىپىن و پەناڭرىنى داواى يارمەتى نەبۇو؟ نەكىنا ئەوان دەزانىن كە بەندە خودان و لە ژىر دەسەلاتى ئەدان و ھەر ئەو كاروبارى بۇونەوهەر ھەلدىسە سورپىنلىت، بەلام پەنايان بىر ئەوانە بۇ شەفاعەت و نزىكبوونەوه لە خودايە، ئەمەش زور ئاشكرايە.

عبدالنباں وتنی: ئەى عەبدوللە، ئایا تو شەفاعەتى موحەممەد ﷺ ئىنكارى دەكەيت و خۇتى لى بەرى دەكەيت؟

عبدوللەن وتنی: نەخىر من ئىنكارى ناكەم و خۆمى لى بەرى ناكەم، بەلكو پىغەمبەر ﷺ دايىك و باوكم بە قوربانى بىت شەفاعەت دەكەت و شەفاعەتلىيەرەدەگىرىت، من ھىيام وايە بەر شەفاعەتى ئەو بکەوم، بەلام شەفاعەت ھەمۇمى ھى خودايە وەك دەفەرمۇیت: ﴿قُلْ لِلَّهِ أَكْبَرُ﴾ (آلَّا سَقَاعَةُ جَمِيعًا﴾ (الزمآن:٤٤) بەبى مۇلەتى ئەو شەفاعەت ئاكىرىت، وەك دەفەرمۇیت: ﴿مَنْ ذَا أَذْلَى يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِأَذْنِهِ﴾ (البقرة:٢٥٥) واتە: كىن دەتوانىت شەفاعەت بىكەن بەبى مۇلەتى ئەو - خودا - ھەركەس خودا ئەيەۋىت شەفاعەتى بۇ ئاكىرىت، وەك دەفەرمۇیت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ أَرْتَضَى﴾ (الأنبياء: ٢٨) دىيارە خودا تەنها بە يەكخواپەرسىت رازى

دەبىت، وەك دەفەرمويت : ﴿ وَمَن يَبْتَغِ عَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ ﴾ (آل عمران: ۸۵) واتە: هەركەس جگە لە ئىسلام دىنىيکى ترى هەبىتلىي وەرناكىرىتىو لە دوارقۇدا خەسارەتمەندە. جا هەركات شەفاعةت ھەمووی ھى خودا بۇو، بە مۇلەتى ئەو بۇو، مۇلەتى كەسەكانىش ھەر ھى ئەو بۇو، مۇلەتى تەنها يەكخاپەرسىتىش دەدات من داواى شەفاعةت لە خودا دەكەم و دەلىم: خوايە بەر شەفاعةتى پىيغەمبەرم بخەيت.

عبدالنباش وتنى: رېكەوتىن لەسر ئەوهى كە ناتوانىن داواى شتىك لە يەكىك بىكەين كە نىھىتى، بەلام پىيغەمبەر ﷺ شەفاعةتى دراوه پىيى، كەوابۇو مولىكى خۆيەتى، بەو شىيۋەش رەوايە داواى شتىكى لى بىكەم كە ھەيمەتى و شىرەك نىيە؟

عبدالوٰل وتنى: بەلىنى ئەمە راستە ئەگەر خودايى كەورە خۆى نەھى نەكربىايە لە داواكىردىن لە غەيرى خۆى وەك دەفەرمويت: ﴿ فَلَا تَدْعُوا مَعَ أَلَّا أَحَدًا ﴾ (الجن: ۱۸)، واتە: لەگەل خوا داوا لە كەسى تر مەكەن. داواكىردىنى شەفاعةتىش دوعاىيە، جا ئەو كەسەنى شەفاعةتى داوه بە پىيغەمبەر ﷺ ھەر خودايى، ئەوهشى رېكىرى لى كەرددووه لە داواكىردىنى لە غەيرى خودا ھەر خودايى. شەفاعةت كەردىنىش تەنها بۇ پىيغەمبەر ﷺ نىيە، بەلكو فريشىتەو مەندالى نابالغۇ پىياوچاڭاڭان شەفاعةت دەكەن، ئایا دەبىت بىلەن خودا شەفاعةتى داوه بەوان و منىش داوايان لى دەكەم؟

ئەگەر بىلەن وادەكەم دەگەرپىيەتەو بۇ عىبادەتى پىياوچاڭاڭان كە لە قورئاندا باس كراوه، ئەگەر بىلەن نەخىر ئەو وەتەيەت كە دەلىتىت: شەفاعةت دراوه پىيى و منىش داواى لى دەكەم بەتال دەبىتەوە.

عبدالنباش وتنى: بەلام من عىبادەتى غەيرى خودا ناكەم و شەرىكى بۇ قەرار نادەم، پەناپىردىنە بەر پىياوچاڭانىش شىرەك نىيە؟

عبدالوٰل وتنى: دان دەننېت بەوهدا كە خودا شىرەكى حەرام كەرددووه زىاتر لە زىناو لى خۆش نابىت؟

عبدالنباش وتنى: بەلىنى دانى پىتىدا دەننېم، ئەوه شتىكى ئاشكرايە لە قورئاندا.

عبدالوٰل وتنى: ئىستىتا دەلىتىت من موشىك نىم دەمى ئىستىتا بۇم روون بىكەوە ئەوه شىرەكەى كە تو تووشى نەبۇوى كامەيە؟

عبدالنباش وتنى: شىرەكى عىبادەتى بىتكانە، داوا لى كەردن و روو تى كەردنە.

عبدالوٰل وتنى: ئەمى واتاي عىبادەتى بىتكان چىيە؟ توپىت وايە كافرەكانى قورپەيش باوهپىيان وابۇو كە ئەدار و بەردانە خەلک دروست دەكەن و رۆزىيان دەدەن و كاروبارى بۇونەوهريان بە دەستە؟ ئەوان باوهپىيان وانەبۇوه؟

عبدالنباش وتنى: منىش باوهپىم وانىيە، بەلكو ئەوانەى روو دەكەن دار و بەرد و قەبر، داوايان لى دەكەن و سەرپىپىنيان بۇ دەكەن و دەلىن: ئەمانە لە خودامان نزىك دەكەن نەوه و خوداش بە بەرەكتى ئەمانە پارىزگارىيماڭان لى دەكەت، من مەبەستم لە عىبادەتى بىتكان ئەمەيە.

عبدالوٰل وتنى: راست دەكەيت ئەوه شتانە لاي بىت و قەبرو ھاوشىيەكەنى دەكەيت، ھەروەها دەلىتىت: شىرەك عىبادەتى بىتكانە، ئایا مەبەستت ئەوهەيە ئەمە تايىەتە بەوانەى كە ئەوه شتانە دەكەن؟ واتە پەناپىردىنە بەر پىياوچاڭان - مردوو - داوا كەردن لىتىان شىرەك نىيە؟

عبدالنبوی وتنی: به لئی مه به ستم له ووهیه.

عبددولل وتنی: ئه و هه مهو نایه‌تهی بقم باس کردیت که دواکردن له پیاوچاکان و فریشته‌کان به شیرک له قله‌م ده دات چی لیهات.

عبدالنبوی وتنی: به لام نهوانه‌ی داوایان له فریشته و پیغه‌مبه ران کردووه له بهر نهوه کافر نه بون، به لکو کافر بون له بهر نهوهی و تتویانه فریشته کچی خودان و مهسیح کورپی خودایه، به لام نیمه نالین: عه بدولقادر کورپی خودایه، یان زهینه ب کچی خودایه.

عبددولل وتنی: دانانی کورپ بق خواه گهوره خوی بق خوی کوفریکی سرهیه خویه، خواه گهوره ده فه‌رمویت: ﴿فَلْ هُوَ اللَّهُ أَكْبَرُ﴾ **الله أَكْبَرُ** **لَمْ يَكُلْدُوَّلَمْ يُولَدْ** (الخلاص: ۳-۱) واته: پیتیان بلی خودا تاکه و همه موان پیویستیان بنهوه، له که سنه بونه وکه سی لئی نه بونه. له شوینیکی تردا ده فه‌رمویت: ﴿مَا أَنْخَذَ اللَّهُ مِنَ الْأَرْضِ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِنْدِلِيمَ مَا حَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (المؤمنون: ۹۱) واته: خواه گهوره کورپی نییه و شهريکیشی نییه. لیره‌دا شیرک و هاوه‌لدانانی به جیا له دانانی کورپ باس کردووه، به لکه‌ش له سه‌ر نهه نهوانه‌ی عیباده‌تی لاتیان ده کرد نهیان ده دوت کورپی خواهی، به لام بیباوه‌پیبون، هه روها عیباده‌تی جنونکه، هر چوار مهزه به که‌ش ده لین: هر موسلمانیک باوه‌پی وابو خودا کورپی ههیه، له دین ده رده‌چیت و مورته‌ده، هه روها که‌سیکیش شهريک بق خودا قهار برات، واتا جیاوانی ده کن له دوو شته‌دا.

عبدالنبوی وتنی: به لام، خواه گهوره ده فه‌رمویت **إِلَّا إِنَّ أُولَيَاءَ اللَّهِ لَا يَحْوِفُ عَيْنَهُمْ وَلَا هُمْ يَحْرَثُونَ** (یونس: ۶۲)، واته: به دلنياییه وه نهولیاکانی خودا له رؤژی دواییدا هیچ ترس و خه م و خه‌فتیان نییه.

عبددولل وتنی: نییمه‌ش باوه‌پمان بنهوه ههیه، به لام نهک په‌رستین، نییمه تنهها نینکاری عیباده‌تکردنیان ده که‌ین و بکرین به شهريکی خودا، نه‌گینا واجبه خوشت بونین و شوینیان بکه‌ویت ودان بنیت به که‌رامه‌ته کانیاندا. نهوهشی نینکاری له که‌رامه‌ته کانیان ده کات بیدعه‌چیه‌کان، ناینی خوداش ناوه‌ندگیره له نیوان دوو لادا، هیدایه‌ته له نیوان دوو گومراپیدا، هقیکه له نیوان دوو باتلدا.

عبدالنبوی وتنی: نهوانه‌ی قورئانیان له سه‌ر هاتوته خواره‌وه شایه‌تومان ناهین و نالین خودا تاکه و پیغه‌مبه **عَزِيزٌ** به درق ده خنه‌نهوه، نینکاری له زیندووبیونه وه ده که‌ین و قورئان به درق ده خنه‌نهوه ده لین سیحره، به لام نییمه شایه‌تی ده دهین که خودا تاکه و موحه‌ممهد پیغه‌مبه‌ری نهوه و باوه‌پ به قورئان ده که‌ین و باوه‌پ به زیندووبیونه وه ده که‌ین، نویز ده که‌ین و رؤژوو ده گرین، چون وه ک نهوان له قله‌ممان ده دهن؟

عبددولل وتنی: به لام زانایان یه کران له سه‌ر نهوهی نه‌گهار که‌سیک باوه‌پی به پیغه‌مبه **عَزِيزٌ** کرد له ههندی شتد او به درقی خسته‌وه له ههندیکی تردا بیباوه‌پ و موسلمان نییه، به هه‌مان شیوه که‌سیک باوه‌پی به شتیک له قورئان هه‌بیت و باوه‌پی بهوهی تری نه‌بیت، وه که‌سیک وايه دان بنیت به تنهایی خوداد او باوه‌پی به نویز نه‌بیت یان باوه‌پی به تنهایی و نویز هه‌بیت و باوه‌پی به رؤژوو نه‌بیت، یان باوه‌پی بهوانه هه‌بیت به لام باوه‌پی به زهکات نه‌بیت، یان باوه‌پی بهوانه هه‌موو هه‌بیت و باوه‌پی به حج نه‌بیت، چونکه کاتیک خه‌لکیک

پابهندی حج کردن نهبوون، له کاتی پیغه‌مبه‌ردا عَلَيْهِ السَّلَامُ خوای گهوره ئه م ئایه‌ته‌ی له‌سهر ناردنه خواره‌وه وَلَلَهُ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْطَاعَ إِلَيْهِ سَيَلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنِ الْعَنَمَيْنَ (آل عمران: ۹۷) واته: خوای گهوره حه‌جی له‌سهر خه‌لک فه‌رز کردوده ئه‌گه‌ر توانایان هه‌بیت، هه‌ر که‌س باوه‌پی نه‌بیت خوای گهوره بیباوکو دهوله‌مه‌نده و پیویستی به که‌س نییه. به‌هه‌مان شیوه هرکه‌س باوه‌پی به زیندووکردنوه نه‌بیت بیباوه‌ره، هه‌ر بؤیه خوای گهوره به ئاشکرا له قورئاندا ده‌فرمومیت ئه که‌سی باوه‌پی به هه‌ندیک له قورئان هه‌بیت و باوه‌پی به هه‌ندیکی تر نه‌بیت بیباوه‌ره، بؤیه فرمومیت کردوده نیسلام به گشتی قه‌بول بکریت، ئایا ئیستا دان به‌وه‌دا ده‌نیت که ئه‌گه‌ر که‌سیک باوه‌پی به هه‌ندیک بیروباوه‌پی نیسلام هه‌بیت و به هه‌ندیکی تری نه‌بوو بیباوه‌ره؟

عبدالنبوی و ترس: به‌لی دان به‌مه‌دا ده‌نیم، ئه‌مه‌ش شتیکی ئاشکرايه له قورئاندا.

عبدالدولل و ترس: که‌واته دان ده‌نیت به‌وه‌دا ئه‌گه‌ر که‌سیک باوه‌پی به هه‌موو شتیک که پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ هیناویه‌تی هیناوا باوه‌پی به نویز نه‌بوو یان زیندوویوونه‌وه، ئه‌ره بیباوه‌ره به یه‌کرایی زانایان، قورئانیش باسی لمه کردوده، که‌وابوو بزانه یه‌کخواپه‌رسنی گه‌وره‌ترین فه‌رزیکه که پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ هیناویه‌تی و گه‌وره‌تره له نویز روئیوو و زه‌کات و حج، ئه‌ی چون که‌سیک باوه‌پی به یه‌کخواپه‌رسنی نه‌بیت که ئاینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه بیباوه‌ر ئابیت، (سبحان الله) ئه‌نم نه‌زانینه چییه؟

به‌هه‌مان شیوه سه‌یری هاوه‌لان بکه چون شه‌ریان کرد له‌گه‌ل به‌نى حه‌نیفه‌دا له یه‌مامه‌دا، هه‌رچه‌نده موسلمان بوون و شه‌هاده‌تیان ده‌دا که خوا یه‌کو موحه‌ممد پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه، نویز و بانگیان به‌جن ده‌هینتا.

عبدالنبوی و ترس: به‌لام ئه‌وان باوه‌پیان وابوو که موسه‌یله‌مه پیغه‌مبه‌ره، ئیمه‌ش ده‌لیین دوای موحه‌ممد که‌س ئابیت پیغه‌مبه‌ر.

عبدالدولل و ترس: به‌لام ئیوه هه‌ندیک له پیباوچاکان و فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لان به‌رز ده‌که‌نه‌وه بق‌رینی خودای ئاسمان و زه‌وی، ئه‌ی که‌سیک که‌سیکی تر به‌رز کاته‌وه بق‌پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بیباوه‌ر بیت و خوین و مالی حه‌لآل بیت و شه‌هاده‌ت و نویز فربای ناکه‌ویت، به دلنياییه‌وه گه‌ر به‌رزی بکاته‌وه بق‌پله‌ی خودا بیباوه‌ر ده‌بیت. هه‌روده‌ها ئه‌وانه‌ی عه‌لی سوتاندنی به ئاگر، که‌سانیک بوون ده‌بانوت موسلمانیو و زانستیان له‌سهر ده‌ستی هاوه‌لان وه‌رگرتبوو، به‌لام باوه‌ریان به‌رامبهر وابوو که عه‌لی خودایه و زیان و سوودی به‌دهسته، ئه‌ی چون هاوه‌لان یه‌کرایا بوون له‌سهر بیباوه‌رپیون و کوشتنیان؟ به‌هه‌مان شیوه‌یه‌ی که‌سانیک هه‌ن باوه‌ریان به (شیخ عبدالقادری گه‌یلانی) وکه‌سانی وهک ئه‌وه که هانا وهاواریان بق ده‌بهن و لیتیان ده‌پاریتنه‌وه ودارای پنق و پقدنی و منالا پی به‌خشینی لی ده‌که‌ن، که هه‌موو ئه‌مانه هیچیان له‌ئاینی پیروزی نیسلامدا پیگایان پی نه‌داراه و خاوه‌نه‌که‌یان له دین ده‌خاته ده‌ره‌وه، ئایا تر پیت وايه هاوه‌لان به‌بی هیچ هؤیه‌ک موسلمان به بیباوه‌ر دابنیئن؟ یان پیت وايه هه‌ر چون باوه‌پت هه‌بیت به‌رامبهر به شیخ ئاساییه، به‌لام به‌رامبهر عه‌لی ئه‌و بروایه‌ت هه‌بیت بیباوه‌ر ده‌بیت؟

هروهها دهوتریت: ئەگەر ئەوانە بىباوهە نەبوون، بەلام موشريك بۇونو قورئان و پىغەمبەريان بەدرق خستۇتەوە باۋەپىان بە زىندووبۇونەو نەبووه، ئەى بۆ زاناييان لە كتىبە فيقهىيە كاندا لە ھەمو مەزھەبە كاندا بەشىكى تىدایە بە ناوى (حوكىمى مورتەد)، واتە ئەو موسىلمانى بىباوهە دەبىت دواي هاتنە ناو ئىسلامەوە، دواتر ھەندىك شت باس دەكەن موسىلمان بە ئەنجامدانى لە ئىسلام دەردەچىت، هەتا شتى نۇر كە سادەي وەك: وشەيەك كە خودا رقى لى بىت يان كالىتەكردىنى تىدابىت بە ئىسلام وەك قورئان دەفرمۇيت: ﴿ قُلْ أَيُّلَّهُ وَإِنَّمَا يَنْهَا رَسُولُهُ لَكُمْ تَسْتَعِذُونَ ﴾ (التوبىة: ٦٦-٦٥) واتە: پىيان بلنى: (ئەى موحەممەد، ئايىا بە خوداو ئايەتەكانى پىغەمبەرەكى كالىتەتان دەكەد، پىويست بە پاساو هيئانەوە ناكات دواي ئەوهە ئىمانتنان هيئنا بىباوهەر بۇونەوە، ئەمانە كە قورئان بە بىباوهەرپىان دەزانىتت، كەسانىك بۇون لەكەل پىغەمبەردا ﷺ لە غەزى تەبوڭدا شتىكىيان وتبۇو بە حسابى خۆيان بەكالىتەوە وتبۇويان، هەروهها دەوتەرىت خواي گەورە كە باسى بەنى ئىسرائىل دەكەت - كومەلتىكىيان - چەند باش بۇون، بەلام بە موسىيان وت: بىتكىمان بۆ بکە بە خودا، هەروهها كەسانىك لە ھاوهلانى پىغەمبەر ﷺ وتيان ئەى پىغەمبەرلى خوا ﷺ دارىكمان بۆ دىيارى بکە با شتە كانىمانى پىدا مەلبواسىن بۆ تەبەپوڭ (ذات أنواط)، پىغەمبەر ﷺ سوينىدى خوارد ئەمە رىك قسەي بەنى ئىسرائىلىيە كانە كە وتيان: ﴿ أَجْعَلْ لَنَا إِنَّهَا كَمَّ مَاءَ الْهَمَّ ﴾ (الأعراف: ١٢٨) واتە: ئەى موسا وەك ئەوهە ئەوان خوداييان ھەيە توش خودايەك بۆ ئىتمە دابىنى - كەمەبىت ئەور بۇو بىتكىيان بۆ دابىتت - .

عبدالنباش وتنى: بەلام بەنى ئىسرائىل و ھاوهلانى پىغەمبەر ﷺ بە وتنانە بىباوهەرنە بۇون.

عبدوللە وتنى: وەلامەكەي: بەنى ئىسرائىل و ئەوانەي داواكەيان كرد لە پىغەمبەرەكەيان، نەيان كرد وئەگەر داواكەيان بەجي بېئىنەي بىباوهەرپە بۇون، ھاوهلانى موحەممەد ﷺ ئەگەر (ذات أنواط) يان بۆ خۆيان دانايە دواي ئەوهە پىغەمبەر ﷺ نەمى لى كىدىن بىباوهەر دەبۇون.

عبدالنباش وتنى: ئىشكالىتى ترم ھەيە، ئەويش بەسەرهاتى ئوسامەي كوبى زەيدە، كاتىك لە شەردا دۈزمنەكەي كوشت دواي ئەوهە وتنى (لا الله الا الله) و دواتر پىغەمبەر ﷺ سەركۆنەي كردو فەرمۇسى: كوششت دواي ئەوهە وتنى (لا الله الا الله) (البخارى)، هەروهها فەرمۇودەي پىغەمبەر ﷺ «أَمِرْتُ أَنْ أَقْاتِلَ النَّاسَ حَتَّىٰ يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» (مسلم)، واتە: فەرمانىن پىكراوه شەر لەكەل خەلک بکەم هەتا دەلىن (لا الله الا الله) چۈن تەبايى نىتوان ئەم دووفەرمۇودە وتنەكانى تو بکەم؟

عبدوللە وتنى: ئەوهە ئاشكرايە پىغەمبەر ﷺ شەپى لەكەل جولەكە كردووھ وتنالانى كردوون ودهشيان وتنى (لا الله الا الله)، هەروهها ھاوهلانى شەپىان كرد لەكەل بەنى حەنيفەدا لە كاتىكدا شەھادەتىان دەدا كە خودا تەنھايە موحەممەد پىغەمبەرى ئەوهە نویزىيان دەكەد، هەروهها عەلى كۆمەلتىكى سوتاند، ئەمجا تو دەلىتت كەسىك ئىنكارى زىندووبۇونەوە بىكەت بىباوهەر وکوشتنى رەوايە، ئەگەرچى بلىت (لا الله الا الله)، هەروهها كەسىك يەكىك لە رۇوکەكانى ئىسلام ئىنكارى بىكەت بىباوهەر وکوشتنى حەللاوە هەتا شەھادەتىش بىدات، ئەى چۈن (لا الله الا الله) سوودى نىيە بۆ كەسانىك تەنها ئىنكارى لقىكىيان كردووھ و سوودى ھەيە بۆ كەسانىك ئىنكارى يەخواپەرسى بکەن كە بنچىنە ئايىنە؟!

رهنگه تو مانای ئەم فەرمۇودانە تىننەگە يشتېتىت، فەرمۇودەكەي ئۆسامە كەسيكى كوشت كە خۆى بە مۇسلمان دەزانى و مۇسلمان بۇو، بەلام ئۆسامە واي زانى تەنها لە ترسى شمشىردا وتۈويھەتى، بەلام ئەو كەسەي خۆى بە مۇسلمان پېشان دەدات دەبىت وازى لى بېھىنى هەتا دەردەكەوېت كە وانىيە، خوايى كەورە دەفەرمۇيت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَّا مُؤْمِنًا إِذَا ضَرَبُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ (النساء: ٩٤) واتە: هەركات چۈون بۇ جىهاد لە رىنى خوادا دلنىيا بن لەوانەي كە دەيانكۈژىن شايىھى كوشتن. كەوابۇو دەبىت واز لە كەسانىك بېھىزىت كە حالەتەكەي گومانى تىدىا يە هەتا دەردەكەوېت كە مۇسلمان نىيە، ئۇوكات كوشتنى رەوايە بە بەلگەي ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ واتە دلىابن.

فەرمۇودەكەي تر: واتاكەي ئەوهەي كەھەركەس مۇسلمانىيەتى وىيە كخواپەرسىتى خۆى نىشان دا دەبىت وازى لى بېھىزىت هەتا پىچەوانەكەي دەردەكەوېت، بەلگەش لە سەر ئەمە هەر ئۇو پىغەمبەرەي ﷺ كە ئەو بۇو فەرمۇودەي فەرمۇوه، لە بارەي خەوارىجەوە دەفەرمۇيت: (لە هەركۈئى بىنیتان بىيانكۈژىن) (البخارى) لە كەل ئەوهە دەدا خەوارىج عىبادەتىان نۇر بۇو، هەتا ھاوهەلان عىبادەتى خۆيان بە كەم دەزانى لە چار ھى ئەوان، لە ھاوهەلان وە فىرى زانست بۇون، (لا الله الا الله) و تۇرى عىبادەت و پېشاندانى مۇسلمانىتى رىزگارى نەكىدىن لە كوشتن كاتىك لە ئىسلام لايىن دا.

عبدالنباشى وتنى: ئەسى دەلىيەت چى لە بارەي ئەو فەرمۇودەي پىغەمبەر ﷺ لە رۆزى قيامەتدا خەلکى ھاوار دەبەن بۇ نادەم، دوايى بۇ نوح، دوايى بۇ ئىبراھىم، دوايى بۇ موسا، دوايى بۇ عيسا، بەلام عوزد دەھىننەوە هەتا دەگاتە لاي موحەممەد ﷺ، ئەوه بەلگەيە لە سەر ئەوهە ھاوار بىردنە لاي غەيرى خودا شىرك نىيە.

عبدوللە وتنى: ئەويش تىكەل كىدىنى راستىيە لە لايەن تۇوه، ھاوارىردىن و داوى فريياكە وتن لە كەسيكى زىندۇو بۇ شتىك لە توانادا بىت ھىچى تىدا نىيە، ھەروەك قورئان دەفەرمۇيت: ﴿فَاسْتَعْنُثُ اللَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ، عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوْفِهِ﴾ (القصص: ١٥) واتە: ھاوارى فريياكە وتنى كرد لە خزمەكەي خۆى لەدزى دوزمنەكەي، يان ھەروەك ھاوهەلان لە شەپدا داۋى يارمەتى لە يەكتى دەكەن، بەلام ئەوهە ئىئمە رەواي نازانىن ھاواركىدىن لە گۈپى پىاواچاكان يان لە كەسانىتىك كە حازر نىن و داۋى شتاتىن دەكەن كە لە تواناياندا نىيە و تەنها خودا دەتowanىت چى بە جىيان بىكەت، لە قيامەتىشدا خەلکى داۋى ئەوه لە پىغەمبەران دەكەن كە دوغا بىكەن بۇ ئەوهە لېپرسىنەوە دەست پى بىكەت وىيە شتىيەكان لە ناخوشى ئەو رۆزە نەجاتيان بىت، ئەم كارەش لە دونياو قيامەتدا رەوايە بچىتە لاي كەسيكى و لە لايدا دانىشىت و گوئى لە قىسەت بىت و پىيى بلىيەت كە دوعام بۇ بکە، ھەروەك چىن ھاوهەلان داۋايان لە پىغەمبەر ﷺ كە دواعييان بۇ بىكەت كاتىك لە زياندا بۇو، بەلام دواي مردىنى نەخىر، قەت داۋايان نەكىدووه لە گۈپەكەيدا، بەلكو بەشتىكى باشيان نەزانىيە كەسيك لاي گۈپىكدا داوا لە خودايىش بىكەت.

عبدالنباشى وتنى: ئەى لە بارەي بە سەرەتاتى ئىبراھىم پىغەمبەرەوە (العلیا) چى دەلىيەت كاتىك فرييان دايە ناو ئاگەرەكەوە جوبىئەيل چۈو بۇ لاي و پىيى وتن: هىچ پىتدا ويستىيە كەت

ههیه؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا وتى: به تو نا، جا ئه‌گهار هاوار بردن بق لای جوبره‌ئیل شیرك بوایه خواي گهوره نهی ده‌نارد بق لای ئیبراهم.

عبدول وتى: ئەمەش شوبهه‌يەكى ترە وەك ئەوهى پېشىوو، فەرمۇدەكەش پاست وسەھىج نىيە، ئەگەر گىريمان پاست وسەھىجىش بىت جوبره‌ئيل يارمەتى خۆى پېشەكشى ئېبراهم (الغىل) دەكەت بە گوپىرىدە تواناي خۆى، چونكە تواناي زۇر بۇھەر وەك قورئان باسى دەكەت **عَلَمَهُ، سَدِيدُ الْفَوْىِ** (التجم: ٥) واتە: جوبره‌ئيل كە تواناي زۇر بەھىزى ھەيە قورئانى فيرى پېغەمبەر ﷺ كردوو، كەوابوو ئەگەر خواي گهوره مۆلەتى بىدايە جوبره‌ئيل دەيتوانى ئاگەرەكە وشاخ و كىرى چارادەورىشى بىردايە لە رۆزھەلات يان رۆزئاوا فەرىدىدەيە، ھەروەك چىن كەسىتكى دەولەمەند يارمەتى پارە پېشەكش بەھەزارىك بکات بق ئەوهى كەموکورپى خۆى بىچاڭ بکات، بەلام يارمەتىيەكە وەرناكىرىت و ئارام دەگرىت ھەتا خواي گهوره رىزق و رۇزى بىمنەتى بق دەنلىرىت، كوا ئەوهە هاوشىۋەي ئەو عىبادەت و شىركەيە كە تو دەبکەيت ئىستا؟ ئەوهەش بىزانە براكەم ئەوانەي پېغەمبەريان ﷺ بق ھات شىركەكەيان ئەھوەنتىر بۇلە هي خەلکى ئەم سەرددەمەي خۆمان لەبەرسى شت:

يەكەم: ئەوانە تەنها لە كاتى خۆشىيىدا ھاوهلىيان بق خوا دادەتا، بەلام لە كاتى تاخۇشىيىدا تەنها خوداييان دەپەرسىت بە بەلگەي ئايەتى **فَإِذَا رَأَيْتُمُ الْفُلَكَ دَعَوْا اللَّهَ مُخَلِّصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّهُتُمُ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ** (العنكبوت: ٦٥)، ھەروەها **وَإِذَا أَغْشَيْتُمُوهُمْ مَوْحِدِينَ كَالظَّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخَلِّصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّهُتُمُ إِلَى الْبَرِّ فِيهِمْ مُقْنَصُدُ وَمَا يَجْحَدُ بِعَيْنِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَارٍ كَفُورٍ** (لقمان: ٣٢)، واتە: كاتىكەلەناو كەشتىيىدا تۇوشى مەترىسى خنكان دەبۈون تەنها بانگى خوداييان دەكىدو داواي يارمەتىييان بە تەنها لەو دەكىد، بەلام كە خوا رىزگارى دەكىدن و دەھاتنە سەر وشكابىي شەرىيکىيان بق قەرار دەدا، موشىرىكە كان كە پېغەمبەر ﷺ شەپى لەگەل كىدن تەنها لە كاتى خۆشىيىدا شەرىيکىيان بق خودا قەرار دەداو لە كاتى تاخۇشىيىدا تەنها داوايان لە خودا دەكىدو ئەوانى تريان لەپىر دەچوو، بەلام موشىرىكە كانى سەرددەمى ئىستا ھاوار دەبەنە لای خوداو غەيرى خودا لە خۆشى و تاخۇشىيىدا، ھەركات يەكتىكىيان لە تاخۇشىيىدا بىت ھاوار دەكەت يە حسین يان ھەر ناوىيکى تر، بەلام لە كوتىيە ئەوهى لەمە تىيدەكەت؟

دۇوەم: ئەوانەي پېشىوو لەگەل خودا ھاوارى كەسانىيکىيان دەكىد كە لە خوداوه نزىك بۇون وەك پېغەمبەران، پىياوچاكان، فريشته كان يان بەردو دار كە تاوان ناكەن، بەلگۇ عىبادەتى خودا دەكەن، بەلام خەلکى ئەم سەرددەمە ھاوار دەكەنە كەسانىيکە فاسقىتىنى خەلکى ئەم سەرددەمەن، دىيارە گومانى باش بردن بە پىياوچاڭ يان بەردو دار كە تاوانىيان نىيە باشتەرە لەوهى بە ئاشكرا تاوانى لىيدەبىزىرتى و خرآپەو دەكەت.

سېيىم: ھەمۇو شىركى سەرددەمى پېغەمبەر كە موشىرىكە كان دەيانكىد لە يەخواپەرسىتى خوايەتىيىدا بۇو، نەك لە پەرەردگارىتى (بىرپۇية)، بەلام شىركى ئەم سەرددەمە زۇرىيە لە پەرەردگارىتىيىدەيە. بەھەمان شىۋو لە (ألوھىيە) پەرسىشدا، ھەندىكىيان دەلىن سروشت ھەلسۈرپىنەرى كاروبارى ئەم كەونەيە لە ژىاندىن و ماراندىن و پىزق و پۇزى و ... هەندى.

براكەم كۆتايى قىسەكانم بە خالىتىكى زۇر گىرنگ دىتىم كە رەنگە يارمەتىيدەر بىت بق ئەوهى لەمەوپىش باسمان كەن دەنلىنى ئەۋىش ئەوهى كە گومانى تىدا نىيە بق بەجىھىيانى

یه کخواپه رستی ده بیت به دل باوه پت هه بیت و به زمان گوزارشت بکهیت و به ئەندامە کانیش کردەوەی پى بکهیت، کاتىك يەکىك لم سيانە خەلەلى تىدەكە وىت خاوه نەكە موسىمان نىيە، چونكە ئەگەر يەکخواپه رستی ناسى، بەلام کارى پىتنە كرد ئەوه بىباوه پىكى بەرە لىتكارە (معاند) وەك فېرىعەن و شەيتان، ئەم خالەش نقد كەسە هەلەي تىدا دەكت و دەلىن: ئەمە راستە، بەلام بە ئىتمە ناكىرت و خەلکى ولاتى ئىتمە يان شارەكەي ئىتمە پىي قەبول نىيە و دەبىت وەك ئەوان واپىت بۇ ئەوهى لە شەپىان پارىزداو بىت، بەلام ئەم قورپ بەسەرە نازانىت كە زوقىيە سەرانى بىباوه پان ھەقىان ناسىيە، بەلام لەبر عوزرىك - بە حسابى خويان - وازيان لىيەتىناوه وەك لە قورئاندا ھاتووه ﴿أَشْرَوْاْ بِغَايَتِ اللَّهِ ثُمَّنَا قَلِيلًا فَصَدُّوْاْ عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ كَانُواْ يَعْمَلُونَ﴾ (التوبه: ٩٠)، واتە: لەبر مال مولىكى دنيا ئايەتە كانى خويان واز لىيەتىناوه كىرىپىانوھ بە بەرژەوەندى دنيا يى و پشتىان ھەلکرد لە ھەق و راستى و رېگريشيان لە خەلک دەكىد تا راستىي بەرۋەنەوه، ئەوانە كارىكى زقد ناپەسەندىيان دەكىد، ھەركەس كار بە يەکخواپه رستى بکات بەين ئەوهى لە دلەوه باوه پى پىي ئەبىت ئەوه دوورپوھ مونافيقە خراپىتە لە بىباوه پى تەواو، خوای گەورە دەفرەرمۇيت: ﴿إِنَّ الظَّفَاقَيْنِ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (النساء: ١٤٥) واتە: مونافيقە كان لە چىنى ئىزىدەوەي دۆزەخن.

ئەم مەسىلە يەش ئەگەر بە وردى سەيرى بکەيت بە ئاشكرا لە گوفتارياندا دەردەكە وىت كە ھەق دەناسىت، بەلام کارى پى ناكەن لە ترسى لە دەستچوونى مالى دنيا وەك قارون يان پلەو پايىھى وەك ھامان يان دەسەلاتو پاشايەتى وەك فېرىعەن. ھەندىكىش كارى پىنەكتەنها بە ئاشكرا، بەلام نەك لە دلەوه، وەك مونافيقە كان، ھەركات لېي بېرسى لە دلىدا چۈن باوه پى ھەيە نازانىت.

ئەوهى لەسەرت پىيوىستە ئەمەيە كە لە دوو ئايەتى قورئان بگەيت:

ئايەتى يەكەم: ھەر ئەو ئايەتەي پىيشتر ﴿لَا تَنْذِرُواْ فَدَكْرَنِمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (التوبه: ٦٦)، جا كە ئەوهەت زانى كەسانىك لە كەل پىتەمبەردا ﴿لَعَلَّهُ لَهُ غَزَادَا بُوون دىرى رقم بىباوه پ بۇون بەھۆى و تەيەك كە بە گالىتەوە و تىيان، بۇت بۇون دەبىتەوه كە ئەوهى بە زمانى بىباوه پى دەكتا يان بەكىرەتە لە ترسى ئەوهى پارەكەي كەم بکات، يان لەبر پلەو پايىھان دلپاگىرنى كەسىك گەورەتە لەو كەسەي كە بۇ گالىتە دەبىلتىت، چونكە ئەوهى بە گالىتە شتىك دەلىت عادەتەن لە دلەوه نىيە و بۇ پىكەنинى خەلکە، بەلام ئەوهى كە گوفتار يان كردەوەيەكى بىباوه پ بۇون دەكتا لە ترسى خەلک يان بۇ بەرژەوەندى، ئەوه وەلامى پەيمانى شەيتانى داوه تەوه وەك لە قورئاندا دەفرەرمۇيت: ﴿الشَّيْطَانُ يَعْدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾ (البقرة: ٢٦٨) واتە: شەيتان ھەپەشەي ھەزارىتانلى دەكتا و فەرمانتان پى دەكتا خراپە بکەن. لە ھەپەشەي شەيتان ترساوه ﴿إِنَّا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ واتە: ئەوه تەنها ترساندى شەيتانە بۇ لايەنگرانى خۆى، بە پەيمانى خودا باوه پى نەكىر دووه ﴿وَاللَّهُ يَعْدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَقَضَلَا﴾ (البقرة: ٢٦٨) واتە: خوای گەورە پەيمانى لىخۇشىبون و خىربىرتان دەداتى، وە لە ھەپەشەي خودا نەترساوه ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنَّ كُلَّمُؤْمِنٍ﴾ (آل عمران: ١٧٥)، واتە: لەوانە مەترىن و لە من (خودا) بىرسن ئەگەر ئىماندارن. جا

ئەگەر كەسيك ئەوه حالتى بىت شايىهنى ئەوه يە لە ئەولياكانى خودا بىت يان لە ئەولياكانى شەيتان؟!

ئايەتىن دووھم: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكَرَهَ وَقَبْلُهُ مُطْمِئِنٌ بِإِيمَانِهِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدَرَ فَلَعْنَاهُ عَصَبٌ مِنْ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: ۱۰۶) واتە: ئەو كەسەي دواي ئىيمان هىيانى بىباوهەر بىتىتە وە بېبى زورلىكتىرىدىن و بىباوهەپى تىدا بچەسىپىت غەزەبى خودايان لە سەرەو سزاى گەورەشيان هەيە، بەلام ئەگەر بە هوى زورلىكتىرىدىن وە بۇ ئىمان دەلىدا مابۇو ئەو ئىماندارە.

تەنها ئەو كەسەي زورلىكتىرىدىن بىباوهەر بۇوە ئىمان لە دەلىدا وەك خۆى وايد، خواي گەورە بە عوزد بۆى دادەنتىت، بەلام بىباوهەر بۇون لەبەر تىس، بەرژەوەندى، دل راگرتىن، لەبەر كەس و كار و عەشرەت و خاك و مال، يان بەگالتكەوە، يان لەبەر ھەر ھۆيەكى تر بىت جەڭ لە زورلىكتىرىدىن ھىچ پاساوىكى نىيە، چونكە ئايەتكە دەرى دەخات كە ئىمان لە دلدا كەس تواناي بەسەريدا نىيە و تەنها لە كارو گوفتار دەتوانىت زور لە مروق بىكىت، خواي گەورە دەفقەرمۇيت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَسْتَحْبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (النحل: ۱۰۷)، واتە: ئەمەش بە هوى ئەوه وە كە فەزلى ئىيانى دنیايان دا بەسەر ئىيانى ئاخىرەتداو خواي گەورەش ھىدايەتى بىباوهەپان نادات. ئايەتكە ئەوه نىشان دەدات كە سزاکەيان بە هوى باوهەر نەزانى و بق لە دىن و خوشەويىستى بىباوهەپى نەبۇوە، بەلكو ھەلبازاردىن بەرژەوەندى دۇنيا و فەزلى دانى بەسەر ئاخىرەتدا، خواي گەورەش زاتارە. دواي ئەمە ھەموو خواي گەورە ھىدايەت بەدات ئايَا كاتى ئەوه نەھاتۇرە كە تەۋە بەكەيت و بىگەپىتە و بق لاي خودا واز لەو شتانە بەھىنەت كە لە سەرىت، چونكە مەسەلە كە زور گرنگە و ترسناكە.

عبدالنېمى وتنى: دواي لىخۇشىبون لە خودا دەكەم و شايەتى دەدەم بە تەنھا يى خودا پىغەمبىرى موحەممەد ﷺ و بىباوهەپم بەو شتانەى پىشىت دەمپەرسىت لە غەيرى خودا، ھىوما وايە خواي گەورە لىيم نەگىرىت و لىيم خۇش بىتى و بە لوتۇرە حەممەتى خۆى مامەلەم لەكەل بىكەت، ھەرۈھە داواكارم لەسەر يەكخوابەرسىتى جىنگىرم بىكەت هەتا دەرمىم، داواكارم لە خودا پاداشتى توش ئەى براکەم (عبدوللە) بىتەوە لەسەر ئەم ئامۇرۇڭارىيە جوانانە، چونكە بەراسىتى ئايىن بىرىتى يە لە ئامۇرۇڭارى، وە لەسەر ئەوهى كە وورىيات كەردىم وە لەبارەي ناوهكەمهوە (عبدالنېمى) وە ئاگادارت دەكەم كە ئەوه ناوهكەم كۆپى بق (عبد الرحمن) وە لەسەر پىكىرىتت لىيم لەھەممو ئەو خراپە شاراوانەى من لەسەر بۇوم و گەر بەو شىۋە بچۈرمائەتە و لاي خودا رزگارم نەدەبۇو، بەلام داواكارىيەكى ترم ھەيە لە كۆتايىدا ئەو وېش پىم خۇشە ھەندىك لەو شتانەى كە خەلکىي بە زورلىكىي تىدا دەكەن بقىم باس بىكەي.

عبدوللە وتنى: باشە، كە وزابۇو كۆيم لى بىگە.

* وریابە قەت دروشىت نەبىتە ئاو شتانەى لە قورئان و سوننەتدا جىڭكاي راجىيائىن بق ئەوهى بىتىتە هوى دروشىت كەنلىكىنى فىيتىنە و تەئوپىل كەن، لە راستىيىدا واتاي ئەو ئايەت و فەرمودانە تەنها خودا دەيزانىت، با توش وەك زانىيان دروشىت ئەوه بىت كە دەلىن لە بارەي (مۇتەشابىيە وە) لە يەكچۈرۈشكەن ﴿إِمَّا مَنْ يَرَى لِهِ كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا﴾ (آل عمران: ۷)، باوهەپمان

پیی ههیو هه مووی لای خوداوهیه، هر له شتانهی را جیایی تیدایه پیغه مبهر ﷺ ده فه رمویت: «فَمِنْ أَتَقَ الشُّبُهَاتِ اسْتَبَرَّ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ» (متفق عليه) واته: ئه وهی خوی له شوبهه بپاریزئ ئهوا دین و ناموسی خوی پاراستووه، ئه مهش بکه ویته شوبهه وه ئهوا که وقتنه حرامه وه، هروهه فه رمویتی: «وَالإِثْمُ مَا حَالَكَ فِي صُدُرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَظْلِمَ عَلَيْهِ النَّاسُ» (مسلم) واته گوناه ئه وهیه که دلت بیتاقه ده کات و حه زناکه بیت خه لکی پیی بزانن هه رووهها فه رمویتی: «إِسْتَفْتَ قَلْبَكَ وَاسْتَفْتَ نَفْسَكَ - ثَلَاثَ مَرَاتٍ - الْبُرُّ مَا أَطْمَأْتُ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَالْإِثْمُ مَا حَالَكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتُوكَ» (احمد) واته: دللو نهفسی خوت بکه به حه که م - سی جار - چاکه ئه وهیه دلت له سه ری جیگیره و پیی خوشه گوناهیش ئه وهیه دلت پیی ناخوشه دوودلیت تیدا، هرجه نده خه لکی بیت باشه و فه تووات بق بدهن.

* وریابه شوینی ئاره ززو نه که ویت، چونکه خودا ئاگاداری داوه له وه وه خوا ده فه رمویت: «أَرَيْتَ مِنْ أَنْخَذَ إِلَهًا هَوَانَهُ» (الجاثیة: ٢٢) ده بینیت که سانیک ئاره زویان کرد ووه به خودا.

* وریابه ده مارگیر نه بیت بق رای که سان و عاده تی بابو با پیرانت، چونکه دورت ده خاته وه له ههق، هه قیش له هر کوئ بیت ئیماندار ده بیت وه ری بکریت، خوای گهوره ده فه رمویت: «وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَبْعُوْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَسْعِ مَا أَفْتَنَا عَلَيْهِ إِبَاءَنَا أَوْلَوْ كَانَ إَابَاً وَهُمْ لَا يَعْقُلُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ» (البقرة: ١٧٠). واته: ئه گهار پییان بیت شوینی ئه وه بکهون که خودا ناردوویه تیه خواره وه، ده لین: شوینی ئه وه ده که وین که بابو با پیرانمانی له سره، ئهی ئه گهار بابو با پیرانیان تینه که یشتتو بی هیدایه بون هر شوینیان ده کهون؟!

* وریابه لاسایی کافران نه که یته وه، چونکه هوکاری زقد خراپهه پیغه مبهر ﷺ ده فه رمویت: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (ابوداود). واته: هر که س لاسایی قهومیک بکات وه ئه وه له وانه.

* وریابه پشت به غه بیری خوا نه بستیت، خوای گهوره ده فه رمویت: «وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسِيبٌ» (الطلاق: ٣) واته: ئه وهی پشت به خودا ببستیت به سیه تی.

* گوپرایه لی که س مبه له تاواندا، پیغه مبهر ﷺ ده فه رمویت: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ» (ترمذی) واته: (گوپرایه لی هیچ که س واجب نییه له لادان له فه رمانی خودا)،

* وریابه گومانت خrap نه بیت برمابهه به خودا، چونکه له فه رموده ویه کی قوو دسیدا ده فه رمویت: «أَنَا عِنْدَ ظَنِ عَبْدِيِّي» (متفق عليه) واته: (من له گله گومانی بهنده کاندما).

* وریابه ئه لقهو په تو هاو شیوه کانی به کارنه هینی بق دوور خستنه وهی به لا یان بق هه لگرتني دواي روودان.

* وریابه هیچ شتیک (تمائم) هه لنه واسیت بق چاوه زار، چونکه شیرکه، پیغه مبهر ﷺ ده فه رمویت: «مَنْ تَعْلَقَ شَيْئًا وُكِلَ إِلَيْهِ» (ترمذی) واته: (هر که س شتیکی هه لواسی ده دریته دهست ئه و شته).

* وریابه به رو دار و شوینه وار به ته بپوک نه زانی، چونکه شیرکه.

* وریابه هیچ شتیک به شووم نه زانی، چونکه شیرکه، پیغه مبهر ﷺ ده فه رمویت: «الْطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ نَّلَاثًا» (ابودلود) واته: (به شووم زانین شیرکه، سی جان).

* وریابه باوه‌پ به ساحیرو فالچی و قاوه‌گرهوه و بورجه‌کان که ئاسوده‌یی و ناخوشی زیانی که سیک دیاری ده‌کەن نەکەیت، چونکه شیرکه و جگه له خودا کەس غەب نازانیت.

* وریابه بارینی باران نەدەیتە پال ئەستىرە و وەرزەکان، چونکه دەچىتە خانەی هاوەل بىرياردانه‌و بۆ خودا، بەلگو بارینی باران بدرىتە پال خواى گەورەی بادەسەلات.

* وریابه سویند بەغەیرى خودا نەخۆيت، جا ئەوهى سویندى پى دەخۆيت ھەر كەس بىتت، لە فەرمۇودەدا ھاتووه: «مَنْ حَلَّفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ» (احمد) واتە: (ھەركەس سویند بە غەیرى خودا بخوات بىباوه‌پ دەبىت يان موشرىك دەبىت)، وەك سویند خواردن بە پىغەمبەر ﷺ، بەئەمانەت، بەناموس، بەزیان، بەسەرى باوك يا بەھەرگەسى تر.

* وریابه جىنۇدان بە رۆزگار، بەھەوا، بەخۆر، بەسەرما، بەگەرما نەدەیت، چونکه ئەوه قسە وتنە بە دروستكەرەكەي کە خودايە.

* وریابه وشهى (ئەگەر وانه برايە يا واپولايە) دواي توش بۇون بە ناخوشى بەكارمەھىنە، چونکه دەرگا له شەيتان دەكاتووه رازى نەبوونە بە قەدەرى خودا، بەلگو بلنى: قەدەرى خوا واپۇو.

* وریابه لە قەبرستان و نزىك قەبر نويىز مەكە، چونکه ئەگەر مزگەوتىڭ قەبرى تىيدا بىت نويىز تىيدا دروست نىيە، عائىشە رەزاي خواى لېبىت دەلىت: پىغەمبەر ﷺ لەسەرەمەرگدا فەرمۇوى: "نەفرەتى خودا لە جولەكەو گاورد قەبرى پىغەمبەرە كانيانى كرده شوين نويىز، ئاگادارى دەدا لەوهى كە كەدويانە، ئەگەر واي نەفەرموايە گۈپەكەي ئەۋىش بەر ز دەكرايەوە (نويىزى لە نزىك دەكرا)، هەروەها دەفەرمۇيت: ئەوانى پىش ئەوهى گۈپى پىغەمبەران و پياوچا كانيان دەكرىدە شوينى نويىز، ئىيە گۈرستان مەكەنە شوينى نويىز لەوه نەھيتانلى دەكەم".

* وریابه باوه‌پ بە قسانە مەكەن کە درقىنان بە دەم پىغەمبەرەوە ﷺ هەلەبەستن و بە خەلگى دەلىن فەرمۇدەيە لە بارەي (توصىل) پەتابىدىن و داواي يارمەتى كردن له خودا بە حورمەتى خۆى يان پياوچا كانى ئومەتەكەي لەوانە (داوا لە خودا بکەن بە حورمەتى من، حورمەتى من لاي خواى گەورەيە) يان (ئەگەر شىستانلى عاسى بۇو بىرقۇن بۆ لاي مردۇوه كان)، يان (خواى گەورە لاي ھەموو گۈپىكى پياوچاڭ فريشىتەيەكى دانادە پىۋىستى خەلگ بەجى دەھىنن)، يان (ئەگەر يەكتىك گومانى باشى بە باردىك بىت سودى لى دەبىنېت)، ئەمانەو ھاوشىۋە ئەمانە درقۇن بە دەم پىغەمبەرەوە ﷺ ھەلبەستراون.

* وریابه ئاهەنگ گىپان بە بۇنەكانى لە دايىكبوونى پىغەمبەر، ئىسراو مىعراج بە ناوى ئاهەنگى دىنييەوە داھىنراون و بەلگەي لەسەر نىيە لە فەرمۇودە و ووتەي هاوەلآن كە پىغەمبەريان ﷺ لە ئىيمە زياتر خوش دەۋىت و سورن لەسەر چاکەو لە ئىيمە زياتر، ئەگەر خىرى تىيدا بوايە، دەيان كرد.

شەھادەت دان بە: ھېچ پەرستراویيکى بەھەق نبىيە جىڭە لە (الله)

لە فەرمودەدا ھاتۇوه كە كلىلى بەھەشت (لا الله الا الله) يە، بەلام ئايىا ھەركەس وتى: (لا الله الا الله) شايىەنى ئۇوهى يە كە دەركاى بەھەشتى بۇ بىكىرىتەوە؟ بە (ابن منبه) يانۇوت: ئايىا (لا الله الا الله) كلىلى بەھەشت نبىيە؟ وتى: بەلىٰ، بەلام ھەموو كلىلىت دانى ھەيە، جا ئەگەر كلىلىت ھيتنا دانەكانى پىۋە بۇو بۆت دەكىرىتەوە، ئەگەرنا، ناكىرىتەوە.

لە پىغەمبەرەوە چەندەها فەرمودەمان بۇ دەكىپنەوە كە ھەموو ددانەكانى ئەو كلىلە دىيارى دەكەت، وەك دەفەرمۇيىت: ھەركەس بلىت (لا الله الا الله) - لە دلەوە بە نىخلاسەوە، يەقىنى ھەبىت پىيى، بە راست لە دلى دەرجىت، چەندەھا تى، ئەم فەرمودانەش چۈن بەھەشتى بەستۇتەوە بە زانىنى واتا وماناکەي، و مانەوە لەسەرى ھەتا مردن، و ملکەچ بۇون و گۈپىرایەلى بۇى، و چەند شتى ترىيش.

زانىيان لەبەر رۇشنىايى گشت ئەو فەرمودانە چەند مەرجىيەكىان داناوه، لەگەل نەبۇونى رىگەرەكانىش بۇ ئۇوهى (لا الله الا الله) بىبىت بەكلىلى بەھەشت و سوودى بۇ خاوهەنى كى ھەبىت و ئەم مەرجانەي خوارەوەش دانى ئەو كلىلەن:

1 زانست: ھەموو وشەيەك واتاي ھەيە كەوابۇو دەبىت واتاي (لا الله الا الله) بىزانىت بە بىن ئۇوهى لە واتاكەيدا نەزانىت ھەبىت، ئەو وشەيە خوايىتى دەدەت بە خوداو نەفى دەكەت لە غەيرى ئەو، واتا: ھېچ پەرستراویيکى بەھەق نبىيە بېپەرسىتىت جىڭە لە (الله)، خوايى گەورە دەفەرمۇيىت: ﴿إِلَامَ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (الزخرف: ۸۶) واتە: (مەگەر كەسانىتكى شەھادەت دەھەتىن بەھەق وزانىارىشىيان ھەيە - بەمانا و مەبەست و بېتۈيىتىكەنلى -). پىغەمبەرىش چەند دەفەرمۇيىت: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم) واتە: ھەركەس مەد و زانى كە ھېچ خوايىك نبىيە جىڭە لە (الله) دەچىتە بەھەشتەوە.

2 يەقىن: واتە: يەقىنى تەواوت ھەبىت بە ئۇوهى ئەو وشەيە چى دەگەينىت بە بىن ھېچ گومان و دوودلىيەك، خوايى گەورەش وەسفى ئىمандاران دەكەت و دەفەرمۇيىت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَأُوا وَجْهَهُنَّا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَكِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحجرات: ۱۵)، واتە: ئىمандاران ئەوانەن كە ئىمانىيان بە خوداو پىغەمبەر ھەتىنا بە بىن دوودلى و بە مال و نەفسى خۆيان جىيەدەيان لە پىتىاو خودا كرد، ئەوانە بە راستى راستىگۈن، چونكە گۈزارشىتى زمان بە تەنەن باھس نبىيە، بەلگۇ دەبىت يەقىنى دلى لەكەلدا بىت، ئەگەر وانەبۇو ئۇوه نىفاقاھ، پىغەمبەر چەند دەفەرمۇيىت: «أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمَاتِ وَلَا يَلْفَعُ اللَّهُ بِهِمَا عَبَدُ غَيْرُ شَائِكٍ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم)، واتە: شايىتى دەدەم كە ھېچ پەرستراویيکى بەھەق نبىيە جىڭە لە (الله) و من پىغەمبەرى خودام، ھەركەسەو بەمەوە بچىتەوە لاي خودا و گومانى تىيدا نەبىت دەچىتە بەھەشتەوە.

3 قەبول كىردىن: دواى زانست و يەقىن دەبىت ئەو زانستى يەقىنىيە شوينەوارى خۆى ھەبىت بەوهى كە ھەر شتىك ئەو وشەي دەي�وازىت قەبول بىكىت بە زمان و دل، كەوابۇو ھەركەس بانگوازى يەكخواپەرسىتى رەت كردەوە لەبەر ھەر ھۆكارييکى وەك: خۆبەزلىزانىن و ئىنكارى و حەسودى بىباودەر دەبىت، خوايى گەورەش باسى ئەو بىباودەر انە دەكەت

که بانگه وازیان رهت کردته و به هق خوبیه زلزانینه وه، وه ک ده فه رمومیت:
 ﴿إِنَّهُمْ كَاذِبُونَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْفِرُونَ﴾ (الصافات: ۳۵). واته: بیگومان هه رکات پییان بوترایه هیچ په رستراویکی به هه ق نیه جگه له (الله)، له خوبیه زلزانیندا قه بولیان تده کرد.

۴ پابهندبوون: پابهندبوون به یه کخواپه رستیبه وه سنه کی مه حکه و سه لماندنی نیمانه به عهمه لی، ئه مه ش به شوینکه وتنی حه لآل وازهینان له حه رام، خوای گهوره ده فه رمومیت:
 ﴿وَمَنْ يُسْلِمُ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعِرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورُ﴾ (لقمان: ۲۲)، واته: هه رکه س پووی ته سلیمی خوا بکات به نیه تپاکی و چاکه کار بیت، ئه وا ده ستی گرتووه بهو په یمانه مه حکه مهی که ناشکیت، هه موو شتیکیش بق لای خوا ده گه ریته وه، ئه مه ش پابهندبوونی ته واوه.

۵ راستکویی: راستکو بیت له ووتن و کرده وهی دا به شیوه یه ک گومانی تیدا نه بیت، چونکه هه ر به زمان باوه پهینان و به دل باوه پنه هینان نیفاقه، خوای گهوره ده فه رمومیت:
 ﴿يَقُولُونَ إِنَّا سَيَّمْهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (الفتح: ۱۱) واته: مونافیقه کان به زمان شتیک ده لین (ده لین : باوه په دارین که چی ئه و باوه په) له دلیاندا نییه.

۶ خوشویستن: موسلمان ئه و ووشه (لا الله الا الله) ی خوش ده ویت، پیی خوشه کار بهواتاکهی بکات و ئه وانهی کاری پیده کهن خوشی ده وین، نیشانهی خوشویستنی بهنده بق خودا خوشویستنی ئه و شتانهیه که خودا خوشی ده وین ئه گهر له گه ل ٹاره زنووی خوشیدا نه گونجیت، هه رووهها پشتیوانی ولا یه نگیریی که سانیک ده کات که پشتیوان و لا یه نگیریی خوداو پیغام به ریان کردووه، وه دوژمن و دریایه تی ئه و که سانه ش ده کات که دوژمنی خودان، وه شوین پیغام به ره کهی ده که ویت و شوین پیشی هه لدھ گریت وهیدایه ته که شی و هر ده گریت .

۷ نیهت پاکی: به وهی نیهت ومه بهستی لهم ووشیه ته نه ره زامه ندی خودا بیت، وه ک خوای گهوره ده فه رمومیت: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ حُنَفَاءُ﴾ (البيت: ۵) واته: فه رمانی ئه ویان پیکراوه که عبیاده تی خودا بکن به نیهت پاکی و پیغام به ریش ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَامٌ عَلَيْكُ﴾ ده فه رمومیت: «فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ» (البخاری)، واته: خوای گهوره که سیکی حه رام کردووه له ئاگر که بلیت : (لا الله الا الله) لهمه شدا ته نه نیهتی خوای گهوره بیت.

کاتیک ئه مه رجانه هه مووی کوبوویه وه ده بیت له سه ری به رده وام بین هه تا مردن.

مردوو له گوره کهیدا سی پرسیاری لیده کریت، ئه گهر جوابی بداته وه رزگاری ده بیت، ئه گهرنا تیاده چیت، لهو پرسیارانه: کن پیغامبرتے؟ کس ناتوانیت وه لامی ئه و پرسیاره بداته وه مه گهر خوای گهوره له دونیادا یارمه تی برات بق به جینه یتانا مه رجه کانی، له گوردا زمانی جیگیری بکات له سر هق وه لامدانه وهی ئه و پرسیاره، جا ئه گهر وا بو ئه و کات له داور یوزیدا سوودی لی ده بینیت، له پوزیدا که مال و منوال هیچ سوودیکی نامینیت جگه لهو کسنه نه بیت که به دلیکی ساغ و سه لیم و پر له باوه پهه ده گات به په روره دگاری، ئه و مه رجانه ش ئه مانه ن:

۱ گویایه‌لی فرمانه کانی پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ: خوای گهوره فرمانمان پی ده گات که گویایه‌لی پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ بین، ﴿مَنْ يُطِعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء: ۸۰) واته: هر که س گویایه‌لی پیغامبر بکات ئه و گویایه‌لی خودای کرد وه، هر وهها قُلْ إِنَّ كُنْتُمْ تَحْبُّونَ اللَّهَ فَأَتَيْعُونِي يُحِبِّتُكُمْ اللَّهُ﴾، واته: پیشان بلی ئه گهر خوداتان خوش ده ویت شوینی من (موحه مهد) بکهون، خوداش ئیوهی خوش ده ویت، چونه بهه شتیش په یوهسته به گویایه‌لی (موحه مهد) عَلَيْهِ السَّلَامُ، وه پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فرمومیت: «كُلُّ أُمَّةٍ يَذْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبْيَ» قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَنْ يَأْبِي؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبْيَ» (البخاری) واته: هه موو نوممه تکم ده چنه بهه شته وه مه گهر یه کلک نه یه ویت، وتنان ئه و پیغامبری خوا جا کن نایه ویت؟ فرمومی: هر که س گویایه‌لی من بکات ده چیته بهه شته وه، هر که سیش بیفه رمانی من بکات ئه وه نایه ویت.. جا هر که س پیغامبری عَلَيْهِ السَّلَامُ خوش ده ویت ده بیت به گویی بکات، چونکه گویایه‌لی به رو بومی خوش ویستیه.

۲ باوه بوون به و شتنه که هموالی پن داوه: هر که س له بر شهه وه ده یان ئاره زووی خوی شتیک به درو بزانیت که له پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ وه به راستی و سه حیحی جیگیر بوویت، ئه وه خوداو پیغامبری به درو زانیو، چونکه پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ پاریزراوه له هله و مه عسمو و درو ناکات، خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿وَمَا يَطِقُ عَنِ الْمُرْئَةِ﴾ (النجم: ۳) واته: پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ له ئاره زوو وه قسه ناکات.

۳ دوورکه و تنه وه له شیوه نههی لى کرددوو: سه رهتا دوورکه و تنه وه له شیرک که گهوره ترین تاوان و گوناهه لای خودا، پاشان دوور که و تنه وه له گوناهه گهوره کان تا ده گاته گوناهه بچوک و شته مه کروهه کان، به ئهندازهی خوش ویستنی پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ مسلمان نیمانی زیاد ده گات، و هر کاتیکیش نیمانی زیاد بتو چاکهی خوش ده ویت و رقی له بیباوه پری و خراپه ده بیت وه.

۴ په رستنی خودا تنهها به و شیوه که پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ پی داوه: ئه سل وینه ما له عیباده تدا قهده غه و نه کردنیه تی جگه لهو نه بیت که له پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ وه پیمان گه شته و بومان پوشن کراوه ته وه، واته تنهها به شتیک و شیوازیک په رستن ده کریت که له شه رعدا هاتووه، پیغامبر عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فرمومیت: «مَنْ عَمِلَ لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ» (مسلم) هر که س عیباده تیک بکات که فرمانی نیمه لاه سر نه بیت لیی و هر ناگیریت.

خالیکی گرنگ: ئەو بزانە کە خۆشويستنى پىغەمبەر ﷺ و ھەموو شتىك کە پىغەمبەر ﷺ ھیناوايەتى واجبە و ھەركەس رقى لە شتىك بىت کە پىغەمبەر ﷺ ھیناوايەتى ئەگەر كاريشى پى بكتا بىباوهەپ دەبىت، خۆشويستنى تەناش بەس نىيە، بەلكو دەبىت پىغەمبەرت لە خوت خوشتر بويت، بوييە ھەركەس شتىكى خوش بويت پىش خۇى دەخات، جا ھەر كەس راستىگۈ بىت لە خۆشويستنى پىغەمبەردا ﷺ نىشانەكانى لەسەر دەردەكەويت وەك: شوينكەوتى سوننەتى ئەو بە كردەوە زمان، دوروكەوتىوە لەو شستانەقىدەغەي كردوون، ھەروەها لە خۇو گىتن بە خۇورەوشتەكانى ئەو لە خۇشى و ناخۆشىدا، چونكە وەك وتمان گوئىپايەلى بەربومى خۆشەويستىيە.

خۆشويستنى پىغەمبەريش ﷺ چەند نىشانەيەكى زىرى ھەي لهوانە: زۆر باسکردن و سەلاؤات دان لەسەرى، حەزىرىن بە بىينىنى، بە گەورەگىتنى لە كاتى باسکردىنىدا، ئىسحاق (پەممەتى خواى لى بىت) دەلىت: ھاوەلانتى پىغەمبەر ﷺ كاتىك باسى پىغەمبەريان دەكىد خشوعيان ھەبۇو تەزو بە لەشياندا دەهاتو دەگرىيان، ھەروەها لە نىشانەكانى: رق لييپۇنەوە لە كەسانىك ئەو رقى لييپۇن و دژايەتى ئەوانەتى ئەو دژايەتى كردوون، دوروكەوتىوە لهوانە دووبىن لەسۈوننەتى ئەوەو و بىدۇھەيان كردووە و مونافيقەن، ھەروەها خۆشويستنى ئەوانەتى پىغەمبەر ﷺ خۇشى ويستۇن لە كەسوکارى و خىزانەكانى و موھاچىرىن وئەنصار، دژايەتى كىدىنى ئەوانەتى خۆشەويستەكانى پىغەمبەر ﷺ دژايەتىيان كردووە، ورق لييپۇنەوە ئەوانەتى رقيان ليييانو جنىييان پى ئەدەن، ھەروەها شوينكەوتى لە خۇورەوشتە جوانەكانىدا و لە سەخاوهەتىدا، عائىشە رەزاي خواى لييىت دەلىت: رەوشتى پىغەمبەر قورئان بۇو، واتە: تەنها ئەو شستانە كىردووە كە قورئان فەرمانى پېكىردووە.

سېفەتكانى پىغەمبەر ﷺ: ئازاترين كەس بۇوە، بە تايىبەتى لە گەرمەتى شەردا، لەھەموو كەس بەخشىنەتر بۇوە بە تايىبەتى لە رەمەزاندا، لەھەموو كەس زياتر ئامۇڭكارى خەلکى كردووە وېرىۋەندى ئەوانى ويستۇوە، وە بەسەبرتىن كەس بۇوە، وەھەرگىز تۆلەي لەبەر خۇى نەكىردىتەوە لە كەسانى تر، وەلە بەرپەزامەندى خواى گەورە لە ھەموان زىاتر زەحەمەت و ئازارى كىشاوهە، وە لەھەموو كەس زىاتر خۇ بەكەمزاڭ و موتەوازىع بۇوە لە پەوشىتىدا، لەھەموو كەس شەرمىنتر بۇوە، نىقد چاك بۇوە وە باشتىن كەس بۇو بې چاكە كردىن لەگەل خىزانەكانىدا، وە لەھەموو كەس بە سۆز و بە بەزەبىي و مىھەرەبانتر بۇوە بەرامبەر بە خەلکى، چەندەھاى شتى تريش كە پىغەمبەرى خودا ﷺ لەھەموو بوارەكاندا سەرمەشق و پىشەوا بۇوە تىيياندا....

تەھارەت - خۆپاکراگرتەن

نویىز کە پایەی دووهەمی ئىسلامە بەبىٰ تەھارەت نابىت، تەھارەتىش بە ئاو يان بە خۆن دەھىرىت.

جۆرەكانى ناو: ۱- پاك: ئاويىكى پاك و پاككەرەوهىيە، بىدەست نويىزىي و لەشكۈرانى لادەبات و پىسىي پاك دەكاتەوە. **۲- پيس:** ئاويىكى كەمە كە پىسىي بەركەوتتىت، يان ئاويىكى نقد كە تام و رەنگ و بۇنى گۈرپىتتىت.

ناڭادارى: ئاو نقد بىت پىس نابىت، مەگەر پىسىي يەكتىك لە سيفەتكانى تام، رەنگ و بۇنى بگۈرپىت، ئاوى كەم پىس دەبىت بە بەركەوتتى پىسىي. ئاوى زور ئەوهىيە كە لە قولەتىن زىاتر بىت، كە نزىكەي (۲۱۰) لېتىرە.

قاپ و قاچاق: ھەموو قاپ و قاچاخىك دەكىرىت بەكاربەينىزىت لە ئالىتون و زىو نەبىت، لە دووانەشدا گەر ئاوييان تىدا بىت ئاوهەكى بۇ تەھارەت بەكاردىت، بەلام تاوانە، قاپ و قاچاخى كافران بەكار دەھىنرىت مەگەر بىزانىن كە پىسە. پىستى مردارەوهبوو: ھەموو پىسە.

مرد ارەوهبووپىش دوو و جۆرە: ۱- ئەوهى گوشتى ناخورىت. **۲-** گوشتى دەخورىت بەس سەر نەبىراوه، ئەم جۆرە يان گەر خۆشە بىرىت بەكارهەتىنانى جائىزە لە شتى وشكدا نەك تەپ.

خۆپاکىرىدنهوە: پاڭكەرنەوهى ئەوهى لە پىش و پاش دەردەچىت، ئەگەر بە ئاو بۇو پىيىدى دەلىيىن (إستانجا)، ئەگەر بە بەرد بۇو (إستجمار).

مەرجەكانى خۆپاکىرىدنهوە بە بەرد يان ھاوشىتەكانى: دەبىت پاك بىت، موباح بىت، خواردن نەبىت، سى يان زىاتر بىت، خۆپاکىرىدنهوە دواى ھاتنەدەرەوهى شت لە پاش و پىش واجبه، دواى سەرئاوكىرىن مانەوه بى خۆپاک كىرىدنهوە زىاد لە كاتى پىۋىست حەرامە. سەرئاوكىرىن و پىسايى و مىزكىرىن حەرامە لە: سەرچاوهى ئاو، سەرە پىگا، سىيەرى بەكارهاتۇو، لە زىير درەختى بەردار، پۇوکەرنە قىبلە لە دەشت دا، چۈونە سەرئاۋ بە شتىكەوە كە ئاوى خوداي تىدا بىت مەكرۇھە، ھەروەھا قىسىكىرىن لە سەرئاۋ، مىزكىرىنە كونەوه، دەست لېدانى فەرج بە دەستى پاست، پۇوکەرنە قىبلە لە ئاۋ خانوودا، ئەمانە لە كاتى پىۋىستدا جائىزە. موستەحە بە شۇرۇن و بەردەكان تاك بن و ئاو و بەرد بەيەكەوە بەكاربىت.

سېواڭ: سونەتە بە دارىيىكى نەرمى تەپ وەك (اراڭ) - دار سېواڭ - لەم كاتانەدا بەكارهەتىنانى باشترە: كاتى نويىز، قورىئان خويىندىن، دەستنويىز پىش ئاۋپادان لە دەم، لەخەو ھەستان، چۈونە ناو مزگەوت و خانۇو، كىرپانى بۇنى دەم و ھاوشىتەكانى.

دەستنويىز: پايەكانى: ۱- دەم و چاۋ شۇرۇن و ئاۋپادان لە دەم و ھەلمىزىن بە لووت. **۲-** دەست شۇرۇن لە پەنجەكانەوه تا ئەنيشىك. **۳-** مەسحى ھەموو سەر و گۇئى. **۴-** پى شۇرۇن بە قولەقاپەوە. **۵-** پىزىيەندىيى بەو جۆرە. **۶-** دوابەدواىي يەك.

واجبهكانى: (بسم الله) كىرىن، دەست شۇرۇن پىش خىستنە ناو ئاو سى جار گەر لە خەو ھەستابىت.

سوننەتەكانى دەست نويىز: سېواڭ كىرىن، دەست شۇرۇن لە سەرەتادا، پىشخىستنى ئاۋپادان لە دەم و ھەلمىزىن بە لووت پىش شۇرۇنى دەم و چاۋ، زىادەرۇپىي كىرىن لە ئاۋپادان لە دەم و ھەلمىزىن بە لووت گەر بەرۋۇو نەبۇو، دەست لە پىشى پەرەدان، دەست خىستنە

بهینی پهنجه‌کان و دهستپیکردنی له پاسته‌وه، شوردنی ئهندامه‌کان دووباره و سی باره، هله‌لمژین به لای راست و مشکردن به لای چهپ، دهست پیداهینانی ئهندامه‌کان، کردنی ئه و کارانه به پیکوپیکی، دوعاکردن دوای ته‌واو بعون.

ئوه‌هی کردنی باش نییه: دهستنویز به ئاوی سارد یان گهرم، شوردنی ئهندامیک له سی جار زیاتر، لاپردنی ئاوی دهستنویز به ئهندامه‌کانه‌وه، شوردنی ناوجاوه، وشکردنه‌وهی ئهندامه‌کان جائیزه.

ئاگاداری: (مضمضه) دهبیت ئاو لهنار ده‌مدا بجولینزیت، (استنشاق)یش ده‌بیت ئاو به لووت هه‌لېمززیت نهک تنهما ئاوكردن له لووت‌وه، بهو شیوه‌ش نه‌بیت ئابیت.

چونیه‌تى دهستنویز: نیتهتینان به دل، دواتر (بسم الله) کردن و دهست شورین، دواتر ئاوارادان له دهم و هه‌لمژینی به لووت و دواتر دهم و چاوی دهشوات (سنوره‌که‌شی: له سه‌ره‌تای شوینی قژپوان هه‌تا چهناگه به دریزی له گوییچکوه بۆ گوییچکه به پانی)، دواتر دهست و بالی دهشوات هه‌تا ئانیشکه‌کان و به ئانیشکه‌وه، دواتر مه‌سخی هه‌موو سه‌ری دهکات به سه‌ر گوییچکه‌کانییه‌وه، هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمان و هاوشیوه‌که‌ی له دهسته چه‌پی ده‌خاته کونه گوییکانی و په‌نجه‌کله‌کانی ده‌هیتیت به سه‌ر گوییکانیدا، دواتر پییه‌کانی به قوله‌پاکانیه‌وه دهشوات.

ئاگاداری: پیش ئه‌گه‌ر ته‌نک بwoo واجبه پیستی زیزی بشوردریت، ئه‌گه‌ر پر بwoo تنهما پووکه‌شە‌کەی.

مه‌سخی خوف: خوف به‌رگی پییه، پیسته بیت یان شتى تر، ئه‌گه‌ر صوف و هاوشیوه‌ی بیت پیی ده‌وتیریت گوره‌ویی، مه‌سخ کردن له سه‌ریان په‌وایه بۆ دهستنویز نهک بۆ لە‌شگرانی.

مه‌سخ کردن جائیزه به چەند مه‌رجیک: ۱. له‌پیکردنی خوف له کاتی هه‌بۇونی دهست نویزدا. ۲. دهستنویزه‌کەی به ئاو بوبیت. ۳. شوینی فەرزەکە - ئوه‌هی شوردنی واجبه‌دا پاپوشیت. ۴. خوفەکە حەلآل بیت. ۵. پاک بن.

عەمامە: مه‌سخ کردنی به چەند مه‌رجیک ده‌بیت: ۱. له‌سەر پیاودا بیت. ۲. شوینی عاده‌تى سه‌ر داپوشیت. ۳. بۆ دهستنویز بیت. ۴. ئاو به‌کار بیت بۆ دهستنویز.

سەرپوش: ده‌بیت به چەند مه‌رجیک: ۱. له‌سەر ئافرهت بیت. ۲. بسوپیتەوه به زیز چه‌ناگه‌دا. ۳. بۆ دهستنویز بیت. ۴. ئاو به‌کار بیت بۆ دهستنویز. ۵. شوینی عاده‌تى سه‌ر داپوشیت.

کاتی مه‌سخ: بۆ موقیم شەو و پۆزیک و بۆ موسافیر - مه‌سافە‌ی قصر ۸۵ کم - سی شەو و سی رۆز.

سەره‌تاي دهستپیکردن: دواي له‌پى کردن له کاتی دهستنویز نه‌مانه‌وه تا ئه و کاته له پۆزى دوايى (۲۴ سەھات) بۆ موقیم.

ئهندازە‌ی مه‌سخ: زوریه‌ی لاسه‌رووی خوف له په‌نجه‌کانه‌وه تا قاچ، به په‌نجه‌ی کراوه مه‌سخ ده‌کریت.

سودیک: ئوه‌هی مه‌سخی کرد له سەھردا دوايى گەپایه‌وه ماله‌وه، یان له ماله‌وه بwoo دوايى سەھری کرد یان شکى هه‌بۇو هەر له سەره‌تاي مه‌سخ‌وه حۆكمی موقیمی هە‌یه.

جەبىرە: وەك گرتنه گەچ و گرتنه‌وهی شوینی شکاوى، مه‌سخ کردن له‌سەری په‌وایه به سی مەرج: ۱. پیویست بیت. ۲. له شوینی پیویست زیاتر نه‌بیت. ۳. له دواي شوردنی

ئەندامەكانى پىش خۆى يەكسەر مەسح بکرىت، ئەگەر گەچەكە زىاد لە پىيويستى داپۇشىبۇو دەبىت لاپېرىت مەگەر مەترسى زەردەرىلى لى بکرىت ئۇ كاتە مەسح بەسە.

چەند سودىيەك: باشتىر وايە هەردوو خوف بەيەكەوە مەسح بکرىت و لاي پاست پىش نەخرىت. *لاي زىرەوهى خوف و پاشنەكەى مەسح ناكرىت. *باش نىيە خوف بشۇردىرىت لە باتى مەسح، يان مەسح دۇوپارە بکرىتەوە. *عەمامە و سەرپۇش دەبىت زۇرىيەى مەسح بکرىت. **ئەو شتانە دەستنۇيىز دەشكىن:** ۱. ئۇدەت لە پاش و پىشەوە دەرەدەچىت، وەك مىز و پىسایي و (با) و مەنى و مەزى. ۲. لاجونى ئەقل بە خە و يان لەھۆشچۈن، خۆى كەم بە دانىشتنەوە يان بە پىوه دەستنۇيىز ناشكىت. ۳. هاتنە دەرەوهى مىز و پىسایي لە شوينىكى ترى جەستەوە. ۴. هاتنە دەرەوهى شتىكى پىس جەك لە (مىز و پىسایي) گەر زۆربۇو وەك خوين. ۵. خواردىنى گوشتى وشتى. ۶. دەست لىدانى فەرج بەبىن بەرىبەست. ۷. دەست لىدانى زەكەر لە لايەن مىيىنەوە يان بە پىچەوانەوە بە شەھوەتەوە بەبىن بەرىبەست. ۸. هەلگەپانەوە لە دىن.

هەر كەس دەلنىا بۇو كە دەستنۇيىزى ھەيە، دوايى كەوتە شكەوە يان بە پىچەوانەوە حىساب بۆ يەقىنەكەى دەكىرت.

غۇسل: واجب دەبىت بە: ۱. هاتنە دەرەوهى مەنى بە خۆشىيەوە بۆ ھۆشىيار، بۆ نوستۇ بە خۆشىيەوە بىت يان نا. ۲. بىردىنە ناوهوهى زەكەر لە فەرجدا، ئەگەر ئاوىش نەيەتەوە. ۳. موسولمانبۇونى كافر و هەلگەراوه. ۴. بىنىنى خوينى مانگانە - حەيز. ۵. هاتنە دەرەوهى خوينى مانالبۇون. ۶. مردىنى موسولمان.

فەرزە كانى: ئاؤ بە ھەموو لەشدا كردىن بە نىيەتى غۇسل، بە ناو دەم و لوتەوە. بەنۇ شەت خۆشتن - غۇسل - **كامىل دەكىرت:** ۱. نىيەت. ۲. بسم الله كردىن. ۳. شۇرۇنى دەست پىش خستنە ناو ئاوهوهى. ۴. شۇرۇنى فەرج. ۵. دەستنۇيىز هەلگەرن. ۶. سى جار ئاؤ بە سەرييدا بىكەت. ۷. ئاؤ بە لەشىدا بىكەت. ۸. دەست بە لەشىدا بەھىنېت. ۹. بەلاي راست دەست پى بىكەت.

ئۇدەت بىن دەستنۇيىز بىت حەرامە: ۱. دەست لە قورئان بىدات. ۲. نویىز بىكەت. ۳. تەواف بىكەت. ئەگەر لەشى گران بىت، ئەوانى پىشىووى لەسەر حەرامە و ھەروەها. ۴. قورئان خوينىدىن. مانەوە لە مىزگەوت بەبىن دەستنۇيىز، ھەروەها كەراھەتى ھەيە خەوتىن بەبىن دەستنۇيىز و سەرفىكەن ئاوى زۆر بۆ غۇسل.

تەيموم:

مەرجە كانى: ۱. نەبوونى ئاؤ. ۲. بە خۇلىكى: پاك، حەلائىن، تۈزى ھەبىت، سوتاۋ نەبىت. **پۇكىنە كانى:** مەسحى ھەمۇو دەم و چاۋ، دواتر دەستەكان ھەتا مەچەك، پىزىيەندىي، لەدواي يەكترى. **ئۇدەت بەتالى دەكاتەوە:** ۱. ئەو شتانە دەستنۇيىز بەتالى دەكەنەوە. ۲. ھەبوونى ئاؤ گەر تەيموم لەبەر بىن ئاوىيى كرابىت. ۳. نەمانى عوزرى تەيموم وەك ئۇدەت لەبەر نەخۇشى تەيمومى كردىبىت.

سونەتە كانى: ۱. پىزىيەندىي و دوابەدواي يەك. ۲. دواخستنى تا كۆتايى نویىز. ۳. زىكىرى دواي دەستنۇيىز خوينىدىن دواي.

ئەوهى مەكروھە تىايىدا: چەند بارە كىرىنەوهى دەست دان بە زەھوپىدا.

پۇنىيەتى: نېت بەھىنېت و بسم اللە بکات و دەست بدات بە زەھوپىدا يەك جار، دواتر دەست بەھىنېت بە دەم و چاواشىدا، دواتر پاشتى دەستى پاستى بە چەپى مەسح بکات و بە پىچەوانوھە.

لابىدىنى پىسى: پىسى دوو جۆره: ۱. بە شۇرۇن پاك نابىتتەوھە، وەك بەراز كە هەرچەند بشۇرۇدرىت پاك نابىتتەوھە. ۲. حوكىمى پىسىيەكى دروست بۇوه لەسەر شوينىيکى پاك وەك جلووبەرگ و زەھوی.

پىسىيەكان بەم شىبۇھەن خوارەوەن:

شەھەكەيان	
سەگ و بەراز يان هەر شتىك كە گوشتى ناخورىت لە بالىنده و ئازەل كە قەبارەيان لە پشىلە گەورەترە، خۇيان و پاشەپۇيان پىيسن وەك: مىز، پىسايىي، تف، ئارەق، مەنى، پشانەوه (ھەر شتىك لە دەميان دەرىچىت).	ئەن
۱- مرۆڤ : ھەموو پاشەپۇكانى پاكە وەك: مەنى، ئارەق، تف، شىر، بەلگەم، تەپىي فەرجى مىتىنە، تەنها مىز و پىسايىي و مەزى وەدى و خۇيىن نەبىت كە پىسن.	ئاشەل
۲- ئەوهى گوشتى دەخورىت: ھەموو پاشەپۇكانى وەك مىز، پىسايىي، مەنى، ئارەق، لىك، پشانەوه مەزى پاكن.	ئەن
۳- ئەوهى زەھەماتە خۇتىلى بپارىزى: گويدىرىز و پشىلە و ئەوهى بچوكتەرە لە و وەك مشك: لىك و ئارەقىان پاكە.	
ھەمووى پىسى تەنها مرۆڤ نەبىت، ھەرودە ماسى و كوللە و ئەو شتانە خۇيىنى نىيە وەك دۈۋېشك و مىش و مىشولە پاكن.	ھەرد وو
زەھوی و بەرد و ھاوشىۋەيان پاكن (جىگە لەو شتانە لەمەۋپىش باس كران).	بىن گىيان

چەند سوودىيە: * خۇيىن و كىم پىيسن، گەر كەم بۇو قەيناكە، گەر ھى ئازەللىكى پاك بۇون. * خۇيىن پاكە لە دور كاتدا: ۱. ھى ماسى. ۲. ئەوهى لە دەمارى ئازەللى سەرىپەردا دەمەتىتتەوھە. * ئەوهى لە ئازەللىكى گوشت خوراۋ بە زىندىوبي لېتكەرىتتەوھە پىسى لەكەن (علقا، مضفة)دا. * لابىدىنى پىسى پىۋىستى بە نېت نىيە، گەر بە باران لაچۇو پاكە. * پىسىي پاك دەبىتتەوھە بە چەند مەرجىيەك: ۱. بە ئاۋى پاك بشۇرۇرتىت. ۲. بگۇشىتتە دەرەھى ئاۋەكە گەر بگۇشىتتە (وەك كەلۋېل). ۳. بە كېاندن لابىرىت، گەر شۇرۇن بەس نەبۇو. ۴. گەر پىسى لە سەگە وەبۇو، حەوت جار بە ئاۋ، ھەشتەم جار بە خۆل يان سابۇونز بشۇرۇرتىت.

ناڭادارى: * پىسى لە سەر زەھوی گەر شل بۇو وەك مىز، دەبىت ئاۋى پىئدا بىرىت تا رەنگ و بۇنى نامىتتىت، گەر قەبارەي ھەبۇو وەك پىسايىي، دەبىت پىسايىيەكە و شوينەوارى لابىرىت. * گەر پىسىيەكە تەنها بە ئاۋ لادەچۇو دەبىت بشۇرۇرتىت. * گەر شوينى پىسايىيەكە دىار نەبۇو شوينەكە ھەمووى دەشۇرۇرتىت تا دلىيَا دەبىن لە لاچۇونى. * ئەوهى دەستنۇيىزى گىرت بۇ سوونەت جائىزە فەرزى پىۋە بکات. * ئەوهى دەخەويت يان (با)لى دەرىچىتتە واجب نىيە خۇى پاك بکاتەوھە سەرئاۋ بکات - تەنها دەتوانىت دەستنۇيىز بىگىت كاتىك وىستى نویىز بکات.

دوكمه‌کانی تاییهت به نافره‌تان

(حوكمی خوینه سروشته کانی نافره‌تان) **يده‌کام** : خوینی حهیز و نیستیحازه

دوكمه‌کام	دوكمه‌کام
لای کامی (۹) ساله، ئگەر زووتر خوینی بینی ئوه نیستیحازه يه، ستوریش بق لای ئوردو نبیه.	که مترین و زورترین تهمن که نافرهت تیدا بکه ویته حهیز ووه
شمو و پۇزىڭىك (۲۶) سەعات، لوه كەمتر نیستیحازه يه.	که مترین کاتى حهیز
(۱۲) پۇزىه، ئەگار پېش تەواو بۇونى خوین هات ئوه نیستیحازه يه. شەش يان حهوت پۇزىه.	پاكىي نيوان دوو و حهیز زوربهنى نافره‌تان حهیزيان
ئوهى لە نافرهت دەرچىت لە خوین، كىدرە، زەردايى نیستیحازه يه.	نايا خوینى کاتى سكپرىي حهیزه؟
بىست و سى يان بىسەت و چوار پۇزىه.	پاكىي لاي زورينى نافره‌تان
نافره‌تان دوو جۆرن ۱. بىنینى لينجاويىكى سپى ۲. بەوشك بۇونەودى نەرج لە خوین و كىدرە و زەردايى، گەر لەوانە بىت كە لينجاوى سپى نابىنیت.	پە كاتىيەك نافرهت دەزانىتت پاك بۇتنەوە
گار لەپېش يان پاش حهیز بىت بى ئوهى بەينى ھەبىت حهیزە، ئەگەر بەينى ھەبو نیستیحازه يه.	خوینى تەلم و زەردايى كە لە فەرج دېت
گار بۇون بۇ يان سپى لينجى بۇ پاكە، گەر كىدرە و خوین و زەردىي بۇو پىسى، ھەمووشيان دەستنۈيىز دەشكىنن، گەر بەرددەوام بۇ نیستیحازه يه.	نەو ناوانەنلىك كە لە کاتى پاكىيەت لە فەردى نافرهت دەرەھەيت
گەر كەسييک چەند بۇزىكىن ھەبۇو بۇ حهیز لە ھەممۇ مانگىيىكدا و پېش تەواو بۇونس پاك بۇويەوە	خوكمى پاكىي ھەيد، گەر پاك بۇويەوە ئەگەرچى پۇزىه کانى كە زۇتر خوینى تىدا دەبىنى تەواو نەكىد.
ئوهى سيفاتىي حەينى تىدابىتت حهیزە، بە مەرجىتك لە نىتوان دوو خوین بىنیندا (۱۳) پۇزى پاكىي ھەبىت (لای کامىي پاكىيەت) ئەگەرنا نىسيحازه يه.	پاش و پېش كەوتتىن حهیز لە کاتى خۇنى
چەند حالەتىكى ھەيد: ۱. ئوهى کاتى حهیزى خۇنى لە مانگەكەدا زانى، ژمارەي پۇزىه کانىشى ئوه بە كۈپەرەي ژمارەي پۇزىه کانى لە کاتى خۆيىدا حهیزە، خوینەكە جىاواز بىت يان نا. ۲. ئوهى کاتى حەينى دەزانىتت، بەلام پۇزىه کانى نازانىتت، شەش يان حهوت پۇزى لە کاتى حەينى خۆيىدا بە حەيىز دادەنەتت. ۳. ئوهى ژمارەي پۇزىه کانى حەيىزى دەزانىتت، بەلام کاتەكەي نازانىت ئوه لە سەرەتاي مانگىكى ھېجرياوه بەقەدەر پۇزىه کانى لە حەيىزدا دەبىتت.	نەگەر حەيىز زىياد و كەمنى كەرد لە پۇزىه کانى ناسايىي خۇنى
	تەگەر بۇ ماۋەن مانگىيە بە تەواوبىن نافرهت خوینى بىننى يان زىياتر لەوە

۱. **حەيىز:** خوینىتىكى ناسايىيە بى ناخۇشى و مەنلاپۇون دەبىنرەت.

نیستیحازه: بىنینى خوین لە غېرىي کاتى خۇنى بە ھۆى ناخۇشى و تېك چۈونەوە.

جيماوازىس نيوان حەيىز و نیستیحازه: ۱. خوینى حەيىز خوینىتىكى سۇرى تارىكە بە لای پەشدا دەچىت، خوینى نیستیحازه سوورى كراوهىيە، وەك خوینىتىكە لە لۇوت دېت. ۲. خوینى حەيىز خەستە و مەندىك جار كۆلى تىدابىي، خوینى نیستیحازه بۇونە وەك خوینى بىرین وايە. ۳. خوینى حەيىز بۇنى ناخۇشە، نۇر جار بۇگەنە، خوینى نیستیحازه بۇنى وەك خوینى ناسايىي وايە.

۲. **خوینى تەلم:** خوینىتىكە لە فەرج دەرەھەچىت، پەنگى قاوهىيى تۆخە.

۳. **زەردايى:** خوینىتىكە لە فەرج دەرەھەچىت، پەنگى بە لای زەرددە دەپوانىتت.

۴. لينجاوى سپى: ئاوىكى سپىيە، لە کاتى پاك بۇونەوە لە فەرج دەرەھەچىت، پاكە، بەلام دەستنۈيىز دەشكىننیت.

دۇوھەم: زەيىسانى - خۇيىنى مەندابۇون

دۇكىمە كەھى	مەسىھەل
ئەو كاتە حوكىمى زەيىسانى نىيە، خۇشۇردى لە سەر نىيە، پۇزۇوه كەشى ناشىكتە	نەگەر مەندالى بۇو خۇيىنى نەبىنى
خۇيىنى و ئاوا و ئازارى پىش مەندال بۇون حوكىمى زەيىسانى نىيە، بەلكو ئىستىحازە يە	بىيىنلى نىشانەكانى مەندال بۇون
ئەو خۇيىنى زەيىسانە، هەتا نەگەر مەندال كە نەھاتە دەرەوە يان نىيۇھى هاتە دەرەوە. ھەر نويىزىكىش كەوتە ئاوا كاتۇرە لە سەرى نىيە و گىپانە وەشى نىيە. لەو كاتە وە بە تەواو يىيە مەندال كە لە سكى دايىكى دىتتە دەرەوە بۇ سەر زەھو.	ئەو خۇيىتەن لە كاتى مەندال بۇوندا دىتتە دەرەوە
لای كەمى نىيە، دوايى مەندال بۇون يەكسەر خۇيىنى نەما، خۆى دەشوات نويىز دەكەت و چاوا پېتى تەواو كەردىنى (٤٠) پۇزۇ ناكات	كەھى پۇزۇه كەنلى زەيىسان دەست پىن دەكەت
لای نەقى (٤٠) پۇزۇ، لەو زىياتر حسابى بۇ ناكىرىت و دەبىت خۆى بىشوات و نويىز بەكەت، مەگەر بکەۋىتە كاتى حەيزى خۆيەوە (لە پىش سكۈپپى) ئەو كاتە بە حەيزى حسېت دەكەت	لای زۆرى زەيىسان
پۇزۇ كەنلى زەيىسان لە لەدەيك بۇونى مەندالى يەكمەوە دەست پىن دەكەت	نەگەر دووانەنە بۇو
ئەگەر تەمەننى (٨٠) پۇزۇ يان كەمتر بۇو، خۇيىتەن كەي دوايى ئەو بە ئىستىحازە حسىتىبە، ئەگەر دوايى (٩٠) پۇزۇ بۇو زەيىسانە، ئەگەر لە نىيوان (٨٠) و (٩٠) دابۇو، ئەوە ئەگەر شىڭلى ئادەمى تىتابۇو ئەو زەيىسانە، ئەگەر نا ئىستىحازە يە	خۇيىن دوايى لەبارچۇون
ئەگەر ئافەرت پاڭ بۇويەوە لەو (٤٠) پۇزۇدا، ئەوا خۆى دەشوات و نويىز دەكەت ئەگەر پىش تەواوبۇونى (٤٠) پۇزۇ كە جارىكى تە خۇيىنى بىننېيەوە، ئەوە زەيىسانە، بەم شىتىوە يە هەتا تەواو بۇونى (٤٠) پۇزۇ.	نەگەر لە كاتى (٤٠) پۇزۇدا پاڭ بوويەوە، دواتر خۇيىنى بىنلى دوايى تەواوبۇونى (٤٠) پۇزۇ كە

پەند ناڭادارىيەك: * ئەوەي ئىستىحازە بۇو نويىزى لە سەرى واجبە، بەلام بۇ
ھەموو نويىزىك دەستنويىز گىتنە وەي دەۋىت. * ئەگەر ئافەرت پىش خۆر ئاوابۇون لە حەيز
و زەيىسانى پاڭ بۇويەوە: ئەوە نويىزى نىوېپ و عەسرىشى لە سەرە، ئەگەر پىش نويىزى
بەيانى پاڭ بۇويەوە، ئەوە نويىزى مەغrib و عىشائى ئەو شەوهى لە سەرە. * ئەگەر كاتى
نويىز ھاتبۇو دواتر كەوتە حەيز يان زەيىسانىيەوە دوايى پاڭ بۇونەوە ئەو نويىزە لە سەر
نېبىي. * لە سەر ئافەرت واجبە قىتى بکاتە و بۇ غوسلى حەيز و زەيىسانى، بەلام بۇ
جەنابەت پىویسەت ناكات. * جىمماع كەرن لە كاتى ئىستىحازەدا مەكرۇھە، بەلام ئەگەر
مېرىد پىویسەت بۇو ئەوا جانىزە. * لە سەر ئافەرت واجبە بۇ ھەر نويىزىك دەستنويىز بىگرىت
لە كاتى ئىستىحازەدا، هەتا خۇيىنى نامىتتىت. * دەكەت ئافەرت دەرمان بخوات بۇ
دواخستنى يان كۆتايىي ھېتىانى حەيز بە مەبەستى بەجىھىننانى ئەركەكانى حەج يان
پۇزۇوگىرى رەمەزان، بە مەرجىيەك دەرمانەكە زەرەرى نەبىت.

ئافەرت لە نىسلام دا: ئافەرت وەك پىياوه لە پاداشت و پىزدا و بە گوېرەي كىدار و
ئيمان: پىيغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيىت «إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ» (أبوداود) واتە: (ئافەرتان
نويەكەي ترى پىياوانى)، دەتوانىت دوايى ماقى خۆى بەكەت، يان نەھېشتنى زولم و سەتم
لە سەرى. خوايى كەورە بۇويى فەرمانەكانى دەكەت ئافەرت و پىياو بەيەكەوە، مەگەر لە
ھەندىيەك شوينى تايىيەتدا كە زۆر كەمن بە بەراورد بەوانى تر. شەرعىش تايىيەتمەندىتى

ئافرهت و پیاو ره چاو دهکات له پووی جهسته و تواناکانهوه، خوای گهوره دهفه رمویت **﴿الْأَيُّلُمُ مَنْ حَلَقَ وَهُوَ الظِّيفُ الْجَبِيرُ﴾** (الملک: ۱۴) واته: ئایا ئو که سهی خهلقی کردون شاره زا نییه به حالی دروستکراوه کان، خودا له تیف و زانایه.

ئافرهت کاری تاییتی خقی ههیه و پیاویش ههروهها، تیکه لکردنی کاره کان هاوشهنگی زیان تیک ده دات، ههتا ئافرهت به قده پاداشتی پیاو و هر ده گریت کاتیک که له مالهوه دانیشتته. له فه رمووده دا هاتووه که ئه سمائی کچی یه زید ده چیت بق لای پیغمه مبهر **عليه السلام** و ده لیت دایک و باوکم به قوریانت بیت من نوینه ری ئافره تانم، چونکه ده زانم هر ئافره تیک له پیژه لات بیت یان له پیژنداوا هه مان رای منی ههیه، خوای گهوره تویی به هق ناردووه بق پیاوان و زنان، ئیمهش باوه پمان به توی هینتا و بهو خوایهی تویی ناردووه، به لام ئیمهی ئافره تان نزد بوارمان نییه، له مالهوهین، شه هوه تیوه تیر ده کهین، مندالان بق هله ده گرین، ئیوهی پیاو خوای گهوره فه زلی داون به سه رئیمه دا به جومعه و جه ماعهت و سه ردانی نه خوش، شوینکه وتنی مردوو، حج له دوای حج، له هه موان گهوره تر جیهاد کردن له پیتناوی خوادا و کاتیک یه کیک له ئیوه ده چیت بق حج و عمره و جیهاد، ئیمه ماله کهی بق ده پاریزین، جلی بق ده چنین، منداله کانی بق بخیو ده کهین، ئهی پیغمه مباری خودا ئیمه چهندیک له پاداشتنه دا به شدارین؟ پیغمه مبهر **عليه السلام** پووی و هر گیرا به لای هاوه لله کانیدا و فه رمووی «**هَلْ سَعِيتُمْ مَقَالَةً أَمْرًا وَّقَطْ أَحْسَنَ مِنْ مَسَأْلَتِهَا فِي أَمْرٍ دِينِهَا مِنْ هَذِهِ؟!**» واته: (ئایا ئیوه گوفتاری لهوه باشتستان بیستووه له پرسیاری ئه م ئافره ته له بارهی دینه کهیوه؟ و تیان ئهی پیغمه مبهری خوا **عليه السلام** گومانمان نه ده برد ئافره تیک پیی بکه ویته ئاوه ها پرسیاریک، دواتر پیغمه مبهری خوا **عليه السلام** رووی کرده ئافره تکه و فه رمووی «**الْأَصْرَفِ أَيَّتُهَا النِّرَأَةُ، وَأَعْلَمُنِي مَنْ حَلْقَ فِي مِنَ النِّسَاءِ أَنَّ حُسْنَ تَبَّعُ إِحْدَاكُنَّ لِرُؤْجَهَا، وَظَلَبَهَا مَرْضَاهُ، وَإِثْبَاعَهَا مُوَافَقَتَهُ تَعْدِلُ ذَلِكَ كُلُّهُ**» (رواه البیهیقی فی شب الإیمان) واته: (برق به ئافره تانی دوای خوشیشت بگهینه که هر ئافره تیک له که ل میرده کهیدا باش بیت، به دوای په زامه ندیی ئه دا بگه پیت، به قسے بکات، ئه دا پاداشتی به ئهندازهی ئه و هه موو شتانهی که تو وتت ده بیت، دواتر ئافره تکه له خوشییدا، به ددم (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) کردنوه گه رایه وه.

له فه رمووده يه کی تردا هاتووه که (ههندیک ئافرهت هاتن بق لای پیغمه مبهر **عليه السلام**) و تیان: ئهی پیغمه مبهری خوا **عليه السلام** پیاوان پاداشتی زیارتیان ههی به جیهاد کردن له پیتناوی خوادا، ئایا هیچ کاریک ههی که ئیمه بیکهین و به قده ئهوان خیرمان بکات؟ فه رمووی «**مِهْنَةُ إِحْدَاكُنَّ فِي بَيْتِهَا ثُدُرَكُ عَمَلَ الْمَجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللهِ**» (البیهیقی) واته: ئیش و کاری ماله وه تان به قده جیهاد له پیتناوی خوادا خیری ههیه.

به لکو حاکه کردن له که ل کس و کار که ئافرهت بیت به خیریکی نزد گهورهی داناوه پیغمه مبهر **عليه السلام** ده فه رموویت «**مَنْ أَنْفَقَ عَلَى ابْنَتَيْنِ أَوْ أَخْتَيْنِ أَوْ ذَوَائِيْنِ قَرَابَةً يَحْتَسِبُ النَّفَقَةَ عَلَيْهِمَا حَتَّى يَكُنْ فِيهِمَا اللَّهُ أَوْ يُعْنِيهِمَا مِنْ فَضْلِهِ كَانَتَا لَهُ سِئْرًا مِنَ النَّارِ**» (أحمد و الطبراني) واته: (هه رکه س خه رجیی دوو کچ یان دوو خوشک یان دوو ئافرهتی خزمی کرد له بهر خودا ههتا خوا پر زقیان ده دات یان دهوله مهند ده بن، ئه و دووانه ده بنه به ریه ستی ئاگر بقی).

هەندىك حوكمى پەيوهەست بە ئافرەتانەوە

- * حەرامە پیاو خەلۆھت بکات لەگەل ئافرەتىك ئەگەر مەحرەمى لەگەلدا نەبىت.^١
پىغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇويت « لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِأَمْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي حِجْرَةٍ » (متفق عليه) واتە: (ھىچ پياوئىك بە تەنها لەگەل ئافرەت نەبىت ئەگەر مەحرەميان لەگەل نەبىت).
- * بۇ ئافرەت ھەيە نويزىلە مزگەوت بکات ئەگەر ترسى فەسادى نەبوو، ئەگەرنا كەراھەتى ھەيە، عائىشە دەلىت: ئەگەر پىغەمبەر ئەو شتاتنى ئەمپۇرى ئافرەتانى دەبىنى مەنۇي مزگەوتى لى دەكىدىن ھەروھك چۆن ئافرەتانى بەنى ئىسرايىل مەنۇ كاران. (متفق عليه)..
- * ھەروھك چۆن نويزىلە پیاو لە مزگەوت خىرى چەند بارە ھەيە نويزى ئافرەتىش لەمالدا خىرى زياترە، لە فەرمۇودەيەكى تردا هاتووه، ئافرەتىك دىتە لاي پىغەمبەر ﷺ و پىتى دەلىت: ئەى پىغەمبەرى خودا من حەز دەكەم لە مزگەوت لەگەل تو نويزى بکەم، ئەۋىش دەفرەرمۇيىت: « قَدْ عَلِمْتُ أَنِّي تُحِبِّينَ الصَّلَاةَ مَعِي، وَصَلَاثَتِكِ فِي بَيْتِكَ خَيْرٌ مِّنْ صَلَاتِكِ فِي حُجَّرَتِكَ، وَصَلَاثَتِكِ فِي حُجَّرَتِكَ خَيْرٌ مِّنْ صَلَاتِكِ فِي دَارِكَ، وَصَلَاثَتِكِ فِي دَارِكَ خَيْرٌ لَكِ مِنْ صَلَاتِكِ فِي مَسْجِدٍ قَوْمِكَ، وَصَلَاثَتِكِ فِي مَسْجِدٍ قَوْمِكَ خَيْرٌ لَكِ مِنْ صَلَاتِكِ فِي مَسْجِدِي » (أحمد). واتە: نويزى ئافرەت لە مالى خۆى خىرى زياترە لە مزگەوت، لە مزگەوتى نزىك خىرى زياترە لە ھى دوور، ئەگەر مزگەوتى پىغەمبەريش بىت ﷺ، لە فەرمۇودەيەكى تردا دەفرەرمۇويت « خَيْرٌ مَسَاجِدُ النَّسَاءِ بِيُوْثَهَنَ » (أحمد) واتە: (باشتىرين مزگەوتى ثنان مالەكانىيانە).
- * ئافرەت ئەگەر مەحرەمى نەبوو لەگەلەيدا بچىت بۇ حەج، حەج و عەمرە لەسەر واجب نىيە و سەفەر كەردىنىشى بەبى مەحرەم جائىز نىيە، پىغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇويت « لَا سَافِرٌ امْرَأَةٌ فَوْقَ ثَلَاثَتِ لَيَالٍ إِلَّا مَعَ ذِي حِجْرَةٍ » (متفق عليه) واتە: (ئافرەت سەفەرى سى روژ زياتر نابىت بکات ئەگەر مەحرەمى لەگەل نەبوو).
- * حەرامە ئافرەت زيارەتى قەبرستان بکات و شوينى جەنازە بکەۋىت، پىغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇيىت « لَعْنَ اللَّهِ رَوَارَاتُ الْقُبُورِ » (التزمي) واتە: (لەعنەتى خودا لەو ئافرەتانى سەردانى گۈرەكان دەكەن). دايىكى عەتىي دەلىت (قەدەغەمان لىتكراوه كە شوينى جەنازە بکەۋىن، بەلام جەختىمان لەسەر نەكراوهتەوە) (مسلم) .
- * بۇ ئافرەت ھەيە قىرى پەنك بکات بەھەر پەنكىك تەنها كەراھەتى ھەيە بە پەش، بە مەرجىيەك خەلەتاندى داواكارى تىيدا نەبىت.
- * واجبە ميراتى ئافرەت بدرىت و نەدانى حەرامە، لە پىغەمبەرەوە ﷺ دەكىرنەوە « مَنْ قَطَعَ مِيرَاثَ وَارِثَةٍ؛ قَطَعَ اللَّهُ مِيرَاثُهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » (ابن ماجه) واتە: (ھەر كەس ميراتى لە خاوهندەكەي گىرتەوە، خواى گۈرە لە بەھەشت بى بەشى دەكات).
- * واجبە لەسەر مىردى نەفەقەي ژىنەكەي بکات ئەۋىش شتاتىكىن كە ئافرەت بەبى ئەو شتاتە نايىرىت وەك، خواردن، جلوېرگ، خانوو بە گوېرەت توانا.

^١ مەحرەم ئەوانەن كە بە هەتاھەتايى جائىز نىيە شويان پى بکات وەك: باوک، باپىر، بەرەۋىشور، كورپ، كۈپەز، بەرەخوار، برا، كۈرەكانى، كۈپانى خوشك، مام، خال، باوکى مىردى، بەرەۋىشور، كۈپى مىردى، بەرەخوار، باوک و برا و كورلە شىرەوە، مىردى كىچ، مىردى دايىك.

﴿خَوَىٰ كَهْوَرَهْ دَهْفَهْ رَمُوَيْتَ﴾ لِئِنْفَقَ دُوْسَعَقَ مَنْ سَعَتِهِ وَمَنْ فَلَرَ عَيْتَهِ رَزْقَهُ، فَلِيَنْفَقْ مِمَّا أَنْشَأَ اللَّهُ﴾ (الطلاق: ۷) وَاتَهُ: بَا نَهَانَهِي دَهْلَهْ مَهْنَدَنَ بَهْ گُويَرَهِي تَوانَيَانَ نَهَفَهَهِ بَكَهْ وَ نَهَانَهِشِي هَهَزَارَنَ بَهْ گُويَرَهِي تَوانَيَانَ نَهَكَهِي مَيَرَدَي نَهَبَوَ نَهَفَهَهِي وَاجَبَهِ لَهَسَرَ باَوكِي، بَراَيِ، گُوبِي، نَهَكَهِي خَزمِي نَهَبَوَ خَلَكِي نَهَفَهَهِي بَكَيشِنَ خَيْرَهِ، چَونَكَهِ پَيَغَهَمَبَرَ وَيَعْلَمَهُ دَهْفَهْ رَمُوَيْتَ «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمَسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالْذِي يَعْوُمُ اللَّيْلَ وَيَصُومُ النَّهَارَ» (مَنْتَقَ عَلَيْهِ) وَاتَهُ: (نَهَوهِي يَارَمَهَتِي بَيَوَهَزَنَ وَهَهَزَارَ دَهَدَاتَ بَهْ بَهَرَهَوَامِيَيِي وَهَكَ نَهَوَ كَهَسَهَ وَاهِيَهِ لَهِ بَيَنَأَوَ خَوَىٰ كَهْوَرَهَا تَيَيَّدَهَكَوشِيتَ، يَانَ وَهَكَ نَهَوَ كَهَسَهَ وَاهِيَهِ كَهَ بَهَشَهَوَ شَهَوَ نَوَيَّزَ دَهَكَاتَ وَبَهِ بَرَقَّهِ بَهِ بَرَقَّهِوَ دَهَبَيَّتَ .

* نَافَرَهَتَانَ زَيَاتَرَهِهِقِي بَهِ خَيْوَكَرَدَنِي مَنَدَالَهِكَهِيَانَهِيَهِ، نَهَكَهِرَ شَوَوَ نَهَكَاتَهَوَهِ نَهَفَهَهِهِكَهِي لَهَسَرَ باَوكِي مَنَدَالَهِكَهِيَهِ .

* باَشَ نَبِيَهِ سَهَلَمَ كَرَدَنَ لَهِ نَافَرَهَتَ بَهِ تَايِبَهَتِي گَهِنَجَ بَوَوَ يَانَ تَرسِي فَهَسَادِي لَيِّ دَهَكَراَ .

* سَوَنَهَتَهِ تَاشِينِي تَوَكِي بَهِرَ، هَلَكِيشَانِي تَوَكِي بَنَ بَالَّ، قَرَتَانَدَنِي نَيَنَوَكَ لَهِ هَمَوَهِ هَهِيَنِيَيِهِكَداَ، باَشَ نَبِيَهِ لَهِ چَلَ بَرَقَّهِ زَيَاتَرَهِهِزَانِي لَيِّ بَهِيَنِرِيَ .

* هَلَكِيشَانِي مَوَوِي دَهَمُوَچَاوَ حَرَامَهِ بَهِ بَرَقَّهِكَانِيَشَهَوَهِ، چَونَكَهِ پَيَغَهَمَبَرَ وَيَعْلَمَهُ دَهْفَهْ رَمُوَيْتَ «لَعْنَ اللَّهِ النَّاصِمَةُ وَالْمَتَنَمَّصَةُ» (أَبُودَلَوَهِ) وَاتَهُ: (لَهَعْنَهَتِي خَودَاهُ لَهُو كَهَسَهِي مَوَوِي دَهَمُوَچَاوِي هَلَدَهَكَيشِيتَ وَلَهُو كَهَسَهِشَ كَهِ بَقَى دَهَكَاتَ) .

* تَازِيَ گَرَتَنَهِوَهِ: حَرَامَهِ نَافَرَهَتَ تَازِيَ بَارَ بَيَّتَ لَهِ سَيِّ بَرَقَّهِ زَيَاتَرَهِهِكَهِي نَهَبَيَّتَ، پَيَغَهَمَبَرَ وَيَعْلَمَهُ دَهْفَهْ رَمُوَيْتَ «لَا يَحِلُّ لِأَمْرَأٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحِدَّ عَلَى مَيِّتَ قَوْقَنَ ثَلَاثٌ إِلَّا عَلَى زَوْجَهَا» (مَسْلِم) وَاتَهُ: (جَائِيزَ نَبِيَهِ بَقَنَ نَافَرَهَتِيكَهِ كَهِ بَرَوَاهِي بَهِ خَودَاهُ وَ بَرَقَّهِ دَوَاهِي هَهِبَيَّتَ خَوَىٰ تَازِيَ بَارَ بَكَاتَ لَهِ سَيِّ بَرَقَّهِ زَيَاتَرَهِهِهِكَهِي نَهَبَيَّتَ) .

بَقَنَ مَيَرَدَ وَاجَبَهِ چَوارَ مَانَگَ وَدَهِ بَرَقَّهِ تَازِيَ بَارَ بَيَّتَ، لَهُو مَاوَهَشَداَ جَلَى رَهَنَگَ وَرَهَنَگَ لَهَبَرَ نَهَكَاتَ، هَرَوَهَهَا بَهِ كَارَهِيَنَانِي خَهَنَهِ، مِيَكِياَجَ، كَلَ، بَقَنَ، بَهَلَامَ بَقَنَهِيَهِ نَيَنَوَكِي بَكَاتَ وَمَوَوِي هَلَكِيشِيتَ وَ خَوَىٰ بَشَوَاتَ، لَهَبَرَكَدَنِي يَهَكَ رَهَنَگَ وَهَكَ رَهَشَ وَاجَبَهِيَهِ، نَهَوَ مَاوَهَهِيَهِشَ دَهَبَيَّتَ لَهُو مَالَهَدَا بَيَّتَ كَهِ تَيَيَّداَ بَوَونَ كَاتِيكَهِيَهِ مَيَرَدَهَهِكَهِي مَرِدَوَهَهِ، نَابِيَّتَ بَكَوَارِيَتَهِوَهِ، نَابِيَّتَ لَهِ مَالَ دَهَرِيَّتَ بَقَنَ كَارِيَ بَيَوَيِّسَتَ نَهَبَيَّتَ .

* حَرَامَهِ نَافَرَهَتَ قَرْيَ بَتَاشِيَّتَ كَهِ بَيَوَيِّسَتَ نَهَبَوَ، كُورَتَكَرَنَهِوَهِ جَائِيزَهِ بَهِ مَهَرجِيَّكَ وَهَكَ پَيَاوِي لَيَنَهِكَاتَ، پَيَغَهَمَبَرَ وَيَعْلَمَهُ (لَهَعْنَهَتِي خَودَاهُ لَهُو نَافَرَهَتَانَهِيَ خَوَيَانَ وَهَكَ پَيَاوِي لَيَدَهَكَنَ) «لَعْنَ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ الْأَنْتَشِيَّهَاتِ بِالرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ» (الْتَّرمِذِيِّ) يَانَ وَهَكَ نَافَرَهَتِي بَتَباَوَهَهِ، چَونَكَهِ پَيَغَهَمَبَرَ وَيَعْلَمَهُ دَهْفَهْ رَمُوَيْتَ «وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (أَبُودَلَوَهِ) وَاتَهُ: (نَهَوهِي خَوَىٰ چَوانَدَ بَهِ قَهَوَمِيَّكَ لَهَوَانَهِ) .

* نَافَرَهَتَ كَاتِيكَهِ لَهِ مَالَ دَهَرِهَهِچِيَّتَ بَهِ بَهِرَگِيَّكَ خَوَىٰ دَهَپَوَشِيتَ كَهِ ئَهَمَ مَهَرجَانَهِيَ تَيَيَّداَ بَيَّتَ: ۱- هَمَوَ بَهِ دَهَنَ دَهَپَوَشِيتَ . ۲- نَابِيَّتَ جَوانَكَارِيَيِي بَيَّتَ لَهِ خَوَيَّداَ . ۳- ئَهَسَتَوَورَ بَيَّتَ . ۴- فَراَوانَ بَيَّتَ، تَهَسَكَ نَهَبَيَّتَ . ۵- عَهَترِي بَيَوَهَهِ نَهَبَيَّتَ . ۶- لَهِ بَهِرَگِيَّ بَيَاوَانَ نَهَچِيَّتَ . ۷- لَهِ بَهِرَگِيَّ بَيَاوَهَهِ بَيَّنَهِ نَهَچِيَّتَ . ۸- زَوَرَ زَهَقَ نَهَبَيَّتَ بَهِ شَيَوَهَهِيَهِكَهِمَوَهَهِ كَهَسَ سَهَرنَجِيَ بَدَاتَ (ثَوبَ شَهَرَهِ) .

حه رامه به رگیک له بهر بکریت که وینه‌ی ئاده‌می یان گیاندارانی تیدا بیت، هله‌لواسینی، داپوشینی دیوار پیی، فروشتنی جائیز نییه، عه‌وره‌تی ئافرهت له‌گهله که سانی تردا سی جوړه: ۱- میرد: ده توانيت هه موو گیانی ببینیت. ۲- ئافرهت و پیاواني مه‌حره‌می: ده تواني ئوهه‌ی به ئاسابی ده رده که ویت ببینن وهک: دهه و چاو، قژ، مل، دهه‌ست، قاچ. ۳- پیاواني تر: ئابیت هیچ کویی ببینن بق پیویستی نه بیت وهک: داخوازی، چاره‌سهر، یان هه شتیکی تری پیویست، چونکه فیتنه‌ی ئافرهت له دهه و چاویدایه، فاتیمه‌ی کچی مونزیر ده لیت: (دهه و چاومان داده پیوشي، ئه‌گهه پیاوی لیبوایه) الحاکم. عائیشه خوا لیئی رازی بیت ده لیت: (کاتیک ده چوین بق حه‌ج له پیگه که پیاوامان پی ده‌گهه‌یشت ده موچاومان داده پیوشي و که رهت ده بیون هه‌لمان ده دایه‌وه) (ابوداود).

* عیده: چهند جوړیکن: ۱- حامله: عیده‌ی ته‌لاق و مردن دانانی منداله که‌یه‌تی. ۲- میرد مردوو: عیده‌که‌ی چوار مانگ و ده روزه. ۳- ته‌لاق دراو که هیشتا حه‌یزی هه‌یه: عیده‌که‌ی سی حه‌یزه، عیده‌که‌شی به پاکبونه‌وه له حه‌یزی سیتیه‌م ته‌واو ده بیت. ۴- ئوهه‌ی له حه‌یز و ستاوه: عیده‌که‌ی سی مانگه، عیده‌ی ته‌لاق دراو به ته‌لاقی په‌جعی، ده توانيت له‌گهله میرد که‌ی بمیتیته‌وه هه‌تا عیده‌که‌ی ته‌واو ده بیت. رهنه‌گه خواه که‌وره پیکیان بهتیتیه‌وه، له‌هواه شدا جائیزه میرد هه‌ر شوینتیکی ببینیت و له مالیکدا به ته‌ناهه بن، ئه‌پاندنه‌وه که‌ی پانیسوونی زنه‌که‌ی پیویست نییه، په‌جعه‌که‌ش به وشهی (راجعتک) یان به جیماع ده بیت و ده کریت.

* ئافرهت ناتوانیت خوی به شوو بداد، پیغه‌مبهه ره ده فه‌رمویت «أَيُّمَا اِمْرَأٌ نَكَحْتُ بَغْرِإِذْنِ وَلِيْهَا فَنَكَحْهَا بَاطِلٌ» (ابوداود) واته: (هه ره ئافرهتیک به‌بی نیزنى وهلى شووی کرد ئوهه شووکردن که‌ی به‌تاله).

* حه رامه ئافرهت قری دهستکرد بکاته سه‌ری یان خال بکوتیت، ئه مانه‌ش گوناهی گه‌وره‌ن، پیغه‌مبهه ره ده فه‌رمویت «لَعْنَ اللَّهِ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ، وَالْوَالِشَّمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ» (متفق عليه) واته: (له‌عنہت له و ئافرهت‌ته پرچ ده دانه یه‌کیکی تر، له‌وهش له سه‌ری ده کات، له‌وهه خال ده کوتی له‌وهه بقی ده کوتون).

* حه رامه ئافرهت داوای ته‌لاق بکات به‌بی هه، پیغه‌مبهه ره ده فه‌رمویت «أَيُّمَا اِمْرَأٌ سَأَلَتْ رَوْجَهَا الطَّلاقَ مِنْ عَيْرٍ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَاحِلَةُ الْجَنَّةِ» (ابوداود) واته: (هه ره ئافرهتیک داوای ته‌لاقی له میرد که‌ی کرد به‌بی ئوهه‌ی خراپ بیت، بونی به‌هه‌شته لی حه‌رامه).

* له سه‌ر ئافرهت واجبه کویپایه‌لی پیاو بکات به گویه‌هی توانا، به‌تاییه‌تی بق کاری سه‌رجیبی، پیغه‌مبهه ره ده فه‌رمویت «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبْتَأْتَ أَنْ تَحِيَّهُ، فَبَاتَ عَضْبَانَ؛ لَعَنْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُضْبَخَ» (متفق عليه) واته: (ئه‌گهه ئافرهت میرد که‌ی بانگی کرد بق سه‌رجیبی و به قسه‌ی نه کرد و میرد که‌ی به پقه‌هستاوی خه‌وت، فریشته‌ی خوا له‌عنہت له و ئافرهت ده که‌ن تا به‌یانی ده بیت‌وه).

* حه رامه ئافرهت عه‌تر له خوی بدات ئه‌گهه زانی له کاتی چوونه ده ره‌وهه پیاو دیته پیگای، چونکه پیغه‌مبهه ره ده فه‌رمویت: «إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا اسْتَعْظَرَتْ، فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا، فَهِيَ كَذَا وَكَذَا؛ يَعْنِي زَانِيَةً» (ابوداود) واته: (ئه‌گهه ئافرهت عه‌تری له خوی دا و به لای پیاودا رویشت بق ئوهه‌ی بونی بکه‌ن ئوهه وايه و وايه، واته زیناکه‌ره).

نویز

۱۲۵

نویز و بانگ و قامه‌ت فه‌ریزی کیفاییه له سه‌ر پیاوان له شاردا، سوننه‌ته بق تاکی پیبور، که راهه‌تی هه‌یه بق ٹافره‌ت، پیش کاته‌که‌ی جائیز نییه، جگه له نویزی به‌یانی که دوای نیوه‌ی شه‌و جائیزه بانگی یه‌که‌می بدریت.

مه‌رجه‌کانی نویز: ۱. موسولمانیتی. ۲. عاقل. ۳. ته‌میز. ۴. ده‌ستنونیز و توانایی. ۵. کاتی هاتبیت: کاتی نویزی نیوه‌پر دهست پیده‌کات کاتیک خور له ناوه‌پاستی ئاسمان لاده‌دات (زوال) هه‌تا سیبیری شته‌کان به‌قد خویانی لی دیت، دوای ئه‌وه کاتی نویزی عسره، باشترين کاتیشی تا سیبیری شته‌کان دوو هینده‌ی خویانی لی دیت و هه‌تا خور ئاوابوونیش کاتی ده‌بیت: دواتر کاتی نویزی مه‌غريبه تا سورایی خور نامینیت، دوایی کاتی عيشا دیت، باشترين کاتی تا نیوه‌ی شه‌و هه‌تا شه‌بوق ده‌دات، دوایی کاتی به‌یانیه تا خور که‌وتن. ۶. عه‌وره‌ت داپوشین. ۷. پاکی به‌دهن و جل و به‌رگ، شوینه‌که به گویره‌ی توانا. ۸. پووکردنه قibile به گویره‌ی توانا. ۹. نیه‌ت.

پوکنه‌کانی نویز: چوارده پوکنه: ۱. وهستان له فه‌رزا له‌گه‌ل توانادا. ۲. ته‌کبیره‌ی ئیحرام. ۳. خویندنی فاتیحا. ۴. پکوع له‌هه‌ر پکاتیکدا. ۵. هه‌لسانه‌وه له پکوع. ۶. راست بیونه‌وه، وهستان دوای پکوع. ۷. سوچده بردن له سه‌ر حه‌وت ئه‌ندام. ۸. دانیشتنی نیوان سوچده‌کان. ۹. ته‌حیاتی دووه‌م. ۱۰. دانیشتنی ته‌حیات. ۱۱. سه‌لاوات دان له سه‌ر پیقه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ له ته‌حیاتی دووه‌م. ۱۲. سه‌لامدانه‌وه‌یه‌که‌م. ۱۳. وهستان له جوله دوای هه‌موو پوکنیک. ۱۴. ته‌رتیبی ئه‌م پوکنانه، ئه‌م پوکنانه‌ش ده‌بیت له نویزدا هه‌موو هه‌بن، هه‌ر دانه‌یه‌کی نوقسان بیت ئه‌و پکاته به‌تال ده‌بیت‌وه به هله بیت یان ئه‌نقه‌ست.

وابجه‌کانی نویز: هه‌شن: ۱. هه‌موو (الله أکبر) کان جگه له هی ئیحرام. ۲. وتنی: (سمع الله لمن حمده) بق نیمام و به ته‌نها. ۳. وتنی (ربنا ولک الحمد)، له کاتی هه‌ستانه‌وه له پکوع. ۴. وتنی (سبحان ربی العظیم)، له پکوعدا جاریک. ۵. وتنی: (سبحان ربی اعلی)، له سوچده‌دا جاریک. ۶. وتنی: (رب اغفرلی) له نیوان دوو سوچده‌دا. ۷. ته‌حیاتی یه‌که‌م. ۸. دانیشتنه‌که‌ی (ته‌حیات). **ئه‌م واجبانه گه‌ر به ئه‌نقه‌ست ته‌رك بکرین نویز به‌تال ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر به هله بیو سوچده‌ی سه‌هه‌و ده‌بیت.**

سوننه‌ته‌کانی نویز: کردار و گوفتاري هه‌یه، به نه‌کردنی هه‌ر شتیک له‌وانه نویز به‌تال نابیت‌وه، ئه‌گه‌ر به ئه‌نقه‌ستیش بیت.

سوننه‌ه گوفتاريکان: دوعای (استفتح، کردنوه‌ی نویز)، وتنی (أعوذ بالله من شيطان الرجيم) (بسم الله) کردن، وتنی (ئامین) پاش ته‌واو کردنی خویندنی سوره‌تی (الفاتحه)، ده‌نگ هه‌لپرین له و نویزانه‌ی که قورئانی به‌ده‌نگی به‌رز تیدا ده‌خوینریت، خویندنی قورئان دوای (الحمد)، ده‌نگ هه‌لپرینی نیمام بق (مأمور) نابیت، به تاکبیش که‌یفی خویه‌تی. وتنی: حمدا کثراً طیباً مباركاً فيه ملء السموات والأرض وملء ما بينهما وملء ما شئت من شيء

۱. عه‌بوت: نه‌ندامی زاونی و نه‌و شویننانه‌ی شه‌رمی لی ده‌کری، هی حه‌وت سالانی کوپ‌ته‌نها پیش و پاشه، ده سالان نیوان ئه‌رلت و ناوکه، ٹافره‌تی ئازادی بالخ هه‌موو به‌ده‌نیتی ده‌م و چاوی نه‌بیت، له نویزدا داپوشینی باش نییه، گه‌ر لای پیاودا بیو ده‌بیت ده‌م و چاویشی داپوشیت، ئه‌گه‌ر نویزی کرد و ته‌واقی کرد شویننیکی به ده‌ره‌وه بیو وهک بالی، عبیاده‌تکه‌ی به‌تاله، پاش و پیش له هه‌موو کاتیکدا ده‌بیت داپوشراو بیت ته‌نانه‌ت له کاتی ته‌نهایی و تاریکیدا که راهه‌تی هه‌یه دانه‌پکشراو بیت ته‌نانه‌ت بق کاتی پیویست جائیزه دانه‌پکشراو بیت.

بعد پاش ووتني (ربنا ولک حمد)، وتنی جاريک زياتر له خویندنی زیکره کانی پکوع و سوچدهدا، و ووتني (رب اغفرلی) و دعوا کردن پیش سه‌لامدانهوه.

سوننه‌ته کرداریه کان: دهست به رز کردنوه له کاتی: (الله أکبر) نیحرام، ههستانهوه له پکوع و چوون بق پکوع، ههستانهوه له ته‌حیاتی یهکم، دهستی پاست خستنه سه‌رمدستی چهپ له‌ژیر سنگدا له کاتی وهستاندا، سه‌یرکردنی شوینی سوچده، قاچ بلاو کردنوه، له کاتی چوون بق سوچده له پیشا نه‌ژتو دانان، دوایی دهسته کان، دوایی ناوچه‌وان و لوت، ههبوونی بین له کاتی سوچدهدا له نیوان، بال و لاکله، سک و ران، پان و قاچ، ههردو هنجه له‌یک جودابیت، ههروهها ههردو پی و په‌نجه کانی به زه‌ویبهوه بن، دانانی دهست له پان شاندا به کراوهی و په‌نجه کان به‌یهکهوه: له کاتی ههستان سه‌رسنگی پیی و نه‌ژتو و دهسته کان، له ته‌حیاتی یهکه مدآ پییه کی را بخات و له‌سری دابنیشیت و پییه کی تری پیک له‌سر سنگی پیی را بگریت (مفترشا)، له دووه‌مدآ پیی راستی را بگریت و چهپی بخاته برشابی بینی پیی راستی و قاچیه وه (تورکا)، دانانی ههردو دهست له‌سر پانه کانی به کراوهی و په‌نجه به‌یهکهوه بیو له نیوان دوو سوچده‌کدا، ههروهها له کاتی ته‌حیاتدا، به‌لام لای راست له کاتی ته‌حیاتدا په‌نجه کانی ده‌نوچینی ته‌نها په‌نجه‌ی شایه‌تمان نه‌بیت له کاتی زیکرو دعاعدا نیشاره‌تی پیده‌کات وهک ناماژه به ته‌نهایی خودا، لاکردنوه به لای راست و چهپدا بق سه‌لام دانهوه و سه‌لام دانهوه لای راست له‌پیشدا.

سوچده‌هی سه‌هو: سوننه‌ته کار کوفتاریکی له جینگای خویدا نه‌وت، وهک خویندنی قورئان له سوچدهدا، ههروهها کردنی ناساییه گه‌ر سوننه‌نیکی ته‌رك کرد، واجبه، گه‌ر پکوعی زیاده‌ی برد، یان سوچده، یان وهستان یان دانیشتمن، یان سه‌لامی دایهوه پیش ته‌واو بیون، یان قورئانه که‌ی به هله خویندهوه به‌جوریک واتاکه‌ی ده‌گوری یان واجبیکی ته‌رك کرد، یان گومانی ههبوو که کرداریکی زیاد کردووه له کاتی کردنوه که‌ی دا.

نویز به‌تال ده‌بیتهوه گه‌ر سوچده‌ی سه‌هوی واجب به نه‌نقدست واز لی بهینیت، ده‌توانیت دوو سوچده‌ی سه‌هو له‌پیش یان له‌پاش سه‌لام نه‌جام برات، گه‌ر بیری چوو کاتی روزی بین بیو پیویست ناکات.

پوچنیتی نوبیز: له کاتی ههستان بق نویز بیو ده‌که‌یته قبیله و ده‌لیتیت (الله أکبر) ئیمام به ده‌نگی به‌رز ده‌لیت له‌گه‌ل (الله أکبر) کانی تردا بق نه‌وهی نه‌وانهی دوای گوچیان لی بیت و نه‌وانی تر به ده‌نگی نزم (الله أکبر) ده‌که‌ن، له کاتی (الله أکبر) دا دهسته کانی تا نزیک شانی به‌رز ده‌کاتهوه و دوایی دایان ده‌گریت و به دهستی راست دهستی چهپ ده‌گریت و له‌ژیر سنگیدا دایان ده‌نیت، سه‌یری شوینی سوچده ده‌کات، دهست پیده‌کات به‌وهی له سوننه‌تدا هاتووه وهک: **سبحاتك الهم وبحمدك وتبارك إسمك وتعالى جدك ولا إله غيرك**، دوایی (**أعوذ بالله من الشيطان الرجيم**) ده‌کات، دوایی **بسم الله**، دوایی **(الحمد)** ده‌خوینیت، بق ماموم باشتراویه له کاتی بیده‌نگی ئیمامدا بیخوینیت نه‌گه‌ر نویزی جه‌هی بیو، واجبه خویندنی له نویزی نه‌نیبیدا، دوایی ههندیک قورئان ده‌خوینیت، له بیانیدا سوننه‌ته سوره‌تی دریز بخوینیت، له مه‌غريبیدا سوره‌تی کورت، له نویزه کانی تردا مامناوه‌ند، سوره‌تی دریز وهک سوره‌تی (ق) هه‌تا (عم)، مامناوه‌ند (عم) هه‌تا (الضّحى)، کورت (الضّحى) هه‌تا (الناس).

له نویزی بیانی و دوو رکاتی یهکه‌می مه‌غريب و عیشا ئیمام به ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینیت، له‌وانی تردا به شاراوه‌ی ده‌یخوینیت، دوایی (**الله أکبر**) ده‌کات و ده‌چیته پکوع

و دهسته کانی ده خاته سه رئه زنگانی و پهنجه کانی بلاو ده کاته وه و پشتی ریک را ده گریت له گلن سه ریدا، دوايی ده لیت (سبحان ربی العظیم) سی جار دوايی سه ره برهز ده کاته وه و ده لیت (سمع الله لمن حمده)، کاتیک راست بووه وه به پیوه ده لیت: **بینا ولک الحمد، حمداً** کثیراً طیباً مبارکاً فیه ملء الارض و ملء السموات لای شانیه وه داده نیت، پووی پهنجه قاچی و دهستی ده کاته قبیله، دوايی ده لیت (سبحان ربی الأعلى)، سی جار، ده تواني هندی دوعای تری سوننه بکات یان هر دوعایه ک خوی همز بکات، سه ره برهز ده کاته وه و (الله أکبر) ده کات، پیی چه پی را ده خات و له سه ری داده نیشیت، پیی راستی را ده گریت و پووی پهنجه کانی ده کاته قبیله، یان هر دودو پیی ریک را ده گریت و پهنجه کانی رورو ده کاته قبیله و به سه ره پاشنه کانی داده نیشیت و ده لیت: (رب اغفرلي) دووجار، ده توانيت هم زیاده شی بخاته سه ری: **وارحمنی واجبرني وارفعني وارزقني وانصرني واهدني واعفني**، دوايی سو جده دو وهم ده بات وه ک یه کم، دوايی هه لد هسته وه پکاتی دو وهم هر به شیوه یه کم ده کات که ته او ببو بق ته حیاتی یه کم داده نیشیت (مفتشا) و دهستی چه پ ده خاته سه ره پانی چه پ و راستی له سه ره راست داده نیت و دهستی ده نوچینیت ته نه پهنجه شایه تومانی نه بیت که نیشاره تی پیده کات، دوايی ده لیت: **التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد ان لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.** دوايی (الله أکبر) ده کات و هه لد هسته وه بق پکاتی سیهه م و ئینجا چواره م، به لام ده نگ به ره نا کاته وه تیاياندا و ته نه فاتیحه (الحمد) ده خویتیت و دوايی بق ته حیاتی دو وهم داده نیشیت به (تورک) دوايی ته حیات ده خویتیت وه ک یه کم و ئمه ش زیاد ده کات (**اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد**) سونه ته دوايی ئوه بلیت (**أعوذ بالله من عذاب النار و عذاب القبر و فتنة المحييا والممات وفتنة المسيح الدجال**) یان هر دوعایه کی تر له فه رموده دا هاتبیت، دوايی سه لام ده داته وه به لای راستدا و ده لیت: **السلام عليكم ورحمة الله، دوايی به لای چه پدا، دواتر سوننه ته هم دعوا و زیکرانه بخویتیت.** **نویژه نه خوش:** نه گهر و هستان نه خوشیه که زیاد ده کرد یان نهیده تواني، به دانیشته وه نویژه بکات، نه گهر نه یتوانی له سه ره لا به راکشانه وه، نه گهر زه حمهت ببو له سه ره پشت، نه گهر نه یتوانی پکوع و سجود به ریت، ته نه توزیک خوی ده جولینیت، نه و نویژه نه شی له دهستی چووه

سی جار بآن استغفار الله، نعمجاً (**اللهم أنت السلام ومنك السلام تبارك يا ذالجلال والإكرام، لا إله إلا الله**) وحده لاشريك له، له الملك و له الحمد، وهو على كلی شئ قدير، لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون، **اللهم لامانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذالجد منك الجد.** دوايی نویژه به یانی و ئیواره (مغرب) ئمه ش زیاد ده کات (**لا إله إلا الله وحده لاشريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، وهو على كل شيء قادر**) ده جار، دوايی نه وه (سبحان الله) سی و سی جار (**الحمد لله**) سی و سی جار (**الله أکبر**) سی و سی جار، دوايی له سه دهه مدا ده لیت (**لا إله إلا الله وحده لاشريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قادر**)، دوايی ئایه تی (**الكريسي**) ده خویتیت و دوايی (**قل هو الله احد**) و (**قل أعوذ برب الفلق**) و (**قل أعوذ برب الناس**) سی جار ده یان خویتیت له به یانی و ئیواره (مغرب) دا.

دەیگىرپىتەوە، ئەگەر زەحمەت بۇو نويىزەكان لە كاتى خۆيدا بکات، دەتوانىت نويىزى نىيۇھېق و عەسر پىكەوە كۆبکاتەوە، ھەروەھا ئىيواھ و خەوتنانىش، لە كاتى يەكىك لە نويىزەكاندا.

نويىزى گەشتىار: ئەگەر كەشتەكەى لە (٨٥) كىلۆمەتر زىاتر بۇو، كەشتىكى حەرام نەبۇو، بۇيى هەيە نويىزى چوار پەكتى بکاتە دوو پەكت، ئەگەر نىيەتى ھەبۇو زىاتر لە چوار پەقىز لە شوينىكدا نىشته جى بىت ئەوا ھەر لە ئەوهەلەوە نويىزەكان وەك خۆى دەكتات، ئەگەر كەشتىار لە دوايى نىشته جى بۇوه و نويىزى كرد دەبىت وەك نىشته جى بۇوه كە نويىزەكەى بکات لە ھەموويان دا، گەشتىار دەتوانىت نويىزەكانى وەك خىزى بکات، بەلام كورت كەرنەوە خىرى زىاترە.

نويىزى جومعه (ھەينى) لە نويىزى نىيۇھېق خىرتە، نويىزىكى سەرييەخۆيە و نىيۇھېقى كى كورتكراوه نىيە تابىت بە چوار پەكتى بکرىت و بە نىيەتى نىيۇھېق دانامەززىت و ناكىرىت بە هېچ شىۋەيەك لەگەل عەسەردا كۆبکرىتەوە، ئەگەر ھۆى كۆكىدەنەوەش ھەبۇو.

وەتر: سوننەتە، كاتەكەى لە عىشادا بۆ بەيانى، لايى كەمى پەكتىكە، لايى نىدى (١١) پەكتە: دوايى ھەر دوو پەكتىك سەلام دەداتەوە، ئەمە خىرتە، لايى كەمى كە بە باشى بکرىت سىننى پەكتە بە دوو سەلام دانەوە، سوننەتە خويىندىنى، سۈرەتى (الأعلى) لە پەكتى يەكەمدا، (الكافرون) لە دووهەمدا، (الإخلاص) – قل هو الله أحد له سىيەمدا، سوننەتە قنوت بخويىزىت لە دوايى رېكۈن و دەست بەرزىدەكتەوە بە دەنگى بەرز دوعا دەكتات ئەگەر بە تەنهاش بىت.

جەنازە: شۇرۇنى مەردووى موسولىمان، كفن كەرنى، نويىز لەسەر كەرن، بىردن بۆ قەبرىستان و ناشتىنى فەرىزى كىفایيە، تەنها شەھىدى جەنگ نەبىت كە تاشۇردرىت، كفن ناكىرىت، بەلام جائىزە نويىزى لەسەر بکرىت، بەشىۋەيى مەردوو دەنئىزىت، پىياو لە سىن بەرگى سېپىدا دەنئىزىت، ئاقىرەتىش لە پېيىنج: بەرگى خواروو، سەرروو، سەرپىش و دووبەرگ ھەموو گىيان دادەپقۇشىت: سوننەتە ئىمام يان كەسىك بە تاك نويىزى مەردوو بکات لايى سىنگى پىياوهوە بۇوهستىت و لە ئاواھېرەستى ئاقىرەتەوە بۇوهستىت، چوار (الله أكىر) دەكتات، دەست بەرز دەكتەوە لە ھەمووياندا، بە يەكەم دەست بىي دەكتات و (أعوذ بالله من الشيطان رجيم) دەكتات و دوايى بسم الله و (الحمد) دەخويىنلىت و دەنگ بەرز ناكاتەوە، دوايى (الله أكىر) دووهەم دەكتات و سەلاؤات لەسەر پېتەمبەر ﷺ دەدات: دواتر (الله أكىر) ئى سىيەم دەكتات و دوعا بۆ مەردووەكە دەكتات، دواتر (الله أكىر) چوارەم دەكتات و تۆزىك پادەوهستىت و سەلام دەداتەوە.

حەرامە قەبر لە بىستىك زىاتر بەرز بکرىتەوە، يان ھەلبەستى يان ماج كەرنى، بۇنخۇشكىردن و تەوااف كەرن بە دەوريىدا، مىزگەوت دروست كەرن لەسەر، يان ناشتىنى مەردوو لە مىزگەوت حەرامە، واجبە ئەو گومەزانەي بەسەر قەبرەوەن بپۇخىنلىن.

* لە چۈنۈتى سەرەخۇشى كەرندا قەدەغەي تىىدا نىيە: لە وشانەي كە دەكرىت بوتىرىت: **أعظم الله أجرك وأحسن عزاءك وغفر لميتك.** واتا: خودا پاداشت تىزىكەت و سەبۇرىت بىدات و لە مەردووەكەت خۇش بىت، گەر موسولىمان كەسىكى كافرى مەرد، دەكرىت پىتى بىلىت: **أعظم الله أجرك وأحسن عزاءك**، بەلام سەرەخۇشى لە كافر ناكىرىت ئەگەر كەسى موسولىمانىشى مەربىت.

* ئەو كەسەي دەزانىت شىنى بۆ دەكەن واجبە وەسىيەت بکات بۆ ئەوهى نەيکەن، ئەگەر نا سزىاي دەدرىت لەسەرى.

* نىيامى شافىيعى دەلىت: مەكرۇھە دانىشتن بۆ تەعزىز، واتە لە شوينىك دانىشىن بۆ ئەوهى خەلگ بچىت بۆ سەرەخۇشى كەرن، بەلكو دەبىت بچەنە سەر كارى خۇيان پىياو بن يان ئافرهەت.

* سونننه‌ته خواردن بۆ خاوهن ته عزیه دروست بکریت، مه کروهه له خواردنی ئهوان بخوریت یان دروست کردنی خواردن بۆ ئوانه‌ی له ته عزی ده میننه‌وه.

* سونننه‌ته سه‌ردانی گۆپی موسولمانان بهبی سه‌فه‌ر کردن، سه‌ردانی گۆپی کافريش جائیزه، کافر له سه‌ردانی گۆپی موسولمان قه‌ده‌غه ناکریت.

* سونننه‌ته ئه‌وهی ده چیتە گورستان بلىت: السلام عليكم دار قوم مؤمنين أو أهل الديار من المؤمنين، يرحم الله المستقدمين منا والمستاخرين، نسأل الله لنا ولكم العافية، اللهم لا تحرمنا أجرهم ولا تفتنا بعدهم واغفر لنا لهم.

نویشى جهژنەكان: فەرزى كىفایيە و كاتەكەي وەك نويىشى (ضھى) وايە، ئەگەر دواي زھوال زانرا كە جەژنە له پۇشى دواتر بە قەزا دەكىرىت، مەرجە كانى وەك نويىشى ھېينى وايە جىڭ له دوو و تارەكە، مەکروھه نويىشى سوننەت لە پىش و له دواي نويىشى جەژنە لە شوتىنى نويىشەك بکریت،

پۈنۈتى: دوو پەكتە: دواي (الله أكبير) (احرام) پىش (تعون) له پەكتى يەكەمدا (٦) جار (الله أكبير) دەكەت و له دووەمدا پىش (الحمد) خويىدىن (٥) جار (الله أكبير) دەكەت، لەكەل ھەموو (الله أكبير) يىڭ دەستى بەرز دەكتەوه دواي ئەوه (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) دەكەت، دوايى (الحمد) دەخويىنیت بە دەنگى بەرز، دوايى (الأعلى) لە يەكەم دا و (الغاشية) لە دووەمدا دەخويىنیت، كاتى سەلامى دايىه وەك جومعه دوو و تار دەدات، بەلام سوننەته (الله أكبير) زور تىيدابىت، ئەگەر نويىشى جەژنى وەك نويىشى ئاسابىي كرد ئەوا جائىزه چونكە (الله أكبير) زىادەكان سوننەتن.

نویشى خۆر و مانگكىران: سوننەته، كاتەكەشى لە سەرەتاي گىرانى مانگ يان خۆرەوەيە هەتا تەواو دەبىت ئەگەر لهو كاتەدا نەكرا ناكىپەرىتەوه، دوو پەكتە، لە يەكەمدا سورەتى (الحمد) و سورەتىكى ترى درىيّز بە دەنگى بەرز دەخويىنیت، دوايى پکوع دەبات و درىيّزى دەكتەوه، دوايى هەلّدەستىتەوه و (سمع الله لمن حمد) دەكەت و (ربنا ولک الحمد) دەلىت و سوجەه نابات، (الحمد) دەخويىنیت و سورەتىكى درىيّز، دوايى پکوع دەبات و درىيّزى دەكتەوه، دوايى هەلّدەستىتەوه، دوايى سوجەه دەبات و درىيّزى دەكتەوه، دواتر پەكتى دووەم وەك يەكەم دەكەت، دوايى تەحیات دەخويىنیت و سەلام دەداتەوه، ئەگەر هات بۆ نويىش فرييائى پکوعى يەكەم نەكەوت ئەوا وە پەكتە له دەست چووه.

نویشەبارانه: سوننەته كاتىك باران كەم دەبىتەوه، كات و چۈننېتى و حوكىمە كانى وەك نويىشى جەژن وايە، بەلام يەك وتارى تىدايە، سوننەته جلوبەرگ هەلبگىپەرىتەوه بەلکو خواي گەورە بارودقۇخ بگۈرىت.

نویشى سوننەت: كات بۇوه كە پىيغەمبەر ﷺ جىڭ له فەرز دوازدە پەكت نويىشى كردووه! دوو پەكت پىش نويىشى بەيانى، چوار پىش نيووهقۇ، دوان له دوايىدا، دوان دوايى مەغrib، دوان دوايى عيشا، له فەرمۇدەدا هاتووه كە جىڭ لهوانه سوننەتى ترى كردووه.

نهو كاتانه نويىشى سوننەت تىيىدا نەھى لىكراوه: ۱- دواي نويىشى بەيانى هەتا خۆر هەلھاتن و بەرزبۇونەوهى بەقەد پەيىك. ۲- كاتى خۆر لە ناوه پاستى ئاسماندايە هەتا لا دەدات. ۳- دواي نويىشى عەسر هەتا خۆرئاوا بۇون، بەلام ئەوانه‌يى ھۆكاريان ھەيە جائىزه وەك: تەحىيە تولىمە سجید (نويىشى هاتنە ناو مزگەوتەوه)، دوو پەكتى تەواف، نويىشى جەنازە، دوو پەكتى دەستن نويىش، سوجەه تىلاوه و شوکر.

زهکات

جوړه کانی زهکات: له چوار جوړ زهکات ده که ویت ۱- مه پومالات که بله و هر پیت.
 ۲- کشتوكال ۳- پاره ۴- شتمه کی بازرگانی.
مه رجه کانی واجب بون: پیښج مه رجی هې ۱- موسولمان بیت ۲- ئازاد بیت ۳- گه يشن
 به نیصاب ۴- خاوهنداریتی ۵- یه ک سال به سه ریدا تیپه پ بیت، ته نه کشتوكال نه بیت.
زهکاتی مهر و مالات: سی جوړن: حوشتر، مانګا، مهرو بزن، مه رجه کانی واجب بونی
 زهکات دوون: ۱- بله و هر پیت هه موو یان زوریه ساله که ۲- بق شیر و زاویه بیت نه که نیش،
 ئگه ر بق بازرگانی بونو و هک شتمه کی بازرگانی زهکاتی ده که ویت.

زهکاتی حوشتر

۱۲۰-۹۱	۹۰-۷۶	۷۵-۶۱	۶۰-۴۶	۴۵-۳۶	۳۵-۲۵	۲۴-۲۰	۱۹-۱۵	۱۴-۱۰	۹-۵	۴-۱	زهکاتی
۲ میته‌ی سالان	۲ میته‌ی سالان	۳ میته‌ی سالان	۴ میته‌ی سالان	۵ میته‌ی سالان	۶ میته‌ی سالان	چوار مه پ	سی مه پ	دوو مه پ	مه پیک	دوو مه پ	زهکاتی که کی نیبه

ئه گه ر له ۱۲۰ زیادی کرد له هر (۵۰) دانه میته‌یه کی (۳) سال و له هر (۴۰) دانه میته‌یه کی (۲) سال.

زهکاتی مهر و بزن

۳۹۹-۲۰۱	۲۰۰-۱۲۱	۱۲۰-۴۰	۳۹-۱	زهکاتی	زهکاتی که کی نیبه	یه ک ساله کی میته یان نیټره	دوو ساله کی میته یان نیټره	۳۹-۳۰	۵۹-۴۰	زهکاتی	زهکاتی که کی نیبه
که گه يشن (۴۰۰) دانه و زیاتر، له هر (۱۰۰) دانه یه ک، (۱) دانه (نیټره کلدان)، کوپر، پیر، ئوههی به چکه به ختو دهکات، ئاوس، زور به درخ بق زهکات و هر ناگیرت.	نه گه ر له (۶۰) زیادی کرد له هر (۳۰) دانه یه ک (۱) ساله یه ک و له هر (۴۰) دانه یه ک (۲) ساله یه ک.										

زهکاتی کشتوكال: واجب ده بیت له دانه ویله و به رویومدا، به چهند مه رجیک:
 ۱- ده بیت له و شتانه بیت که ده پیوریت و هله لدگیریت، وهک: گه نم و جو و دانه ویله، ترى
 و خورما له به رویوم، به لام ئوهی ناپیوریت و هلناگیریت وهک سه وزه و (بقولیات) -
 فستق و هاوشیوه کانی - ئوهه زهکاتی نیبه.
 ۲- گه يشن به نیصاب: که ۶۵۳ کیلۆ و بهره و نژوره.

۳- ده بیت له کاتی واجب بونی زهکات مولکی ئه و که سه بیت، کاتی واجب بونیش کاتی
 پیکه یشنن، کاتی پیکه یشنن میوه سودور بون و زهد بونه، دانه ویله ش کاتیک پته و
 ده بیت ووشک ده بیت (۱۰٪) له سهدا ده زهکاتی ده که ویت له وهی به بی زه حمهت ئاوا
 دراوه، ئوههی به زه حمهت ئاوا دراوه (۰.۵٪) له سهدا پیښجی وهک ئاودانی له بیر و خرج
 کردنی مال تییدا، ئه گه هندیک پوچ به زه حمهت ئاودراو پوچه کانی تر و انه بونو ئه وا به
 گوپریه زورینه ی پوچه کان به چ شیوه یه ک ئاوا دراوه.

پاره: له گوندا پاره ئالقون و زیو بونه، بقیه پیمان ده لین (اشان) واته (بهها)، له ئالقوندا
 زهکات ناکه ویت هه تا ده گاته (۸۵) گرام، له زیو هه تا ده گاته (۵۹۵) گرام، له پاره زهکاتی
 ناکه ویت هه تا ده گاته بههای (۸۵) گرام ئالقون، یان (۵۹۵) گرام زیو، زهکاتی ئه مانه ش
 چل یه که، یاخود له (۰.۲٪) ئه و ئالقونه بق خورا زاندنه وه به کار دیت زهکاتی نیبه، ئوهه
 بق به کری دان و هله لگرننے زهکاتی هېي.

بۇ ئافرەت جائىزە بەكارھىتىنى ئاللىنون و زىو بە گوېرىدەي عادەت، دەكىرىت ئەندازەيەكى كەمى زىو بدرىت لە قاپ و قاچاخ، بۇ پىاوېش جائىزە بەكارھىتىنى بە كەمى وەك ئەنگوستىلە و عەينەك و شتى لەو جۆرە.

ئاللىنون جائىز نىيە بدرىت لە قاپ و قاچاخ، بۇ پىاوېش گەر نقد كەم بۇو و بە شتىكى تىرەوە بۇو وەك قۆپچە يان تەلى ددان بەنكردن جائىزە بە بى خۆشوبهاندىن بە ئافرەت. ئەگەر كەسىك مالى ھەبۇو زىياد و كەمى دەكىد، زەحەمەت بۇو زەكتى دەركات لە كاتى خۆيدا، بۆزىك لە سالەكەدا دىيارى دەكتات و هەرچەندە مالى ھەبۇو لە سەدا دۇو نىيۇلىتى دەردەكتات بەوانەشەوە كە سالى بەسەرنەچووە.

ئەگەر كەسىك موچەي ھەبۇو يان خانۇو يان زەوي ھەبۇو دەيدا بە كرى زەكتى ناكەۋىت ئەگەر لىتى پاشەكەوت نەكتات، ئەگەر كىرى و سالى بەسەردا رۆيىشت زەكتى دەكەۋىت، ئەگەر زەحەمەت بۇو بۆزىك لە سالەكەدا دىيارىي دەكتات بۇ زەكتات دان.

زەكتى قەرز: ئەوهى قەرزى لاي دەولەمەند بۇو، يان پارەي ھەبۇو دەستى دەكەۋىتەوە ئەوه زەكتى دەكەۋىت و واجبە ئەو كاتى كە دەستى دەكەۋىتەوە زەكتى سالەكاني پېشۈوتىرى لى بىدات هەرچەندە زۇر بىت، ئەگەر قەرزەكە بە تەماي نەمابۇو، وەك قەرز لاي كەسىكى موفلىس ئەوه زەكتى ناكەۋىت، چونكە ناتوانىت تەسەپۇفى تىيدا بكتات.

زەكتى شتومەكى بازىگانى: زەكتى تىيدا نىيە كەر چوار مارجى تىيدا نەبىت:

۱. مالى خۆى بىت. ۲. بۇ بازىگانى بىت. ۳. بەهاكەي بگاتە نىصابى ئاللىنون و زىو. ۴. سالى بەسەردا بېرات ئەگەر ئەم مەرجانە ئىتابۇو زەكتى لە ترخەكە دەركات، ئەگەر پارە و زىو و ئاللىنون ھەبۇو دەيختە پالى بۇ ئەوهى نىصاب تەواو بكتات، ئەگەر نىيەتى بەكارھىتىنى شتومەكەكە بۇو زەكتى لى ناكەۋىت وەك جل و بەرگ و سەيارە و شتى تر، ئەگەر نىيەتى بازىگانى لى ھىتىنایوھ سەرهەتايەكى نوى دادەنیت بۇ تەواو كردىنى سالىتىك.

زەكتى سەرفىتە: واجبە لەسەر ھەموو موسۇلمانىكە كە مالى زىياتى ھەبىت لەوهى بەشى خۆى و مال و مەندال دەكتات لە شەو و بۆزى جەژن، ئەندازەكەشى دۇو كىلۇق و پۈيىتكە لە خواردىنى عادەتى خەلگى شارەكە، بۇ ھەرنەفەرەيك نىز بىت يان مى: ئەوهى لەسەرى واجب بۇو، واجبە بۇ ئەو كاسانە كە نەفقەتى لە سەرىيەتى سەرفىتە بىدات ئەگەر پارەي ھەبۇو، باشتر وايە بۆزى جەژن پېش نويىز زەكتەكە بىدات و جائىز نىيە بېخاتە دواي نويىز، ئەگەر بۆزىك دۇو بۆزى پېش جەژن بىدات دەبىت، دەكىرىت سەرفىتەرى چەند كەسىك بە يەك كەس و هي يەك كەس دابەش بکىرىت بە سەر چەند كەسىكدا.

دەركەندىز زەكتات: دواي واجب بۇونى يەكسەر دەبىت دەركىرىت و بىدات بە ھەڙاران، شىت و مەندال واجبە بەرپرسەكانيان زەكتاتيان بۇ دەرىيكتات، سوننەتە بە ئاشكرا دەرىيكتات و خۆى بە سەر ھەڙاراندا دابەشى بكتات، مەرجە خاوهن زەكتات لە كاتى پىددانى زەكتەكە نىيەتى زەكتات دانى ھەبىت، جائىز نىيە نىيەتى خىرى لى بەھىنېت ئەگەر ھەموو مالەكەشى

نىصابى شتومەكى بازىگانى = بەھاى ۸۵ گرام ئاللىنون، يان بەھاى (۵۹۵) گرام زىو، دەتowanىت كاميان بەهاكەي كەملىرى دەكىرىت كاتى زەكتاتدان بەوهەيان حسابى بكتات.

بکات به خیر، باشت وایه زه کاتی شاریک به سه ره ژاری ئه و شاره دا دابه ش بکریت، به لام جائیزیشه بگوازیتەو بۆ شاریکی تر بۆ پیویستى، هەروهها جائیزه زه کاتی دوو سال بیدات ئەگەر نیصابی تەواو کردىبو.

ئەو كەسانەي زەكاتىيان پى دەشىت: ھەشتن: ۱. فەقىر. ۲. مسکين. ۳. كاربەدەستانى زەكات. ۴. دل راگىراوه كان. ۵. ئازاد كردنى بەندە. ۶. قەرزاران. ۷. له پىي خودا. ۸. پىيوار. ھەمووان بە گوېرەپ پیویستىي زەكاتىيان پى دەدریت، كاربەدەستانى زەكات نەبىت بە گوېرەپ كەنگەرى دەيدىرىتى، ئەگەر دەولەمەندىش بىت، زەكاتى له سەر لا دەچىت كەسىك بىداتە كۆمەللىك كە دەستيان بەسەر شاردا گرتۇوە، هەروهها ئەگەر كاربەدەست بە زۇرلىي بىتىنىت، بە دادپەرەرەنە دابەشى بکات يان نا.

نابىت زەكات بىرىت بە بىباوهپ، و بەندە، و دەولەمەند، و ئەوهى نەفەقهى لەسەريەتى، و بەنى ھاشم، ئەگەر داي بە كەسانىك شايەنلىنى نەبۈون بە نەزانى دوايى بۆي دەركەوت، لەسەرى لاناچىت، به لام ئەگەر داي بە كەسىك واي ئەزانى فەقىرە دوايى بۆي دەركەوت دەولەمەندە لەسەرى لا دەچىت.

خىركىدىن: پىغەمبەر ﷺ دەفرەرمۇيىت «إِنَّ مَا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلٍ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ عَلَمَهُ وَنَسَرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَّفًا وَرَثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لَابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ تَهْرَأْ أَجْرًا، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ» ابن ماجه. واتە: ئەوهى دواي مردىنى ئىماندار سودى لى دەبىنېت زانستىكى بلاو كردىتەو، مندىكى صالحى بەجى ھىشتبىت، قورئانىكى بە ميراتى جىھىشتبىت، مزگەوتىكى دروست كردىت، خانويكى بۆ پىيواران دروست كردىت، پۇبارىكى پاكىشابت يان خىرىكى كردىت لە كاتى له شساغى و پىش مردىنى، دواي دەكەۋىت لە دواي مردىنى.

روز و روز

۱۳۳

پۇنۇرى پەمەزان واجبه لەسەر: موسولمانى، ئاقلى، بالىقى، تواناى پۇنۇرى ھېبىت، لە حەيز و زەيساندا نەبىت، مەندالىش فەرمانى پۇنۇرى پى دەكىرىت بۇ ئەوهى پابىت لەسەرى، ھاتنى پەمەزان بە دوو شىت دەزانىرىت: ۱- بىتىنى مانگ لە لايەن موسولمانىكى بالىقى سەرپاست، ژىن بىت يان پىاوا. ۲- تەواوبونى (۳۰) پۇزى شەعبان - مانگى پىش پەمەزان -. سەرەتاي پۇزى لە شەبەقەوهىهە تا خورئاوابون. لە رۆزى فەرزدا دەبىت پىش شەبەق نىيەتى ھېبىت.

ئەوهى رۆز و بەتال دەكانەوه:

- ۱- جىماع كىردن: واجبه بىكىپتەوە كەفارەتىش بىدات كە: ئازاد كىردى بەندەيەكە، ئەگەر تواناى ئەوهى نەبوو، دوو مانگ لەسەر يەك بەپۇنۇر بىت، ئەگەر تواناى نەبوو، خواردى شەست فەقير بىدات ئەگەر نەي بۇ هيچى لەسەرنىي.
- ۲- ئاو ھاتنەوه: بە هوى ماج كىردن و دەست لى دان و ھىننانەوهى بەدەست، شەيتانىي بۇون هيچى لەسەرنىي و بەتالى ناكاتەوه.
- ۳- خواردىن و خواردىنەوهى بەئەنقىست، گەر لەبىرى چووبۇر ئەوه پۇنۇرەكەي تەواوه.
- ۴- خوين دەرهىتان بە هوى كەلەشاخ بان خويىندان، بەلام كەمىك بۇ فەحس يان بەبىي ويسىتى خۆى بە هوى بىرىن و خويىنى لووت بەتالى ناكاتەوه.
- ۵- خۆ پاشاندەنەوه.

ئەگەر تۆز چووه ناو قورىگىيەوه، يان لە كاتى ئاو پادان لە دەم و لووت ئاو گەيشتە قورىگى، يان بە هوى بىر كەردنەوهە ئاوى ھاتنەوه، يان شەيتانى بۇو، يان بەبىي ويسىتى خۆى خويىنى لى ھاتە دەرەوه يان پشايرەوه، پۇنۇرەكەي بەتال نابىتەوه، ئەگەر خواردى خوارد وايزانى شەوه دوايى دەركەوت پۇزى بۇو، يان خواردى خوارد بە پۇزى وائى زانى خۆر ئاوا بۇوه، بەلام ئاوا نەبووبۇر دەبىت پۇنۇرەكەي بىكىتەوه، بەلام ئەگەر لە شەو خواردى خوارد و دلىنيا نەبوو شەبەقى داوه. ئوا هيچى لەسەرنىي.

دۈكەنلىك ئەوهى رۆز و روز وان: حەرامە بەبىي عوزز پۇنۇرى پەمەزان بىشكىنلىكتى، واجبه لەسەر حەيزدار و ئەوهى لە زەيسانىدایە و كەسىك پىويىستى بىت بىشكىنلىكت بۇ پىزكار كەردىنى ژيانى كەسىك بىشكىنلىكت. سوننەتە گەشتىار ئەگەر لەسەرى زەحەمەت بۇو بىشكىنلىكت لە سەفرىيەكدا نويىزى تىدا كورت بىكىتەوه، يان نەخۇشىك ترسى ھەبىت زەرەرى پىنگەت، هەروەها كەسىك لە پۇزىدا گەشتى كرد، يان سكپر و شىرەدر ئەگەر ترسىيان بۇو خۆيان يان مەندالەكە يان زەرەر بەپىن بۇيان ھەيە بىشكىنلىك، لەسەر ھەموشيان واجبه بىگىنەوه، تەنها سكپر و شىرەدر ئەگەر لەبەر مەندالەكانيان بۇو بۇ ھەر پۇزىك تانى فەقيرىك دەدهن. ئەوهى تواناى پۇنۇرى نەبوو لەبەر پىريي يان نەخۇشىيەك كە چاك بۇونەوهى نىيە بۇ ھەر پۇزىك تانى فەقيرىك دەدهن و گىرتەوهى نىيە. ئەگەر گىرتەوهى دواخست تا پەمەزانىكى بەسەردا تىپەپى لەبەر عوزز تەنها دەيگىتەوه، ئەگەر بەبىي عوزز بۇو لەگەل گىرتەوهىدا بۇ ھەر پۇزىك تانى فەقيرىك دەدات.

ئەگەر بە هوى عوززەوه نەيگەرتەوه و مرد هيچى لەسەرنىي، ئەگەر بىي عوزز بۇو دەبىت بۇ ھەر پۇزىك تانى فەقيرىك بىدرىت لە جياتى ئەو، سوننەتە خزمە نزىكەكانى پۇنۇرى بۇ

بگرنووه ئەگەر خەمساردىيى تىدا كردىبوو، يان نەزى كردىبوو، يان هەر عىبادەتىكى نەزى كردىبوو سوننەتە لە باتى ئە و بۇي بىكەن. ئەوهى بە هوئى عۆزىكە وە پۇشۇ دەشكىيەت و عۆزەكە لە كاتى پۇزدا نامىنەت دەبىت واز لە خواردن و خواردنەوە بەينىت. ئەگەر لە كاتى پۇشۇ دەشكىيەت دەبىت واز لە خواردن بۇو، حەيزدار پاڭ بۇويەوە، نەخۆش چاك بۇويەوە، موسافىر گەپايەوە، مەندال بالغ بۇو، شىت چاك بۇيەوە و بە پۇشۇ نەبۈون، واجبه بىگرنووه ئەگەر تا نىيوارەش واز لە خواردن بېتىن. ئەوهى بە هوئى عۆزەوە پۇشۇ دەشكىيەت، بۇي نىيە پۇشۇ دەشكىيەت.

پۇشۇ سوننەت: خىوتىرينىيان بە پۇشۇ بۇونى پۇزناپۇزنىكە، دواى ئە و دووشەمە و پىيىنجىشەمە، دواى سى پۇز لە مانگىكدا باشتىرينىش پۇزى (۱۲، ۱۴، ۱۵) ئى مانگى هيجرىيە. سوننەتە زۇدېيى پۇزەكانى مانگى موھەپەم و شەعبان بىگرىت، ھەروھا پۇزى عاشورا، پۇزى عەرەفە، شەشەلان. مەكروھە پەجەب بە تەنها بە پۇشۇو بىت، ھەروھا پۇزى جومعە و شەمە، ئەگەر بەر پۇزەكانى تر يان پۇزناپۇز نەكەۋىت، ھەروھا مەكروھە پۇزى شك (يوم الشك) پۇزى (۳۰) ھەمى شەعبان ئەگەر ساف بۇو، ھەرامە پۇزى جەتنى پەممەزان و جەتنى قوربان بە پۇشۇ بىت، بۇ حاجى تەبىت ئەگەر پۇشۇ دەشكىيەت، ھەفەرەتى ھەبىت جائىزە جە لە يەكەم پۇزى جەتنى قوربان بە پۇشۇ بىت.

پەند رۇن كەردىنەوەيەك:

* ئەوهى غوسلى لەسەرە وەك لەشگران يان حەيز و ئافرتى لە زەيسانىدا بىت پاڭ بىنۇوە پىش نويىشى بەيانى، دەتوانن غوسلەكە دوا بخەن بۇ دواى نويىشى بەيانى و پارشىيە بکەن و پۇشۇوەكە يان دروستە.

* جائىزە ئافرەت دەرمان بخوات ئەگەر زەرەرى نەبۇو بۇ دوا خستنى حەيز بە مەبەستى عىبادەتكىردن لەگەل موسولماناندا.

* جائىزە پۇشۇوەوان تف قوت بىدات و بەلگەميش ئەگەر لەناو دەمدا نەبۇو.

* **پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت** « لَا تَرَأَلْ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا إِلَيْهِ فَلَمَّا أَخَرُوا السُّحُورَ » (أحمد) واتە: ئۇممەتى من باش دەبن هەتا پارشىيە درەنگ بکەن و بەربانگ زۇو بکەنەوە، ھەروھا دەفەرمۇيت « لَا يَرَأُ الَّذِينَ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ لَأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُوَحَّرُونَ » (أبوياود وابن ماجة والنمسائى) واتە ئەم دىنە ھەر بە پىشەنگىيى دەمىنەتىھەوە هەتا خەلکى بەربانگ زۇو بکەنەوە، چونكە كاۋۇر و جولەكە درەنگىيان دەخست.

* سوننەتە لە كاتى بەربانگدا دوعا بىكىت، چونكە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت « إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْلَرِ دَعْوَةً لَا تُرَدُّ » (ابن ماجة و البىهقى) واتە: پۇشۇوەوان لە كاتى بەربانگدا داوايەكى ھەيە پەت ناكىرىتىھە، سوننەتە ئەم دوعايە بىكىت « ذَهَبَ الظَّمَاءُ وَأَبْتَلَتُ الْعُرُوقُ وَتَبَتَّلَتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ (ابو داود) واتە: تىنۇيەتى رۇشتى دەدمار و رەگە كان تەر بۇونەوە و پاداشتەكەش جىڭىر بۇو ئەگەر خواى گەورە بىيەوىت .

* سوننەتە پۇشۇ بە (رطب) خورماى شل بشكىنەتىت، ئەگەر نەبۇو بە خورماى ئاسايى، ئەگەر نەبۇو بە ئاؤ.

* باشتره پۇزۇوهوان واز لە كل لەچاۋ كىردىن و قەترە كىردىن گۈئى و چاوهوھ بېھىنەن لە كاتى پۇزۇوهدا، ئەگەر بۇ عىلاج بۇو قەمى ناڭات، ئەگەر تامىشى هاتە قورپىگىيە و پۇزۇوهكەى دروستە.

* سىياڭ كىردىن بۇ پۇزۇوهوان سوننەتە لە ھەموو كاتىكدا بەبىٰ كەراھەت لەسەر راي پاستر.

* واجبە پۇزۇوهوان واز لە غەيىبەت و درق و فيتنەيى و ھاوشىيەكەنى بېھىنەت، ئەگەر كەسىك جىنلىرى پىيّدا با بلىت: من بەپۇزۇوم، بە پارىڭارى كىردىنى ئەندامەكەنى لە گۇناھ پۇزۇوهكەى دەپارىزىت، پىيغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيىت «مَنْ لَمْ يَدْعُ قَوْلَ الرُّورِ وَالْعَمَلَ إِلَيْهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدْعُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (البخارى) واتە: ئەو پۇزۇوهوانەي واز لە درق و كىردهوھ بىٰ كىردىنى ناھىنەت خواي گورە پىيوىستى بەوھ نىيە واز لە خواردىن و خواردىنەوھ بېھىنەت.

* سوننەتە ئەگەر پۇزۇوهوان بانگ كرا بۇ خواردىن دوعا بکات بۇ خاوهن خواردىنەك، ئەگەر بەپۇزۇو نەبۇو سوننەتە نان بخوات.

* شەوى (قەدىن) - شەوى قەدر باشتىرين شەوى سالەكەيە و لە دە پۇزى رەمەزاندىيە، نزىكتىرين شەويش شەوى بىست و حەوتە، خىر كىردىن تىيىدالە ھەزار مانگ خىرتىرە، لە نىشانەكەنى ھەلھاننى خۇرى بەيانىيەكەى بە شەوقى كەمەوھ، ھەوا مامناوهندە، پەنگە موسولىمان عىبادەتى تىيدا بکات، بەلام نەزانىت ئەو شەوهىيە، ئەوهى لەسەر موسولىمانە ھەولۇدانە و عىبادەت كىردىن زۇرە لە رەمەزاندا و لە دەرى كۆتايىدا بە تايىھتى و ھېچ شەۋىك بىٰ شەۋىنۇيىز بەرى نەكات، ئەگەر تەراویحىشى كرد با تەواوى بکات لەگەل ئىمامدا بۇ ئەوهى خىرى شەۋىنۇيىزى شەوهەكەى بۇ بىنوسىرىت.

* ئەگەر كەسىك بەپۇزۇو سوننەت بۇو، سوننەتە نەي شىكىنەت، بەلام واجب نىيە، ئەگەر شىكاندى بە ئەنقةست گوناھ نىيە و قەزاي لەسەر نىيە.

ئىعتىكەف: واتە مانەوهى موسولىمانىيەكى ئاقىل لە مزگەوتدا، دەبىت موسولىمان پاك بىت و لەشگران نەبىت - واتە غوسلى لەسەر نەبىت - لە مزگەوت نەيەتە دەرەوە بۇ كارى پىيوىست نەبىت، وەك خواردىن و سەرئاڭ كىردىن و غوسلى كىردىن بۇ نمۇنە، ئىعتىكەف بەتال دەبىتەوە بە چۈنە دەرەوە بەبىٰ پىيوىستى، ھەرۇھا بە جىماع، لە ھەموو كاتىكدا سوننەتە، لە رەمەزاندا بەتايىھتى و بە تايىھتى تىر لە دەرى ئەخىردا، لای كەمى ماوهەيەكە و باشتىر وايە لە شەو و پۇزىك كەمتر نەبىت، ئافرهەت بەبىٰ ئىزىنى مىردى جائىز نىيە ئىعتىكەف بکات، سوننەتە ئەوهى ئىعتىكەف دەكەت خۇرى بە عىبادەتەوە خەرىك بکات و واز لە زۇر شىتى حەللان و موباحى بىٰ سود - بېھىنەت دوور بکەۋىتەوە لەوهى پەيوەندىي بەوھ نىيە.

حج و عومره

حج و عومره واجبه له ژیاندا یهک جار.

مهربه‌گانی واجب بونیان: ۱- موسولمانیتی. ۲- عاقلی. ۳- بالغی. ۴- ئازاد بیت واته: بهنده نه بیت. ۵- توانا، تواناش خواردن و شتیکه پیش بچیته ئوهی. ئوهی حجه نه کرد ههتا مرد، بهلام توانای ههبوو، دواى مردنى لە پاره‌کەی بۆی دهکریت، شیت و بیباوھ پر حجه جیان دروست نییه، منداال و بهنده حجه جیان دروسته، بهلام جیگای فەرزەکە ناگریتەوه، ئوهی توانای نییه وەك فەقیر ئەگەر قەرز بکات و حج بکات حجه کەی دروسته. ئوهی حجه نه کردىت و حج بقیکى تر بکات ئوه بق خۆی حسیبە.

ئیحرام: ئوهی دەیه ویت نیحرام بکات، سوننەتە خۆی بشوات و خۆی پاك بکاتەوه، عەتر بدت لە خۆی هەرچى جلى دوداو هەیە لای بدت و دوو پارچە سپى (سەر و خوار) پاك لە بەر بکات و نیحرام بکات و بە وتى: (لېيىك اللەم عمرة)، يان (حج و عمرة)، ئەگەر ترسى ههبوو کە نەگاتە جى دەتوانىت بلېت (فان حبسنى حابس فەملى حىث حبسنى) واتە: ئەگەر پېگىرىك ههبوو ئەوا شوينەكم ئەوييە كە پېم تىدا لى گىراوه.

ئەو كەسەی حەز دەكەت بۆی هەيە بە سى شىيە بىكەت: (تمتع) (الإفراد) (القرآن) باشتىرينيان (تمتع) ۵، ئەويش: عومرە كردنە لە مانگە كانى حەجدا و تەواو كردنەتى، دواتر حج بکات لە هەمان سالدا، (الإفراد): تەنها نىھىتى حج بەتىت، القرآن: نیحرام بکات بە كردنى هەر دووكىيان، يان تەنها بە عومرە و دواتر حج بخاتە پالى پېش دەست پى كردنى تەۋەھەکەي، هەركات حاجى چووه سەر للاخەکەي تەلبىيە دەكەت و دەلىت: (لېيىك اللەم لېيىك، لېيىك لا شرييك لك لېيىك إن الحمد والنعمة لك والملک لا شرييك لك)، سوننەتە زۆر دووبارە بکەيتەوه هەروەها بە دەنگى بەر ز بۇوتىت بق ئافرەت نە بىت.

نەوانەن لە كاتى نیحراما قەددەغەيە: ۱- مۇو تاشىن. ۲- نىنۇك كردن. ۳- جلى دوداو بق پياوان مەگەر جلى سەرەوهى نە بىت، شەرالى لە بەر دەكەت، يان نە على نە بىو خوف لە پى دەكەت ئوهى لە سەرۇو قولەقاپىيەوە دەبېرىت بق ئوهى بکەويتە خوار قولەقاپىيەوه، فيدييەشى لە سەر نىيە. ۴- سەر داپۇشىن بق پياو. ۵- بۇن لە خۇدان (جل و بەدەن). ۶- پاوا كردن. ۷- ژن مارە كردن: حەرامە بەلام فيدييە نىيە. ۸- دەست لى دان و بەر كەوتىن بە شەھوتەوه جگە لە فەرج، فيدييە كەشى حەيوانىيەك، يان سى پۇذ بېپۇشۇ بۇون يان نانى شەش فەقير بەدەيت. ۹- جىماع كردن: ئەگەر پېش تەحەللى يەكم بىو ئەوا حەجەکەي بەتالە، بەلام واجبه تەواوى بکات و لە سالى داھاتۇو قەزاي بکاتەوه، هەروەها حوشتىرىك سەر بېرىت و بە سەر فەقيرى مەكەدا دابەشى بکات، ئەگەر دواى تەحەللى يەكم بىو حەجەکە بەتال نابىتەوه (بىنە) يەكم لە سەر واجب دەبىت، ئەگەر لە عەمەدا جىماعى كرد بەتال دەبىتەوه و حەيوانىيکى لە سەرە دەبىت قەزاي بکاتەوه، حەج و عەمەرە جگە لە جىماع بە هيچى دىكە بەتال نابىنەوه، ئافرەتىش وەك پياو وايە تەنها جلى دووراو لە بەر دەكەت، پەچە و دەستكىش نابىت لە دەست بکات.

فيدييە: دوو جۆره: ۱- ويستى خۆى: وەك فيدييە مۇوتاشىن، بۇن لە خۇدان، نىنۇك كردن، سەر داپۇشىن يان جلى دووراو لە بەر كردن، دەتوانىت يەكىك لەم شستانە بکات: سى پۇذ بەپۇشۇ بۇون، دانى نانى شەش فەقير، بق هەر فەقيرىك نىو ساوع (كىلۇ و نىويىك)، يان

سه‌ربری‌نی حه‌یوانیک، فیدیه‌ی پاویش هه‌رشتیکی کوشتبورو یه‌کیکی هاوشیوه‌ی بکاته قوربانی نه‌گهه دهست نه‌کهه دهست پارهه قیمه‌ته کهه دهکاته خیر.

۲- به ترتیب: وهک فیدیه‌ی (متمع) و (قارن) حه‌یوانیکه، یان فیدیه‌ی جیماع، (بدنه) یه‌که، نه‌گهه نه‌بیوو سی په‌ذ په‌زنوو له حه‌ج و حه‌وتی له ماله‌وه، قوربانی و ناندان ته‌نها بو فه‌قیری حه‌رم ده‌بیت.

پوونه ناو مه‌ککه: حاجی له کاتی چونه ناو مزگهه وته حه‌رامه‌وه نه‌هو زیکره ده‌خوینیت که له کاتی چونه زوره‌وه بق مزگهه وته ده‌خوینیت، دواتر ته‌وافی عه‌مره دهکات نه‌گهه (متمع) ببو، یان ته‌وافی (قدوم) نه‌گهه (مفرد) و (قارن) ببو، په‌شاکه کهه - پارچه‌ی سه‌رده - دهخاته زیر بالی پاستیه‌وه و لakanی ده‌داته وه به‌سه‌ر شانی چه‌پیدا، به به‌ردہ رشکه دهست پیده‌کات و دهستی لی ده‌دات و ماجچی دهکات یان ئیشاره‌تی بق دهکات و ده‌لیت: بسم الله، الله أكبر. له هه‌موو سوپانه‌وه یه‌کدا نه‌مه دهکات، دواتر مالی بهیت دهخاته لای چه‌پیه‌وه و حه‌وت جاره‌هه واف دهکات، له سیئی یه‌که‌مدا به هه‌نگاوی ورد به‌پله ده‌پوات به گویره‌ی توانا وله چواره کهه تردا به ئاسایی ده‌پوات، هه‌ر کات گهیشته پوکنی یه‌مانی دهستی لی ده‌دات و نه‌گهه توانسی، له به‌ینی شه‌و دوو روکنکه ده‌لیت: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الْأَذْنِيْكَاحَسْكَنَةَ وَفِي الْأَخْرَةِ حَسْكَنَةَ وَقَنَاعَدَابَ النَّارِ﴾ (البقرة: ۲۰۱) له باقی سوپانه‌وه که‌دا دعوا دهکات، هه‌ر دوعایه‌ک خۆی پیی خوش ببو، دوای ته‌واف نه‌گهه توانی له پشته مه‌قامه‌وه دوو رکات نویژی سوننکه دهکات و هه‌ر دوو سوپه‌تی (الكافرون) و (قل هو الله) یان تیدا ده‌خوینیت، دواتر له ناوی زه‌مزهم ده‌خواته‌وه، باشتره زور بخراته‌وه، دواتر ده‌گهه پیته‌وه و دهست له به‌ردہ ره‌شکه ده‌دات، دواتر له (الملتزم) دا له نیوان ده‌رگاکه و به‌ردہ ره‌شکه دعوا دهکات، دواتر ده‌چیت سه‌ر صهفا و ده‌لیت: دهست پیده‌که‌م به‌وهی خودا دهستی پیکردووه، نه‌م ئایه‌ته ده‌خوینیت‌هه وه ﴿إِنَّ الْصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ أَبْيَتْ أَوْ أَعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلَيْهِمْ﴾ (البقرة: ۱۵۸) الله أكبر دهکات و لاله الا الله دهکات و پوو دهکاته که‌عبه و دهستی به‌رز دهکاته‌وه و دعوا دهکات، دوایی داده‌به‌زیت و به‌رهو ئالا سه‌وزه‌که ده‌چیت و له ئالا سه‌وزه‌که‌وه به‌پله ده‌پوات تا ئالاکه‌ی تر، دواتر به ئاسایی ده‌پوات هه‌تا دهکاته مه‌پوه و له سه‌ر صهفا چی کرد له‌ویش هه‌مان شت دووبیاره دهکاته‌وه، جگه له خویندنی ئایه‌ته‌که، به‌لام دواتر داده‌به‌زیت و به‌رهو صهفا ده‌گهه پیته‌وه له نیوان دوو ئالاکه‌دا پله دهکات و بهم شیوه‌یه حه‌وت جاره‌هه مسه‌ر و نه‌وسه‌ر دهکات، له صهفاوه بق مه‌روه جاریک و له مه‌روه‌وه بق صهفاش جاریک، دواتر قزی کورت دهکاته‌وه یان دهیتاشیت که باشتره ته‌نها بق کاتی عمره‌ی (متمع) دا نه‌بیت که حه‌جی به‌دوادا دیت، به‌لام (موفرید) و (قارن) سه‌رتاشین و هه‌ندی شتی تریان بق حه‌للان نایبیت (تحلل) هه‌تا دوای بره‌جمی په‌زی یه‌که‌می جه‌شن (جمرة العقبة)، ئافره‌تیش وهک پیاوه ته‌نها به پله ناپوات له ته‌واف و سه‌عنی دا.

پونیه‌تی حه‌ج: له په‌زی (الترویه) دا که په‌زی هه‌شته مه نیحram دهکات نه‌گهه (تحلل) ای کردبوو له شوینی خۆی له مه‌که‌دا و ده‌چیت بق (مینا) بق نه‌وهی شه‌وهی په‌زی توه‌هم له‌وی بمنیتیه‌وه، که ره‌زه‌هله‌هات به‌ره‌فات ده‌که‌ویته بی، کاتیک کاتی نویژی نیوه‌ره‌هات

نویزی نیوهدپ و عهسر به قهصر و جهمع دهکات، عهرهفات همه مموی شوینی و هستانه تهنا دویلی (عرنیت) نه بیت، به نقدی زیکری (الله الاله وحده لاشریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدیر) رزور دعوا دهکات و تهوبه دهکات، که پژوئاوا بیو برهو (مزدلفه) دهچیت به دهد زیکر و تهلبیه و - لبیک اللهم لبیک - به لهسەرخو و ییقارهوه، که گیشته (مزدلفه) نویزی مه غریب و عیشا دهکات به قهصر و جهمع و لهوی "شهو ده مینیتیه وه و نویزی به یانی دهکات له سهرهتای کاته کهیدا و دعوا دهکات ههتا دونیا بوناک ده بیتیه وه، به لام پیش خوره له لهاتن به پی دهکه ویت که گیشته دویلی (محسن) نقد پله دهکات، نه گهر توانی ههتا دهکاته (مینا) لهوی دهست دهکات به پهجم کردنی (جمرة العقبة) حهوت بهرد دههاویزیت - له توک گهوره تر وله بندوق بچوکتر - له گهله هر بهردیکا الله أكبر دهکات و دهست بهرز دهکاته وه له کاتی هاویشتند، ده بیت بهرد که بکه ویتیه حهوزه که وه، به لام شهرت نییه بدادت به پایه به رزه که دا له کاتی هاویشتند تهلبیه ناکات، دواتر قوریانیه کهی دهکات و سهرتاشین و همه ممو شتیکی بق حه لال ده بیت ئافرهت نه بیت، نه مهش تهجه للولی یه که مه، دوای ئه وه دهچیت بق مکه و ته واقی (افاضة) دهکات که واجبه و حجج تهواو دهکات دوایی سهعی به یانی صهفا و مهروه دهکات نه گهر (تمتع) بیو، یان له گهله ته واقی (قدوم) سهعی نه کرد بیو، نه گهر ئه وهی کرد ئه وه همه ممو شتیکی بق حه لال ده بیت به ئافرهتیش وه، نه مهش (تحلل) ای دووه مه، دوایی ده گه ریتیه وه بق مینا، شهوه کانی لهوی ده مینیتیه وه و واجبه لهوی بمنیتیه وه، دوای ته او بیو نی و دوای کاتی نیوهدپ پهجم کردن دهست پیده کات، هر دانه یه ک حهوت بهرد، به (جمرة الأولى) جمره یه که م دهست پیده کات و حهوت بهرد دههاویزیت، دوایی دهچیت پیش وه و پاده وه ستیت و دعوا دهکات، دوایی دهچیت جمره ی ناوه راست و حهوت بهردی ئه ویش دههاویزیت و دوای ئه وه دعوا دهکات، دوای ئه وه (جمرة العقبة) دههاویزیت و راناهوستیت لایدا، دواتر له پژوئی دوه مدا ههمان شت دویاره دهکاته وه، نه گهر حه زی کرد پله بکات پیش مه غریب ده بیو. نه گهر خورئاوا بیو له پژوئی دوانزه هه مدا و هر له (مینا) دا بیو، نه و ده بیت هر لهوی بمنیتیه وه و پهجم بکات، به لام نه گهر نیه تی ده رچونی هیتابیو به هقی قه جه کهی به (قرآن) کردیت هه روهک موفره دایه، به لام قوریانیه کهی له سهره و هک (تمتع)، نه گهر ویستی بگه ریتیه وه ته واف بکات بق ئه وهی دواهه مین شت بیت که له حه جدا دهیکات، به لام حهیزدار و ئافرهتی زهیستان ته واقی مالثا واییان له سهه نییه، نه گهر مایه وه و به بازگانییه وه خه ریک بیو درویاره دهکاته وه، نه گهر به بی ته واقی مالثا وایی پیش: نه گهر نزیک بیو ده گه ریتیه وه و نه گهر دوور بیو قوریانیه کی له سهه.

پوکنه کانی حجج: چوارن **۱.** ئیحرام: نیه تی دهست پی کردنی عیباده ته کهیه. **۲.** و هستان له عهره فه. **۳.** ته واقی (افاضة). **۴.** سهعی صهفا و مهروه.

واجبات کانی هه شتن: **۱.** ئیحرام کردن له میقاته وه. **۲.** و هستان له عهره فه ههتا شه و. **۳.** مانه وه له (موزده لیفه) ههتا دوای نیوهدی شه و. **۴.** مانه وه له (مینا) شهوه کانی دووه م و سییم و چواره می جهتن (أیام التشريق). **۵.** پهجم کردن. **۶.** سهرتاشین یان کورت کردنه وهی. **۷.** ته واقی مالثا وایی. **۸.** قوریانی بق (تمتع) و (قارن).

پوکنه کانی عمره سیان: ۱- ئیحرام. ۲- تهوفا. ۳- سهعی.

واجبه کانیش دوان: ۱- ئیحرام له میقاتوه. ۲- سهرتاشین یان کورتکردنوهی.

* نهوهی پوکنیکی وازلى هینا حجهکهی یان عمرهکهی بـتـالـه، نـهـوهـی واجـبـیـکـی وازـلـى هـینـا بـهـ قـوـرـبـانـیـیـهـکـ پـرـدـهـ کـرـیـتـهـوـهـ، نـهـوهـی سـوـنـنـهـتـیـکـیـ وـاـزـلـىـ هـینـاـ هـیـچـیـ لـهـسـرـ نـیـیـهـ.

مـهـرـجـهـ کـانـیـ درـوـسـتـیـ تـهـوـافـ کـهـعـ سـیـانـزـهـنـ: ۱- مـوسـوـلـمـانـیـتـیـ. ۲- ئـاقـلـیـ. ۳- نـیـهـتـیـ

دـیـارـیـکـراـوـ. ۴- کـاتـیـ تـهـوـافـ هـاتـبـیـتـ. ۵- عـهـورـهـتـ دـاـپـوشـیـنـ. ۶- دـهـسـتـ نـوـیـشـتـیـ هـابـیـتـ، بـهـلـامـ

بـقـ مـنـدـالـ نـاـ. ۷- حـوـوتـ جـارـبـیـتـ بـهـ یـهـقـیـنـ. ۸- کـهـعـهـ لـایـ چـهـپـهـوـهـ بـیـتـ وـنـهـوهـیـ هـلـهـیـ

کـرـدـبـیـتـ تـیـیدـاـ دـهـبـیـتـ دـوـبـارـهـیـ بـکـاتـهـوـهـ. ۹- نـهـگـهـپـانـهـوـهـ. ۱۰- بـهـ پـیـ پـوـیـشـتـنـ بـقـ نـهـوهـیـ

تـوـانـایـ هـیـیـهـ. ۱۱- سـوـرـهـ کـانـ بـهـ دـوـایـ یـهـکـداـ بـیـتـ. ۱۲- لـهـنـاوـ مـزـگـهـوـتـهـکـهـدـاـ بـیـتـ.

۱۳- سـهـرـهـ تـاـکـهـیـ لـهـ بـهـرـدـهـ رـهـشـهـکـهـوـهـ بـیـتـ.

سـوـنـنـهـ تـهـوـافـ: دـهـسـتـلـیـدـانـیـ بـهـرـدـهـ رـهـشـهـکـهـ وـ مـاـچـکـرـدـنـیـ وـ أـللـهـ أـكـبـرـ کـرـدـنـ لـهـ

کـاتـهـدـاـ، دـهـسـتـلـیـدـانـیـ پـوـکـنـیـ یـهـمـانـیـ، پـهـلـهـ پـوـیـشـتـنـ وـ پـوـیـشـتـنـیـ ئـاسـایـیـ لـهـ شـوـیـنـهـ کـانـیـ

خـوـیـانـدـاـ، دـوـعـاـ کـرـدـنـ وـ زـیـکـرـ کـرـدـنـ لـهـ کـاتـیـ تـهـوـافـداـ، نـزـیـکـ بـوـونـهـوـهـ لـهـ مـالـیـ بـهـیـتـ، دـوـوـ پـکـاتـ

لـهـ پـشـتـیـ مـهـقـامـهـوـهـ کـرـدـنـ لـهـ دـوـایـ تـهـوـافـ.

مـهـرـجـهـ کـانـیـ سـهـعـ نـوـنـ: ۱- مـوسـوـلـمـانـیـتـیـ. ۲- ئـاقـلـیـ. ۳- نـیـهـتـ. ۴- بـهـ دـوـایـ یـهـکـداـ.

۵- پـوـیـشـتـنـ بـهـ پـیـ بـقـ بـهـ تـوـانـاـ. ۶- تـهـوـافـ کـرـدـنـیـ حـوـوتـ جـارـ. ۷- گـیـشـتـنـ ئـمـ سـهـرـ وـ ئـهـ

سـهـرـیـ شـوـیـنـهـکـهـ. ۸- لـهـ دـوـایـ تـهـوـافـیـکـیـ دـرـوـسـتـ بـیـتـ. ۹- سـهـرـهـ تـاـکـهـیـ لـهـ صـهـفـاـوـهـ بـیـتـ.

سـوـنـنـهـ تـهـوـافـ کـانـیـ سـهـعـ: دـهـسـتـنـوـیـزـ، پـاـکـیـ جـلـ وـ بـهـرـگـ وـ بـهـدـنـ، عـهـورـهـتـیـ دـاـپـوـشـرـابـیـتـ،

دـوـعـاـ وـ زـیـکـرـکـرـدـنـ لـهـ کـاتـیـ ئـهـنـجـامـدـانـیـداـ، بـهـلـهـ پـوـیـشـتـنـ وـ پـوـشـتـنـیـ ئـاسـایـیـ لـهـ شـوـیـنـهـ

دـیـارـیـکـراـوـهـکـانـدـاـ، سـهـرـکـهـوـتـنـ سـهـرـ صـهـفـاـ وـ مـهـپـوـهـ، دـوـابـدـوـایـ تـهـوـافـ بـیـتـ.

نـاـگـادـارـیـ: باـشـتـرـ وـایـهـ لـهـ هـمـانـ پـقـذـدـاـ پـهـجـمـ بـکـاتـ، بـهـلـامـ ئـهـگـهـرـ پـهـجـمـیـ پـقـذـیـکـیـ خـستـهـ

بـهـیـانـیـ یـانـ هـمـوـوـیـ دـوـاـخـسـتـ بـقـ دـوـاـهـمـینـ پـقـذـیـ جـهـنـ دـهـبـیـتـ.

قـوـرـبـانـیـ: سـوـنـنـاتـیـ مـوـئـکـهـدـیـهـ، ئـهـگـهـرـ نـیـهـتـیـ قـوـرـبـانـیـ بـیـتـیـتـ حـهـرـامـهـ لـهـ دـهـ پـقـذـیـ (ذـیـ

الـحـجـةـ) دـاـ دـهـسـتـکـارـیـ مـوـوـیـ لـهـشـیـ وـ نـیـنـوـکـیـ بـکـاتـ هـتاـ قـوـرـبـانـیـ دـهـکـاتـ.

عـقـیـقـهـ (حـهـوـتـمـ): بـقـ کـوـپـ دـوـوـ حـیـوـانـ وـ بـقـ کـجـ حـیـوـانـیـکـ لـهـ پـقـذـیـ حـهـوـتـمـ دـاـ، لـهـ وـ پـقـذـهـ دـاـ

سـوـنـنـهـتـ مـوـوـیـ سـهـرـیـ مـنـدـالـهـکـ بـتـاـشـرـیـتـ وـ بـهـقـدـ کـیـشـیـ ئـهـوـ مـوـوـهـ زـیـوـ بـکـرـیـتـ بـهـ خـیرـ،

سـوـنـنـهـتـ لـهـ وـ پـقـذـهـ دـاـ نـاوـ بـنـرـیـتـ وـ خـوـشـتـرـیـنـ نـاوـ لـایـ خـودـاـ (عـبـدـالـلـهـ، عـبـدـالـرـحـمـنـ)، حـهـرـامـهـ

نـاوـنـانـ بـهـ (عـبـدـ)ـیـ غـیرـیـ خـودـاـ، وـهـکـ عـبـدـالـنـبـیـ، عـبـدـالـرـسـوـلـ، ئـهـگـهـرـ عـقـیـقـهـ کـهـوـتـهـ کـاتـیـ

قـوـرـبـانـیـیـهـ وـ ئـهـوـهـ یـهـکـیـکـیـانـ جـیـگـایـ هـرـدـوـوـکـیـانـ دـهـگـرـیـتـهـوـهـ.

سـوـدـیـکـ: ئـهـوـهـیـ دـهـچـیـتـهـ مـزـگـهـوـتـیـ پـیـغـمـبـرـ ﷺـ بـهـ دـوـوـ رـکـاتـیـ تـهـ حـیـیـتـوـلـمـهـ سـجـیدـ دـهـسـتـ

بـقـ دـهـکـاتـ، دـوـایـیـ دـهـچـیـتـهـ لـایـ کـوـپـهـکـهـ وـ بـوـوـ دـهـکـاتـ بـیـغـمـبـرـ وـ پـشـتـ دـهـکـاتـهـ قـبـیـلـهـ وـ بـهـ

هـبـیـهـتـهـوـهـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ بـبـیـنـیـتـ وـ دـهـلـیـتـ: **الـسـلـامـ عـلـیـکـ یـاـ رـسـوـلـ اللـهـ**، گـهـرـ زـیـاتـرـیـ وـتـ باـشـهـ،

پـاشـانـ بـهـئـنـدـازـهـیـ بـالـیـکـ بـقـ لـایـ رـاـسـتـ دـهـ جـوـلـیـتـ وـ دـهـلـیـتـ: **الـسـلـامـ عـلـیـکـ یـاـ آـبـاـ بـکـ الصـدـیـقـ،**

الـسـلـامـ عـلـیـکـ یـاـ عـمـ الـفـارـوقـ، **الـلـهـمـ اـجـزـهـمـاـ عـنـ نـبـیـهـمـاـ وـ اـلـاسـلـامـ خـیـرـاـ**، دـوـایـیـ بـوـوـ دـهـکـاتـهـ

قـبـیـلـهـ وـ حـوـجـرـهـ دـهـکـهـوـیـتـهـ لـایـ چـهـپـیـ وـ دـوـعـاـ دـهـکـاتـ.

چەند بابەتیکى بەسسوودىن جۇراو جۇر

*** گوناھو تاوان:** لاقچون و رەشبوونەوهى بە چەند شىتىك ئەبىت، لەوانە: تەوبەى راستەقىنه، داوايلىخۇش بۇون، كىدارى چاکە، تووش بۇونى بەلا و نارەحەتى، خىز و صەدەقە، پاپانەوهى خەلکى تر، ئەگەر ھېشتا مابۇ خوايى گەورە لىئى خۇش نەبۇو، ئەوا سزاي ئەدرىت لە قىبردا، يان لە دۆزى دوايدا، يان لە دۆزەخدا تارەك پاڭ ئەبىتەوە لە گوناھەكانى، پاشان ئەچىتە بەھەشت ئەگەر بە يەكخواپەرسى يەوهە مردىبىت، بەلام ئەگەر بەبىياوهەپى يان ھاوهەن پەيداكردن يان دوورۇويى مردىبىت ئەوا بە ھەميشەبىي لە دۆزەخدا ئەمېتىتەوە. گوناھ و تاوان شويىنەوارى نۇر لەسەر مەرقۇ - جىنەدەھىلىت.

شويىنەوارى لەسەر دل و دەرۇون: دەبىتە هوى بىن تاقەتى و تارىكى و سەرشۇرى و نەخۇشى و پەرەدە لە نىوان خواو بەندەدا، شويىنەوارى لەسەر دىن بىرىتىيە: لە ھەتانانى گوناھى تر و بىن بەش بۇون لە گۈيپايمەلى و دوعاى پىيغەمبەر ﷺ و دوعاى فريشتنەكان و موسولمانان.

شويىنەوارى لەسەر رىنق و رۇزى: نەمانى ئەو پۇزىيە و لاجچونى نىعەمەتكانە نەمانى پىيت و بەرەكەتى مالە، شويىنەوارى لەسەرتاك: نەمانى بەرەكەتى تەمەنە و ھەتانانى ژيانى تەنگ و نارەحەتە و گران بۇونى كاروبىارە. شويىنەوارى گوناھ لەسەركەدەوەكان: وەرنەگەرتىيانە لە لاي پەروەردىگار، شويىنەوارى لەسەر كۆمەلگا: ئەبىتە هوى دۆزەمندارى و نەبارانى باران و شتى تىرىش.

*** خەم و خەفەت:** دل ئاسسوودەبىي و بەختەوەرى و دل شادى ئاواتى ھەموو كەسىكە و بەھۆى بەختەوەرىيەو ژيانى ئاسسودە بەرەم دىت، بۇ دەستىكەوتىنى بەختەوەرى چەند ھۆكارى دىنى و سروشىنى و كىدارى ھەيە، كە كۆنابىنەو بۇ باوهەردا نابىت، لەو ھۆكارانە: ۱- باوهەر بە خوايى گەورە ۲- جىبەجى كىدىنى فەرزەكان و دوورىكەوتىنەوە لە قەدەغەكراوهەكان. ۳- چاکەكىدىن لەگەل خەلکى بە قسە و كىردهوە و جۆرەها چاکە. ۴- خەرىك بۇون بە كار يان زانستى بەسسوود لە دىن يان دونيمايدا. ۵- بىرگەردىنەوە لە داھاتتوو يان راپىدوو بەلكو خەرىك بۇون بەكارى رۇزانەوە. ۶- نۇر يادى خوايى گەورە كىرىن. ۷- لە بەرچاوبوبۇنى بەخشىش ئاشكراو شاراوهەكانى پەروەردىگار. ۸- روانىن بۇ كەسانىكە كە لە ئىمە كەمترىيان ھەيە و نەوهە ئاۋانەي مالى دونيمايان زىاترە لە ئىمە. ۹- ھەلدان بۇ لابىدىنى ھۆكارەكانى خەم و خەفەت و بەدەستخىستنى ھۆكارەكانى بەختەوەرى. ۱۰- هانا بىردىن بۇ پەروەردىگار بە دوعا و پاپانەوە بۇ لابىدىنى خەم و خەفەت.

سسوودىك: ئىبراھىمى خواص - رحمة الله - ئەلتىت: دەرمانى دلەكان پىتىنج شتە: خوينىدىنى قورئان بە تىيگەيشتنەوە، خالى بۇونى گەدە، شەنۋىيىز كىرىن، پاپانەوە لە بەرەبەياندا، ھاپپىتەتى پىاواچاكان.

*** ئىن ھېتىان:** سونەتە بۇ كەسىكە ئارەزوى ھەبىت و لە زىنا نەترسىت، دروستە بۇ كەسىكە ئارەزوى نەبىت، واجبە بۇ كەسىكە بىتسىنى توشى زىينا بېبىت، پىش ئەخىرت بەسەر حەجي واجبىدا، حەرامە روانىن بۇ ئافرەتى نامە حەرەم ھەروەها روانىن بە ئارەزوەوە بۇ ئافرەتى پىر و مىزمنالى مۇولىتەھاتوو.

مەرچەكانى نىكام: ۱- دىاريکەرنى بۇوك و زاواكە، كەواتە دروست نىيە قسەي سەرپەرشتىيارى ئافرەتەكە: ئەوا لىم مارەكىرى يەككىك لە كەچەكانى، كاتىك زىاتر لە كەچىكى ھەبىت. ۲- رازىبوبۇنى كورەكە ئەگەر بالغ و ئاقل بىت، وە پازىبوبۇنى كچى ئازادى ئاقل، ۳- سەرپەرشتىيار: دروست نىيە ئافرەت خۆى مارە بىكات لە كەسىكى تر، ئەوهەش كە سەرپەرشتىيارى ئافرەتەكە نىيە

دروست نییه ماره‌ی بکات مه‌گهر سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌ی ریگر بیت له ماره‌کردنی له هاوشانی نافره‌ته‌که، شیاویرین که‌س به ماره‌برپنی له که‌سیکی تر باوکتی پاشان باپیری و بهره‌و ژور، پاشان کوری خوی و نهوهی ئه‌و بهره‌و خوار، پاشان برای دایک و باوکی پاشان برای باوکی..هند. **۴- شاهید:** بونی دوو شاهیدی پیاوی بالغی ئاقلی داده‌روهه پیویسته.

۵- نه‌بونی ریگر له هردوو لایانه‌وه به شیر خواردن یان نه‌سه‌ب یان خزمایه‌تی.
نه‌وانه‌ی دروست نییه ماره بکرین: یه‌که‌م: بق‌هه‌میشه‌بی که چه‌ند به‌شیکن.

۱- به‌هئی ره‌چه‌له‌که‌وه که دایک و نه‌نک به‌ره‌و ژور، کچ و کچی کوره‌چه‌ند به‌ره‌و خوارین، خوشک به‌ره‌هایی، کچی خوشک و کچی کوره‌چه‌ند به‌ره‌و خوشک، کچی برا به‌ره‌هایی و کچ‌کانیان و کچی کوره‌کانیان و کچی کچ‌کانیان هه‌رچه‌ند به‌ره‌و خوارین، خوشکی باوک و دایک هه‌رچه‌ند به‌ره‌و خوارین. **۲- به‌هئی شیر خواردن‌وه:** هه‌رام بونه‌که‌ی وه‌کو نه‌سه‌ب واایه، ته‌نانه‌ت له ژن و ژن خوازیشدا. **۳- به‌هئی خزمایه‌تیه‌وه** (ژن و ژنخواری) دایک و نه‌نکی ژن، هه‌روه‌ها خیزانی باوانی نه‌سه‌بی و خوی، کچی خیزانی هه‌رچه‌ند به‌ره‌و خوارین.

دووه‌م: بق‌ماوه‌یه‌کی کاتن: که دوو جون: **۱- به‌هئی کوکردن‌وه له یه‌ک کاتدا، وه‌کو** کوکردن‌وه‌ی دوو خوشک، یان کوکردن‌وه‌ی نافره‌تیک له‌گه‌ل پوریدا جا خوشکی باوکی ئه‌و نافره‌ته بیت یان خوشکی دایکی بیت. **۲- به‌هئی ریگریه‌کی تره‌وه** که له‌وانه‌یه نه‌مینیت وه‌ک نهوه‌ی ئه‌و نافره‌ته خیزانی که‌سیکی تر.

سودیک: بق‌دایک و باوک ره‌وانیه که زقد له منالی خویان بکه‌ن بق‌ژن هینان له و که‌سی که خویان ئه‌یانه‌ویت، واجب نییه له‌سر پیاو که به گوییان بکات و نایبته که‌سیکی سه‌رپیچی کار له دایک و باوک به‌م کرداره.

*** ته‌لاق دان:** هه‌رامه ته‌لاقدانی نافره‌ت ئه‌گهر له حه‌یزدا بیت، یان زه‌یستانی بیت، یان پاک بیت و له‌گه‌لی جووت بوبیت، له هه‌موو ئه‌و حالتانه‌دا ته‌لاقی ئه‌که‌ویت. ته‌لاقدان به بی‌پیویستی ناپه‌سنه‌نده، به‌لام له‌بهر پیویستی دروسته، سونه‌ته بق‌که‌سی که ژن هینان زه‌ره‌ری لی‌ بدات، واجب نییه به‌گوییکردنی دایک و باوک له ته‌لاقداندا، هه‌رکه‌س بیه‌ویت له خیزانه‌که‌ی جیابیبیت‌وه هه‌رامه له یه‌ک ته‌لاق زیاتری بدات، پیویسته خیزانه‌که‌ی له خاوینی دا بیت و جیمامعی له‌گه‌ل نه‌کردبیت‌وه یه‌ک ته‌لاقی بدات، ته‌لاقی تری نه‌داد تا ماوه‌ی عیدده‌ی به‌سر ده‌چیت، هه‌رامه بق‌نافره‌تیک که ته‌لاقه‌که‌ی رجعی بیت (واته ته‌لاقی یان دوانی ماییت) له مالی خوی ده‌رچیت‌ده‌ره‌وه، یان میزده‌که‌ی ده‌ری کات پیش ته‌واوبونی ماوه‌که‌ی، ته‌لاق که‌وتن به وتن ئه‌بیت نهک ته‌نها به نییه‌ت.

*** سویند خواردن:** که‌فاره‌تی سویند به چوار مه‌رج پیویست ئه‌بیت: **۱- مه‌به‌ستی سویند خواردن بیت.** سویند دانامه‌زیریت به‌وه‌ی ته‌نها به زمان بلیّی به‌بی‌ نهوه‌ی به‌دل په‌سندی بکات، ئه‌وه پیّی ده‌وتری سویندی سه‌رزاره‌کی (یمین اللغو)، وه‌ک نهوه‌ی له‌کاتی قسه‌کردندا بلیّ (نا وه‌للا) یان (ئه‌ری وه‌للا).

۲- سویند خواردن‌که له‌سر شتی بیت که له داهاتوودا بیت و بکریت، یان به رابردوویه‌ک که نه‌یزانیت، یان گومانی هه‌بیت که راست ده‌کات، یان بزانیت و به درق سویند بخوات که پیّی ده‌وتری (یمین الغوس) و له گوناهه گه‌وره‌کانه، یان سویند بخوات بق‌داهاتوو وابزانی که راست ده‌کات به‌لام به پیچه‌وانه‌وه ده‌رچیت.

۳ به ئاره زوی خۆی سویند بخوات و زوری لى نه کریت. **۴** سویند بخوات به وەی ئە و شتە بکات کە سویندی خواردووه نەیکات يان بە پىچەوانووه، ئەگەر سویندی خواردوو (ان شاء الله) ئى كرد ئەوا كەفارەتى له سەر واجب نابى بە دۇو مەرج. **۱** سویندەكە و مەرجەكە بېيەكە وە بىت. **۲** مەبەستى راوه ستانى سویندەكەي بىت له سەر ويسىتى خواى گۈرە، وەك بلى: سویند بە خوا (ان شاء الله).

ھەر كەس سویندی خوارد له سەر شتىك و بۆى دەركەوت بە رەزە وەندى لە پىچەوانە كە يىدایە ئەوا سوونەتە كەفارەتى سویندەكەي بىات و كارە خىرەكە بکات.

كەفارەتى سویند: بىتىيە لە تىرىكىدىنى دە هەزار بۆ ھەمۇو ھەئارىك نيو صاع خواردن بىات (دەكاتە كىلىق و ربىعى) يان جلوپەرگىان بۆ بکات، يان بەندەيەك ئازاد بکات، ئەگەر ئەيتوانى پىويسىتە سى رۆز لە سەر يەك بە رۆزۇ بىت، ھەركەس بە رۆزۇ بىت لەگەل ئەۋەدا ئەيتوانى خواردنى ھەئاران يان بەرگىان بۆ بکات ئەوا بۆى بىرى ناكەويت، دروستە كەفارەت پىش سویند خستنەكە يان لە دوايىي دا، ھەر كەس زىاد لە جارىك بۆ شتى سویند بخوات يەك كەفارەت بۆى بىرى ناكەويت، بەلام ئەگەر شتەكان نقد بۇون كەفارەتە كانىش زور دەبن.

*** نەزەر كەردىن:** جۆرە كانى: **۱** نەزىر رەھا وەكى بلى (نەزىركەم لە سەر بىت ئەگەر چاك بۇومەوە) و بى دەنگ بىت و نەزىركى دىيارى كراوى مەبەست نەبىت، ئەوا كەفارەتى سویندى ئەكەويتە سەر ئەگەر چاك بۇوه. **۲** نەزەرى تۈورەبىي و رقەكارى: بىتىيە لە گىرىدانى نەزەركەي بە مەرجىتكەوە بە مەبەستى نەكىدىنى ئىشىك يان ھاندان بۆ كەنلى وەك ئەۋەدى بلى: (ئەگەر قىسم لەگەل كەدى سالىڭ بە رۆزۇ بىم) حوكىمەكەي بىتىيە لە وەى كە سەرىشكە بە وەى كە ئە و كارەي لە ئەستقى گۇتووه بىكات يان كەفارەتى سویندىك بىات لە كاتى قىسىم تەكىندا. **۳** نەزىر موباح وەكى: بلى (نەزىرىت جەلە كامن لە بەر بىكەم) حوكىمەكەي: يان جەلە كانى لە بەر بکات يان كەفارەتى سويندىك بىات. **۴** نەزىر ناپەسەند وەكى: (نەزىرىت كە خىزانەكەم تەلاق بەدەم) حوكىمەكەي: سوننەتە كەفارەتى سويندىك بىات و نەزەر كە جىيەجى نەكات ئەگەر كەدى كەفارەتى لە سەر نىيە. **۵** نەزىر گۇناھو تاوان (نەزىرىت لە سەرم دىزى بىكەم) حوكىمەكەي: حەرامە وەفاي پى بکات و ئەبىت كەفارەتى سويندىك بىات، ئەگەر كەدى ئەوا گۇناھبارە و كەفارەتى لە سەر نىيە. **۶** نەزىر گۇنپايدىلى: وەكى (نەزىرىت لە سەرم ئەۋەنە نویز بىكەم) بە مەبەستى نزىك بۇونەوە لە خواى كەررە، ئەگەر مەرجى بۆ دانا وەك چاپۇنە وەى نەخوشى ئەۋە واجبە جىيەجى بکات ئەگەر مەرجەكە هاتە جى، بەلام ئەگەر مەرجى دانەتابۇو پىويسىتە نەزەركەي بە رەھايى جىيەجى بکات.

*** شىر پىدان:** ئەۋەدى كە بەھۆى نەسە بە وە حەرام دەبىت بەھۆى شىر خواردىنىشە وە حەرام دەبىت، بە سى مەرج: **۱** شىرى ئافرەتكە لە مىنال بۇونەوە پەيدابۇوبىت نەك شتى تى. **۲** شىر پىدانى مىنالەكە لە دوو سالى يەكەمى تەمەنيدا بىت. **۳** ژمارەي شىر پىدانە كان پىتىچ جار زىاتر بن بە دلىيائى، مەبەست بە شىر پىدانىك مژىنى مەمكى ئافرەتكە يە تا وازى لى دىيىن ئەك تىر خواردن، بەھۆى شىر پىدانە وە نەفەقە و مەسرەف و میراتى لى بىدن ناچەسپى.

*** وەسيەتكەردىن:** كەسىكە كە حەقىكى كەسىكى ترى لە لابىت و بەلكەش نەبىت لە سەرى كە ئە و حەقە بىرىتەوە بە خاوهەنە كەي لە دواي مردىنى، واجبە وەسيەتى بکات بۆ دانە وەى حەقە كە، كەسىكىش كە مالى زورى لەپاش بە جىددە مىننېت، سوننەتە وەسيەت

بکات به صده‌ده قه‌کردنی پینجیه کی ماله‌که‌ی بق هزاریکی خزم که میراتگر نه بیت یان بق هزاریکی ترو زانایه‌ک و پیاوچاکیک، و هسیه‌ت بق هزاریک که میراتگری هه بن نا په‌سنه، به‌لام نه‌گه‌ر دهوله‌م‌ند بن نهوا دروسته، و هسیه‌تکردن به زیاد له سی یه‌کی مال بق که‌سی بیگانه حرامه، حرامه بق میراتگر با که‌میش بیت مه‌گه‌ر میراتگره کانی تر ریگه بدنه دوای مردنی، و هسیه‌ت به‌تال نه بیته‌وه به قسیه میراتکه‌ره که که بلی: په‌شیمان بومه‌وه یان به‌تالم کرده‌وه یان گوریومه.. هتد.

په‌سنه و پاکه که له‌سره‌تای و هسیه‌ت نامه‌که‌یدا بنویست: بسم الله الرحمن الرحيم: نه‌مه نه‌و و هسیه‌ته‌یه که فلانه‌که‌س کردوبه‌تی که شاهیدی نه‌دات هیچ خواهیک نیبه بیچگه له زاتی (الله) تاکه‌و هاویه‌شی نیبه، مرحه‌مهد به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خواهی علیه، به‌هه‌شت حقه و دوزه‌خ حقه و قیامه‌ت دیت و گومانی نیبه، خواهی گهوره خه لکانی ناو گوره‌کان زیندو ده‌کاته‌وه، و هسیه‌ت نه‌گه‌ر نیماندارن، نامؤزگاریان ده‌که‌م به‌ن له نیوان خویاندا، گویرایه‌لی خواه پیغه‌مبه‌رکه‌ی بکه‌ن نه‌گه‌ر نیماندارن، نامؤزگاری ده‌کرد **﴿يَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَطَ لَكُمُ الَّذِينَ فَلَمْ تُمُوتُنَّ إِلَّا وَأَسْمَرُ مُسْلِمُونَ﴾** (آل‌بقرة: ۱۲۲) واته: روله‌کاتم خواه نه‌م ثائینه‌ی بق نیوه هه لبزاردووه نیتر نیوه‌ش هه‌ول بدنه به موسولمانی نه بیت مه‌من.

* سوننه‌ته نه‌گه‌ر صه‌لاواتی دا له‌سره پیغه‌مبه‌ر علیه هردوو ووشه‌ی - الصلاة والسلام - به‌یه‌که‌وه بلیت و تهنا یه‌کتکیان نه‌لتیت، بیچگه له پیغه‌مبه‌ران به تهنا صلاواتیان لی نادات بق نمودونه نالیت ابوبه‌کر علیه السلام - نه‌م جوره ناپه‌سنه‌ده و تهنا باش نیبه، به‌لام دروسته به کوی ده‌نگی زانایان که غه‌یری پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل نه‌وان بخات و بلیت "اللهم صل على محمد و على آل محمد و اصحابه و ازواجه و ذريته" ، سوننه‌ته داوای رازی بونی خواهی گه‌روه و ره‌حمه‌ت بکات بق هاوه‌لآن و تابعینی و نه‌وانه‌ی دوای نه‌وان له زانایان و خواپه‌رستان و سه‌رجه‌م چاکان بهم شیوه‌یه بلی: ابو حنیفه و ملک و شافعی - ره‌زای خوایان لیبیت - یان ره‌حمه‌تی خوایان لی بیت.

* **سه‌ربین:** پیویسته سه‌ربینی نازه‌ل تاوه‌کو بخوریت، نه‌بیت نازه‌ل‌که **۱. خواردنی** حه‌لآل و دروست بیت. **۲. توانا هه بیت که سه‌ری ببریت.** **۳. نازه‌لی و شاکانی بیت.**

سه‌ربینی نازه‌ل چهند مه‌رجی هه‌یه: **۱. نه‌بیت قه‌سابه‌که ناقل بیت.** **۲. پیویسته نامیری سه‌ربینه که نینیوک و ددان نه بیت.** **۳. بربنی بوری هناسه و خواردن و هردوو شاده‌ماره‌کانی یان یه‌کتکیان.** **۴. وتنی بسم الله له کاتی جووله‌ی دهست بق سه‌ربین، نه‌گه‌ر بیری چوو قهیناکه، نه‌گه‌ر به غه‌یری عه‌رہ‌بیش بیلیت ده‌بیت، سوننه‌ته له‌گه‌ل (بسم الله) که‌دا "الله اکبر" پیش بکات.**

* **راووشکار:** بروتیبه له نیچیر گرتن، به‌مرج گیراوه نه‌و نازه‌ل‌هی که راو ده‌کریت: **۱. خواردنی حه‌لآل بیت.** **۲. کتیوی بیت و دهسته‌مۆ نه بیت.** **۳. ده‌سه‌لااتی به‌سه‌ریدا نه بیت.** حکمی راوکردن: دروسته بق که‌ستیک مه‌بستی بیت و ناپه‌سنه‌ده بق کالته و گه‌پ، نه‌گه‌ر به شوینکه وتنی نیچیره که خه لکی نازار نه‌دا نه‌وا حرامه.

به چوار مه‌رج راوکردن دروسته: **۱. راوجیه‌که له و که‌سانه بیت که سه‌رباوی دهستی حه‌لآل.** **۲. نه‌و نامیره‌ی به‌کاری دینی دروست بی پیی سه‌ربینت، به و شیوه‌یه تیز بیت وه‌کو پم و تیر و وینه‌ی نه‌وانه، نه‌گه‌ر راوکردنکه به هۆی نازه‌لی برینداره که‌وه بوو وه کو**

هلهلو يان سهگهوه بwoo پیویسته راهیتراو بن. **۳** مه بهستی را وکردن که بکات بهوهی ئامیری را وکردن که ای هلبذات به مه بهستی را وکردن، به لام نهگهره روا ههلىدا و بهر ئازهلهلىک که ووت دروست نییه بیخوات. **۴** وتنى - بسم الله - له کاتى هاویشتنى ئامیره که دا و نابى "بسم الله" له بىر بچىت، نهگهره بىری چوو خواردىنى حهلاان نابىت.

*** خواردن و خواردنوه:** هەموو شتىكە كە بخورىت يان بخورىتتەوه، بهلگە لەسەرى ئەوهى كە خواردىنى دروستە، خواردىنى هەموو خۇراكىتكى بە سى مەرج حهلاان: **۱** پاك بىت. **۲** زيانى نەبىت بق مرۆڤ. **۳** قىزهون نەبىت. هەموو خۇراكىتكى پىسى وەك خوين و مەدارەوه بwoo خواردىنى حهرامە، هەروهەا هەرشتى كە زيانى هەبىت وەك ژەھەر. يان قىزهون بىت وەك شىاکە و مىز و كېچ و ئەسپى. لە ئازهلهلى وشكانى كەرى مالى و هەر ئازهلهلى كە پاوبىكتا بە كەلېكەكانى وەك شىئر و پلنگ و گورگ و ويىز(فەد) و سەگ و بەراز و مەيمون و پشىلە هەرچەندە مالىش بىت خواردىنى حهرامە، هەروهەا رىۋى و سەمۇرە بىيچگە لە كەمتىيار، لە بالىنە كاندا ئەوهى كە راوبىكتا بە نىتىكى وەك هلهلو و باز و واشه و شاهىن و كۈلارە و كۈندهپەپوو خواردىنى حهرامە، هەر بالىنە يەك كە لاكە تۆپپىو بخوات وەك هلهلو و سەرگەپ و لەقلەق خواردىنى حهرامە، گوشتى هەر ئازهلهلىك كە عەرب بە پىسى دابىنى حهرامە وەك شەمشەمە كۆتۈر و مشك و شەنگە سوورە(زەردەوالە) و هەنگ و مىش و پەپولە و پەپوسلىيماڭە و ئۇڭو و مار، هەروهەا حەشرات وەك و كرم و جرج و قالۇنجە و مارمەيلكە، هەر ئازهلهلى كە شەرع فەرمانى بە كوشتنى كەدووه وەك دووپىشك يان فەرمانى كەدووه بە نەكوشتنى وەك مىرۇولە ئەوا خواردىنى حهرامە، هەر ئازهلهلى لە گوشت خوراۋىك و گوشت نەخوراۋىك لەدايىك بوبىتت خواردىنى حهرامە وەك (سيخ) كە لە كەمتىيار و گورگ لەدايىك دەبىت، به لام ئازهلهلىك لە دوو ئازهلهلى حهلاان دروست بىي حهرام نىيە وەك نىتىر كە لە كەرەكىيۇي و ئەسپ پەيدا بىت، جىڭ لە ئەمانەي باسماڭىردىن خواردىنى گوشتى ئازهلهلىكانى تر حهلاان، لەوانە رەشەولاخ و ئەسپ و ئازهلهلى كىيۇي وەك زەرافە و كەروپىشك و وورج و كۆپەلەكەنە وېزىنە مۇھە و ئاسك و بالىنە كان وەك نەعامە و مريشك و تاوس و توتى و كلتىر و چۆلەكە و مراوى وقاز و بالىنە ئاوى هەموانىيان، ئازهلهلى ئاوى بىيچگە لە بقق و مار و تىمساح، هەر روهىكى كە ئاۋى بدرىت يان پەين بىرىت بە پىسى ئەوه دروستە بەرۇبومەكەي بخورىت بە مەرجى تام و بۇنى پىسىيەكەي دەرنە كەھۋىت تىتىدا، نەگەرنا حهرام دەبىت، خواردىنى خەلۇز و قورپ و گل ناپەسەنە، خواردىنى پىاز و سير مەگەر دوای كۈلاندىنى، نەگەر مرۆڤ - ناچارىبۇو و بىرسى بwoo دروستە ئەوهندە بخوات (لە و خواردىنانەي كە حهرامن) كە لە مەرك پىتى رىزگارى بىت پەس.

***** حهرامە پىرۇزىيابى كردىن لە بىباوهپان بە بۇنەي جەزئە كانىيانەوه يان ئامادە بۇون لەگەلىياندا، يان دەستپىشخەرى لەسەلام لى كردىنيان، وەھەركاتىيەكىش سەلاميان كرد پىویستە لەوەلامياندا بۇوتىتت (و عليكم)، وە دىسان حهرامە ھەستانەوه لەبەر كەسى بىباوهپ يان لەبەر كەسى (مبتدع) ئەو كەسى ھەميشە سەرگەرمى بىدەھە و خوراقياتە كە لە ئائىنى پىرۇزى ئىسلامدا دايىھەتتىت، وە (مکروه) باشىش نىيە تەوقەيان لەگەلدا بىرىت، به لام بەنسېت تەعزىزە لېكىردىن و رېشتىن بۇلايان قەدەغە و حهرامە تەنها لەبەر بەرژە وەندىيەكى بالاي شەرعى پىرۇزى ئىسلام نەبىت.

نوشته‌ی شه رعای

۱۴۵

به راستی به بیرکردن وه له یاساکانی خوای گهوره بومان دهرده که ویت که به لاؤ و ناخوشی یه کیکه له یاساکانی بونه وه ره که بپیاری داوه، خوای گهوره فه رمومویه تی ﴿وَلَبَّلُوكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْحَقْوَفِ وَالْجُمُوعِ وَنَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَسْرِ الْأَصْبَدِينَ﴾ (البقره: ۱۰۵) واته: سویند به خوا تاقیتان ده که ینه وه به که میک له ترس و بیم و برسیتی و که م بونی مال و سامان و مردنی که س و کار و تیاچوونی به رو بومی کشتوكال، جا مژده بدده به و که سانه‌ی خوگر وثارامگن.

که سیک وابزانیت که پیاوچاکان دووین له ناره‌حتی و به لاؤ نه وه به هله‌دا چووه، به لکو توش بونی به لاؤ و ناره‌حتی به لکه‌ی نیمانه، له م باره‌یه شه و سه عدی کور نه بی و هفاص (خوای لی پازی بیت) ده گیکیت وه که پرسیاری کردوه له پیغه‌مبه‌ری خودا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ پیش ووتوه: «يا رسول الله أي الناس أشد بلاء قال :الأنبياء ثم الصالحون ثم الأمثل فالأمثل من الناس يبتلي الرجل على حسب دينه فإن كان في دينه صلابة زيد في بلائه وإن كان في دينه رقة خفف عنه وما يزال البلاء بالعبد حتى يمشي على ظهر الأرض ليس عليه خطيئة» (ابن ماجة) واته: ئهی پیغه‌مبه‌ری خودا ج که سیک نقد توشی به لاؤ و ناره‌حتی ده بیت؟ فه رمومی "پیغه‌مبه‌ران پاشان پیاوچاکان پاشان به پیش پله و پایه بهرنی خه‌لکی لای خودا، پیاو به نهندازه‌ی دینه که ر تاقیکردن وهی به سه‌ردا دیت، جا نه گه ر دینه که‌ی قایم بیت به لکه‌ی زیاد ده کات، خو نه گه ر دینه که‌ی لاواز بwoo نهوا بقی نسان نه کریت، به رداوم به لاؤ و نه هامه‌تیکان له گه‌ل به نده دا ده بیت هه تاوه کو وای لی دیت که به سه‌ر زه‌ویدا ده گه‌پیت به بی نه وهی توانی به سه‌رده وه مابیت".

به لاؤ ناره‌حتی نیشانه‌ی خوش ویستی خوای گهوره بیه بقی به نده کانی، پیغه‌مبه‌ر ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه فه رمومیت: «وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ» (احمد) واته: نه گه ر خوای گهوره که لیکی خوش بیت نهوا تاقیان ده کات وه، به لاؤ ناخوشی نیشانه‌ی ویستی چاکی خوای گهوره بیه به نده که‌ی، پیغه‌مبه‌ر ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ فه رمومیت: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُوَافَى بِهِ يَوْمُ الْقِيَامَةِ» (الترمذی) واته: نه گه ر خوای گهوره خیری بیت بقی به نده که‌ی نهوا سزای بقی پیش نه خات له دونیادا، نه گه ر خوای گهوره ویستی چاکه له گه‌ل به نده که‌ی نه کات نهوا سزای نادات به گوناوه‌کانی له دونیادا هه تا دیت وه لای له پیشی دوایدا.

هه روه‌ها به لاؤ ناره‌حتی که فاره‌تی گوناوه و توانه هه رچه‌ند که میش بیت، پیغه‌مبه‌ر ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ فه رمومیت: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى شَوْكَهُ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُظُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَّهَا» (متفق علی) واته: موسولمان توشی هه ناره‌حتیه کی بیش درکیک یان ثورتر له درکیک نه او خوای گهوره نه یکاته که فاره‌تی گوناوه‌کانی هه روه ک چون گه لای داره کان نه وه رن (نه ابه و شیوه‌یه ش ناره‌حتیه کان گوناوه‌کان هه لدده وه رین).

له به نه وه موسولمان خاوهن به لاؤ ناره‌حتی نه گه ر بقی خوی چاک بیت نهوا ناره‌حتیه کان نه بنه که فاره‌تی گوناوه‌کانی پیشووی، یان پله و پایه‌ی به رز نه وه، نه گه ر نیستاش سه پیچی کار بیت نهوا ده بنه هوی سرپنه وهی گوناوه‌کانی و یاد خه روهی مه ترسی گوناوه‌کانی، خوای گهوره فه رمومیت: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْأَبْرَارِ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبُتْ أَيْمَانِ النَّاسِ لِذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الروم: ۴۱) واته: تawan و خراپه ده رکه و توه و سه زه وی و ده ریا کانیشی گرتوت وه،

به‌هُوی نَهُو تاوان و گوناهانه‌هوه که خَلَکی دهستیان داوه‌تی، سه‌رئه‌نجام ده‌بیت تالاوی ههندیک له کرده‌وه کانیان بچینن بُو نَهُوی بگه‌پیته‌وه بُو پییازی پاکی و خواناسی.

جَوْهِهِ كَانِي بِهَلْ وَ نَارِهِهِهِتِي: تاقیکردن‌هوه به خوشی وهکو مال و سامانی زور، تاقیکردن‌هوه به ناخوشی وهکو ترس و برسیتی و کمی مال و سامان، خواهی گهوره نَهُه فه‌رمویت **وَبَلُوكُمْ يَا لِلَّهِ وَلَخَيْرِ فَتْنَةً** (الأبياء: ٣٥) واته: تاقیتان دهکینه‌وه به ناخوشی و به خوشی، هه ر له تاقیکردن‌هوهی خودایی: وهک نه خوشی و مردن، نزدیه‌ی هوکاره‌کانی نه خوشی و مردنیش چاپیسی و جادووه که له حه‌ساده‌ته‌وه په‌یدا دهبن، پیغامبر ﷺ نَهُه فه‌رمویت: «أَكْثُرُ مَنْ يَمُوتُ مِنْ أُمَّتِي بَعْدَ قَضَاءِ اللَّهِ وَقَدَرَهُ بِالْعَيْنِ» (الطیالسی) واته: نزدیه‌ی نؤمه‌ته‌کم له دوای قهزاو قهدری خوا به چاو پیسی دهمن.

خَوْپِارِاسْتَنْ لِهِ چَاوِيِسِي وَ جَادَوَو: خَوْپِارِاسْتَنْ چاکتره له چاره‌سه‌رکردن، پیویسته نقد هه‌ولی بُو بدھین و له گرنگترین خاله‌کانی خَوْپِارِاسْتَنْ: * به‌هیزکردنی دل و دهروون به یه‌کخواپه‌رسنی و بیروباوه‌پی دامه‌زراو که بزانین خاوهن هه‌لسکوه‌توی ته‌واو له بونه‌وه‌ردا په‌روه‌ردگاره و هه‌ولی چاکه کاری بدھین. * گومانی چاک بردن به په‌روه‌ردگار و پشت به‌ستن به نَهُو، گومان و ترسی نه خوشی و چاپیسی نه‌بین به هرچیه‌ک دیتے ریمان، چونکه گومان و لاوانی بُو خوی نه خوشیه. * نَهُه که‌سیک به چاپیس یان جادوگر ناسرا خوی لی بپاریزیت، نه‌مهش له چوارچیوه‌ی خَوْپِارِاسْتَنْ وگرتنه‌به‌ری هوکار و نه‌سبابه‌کان نهک له ترساندا. * ناوی خواهی گهوره بردن و دوعا بُو کردن له هه‌رشتی که ده‌بینیت و به‌لاته‌وه جوان و سه‌رسوره‌یتنه‌ره، پیغامبر ﷺ نَهُه فه‌رمویت: «إِذَا رَأَى احْدَكُمْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ مَا يَحِبُّ فَلِيُرِكْ فَأْنَ الْعَيْنَ حَقٌّ» (الحاکم) واته: نَهُه که‌سیک له نیووه شتیکی بینی له خوی یان ماله‌که‌ی یان براکه‌ی که پیی خوش بوبو با دوعای به‌ره‌که‌تی بُو بکات یانی بلی "بارک الله لَكَ" یانی خواهی گهوره به‌رکه‌ت بخته نَهُو کاره‌ته‌وه، به‌راستی تووش بوبون به چاو حق و راسته. * به‌یانی کردن‌هوه به‌خواردنی حدوت خورمای (عجوه)ی مه‌دینه. * هانا بردن بُو لای خواهی گهوره و پشت پیی به‌ستنی و گومانی چاک بردن به‌خوا و خوی په‌نادان له چاو و جادووه، پاریزگاری کردن له‌زیکره‌کان له بیانیان و نیواراندا که نَهُم زیکر و دوعایانه کاریگریان نه‌بیت که‌م و زیاد دهکات به پشتیوانی خواهی گهوره له‌به‌ر دوو هو: ۱- بیروباروه‌پ به‌وهی که له و زیکرو دوعایانه‌دا هاتووه راسته و حقه و سوودبه‌خشنه به فه‌رمانی خودا. ۲- زیکردو دوعاکان بلی به زمان و گوی و دلیشی ثاگاداریت لیتی چونکه پارپانه‌وه له دلی غافل و بیی ناگا قبول نابیت هه‌روه‌کو له فه‌رموده صحیحه‌کاندا هاتووه.

كَاتِي زِيَكْ وَ دَوْعَاعِاكَان: زیکری به‌یانیان له دوای نویژی به‌یانی نَهُه و تریت و زیکری نیواران له دوای نویژی عه‌سره‌وه نَهُه و تریت، هه‌رکاتیک موسولمان بیری چوو با له‌وکاته‌ی بیری که‌وته‌وه بیانلی.

نِيشانهِ كَانِي تَوْوِش بُووْنَ بِهِ چَاوَوْ شَتَّى نَوْ: هیچ دژیه‌تییه‌ک نییه له نیوان زانسته پزیشکی و دعوا و پیارپانه‌وه شه‌رعییه‌کاندا، قورئانی پیروز شیفاو ره‌حمه‌ته. بُو نه خوشی جه‌سته و دل و دهروون، جا نَهُه که‌ر ناده‌میزاد سه‌لامه‌ت بوبو به نه خوشی له‌شی نَهُوا جارویار نیشانه‌کان به روری به شیوه‌ی سه‌ریه‌شه نَهُه بیت، زرد هه‌لگه‌پانی ده‌م و چاوو زقر ئاره‌ق کردن‌هوه و میز

کردن، بی نیشتهایی، بیزاری و تالی هاتن و لرز و میزوله کردنی ئندامه کانی، دله کوتی، نازاری جاره جاره له زیر پشت و شانه کان بی تاقه‌تی و خفه‌تی و خفه‌ت له دل و دهرووندا، بی خه‌وی له شهودا، زوو هلچون له ترس و توبه بونی نا ئاسایی، قرقینه دانی زورو ئاه هلکیشان، حز کردن به تنهایی، وه پسی و تهمه‌لی، حز کردن به خه‌وتن، هندی گیروگرفتی تهندروسی، که هوكاری پزیشکی نییه جاری و ئه بیت ئم نیشانانه یان هندیکیان ده رئه کون به پیی به هیزی و لاوانی نه خوشیه که، پیویسته موسولمان ئیمان دامه زراو دل قایم بیت، که وه سوه سه و ختوردی شهیتان نه چیتنه ناو دلی، وا هست نه کات که نه خوشه که ئه گهر یه کیک له و هوكارانه بینی، چونکه گومان (الوه) چاره سه رکردنی زقد گرانه، له به رئه وه له وانه یه هندیک له نیشانانه با سماکردن که له کسیکدا هبیت و نه خوشیش نه بیت، یان ئم نیشانانه هه بن به لام به هری نه خوش که وتنی جهسته و بن، جاری واش ئه بیت به هری لاوانی ئیمانه وه ئه بیت وه کو دلتنه‌نگی و خفه‌ت و بی تاقه‌تی، له کاته دا پیویسته پیاچوونه وه یه ک به په یوه‌ندی خوی له گهله خواه گهوره دا بکات.

ئه گهر نه خوشی به هری چاوه وه ببو ئه وا چاره سه ری به ویستی خودا بهم دوو ریگه يه ده بیت: ۱- ئه گهر چاوه پیسەکه ئه زانرا: ئه وا پیی ئه وتریت خوی بشوریت و ئم ئاوه‌ی یان پاشماوه‌ی ئاوه‌که‌ی خوی پی بشوریت و بخوریت وه. ۲- ئه گهر چاوه پیسەکه نه زانرا: ئه وا چاک بونه وه‌ی به هری دوعاو پارانه وه و کله شاخه وه ئه بی.

ئه گهر نه خوشیه که به هری جادوه وه ببو ئه وا چاره سه ری به یه کیک لهم ریگایانه ئه بیت به فه رمانی خوا: ۱- ئه گهر شوینی جادوه که‌ی ئه زانی: ئه گهر بینه‌یه وه ئه وا گریکانی بکاته وه له کاتی خویندنی سوره‌تی (الفلق و الناس) دا و پاشان بیسوتینی. ۲- دوعای شه‌رعی به ئایه‌تکانی قورئان و به تاییه‌تی سوره‌تی (الفلق و الناس) و (البقرة) و دوعاکانی تر وه ک باسیان ئه که‌ین. ۳- به تالکردن‌وهی جادوه که که دوو جقره: **یه که**: به تالکردن‌وهی به جادوو روشنی بؤلای فالچیه کان بؤ به تالکردن‌وهی که ئه مه یان حرامه. **دوجه**: جائیز و دروست: که بریتیه له کوتانی حوت که لای (سد) و پاشان تیکه لکردنی له گهله ئاودا و (الكافرون) (الاخلاص) (الفلق) (الناس) له سه ری (۳) جار و پاشان تیکه لکردنی له گهله ئاودا و لی خواردن‌وهی و خو پی شوردنی وه ئم شیوازه دوویاره بکاته وه تا چاک ئه بیت وه ان شاء الله. (رواه عبدالرزاق في مصنفه) ۴- ده رکردن و فریدانی جادو به خالیکردن‌وه ویه تالکردن‌وهی به هری ده رمانی سکچوون و پهوان کردن‌وه ئه گهر له سکدا ببو، وه به کله شاخ گرتن ئه گهر له شوینی تردا ببو.

دوعای شرعی: مه رجه کانی: ۱- ئه بیت به ئایه‌تکانی قورئان و دوعا ریگاپیدراو و رهواکان بن. ۲- به زمانی عره بی بن به لام دوعاکان ئه کریت به زمانی تریش بن. ۳- باوه پی وابیت که دوعاکان بؤ خویان کارناکه ن به لکو شیفا به دهستی خواه گهوره يه. بؤ ئه وه زیاتر کاریگری هبیت پیویسته قورئانه که به نیه‌تی شیفاو هیدایت بخوینریت، بؤ ئاده میزاد و جنتکه، چونکه قورئان هاترته خواره وه به هیدایه تدهرو شیفابه خش، قورئان به نیه‌تی کوشتنی جنتکه نه خوینریت مه گهر هاتنه ده ره وه زه حمهت بیت به و شیوه‌یه پیشوا.

مەرچەكانى دوعا خۇپىن: ۱- پىيويستە موسولىمان و چاك و لەخواترس بىت، چەندى زياتر لەخواترس بىت ئەوەندە زياتر كارىگەرى دەبىت. ۲- بەراستى و دىلسۆزى روو لە خودا بکات لەكاتى خويىندى دوعا كاندا، چاكتروايىه ئەو نەخۆشە بۆ خۆى دوعا بخويىنىت، چونكە خەلکى تر بەزىرى دلىان مەشغۇل، لەبېر ئەوهى ھېچ كەس وەك خۆى ھەست بە ئىش وئازار و پىيويستىيە كانى ناكات، ئەوكەسانەيى كە ناچار و خاوهەن پىيويستى زىدىن خواى گورە بەلېنى داوه كە وەلاميان بدانەوە.

مەرچەكانى دوعابۇكراو: ۱- چاك وايد باوەردارو موسولىمانىكى صالح و چاك بىت و بەئەندازەيى بەھىزى باوەرەكەي كارىگەرى كە زياتر دەبىت، خواى گورەش فەرمۇوېتى: ﴿ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء: ۸۲) واتە: ئىئەمە لە قورئان ئايەت و سورەتىك دادەبەزىتىن كە بىتتە هۆى شىفا و چارەسەر بۆ نەخۆشىيە دەرۈونى و جەستەيىە كان، ھەرۈھە رەحمەت و مىھەرە بانىش بۆ ئىمامانداران، بۆ سەتكار و خوانەناسىش تەنها زىادكىدىنى زەرەر و زيان نەبىت ھېچى تر نىيە وهېچ بەھەرە و سودىكى لى ئابەن. ۲- رووکىدەن خواى گورە بەراستى و پاڭى بۆ ئەوهى شىفای بدان. ۳- پەلە نەكەت لە چاك بۇونەوەدا، چونكە ئەم دوعا بۆ خويىندە پارانەوەيى ئەگەر پەلە بکات لە وانەيە وەلامى نەدرىيەتەوە، پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇوېتى: « يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ : دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي » (متفق علیه) واتە: ھەركەس لەئىۋە وەلامى دەدرىيەتەوە (لەلايەن خواى گورەوە) بەو مەرجەيى پەلەيى نەكىدىتتىكى: پاپامەوە و خوا دوعاىلى ئەوەرنەگىرتە.

دوعابۇكىدەن چەند شىۋەيەكى ھەيە: ۱- خويىندى دوعا كە لەگەل فودا "تەفيكى كەم". ۲- خويىندى دوعا بە بى فۇوکىدەن. ۳- وەرگىتنى تف بە پەنجەكان و تىكەلەكىدىنى لەگەل خۇلۇن و مەسح كىدىنى شوئىنى ئازارەكە پىيى. ۴- خويىندى دوعا كان و مەسح كىدىنى شوئىنى ئازارەكە. **ئەو ئايەت و فەرمۇددانەكى كە بە دوعا دەخويىنىتت بۆ نەخۆش:** ئايەتكان: سورەتى "الفاتحة" "آية الكرسي" ، دوو ئايەتى كۆتايى "البقرة" ، سورەتەكانى "الكافرون" و "الإخلاص" و "الفلق" " والناس" لەگەل ئەم ئايەتاناھى لاي خوارەوە :

﴿ فَسَيَّكَنَفِيَكُمْ اللَّهُ وَهُوَ أَسْمَاعُ الْكَلِيمُ ﴾ (البقرة: ۱۳۷) واتە: (بەلام دلنىيابە ئەي محمد ﷺ ئەي ئىماماندار) خوا تۇ دەپارىزىت لە پىلان و تەلەكەيان چونكە ئەو خوايە زۇر بىسەر و زانايە. ﴿ يَقُومُنَا أَجِبُوْدَاعِ اللَّهِ وَأَمْنُوْبَعِهِ يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِيَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴾ (الأحقاف: ۳۱) واتە: ئەي گەلەكمان وەلامى بانگخوازەكە خوا بەدەنەوە (كەمەبەست پىيى پىيغەمبەر ﷺ) و باوەرپى پىيى بىتىن (خوا) لە تاوانەكان تان خوش دەبىي و دەيسېرىتەوە و لە سزاي سەخت دەتانا پارىزىت.

وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء: ۸۲) واتە: ئىئەمەلەم قورئاندا بۆتۆمان ناردووھ ئەي موھەممەد! ﷺ ئايەت و سورەت دادەبەزىتىن كەمايەي شىفاو چاڭبۇونەوەيە لەنەخۆشىيە دەرۈونى و جەستەيىە كان ورە حەمەت و بەزەيى و مىھەرە بانىشە بۆ خەلکانى بپوادار، لەگەل ئەمەيشىدا بۆسەتكاران و خوانەناسانىش تەنها زىادكىدىنى زەرەر و زيانە، چونكە ھېچ سوودىكى لى ئابىن .

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا إِتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿النساء: ۵۴﴾ وَاتَّه : يان هر ئوهی که حه ساده داون و بخیلی به خله لکی (ئیماندار) ده بن له سه رئوهی خوا له فهزل و به خششی خوی به شی داون و (پیغەمبەری لەناویاندا هەلبژاردووه).

﴿وَإِذَا مَرِضَتْ فَهُوَ لَشَفِيرٌ﴾ ﴿الشعراء: ۸۰﴾ وَاتَّه : وە ئەگەر هەر کاتیکیش نە خوش بکەوم هەر ئە و شیقام ده دات و چاکم دە کاتەوه.

﴿وَيَسِّفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ ﴿التوبه: ۱۴﴾ وَاتَّه : (خوای گەورە) سینەو دلى کۆمەلی بپوادر خوش دە کات.

﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ أَمْنَوْهُدَى وَشَفَاءُهُ﴾ ﴿فصلت: ۴۴﴾ وَاتَّه : ئەی پیغەمبەر ﷺ بیان بلی : ئەم قورئانە بۆ ئەوانەی باودەریان ھیناوه ھیدایەت و پیغمۇونى و شیفايە و چارەسەی ھەموو دەرد و نە خوشیە کان دە کات.

﴿لَوْ أَزِلَّاهُذَا الْقُرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَسِعًا مُّصَدِّعًا مِنْ خَشَيَةِ اللَّهِ﴾ ﴿الحشر: ۲۱﴾ وَاتَّه : ئەگەر بەهاتبايە ئەم قورئانە داببەزیايەت سەر کىيە شاخە کان، ئەوه بە ملکەچى دە تبىنین و لە ترسى خوای گەورە وورد و خاش دە بیون.

﴿فَاتَّرِجْ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ قُطُورٍ﴾ ﴿الملک: ۳﴾ وَاتَّه : چاو بگىرە و بىبىنە بزانە هېچ ناتە واوی و ناپىتكىيەک دە بىينىت.

﴿وَلَدَنِي كَادَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَزْلُفُونَكَ إِبْصَرَهُ لَمَّا سَمِعُوا الْذِكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ مَلَجُونٌ﴾ ﴿القلم: ۵۱﴾ وَاتَّه : ئەی پیغەمبەر ﷺ بە راستى ئەوانەی بىباوه پۇون کاتىكە کە گوئيان لە قورئانە کە بۇو نزىكە بە چاوابان ھەلتىدىن و دەلىن : ئەم پیغەمبەرە شىتتە.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى أَنَّ الَّتِي عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفَ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ﴿فوقَ الْحُقُوقِ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٦﴾ فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَأَنْقَلَبُوا صَنَعِرِينَ ﴿الأعراف: ۱۱۷ - ۱۱۹﴾ وَاتَّه : نىگامان کرد بۇ موسى (عليه السلام) کە گۈچانە کەت فرىي بىدە، جا دەستبە جى (کە فرىي دا) ئەو فرۇفيلى کە كە دىريان ھەر ھەمووی ھەللوشى (۱۱۷) ئەوسا نىتىر ھەق چەسپاوا و دەركەوت و ئەوهشى ئەوان دە يانكىد پۇوج و بە تال بۇويە و (۱۱۸) ھەر لە ويىشدا فېرۇن و دارودەستە کە ئىر كە وتن و تىكشىنaran و يە سەر شۇپى و تىكشىكاوى گەپانەوه (۱۱۹).

﴿قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِي وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مِنَ الْقَنِ﴾ ﴿٦﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَاهُوكُمْ وَعَصَيْتُمْ يُخْلِلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعِي﴾ ﴿٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَلَى﴾ ﴿٨﴾ وَالَّقَ مَافِي مِيمِنَكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَنِ﴾ ﴿٩﴾ (طه: ۶۵ - ۶۹) وَاتَّه : (جادووگەرە کان) ووتىان : ئەی موسى يان تو يان تو دار گۈچانە کەت فرىي بىدە، يان ئىممە دەست پى دە کەن و فرىي دە دە دەين (۶۵) موسى (عليه السلام) ووتى : بەلكو ئىۋو له پىشىوه فرىي بىدەن، جا کە دەستيان پىتكىد بەھۆى جادووە کە يانەوه پەت و گۈریس و دارو چىۋە كانيان و دەھىنرانە پىش چاوى کە بىيگومان وەك مار بە خىرايى دەرقىن (۶۶) ئەوسا موسى (عليه السلام) لە دل و دەرونيدا ھەستى بە ترسىك كرد (۶۷) ئىمەش نىگامان بۆ كرد و ووتىمان : هېچ مە ترسە بىيگومان ھەرت تو بەرز و بىندىر و سەرکەوت و توبىت (۶۸) ئەوه يىشى کە لە دەستى پاستدايە کە (گۈچانە کەتە) فرىي بىدە، ھەرچى ئەوهى کە ئەوان كە دەللى دەللوشىت و

دەيانماشىتەوە، چونكە بىيگومان ئەوهى كردوويانە فيل و تەلەكەى جادووگەرە، جادووگەريش بۇ هەركۈي بچىيەت و هەرجى بكتا هەرسەركە و توو نابىت(٦٩) .

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سِكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (التوبه: ٢٦) واتە : پاشان خواي گەورە ئارامى و ئاسوودەيى دابەزاندە سەر پىغەمبەرەكەى و سەر باوهپداران .

﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سِكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيْكَدَهُ بِجُنُودِ لَمْ تَرَوْهَا﴾ (التوبه: ٤٠) واتە : ئەوسا ئىتىر خواي گەورە ئاسوودەيى و ئارامى خۆى دابەزاندە سەر پىغەمبەر و پشتگىرى و بهىزى كرد بەسەريان ئىتىك كە ئىتھە ئەتىندەبىنин .

﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سِكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَنْزَهُمْ كَلِمَةً النَّقْوَى﴾ (الفتح: ٢٦) واتە : ئەوسا خواي گەورە ئاسوودەيى و ئارامى دابەزاندە سەر پىغەمبەرەكەى و سەر باوهپداران دامەزدا پابەندى كردى لەسەر تەقواو خاۋىپەرسىتى و (لا إله إلا الله).

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا يَعْوَنُوكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السِّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتَحَاقِرِيْبًا﴾ (الفتح: ١٨) واتە : (ئەي موحەممەد) بىيگومان خواي گەورە پانى بۇ لەباوهپداران كاتىكى له تىزى درەختەكەدا (شجرە الرضوان) پەيمانىان لەگەل دەبەستىت، جا خواي گەورە ئاكاڭىر بۇ بە وەفا و پاستىھى كە لەدىنيادا بۇو، بۇيە پەروەردگار ئاسوودەيى و دلى ئارامى دابەزاندە سەريان وپاداشتى بە موژىدەي سەركەوتىكى نىزىك دانەوە .

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السِّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِرَدَادُوا إِيمَنَنَا مَعَ إِيمَنَهُمْ﴾ (الفتح: ٤) واتە : هەر ئەوهى خوايى خۆى ئارامى و ئاسوودەيى دابەزاندۇتە سەر دلى باوهپداران، بۇ ئەوهى باوهپريان دامەزراوتر و بىتەتىر بكتا، بۇ ئەوهى لەگەل باوهپەكەى خۆياندا باوهپريان زياپار بكتا.

فەرمۇددە كان:

"**أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ**" (٧ جار) واتە : داوا لەخواي گەورە، كە پەرورەدگارى تەختى عەرشى بەرز وبلنەد كە شىقات بىدات .

"**أَعِيدُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ**" (٣ جار) واتە : پەنا دەگرم بىت بە ووشە تەواوهكانى خواي گەورە لە هەموو شەيتانىكى ولەھەمۇ خشۇكىكى ژەھردار وە لەھەمۇ چاۋىتكى زيانبه خش .

"**اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ ادْهِبِ الْبَأْسِ إِشْفُ أَنْتَ الشَّافِي لَا شَفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا**" (٣ جار) واتە : ئەي پەرورەدگارى هەموو خەلکى ئەوهى خۆشىيە لابې وەھەلىگەر وشىفای بىدە چونكە هەر تۆى شىفادەر، وەشىفا نىيە شىفایى تۆ نەبىت، شىفایى كە ھىچ نەخۆشىيەك ناھىيلىتەوە كە شىفای نەدات .

"**اللَّهُمَّ أَدْهِبْ عَنْهُ حَرَّهَا وَبَرِدَهَا وَوَصَبَهَا**" (١ جار) واتە : ئەي خواي گەورە هەرجى تاو لەرز ونەخۆشىيە ھەيە لەسەرى لابېبىت .

"**حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكِّلُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ**" (٧ جار) واتە : پىشت وپەنام ئەوهى خادا يە كە ھىچ پەرسىراويكى ترى بەھق نىيە جىگە لەئەو، هەر پىشت بەئەو دەبەستىم، كە پەرورەدگارى تەختى عەرشى گەورەيە .

"**بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْدِيْكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسِمِ اللَّهِ أَرْقِيْكَ**" (٣ جار) واتە : بەناوى خودا نوشتهت بۇ دەكەم لەگىشت نەخۆشىيەك كە ئازارت

بدات، وه له خراپهی ههموو دهرووننیک يان خراپهی ههموو چاویکی حهسعود و به خیل، خوای گهوره شیفات بdat، بهناوی خودا نوشتهت بو دهکه م.

دهست دهخهیته سهر شوینی نازاره که و ده لئی "بسم الله" واته : بهناوی خوا (۳ جار) "أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأَحَادِيرُ" (۷۶ جار) واته : پهنا ده گرم به گهوره بی و عیزه تی خودا و ده سه لاتی گهوره له ههموو خراپه یه که ههستی پی دهکه م ولیتی ده ترسم .

تیبینی:

۱- دروست نییه ئه و خورافاتانه که دهرباره ی چاپیس ده توین به راست بزانیت، وه کو: خواردنوهی میزه که می، ياخود ده لئین کاریگه ری نابیت ئه گه ر چاپیس که بزانیت .

۲- دروست نییه پیسته و بازنگ و ملوانکه بق چاوه زار هه لو اسریت، له فه رموده دهی پیغمه بره و عیشیه هاتووه: «**مَنْ تَعْلَقَ شَيْئًا وُكِلَ إِلَيْهِ**» (ترمذی) واته: هر که س شتیک هه لبواسی ئه و به و شته ده سپیریت، به لام ئه گه ر قورئان ببو ئه وا پای جیوازی له سره و ونه کریت و وازی لیبیزیت باشتله .

۳- نووسینی (**ماشاء الله، تبارك الله**) يان وینه شمشیر يان خه نجه ر يان چاو يان دانانی قورئان له ناو تۇتقمبىلدا يان هه لو اسینی ههندی ئایهت له ماله کاندا ئه مانه چاو پیسی ناگریتھو، بەلکو له وانه یه له نوشته حه رامه کان بن .

۴- پیویسته نه خوش متمانه ته اوی بە گیرابوونی دوعاکان هه بیت و پەلەنکات له شیفادا، چونکه ئه گه ر پیی بو تری که چاره سه ری نه خوشیه ک به و رگرتني ده رمانیکه تاوه کو مردن بی تاقهت نابیت، به لام ئه گه ر دوعاکان گیرا نه بون بیزار ئه بیت، لە گەل ئه وهی بە هه موو پیتیک چاکه یه کی دهست ده که ویت و چاکه ش یه ک بە دهیه، پیویسته دعوا و پارانه وه زیاد بکات و داوای لى خوشبوون بکات و زور خیز بکات که هۆکاری شیفا بە خشن .

۵- خویندنی قورئان بە کۆمەل پیچه وانه سوننەتە و فه رموده که لاوازه، هه روھا بە کارھینانی تە سجیل بە تەنها چونکه نیه تى لە گەل دانیبیه کەمەرجیکە لە دواع خویندا پیویسته هبیت، هەرچەندە گوئ لى گرتني خهیره، سوننەتە تاوه کو نه خوشە کە چاک ده بیتھو دوعاکان دووباره بکریتھو، مەگه ر ھیلاکی ده گرد ئه وکات کەم بخوینیت تاوه کو بیزار ئه بیت، به لام دووباره کردن وهی یه ک ئایهت و يان دوعاکان بە ژماره یه کی دیاریکراو دروست نییه مەگه ر بەلگەی له سەر بیت .

۶- ههندیک نیشانه هەیه که ئه کریت بە بەلگە هه مووی يان ههندیکی که دعوا خوینه کە جادو و ئەکات و بە قورئان چاره سه ری ناکات، نابیت مرفق بە کەمی دین بخله تى چونکه له وانه یه دوعاکان بە قورئان دهست پی بکات به لام خیرا بگوریت، له وانه شه له و کەسانه بیت کە ھاموشقی مزگەوت بکات بۆ خەلک لە خشته بردن، يان له وانه یه زور زیکر بکات له بەرچاوى تۇدا، بە مانه مەخەلەتى و وریابه .

نیشانه کانی جادو و جادو گەرە کان: پرسیار کردن لە نه خوش دهرباره ناوی خۆی و ناوی دايکى کە زائینى ئه و شنانه هېچ شتى لە چاره سه ره کە ناگوریت، داواي پارچە جلىکى نه خوشە کە بکات وه کو کراس يان بلوز له وانه یه جاري وا هەیه داواي ناژەلیک بکات

بەشیوه‌یەکی تاییه‌تی تاوه‌کو بۆ جنۆکه سەری بېرىت يان خوینەکەی لەنەخۆشەکە بادات.. نۇوسىن يان خویندەوەی ھەلیتۇ پەلتىت کە لىتى تىنگەين و مانائى نىبىي، پىدانى لاپەرەيەك بە نەخۆشەکە چوارگۇشەی تىدایە و ھەندى پىت لەو چوارگۇشانە دايە و پىنى ئەوتىرىت "الحجاب"، داواکردن لە نەخۆش كە ماوهەيەك لە ژورىكى تارىكدا بىمېنیتەوە كە پىنى دەوتىرىت "الحجبة" خەلۆت.

داواکردن لە نەخۆش كە ماوهەيەك ئاو بەكار نەھىتىنی، پىدانى شتىك بە نەخۆشەکە تاوه‌کو لە زېزەویدا بىشارىتەوە يان لاپەرەيەك بىسوتىنی و بۇنى بىكت، ھەوال بادات بە نەخۆشەکە بە ھەندىك تاییه‌تمەندى خۆى كە كەسى تر نايزانىت، يان ناوهەكى يان ولاتەكەي يان نەخۆشىيەكەي پىش ئەوهى قسەبکات، دىاريکىردىنى حالەتى نەخۆشەكە بە تەنها بە چونە ئۇرۇرەوە يان بە تەلەفۇن يان بە نامە.

٧- بىريواروھەپى ئەھلى سوننەت ئەوهى كە جنۆکه دەچىتە لەشى مروققەوە، ئەويش بە بەلگەي ئەم فەرمۇودە خواي گەورە: ﴿أَلَّذِينَ يَأْكُلُونَ الْرِّبَوْلَا يَقُولُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُ أَلَّى يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (البقرة: ٢٧٥) واتە: ئەوانە سوو دەخۇن راست نابنەوە (لەگۈردا) وەك ئەوانە نەبىت كە شەيتان دەستى لى وەشاندۇون. توپىزەرەوانى قورئان يەكەنگەن كە مەبەست بە (مس) لە ئایەتەكەدا شىتىتەكى شەيتانىي كە مروقق تۇوش دەبىت بەھۆى وابەستە بۇونى جنۆكەكان پىنيەوە.

تەواوکارىيەك: جادوو ھەيە و كارىگەری ھەيە بە بەلگەي قورئان و فەرمۇودە، ئەنجامدانيشى حەرامە و گۇناھى گەورەيە لەبەر ئەم فەرمۇودەيەي پىنگەمبەر ﷺ «اجتَبَيْتُهُ السَّبَعَ الْمُؤْيقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشُّرُكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحْرُ...» (متفق علیه) واتە: دووركەونەوە لەھەوت گۇناھە گەورە و بەھىلاك بەرەكان وتيان : ئەوانە كامەن؟ فەرمۇوى: هاوبەش پەيداکردن بۆ خواي گەورە، جادوکردن لە خەلکى.....، ھەروھا فەرمۇودە خواي گەورە: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنْ أَشْرَرَهُمْ مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقِهِ﴾ (البقرة: ١٠٢) واتە: بىڭومان دەشزانىن ئەوهى كالاى واي كېپىتە شتى و فىر بىت لەو دواپۇزدا هىچ بەشىكى دەست ناكەۋىت.

جادوو دوو جۆره: ۱- چەند گرى و پەيت و وتهيەكىن كە كابرا بە ھۆيانەوە ئەگاتە بەكارھەيتانى شەيتانەكان لەو شتانە كە ئەيەويت زيانى پى بادات لە جادوولىتكراوهەكە.
۲- جۆرىك دەرمانە كە كارىگەری ھەيە لە لاشەي جادوولىتكراوهەكە و ئەقلى و ويست و حەزەكانى، پىنى دەوتىرىت "الصرف والعطف" و ئەخاتە خەيال و بىرى جادوولىتكراوهەكەوە كە ئەوشتە پىنچەوانەيە يان فلان شت ئەجولىت يان ئەپوات... هەندى. جۆرى يەكەميان هاوبەش پەيداکردنە بۆ خواي گەورە، چونكە شەيتانەكان خزمەتى جادوگەرەكە ناكەن بەوە نەبىت بىي باوهە بىت بەخواي گەورە. جۆرى دووهمىشيان گۇناھىكى گەورەيە، ھەموو ئەم كارىگەريانە بە وسىتى خواي گەورە روو ئەدەن.

دوعا و پارانه‌وه

۱۵۳

دروستکراوه کانی خوای گهوره هممویان ناتاج و هزاری ره حمه‌تی خودان و پیویستیان به‌نهوه، خوای گهورهش بی نیازه لهوان و پیویستی پییان نییه، پهروه ردگار پیویستی کرد ووه له سه‌ر به‌نده کانی که لیی بپارینه‌وه و فرمومویه‌تی **﴿أَدْعُونَ إِسْتَحْبَ لِكُوَّانَ الظِّرِبَنَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِ عِبَادَتِي سَيِّدَ الْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾** (فاغر: ۶۰) واته: له من بپارینه‌وه دوعا کانتان گیرا ئه‌که‌م، ئه و که‌سانه‌ی خویان به‌گهوره ئه‌گرن له به‌ندایه تیکردن ئه‌وا به‌سه‌ر شقپیوه و ئه‌چنه دوزه‌خوه. له فرموموده‌دا هاتووه: «**مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَغْضَبْ عَلَيْهِ**» (ابن ماجه) واته: هرکه‌س له خودا نه‌پارینه‌وه ئه‌وا خوا لیی توره ئه‌بیت. له‌گهان ئه‌وه‌شدا خوای گهوره داواکردنی به‌نده‌کای پی خوش و ئه و که‌سانه‌شی خوش ئه‌ویت که پیداگری ده‌که‌ن له پارانه‌وه و له خویان نزیک ده‌کات‌وه.

به‌راستی هاوه‌لانی پیغامبهر صلوات الله عليه و آله و سلم هستیان بهم راستیه کردبوو، بؤیه هه‌ریه کیکیان به‌که‌می نه‌ده‌زانی که بق شتی که‌میش داوا له خودا بکات، بق جیب‌جه‌جیب‌بونی خواست و داواکانیان هانايان به‌دروستکراوه کان نه‌ده‌برد، له‌بهر ئوه‌ی زور په‌یوه‌ست بعون به په‌روه ردگاریانه‌وه و نزیک بعون له خوای گهوره و خوا نزیک بwoo له ئه‌مانه‌وه، ئه‌وان جیب‌جه‌جیکاری ئه‌م ئایه‌ته بعون: **﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٌ عَنِ فِائِنِ قَرِيبٍ﴾** (البقرة: ۱۸۶) واته:

نه‌گهر به‌نده‌کان پرسیاری من بکه‌ن و داوا له من بکه‌ن به‌راستی من لییان نزیکم.

پارانه‌وه پله‌یه‌کی گهوره‌ی هه‌یه لای په‌روه ردگار و ریزی تاییه‌تی هه‌یه و قهزاو قده‌ر ده‌گیرپت‌وه، هر که‌سیک له خودا بپارینه‌وه به‌مه‌رجیک هۆکاره‌کانی قبول بعون و ریزگره‌کانی ره‌تکردن‌وه نه‌بن ئه‌وا دوعاکه‌ی قبول ئه‌بیت، مرؤوفی دوعاکار یه‌کیک له م سی‌شتی چنگ ده‌که‌ویت وه‌کو له فرموموده‌یدا هاتووه: «**مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةِ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قَطِيعَةَ رَحْمٌ إِلَّا أُعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تَعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدَخِرَهَا اللَّهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنْ السُّوءِ مِثْلَهَا. قَالُوا إِذَا نُكْثِرْ؟ قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرْ**»، (احمد) واته: ههیج موسولمانیک نییه دوعا بکات به‌مه‌رجی گوناه و پچراندنی خزمایه‌تی تیدا نه‌بیت، خوای گهوره یه‌کیک له م سی‌شتی پی ده‌به‌خشیت، یان دوعاکه‌ی قبول ده‌کات - واته له دونیادا، یان خوای گهوره بؤی هه‌لده‌گریت بق قیامه‌ت، یان به‌ئه‌ندازه‌ی ئه و دوعایه خراپه‌ی لی لاده‌بات، ووتیان: که‌واته زور داوا ده‌که‌ین؟ فرموموی: خوای گهوره زیاتری له لایه.

جووه‌کانی دعوا و پارانه‌وه دوو جووه:

۱- پارانه‌وهی په‌رستشه‌کان (وه‌کو نویز و رونزوو). ۲- پارانه‌وهی داواکردن له په‌روه ردگار.

پله‌و پایه‌وه کردده‌وه کان: ئایا قورئان خویندن چاکتره یان یادی خوا یان دوعا و پارانه‌وه؟ قورئان خویندن چاکرته بره‌هایی، پاشان زیکر و یادی خودا، پاشان دوعا و پارانه‌وه، دیاره به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، به‌لام له‌وانه‌یه حال‌هه‌تیکی وا په‌یدا بیت که چاکرکه بکات چاکتر وه‌کو دوعا و پارانه‌وه له رؤژی عره‌فه‌دا که چاکتره له قورئان خویندن، یاخود خه‌ریک بعون به‌زیکرده‌کان که هاتوون له دوای نویزه فه‌رزه کانه‌وه چاکتره له قورئان خویندن.

هۆکاره‌کانی گیرابوونی دوعا: **چهند هۆکاری ناشکرا و پنهانهان ههن:**

۱- هۆکاره ناشکراکان: پیشخستنی کرده و چاکه کان و گو خیرکردن و دەستنويژ گرتن و نويژ کودن و رووکردن قېيلە و دەست بەرزکردن و سوپاس کردنى پەروەردگار بە شياوى، داواکردن بەو ناوە پېرۇز و سيفەتە بەرزانەى كە گونجاوه لەگەل دوعايى كەسەكەدا، كە ئەگەر درعا كردنەكە داواي بەھەشت بى پاپانەوهش بە فەزل و رەحمةتى خواي گەورە ئەبىت، ئەگار دعوا كردىن بىت لە سەتمكارىك نابىت ناوى الرحمن يان الکريم بەكارىھەتى، بەلكو بەناوى "الجبار و القهار" لە خوا بپارپىتەو، هەروەها لە هۆکاره كانى قبول بۇونى دوعا سەلاواتدانە لە سەرپىغەمبەر ﷺ لە سەرەتاو ناواھراتست و كۆتايى دوعاکەيەو، هەروەها داننان بە گوناھ و تاوانبارى خۆيدا، سوپاسكىرىنى پەروەردگار لەسەر نىعەمەتەكەنلى، هەلبىزادنى كاتە چاکە كان كە بەلكەيان لەسەرە كە گومانى قبول بۇونى دوعايان تىدا زياترە، و گو سىتىيەكى كۆتايى شەو كە پەروەردگار دىتە ئاسمانى دونيا، لە نىوان بانگ و قامەتدا و لە دواي دەستنويژ گرتن و لە سۈزىدەدا و پېش سەلامدا نویژ و دواي نویژ فەرزە كان و لە كاتى خەنمكىرىنى قولئان و كەلەشىر خويتنان و لە سەفەردا و دوعايى سەتملىكراو و ناچار و بىچارە و دوعايى باوك بۇ كۆپى خۆى، موسولمان بى موسولمانى براي بە پەنهانى و لە كاتى تىكىۋانى بىباوهپان و موسولمانان لەغەزادا (ئەمانە ھەمۇرى لە شەو و رۇۋدان)، بەلام لە هەفتەدا رۇۋىتى ھەينى و بەتايىھەتى سەعاتى كۆتايى رۇۋەكە، لە مانگە كاندا: مانگى رەممەزان لە كاتى پارشىتو و بەريانگا و لە كاتى بەرەبەياندا و شەھى قەدرۇ رۇۋى عەرفە.

لە جىڭە پېرۇزەكاندا: بەگشتى لە مزگوتەكاندا و لە لاي كەعبەي پېرۇزدا و بە تايىھەتى لە (الملتزم)دا و كاتى نزىكبوونەو لە كەعبە و لەمەقامى ئىبراھيم - عليه سلام - و لەصفاو مەروھ و لەكتىي عەرفات مۇزىدەلىفە و مينا و لە كاتى حەجكىندا، لە كاتى خواردەنەوهى ئاواي زمزىدا و جىڭە ئەوانىش.

۲- هۆکاره پەنهانىيەكان: لە پېش دوعاکردنەكەدا، تەوبەيەكى راست و پاك و گەراندىنەوهى حەق بۇ سەتملىكراوان و ھەولدان بۇ خواردن و خواردەنەوه و بەرگ و پوشاك و جىڭەي مانەنەوهى لە پارەي حەللان، زۇرى بەندايەتىكىرن بۇ خواي گەورە و دووركەوتتەنەوه لە گوناھەكان و خۆبىدوورگرتن لە شتى گوماناوى ئارەزۇبىازىي، ئامادە بۇونى دل و دەرەون و مەتمانەي تەواو بە خواي گەورە لە كاتى دوعادا و ئۆمىدى تەواو بە خواي گەورە و هانا بىردىن بۇ لاي ئەو و پىتاكىرى لە دوعاكاندا و سپاردىنى كاروبىار بە خواي گەورە و بى نىيا بۇون لە خەلکى تر و مەتمانە بە قبول بۇونى دوعاكانمان.

پېڭەكانى قبول بۇونى دوعا: لەوانەيە ئادەمیزىاد دوعا بکات بەلام خواي گەورە لىي قبول نەكات يان درەنگ لىي وەركىت لەبەر زۇر هۆکار، لەوانە: * ھاواركىن و دوعاکردنى غەيرى خوا لەگەل خواي گەورەدا، * هەروەها ورددەكارى زۇر لە پاپانەوهدا وەك: پەناڭگەتىن بە خواي گەورە لە گەرمى دۆزەخ و تەنگى وتارىكى و .. هەتى، كە تەنها پەنا بىردىن بەر خواي گەورە لە سزاى دۆزەخ بەسە، * هەروەها لە هۆکاره كان دوعا كردىنە لە خۆى يان لە كەسىكى تر بە زولم و ستم، هەروەها دوعايى گوناھبارانە و پېچرەنە ئەزىز دەكەي لىم خوش بە و وىتە ئەوانە، * هەروەها پەلەكىن لە قبول بۇون بەو

شیوه‌یه‌ی بلی: دوعام کردووه لیم و هرنگیرا، *** بیزار بعون و ماندوو بعون له دوعا کردند، پارانه‌وه به دلیکی بی تاگاوه، *** به کار نهیتیانی نهده‌بی تهواو له حنوری خوادا، پیغه‌مبه ریلله کویی له پیاویک بیو له نویژه‌کیدا ئه پارایه‌وه و صه‌لاواتی نه‌هدا له پیغه‌مبه ریلله ئه میش فه‌رمووی "عجل هدا"، واته: پله‌ی کرد، پاشان پانگی کرد و پیی فه‌رموو یان به که‌سانی تری فه‌رموو: "إذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلَيَبْدأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالثَّنَاءُ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيَصْلُّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ مَا شَاءَ" الترمذی، واته: ئه‌گهر که‌ستکتان نویژی کرد با به‌سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگار دهست پی بکات پاشان صه‌لاوات له‌سر پیغه‌مبه ریلله بدادت، پاشان نه‌وهی مه‌به‌ستیتی دعوا بکات و بی‌پاریت‌وه.. * دوعا کردن بق شتیک که نایه‌ته‌دی و پراوه‌ته‌وه، وهک نه‌وهی دعوا بکات که نه‌مریت و هه‌میش بمهینتیه‌وه له‌دونیادا * هه‌روه‌ها زور له خوکردن بق ریکخستنی دعوا خواه گه‌وره فه‌رموویه‌تی: **﴿أَذْعُواْرَبَّكُمْ تَضْرِعًا وَخَفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾**، واته: هاناو هاوار بکهن له په‌روه‌ردگارتان به کول و به‌نهینی چونکه به راستی نه و زاته ده‌ستدریزکارانی خوش ناویت.

هه‌روه‌ها نیبن عه‌بیاس خوا لیتی رازی بیت فه‌رموویه‌تی: له دوعا کردندا خوتان له سه‌جع (مه‌به‌ست زقد له خوکردن به مه‌به‌ستی ریکخستنی دوعاکان له‌رووی و شه‌سانی و هنن و قافیه‌وه) بپاریزین، له‌سر ده‌همه پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لاندا زیاوم نه‌وهیان نه‌ده‌کرد، واته خویان لی بهدور ده‌گرت.

* هه‌روه‌ها تقد ده‌نگ هه‌لپین له دوعا او پارانه‌وه‌دا، خواه گه‌وره فه‌رموویه‌تی: **﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَيِّلًا﴾**، واته: (ئهی پیغه‌مبه) له نویژو دوعاکاندا تقد ده‌نگ به‌رز مه‌که‌هه‌روه و بایی ده‌نگیش نه‌بیت و له و نیوان‌دا بیت.
عائیشه - ره‌زای خواه لی‌بیت - ئه‌فه‌رموویت ئه‌نمایته ده‌بیاره‌ی دوعا هاتوته خواری.

پاکوایه موسولمانان بهم شیوه‌یه دوعا و پارانه‌وه کانی ریک بخات:

یه‌که‌م: سوپاس و ستایشی خواه په‌روه‌ردگار بکات. **دوهه‌م:** صلاوات لی بدادت. **سیه‌م:** ته‌ویه‌و په‌شیمان بعونه‌وه و داننان به گوناهه کانیدا، پاشان سوپاسی خواه گه‌وره له‌سر نیعمه‌تکانی. **پنجه‌م:** ده‌ستکردن به پارانه‌وه و سوور بعون له‌سر دوعا گشتگیره کان و نه‌وانه‌ی له پیغه‌مبه ریلله و پیش‌نیانی چاکه‌وه هاتوون. **ششه‌م:** کوتایه‌یه‌یان به صلاواتدان له‌سر پیغه‌مبه ریلله .

چه‌ند دوعا او پارانه‌وه‌یه‌کی گونگ که پیویسته له‌به‌ربکریت و بوتریت

دواعکه	هؤون و وتنس
نه و دوعا او پارانه‌وه‌کی که پیش‌نیانی په‌روه‌ردگار له فه‌رموویه‌تی	پیش نوستن
"بِاسْمِ اللَّهِ أَمُوتُ وَأَحْيَا" خواه‌گیان بمناوی تقوه نه‌ژیم و نه‌مرم. له‌کاتی له خه و هستان: "الْحَنْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمْاتَنَا وَإِنَّهُ الشَّهُرُ" ، واته: سوپاس بخ خواه گه‌وره که ژیانی پی به‌خشینه‌وه دوای مردنمان و گه‌رانه‌وه هه‌بر بق لای نه‌وه.	له خه و هستان
"أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ عَصَبَيْهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ شَرِّ عَبَادِهِ، وَمِنْ هَمَرَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونَ" ، واته: په‌نا نه‌گرم به وشه ته‌واوه کانی په‌روه‌ردگار له توره‌بی و سزا خوا و شه‌پری به‌نده کانی.	له خه و هستان بوتریت

<p>پیغامبر ﷺ فرموده تی: نگهار که سیکیان خونی خوشی بینی ئوه له لایهن خواوه به با سوپاسی خوا بکات و باسی بکات، نگهار خونی ناهوشی بینی که پیش نارهحت ببو ئوه له لایهن شهیتانه وهی پهنا به خوای گواره به رئی له شهپی شهیتان و لای که س باسی نه کات توشی زیان نایبت.</p>	نه گهر خونی بینی
<p>"اللَّهُمَّ إِنِّي أَغُوذُ بِكَ أَنْ أَضَلُّ أَوْ أَصَلُّ، أَوْ أَزِلُّ أَوْ أَرِلُّ، أَوْ أَجْهَلُ أَوْ يُجْهَلُ عَلَيَّ" ، "بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" ، واته: خوایه پهنا به تو نگرم له وهی گومپا به میان گومرا بکریم، یان لابدم له حق، یان لابدیرم، یان ستمم لی بکری، یان نه زان به میان نه زانیم به رامبه ر بکریت، به ناوی خوا پشتیوان به خوا هیز و تواناییک نیبه یارمهتی خودا نهیبت.</p>	دَهْرَجُونَ لَه مَالٌ
<p>نه گهر چووینه ناو مزگهوت قاچی راست پیش دهخین و ده لین: "بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ" ، واته: به ناوی خوای گواره سلام له سه ر پیغامبری ﷺ خوا بیت، خوایه له گوناهه کامن خوش به ده رکای به خششم لی بکره وه.</p>	چوونه ناو مزگهوت
<p>نه گهر ده رجوبین له مزگهوت قاچی چه پیش ناخربیت و ده لین: "بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ" ، واته: به ناوی خوای گواره و سلام له سه ر پیغامبری ﷺ خوا خوایه له گوناهه کامن خوش به ده رکای به خششم لی بکره وه.</p>	دَهْرَجُونَ لَه مزگهوت
<p>دوعا کردن بـ گـهـسـنـ "بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمِيعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ" ، واته: خوای گواره کاره کـتـ تازه زـهـماـهـندـیـ کـرـبـلـ بـ پـیـلـزـ بـکـاتـ وـ لـهـسـهـ رـیـشـتـ پـیـرـزـ بـکـاتـ وـ بـهـ چـاـکـهـ کـرـتـانـ بـکـاتـ وـهـ.</p>	دوـعـاـکـرـدـنـ بـ گـهـسـنـ
<p>نه گهر گویتان له زهپینی که ربو ئوا پهنا بگـنـ به خوا له شـهـرـ وـ خـرـاـپـهـیـ وـاتـهـ بـلـیـنـ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" ، چونکه شهیتان نه بینی. نگهار گویتان له خویندنی کـهـلـشـیرـ بـوـ ئـواـ دـاـوـایـ بـهـخـشـشـیـ خـواـ بـکـهـنـ، چونکه فـرـیـشـتـهـیـ بـیـنـیـوـهـ وـاتـهـ بـلـیـنـ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ" ، نـهـ گـهـرـ وـهـپـینـیـ سـهـگـیـ یـانـ زـهـپـینـیـ گـوـیدـرـیـزـتـانـ بـهـشـهـ وـکـوـئـیـ لـیـ بـوـ پـهـنـاـ بهـ خـواـ بـگـنـ.</p>	بـیـسـتـنـیـ دـهـنـگـیـ کـهـلـشـیرـ وـ گـوـیدـرـیـزـ
<p>نه گهر رهـزـایـ خـواـیـ لـیـبـیـتـ نـهـلـیـتـ بـیـاـوـیـ لـایـ پـیـغـامـبـرـیـ ﷺ بـوـ پـاـوـیـکـیـ تـرـ تـیـپـهـرـیـ. نـهـ مـیـشـ لهـ لـایـ بـوـ وـتـیـ نـهـیـ بـیـنـیـ بـلـیـ، شـوـنـیـ کـوـتـ وـ پـیـتـ وـتـوـهـ؟ وـتـیـ: نـهـ ، فـرـمـوـیـ بـیـنـیـ بـلـیـ، شـوـنـیـ کـوـتـ وـ پـیـتـ وـتـ: تـقـمـ لـهـبـرـ خـواـ خـوشـ دـهـوـیـ. نـهـوـیـشـ وـتـیـ: خـواـیـ کـهـوـرـ تـقـیـ خـوشـ بـوـیـ کـهـ تـقـمـتـ لـهـ بـهـرـ نـهـ وـ خـوشـ نـهـوـیـ" وـاتـهـ خـوشـهـوـیـستـیـ خـواـ بـیـتـ".</p>	نـهـ گـهـرـ کـهـسـنـ بـیـنـ وـتـیـ لـهـبـرـ خـواـ خـوشـ دـهـوـیـ
<p>نه گهر کـهـسـتـانـ پـیـمـیـ بـلـیـ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ" بـراـکـهـیـ یـانـ هـاوـیـکـهـیـ پـیـتـ بـلـیـ "يـرـحـمـکـ اللـهـ" نـهـ مـیـشـ لهـ وـهـ لـامـدـاـ بـلـیـ: "يـهـدـیـکـمـ اللـهـ وـ يـصـلـحـ بـالـکـ" ، نـهـ گـهـرـ کـافـرـ پـیـمـیـ وـتـیـ "الْحَمْدُ لِلَّهِ" پـیـتـ بـلـیـ "يـهـدـیـکـ اللـهـ" وـ مـهـلـیـنـ "يـرـحـمـکـ اللـهـ" .</p>	لـهـ کـاتـنـ پـیـمـینـداـ
<p>"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ" ، "اللَّهُ اللَّهُ رَبِّيْ، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا" ، "يَا أَيُّهُ الَّذِي يَقُولُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغْفِرُكَ" ، "سَبَّحَ اللَّهُ الْعَظِيمُ" ، واته: هـیـجـ پـرـسـتـاوـیـکـیـ بـهـحـقـ وـ رـاـسـتـقـیـنـیـ نـهـیـ زـاتـیـ "الـلـهـ" نـهـبـیـتـ کـهـوـرـهـیـ وـ خـاـوـهـنـیـ حـیـلـمـ وـ حـوـصـهـلـیـهـ وـ خـاـوـهـنـیـ عـرـشـیـ کـهـوـرـهـ نـاـسـمـانـکـانـ وـ زـهـوـیـ وـ عـرـشـیـ کـهـوـرـهـیـ، تـهـنـهـ "الـلـهـ" خـواـمـهـ وـ هـیـجـ هـاوـیـهـشـیـ نـیـبـیـ، نـهـیـ زـاتـیـ هـمـیـشـهـ زـینـدـوـ چـاـوـدـیـرـ بـهـ مـیـهـرـبـانـیـ وـ رـهـحـمـتـیـ تـقـ هـانـاـ دـیـنـ، پـاـکـ وـ بـیـ کـهـرـدـیـ بـقـ خـواـیـ کـهـوـرـهـ وـ بـهـدـهـسـلـاتـ</p>	دـوـعـاـکـرـدـنـ لـهـ دـوـئـمنـانـ
<p>"اللَّهُمَّ مُنْزِلُ الْكِتَابِ وَمُجْرِيُ السَّحَابِ سَرِيعُ الْحِسَابِ أَهْمَمُ الْأَحْرَابِ، اللَّهُمَّ اهْرِمْهُمْ وَتَذَلِّلْهُمْ" . واته: پـهـرـهـدـکـارـ نـهـیـ نـیـرـهـرـیـ قـورـیـانـ وـ پـاـنـهـرـیـ هـهـوـرـهـکـانـ وـ لـیـپـرـسـهـرـهـوـهـیـ خـیـرـاـ گـروـپـ وـ دـهـسـتـهـ کـانـ تـیـکـ وـ پـیـکـ بشـکـیـنـهـ نـهـیـ خـواـیـ بـیـانـشـکـیـنـهـ وـ زـهـوـیـ بـهـ لـهـ رـیـزـینـ بـیـتـهـ لـهـ ژـیرـ پـیـیـانـدـاـ.</p>	دـوـعـاـکـرـدـنـ لـهـ دـوـئـمنـانـ
<p>نه گـهـرـ خـهـوـیـ لـیـ زـیـاـ بـهـ شـوـ بـلـیـ: "لـاـ إـلـهـ إـلـاـ اللـهـ وـحدـهـ لـاـ شـرـیـکـ لهـ، لـهـ الـمـلـکـ وـ لـهـ الـحـمـدـ وـهـ عـلـیـ کـلـ شـیـءـ قـدـیرـ، الـحـمـدـ اللـهـ وـ سـبـحـانـ اللـهـ وـلـاـ إـلـهـ إـلـاـ اللـهـ وـالـلـهـ أـكـبـرـ وـلـاـ حـوـلـ وـلـاـ قـوـةـ إـلـاـ بـالـلـهـ" ، ثـمـ قالـ: "الـلـهـ اغـفـرـ" . واته: هـیـجـ پـرـسـتـاوـیـکـیـ نـیـبـیـ بـهـ حـقـ بـیـجـکـ لهـ "الـلـهـ" تـاـکـهـ وـ هـاوـیـهـشـیـ نـیـبـیـ،</p>	بـهـخـهـبـرـ هـاتـهـوـهـ شـهـوـانـ

ملک و دهسه‌لاتی هم سوپاس و ستایش هی نئوه و به سهره مهو شتیکدا بالا دهسته، سوپاس بق خوا و پاک و بئی گردی بق خوا، هیچ په رستراویک نبیه الله نه بتیت هر خوا گوره و بالا دهسته هیچ هیز و تواناییک نبیه یارمه‌تی خودا نه بتیت، پاشان بلی: خواهی لیم خوش ببه. نه گهر دوعای کرد گیرا ده بتیت، نه گهر ده سنویزی گرت و نویزی کرد نویزه‌که‌ی قبول ده بتیت.

نه گهر
کاریک ۱۰۸
لئ کران
بوو
دواعی چوونه
سمرناو
دواعی و سواده
ناو نویزه

"اللَّهُمَّ لَا سَهْلٌ إِلَّا مَا جَعَلْتَ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شَئْتَ سَهْلًا" واته: نهی خواهی گوره هیچ کاریک ۱۰۸ ناییت مه گهر تو ۱۰۸ اسانی بکهین و نه گهر بتقویت خم و خفه‌تیش ۱۰۸ اسان ده کهیت. دوعای قه‌زداری: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمَّ وَالْخَرْنَ، وَالْعَجْزَ وَالْكَسْلَ، وَالْجُنْبَ وَالْبُخْلَ، وَصَلَعَ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ" واته: په روه‌ردگاره به تو پهنا نه گرم له خهفت و دلته‌نگی و له بئی دهسه‌لاتی و ته‌مه‌لی و له ترسنیکی و ره‌زیلی و له کله‌که بیونی قه‌رز و توره بیونی پیاوان.

دواعی چوونه
له کاتی هاتنه‌دهره‌وه نهوتیریت "غفرانک" واته: داوای لئ خوشبوون نه کهم له توئه‌ی خواهی.
دواعی و سواده
دواعی کاتی که‌یه بکه لی و به‌لای چه‌پدا سی جار تف بکه.

دواعی
کاتی
سواده
بردن

"اللَّهُمَّ أَغْفِرْ لِي ذَبَّيْ كُلَّهُ دِقَّهُ وَجْلَهُ وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَّةَ وَسِرَّهُ" واته: خواهی له هه مهو گوناهه کامن خوش به به بچوک و گوره سهره‌تا و کوتایی ناشکراو نادیاری. "سُبْحَانَكَ رَبِّي وَتَحْمِيدُكَ اللَّهُمَّ أَغْفِرْ لِي" واته: پاک و بئی گردی بق تقویه په روه‌ردگارم، نهی خواهی لیم خوش ببه. "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوقِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ" واته: خواهی پهنا نه گرم به پازیبوونی تو له توه بیونت و به لیخوشبوونت له سزادانت، پهنا نه گرم به تو له زاتی خوت، ناتوانم سوپاست بکم به ته‌لوی و وه‌صنعت بکم وه‌کو خوت وه‌صفی خوتت کردووه.

سهدجه‌هی
تبیاوه
دواعی
دواعی کاتی

"اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَّتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَسَقَ سَنْعَةَ وَبَصَرَةَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ" واته: نهی په روه‌ردگارم بق تو سهجه ده بهم و نیماتن به تو هیناوه و تسلیمی فه‌رمانه کاتتم، رووم سهجه ده باتا بق زاتی تو که دروست کردووم و وینهت کیشاوم گوی و چاوت پی به خشیوم، پاک و بینکه‌ردی و گوره‌یی بق خواهی گوره که جوانترین دروستکه‌ره.

دواعی
سواده نویزه
دواعی
دواعی کاتی

"اللَّهُمَّ بَاعْدِ بَيْنِ وَبَيْنِ خَطَايَايِي كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الشَّرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايِي كَمَا يُنْقِي الْقَوْبُ الْأَيْضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ" واته: نهی په روه‌ردگار نیوانی من و توانانه کامن دورو خه‌ره وه روه که چون نیوانی روزه‌لات و روزه‌اوات دورو خسته‌ته وه، خواهی له گوناهه کامن پاکم بکه‌رده و چون جلی سپی له چلک پاک ده بتیته وه، خودایی به تاو و به‌فر و ته‌زه پاکم بکه‌رده.

کوتایر
نویزه
دواعی
دواعی نویزه

"اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي طَلَمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ النَّذْنُوبُ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنِّي أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ" واته: خواهی گیان سته‌میکی رزوم له خوم کردووه که سیش ناتوانی له توانانه کامن ببوری تو نه بتیت، له لایه‌نی خوتته و له خوش به و به‌زهیت پینما بیت به پاسنی تو لیخوشبوو به به‌زهیت.

دواعی
دواعی نویزه
دواعی
دواعی نویزه

"اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذُكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ" واته: خواهی گیان یارمه‌تیم بده بق یادکردن‌ده و سوپاسکردن و جوان خواپه رستیکردن. "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ" واته: خواهی به تو پهنا ده گرم له بیباوه‌پی و هه‌زاری و سزا گوی.

هه رکه‌س
پاکه‌س له گهله
کردی
کاتی باران
بارین

هه رکه‌سی چاکه‌ی له گهله کرده به بکه‌رکه‌ی بلی: "جزاک الله خیرا" واته: خوا پاداشتی خیتت بداته‌وه. نهوا چاک وه‌لامی داوه‌ته‌وه. با که‌سه‌که‌ی تریش بلی: وجزاک یان وایاک، واته: پاداشتی تو ش.

کاتی باران
بارین
کاتی(با) واته

"اللَّهُمَّ صَبِّأْنَا تَافِعًا" دووجار یان سی جار، واته: خواهی گیان بارانیکی به سود بیت، "مُطْرَأً بَقْضَلُ اللَّهُ وَرَحْمَتِهِ" واته: بهره‌حمه و بهخششی خوا بارانمان بق باری. هه روه‌ها دوعای تر بکات چونکه پارانه‌وه کیرایه له کاتی باران باریندا، ان شه الله.

<p>هه لکردن</p> <p>"اَرْسَلْتُ بِهِ" ، واته: ئەی خوايە داواي خىر و چاكەرى ئەم بايەتلى ئەكم و داواي ئەو خىرەش كە تىيدايە، خىرىتكىش كە ئەم بايەى بق نىزىداوه، پەنا بق تىدىن لە شەپى ئەم بايە و ئەو شەپەش كە تىيدايە و ئەو خراپەيەش كە ئەم بايەى بق نىزىداوه.</p>	<p>پەشە با</p> <p>كە تىيدايە، خىرىتكىش كە ئەم بايەى بق نىزىداوه، پەنا بق تىدىن لە شەپى ئەم بايە و ئەو شەپەش كە تىيدايە و ئەو خراپەيەش كە ئەم بايەى بق نىزىداوه.</p>
<p>نه گەر، مانگى</p> <p>"اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْيَمِنِ وَالْيَمَانِ وَالسَّلَامَةَ وَالسَّلَامَ وَالإِسْلَامَ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، رَبِّنَا وَرَبِّكُنَا اللَّهُ" ، واته: خوايە كىيان ئەم مانگى بەسىرماناتىيەتو بە پىروزى و ئىمان و سەلامەتى و مۇسلمانىتى، مانگى خىر و چاكە بىت پەروردىگارى من و تو "الله" يە.</p>	<p>يەكشەمى دىت</p> <p>"اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْيَمِنِ وَالْيَمَانِ وَالسَّلَامَةَ وَالسَّلَامَ وَالإِسْلَامَ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، رَبِّنَا وَرَبِّكُنَا اللَّهُ" ، واته: خوايە كىيان ئەم مانگى بەسىرماناتىيەتو بە پىروزى و ئىمان و سەلامەتى و مۇسلمانىتى، مانگى خىر و چاكە بىت پەروردىگارى من و تو "الله" يە.</p>
<p>خواحافىزى كردن</p> <p>"أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ يَيْنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلَكَ" ، واته: دىين و سەلامەتى و كۆتابىي كرده وە كانت بە خوا دەسىپىرم. كابراي گەشتىريش بەم شىوه يە وەلام دەدات وە: "أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيغُ وَدَائِعَهُ" ، واته: بەو خوايەم سپاردن كە ئەمانەت نافەوتىتى.</p>	<p>نه گەر، شتىيڭى</p> <p>پېغىمبەرى خوا وىچى ئەگەر شتىكى بىديايە كە پىئى خوش بايە دەبفەرمۇو: "الحمد لله الذى بنعمته تتم الصالات" ، واته: سوپاس بق ئەو خوايەى كە بە خەشىشە كانى ئەو ھەمۇو چاكە كان تەواو ئەبن. ئەگەر شتىكى بىيىنايە كە پىئى تاخوش بويایه ئەيفەرمۇو: "الحمد لله على كل حال" ، واته: سوپاس بق خوا لە ھەممۇو حالتىكدا.</p>
<p>نەخۆش بۇو</p> <p>"اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَ الَّهِيَّ سَمْرَنَ لَنَا هَذَا وَمَا كَانَ لَهُ مُقْرِنٌينَ * وَإِلَى إِلَيْنَا لَمْ نَنْتَلِبُونَ" ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسَلَّكَ فِي سَفَرَنَا هَذَا الْبَرِّ وَالْقَوْى، وَمِنَ الْعَلَمِ مَا تَرَضَى، اللَّهُمَّ هَوْنَ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطَّلُ عَنَّا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيقَةِ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَغُوذُ بِكَ مِنْ وَعْدَ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلِبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ" كە گەپايەوە ئەم رستىيە زىاد دەكات "آيُّونَ تَائِبُونَ غَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَمَدُونَ" ، واته: پەروردىگارم لە ھەممۇو شتىك گۈورەتىر و بەرزىترە (اچا) پاڭ و بىنگەردى بق خوا كە ئەم شتىي بق دام كەپىن و رەخسانىدى بېمان كە خۆمان نەماندەتowanى راميان بېتىن و ئىتەم بق لاي پەروردىگارمان دەگەپىتنەو، خوايى گەرە لەم سەفرەماندا داواي چاكە پارىزىكارىتلى دەكەين، داواي كرده وەيەك دەكەين كە لىنى رازى، خوايە سەفرەكەمان بق ئاسان بىكە و دۈرىيەكەمان بق نىزىك بەخەرەوە، خوايە خۆت ھاوبىتى لە سەفرەدا و جىتىشىن و چاودىيە كە سوکارى، خوايە پەنات پى دەگىم لە تاخوشىيەكانى سەفسەر و دىمەنە بى ئومىتىبەخەشىشە كانى و خراپى روودان لە مال و مەنالدا. كە گەپايەوە لە سەفسەر ئەم دۇعايە دەخويىنى و ئەم رستىيەش زىاد دەكات: "گەپاوەين بق لاي خەلۇتەيە كارىن و بەندىيەتى خوا ئەتكەين و سوپاس گۈزىرى ئەۋىن.</p>	<p>نەخۆش بۇو</p> <p>"اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أُمْرِي إِلَيْكَ وَلَجَّلَتْنَا سَلِيمِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأٌ وَلَا مَنْجَأٌ مِنْكَ إِلَيْكَ أَمْنَثُ بِكَتِبَاتِكَ الَّذِي أَنْزَلْتُ وَبِتِبَيْكَ الَّذِي أَرْسَلْتُ" ،</p> <p>"الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوْتَانَا فَكَمْ مِنْ لَا كَافِ لَهُ وَلَا مُؤْرِي" ،</p> <p>"اللَّهُمَّ قَبِيلْ عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ" ،</p> <p>"سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي بِكَ وَصَعْدُ جَنَّي وَبِكَ أَرْقَعَهُ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَعْهَظُ بِهِ" عبادەت الصالىخىن". واته: خوايە كىيان خۆم تەسلىمي تو كىد و كارپارەكانم بە تو سپاردى، پاشتم بە تو بەست بە ئومىدو ترسەوە، ھېچ پشت و پەنایەك نىيە لاي تو نىبى، باوهىم ھەيە بەو كۆتبە ئاردووته خوراوه و ئەو پېنچەمبەرەي رەوانەت كىدووه، سوپاس بق ئەو خوايەى كە ئان و ئاولو جىنگەرى پى بەخشىن، زىدىن ئەوانەتى كە جىنگە و سەرەپەشتىياريان نىيە، خوايە لە سزاي خۆت بەپارىزە ئەو رىزەتى بەندە كانى زىنندوو دەكەپىتنەو، پاڭ و بىنگەردى بق تۆتە خودايە، بەھۆى تۆتەيە ئەتوانى بخەم و ھەستىمەوە، ئەگەر گىانى كىشام لىم خۆش بىه، ئەگەرىش كىيانت نەكىشام وەكى بەندە چاكە كانى خۆت بەپارىزە. ھەردوو سورەتى مەعوزەتەين (الفلق، الناس) ئى دەخويىندۇ فۇي دەكىد بە دەستىداو بەلەشىدا دەھىتىا، ھېچ شەۋىلەك نەدەخەوت تا سورەتى سەجدەو تەبارەكى نەخويىتىدaiyە.</p>

"اللَّهُمَّ اجْعِلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ شَمَائِيلِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعِلْ فِي تَفْسِيرِي نُورًا، وَأَعْظُمْ لِي نُورًا، وَعَظِيمٌ لِي نُورًا، وَاجْعِلْ لِي نُورًا، وَاجْعِلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا، وَاجْعِلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي لَحْيِي نُورًا، وَفِي دَيْنِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَثَرِي نُورًا" ، وَاتَّه: خُودَايَه رووناکی بخه ناو دلم، زویانم، بینینم، بیستنم، روم، زیرم، لای راستم، لای چه پم، برده مم، پشته وهم، هروهه نه فسم، خودَايَه رووناکی و نوری گهورهه پی به خشے و بوم گهورهه تر که و خوشم بکه به رووناکی و رووناکی بخه ناو ده مار و گوشت و خوین و موو، هه رووههه پیستم.

ئه گهه که سیکتان ویستی کاریک ئه نجام بادات (واته چاکه و خراپهه زور روون نه ببو لای) ئه وا با دور رکات نویز بکات بیتگه له فهرزه کان پاشان بلی: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْرِيرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ نَاوِيَ كَارَةً كَهَى بیات) خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةً أُمْرِي" - او قال: عَاجِلُ أُمْرِي وَأَجِلُه - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرُّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةً أُمْرِي" - او قال في عَاجِلُ أُمْرِي وَأَجِلُه - فَاصْرِفْهُ عَنِي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِه" ، وَاتَّه: خُوايَه داواي خیرت لی ده کام به زانستی خوت، داواي توانات لی ده کام به توانای خوت، له بخشن و فهزیلهت داوا ئه کام تو به توانای و من بی توانام، تو ئه زانیت و من نازامن و تو زانای هاممو نهیتییه کانی، خُوايَه گیان ئه گهه ئه کارهه (نانی کارهه بیات) خیر و چاکهه تیدایه بق دین و دنیا و پاشادقشم - یان بلی: ئیستاو داهاتووم - بوم بپاریده و بوم ئاسان بکه و بمهه کهه بخهه ناویوهه، ئه گهه ده زانیت ئه کاره خراپهه بق من، بق دین و دنیا و پاشادقشم - یان بلی: ئیستاو داهاتووم - من لیتی لابده و نهوا له من لابده و بپاری چاکم بق بده له هه رکویدا هه بیت و بهوکاره رازیم بکه.

"اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهُ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِعْ مُدْخَلَهُ، وَأَغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهُ مِنْ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ التَّوْبَ الْأَبِيَّصَ مِنْ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا حَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا حَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَرَوْجًا حَيْرًا مِنْ رَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعْدِهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ" .

هه که سی ئه دواعیه بخوینی تووشی خه و خه قهت نابیت "اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمْتَكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضِي فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ أَسْلَكَ بِكُلِّ أَسْمٍ هُوَ لَكَ سَجَّيْتَ بِهِ فَسَكَ أَوْ عَلَمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كَتَابِكَ أَوْ أَسْتَأْتَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْعِيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَتُورَ صَدْرِي وَجَلَّةَ حُرْنِي وَذَهَابَ هَمِّي" . وَاتَّه: خُوايَه من بهندی توم کوری بهندی توم و کوری که نیزه کی توم و فرمانه کانم به دهستی تون و بپاری تون بق من تپه بیووه، بپارهه کانی تو بق من دادبه روهرانیه، به هه مورو نهوا ناوانت داوات لی ده کام که ناوی خوت پی ناوانتوه، یان که سیکت فیز کرد ووه یان له قورئاندا رهوانه کرد ووه یان له لای خوت و جیهانی غه بیدا هیشتونه توهه که قورئانی پیروز بکه بیته به هاری دلم و رووناکی سینهه و لابری خه فهتم و نه مانی خه کانم. خُوايَه هه مورو خه کانی لا ده بات و له جیاتی ئه وه دلخوشی ده داتی.

بازرگانی قازانچکرد وو

په رودگار فهزلی ئاده میزدادی داوه بسەر ھەموو دروستکراوه کاندا و تایبەتى كردووه به نىعمەتى قسە كردن، ئامىرى ئەم قسە كردنەش زيانە كە بە خشىيىكى وايى كە لە چاكە و خراپەدا بە كاردىت، هەركەس زوبانى لە چاكەدا بە كارھىتا ئەو بە ختنەورى دونيا و دوارقۇ دەھىت لە بەھەشت، هەركەسى لە خراپەدا زيانى بە كارھىتا ئەوا خۆى تووشى تىياچۇنى ھەردوو دونيا دەكات. جا چاكتىن شت كە ئاده مىززاد كاتە كەى پى سەرف بکات لە دواى قورئان خويىندن يادى خواي گەورە يە.

فەزل و گەورە يىي يادى خوا: زۆر فەرمۇودە دەرىبارە چاكى يادى خواي گەورە هاتۇون، لەو فەرمۇدانە پېغەمبەر ﷺ فەرمۇویتى : «أَلَا أَبْئَكُمْ بِخَيْرٍ أَعْمَالَكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِثْقَاقِ الدَّهَبِ وَالْوَرْقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوكُمْ فَتَضْرِبُوْا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوْا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: ذَكْرُ اللَّهِ» الترمذى. واتە: ھەوالىتان پى بدەم بە چاكتىن كرده وەتەن و پاكتىنەن لە لاي خواي خوتان و بەزىزلىيەنەن لە پلەو پايدىدا و چاكتىن بىت لە بەخشىنى زېر و زىيوو باشتىر بىت لەوەي بە دوزمن بگەن كە بىانكۈش و بىانكۈش، وتيان: بەللى. فەرمۇوى: زىكىر و يادى خواي گەورە. لە فەرمۇودە يە كى تردا دەھەرمۇيەت: «مَثَلُ الَّذِي يَذَكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذَكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيٌّ وَالْمَيْتِ» متفق عليه. واتە: نىمۇنەي ئەوەي يادى خوا ئەكەت و ئەو كەسى يادى خوا ناكات وەك زىندۇو مردوو وايە. لە فەرمۇودە يە كى قوتسىدا هاتۇوه: «أَنَا عِنْدَ طَنْ عَبْدِيِّي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرْنِي فَإِنْ ذَكَرْنِي فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرْنِي فِي مَلَأً ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقْرَبَ إِلَيَّ شَيْءٌ تَقْرَبَ إِلَيْهِ ذَرَاعًا». البخارى. واتە: من وام لاي گومانى بەندە كەم بەرامبەرم، من لەگەلیدام كە يادم ئەكەت، ئەگەر لە نەفسى خۆيدا يادى كردم منىش لە نەفسى خۆمدا يادى دەكەم، ئەگەر لاي كۆمەللىك يادى كردم ئەوا منىش لاي كۆمەللىك يادى ئەكەم لەوان چاكتىن، ئەگەر يەك بىست لېيم نزىك بىتتەوە ئەوا من يەك بالى لېي نزىك دەبمەوە. فەرمۇودە پېغەمبەر ﷺ «سَبَقَ الْمُفَرِّدُونَ، قَالُوا: وَمَا الْمُفَرِّدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي كَرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالَّذِي كَرِيتُ اَنْ لَيْزَالَ لِسَائِنَكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ» الترمذى. واتە: با بەردهوام زوبانەن پاراو بىت بە يادى خوا.

چەند قاتبۇونەوەن پاداشت: پاداشتى كرده وە چاكە كان چەند بەرامبەر ئەبن، وەك پاداشتى خويىندىنى قورئان لەبەر دوو ھۆ: ۱- بە پىي ئەو ئىمانە دەلسۆزى و خۆشە ويستى خوايى كە لە دل و دەروندايە. ۲- بە پىي بىركردنەوە بە دل و خەريك بۇون پىيەوە نەك تەنها بە زوبان يادى خوا بکات، ئەگەر يادى خوا بەم شىۋوھ چاكە كرا، ئەوا ئەبىتە كەفارەتى گوناھەكانى و بە تەواوەتى پاداشتە كەى وەرئەگىرتى، بەلام ئەگەر كەموكۇرىتى تىيىدا بۇ ئەوا پاداشتە كەشى كەم دەكات بە پىي خۆى.

سووده کانی یاده خوا: شیخی نیسلام ئه لیت: یادی خوای گهوره بۆ دلان وەک ئاو وايە بۆ ماسیه کان، دەی کەواته ئەبیت حالى ماسى چون بیت کە بى ئاو بیت؟!

* ئەبیتە هۆى دروست بۇونى خۆشەویستى پەروەردگار و نزىكى لىي و رازى بۇونى و چاودىرى كىدىنى و ترسان لىي و گەپانەوه بۆ لاي و يارمەتىدەرە بۆ گوپىرايەلى پەروەردگار.

* لابەرى خەم و خەفت لە دل و دەررۇن و ھېنەرى شادىه، زيان و ھېزۇ پاكى دەداتە دل.

* كەلینە کانى دل و دەررۇن پې نابنەوه بە یادى خوا نەبیت، دلرەقى نەرم ئەكەت و ئەيتۈننەتەوه.

* شىفا بەخشى دلە و دەرمانىتى و ھېز و چالاکى و خۆشەویستى كە ھىچ خۆشىيەك ھاوتاي نىيە كە بىئاڭاىي نەخۆشى دلە.

* كەمى زىكىر نىشانە دوپۇپۇيەو نۇرى يادى خوا نىشانە بەھېزى ئىمان و خۆشەویستى راستەقىنە يە بۆ خوا، چونكە ئەگەر كەسىك شتىكى نۇر خوش بويت نۇر يادى ئەكەت.

* بەندەرى خوا ئەگەر لە كاتى خۆشىدا يادى خوا بکات خوايى گهوره لە تەنگانەدا فريای دەكەۋىت، بە تايىھەتى لە كاتى مىدىن و گيانكىشان.

* ھۆكارى بىزگارىبۇونە لە سزاى خوا و دابەزىنى دلئارامىيە و گشتىگىر بۇونى رەحمەت و داواى ليخۆشىبۇونى فريشتنەكانە.

* پارىزەرى زوبانە لە قىسى پۇپۇچ و غەبىيەت و دوزۇبىانى و درق و جىگە لە ئەوانىش لە حەرام و ئاپەسندەكان.

* بەندايەتىيەكى ئاسانە و گەورەيە و چاکە و ھۆى رواندى دارە كانى بەھەشتە.

* مرۆقى زىكىرخوين بەسام و ھەبىيەت و خۆشەویستە و روحسارى جوانە، زىكىر دەبىتە نۇور و رووناکى لە دىنيا و گۇپ و دواپۇزدا.

* ھۆكارى صەلاؤاتى پەروەردگار و فريشتنەكانە و خوايى گەورە شانازيان پىيە دەكەت بەسەر فريشتنەكانەوه.

* چاكتىرين خاوهن كىدەوەچاکە كان ئەوانەن كە زۇر يادى خواي تىدا دەكەن، باشتىن رۆژوەوان ئەوانەن كە يادى خوا نۇر ئەكەن لە رۆژوەكەياندا.

* گران ئاسان ئەكەت و ئاپەحەتى سوك دەكەت و كارەگرانە كان ئاسان دەكەت ورۇزى دەھېننەت و لاشە بەھېز دەكەت.

* شەيتان دەر دەكەت و سەركوتى دەكەت و رىيسوا و زەللىلى دەكەت.

دوعاى رۆزانهى بە يانيان و نئواران

دوعاى رۆزانه	ژماره و کانه کانى	پاکى و گەورەيى وشوينەوارەكەن	٩
١ ئايىتە الكرسى١	بە يانيان و نئواران، پىش خوتۇن و دواى نويزە فەرزەكان	نېزىك نەكەوتتەوهى شەيتان و مۆكارى چۈونە بەھاشت	
٢ دوو ئايىتى كۆتايى سورەتى البقرة٢	رۇذى جارىك لە مالدا دەخويتىرىت لە هەر كاتىكدا بىت	بەسيتى بق ھەممۇ شەيتاك	
٣ سورەتى (الاخلاص) و (الفلق) و (الناس)	٣ جار بە يانيان و نئواران	بەسيتى بق ھەممۇ شەيتاك	
٤ بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم	٣ جار بە يانيان و نئواران	پارىزداوه لە بەلائى كۆپۈر و هېم شەيتىك زىيانلى نادات.	
٥ أعود بكلمات الله التامات من شر ما خلق.	٣ جار بە يانيان و نئواران يان كاتى دابەزىن لە جىتكەيەك	پارىزداوه بق جىتكەكان لە ھەممۇ خراپەيەك	
٦ حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم.	٧ جار بە يانيان و نئواران	خواى گەورە بى خەمى دەكتات لە كاربىارى دىنيا و دوارۋەز	
٧ رضيت بالله رباً، وبالاسلام دينًا، وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبياً.	٣ جار بە يانيان و نئواران	خواى گەورە لە سەر خۆى پىتۇستىركۈدووھ کە رازى بىكات	
٨ بە يانيان بلەن: اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيانا وبك نموت وإليك النشور. لە نئواراندا بلەن: اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيانا وبك نموت وإليك المصير.	بە يانيان و نئواران	هانى موسىلمانان دراوه بق خويىندىيان	
٩ أصبحنا على فطرة الإسلام، وكلمة الإخلاص، ودين نبينا محمد صلى الله عليه وسلم أبینا إبراهيم عليه حنیفًا مسلماً وما كان من المشركين.	بە يانيان	پىغەمبەر مەلکە ئۇم دوعايانە خويىندىوھ	
١٠ بە يانيان بلەن: اللهم ما أصيخت بي من نعمة أو بأحد من خلقك فمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ. نئواران بلەن: ما أمسى بي أو.... واتە له جىاتى ما صىح بلەن ما امسى ياشماوهى زىكرەكە وەك خۆى بلىتىوه.	بە يانيان و نئواران	سوپاسگۈزارى ئەو شەھو و رۇزىدەي بە جىپەيتناوه	
١١ بە يانيان بلەن: اللهم إين أصبحت أشهده وأشهد حملة عرشك	بە يانيان ٤ جار	ھەركەس چوار جار بىللى خواى	

۱) اللہ لا إله إلا هو الحی القیوم لا تأخذہ سنه ولا نوم له ما في السموات وما في الأرض من ذا الذي يشق عنده إلا ياذنه، يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بهم من علمه، إلا يماسأة وسع كرسيه السموات والأرض ولا ينوده حفظهما وهو العليُّ الظیيم

۲) أمن الرسول بما أنزل إليه من ربِّه، والمؤمنون كلَّئامن بالله وملائكته، وبنده، ورسوله، لأنفق بين أحدي من رسوله، و قالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير لا يكفي الله نفساً إلا وسعها لها ما كسبت وعلنتها ما أكتسبت ربنا لا تؤاخذنا إن شئنا أو أخطأنا ربنا ولا تحتمل علينا إصراً كما حملته على الدين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به، وأعف عننا وأغفر لنا وأرحمتنا أنت مؤلسنا فأنصرنا على القوم الكفرين

<p>گهوره له ئاگری دىزدەخ دىزگارى ئەکات</p>	<p>و ئىواران ٤ جار</p>	<p>وَمَلَائِكَتَكَ وَأَئْبِيَّاتَكَ وَجَمِيعُ خَلْقَكَ يَا تَكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ. نَيْوَارَانْ بَلْيَ: إِنِّي أَمْسِيَتُ ...</p>
<p>پارىزداو ئەبىت لە شەيتان</p>	<p>بەيانيان و ئىواران و لەكتى خەودا</p>	<p>اللَّهُمَّ فاطر السموات والأرض عالم الغيب والشهادة رب كل شيءٍ ومليكه أشهد أن لا إله إلا أنت، أَعُوذُ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجرة إلى مسلم.</p>
<p>خەم و خەفتى نامىتىنى قەزەكانى دەداتوه</p>	<p>بەيانيان جارىك و ئىواران جارىك</p>	<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِ وَالْحَزْنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ وَالْكُسْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبَخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبةِ الَّذِينَ وَقَهَ الرِّجَالُ.</p>
<p>و بىرىت يان لەشەودا بىخويتىت و بىرىت لە ئەھلى بەھەشت دەبىت</p>	<p>بەيانيان و ئىواران</p>	<p>اللَّهُمَّ إِنِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُو لَكَ يَنْعِمُتَكَ عَلَيَّ وَأَبُوكَ لَكَ بِذِنِّي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الثُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.</p>
<p>پېغەمبەرى خوا ئامۇزگارى فاتىمەمى كچى دەكىد كە بىخويتىنى</p>	<p>بەيانيان و ئىواران</p>	<p>يَا حِي يَا قِيَوم بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغْفِرُ أَصْلَحْ لِي شَأْنِي كَلَهْ وَلَا تَكْلِي إِلَيْ نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ.</p>
<p>لە پېغەمبەرى خوا ئەلە گىپاۋەتتەوە</p>	<p>بەيانيان ٣ جار و ئىوردان ٣ جار</p>	<p>اللَّهُمَّ عَافَنِي فِي بَدْنِي، اللَّهُمَّ عَافَنِي فِي سَمَاءِي، اللَّهُمَّ عَافَنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.</p>
<p>پېغەمبەرى خوا ئەلە ئەم دوغايانەى وازا ئەنەھىتىنا لە بەيانيان و ئىواراندا</p>	<p>بەيانيان و ئىواران</p>	<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَّةَ فِي الدِّنِيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَّةَ فِي دِينِي وَدِنَيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتَرْ عُورَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيِّي وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شَمَائِيلِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.</p>
<p>چاڭتە لە داينىشتن بىز يادى خوا لە نوپىتى بەيانىيە تا نىوهېرق</p>	<p>چار ٣ بەيانيان</p>	<p>سَبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدْدُ خَلْقِهِ، وَرَضَا نَفْسَهِ، وَزَنَةُ عَرْشِهِ، وَمَدَادُ كَلَمَاتِهِ</p>

چند وته و کرده‌مهیه که یاداشتی گهورهیان ههیه

ن	وته یان کرده‌مه	باشه که
۱	بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> فهرومیتی: هر که سی بلی - لا الله وحده لاشریک له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قادر - له رؤیتکدا (۱۰۰) جار بیلی خیری تازد کردنی (۱۰) بهندی ههیه وله الحمد وهو على (۱۰۰) خیری بق دهنوسریت و (۱۰۰) گوناهی لی دهکوئیتیوه و یاریزه‌ری دهبتیت له شهیتان تا کل شيء قادر".	"لا اله الا الله وحده لاشریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قادر - له رؤیتکدا (۱۰۰) جار بیلی خیری تازد کردنی (۱۰) بهندی ههیه وله الحمد وهو على (۱۰۰) خیری بق دهنوسریت و (۱۰۰) گوناهی لی دهکوئیتیوه و یاریزه‌ری دهبتیت له شهیتان تا نیواره دهکاتوه و کس به روزی دواییدا لهو چاکتری یی ناییت مهگهر لهو قوتی کردیت.
۲	سبحان الله العظیم بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که سی بلی: سبحان الله العظیم و بحمد دارخورمایه‌کی له به‌هشتاد بق دهربیت.	"سبحان الله العظیم بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که سی بلی: سبحان الله العظیم و بحمد دارخورمایه‌کی له به‌هشتاد بق دهربیت.
۳	سبحان الله وبحمد سبحان الله العظیم بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س سعد جار بیلیت، خوای گاوره له گوناهه‌کانی خوش دهبتیت هرجه‌ند به نهندازه‌ی که‌فی دهربیا بیت، هیج کس باشتی لهو ییناییت له قیامه‌تدا مهگهر وهک نه‌وی وتبیه یان زیارت، له فرموده‌یه‌کی تردا هاتووه: دوو وشه یاسانن له سه زیوان و قورسن له ته رازیودا و خوش‌ویستن لای پهروه‌ردگار "سبحان الله وبحمد سبحان الله العظیم".	"سبحان الله وبحمد سبحان الله العظیم بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س سعد جار بیلیت، خوای گاوره له گوناهه‌کانی خوش دهبتیت هرجه‌ند به نهندازه‌ی که‌فی دهربیا بیت، هیج کس باشتی لهو ییناییت له قیامه‌تدا مهگهر وهک نه‌وی وتبیه یان زیارت، له فرموده‌یه‌کی تردا هاتووه: دوو وشه یاسانن له سه زیوان و قورسن له ته رازیودا و خوش‌ویستن لای پهروه‌ردگار "سبحان الله وبحمد سبحان الله العظیم".
۴	لا حول ولا قویه بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> به هاوه‌لیکی فهرومیو: یایا خه زنه‌یه‌ک له خه زنه‌کانی به‌هشت پی نیشان الا بالله بددم و تی به‌لی؛ فهرومیو: (لا حول ولا قویه الا بالله).	لا حول ولا قویه بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> به هاوه‌لیکی فهرومیو: یایا خه زنه‌یه‌ک له خه زنه‌کانی به‌هشت پی نیشان الا بالله بددم و تی به‌لی؛ فهرومیو: (لا حول ولا قویه الا بالله).
۵	دواکردنی به‌هشت بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س (۳) جار داوای به‌هشت له خوای گهوره بکات، ویه‌ناگرتن به خوا له به‌هشت نه‌لیت: نه‌ی پهروه‌ردگاره بیخره به‌هشتاده، هر که س (۳) جار له ناگری دوزه‌خ سزای دوزه‌خ به خوای گاوره یه‌نا بگری دوزه‌خ ده‌لی: نه‌ی پهروه‌ردگاره په‌نای بده له ناگری دوزه‌خ.	دواکردنی به‌هشت بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س (۳) جار داوای به‌هشت له خوای گهوره بکات، ویه‌ناگرتن به خوا له به‌هشت نه‌لیت: نه‌ی پهروه‌ردگاره بیخره به‌هشتاده، هر که س (۳) جار له ناگری دوزه‌خ سزای دوزه‌خ به خوای گاوره یه‌نا بگری دوزه‌خ ده‌لی: نه‌ی پهروه‌ردگاره په‌نای بده له ناگری دوزه‌خ.
۶	که‌فاره‌تی مه‌جلیس بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س له مه‌جلیسیتکدا دانیشیت که هه‌لیت و په‌لیت نور بوو پیش نه‌وی له مه‌جلیسکه هه‌ستی نه‌م دوعایه بخوینی "سبحان الله و بحمدک آشید ان لا الله الا انت استغفرک و أتوب اليك" ، نه‌وا نه‌و گوناهه‌نای له سه را نه‌چن که لیت رووداره.	که‌فاره‌تی مه‌جلیس بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س له مه‌جلیسیتکدا دانیشیت که هه‌لیت و په‌لیت نور بوو پیش نه‌وی له مه‌جلیسکه هه‌ستی نه‌م دوعایه بخوینی "سبحان الله و بحمدک آشید ان لا الله الا انت استغفرک و أتوب اليك" ، نه‌وا نه‌و گوناهه‌نای له سه را نه‌چن که لیت رووداره.
۷	له بکار کردنی چه‌ند ناییت له فهروموده‌دا هاتووه: هر که س (۱۰) ناییت له سه‌ره‌تای سوره‌تی که‌هفت له بکار له سوره‌تی "الکهف" پاریزداو نه‌بیت له ده‌جال.	له بکار کردنی چه‌ند ناییت له فهروموده‌دا هاتووه: هر که س (۱۰) ناییت له سه‌ره‌تای سوره‌تی که‌هفت له بکار له سوره‌تی "الکهف" پاریزداو نه‌بیت له ده‌جال.
۸	سه‌لاؤات دان له سه ر بق خوی <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س یهک جار سه‌لاؤات بداد له من نه‌وا خوای گهوره ده جار سلاؤاتی لی ده‌داد و ده گوناهی ده‌سیریتیوه و (۱۰) پله‌ی بدرز ده‌بیت‌وه.	سه‌لاؤات دان له سه ر بق خوی <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س یهک جار سه‌لاؤات بداد له من نه‌وا خوای گهوره ده جار سلاؤاتی لی ده‌داد و ده گوناهی ده‌سیریتیوه و (۱۰) پله‌ی بدرز ده‌بیت‌وه.
۹	خویندنی بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که سیک له شه و رؤیتکدا یه‌نجا ناییت بخوینی له بیناگایان سوره‌ت نانوسریت، هر که س سه دناییت بخوینی نه‌وا به له خودایاپاوان ده‌نوسریت، هر که س دوو سه دناییت‌کانی ناییت بخوینی نه‌وا قوریان یه‌خی ناگرتیت له رؤیتی قیامه‌تدا و هر ر که س (۵۰) ناییت بخوینی نه‌وا قوریان به‌قد قنترانیک (کنیویک) خیری بق دهنوسریت.	خویندنی بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که سیک له شه و رؤیتکدا یه‌نجا ناییت بخوینی له بیناگایان سوره‌ت نانوسریت، هر که س سه دناییت بخوینی نه‌وا به له خودایاپاوان ده‌نوسریت، هر که س دوو سه دناییت‌کانی ناییت بخوینی نه‌وا قوریان یه‌خی ناگرتیت له رؤیتی قیامه‌تدا و هر ر که س (۵۰) ناییت بخوینی نه‌وا قوریان به‌قد قنترانیک (کنیویک) خیری بق دهنوسریت.
۱۰	پاداشتی بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: به‌راستیه هم‌وو په‌ری و ناده‌میزاد و هه‌موو شتی که ده‌نگی بانگ ده‌بیستن بانگ‌بیزان له رؤیتی دواییدا شایه‌تی بق ده‌دهن، بانگ‌بیزان کان له رؤیتی دواییدا له هه‌موو که س گردنیان به‌زتره "یانی خیریان زیارته".	پاداشتی بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: به‌راستیه هم‌وو په‌ری و ناده‌میزاد و هه‌موو شتی که ده‌نگی بانگ ده‌بیستن بانگ‌بیزان له رؤیتی دواییدا شایه‌تی بق ده‌دهن، بانگ‌بیزان کان له رؤیتی دواییدا له هه‌موو که س گردنیان به‌زتره "یانی خیریان زیارته".
۱۱	وه‌لامدانه‌هی بانگ و بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س گوئی له بانگ بوو بلی: "الله رب هذه الدعوة التامة دعوا كردن له دواییدا والصلوة القائمة، آت محمدًا والوسيلة والفضيلة و ایعثه مقاماً محومداً الذي وعدته" ، نه‌وا شه‌فاعه‌تی منی بق حلال نه‌بیت.	وه‌لامدانه‌هی بانگ و بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س گوئی له بانگ بوو بلی: "الله رب هذه الدعوة التامة دعوا كردن له دواییدا والصلوة القائمة، آت محمدًا والوسيلة والفضيلة و ایعثه مقاماً محومداً الذي وعدته" ، نه‌وا شه‌فاعه‌تی منی بق حلال نه‌بیت.
۱۲	چوان ده‌سنویز گرتن بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س ده‌سنویز چاک بگریت نه‌وا گوناهه‌کانی له له‌شی ده‌ردہ‌چن ته‌نایت له ریز نیزتکه کانیشیوه.	چوان ده‌سنویز گرتن بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر که س ده‌سنویز چاک بگریت نه‌وا گوناهه‌کانی له له‌شی ده‌ردہ‌چن ته‌نایت له ریز نیزتکه کانیشیوه.
۱۳	دواعی دوای ده‌سنویز بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر یه‌کیک له نیووه ده‌ستنویزیکی ته‌واو یان چاک و باش بگریت و پاشان بلیت: "أشهد أن لا اله الا الله وأن محمدًا عبد الله و رسوله" هر هه‌شت ده‌رگای به‌هشتی بق ده‌کریت‌وه له هر کامیانه‌وه بجتنه ژوووه‌وه.	دواعی دوای ده‌سنویز بیتفهمبری خوا <small>عَزِيزٌ</small> ثقه‌رمیتی: هر یه‌کیک له نیووه ده‌ستنویزیکی ته‌واو یان چاک و باش بگریت و پاشان بلیت: "أشهد أن لا اله الا الله وأن محمدًا عبد الله و رسوله" هر هه‌شت ده‌رگای به‌هشتی بق ده‌کریت‌وه له هر کامیانه‌وه بجتنه ژوووه‌وه.

<p>دو رکات نویزشی دل و به جهسته ناگای له نویزه که بیو نو با به هشتی بق واجب ده بیت.</p>	۱۴
<p>نقد بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: هر کس بجیت بق مزگه و تیک که جه ماعه تی تیدا ده کریت به همو هاموشکردنی هنگاویکی خرابیه کی لی رهش ده کریته و و به هنگاویکی تری چاکه کیه کی بق ده نوسریت له مزگه و کاتی هاتن و رو شنوه دیدا.</p>	۱۵
<p>خوش بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: هر کسی خوش بشوات و زنو بچیت بق مزگه و تیک و به پتیان بپوات به ظاماده کردن سواری نه روات و نزیک بینته و له نیمام و گوئی بگری و قرمه و قاله نه کات به همو هنگاویکی خیتی نویز و زنو چون و رؤثوی سالیکی بق ده نوسریت نه فرمودیت: هیچ پیاویکی موسولمان نبیه که خوش بشوری و خوش بق نویزشی پاک و خاوین رابگری نه وندنه ده توانتی و خوش چهور بکات به رونه که (سهر و پیشی چهور بکات به کریم و هاوشنیوه ده شنانه) و پیشی خوش له خوش بدات و پاشان له مالی خوش ده بیت و کلین نه خانه نیوان دوو که سوه پاشان نه وندنه ده توانتی نویز بکات و پاشان بی ده نگ بیت که نیمام و تاری خویشندوه نیيلا خواه گاوره له گناهه کانی نیوان نه جومعه بیه و جومعه که تری خوش ده بیت.</p>	۱۶
<p>راگه یشن به "الله بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: هر کس جل رفیع نویز بکات بق خوا به جه ماعه ت و فربای (الله اکبر) ای نویز دابه ستن بکه ریت نه وا دوو زه مانه تی ده دریتی: زه مانه تی له ناگر و زه مانه تی له دابه ستن دوو رویی.</p>	۱۷
<p>خیری نویزشی بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: نویزشی جه ماعه ت خیری زیاتره له نویزشی تاک به بیست و حه ووت جار زیاتر</p>	۱۸
<p>نویزشی عیشا و بیانی بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: هر کس نویزشی عیشا به جه ماعه ت بکات و هک نه وله ولیه نیوه ده جه ماعه ت شاو شه و نویز بکات بق خوا و هر کس نویزشی بیانی بکات به جه ماعه ت و هک نه وله ولیه همو شه و شه و نویزشی کرد بیت.</p>	۱۹
<p>نویزشی کردن له پینی بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: نه گهر خاکی بیانزانتایه که چ خیریک له بانگ و پینی یه که مدا همه پاشان به تیریویشک نه بواهی جینگایان بر نه که و تایه نه وا تیریویشکیان بق ده کرد.</p>	۲۰
<p>یاریزگاری بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: هر موسولمانی له شه و دیزیکدا دوانزه بکات نویز بکات مالیکی له به شدنا بق دروست ده کریت، جوار پیش نیوه رز، دوان دوای نیوه رز، دوان دوای مه غریب، دوان دوای عیشا و دوو بکات پیش به بیانی.</p>	۲۱
<p>زور نویزشی سوننهت بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: زور نویزشی و سوژده بق خوا به ره، چونکه هر سه جده بیک کردن و شارده نه وهی خواه گاوره پله بیک به رزت ده کات وهی خرابیه که ت لی لاده بات، نویزشی پیاو که سوننهت بیت و کس نه بیینی خیری زیاتره له نویزیک که خاکی ده بیینی به بیست و پینج جار.</p>	۲۲
<p>سوننهت و نویزشی بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: دوو رکات سوننهتی به بیانی چاکره له دونیا و هرجی لدونیادا به بیانی همه، هر کس نویزشی به بیانی بکات نه وا له نه مانی خواهی.</p>	۲۳
<p>نویزشی بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: بق همو جومگه بیکی مردله له همو رذیتکدا خیریک پیویسته، همو چیشت نگاوا (سبحان الله) یه ک خیریکه، همو (الحمد لله) یه ک خیریکه، همو (الله اکبر) یه ک خیریکه، همو (الله) کرد نیک خیریکه، همو فرمان کردن به چاکه یه ک خیریکه، همو ریگرن له خرابیه که خیریکه و کاریکه برى همو نه مانه بکه و بیت دوو رکات نویزه له چیشت نگاودا.</p>	۲۴
<p>دانیشتن له شوینی فریشته کانی خودا سه لاواتنان لی دهدن (یانی دواعی خیریان بق ده کن) بق هر یه کیکتان نویزشدا مادام له شوین نویزکریته که خوش بیت و بی ده ستنویز نه بیت و ده لین: خواهه لی خوش به، خواهه بمزه بیت پیشدا بیت.</p>	۲۵
<p>دانیشتن له دوای جه ماعه تی بیتفهمبر <small>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</small> نه فرمودیت: هر کس نویزشی به بیانی به کومه ل بکات و پاشان دانیشی به بیانی و یادکرد نه وهی خواهی یادی خودا بکات هه تاوه کو خور هه لدی و پاشان دوو رکات نویز بکات نه وا خیری</p>	۲۶

گهوره تا خودر هه‌لدى و دوو ركات نويز كردن	
هر کاس شه و نويز بکات و بيته مبهار هه‌لدى هفه رمويت: هر کاس هه‌ستى له شهودا و خيزانيشى خه بهر بکاته وه وبه‌يکه‌وه دورو رکات نويز بکان، ئهوا لاي خوا لهو يياو و ئافره‌تانه حسابن که زور يادى خوا ده‌گەن.	۲۷
هر کاس نويز تى شه و نويز بېتى و بخوه نه‌ھيلىت بيكى له فه رمووده‌دا هاتووه: هر کاس عاده‌تى بېت شه و نويز بکات، به‌لام خه و نزىدې بىكى بېتى و بخوه نه‌ھيلىت بيكى ده‌بېتى خېرى خودا.	۲۸
دويعى جوونه بازار يىھ و يىھت و هو خى لا يمۇت بىدەغىر و هو على كىل شىء قىدىن، خواى گهوره هه‌زار چاكى بىق ده‌نۇوسى و هه‌زار گوناھى لى رەش ده‌گىرىتەو و هه‌زار يلەي به‌زى ده‌بېتى.	۲۹
(سبحان الله) و (الحمد لله) و پيغامبئر هه‌لدى هفه رمويت: هر کاس دواي نويزه‌كان (۳۳) جار (سبحان الله) و (الله أكبير) له دواي نويزه‌كان جار (الحمد الله) و (۳۳) جار (الله أكبير)، بکات که ده‌کاتنه نه‌وه و نز و له جاري سه‌ده‌مدا بېتىت (لا الله الا الله وحدة لاشريك له الملل و هو على كل شيء قدير) خوا له گوناھە‌كانى خوش ده‌بېتى ئه‌گەر به‌قەدەر كەفي ده‌رياش بېتى.	۳۰
خويىندىنى (آية الكرسى) دواي نويزه‌كان مېھ شتى رېڭىھى به‌ھەشتى لى ناگىرت مەدن نېيت.	۳۱
سەردانى پيغامبئر هه‌لدى هفه رمويت: هر موسولمانى لە بېيانىدا سەردانى نەخوش بکات ئهوا حفتا هه‌زار نەخوش فريشته‌ى خوا دوعى خېرى بىق دەكەن هەتا ئىواره، ئه‌گەر لە ئىواره‌دا سەردانى بکات ئهوا حفتا هه‌زار فريشته دوعى خېرى بىق دەكەن تا بېيانى دەكاتوه.	۳۲
دويعى بىينى پيغامبئر هه‌لدى هفه رمويت: هر کاس كەسيكى بەلادارى بىنى بېتىت: سوپاس بىق خوا كە ئاسوودەمى كەسى بەلادار و كردم لوهى تووشى تۆى كردووه و فەزلى و كورەمى داوم بەسرر ئۆزىل دروستكراوه‌كانىدا، ئهوا ئهوا نەخوش بەلایى تووش نابېت، پيتويسىتە بە شىۋەيەك دوعاکە بخويىتى كە كابرا گۈى لى مەبىت.	۳۳
سەرەخۇشى لە فرموده‌دا ئەفه رمويت: هر کاس سەرەخۇشى لە كەسيكى بکات کە تووشى موسىبەت بۇوه به‌قەد كردن ئهوا خېرى بىق دەنسىرىت، هەروهە دەفه رمويت: هر موسولمانىك سەرەخۇشى لە برااكە بکات بە هۆى موسىبەتەكىيەو خواى گهوره خشلى بېزىدارى بە بەردا دەكات.	۳۴
نويزىكىدىن لەسەر پيغامبئر هه‌لدى هفه رمويت: هر کاس ئامادەي چەنازى بېتىت و نويزى لەسەر بکات قىراتى خېرى چەنازە بىق هەيدى، هر کاس ئامادەي ئاسىپەر دەكىدىن كەشى بېتى ئهوا دوو قىراتى خېرى بىق هەيدى و تيان وئەسپەر دەكانتى قوريان قىراتەكان چەندە؟ فه رمووي: وەك دوو كىتىو گهوره وان، اين عمر دەللىت: زۆر قىراتىغان لە كىس چووه و كەمتارخەمنى تىايادا.	۳۵
له فه رمووده‌دا هاتووه "هه‌زار لە بەر خاترى رەزامەندىي خوا مزگەوتتىك دروست بکات با دروستكىدىن بەقەد هەيلانەي كۈركۈپەيدەكىش بېتىت، ئهوا خواى گهوره مالىكى لە بەھەشتىدا پى دەبەخشى و بىقى دروست دەكات".	۳۶
بەخش پيغامبئر هه‌لدى هفه رمويت: هەمۇ رۇزىكى كە بەندەكانتى خوا رۇزى دەكەن نەوه دوو فريشته‌ى خوا دادەبەزىن و يىش يەكتىكىان ئەلتىت: خوايى هر کاس نەبەخشى شويىنەكەى بىق بىر بکەر و نئۆمى تىريان ئەلتىت: خوايى هەر كەس دەست ئەگىرىتەو مالەكە تىايابەرە.	۳۷
صەددە پيغامبئر هه‌لدى هفه رمويت: درەھمەتكىي پىش سەد هەزارى دايىوه، فه رمويان: چۈن ئەي پيغامبئر هه‌لدى قە و فەرمۇوى: پىاۋىڭ دوو درەھمى هەببۇ يەكتىكىانى كرده خېر، پىاۋىتكى تىريش مالىكى نزىدې هەببۇ سەد خېر هەزارى لە مالەكە كىرده خېر، هەر موسولمانى دارى بروتىي يان كاشتوكان بکات و بالىندە يان مروق يان	۳۸

	کردن ئازله کان لىتى بخون بۇي ئېپتە خىر و صەدەقە.	
۳۹	قەزىدان بې هر موسولمانى دوو جار قەرز بىدانە موسولمانىكى تر ئەوا وەكى ئەۋە وايە كە جارىك يارەكەى بە سوو خىر و صەدەقە دايىتى.	قەزىدان بې
۴۰	مۆلەت دان بە هر كەس مۆلەتى قەزىزىكى نەبۇ بىدات ئەوا ھەمۇو رۇزى خىزىتكى دەگاتى پېش وەخت هاتنى قەرزى نەبۇ قەزىزەكە، ئەگەر وەختى قەزىزەكە هات و مۆلەتى دايە ئەوا بۇ ھەمۇو رۇزى دوو ھېتىدەي قەرزەكە ئىخىرى بۇ دەنوسىرتى.	مۆلەت دان بە
۴۱	بېرۇشۇ بۇون لەبر خواي ھەر كەس رۇزىكە لەبر خاٽىرى دەزامەندىي خوا بېرۇشۇو بېت ئەوا خواي گەورە حەفتا سال لە دۆزەخى دوور دەختەوه.	گەورە
۴۲	بېرۇشۇ بۇونى (۳) رۇزى خىر ئەنگىكىدا خىرى تەواوى سالەكەى ھەيدى، پرسىار كرا لە خىر ئەمۇو مانگى، ھەرۇھا رۇشۇرى عەرەفە، فەرمۇسى: كەفارەتى گوناھى سالى راپىدوو و داھاتووه، پرسىار كرا لە رۇزى عەرەفە و عاشورا، فەرمۇسى: گوناھى سالى راپىدوو دەپات.	بېرۇشۇ بۇونى (۳) رۇزى
۴۳	شەشەلان ھەر كەس رۇشۇرى رەمەزان بىگىت و بە شوينىدا شەش رۇز لە شەوال بىگىت ئەوا خىرى سالىكى دەگاتى.	خىرى سالىكى دەگاتى
۴۴	نویىتى تەراویح لەگەل ئىمام تا ھەر كەس نۇيىز بکات لەگەل ئىمام تا تەواو دەبىت ئەوا خىرى شەنۈيىتىكى بۇ تەواو ئەبىت دەنوسىرتى.	نویىتى تەراویح لەگەل ئىمام تا
۴۵	عومرە كىردىن لە (حەوت) جار تەواف بکات و دوو رکات نۇيىز بکات خىرى بەندەئازىرىنىكى دەگاتى.	عومرە كىردىن لە رەمەزاندا
۴۶	حەجى مەبرور ھەر كەس حەج بکات و قىسىي پىپويچ نەكەت و گوناھ نەكەت ئەوا بې گوناھى دەگەپىتەوه مائى خۆى وەكى منالى ساوا، حەجى مەبرورو تەواو پاداشتى تەنها بەمەشتە.	حەجى مەبرور
۴۷	چاكە كىردىن لە دە رۇزى ھېچ رۇزىنىكى نېبىي كىرده وەرى خىرىتىدا چاكتىر بېت لەم دە رۇزانە، دە رۇزى يەكەم، و تىيان مانگى (ذى الحجه)دا ئەرەپ سول الله جىهادىرىنىش لە بىنى خواداد؟ فەرمۇسى: جىهادىرىنىش لە بىنى خوادا مەگەر بىياوېك بە سەر و مالىيە بىرۇ و نەگەرىتەوه.	چاكە كىردىن لە دە رۇزى
۴۸	قورىانى كردىن ھاوه لانى پىتغەمبەر و تىيان: ئەى پىتغەمبەر خوا دە ئەم قورىانىبىه چىبىي؟ فەرمۇسى: كار و كىرده و سونتەتى باوکە ئىپراھىمە، و تىيان: ئايا ھېچ خىر و چاكە يەكمان لىنى دەست دەكەۋى؟ فەرمۇسى: بە ھەمۇو مۇويىك چاكە يەك، و تىيان: ئەى خوربىيەكەى چى ئەى پىتغەمبەر دە ؟ فەرمۇسى: بە ھەمۇو مۇويىك لە خوربىيەكەشى چاكە يەكتان بۇ دەنوسىرتى.	ھاوه لانى پىتغەمبەر و
۴۹	پىلە و پايەي زانا پايەي زانا پىتغەمبەر و لە كونەكە ئىخىدا و ماسى لە دەريادا دوعا ئىخىرى دەكەن بۇ ئەو كەسانە ئەللىكى ئىقىزى جاڭە دەكەن.	پىلە و پايەي زانا
۵۰	داواكىرىنى شەھىدېبۇن ھەر كەس بە پاستى داواي شەھىد بۇون لە خودا بکات، خواي گەورە ئەيگە يەننەت پىلەي بەراستى شەھىدەكان با لەسەر جىنگاڭى خۇشى بەرىتى.	داواكىرىنى شەھىدېبۇن
۵۱	گىريان لە ترسى خواي گەورە و سىنورى دوو چاو ئاڭرى دۆزەخ ئابىن، چاوېك لەبر خاٽىرى خوا بىگى و چاوېك تشىنىي و ياسەوانى لەبر خوا ياسەوانى بکات لەبر خاٽىرى خوا.	گىريان لە ترسى خواي گەورە و سىنورى
۵۲	پشت بەستن بە خواي ئۆمەتەكان پىشانى پىتغەمبەر دەراون لە خۇونى دا كە ئۆمەتەتكەى خۆى بىنیوھ كە گەورە و وازەتىنان لە داخ حەفتا ھەزار كەسيان ئەچنە بەھەشتەوە بې حساب و سزا، ئەوانە كەسانىتىن كە داخ كەردىن و نوشەتە كەردىن بەكار ناھىتىن (بۇ شىفە) و نوشە ناکەن و رەشىبىنى ناکەن و پشت بە خوا دەبەستن. و دەشىپىنى	پشت بەستن بە خواي
۵۳	پاداشتى مردىنى منال ھەر موسولمانىك سى منالى بەرىت كە بالغ نەبۇوبىن، خواي گەورە بە گەورەبىي رەحىمەتى خۆى دەيختە بەھەشتەوه.	ھەر موسولمانىك سى منالى بەرىت كە بالغ نەبۇوبىن، خواي گەورە بە گەورەبىي

۵۴	چاوله دستدان و ئارامگرتن پىغەمبەر ﷺ فەرمۇویتى: خواى گەورە فەرمۇویتى ئەگەر بەندەم تاقىكىرده و بە لە دەستدانى دوو خۆشە ويستەكەي و ئەۋىش ئازامگەر بۇو لە سەرى ئەوا لە جىاتى ئەواندا، بەھەشتى يى ئەدەم، مەبەستى ھەر دوو چاولە كانىيەتى.
۵۵	وازەيتىن لە شتىك لە بەر خوا بە راستى ھەرشتى وازلى بېتىنى لە بەر خوا، ئەوا خواى گەورە چاكتىت پى دەدات.
۵۶	پارىزگارى عەورەت وزبىان ھەر كەس زەمانەتى ئەندامى نىوان شەۋىلگەكانى و قاچەكانى بىكەت، ئەوا زەمانەتى بەھەشتى بقى دەكەم، واتە زبىان و عەورەت، ھەر كەس بى دەنگى بىكەت زىگارى دەبېت.
۵۷	ئەگەر بىياو جووه مالى خۆى و (بسم الله الذى اطعمنى هذا و رزقنيه من غير حول مني ولا قوة)، لە كاتى ناخوارىندىدا ناوى (سم الله) كرد لە كاتى چوونە خواى بىد شەيتان دەلىت نە مانەو و نە شىوتان ھەيە، ئەگەر جووه مالەوە و يادى خواى نە كرد شەيتان دەلىت ئەوا مانەوەتان مىزىگەر كرد، ئەگەريش لە كاتى ناخوارىدىنىشدا ناوى خواى نە بىد شەيتان دەلىت: مانەو و شىوتان دەست كەوت خوارىدندىدا
۵۸	دوعا كىردىن دواي ھەر كەس ئانى خوارى و تى: "الحمد لله الذي اطعمنى هذا و رزقنيه من غير حول مني ولا قوة"، ناخوارىدىن خوا لە گۇناھە پىتىشىنە كانى خۆش دەبېت، ئەگەر پۇشاڭى تازەي لە بەر كرد بىلتىت: "الحمد لله الذي كسانى هذا و رزقنيه من غير حول مني ولا قوة" خوا لە گۇناھە كانى پىتشۈرى خۆش دەبېت.
۵۹	ھەر كەس فاتىمە - رەزاي خواى ئى بېت - يرسىيارى كرد لە پىغەمبەر ﷺ كە خزمەتكارىكى بىداتى، فەرمۇمى بىھەۋىت لە ئەركى بەو و بە عمل ھاوسىرى: ئايى شتىكتان پى بىلەم لەو باشتىر بېت كە داواتان كەردىوو؟ ھەركات كارە كانى سووک جوونە سەر جىڭىگى نۇوستن (٣٤) جار "الله أكبير" بىكەن و (٣٣) جار "سبحان الله" بىكەن و بىت (٣٣) جار "الحمد لله" بىكەن ئەوا باشتىرە بېتان لە خزمەتكارى.
٦٠	دوعا كىردىن پىش ئەگەر كەسيكتان ويسى بېچىتە لاي خىزانەكانى بىلى: "بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان و جنب جووت بۇون الشيطان ما رىقتنا" ئەگەر خواى گەورە مىنالى دانى ئەوا ھەرگىز شەيتان ناتوانى زيانى ئى بىدات. لەگەن خىزان
٦١	دازى بۇنى ئەگەر ئافرەت بىنچىن نويىزە فەرزەكانى كرد و مانگى رەمەزان بىرۇنى بۇو دەلۋىتى ياراست لە خەرلە كىردىن مىزىد و گۈرۈيەلى ھاوسىرەكانى كرد، ئەوا يىتى دەوتىت بىجۇرە بەمەشتەوە لە ھەر دەرگاڭىيەكەوە كە بىت لە خىزانەكانى خۆشە، ئەگەر ھەر ئافرەتىك بەرىت و مىزىدەكانى خۆشە ئەنلى ئەنلى بىت دەھىتە بەھەشتەوە.
٦٢	چاکە لە دايىك و بىلاوك رەزامەندىي خوا لە رەزامەندىي دايىك و باوکەوەيە: ھەر كەس پىتى خۆشە رىق و رۇزى فراوان و خزماندا بېت و ناوابانگى چاکى مەبىت چاکى لە دواي خۆى بەر دەۋام بېت با لەگەن خزمانى چاک بېت.
٦٣	سەرىيەرشىيارى من وسەرىيەرشىيارى هەتىوان ناواين، ئاماڭىز بە ھەر دوو يەنجەي شايەتمان و يەنجەي ناوا بەراستى كرد.
٦٤	رەۋشت جوانىي بە پاستى موسۇلمان بە رەۋشتى جوانى دەگاتە پلەي دەنۋۇرۇنەن شەنۋىزىكەر، من كەفالەتى مالىتىك لە لاي ئۇرۇرى بەھەشتىدا بقى كەسيتكەر رەۋشتى جوان بېت.
٦٥	بەزەمىي هاتنەوە بە راستى خوا رەحەم بە بەندە بەرە حەمەكان دەكەت، بەزەيتان بېتتەوە بەوانەي لە زەيدان، خەلکىيەدا خواى ئاسمان بەزەمىي بە ئۇرۇدا دەتتەوە.
٦٦	چاکە ويسى بقى خەلکىي باوەرى ئىنېيە كەسيكتان تا ئەۋەي بقى خۆشە بقى براڭەشى پىي خۆش ئەبېت.
٦٧	شەرم شەرم كىردىن و حەياكىرىن نايەت بە چاکە ئەبېت، شەرم و حەيىا لە باوەرەوەيە، جوار شت لە رېۋوشۇتىنى كىردىن پىغەمبەرانىن: شەرم و حەيىا و بېنخۇش كىردىن و سىيواك و ئىن مېتىان.
٦٨	دەستپىتىش پىاوىتكەن ئەتكەن تا ئەۋەي بقى خۆشە بقى براڭەشى پىي خۆش ئەبېت. خەربى كەسيتكى ترەت و تى: السلام عليكم ورحمة الله، پىغەمبەر ﷺ فەرمۇسى: دە دانە، پاشان لەسلام ترەت و تى: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، پىغەمبەر ﷺ فەرمۇسى: سى دانە، واتە: لە خىر و كىردىن چاڭدا بېيان دەنۇسرىت.
٦٩	تەۋقە كىردىن پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇيەت: ھەر دوو موسۇلمانى بە يەك بىگەن و لەگەن يەكتەر تەۋقە بىكەن

	خوا له گوناھه کانیان خوش ئەبیت پیش ئەوھی لە يەکتری جیا بینەوه.	
۷۰	بەرگىرى كىدىن هەر كەس رازىي نەبۇو غەپپەتى بىراي موسولمانى بىرىت و پارىزگارىيلىكىد، خواي گەورە لەناموسى موسولمان بەرگىرى ئاڭرى لى دەكەت لە قىامەتدا.	
۷۱	خۆشە ويستىي بىاوجاكان لەگەل ئۇ و كەسانەدا حەشىر دەكىرت كە خۆشى دەۋىئىن، ئەنەس - ودانىشتن بەم فەرمۇدە يە. رضى الله عنە - ئەلىت لە ھەمو شىنى زىاتر دەليان خوش بۇو	
۷۲	خۆشە ويستان لەبەر خواي گەورە ئەفەرمۇتى: ئۇ كەسانەى لەبەر من يەكتريان خوش دەۋىت چەند دوانگە يەكىان بېھىيە لە تۈرۈ دەۋانىكى لە پىغەمبەران و شەھيدەكان ئاۋاتيان بىي دەخوانى.	
۷۲	دوغا كىدىن بۇق دوعاى موسولمان لە ياشەملە كىرىيە، لە لاي سەرىيەوە فەيشتە يەك ھەيە كە راسپىئىدراروە هەر كانى دووعا بىكەت بۇق براكەي بە چاكە فەيشتە راسپىارداروە كە ئەلىت: خوايە دوعاکەي گىرا يەكە و بۇق خۆشى.	
۷۴	داوای لىخۇش بۇون بۇق هەر كەس داواي لىخۇشبوون بىكەت لە خواي گەورە بۇق پىياوان و ئاقۇرەتانى موسولمان، باوەردا رانى پىباو و ئاقۇرەت خواي گەورە بۇق هەر موسولمانىكى پىباو و ئاقۇرەت خىرىتىكى بۇق دەنسىتىت.	
۷۵	لابىدىنى نارەحەتىي لەسەر بىاۋىكىم بىنى لە يەھشتىدا ھاموشقى دەكىد بە ھۆزى لابىدىنى درەختىكەوە لەسەر رىگەي خەلکى كە ئازىيەتى ئەدان.	
۷۶	وازھىتان من دەستە بەرى مائىكەم لە ئاو بەھەشتىدا بۇق كەسى كە مشتومر واز لى بەتىنى، ھارچەندە لەسەر لەدەمبەدەمبى حەقيش بىت، دەستە بەرى مائىكەم لە ئاۋەپاستى بەھەشتىدا كە درۇق تەرك بىكەت با بە گالىتەشەوە دەرق كىدىن بىت.	
۷۷	رق خواردىنەوە هەر كەس رقى خۆى بخواتوھ لە كاتىكدا بتوانى تۈرىمىي خۆى جىبىچە جىي بىكەت، خواي گەورە لە دوارقۇذىدا بە بەرچاوى ھەمو دروستكراوە كانوھ بانگى لى دەكەت تاواھ كام حۆرى دەۋىت بۇق خۆى سەرىشىكلىرىت.	
۷۸	پېيھە لەگوتىن بەچاكە يان بە خراپە هەر كەس بە چاكە پىايداھە لەگوتى ئەوا بەھەشتىيە، هەر كەسيش بە خراپە پىايدا ھە لەگوتى ئەوا دۆزىخىيە، ئۆزە شاھىتى خوان لە زەۋىيدا.	
۷۹	فرىاڭكەوتى موسولمان وئىلا دەبات، هەر كەس ئاسانكارىيى كىد بۇق نەبۇويىك، ئۇوا خواي گەورە كارئاسانى بۇق دەكەت لە دونىيا دوايرقۇذاد، هەر كەس عەبىي موسولمانى بېۋشى، ئۇوا خواي گەورە عەبىي لە دونىيا و كەنەن بۇق دوايرقۇذاد بېۋشى.	
۸۰	پېشخىستنى دوايرقۇذ دونىيا بە ناچارىيى دېت بېتى.	
۸۱	ئەو كەسانەى لە حوت دەستە خواي گەورە دەيانخاتە ئىر سېتىيە رەھمەتى خۆى لە و رىزىدەي كە ھېچ سېتىيەرەتكىن بىيە سېتىيەرە خوا ئەبىي، كارىبەدەستىتىكى دادىرەرە، كەنجىتكە كە بەندايەتى خودا گەورە بىت، بىاۋىك دلى بە مالى خواوە بەسترا بىت، دوو كەس لەبەر خوا يەكىان خوش بۇوە و لەبەر خوا بىتكەوە بن و جىا ئەبنەوە، بىاۋىك ئاقۇرەتىكى جوان و ناودار بانگى بىكەت بۇق خراپە بلىي: من لە خوا ئەترىسم، بىاۋىك خىر بىكەت و يەنهانى بىكەت بە شىۋەيەك دەستى چەبىي نەزانى دەستى راستى چى بەخشىيە، بىاۋىك بە تەنها يادى خوا بىكەت و فرمىسىك بېۋشى.	
۸۲	داوای داواي تەنگانەيەك فەرەھى و لە ھەمو خەمى رىزگاربۇونى ئەداتى و رىنق و رۇزى بە شىۋەيەك ئەداتى كە لىخۇشبوون خۆشى ئازاتتىت.	

چند کردەوەیەکى قەدەغە

۱۷۰

ز	نەو كردەوەيە	پىيغەمبەر ﷺ لە بارەيە وە فەرمۇوېتى	قەدەغەنىلىكراوه
۱		كىدەوەكىدن وچاکە خواي گەورە ئەفەرمۇيت: من بىن نىازتىينى شەرىكە كانم لە هاوبىش بىن پەيدا كىدىن، هەر كىدىن لە بەرخەلەكى كەس كىدەوەيە كى كىدىتت و شەرىكى بىن دانابىم لە كەلىدا وازىسى لى دىتىم بىن خۆى و شەرىكەكەي.	
۲	چاکە ئاشكرا و خراپەي دل و دەرروون	سوئىد بە خوا خەلکانىڭ ئەزانىم كە لە رېزى قىامەتتا چاکە ئاشكرا و ايان پىتىيە بە قەد كىتى (تھام) دەبىت، بەلام خواي گەورە ئەيكتە تۈنى پىش و بىلە، ئەويان وتى: ئەي پىيغەمبەر ﷺ بۆمان وەصف بىكە و روون بىكارەوە، نەڭلا لەۋانىش بىن و بە خۇمان ئەزانىن، فەرمۇي: ئەوانە بىرای ئىپەن و لە پشت و گۈشتى خۇتانىن و لە شەۋاندا خوابىرسىتىي دەكەن وەگىر ئىپەن، بەلام كەسانىتىن كە ئەنگار بە تەنها بىون لە گۇناھ و تاواندا ئەنجامى ئەددەن.	
۳		خۆ بەگەورە زانىن ناجىتتە بەھەشتەوە كە سىك تۈزقلانىك كىبىرى ھەبىت، خۆ بەگەورە زانىن، رەت كىدەوەي حەق و خەلک بە سووک سەيركىدەن.	
۴	پۆشاڭ زىياد درېيىنى لە شەپواڭ و كراس و مىزەردايى، هەر كەس پۆشاڭكە ئەي بە خۆبەزلىزانىن بەدواي درېيىنى		
۵	خۆيىدا رابكىشى خواي گەورە لە رېزى قىامەتتا بە چاوى رەحમەت تەماشاي ناكات.	ھەسادەت ھۆشيارى ھەسادەت بن، بەپاستى حەسۋىدى بىردىن چاکە كانتان دەفەوتىتىن چۈن ئاڭپوش و پەلاش دەسوتىتىن.	
۶	خواردى سوو	پىيغەمبەر ﷺ لە عنەتى خواي كردووه لە كەسى سوو بخوات و نە دەشى سووکە ئى دەداتى، يەك درەمى سوو ئەگەر پىياو بىخوات و بىزانتىت ئەوا خراپىتە لە (٤٦) زىينا.	
۷		عارەق خىز ناجىتتە بەھەشتەوە هەر كەس ھۆگۈرى عارەق بوبىتى يان ئىمامى بە جادوو ھەبىت يان پەيوهندىي خزمىيەتى بچاراندىي، هەر كەس عارەق بخوات (٤٠) چىل شەم و نۇيىنى لى وەرنالاگىيەت.	
۸	درۆزىن	سزا و ئازار بىن ئەو كەسەي قىسە دەھكەت بىن خەلکىن تا پېتىكەنن و درۆزەھكەت، سزاى سەخت بۆي سزاى سەخت بۆي.	
۹	جاسوسى كىدىن	ھەر كەس گۈرى ھەلخات بىن قىسەي قەومىتىك كە پىيان ناخوش بىت ئەوا لە رۆزى قىامەتدا قورۇقۇشمى تواوه دەكىتتە گۈچىكەي.	
۱۰		وينەكىشان وينەكىشان لە سەخترىن سزادانە لە رۆزى قىامەتدا، مەلائىكە ئەنچەن مالىكە وە كە وينەكىشان لە سەخترىن سزادانە لە رۆزى قىامەتدا، مەلائىكە ئەنچەن مالىكە وە كە وينەكىشان تىدا بىت.	
۱۱	دوو زىيانى كىدىن	كەسى دوو زىيان ناجىتتە بەھەشتەوە.	
۱۲	غەبىت كىدىن	ئاپا دەزانىن غەبىت كامىيە؟ و تىيان خوا و پىيغەمبەر كە ئەناترن، فەرمۇي: باس كىدىن براكەتە بە شىيەيەك كە پىتى ناخوش بىت، و ترا: ئاپا ئەگەر ئەوهى كە دەيلەن لە براكەماندا ھەبىت؟ فەرمۇي: ئەنگار ئەو شەتە ئىتىدا بىت ئەوا غەبىت كردووه، ئەگەر تىايىدا ئەبىت ئەوا بۇھتانت پى كردووه.	
۱۳	لەعنەت لى لېتكىدىن	لەعنەت لى كىدىن موسۇلمان وەكى كوشتنى وايە، لەعنەت لە با ماھكە، چونكە فەرمان پىكىراوه، بەپاستىي هەر كەس لە شتى بکات كە شايىستە ئەبىت ئەوا بىن خۆى دەگەپىتە وە.	
۱۴	بىلەوكىدىن وە ئى نەيتى	خراپتىن كەس لە پىلەو پايدا لە رۆزى قىامەتدا پىاونىكە كە دەچىتتە لاي خىزانەكەي و ئەويش دىتە لاي و پاشان نەيتى كەنلى بىلە ئەكاتاوه.	
۱۵	دەمپىسى	خراپتىن خەلکىي لە قىامەتدا كەسانىتىن خەلک لە بەر خراپەيان خۆى لى پاراستۇون، زۇرتىرين گۇناھى مەرۋە بە هوئى زمانىيە وەيەتى.	

۱۶	توانبارکردنی موسلمان به کوفر	هر پیاویک به برآکه‌ی بلىٰ کافر، ئهوا یهکیکیان دهگریته‌وه، یان وايه که ده بلىٰ نه‌گرنا بىٰ خوى ده‌گه‌پیته‌وه.
۱۷	خولکاندن به خلکه‌وه	هر که‌س خوى بلکتني به غه‌یرى باوکى خوى و بشزاننت ئهوا به‌هشت لىٰ حرامه، پشت هملمه‌کان له باوکتان چونكى پشت هملکردن له باوک بىٰ باوه‌ربىه.
۱۸	ترساندنی موسولمان بکاته موسولمان (تا بیترسیني) به‌پاستي فريشته‌کانى خوا له‌عنه‌تى لى نه‌کان.	حلاں تىبب يق هيج موسولمانى كه موسولمانىكى تر بترسیني، هر که‌س به ئاسنیك رwoo
۱۹	کوشتنى په‌يمانداره‌کان له ولاتي نيسلام	هر که‌س كەسيكى خاونه په‌يمان بکۈزىت به‌بىٰ حمق ئهوا بىٰ بونى به‌هشت ناکات، هەرچەندە بىٰ بونى به‌هشت دەبىستىت لە دوروئى سەد سال رىڭاوه.
۲۰	دوزمىنايەتى كردى دۆستانى خوا	خواي گه‌وره فەرمۇويتى: هر که‌س دوزمىنايەتى دۆستىكىم بکات ئهوا ۋىغانلى شەپم كەردووه لە‌گەللى.
۲۱	بە گەورە تەماشاكرىنى مونافيق و گوناميار رەنجاندووه.	بە دووبۇو مەلتىن گەورەم، چونكە ئەگەر گەورەت بىت ئهوا خوات لە خوتت
۲۲	غەش كردن لە گەل وجه ماورە	ھەر بەندىدەك خوا كاروبارىكى پىٰ بىسىرىي و بىمرىت و فيللى لە گەلەكەي كەربىت ئهوا خواي گەورە به‌هشتى لى حرام ئهـ کات.
۲۳	فەتودان بە بىٰ عيلم فەتاكەي بىٰ داوه.	ھەر کەس فەتواتى بىٰ بىرىت بە بىٰ زانست ئهوا گوناھەكەي لە ملى ئهـ و كەسەيە كە
۲۴	تەركىرنى جومعه وعەسر دلى، ھەر کەس واز لە نوېئى عەسر بەتىنى كەرده وەكانى پوچەل دەبنەوه.	ھەر کەس سى جومعه بە بىٰ گىينىگىدان تەرك بکات ئهوا خواي گەورە مۇر ئەدات لە دلى، ھەر کەس واز لە نوېئى عەسر بەتىنى كەرده وەكانى پوچەل دەبنەوه.
۲۵	گوينىدەن بەنويىز وەركىرنى	ئهـ و په‌يمانەي لە نىوان ئىمە و ئەواندا ھەيدى نوېئىكىردنە، ھەر کەس نوېئى تەرك بکات بىٰ باوه‌پەدېتت، لە نىوان پىاوا و ھاولەن پەيداكردن و بىٰ باوه‌پىيدا نوېئى تەرك كەردنە.
۲۶	تىپەپىن بە بەردەم نوېئىخۇيىندا	ئەگەر كەسى تىپەپىو بە بەردەم نوېئىخۇيىندا بىزازىيايە چى گوناھىيەكى لە سەرە، ئهـ باشتى بۇو بىٰ كە چى راوه‌ستايىنەك تىپەپىايدى بەيدەمیدا
۲۷	ئازارىدانى نوېئىخۇيىنان نارەحەت دەبن بەوهى كە مرۇۋە پىتى ناپەھەت دەبېتت.	ھەر کەس پىاز و سير و كەمەرى خوارد با ئەيدەت بىٰ مىزگەوت، چونكە فريشته‌كانىش نارەحەت دەبن بەوهى كە مرۇۋە پىتى ناپەھەت دەبېتت.
۲۸	داگىرکىرنى زەھى چىنى زەھى دەخاتە گەردىنى لە بۇنى قىيامەتدا.	ھەر کەس بىستى زەھى بە زۆلم و سەتم لە موسولمان داگىر بکات، ئهـ خوا حەوت
۲۹	قسەگىرنىك كە خواي گەورە بېرەنجلەتى	بە‌پاستى وادەبىت كە بەندە قسەيەك دەكات لە تۈرەكىرنى خواي گەورەدا و بۇ خوى مىيىح حسابى بىٰ ناکات، بەلام حەفتا پايزى دەيختە ناو دۆزەخەوه.
۳۰	زۆد قسەگىرن لە غەيرى يادى خوا دەكات.	زۆد قسە مەكەن بە بىٰ يادى خوا، چونكە زۆد قسەگىرن بە بىٰ يادى خوا دل رەق دەكات.
۳۱	قسە قەبە رەقلە و كردىن بىزىراوتىرين كەستان لە منه‌وه و دوورتىريتىن لىم لە رۆزى دوايدا ئەوانەن كە زۆرلەتىسى دەكەن و پىر بە دەميان قسە دەكەن و خۇ بە گەورە زانن.	بىٰ ناگا بۇون لە ھەر كەپ و كەمەلى دانىشىن و يادى خوا نەكەن و صلاؤات لە سەرپىتەمبەر نەدەن ئهـ يادى خوا گوناھىكىيان كەردووه، ئەگەر خوا بىهەۋىز سزايان دەدات و ئەگەريش بىهەۋىز لىيان خۇش دەبىـ.
۳۲	بىٰ خوش بۇون بەموسولمان	پىتى خوش بۇون بە برآکەت خوش مەبە، چونكە لەوانەيە خواي گەورە رەحم بەو و تۆش بکات، ھەر کەس تانە لە برايەكى بادات بە گوناھى كە كەردووچىتى نامىرىت، ھەتاوهە كە خوشى ئهـ گوناھـ ئەـ کات.

۳۴	دنهنگ دابپین له نیوان موسوّلمنان دنهنگ و هریگتیت و بمیرت نه چیته دوزه خوه.	حلاآن نیبه بو هیچ موسوّلمنانی که دنهنگ دابپی له برآکه له (۳) روز زیاتر، هه رکه س (۳) روز
۳۵	به ئاشکرا تاوان و گوناهه کردن.	هموو نوممه ته کم سلهامه تن تهها نه او که سانه نه بیت به ئاشکرا گوناه نه که ن.
۳۶	رهوشتی خراب	به پاستی رهوشتی خراب کردده و تیک ده دات و هکو چون سرکه هنگوین خراب ده کات.
۳۷	کاسیک له بخشنیده کی پاشان له پاشان وه کی خۆی بخوات، حلاآن نیبه بق پیاو که شتیک ببهخشی یان بکاته پهشیمان ببیته وه دیاری پاشان پهشیمان ببیته وه.	هر کاس له بخشنیده کی پهشیمان ببیته وه و هکو نموونه سه گنگ که بپشتیه وه و له بخشنیده کی پاشان له پاشان وه کی خۆی بخوات، حلاآن نیبه بق پیاو که شتیک ببهخشی یان بکاته پهشیمان ببیته وه دیاری پاشان پهشیمان ببیته وه.
۳۸	ستم کردن ئەگەر پیاو زینا له گەل ده ئافره تدا بکات تاوانی که متنه له وهی که زینا له گەل خیزانی دراوستیکی له دراوستی بکات، ئەگەر پیاو دزبی بکات له ده مال تاوانی که متنه له وهی که دزبی له دراوستیکی بکات.	ستم کردن ئەگەر پیاو زینا له گەل ده ئافره تدا بکات تاوانی که متنه له وهی که زینا له گەل خیزانی دراوستیکی له دراوستی بکات، ئەگەر پیاو دزبی بکات له ده مال تاوانی که متنه له وهی که دزبی له دراوستیکی بکات.
۳۹	روانین بز نامه حرمم لئیه و ئاواتی بق دخوانی، عهوره تیش به پاستی ده گتیپت یان به درقی ده خاتمه وه.	هموو ئەندامه کانی مرۆز زینایان له سه ره و تووشی ده بین، زینای چاو روانینه، زینای گوچکه نامه حرمم گوچکتن، زینای زیبان قسە کردن، زینای دهست دهست لىدانه، زینای قاچ هنگاونانه، دلیش حانی لئیه و ئاواتی بق دخوانی، عهوره تیش به پاستی ده گتیپت یان به درقی ده خاتمه وه.
۴۰	دهست دان له ئافره تیک کە نامه حرمم	ئەگەر به سوئنیک به سه رتانا بدەن باشتره له وهی دهست له ئافره تیک بدەن که کە نامه حرمم نامه حرمم، من له گەل ئافره تان تەوەق ناکم.
۴۱	ژن به ژن کاسیکی تر بە موچەی ئەویش کچە کی خۆی لە ماره بکات و له نیواناندا ماره بی نه بیت.	پیغەمبەر ﷺ نهی کردووه له ژن به ژن، ژن به ژن: بريتىيە له وهی پیاو گچە کی خۆی بداتە کاسیکی تر بە موچەی ئەویش کچە کی خۆی لە ماره بکات و له نیواناندا ماره بی نه بیت.
۴۲	شین و شەپقپ	هر کاس شینی له سه ربکەن سزا ده دریت له رۆئى دوايدا به هۆئى ئەو شین کردن، وه مردوو سزا ده دریت له قەبردا به هۆئى شین کلپان له سه رى.
۴۳	سوئنند خواردن بەغەیرى خوا	هر کاس سوئنند بەغەیرى خوا بخوات ئەوا کافر يان موشريي بوروه، هر کاس ويسىتى سوئنند بخوات با بە خواى گوره سوئنند بخوات يان بىدەنگ بىت، هر کاس سوئنند بە ئامانەت بخوات له ئىمە نیبه.
۴۴	سوئنندى درق	هر کاس سوئنندىکى درق بخوات بق ئەوهى بەشى مالىتىکى موسوّلمنان بخوات بە خراپە ئەوا ئەگات بە خواى گوره ولىتى تورە يە.
۴۵	سوئنند خواردن لەمامەلەدا	ورىاي رۇدى سوئنند خواردن بن لە مامەلەدا، چونكە كەلوپەلە كان سەرف دە کات پاشان فەر و بەرە کات ناھىلى، سوئنند خواردن سەرفىكىرى كالا يە بەلام لابىرى بەرە كەتە.
۴۶	خۆ چواندن بە كافران	هر کاس خۆى بە قومىك بچوپىنى، ئۇوا له وانە، لە ئىمە نیبه، هر کاس خۆى بشوبەيىنى بە غەيرى ئىمە.
۴۷	پیغەمبەری خوا دابىشىن و خانويان له سه رى لە سەر گۈپ	درؤست كردنى بىنا لە سەر گۈپ پیغەمبەری خوا قەدەغەيى كردووه له وهی کە گۈپە كان گەچكارىي بكرىت وله سەر زيان دابىشىن و خانويان له سه رى درؤست بکىن.
۴۸	غەدر و خيانەت ھەلەدە كرئى و دەوتىتىت: ئامە غەدرە كەي فلان كوبى فلانە.	كە خواى گوره ئەوهەلەن و كۆتايىنى كۆكىدە و هەموو كەسىتكى غەدرە كە ئامە غەدرە كەي فلان كوبى فلانە.
۴۹	دانيشتن له سەر قەبر لە وهى لە سەر گۈپ دابىشىنى.	ئەگەر كەسيكتان له سەر پېشكۈيەك دابىشى و جله كانى بسوتى و بىگاتە پىستى باشترە لە وهى لە سەر گۈپ دابىشىنى.
۵۰	هر کاس پىي خۆش دۆزە خدا مسۆگەر كا. بىت لە بەرى ھەستن	هر کاس پىي خۆش بىت خەلکىي دەستەونەزەر بۆى راوه سەن ئەوا با شوپىنى خۆى لە دۆزە خدا مسۆگەر كا.

۵۱	داواکردن به بی هیچ که س دهرگای سوال کردن له خوی ناکاته وه که خوای گهوره دهرگاییه کی ههژاری لی دهکاته وه، هر کس داوا له خله بکات بق نهودی سامانی نزد بکات نهوا داوای پشکلیه ک ناک دهکات با کم داوا بکات یان نقد.	پیویست
۵۲	زهم کردن با کسی شارنشین شت بق کسی گوندشنین نه فرقشی و هیچ که س زهم به سه ر فروشتنی برآکهیدا له شت فرقشتندا نه کات، نهخی مدهن به فرقشیار بق نهودی نهوانیت کلاکه بفروششیت نهخی زیاتر له بههای شته که.	
۵۳	هاوار کردن بق شتی هر کس ناگاداری کسی بور بانگی نه کرد بق شتیکی وهک ونبیو با بلایت: خوایه ونبیو له مزگه و تدا نهیدزیتیه، مزگه و تدا نه کارانه دروست نه کراوه.	
۵۴	جنیو جنیو به شهیتان ملین و پهنا به خوا بگرن له خراپهی، یهکیک له هاوه لان دهایت: من له پاش گوتن به پیغمبر ﷺ وه سواری ولاخ بوبیوم، ولاخه ک سه رسمی دا، منیش وتم: شهیتان به دبهخت بیت و شهیتان تیاچیت، فه رموی: مه لی شهیتان تیا چیت، چونکه نه گار وات وت شهیتان گهوره نه بینت تا به قدر مالیکی لی دیت و نه لی: به هیز و قوه تی خرم، به لام بلی: بسم الله نه گار وات ووت بچوک ده بیت وه تا به نه نهاده هی میشیکی لی دیت.	
۵۵	جنیودان به تا (تای نه خوشی) جنیو ملین به تا لی هاتن، چونکه گوناهه کانی مرؤف لا نه بمن چون گهوره چاک و چهله لی ناسن لا ده بات.	
۵۶	بلاوکردن وهی حه رامه کان و هر کسی بانگه شه بکات بق سه رلیشوابی، نهوا گوناهی به قده در گوناهی نهوانه هیه که شوینی ده کون و هیچی له گوناهی نهوانیش که نابیته وه.	بانگه شه کردن بقیان
۵۷	چهند جوره ناو خواردن وهیه کی پیغمبری خوا <small>صلی الله علیہ و آله و سلم</small> قده ده غه کراو هه رو ها قده ده غه کرد ووه له ناو خواردن وه به پیووه، هه رو ها قده ده غه کرد ووه له فووکردن له خواردن وه دا.	چهند جوره ناو خواردن وهیه کی قده ده غه کراو
۵۸	ناؤ مه خونه وه له قاپی ثالثون و زیودا و ناؤ بیشم (دبیاح - نه عینکه له حه رین) مه پریش، نه م شتانه بز کافرانه له دویانادا و بق نیویه له دواریزدا.	خواردن وه له قاپی ثالثون و زیودا
۵۹	هیچ یه کیکتان به دهستی چه پ نه خواته وه و خواردن نه خوا، چونکه شهیتان به دهستی چه پ ده خوا و ده خواته وه.	خواردن وه به دهستی چه پ
۶۰	هر کس پهیوه ندیی خزمایتی ببچپنی ناچیته به هه شت.	پهیوه ندیی خزمایتی بچراندن
۶۱	وازهینان له سه لایات دان له سه رکوله واره هر کس ناوم ببریت و سلایات لی نه دات، ره زیل که سیکه ناوم ببریت له لای و سلایات لی نه دات.	پیغمبری خوا <small>صلی الله علیہ و آله و سلم</small>
۶۲	هر کس سه گ رابگری سه گی رلو و شکاری و شوانی نه بیت، نهوا هه موو روژی به قده دوو کیلچ پاداشتی چاکه کم نه کات.	راگرتني سه گ
۶۳	نافره تیک سزا درا به هقی پشیله یه کوهه که سجنی کرد وو تاوه کو مرد و به هقی وو چووه دوزه خ، هر شتی گیانی تیدابوو مه کنه نیشانه.	سزادانی گیانداران
۶۴	فریشته کان ها و پنیه تی کومه لی ناکن که سه گی تیدا بیت یان زه نگوله هی تیدا بیت، زه نگوله موسیقای شهیتانه.	هه لو اسینی زه نگوله به گیانداران وه
۶۵	تاوانبار که دونیا نه گار بینیت خوای گاوه ره نه دات به بهنده کهی خوی نه وه که پیی خوشه هارچه نده گوناهباریشه، نهوا به زنکردن وهی بق له تاوبریدنی، پاشان نه م نایاته هی خوینده وه: "فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكْرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أُبُوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرَحُوا بِمَا أُتُوهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ".	نیعمه تی ده دریتی
۶۶	هر کس هه موو خامی هر دونیا بیت، نهوا خوا هه زاری و نه داری نه بیت که پیی برواته وه. کاروباری په رش و بلاو نه بن و دونیاشی دهست ناکه ویت مه گهر نهودنده نه بیت که پیی برواته وه.	پیشخستنی دونیا به سه ر قیامه تدا

گهشتی نه صراحت

ریگان پوونه به همه شتت یان دوزه م

القر (گور) یه که مه نزلگای دوازده، چالی ناگر بق کافر و مونافق و باخچه‌ی راز او بق موسولمان، سزا و ظازاری ناوگپ چه سپاهه بق چهند گوناه و توانیکه لهوانه: خونه پاراستن له فیز و دووزمانی و خیانه کدن له غنهیمه و درق کردن و نووستن له سهر نویز و واژه‌ینان و پشت هملکردن له قورئان و زینا و نیزیانی و سووخته و قهرز نه‌دانه وه و غیری نهوانه‌ش، نه و شتنه‌ی که مرؤه رزگار دهکن له سزاگپ، کرده‌وهی چاک له بهر خاتری په روه ریدگار په ناگرت به خوا له سزاگپ، خویندنی سوره‌ی (الملک) و نزد کرده‌وهی چاکی تر، پارینداوان له سزاگپ: شهدید و سنه‌گرن‌شینان و مردووی روزی جومعه و که‌ستیک به سکنیشه بمربت و غیری نه‌وانیش.

فووکردن به کمه‌نادا (الصور) بریتیه له که په‌نایه‌کی گوره، نیسرافیل پیشیه‌تی و چاوه‌پوانه فه‌رمان بکریت پتی تاو، کو فووی پیادا بکات. خواه گوره نه‌فرمودیت: "وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَقَرْعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَنْوَهُ دَاخِرِينَ"، واته: له و روزه‌دا فوو ده‌کریت به به‌صورادا مه‌گر خوا خوش بذانیت ج ده‌گایه‌که، هر کس له ٹاسمانه‌کان و زوویدا مابیت نه‌مریت مه‌گر خوا ویستی مردنی نه‌بیت، نه و کاته هه‌مو دوونیا تیک ده‌چیت، له دواه چل ماوه فووی زیندو بونه‌وه ده‌کریت (نفخه‌یبعث) خوا فه‌رمودیه‌تی: "اللَّهُ ثُمَّ نُفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ"، واته: له و هودوا فوویه‌کی تری پیادا ده‌کریت‌وه جا ده‌ستبه‌جی خه‌لکی هستنه‌وه و چاوه‌پوانه.

زیند و بوبونه وه پاشان خواه گوره بارانیکه ده‌نیتیت و لاشه‌کان ده‌پوینتیت‌وه له نیسقانی کلینچه، نه م زیندووکردن‌وه‌یه دروست کردن‌وه‌یه کی تازه‌یه و مردن نایبیت، به پتی په‌تی و رووت و قووتی و فریشته‌کان و جتنوکه‌کان ده‌بینین و زیندو نه‌کریت‌وه له سهر کردده‌هکانیان.

کوکردن‌وهی ده‌شتی مه‌حشر خواه گوره هه‌مو دروستکراوه‌کان کو نه‌کات‌وه بق حساب له گهله کردن، ترساون و هکو سه‌رخوش له روزه‌یکی گوره‌دا که نه‌ندازه‌که (۵۰) په‌نجا هه‌زار ساله، دویناکه‌یان و هک به‌لینی سه‌عاتیک ببووه، خودر به نه‌ندازه‌ی میلیک لینیان نزیک و خه‌لکی نوچی نازه‌قی خویانه به پتی کرده‌وهکانیان، له‌ویدا بی ده‌سه‌لاته‌کان و خوبه‌گوره‌زانه‌کان به یه‌کدا هه‌لته‌شاخین و کافر له‌گهله دوسته شه‌یانه‌که‌یدا و له‌گهله هاوپریکه‌یدا و له‌گهله نه‌ندامه‌کانی له‌شی خوییدا به‌شهر دیت، هندیکیان له‌عننت له هندیکی تریان دهکن، زالم ده‌ستی خوش ده‌گزی و دوزه‌خ راده‌کنیتیه مه‌یدان له (۷۰) هه‌زار ده‌ستگره‌یه که هر ده‌ستگره‌یه (۷۰) هه‌زار فریشته رایده‌کنیشی، کاتی کافر دوزه‌خ ده‌بینی ناوه‌تاخوانی خوش قوتار بونه یان بونه به گلن ده‌خوازیت، به‌لام گوناهباران: نه‌وانه‌ی زه‌کاتی مالیان نه‌داوه، ماله‌که‌یان نه‌بینته ٹاگ و پتی داخ نه‌کریت، خوبه‌زلزانه‌کان و هکو میزرو حشر ده‌کرین، خیانه‌تکار و دزو دزی له غنه‌نیمه‌تکار و سووک و رسوا ده‌کرین، دز به دزیبیه‌که‌یه و ده‌هینتریت، شته ناشکراکان ناشکرا ده‌بن، به‌لام له خواترسه‌کان ناترسن و به‌لکو تینتپه‌پریت به سه‌ریاندا و هک نویزه‌یکی نیوه‌پر.

شه‌فاعه‌ت شه‌فاعه‌تی گوره تاییه‌تی به پیغمه‌بر بیهوده له روزه‌ی کلیبونووه خه‌لکدا بق لابردنه به‌لای نه و روزه و محاسبه‌به کردنیان، شه‌فاعه‌تی گشتی: بق پیغمه‌بر بیهوده خه‌لکی و تریشه: و هک ده‌کردنی نیمانداران له دوزه‌خ و به‌رزکردن‌وه‌یه پله‌کانیان.

حساب له گهله کردن خه‌لکی به پیز بق په‌روه ریدگاریان ده‌ردکهون و کرده‌وهکانیان پیشان ده‌داد و لینیان ده‌پرسیتیه وه، هروه‌ها پرسیار ده‌کری له تمدن و گه‌جیتی و زانست و په‌یمان و به‌خششه‌کانی خواه گوره و گوچکه و چاوه و دل، کافر و دووپوو محاسبه‌یان ده‌کریت له‌بردهم خه‌لکی دا بق سه‌رکن‌که کردنیان و به‌لکه پرینیان و خه‌لکی و ذه‌وهی و شهو و روزه و مال و ملائیکه و نه‌ندامه‌کانیان شایه‌تیبیان لی ده‌داد، تاجیگیر ده‌بیت و دان به‌توانی خویاندا ده‌نین، موسولمان و باوه‌پدار خودا به ته‌نها محاسبه‌بهی ده‌کات و دانی به گوناهه‌کانیدا پتی دینی تا و ده‌زانی تیا چووه، خواه گوره پتی ده‌لتیت: "الله دوینادا نه‌م گرناهانه‌م بق پوشیوی و نه‌میوش لیت خوش ده‌بم"؛ یه که م کس که محاسبه‌به ده‌کریت نوممه‌تی پیغمه‌بر بیهوده یه که م کرده‌وهی لی پرسراوه نویزکردن و یه که م توله‌کردن‌وه له خوین پشتند ده‌بیت.

وَهُرَّكُوتْنَى نَامَهُ كَرْدَهُوهُكَانِى له پاشاندا نامه‌ی کرده‌وهکانی و هرده‌گریت: "لَا يُفَادُ صَغِيرَهُ وَلَا كَبِيرَهُ إِلَّا أَحْصَاهَا"، هیچ کرده‌وهیکی بچوک و گوره‌ی بهجی نه میشتووه، موسولمان به دهستی راستی کافر و مونافق به دهستی چپ و له دواوه نامه‌ی کرده‌وهکانیان و هرده‌گرن.

تَهْرَازُوه پاشان کرده‌وهکانی دهکیشین، تاوهکو پاداشت و هرگن له سه‌ر کرده‌وهکانیان به تهرازوویکی راسته‌قینه که دوو تای ههید، که نه و کرده‌وانه‌ی به راستی بق خوان و نه و تهرازووه قورس و سنهنگین دهکات، له شنانه‌ی که تهرازووکه قورس دهکات "الله الالله" و روشت جوانی و یادی خواهی گهوره و "سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم"، خلکی دهرباره‌ی کرده‌وه چاکه‌کان و خرابه‌کانیان دادوه‌ربیان له گهان ده‌گریت.

حَهْوَزَانْ كَهْ وَسَهْ پاشان موسولمانان ده‌چنه سه‌ر حهوزی کوهسر، هر که‌س لئی بخواته‌وه هرگیز تینوی ناییت، هممو پیتفه‌مبه‌ریک حهوزی تاییه‌تی ههید، به‌لام حهوزی کوهسر له هممویان گهوره‌تره، ناوه‌که‌ی له شیر سپیته، له هنگوین شیرینتره، له میسک بق‌خوشتره، په‌داخه‌کانی له زنپه و زیو و به ڈماره‌ی نهستیه‌ی ئاسمانه‌کان، دریشی نه م حهوزه‌له نیوان (آیله) له نه‌ردنه تا (عدن) زیاتره، ناوی حهوزه‌که له روویاری کوهسره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه.

تَاقِيَكَرْدَنَهُوهُ ئِيمَانْدارَانْ له کوتا رقیی حهشدا کافره‌کان شوین نه و په‌رسن‌تاوانه نه‌کون که له دونیادا په‌رسن‌یان و پق‌ل و هکو رانه نازه‌ل له سه‌ر پیتیان و له سه‌ر ده‌م و چاویان ده‌یانگه‌هنته دزه‌خ، تنه‌ها باوه‌پدار و دووپوه‌کان ده‌مینتنه‌وه، په‌روه‌ردگاریان دیت بق لایان و پیتیان ده‌فرمومیت: (چاوه‌پتی چی ده‌کهن؟) نه‌وانیش ده‌لین: (چاوه‌پتی په‌روه‌ردگاریان ده‌کهین) و نه‌و کاته په‌روه‌ردگاریان به ساقیدا (قاق) که پیشانیان ده‌دریت ده‌ناسنوه و ده‌چن به سوچده‌دا، به‌لام دووپوه‌کان ناتوان، خوا نه‌قه‌رمومیت: "يَوْمَ يُكَثِّفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدَعِّعُنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِعُونَ"، واته: رقییک دیت په‌ردنه له سه‌ر هممو شتیک لاده‌دریت و لاق ده‌ردنه‌که‌ویت، خوانسان بانگ ده‌گرین بق سوژه‌بردن، به‌لام ناتوان، پاشان شوینی په‌روه‌ردگار ده‌کون و صرات داده‌نریت و نور و دووناکیان پی ده‌دریت دووپوه‌کانیش نور و دووناکیه‌که‌یان ده‌کریت‌وه.

پَرَدَهِ صَرَأَكْ پرديک که به‌سر دق‌هخدا راخواه تاوهکو بپواداران پیتیدا تپه‌بن بق به‌هشت، پیتفه‌مبه‌ر عَلِيٌّ: "به له‌ریزک و خزه و چند قولایپی پیتوه‌یه وهک درکی رووه‌کی سعدان و چهند رفتیتری تیتایه، باریکتره له موو و تیزتره له شمشیر" مسلم، و‌هصفی کردووه.

موسولمانان نور و رؤشناییان پی ده‌دریت به پیتی کرده‌وهکانیان رزره‌کیان به‌قهد کیویک و کامه‌کیان له قه‌راغی په‌نجه‌ی که‌وره‌ی قاچیدا روناکی پی ده‌دریت، ریگاکه‌یان بق روناک ده‌بیت‌وه و به پرده‌که‌دا تپه‌پ ده‌بن به پیتی کرده‌وهکانیان، باوه‌پداران وهک چاوتروکانیک بان وهک ههوره‌بروسکه بان وهک بايان وهک بالنده بان وهک نه‌سب و سواری تیزه‌و تپه‌پ ده‌بن (فناج مسلم و مخدوش مرسل و مکدوس في جهنم) متفق عليه.

به‌لام دووپوه‌کان روناکیان نییه، ده‌گه‌پتنه‌وه و له نیوان نه‌وان و باوه‌پداراندا دیواریک داده‌نریک و پاشان ده‌یانه‌ویت تپه‌پ بن، به‌لام نه‌کهونه ناو دزه‌خ.

دَوْزَهْمَكْ کافره‌کان و هندی له موسولمانه گوناهمباره‌کان و له پاشاندا دووپوه‌کان ده‌چنه ناوی، له هر هزار که‌س ده‌فرمومیت بان ده‌چنه ناوی و حهوت ده‌رگای ههید (۷۰) جار له ناگری دونیا گه‌رمته، لاشه و جهسته‌ی کافر گه‌وره ده‌گریت تا سزا زیاتر بچیزیت، نیوانی دوو شانه‌کانی سی رقده‌پی پانه و کاکیله‌کانی وهک کنیو توحودیان لیدیت، پیشی ده‌گوتیریت و نهستور ده‌گریت تا سزا زیاتر و هریگریت، خواردنه‌وهکیان ناوی کوله هاته‌یه که ریخله‌کانیان له ت دهکات، خواردنیان زه‌قوم و غسلین و کتم و چلکاوه، لای کمی سزاکه‌یان نه‌وهنده‌یه که دوو پشکو له زیر پیتیان داده‌نریت و مؤخیان ده‌کولینیت، بریاندن و داخ کردن و راکیشان له کوت و زنجیردا، بنکله‌که‌ی نه‌وهنده قولکه نه‌گه‌ر منالیکی ساوای تی فری بدریت (۷۰) سالی ده‌وی تا ده‌گاته کوتایی، سوتنه‌منییه‌که‌ی برد و ناده‌میزاده، ههواکه‌ی دوکان و سیبیره‌که‌ی زقد گه‌رمه، به‌رگه‌که‌یان ناگره و همور شتی له‌ناو ناپهیلی، جوش نه‌دا و نه‌پهی دیت و پیست ده‌سوتینیت و ده‌گاته نیسقان و دل.

پردیش نیوان بههشت و دوزهخ پیغامبر ﷺ نهفه رمومیت: "موسولمان رزگار دهکریت له دوزهخ و راده گیریت له سر پرديش له نیوانی دوزهخ و بههشتدا، تزلیان لی دهسترنیت له سر نهو ستهمانه که له دونیادا له یهکتیان کردوده، تاوهکو پاک دهبنده و پالقته ده بن ریگایان پی دهدری که بچنه بههشت، بهو کهنه گیانی موحه مهدی به دسته شاره زاتن به شوینی خویان له بههشتدا تا شوین و مالی خویان له دونیادا" البخاری.

بههشت شوین و مهندلگای موسلمانانه، بیناکهی زیب و زیوه و (ملاط)هکی میسکه، بهرد و ودهکهی گوهه ر و یاقوت و گلهکهی زه عفرانه و ههشت ده رگای ههیده دریزی یهکتیان سی روزه پیشه، بهلام قدره باله غی له بهرد و میاندا دروست ده بی، (۱۰۰) ده رجهی ههیده، نیوان همدرو پله یهک نیوانی زهی و ناسمانه، لای شورده کهی (فیردهوسه) و لوهیوه روباره کانی بههشت هملا ده قولین و سه ریانه کهی عرشی پهروه دگاره، روباره کانی هنگوین و شیر و تاو و شهربان، نه پدن بیهی چال و جوگا و موسولمان هر چون بیهودت رای ده کیشی، خوارنه کهی بهرد و ام و نزم و رام هینراوه، خنیمه کی گوهه ری کلوری تیدایه که دریزیه کهی (۶۰) میله، هممو گوشیه کی خیزانیکی تیدایه.

گهنج و بی مهو چاو به کلن، گنجیتی و پژشاكه کهیان ههیشه بیه و میزکردن و پیسایی و فیزهونی تیدا نیبه، شانه کانیان زیب و ناره قه کانیان میسکه، خیزانه کانیان کچانی گهنج و هاوته مهمن، یهکم کس که نه چیته ناوی پیغامبره ﷺ و پیغامبران سه لامی خوایان لی بیت، لای که من که سیک که ناوات بخوازت (۱۰) نه و ندھی پی ده دریت، خرمه تکاره کانی منالی نه منن و وهک گوهه ری بلا بیوه وان، له گوره ترین نیعمت کانی بینینی خوای گوره و ره زامه ندیبی نه و نه مردیه.

تبیینی: رووداوه گوره کان که بیباوه ران و موسولمان و مونافیق پییدا تیپه پر ده بن یهک له دوای یهکن تا مهندلگای کوتایی.

چونیه‌تی دهستنویز گرتن

دروست نبیه دهستنویز مگر به ناویکی پاک کارهوه، نویش بربیتی به لهو ثاوهی که وله خوی مایتهوه ونه گلپراپیت، هروهها دروست نبیه دهست نویز گرتن به ناویکی بقن و تامی و رهنهکی گلپراپیت به هئی شنتیکی پاکهوه، وله ناویکی که گلپراپیت به هئی مانوهوه نزدهوه.

تیپین: ناوی کام ییس دهیت به هئی تیکه وتنی بیسی، به لام ناوی نقد (نزيکه‌ای ۲۱۰ لیتر) ییس نایبت

دهستنویز گلپراپیت، شوردنی دهسته کانی له دوای هستنان له خوهی شهوان زیاتر ته کنید لی کراوه.

تیپین: ناپهاسنهنده (مکروه) شوردن له سی جار له هموو نهندامه کانی دهستنویزدا.

پاشان جوان ناؤ له ناو دهمه رابدات، یهک جار پیتویسته (واجب) ه و سی جاریش سونننهته.

تیپین: ۱- ناؤ له ددم رادان بهوهنده بس نبیه که ناووه که بخهیته ناؤ دهمه توه و پاشان فرقی بدهیته دهرهوه، بدلکو دهیت له ناو دهمنا ناؤ ناو جوان بجویتنیت ۲- سونننهته سیواک کردن له کاتی ناؤ له ددم وهردان.

پاشان جوان ناؤ له ناو دهمه رابدات، یهک جار پیتویسته (واجب) ه جاریک ناؤ له لوطی رابدات، سی جاریش سونننهته.

تیپین: ناؤ له لوط رادان بهوهنده بس نبیه که ناووه که بخهیته ناؤ لوطهوه، بدلکو پیتویسته که ئه و ناووه لپریگای هناسه هلمژینیوه بکاته ناو لوت و پاشان به هناسه دانیش نهک به دهست بیکاته دهرهوه، یهک جار واجبه و سی جاریش بیت سونننهته.

پاشان ددم و چاو شورین، یهک جار پیتویسته (واجب) ه، و سی جاریش سونننهته، سنوری نهو شوردنی واجبهش که دهکاته شوردنی له گویی راستوه بق چپ به پانی، وله شویتی دروست بیونی موو له سهه به عاده تی تا چه ناگه به دریزی.

پاشان یهک جار هردبو دهستی له لگلن قهراگی پهنجه کانی تاده گاته نانیشکه کانی بشوات، سی جاریش سونننهته.

تیپین: پیشخستنی دهستی راست به سهه دهستی چه پدا سونننهته.

پاشان هموو سهه به ناو مسح دهکات، پاشان پهنجه کانی شایه تمان بخاته کونه گوییکانی ویه پهنجه گوره کانی دهرهوهی گوییکانی مسح بکات، ئه مەش همووی یهک جار بیت.

تیپین: ۱- نهوهی که واجبه مسح بکریت له سهه نهوهیه: سنوری ددم رجاو له کوی دوای دیت تا پشت مل. ۲- مسح کردنی مووی دریز بزوه واجب نبیه. ۳- مسح کردنی مووی پیوی نهبو پیش ساری مهسح دهکات. ۴- پیویسته پیستی نیوان گوییپکه و سهه ماسح بکات چونکه به شنیکه له سهه.

پاشان پیتویسته (واجب) ه یهک جار قاچه کانی له لگلن قوله پیکانیدا بشوات، سی جاریش سونننهته.

چند ناکاداریک: ۱- نهندامه کانی دهست نویز چوارن نهوانیش: ۱) ناو ددم و لوت رادان و شورینی ددم و چاو. ۲) شورینی دهسته کان له لگلن نانیشک. ۳) ماسح کردنی سهه و گوییکان. ۴) شورینی پی کان له لگلن قوله قاچه کان.

واجبه شورینی نهندامه کانی دهست نویز یهک له دوای یهک به (ترتیب) بیت، پیشخستنی هر نهندامیک با سهه نهوهی تردا دهست نویز که به تال دهکاتهوه.

۲- یهک به دوای یهکدا هاتن (مولاه) له شوردنی نهندامه کانی دهست نویز (واجب) ویه مارج گیراوه، هروهها دهست نویز به تال دهیتهوه بهوهی هندیک له نهندامه کانی دهست نویز نه شوریت همتا نهوهی که پیشتر شوراوه ووشک دهیتهوه.

۳- له دوای دهستنویز سونننهته بلی: "اَشْهَدُ اَنْ لَا إِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ".

چونیه‌تی نویزکردن

کاتیک راوه‌ستا بـ نویزکردن به "الله أكـبر" دهست پـ دهکات و ئیمام به دهنگی بهرز دهیلیت تاوهک نویزخوینانی دواوهی گوییان لـ بـت، هـروهـا "الله أكـبر" لـ ناو نویزهـکـان، بـ لـام غـیرـی ئـیـمـامـ بـ دـهـنـگـیـ نـزـمـ "الـلهـ أـكـبـرـ" دـهـکـاتـ، دـهـسـتـهـ کـانـیـ بـ شـیـوهـیـکـ کـهـ پـهـنـجـهـ کـانـیـ بـ يـدـکـهـوـ بـلـکـتـیـ بـهـرـیـانـ بـکـاتـهـوـ تـاـ ئـاسـتـیـ شـانـهـ کـانـیـ لـهـ کـاتـیـ "الـلهـ أـكـبـرـ" لـ نـوـیـزـ دـابـسـتـدـ، مـهـنـمـومـ لـهـ دـوـایـ "الـلهـ أـكـبـرـ" لـ ئـیـمـامـ نـوـیـزـهـ کـهـیـ دـائـهـ بـهـسـتـیـتـ.

تـبـیـبـیـنـ: لـوـ نـرـکـانـ وـ اـجـانـدـاـ کـهـ بـهـ قـسـهـ دـهـکـوـتـرـتـ پـیـوـیـسـتـهـ نـوـیـزـهـ دـهـنـگـ بـهـرـ بـکـاتـهـوـ کـهـ گـوـیـیـ لـهـ خـزـیـ بـیـتـ، تـهـنـانـهـتـ لـوـ نـوـیـزـهـشـداـ کـهـ بـهـ دـهـنـگـیـ نـزـمـ دـهـخـوـیـنـرـیـتـ (وـهـ نـیـوـهـیـقـ وـ عـسـرـ)، لـایـ کـهـمـیـ دـهـنـگـ نـوـیـ کـرـدـنـ ئـهـوـهـیـ گـوـیـیـ لـهـ خـزـیـ بـیـتـ.

بـ دـهـسـتـیـ رـاستـیـ مـهـچـکـیـ دـهـسـتـیـ چـپـیـ دـهـکـرـیـتـ وـ لـهـزـیرـ سـنـگـیـ دـایـانـ دـهـنـیـتـ، چـاوـیـ دـهـبـرـیـتـهـ شـوـیـنـیـ سـوـجـهـکـهـیـ، پـاشـانـ بـهـوـ وـیـرـدـ وـ دـوـعـاـیـانـهـ دـهـسـتـ پـیـ دـهـکـاتـ کـهـ لـهـ سـوـنـنـهـ تـداـ هـاـتـوـوـ، پـاشـانـ (أـعـوذـ بـالـلـهـ مـنـ الشـيـطـانـ الرـجـيمـ) دـهـکـاتـ وـ پـاشـانـ (بـسـمـ اللـهـ) دـهـکـاتـ، هـمـموـ ئـمـانـهـیـ رـاـبـدـنـ بـهـ ئـاشـکـرـایـ ئـالـیـتـ، پـاشـانـ سـوـرـهـتـیـ (فـاتـحـةـ) دـهـخـوـیـنـیـتـ، پـاشـانـ ئـهـوـنـدـهـیـ کـهـ ئـهـتوـانـیـتـ لـهـ قـورـثـانـ پـیـرـزـ، ئـیـمـامـ بـهـ دـهـنـگـ بـهـرـ قـورـثـانـ دـهـخـوـیـنـیـ لـهـ بـهـیـانـیـ وـ دـوـوـ رـکـاتـ ئـهـوـهـلـیـ مـهـغـرـیـ وـ عـیـشـاـ وـ بـیـجـگـهـ لـهـمـانـ بـهـ دـهـنـگـیـ نـزـمـ دـهـخـوـیـنـیـ.

تـبـیـبـیـنـ: خـوـیـنـدـنـیـ سـوـرـهـتـکـانـ وـهـکـ لـهـ قـورـثـانـ هـاـتـوـوـ لـهـ دـوـایـ يـهـکـداـ سـوـنـنـهـتـ، بـهـ پـیـچـوـانـهـوـ کـرـدـنـهـوـهـ ئـاـپـهـسـنـدـهـ (مـکـرـوـ) ۵، هـلـکـهـ رـاـنـهـوـهـ پـیـتـهـکـانـیـ وـئـایـهـتـهـکـانـیـ سـوـرـهـتـیـکـ حـرامـهـ.

پـاشـانـ اللـهـ أـكـبـرـ دـهـکـاتـ وـ دـهـدـهـسـتـ بـهـرـ دـهـکـاتـهـوـ وـ دـهـچـیـتـهـ رـکـوعـ، هـرـدـوـوـ دـهـسـتـهـکـانـیـ لـهـسـهـرـ ئـهـزـتـکـانـیـ دـادـهـنـیـتـ وـ دـهـیـانـگـرـیـتـ، پـهـنـجـهـکـانـیـ بـلـاوـ دـهـکـاتـهـوـ پـشـتـیـ رـیـلـ دـهـکـاتـ وـ سـهـرـیـشـیـ دـهـخـاتـ ئـاسـتـیـ پـشـتـیـ، پـاشـانـ دـهـلـیـتـ: سـیـ جـارـ دـهـلـیـتـ: (سـبـحـانـ رـبـيـ الـعـظـیـمـ) ئـهـگـرـ بـکـاتـ بـمـ پـوـکـنـهـداـ (واتـهـ بـهـرـکـوـعـ دـاـ) ئـهـوـ گـهـشـوـهـ بـهـ رـکـاتـکـداـ.

تـبـیـبـیـنـ: تـکـبـیرـ کـرـدـنـ وـ (سـمـعـ اللـهـ لـمـنـ حـمـدـ) لـهـ کـاتـیـ چـوـنـ بـقـ وـ روـکـنـهـکـانـ بـوـوـتـرـیـتـ، ئـهـکـ لـهـ پـاشـاـ وـبـیـشـیـ روـکـنـهـکـانـداـ، هـرـوـهـهـاـ لـهـمـموـ تـکـبـیرـ کـرـدـنـهـکـانـیـ تـرـیـ نـاوـ نـوـیـزـدـاـ هـرـ بـهـوـ شـیـوهـیـ بـیـتـ، وـ ئـهـگـرـ بـهـ دـهـسـتـ ئـهـنـقـهـسـتـ دـوـایـ خـسـتـ ئـهـوـ نـوـیـزـهـ کـهـیـ بـهـتـالـ دـهـبـیـتـهـوـ.

پـاشـانـ سـهـرـیـ بـهـرـ بـکـاتـهـوـ وـ بـلـیـ (سـمـعـ اللـهـ لـمـنـ حـمـدـ) وـ هـرـدـوـوـ دـهـسـتـهـکـانـیـ لـهـگـلـیدـاـ بـهـرـ بـکـاتـهـوـ وـ رـیـلـ بـیـتـهـوـ وـ بـلـیـ (رـبـنـاـ وـلـكـ الـحـمـدـ، حـمـدـاـ كـثـيـراـ مـبـارـكـاـ فـيـهـ مـلـكـ السـمـاـوـاتـ وـ مـلـكـ ماـشـیـتـ مـنـ شـیـ بـعـدـ).

تـبـیـبـیـنـ: کـاتـیـ وـوـتـنـیـ (رـبـنـاـ وـلـكـ الـحـمـدـ) دـوـایـ هـهـسـتـانـهـوـ لـهـ رـکـوعـ دـهـبـیـتـ نـهـکـ لـهـ کـاتـیـ بـهـرـ بـوـنـهـوـهـیـ لـهـرـکـوعـ.

پـاشـانـ سـوـجـدـهـ دـهـبـاتـ وـتـهـکـبـیرـ دـهـکـاتـ هـرـدـوـوـ قـوـلـهـکـانـیـ لـهـ تـهـنـیـشـتـیـ دـوـورـ دـهـخـاتـهـوـ، هـرـوـهـهـاـ سـکـیـ لـهـ پـانـیـ وـوـانـیـ لـهـ قـاـچـهـکـانـیـ دـوـورـ دـهـخـاتـهـوـ، هـرـدـوـوـ دـهـسـتـهـکـانـیـ بـهـرـاـبـهـرـ بـهـ شـانـهـکـانـیـ دـاـ ئـبـیـتـ، پـهـنـجـهـکـانـیـ دـهـسـتـ وـقـاـچـیـ رـوـوـهـ وـ قـبـیـلـهـ دـادـهـنـیـتـ، ئـیـنـجـاـ سـیـ جـارـ بـلـیـتـ: "سبـحـانـ رـبـیـ الـاـعـلـیـ".

تـبـیـبـیـنـ: سـوـجـدـهـ بـرـدـنـ پـیـوـیـسـتـهـ لـهـسـرـ حـمـوـتـ ئـهـنـدـامـ بـیـتـ، سـهـرـیـ پـهـنـجـهـکـانـیـ قـاـقـ وـئـهـزـتـکـانـیـ وـلـهـپـهـ دـهـسـتـهـکـانـیـ وـنـیـرـچـاوـانـیـ وـ لـوـقـیـ، دـانـانـیـ يـهـکـیـکـ لـهـ وـ ئـهـنـدـامـهـ لـهـ سـوـجـدـهـ دـاـ بـهـ ئـهـنـقـهـسـتـ نـوـیـزـ بـهـتـالـ دـهـکـاتـهـوـ، ئـهـگـرـ عـوـزـنـیـکـیـ ئـبـیـتـ.

پاشان سه‌ری به‌رز بکات‌وه و **(الله أكبير)** بکات و دابنیشی، پز دانیشتنی نیوان سه‌جده‌کان دوو شیوه‌ی دروست هه‌یه: ۱- قاچی چه‌پی رابخات و له‌سه‌ری دابنیشی و قاچی راستی هه‌لنى ویه‌نجه‌کانی روویان له قبیله بیت. ۲- هردوو قاچه‌کانی هه‌لنى ویه‌نجه‌کانی روویان له قبیله بیت وله‌سر پازن پتیه‌کانی دانیشی و (۳) جار بیت "رب اغفرلی"، ئه‌شتواتنت ئه زیادانه‌ش بیت: **"وارحمنی واچینی واـلـعـنـی واـلـذـنـی واـنـصـنـی واـمـدـنـی وـاعـفـنـی"**.

پاشان سه‌جده‌ی دووهم بیبات وهک یه‌کم، له پاشاندا سه‌ری به‌رز بکات‌وه و هه‌ستیته‌وه له‌سه‌ر سنگه‌پتکانی، رکاتی دووهم بکات وهک یه‌کم جار.

تیبیش: نایبیت نویزخوین **(فاتحة)** بخوینتیت هه‌تاوه‌کو هه‌لنه‌ستیته‌وه، چونکه **(فاتحة) شوینه‌که‌ی راوه‌ستانه، ئه‌گه‌ر خویندنی پیش ئوهی هه‌ستیته‌وه ئوه ده‌بیت دووباره‌ی بکات‌وه ئوه کاته‌ی که به پیوه راوه‌ستا، ئه‌گه‌ر نا نویزه‌که‌ی به‌تاله.**

ئه‌گه‌ر له رکاتی دووهم ته‌واو ببو دانه‌نیشی بق ته‌حیات ده‌ستی راست له‌سه‌ر رافی راستی و ده‌ستی چاپ له‌سه‌ر رافی چه‌پی داده‌نیت، ده‌ستی راستی په‌نجه‌ی بچوک و ته‌نیشته‌که‌ی ئه‌نوقیتی و په‌نجه‌ی ناومراست له‌گه‌ل په‌نجه گاوره‌ی ده‌کاته بازنه و په‌نجه‌ی شایه‌تمان ئامازه ده‌کات و ته‌حیات ده‌خویتی: **"التحيات الله والصلوات والطيبات السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أنَّ محمداً عبدُه ورسولُه"**، له نویزی (۳) رکاتی و چوار رکاتیدا هه‌لنه‌ستیته‌وه **"الله أكبير"** ده‌کات و ده‌ستی به‌رز ده‌کات‌وه، باقی نویزه‌که‌ی وهک له راپردو باسمان کرد ته‌واو ده‌کات، به‌لام به پنهانی ده‌خویتی و ته‌نها فاتیحه‌ش ده‌خویتی.

پاشان بق ته‌حیاتی کوتایی دابنیشی له‌سه‌ر سمتی وه سی شیوه‌ی راستی هه‌یه، دانه‌نیشی له‌سه‌ر سمتی هه‌گه‌ر له کوتاییدا نایبیت له نویزه‌دا له دوو ته‌حیاتیان تیدایه.

شیوازی له‌سه‌ر سمت دانیشیت: ۱- قاچی چه‌پی رابخات وله زیر قاچی راستی ده‌ری بکات وقاچی راستی هه‌لنى و سمته‌کانی له‌سه‌ر زه‌وی بن. ۲- هاروهک یه‌کم، به‌لام قاچی راسته‌ی رابخات.

۳- وهک یه‌کم، به‌لام قاچی چه‌پی له نیوان لاقی و پانیدا دابنیت.

بم شیوه‌یه‌ش دانیشیت ته‌ناها بق ته‌حیاتی کوتایی نایبیت، بق ئوه نویزه‌نای که دوو ته‌حیاتیان تیدایه (واته له ته‌حیات خویندنی نویزی بعیانیدا بهم شیوه‌یه دانیشیت)

پاشان ده‌ست ده‌کات به‌خویندنی ته‌حیات وهک ته‌حیاتی یه‌کم، به‌لام له‌تھیاتی دوه‌مدا ئه‌مەی بق زیاد ده‌کات : **اللهم صل على محمد وعلى آله محمد كما صلیت على إبراهیم وعلى آل إبراهیم إنك حمید مجید، اللهم بارک على محمد وعلى آل محمد كما بارکت على إبراهیم وعلى آل إبراهیم إنك حمید مجید**

سوئنه‌تله له تھیاندا هەندىك لهم دوعایانه بخوینتیت: **"اعوذ بالله من عذاب النار، وعذاب القبر، وفتنة المحسنا والممسأ، وفتنة اليسع الدجال"**.

پاشان دوو سه‌لام ده‌داته‌وه، به لای راستدا ئاپر ده‌داته‌وه و ده‌لیت: **"السلام عليكم ورحمة الله"**، هاروه‌ها به‌لام چه‌په‌شدا، که سه‌لامی دایه‌وه ئوه دوعایانه ئه‌خوینتی که له دوای نویزه‌کان هاتوون وھر له جیئی خۆی ده‌میتی.

زانسته شهربانی کان کارکردن نه خوازن

زانسته کرداری لگه‌لدا نهیت خواو پیغامبری خواو صلی الله علیه و آله و سلم مسلمانان نایانه ویت، خوای گواره نه فرمودی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا لَمْ تَنْقُولُوكُمْ إِنَّمَا عَنِ الدُّنْيَا حَلَّ لَكُمْ كُلُّ مَنَّا عَنَّدَ اللَّهُ أَعْنَدَهُمْ لَا تَنْقُولُوكُمْ﴾ (الصف: ۳-۲) واته: نهی خه لکی ثیماندار بق شتیک نه لئن و کاری پینکان، نهوه گوناهی کی گواره یه و خوا عاجز نه کات که نیوہ شتیک بلین و کاری پنه کان.

نهبو هوره بیره - ره زای خوا لبیت - نه فرمودی: (نمونه نه و زانسته که کاری پینکاریت وک پاره یه کی پاشه کاویکار وایه که هیچ لینابه خشی له پیناوی خواهاد).

فوزه بیلیش - په حمه‌تی خوا لی بیت - نه لیت: (بهرده وام پیاوی زانا به نزان نه فریت تا دهست به کارکدن نه کات بهو زانسته که هیدیت).

مالیکن کوبی دیناریش - په حمه‌تی خوا لی بیت - نه لیت: (ریده کویت نه گیت به کابایه که هیچ نازانی، به لام له کارکدنا زانایه که بق خزی).

براو خوشکی مسلمان!

* خوا گواره خویندنه وه نه کتیبه‌ی بق ناسان کردی، ماوه‌ته وه نهوه خویندنه وه که ت به ریگریت، نه ویش بریتیه له کارکدن بهم زانیاریانه له ناو کتیبه که دا باسکارون.

* شتیک له قورئان و ته فسیری قورئانت خویندنه وه، همولبده که کار بهو زانیاریانه بکهی که دهست که و تونون ده بیاره‌ی مانای نایه‌تکان، چونکه هاوه‌له به پیزه کانی پیغامبر صلی الله علیه و آله و سلم (داوای نهوه‌یان نه کرد له پیغامبر صلی الله علیه و آله و سلم که ده نایه‌تیان پی بخوینی)، جا دهستیان نه کرد به کارکدن بهو زانیاری و نه رکانه‌ی له و نایه‌تاندا هه بونون و نه چونون بق ده نایه‌تی تر تا له نه و ده نایه‌تی نه بونه‌وه، بؤیه نه یانقه رموو: نیمه زانست و کارکدن پیکه و فیرنه بونین؟!

شهربانی نیسلامیش مرؤه هر بهو شیوه‌یه هانده دات، عه بدوللای کوبی عه بیاس ده بیاره‌ی نایه‌تی **﴿يَسْلُوْنَهُ حَقَّ تَلَاقَتِهِ﴾** واته: به راستی قورئان نه خویندنه وه و ماف خوی نه دهنه نه، نه فرمودیت: به راستی به شوین قورئاندا نه برقن.

فوزه بیلیش - ره حمه‌تی خوا لبیت - نه لیت: قورئان بق نهوه دابه زیوه تا کاری پیبکریت، که چی خه لکه نایه خویندنه وه کهی به کارکدن نه زان!

* لم کتیبه‌دا هندی له سوننه ته کانی پیغامبریشت صلی الله علیه و آله و سلم بینی، که واته ههسته و دهستکه به و درگرتن و جبیه جیکردنیان، چونکه پیاوچاکه کانی نه م نوممه‌ته نیسلامیه هر شتیک فیر ببونایه به پهله هه لده‌ستان و پیشبرکیان نه کرد بق نهوه کامیان زووتر جبیه جیتی بکات و خه لکی بق بانگ بکات، تا پهله نه و فرموده‌یه پیغامبر صلی الله علیه و آله و سلم بکون که نه فرمودی: (نه گهر فه‌مانی شتیکم پیکردن نهوه چهندیک نه توانن جبیه جیتی بکان لیتی و له شتانه ش دورویکه ونه و که به رگری کردونن لیتی). هر ووه‌ها له ترسی نهوه که تووشی نه م سزا سخته نه بن که خوا گواره له نایه‌تی **﴿فَلَيَحْذِدَ الَّذِينَ يَخَالُوْنَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبُهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾** (النور: ۶۳) دا باسی نه کات، که مانکه‌ی نهوه‌یه نه وانه‌ی که پیچه‌وانه‌ی فه‌مانه کانی پیغامبر صلی الله علیه و آله و سلم نه و هستن، با له وه بترسن که فینه‌یه ک بیت و سه‌ریان تیکات، یان سزا یه کی سه‌خت رویه برویان بیت‌هه و...

بق نمونه سه‌یری نه م هه لویستانه بکه:

- **نوم حبیبه‌ی دایکنی مسلمانان** - ره زای خوا لبیت - ریوایت نه کات که پیغامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمودیه‌تی: (هر کسیک دوازده رکات نویز بکات له شهو و رقیتکدا له پاداشتی نه و نویزاندا خوا گواره خانوویه کی له بهه شتدا بق دروست ده کات)، جا نوم حبیبه فرمودی: له و رقیه‌وه که نه م فرموده‌یه لم له پیغامبر صلی الله علیه و آله و سلم بیستووه، وازم له و نویزانه نه هیناوه.

- **تبینو عومه‌بیش** - ره زای خوا لبیت - نه م فرموده‌یه ریوایت نه کات که نه فرمودیت: (ماف هه مورو مسلمانیک که شتیک شک نه بات بق دوای خوی نهوه‌یه که پیش نهوهی بمربیت نه بی وه سیتی خوی

بنووسیت^۱، پاشان نیبتو عومه رئفه رمومی: له و روزه وهی ئوهم له پیغەمبەر ﷺ بیستووه، شەویک نەبوو بیت بەسەرمداو وەسیتی خۆم لە مالدا دانەنابیت.

- **پیشوا نەحەمەدیش** - رەحمەتى خواي لیبیت - ئەفەرمۇسى: (فەرمۇودەيەكم نەنۇرسىيەتەوە كە كارم پى نەكىدىتىت، تەنانەت كە ئەفەرمۇودەيەم بىست كە پیغەمبەر ﷺ كەلەشاخى گرتۇوە و لە هەقى كارەكەدا (دینارىك)ى داوه بە (ئەبو تىبە)، منىش كەلەشاخىك گرت و دىنارىكىدا بەو كەسەى كەلەشاخەكەي بۆگۈرم).

- **پیشوا بۇخارىش** - رەحمەتى خواي لیبیت - ئەفەرمۇسى: (له و روزه وه زانىومە كە غەبىيەتكىرىن حەرامە، غەبىيەتكىم نەكىدووه، ئومىد ئەكەم ئەفەرمۇسى: (ھەركەسيك دواي ھەموو نويزىك ئایەتەلکورسى خەۋىنى، مەگەرتەنیا مردن رېڭەي چۈونە بەھەشتى لېيگىرت).

- لە فەرمۇودەيەكى تىدا ھاتۇوه كە ئەفەرمۇسى: (ھەركەسيك دواي ھەموو نويزىك ئایەتەلکورسى خەۋىنى، مەگەرتەنیا مردن رېڭەي چۈونە بەھەشتى لېيگىرت).
ئىبىنۇ قەيمى جەزى - رەحمەتى خواي لیبیت ئەلىت: (گۆيىم لە شىخولئىسلام (وانە ئىبىنۇ تەيمىيە) بۇ كە ئەفەرمۇسى: ھەركىز ئە سوننەتەم پىشتىگۈ ئەخستۇوه دواي ھەموو نويزىك مەگەر يان لەبىرم چۈوبىت يان شتىكى لە و جۆرە لىي روودابم).

* پاش زانست و كاركىرن بەو زانستانە، توبىي ئەوه دىت كە لە سوپاسى ئەوهدا كە خواي گەورە ئەو نىعەمەتە رۆرەي پىداوى توش خەلکى بانگ بىكەيت بۆ لاي خواو دين، نابى خۆت و خەلکى تريش بىبەش بىكەي لەو خىرە گەورەيە، پیغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇسى: (ھەركەسيك بىتە پىنمايى خىر بۆ خەلکى وەك ئەوان بەشدار ئەبىت لە پاداشتى كارەكانىاندا).

هەرودەها ئەفەرمۇپىت: (باشتىرتىنان ئەوانەن كە قورئان فيرىبۈون و خەلکىش فيرى قورئان دەكەن).
هەرودەها ئەفەرمۇپىت: (لە بىرى من ئەگەر يەك ئایەتىش بۇوه بىگەيەنە خەلکى).

چەند زۆر خىر بلاويكەيتەوە لەناو خەلکىدا، زۆرتر پاداشت وەردەگەرىت و كەرىت زۆرتر ئەبىت لە لاي خواو بەردەوامىش چاكەت بۆ دىت تا لە ژياندا بىت و تەنانەت پاش مەدىنىش، پیغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇسى: (كە مروۋ ئەمرىت، كارو كردەوە كانى ئەپچىرىن لىي لە سى رېڭەوە نەبىت: لە چاكەيەكى بەردەوامەوە، يان لە زانستىكەوە كە خەلکى سوودى لىيەرگىن، يان لە رېڭەي مەنالىكى چاكەخوازەوە كە نزاى بۆ بىكەت).

گزىگىك

ئىمە بەردەوام زىياد لە (حەقدە جار) ھەموو رۆزى سورەتى (فاتىخە) ئەخوينىن و خۆمان ئەدەپىنە پەنائ خوا لەھەي بەمانپارىزى لە ئەو كەسانەتى كە خوا لىتىيان عاجزو تورپەيە و بەمانپارىزى لەوانەش كە وىيل و سەرگەردان بۇون، كەچى دواي ئەوه لە كارو كردەوە كانىاندا چاويانلى ئەكەين و واز لە خۆشارەزاكىرن دەھىتىن، تا كارەكانمان بەپىي نەزانىن بىت و وەك نەصارا سەرگەردا نەكانمان لىبىت، يان زانستى باش وەرىگىرین بەلام هىچ كارىتكى پى ئەكەين و وەك جولەكە كانى لىبىت، كە خواي گەورە لىتىيان تورپە و عاجزە!
لە خواي گەورە ئەپارىپىنەوە كە ئىمەش و توش فيرى زانستى بەسۇود بىكەت و پىشتىوانىممان بىكەت بۆ كارى چاكە.
خواو پیغەمبەرەكەي ﷺ باشتى ئەزانن و سەلاوات و سەلامى بەردەوامىش لەسەر گەورە و خۆشە وىستمان موحەممەد

^۱ رواه مسلم.

^۲ السنن الکبرى.

^۳ رواه مسلم.

^۴ رواه البخارى.

^۵ رواه البخارى و مسلم.

^۶ رواه مسلم.

کوردى

تَفْسِيرُ الْعَشْرِ الْأَخِيرِ

من القرآن الكريم